בראשית

בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ׃ וְהָאָרֶץ
הָיְתָה תֹהוּ וָבֹהוּ וְחֹשֶׁךְ עַל פְּנֵי תְהוֹם וְרוּחַ אֱ
אלהים מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמָּיִם׃

820

הספר הלזה שייך
ל הרר משה ישישכר
בן הרר יצחק מקק
שליינינג

Dieses Buch gehört an
Abraham Heinrich.

Antiquar
gekauft v. Jacob Heinrich

A13 4 1493 - 1493
10 M 12.000.-

זה הספר שייך להקצין ר' טודרוס בן ר'
אברהם כ"ץ הנקרא אנטאן קאהן בשנת
תר"ח לפ"ק החונה פה עתה באגראם

256 Blatt

Moyses Heinrich
Pesti mit Zu

C 408

בראשית

בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ׃ וְהָאָרֶץ
הָיְתָה תֹהוּ וָבֹהוּ וְחֹשֶׁךְ עַל פְּנֵי תְהוֹם וְרוּחַ אֱ
אלהים מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמָּיִם׃

ויהי כן: ויעש אלהים את חית הארץ למינה ואת הבהמה למינה ואת כל רמש האדמה למינהו וירא אלהים כי טוב: ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו וירדו בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה ובכל הארץ ובכל הרמש הרמש על הארץ: ויברא אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם: ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשה ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל חיה הרמשת על הארץ: ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את כל עשב זרע זרע אשר על פני כל הארץ ואת כל העץ אשר בו פרי עץ זרע זרע לכם יהיה לאכלה: ולכל חית הארץ ולכל עוף השמים ולכל רומש על הארץ אשר בו נפש חיה את כל ירק עשב לאכלה ויהי כן: וירא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאד ויהי ערב ויהי בקר יום הששי:

ויכלו השמים והארץ וכל צבאם: ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה: ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות: אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשות יהוה אלהים ארץ ושמים: וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה טרם יצמח כי לא המטיר יהוה אלהים על הארץ ואדם אין לעבד את האדמה: ואד יעלה מן הארץ והשקה את כל פני האדמה: ויצר יהוה אלהים את האדם עפר מן האדמה ויפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה: ויטע יהוה אלהים גן בעדן מקדם וישם שם את האדם אשר יצר: ויצמח יהוה אלהים מן האדמה כל עץ נחמד למראה וטוב למאכל ועץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע: ונהר יצא מעדן להשקות את הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים: שם האחד

להם חגרה: וישמעו את קול יהוה אלהים מתהלך בגן לרוח היום
ויתחבא האדם ואשתו מפני יהוה אלהים בתוך עץ הגן: ויקרא
יהוה אלהים אל האדם ויאמר לו איכה: ויאמר את קלך
שמעתי בגן ואירא כי ערם אנכי ואחבא: ויאמר מי הגיד
לך כי ערם אתה המן העץ אשר צויתיך לבלתי אכל ממנו
אכלת: ויאמר האדם האשה אשר נתתה עמדי הוא נתנה לי
מן העץ ואוכל: ויאמר יהוה אלהים לאשה מה זאת עשית
ותאמר האשה הנחש השיאני ואכל: ויאמר יהוה אל הנחש
כי עשית זאת ארור אתה מכל הבהמה ומכל חית
השדה על גחנך תלך ועפר תאכל כל ימי חייך: ואיבה
אשית בינך ובין האשה ובין זרעך ובין זרעה הוא ישופך
ראש ואתה תשופנו עקב: אל האשה אמר הרבה ארבה
עצבונך והרנך בעצב תלדי בנים ואל אישך תשוקתך
והוא ימשל בך: ולאדם אמר כי שמעת לקול אשתך
ותאכל מן העץ אשר צויתיך לאמר לא תאכל ממנו
ארורה האדמה בעבורך בעצבון תאכלנה כל ימי חייך:
וקוץ ודרדר תצמיח לך ואכלת את עשב השדה: בזעת
אפיך תאכל לחם עד שובך אל האדמה כי ממנה לקחת כי עפר
אתה ואל עפר תשוב: ויקרא האדם שם אשתו חוה כי הוא היתה
אם כל חי: ויעש יהוה אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור
וילבשם: ויאמר יהוה אלהים הן האדם היה כאחד ממנו
לדעת טוב ורע ועתה פן ישלח ידו ולקח גם מעץ החיים
ואכל וחי לעלם: וישלחהו יהוה אלהים מגן עדן לעבד
את האדמה אשר לקח משם: ויגרש את האדם וישכן מקדם
לגן עדן את הכרבים ואת להט החרב המתהפכת לשמר
את דרך עץ החיים: והאדם ידע את חוה אשתו ותהר
ותלד את קין ותאמר קניתי איש את יהוה: ותסף ללדת
את אחיו את הבל ויהי הבל רעה צאן וקין היה עבד אדמה:
ויהי מיקץ ימים ויבא קין מפרי האדמה מנחה ליהוה:

והבל הביא גם הוא מבכרות צאנו ומחלבהן וישע יהוה אל
הבל ואל מנחתו: ואל קין ואל מנחתו לא שעה ויחר
לקין מאד ויפלו פניו: ויאמר יהוה אל קין למה חרה
לך ולמה נפלו פניך: הלוא אם תטיב שאת ואם לא תיטיב
לפתח חטאת רבץ ואליך תשוקתו ואתה תמשל
בו: ויאמר קין אל הבל אחיו ויהי בהיותם בשדה ויקם
קין אל הבל אחיו ויהרגהו: ויאמר יהוה אל קין אי הבל
אחיך ויאמר לא ידעתי השמר אחי אנכי: ויאמר מה
עשית קול דמי אחיך צעקים אלי מן האדמה: ועתה
ארור אתה מן האדמה אשר פצתה את פיה לקחת את
דמי אחיך מידך: כי תעבד את האדמה לא תסף תת
כחה לך נע ונד תהיה בארץ: ויאמר קין אל יהוה גדול
עוני מנשוא: הן גרשת אתי היום מעל פני האדמה
ומפניך אסתר והייתי נע ונד בארץ והיה כל מצאי
יהרגני: ויאמר לו יהוה לכן כל הרג קין שבעתים יקם
וישם יהוה לקין אות לבלתי הכות אתו כל מצאו:
ויצא קין מלפני יהוה וישב בארץ נוד קדמת עדן: וידע
קין את אשתו ותהר ותלד את חנוך ויהי בנה עיר ויקרא
שם העיר כשם בנו חנוך: ויולד לחנוך את עירד ועירד
ילד את מחויאל ומחויאל ילד את מתושאל ומתושאל
ילד את למך: ויקח לו למך שתי נשים שם האחת עדה
ושם השנית צלה: ותלד עדה את יבל הוא היה אבי
ישב אהל ומקנה: ושם אחיו יובל הוא היה אבי כל תפש
כנור ועוגב: וצלה הם הוא ילדה את תובל קין לטש כל חרש
נחשת וברזל ואחות תובל קין נעמה: ויאמר למך לנשיו
עדה וצלה שמענה קולי נשי למך האזנה אמרתי כי
איש הרגתי לפצעי וילד לחבורתי: כי שבעתים יקם קין
ולמך שבעתים ושבעה: וידע אדם עוד את אשתו
ותלד בן ותקרא את שמו שת כי שת לי אלהים זרע אחר

הוה הבל בי הרגו קין׃ ולשת גם הוא יולד בן ויקרא את שמו אנו
אז הוחל לקרא בשם יהוה׃ ס זה ספר תלדת אדם ביום ברא
אלהים אדם בדמות אלהים עשה אתו׃ זכר ונקבה בראם ויברך
אתם ויקרא את שמם אדם ביום הבראם׃ ויחי אדם שלשים ומא ת
שנה ויולד בדמותו כצלמו ויקרא את שמו שת׃ ויהיו ימי
אדם אחרי הולידו את שת שמנה מאת שנה ויולד בנים ובנ ת׃
ויהיו כל ימי אדם אשר חי תשע מאות שנה ושלשים שנה
וימת׃ ויחי שת חמש שנים ומאת שנה ויולד את
אנוש׃ ויחי שת אחרי הולידו את אנוש שבע שנים
ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ ויהיו כל ימי שת
שתים עשרה שנה ותשע מאות שנה וימת׃ ויחי
אנוש תשעים שנה ויולד את קינן׃ ויחי אנוש אחרי הולידו
את קינן חמש עשרה שנה ושמנה מאות שנה ויולד בנ ם
ובנות׃ ויהיו כל ימי אנוש חמש שנים ותשע מאות שנה
וימת׃ ויחי קינן שבעים שנה ויולד את מהללאל׃ ויחי
קינן אחרי הולידו את מהללאל ארבעים שנה ושמנ ה
מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ ויהיו כל ימי קינן עשר שנים
ותשע מאות שנה וימת׃ ויחי מהללאל חמש שבעים
ושש שנה ויולד את ירד׃ ויחי מהללאל אחר הולידו
את ירד שלשים שנה ושמנה מאות שנה ויולד בנים
ובנות׃ ויהיו כל ימי מהללאל חמש ותשעים שנה ושמנ ה
מאות שנה וימת׃ ויחי ירד שתים וששים שנה ומאת
שנה ויולד את חנוך׃ ניחי ירד אחרי הולידו את חנוך
שמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ ויהיו כל ימי ירד
שתים וששים שנה ותשע מאות שנה וימת׃ ויחי חנוך
חמש וששים שנה ויולד את מתושלח׃ ויתהלך חנוך
את האלהים אחרי הולידו את מתושלח שלש מ
מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ ויהי כל ימי חנוך חמש
ושלשים שנה ושלש מאות שנה׃ ויתהלך חנוך את

האלהים ואינבו כי לקח אתו אלהים׃ ס ויחי מתושלח שבע
ושמנים שנה ומאת שנה ויולד את למך׃ ויחי מתושלח אחרי
הולידו את למך שתים ושמנים שנה ושבע מאות שנה ויולד
בנים ובנות׃ ויהיו כל ימי מתושלח תשע וששים שנה ותשע
מאות שנה וימת׃ ויחי למך שתים ושמנים שנה ומאת
ויולד בן׃ ויקרא את שמו נח לאמר זה ינחמנו ממעשנו
ומעצבון ידינו מן האדמה אשר אררה יהוה׃ ויחי למך
אחרי הולידו את נח חמש ותשעים שנה וחמש מאות שנה
ויולד בנים ובנות׃ ויהי כל ימי למך שבע ושבעים שנה
ושבע מאות שנה וימת׃ ויהי נח בן חמש מאות שנה ויולד נח
את שם את חם ואת יפת׃ ויהי כי החל האדם לרב על פני האד
האדמה ובנות ילדו להם׃ ויראו בני האלהים את בנות
האדם כי טבת הנה ויקחו להם נשים מכל אשר בחרו׃ ויאמ
יהוה לא ידון רוחי באדם לעולם בשגם הוא בשר והיו ימיו
מאה ועשרים שנה׃ הנפלים היו בארץ בימים ההם וגם
אחרי כן אשר יבאו בני האלהים אל בנות האדם וילדו להם
המה הגבורים אשר מעולם אנשי השם׃ וירא יהוה כי
רבה רעת האדם בארץ וכל יצר מחשבת לבו רק כל
היום׃ וינחם יהוה כי עשה את האדם בארץ ויתעצב אל
לבו׃ ויאמר יהוה אמחה את האדם אשר בראתי מעל פנ
האדמה מאדם עד בהמה עד רמש ועד עוף השמים כי
נחמתי כי עשיתם׃ ונח מצא חן בעיני יהוה׃ ס

תולדת נח נח איש צדיק
תמים היה בדרתיו את
האלהים התהלך נח׃ ויולד
נח שלשה בנים את שם את
חם ואת יפת׃ ותשחת הארץ

לחדש השני בשבעה עשר יום לחדש ביום הזה נבקעו כל
מעינות תהום רבה וארבת השמים נפתחו: ויהי הגשם על
הארץ ארבעים יום וארבעים לילה: בעצם היום הזה בא נח ושם
וחם ויפת בני נח ואשת נח ושלשת נשי בניו אתם אל התבה:
המה וכל החיה למינה וכל הבהמה למינה וכל הרמש על
הארץ למינהו וכל העוף למינהו כל צפור כל כנף: ויבאו
אל נח אל התבה שנים שנים מכל הבשר אשר בו רוח חיים:
והבאים זכר ונקבה מכל בשר באו כאשר צוה אתו אלהים
ויסגר יהוה בעדו: ס ויהי המבול ארבעים יום על הא
הארץ וירבו המים וישאו את התבה והרם מעל הארץ:
ויגברו המים וירבו מאד על הארץ ותלך התבה על פני
המים: והמים גברו מאד מאד על הארץ ויכסו כל ההרים
הגבהים אשר תחת כל השמים: חמש עשרה אמה מלמעלה
גברו המים ויכסו ההרים: ויגוע כל בשר הרמש על הארץ
בעוף ובבהמה ובחיה ובכל השרץ השרץ על הארץ וכל
האדם: כל אשר נשמת רוח חיים באפיו מכל אשר בחרבה
מתו: וימח את כל היקום אשר על פני האדמה מאדם עד
בהמה ערמש וער עוף השמים וימחו מן הארץ וישאר
אך נח ואשר אתו בתבה: ויגברו המים על הארץ חמשים
ומאתם יום: ויזכר אלהים את נח ואת כל החיה ואת כ
הבהמה אשר אתו בתבה ויעבר אלהים רוח על הארץ וישכו
המים: ויסכרו מעינת תהום וארבת השמים ויכלא הגש
מן השמים: וישובו המים מעל הארץ הלוך ושוב ויחסרו
המים מקצה חמשים ומאת יום: ותנח התבה בחדש
השביעי בשבעה עשר יום לחדש על הרי אררט: והמים
היו הלוך וחסור עד החדש העשירי בעשירי באחד לחד
נראו ראשי ההרים: ויהי מקץ ארבעים יום ויפתח נח את
חלון התבה אשר עשה: וישלח את העורב ויצא יצוא ושוב
עד יבשת המים מעל הארץ: וישלח את היונה מאתו

לפני האלהים חמסול הארץ חמס: וירא אלהים את הארץ והנה
נשחתה כי השחית כל בשר את דרכו על הארץ: ויאמר אלהים
לנח קץ כל בשר בא לפני כי מלאה הארץ חמס מפניהם
והנני משחיתם את הארץ: עשה לך תבת עצי גפר קנים תעשה
את התבה וכפרת אתה מבית ומחוץ בכפר: וזה אשר תעשה אתה
שלש מאות אמה ארך התבה חמשים אמה רחבה ושלשים אמה
קומתה: צהר תעשה לתבה ואל אמה תכלנה מלמעלה ופתח
התבה בצידה תשים תחתים שנים ושלשים תעשה: ואני הנני
מביא את המבול מים על הארץ לשחת כל בשר אשר בו
רוח חיים מתחת השמים כל אשר בארץ יגוע: והקימתי את בריתי
אתך ובאת אל התבה אתה ובניך ואשתך ונשי בניך אתך: ומכל
החי מכל בשר שנים מכל תביא אל התבה להחיות אתך זכר
ונקבה יהיו: מהעוף למינהו ומן הבהמה למינה מכל רמש
האדמה למינהו שנים מכל יבאו אליך להחיות: ואתה קח
לך מכל מאכל אשר יאכל ואספת אליך ויהיה לך ולהם
לאכלה: ויעש נח ככל אשר צוה אתו אלהים כן עשה: ס
ויאמר יהוה לנח בא אתה וכל ביתך אל התבה כי אתך ראיתי
צדיק לפני בדור הזה: מכל הבהמה הטהורה תקח לך שבעה
שבעה איש ואשתו ומן הבהמה אשר לא טהורה היא
שנים איש ואשתו: גם מעוף השמים שבעה שבעה זכר ונקבה
לחיות זרע על פני כל הארץ: כי לימים עוד שבעה אנכי ממטיר
על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה ומחיתי את כל היקום
אשר עשיתי מעל פני האדמה: ויעש נח ככל אשר צוהו יהוה
ונח בן שש מאות שנה והמבול היה מים על הארץ: ויבא
נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו אל התבה מפני מי המבול
מן הבהמה הטהורה ומן הבהמה אשר אינה טהורה ומן העוף
וכל אשר רמש על האדמה: שנים שנים באו אל נח אל
התבה זכר ונקבה כאשר צוה אלהים את נח: ויהי לשבעת
הימים ומי המבול היו על הארץ: בשנת שש מאות שנה

לראות הקלו המים מעל פני האדמה ולא יוסיפו עוד לשוב ולכסות את פני
לסוף הגלה והשב אליך אל התבה כי בדים על פני כל הארץ: ו
וישלח נח ויחה ויבא אתה אלין אל התבה: ויחל עוד שבעת
ימים אחרים ויסף שלח את היונה מן התבה: ותבא אליו היונה ה
לעת ערב והנה עלה זית טרף בפיה וידע נח כי קלו המים
מעל הארץ: ויחל עוד שבעת ימים אחרים וישלח את היונה ה
ולא יספה שוב אליו עוד: ויהי באחת ושש מאות שנה בז
בראשון באחד לחדש חרבו המים מעל הארץ ויסר נח את
את מכסה התבה וירא והנה חרבו פני האדמה: ובחדש השני
בשבעה ועשרים יום לחדש יבשה הארץ: פ וידבר
אלהים אל נח לאמר: צא מן התבה אתה ואשתך ובניך
ונשי בניך אתך: כל החיה אשר אתך מכל בשר בעוף
ובבהמה ובכל הרמש הרמש על הארץ הוצא אתך ושרצו ז הוצא
בארץ ופרו ורבו על הארץ: ויצא נח ובניו ואשתו ונשי
בניו אתו: כל החיה כל הרמש וכל העוף כל רומש על הארץ
למשפחתיהם יצאו מן התבה: ויבן נח מזבח ליהוה ויקח
מכל הבהמה הטהורה ומכל העוף הטהור ויעל עלת במזבח: ח
וירח יהוה את ריח הניחח ויאמר יהוה אל לבו לא אסף לקלל
עוד את האדמה בעבור האדם כי יצר לב האדם רע מנעריו
ולא אסף עוד להכות את כל חי באשר עשיתי: עוד כל ימי
הארץ זרע וקציר וקר וחם וקיץ וחרף ויום ולילה לא ישבתו:
ויברך אלהים את נח ואת בניו ויאמר להם פרו ורבו ומלאו
את הארץ: ומוראכם וחתכם יהיה על כל חית הארץ ועל
כל עוף השמים בכל אשר תרמוש האדמה ובכל דגי הים
בידכם נתנו: כל רמש אשר הוא חי לכם יהיה לאכלה כירק
עשב נתתי לכם את כל: אך בשר בנפשו דמו לא תאכלו: ז
ואך את דמכם לנפשתיכם אדרש מיד כל חיה אדרשנו
ומיד האדם מיד איש אחיו אדרש את נפש האדם: שפך
דם האדם באדם דמו ישפך כי בצלם אלהים עשה את

הארץ: ואתם פרו ורבו שרצו בארץ ורבו בה: פ וידבר אלהים אל נח ואל בניו אתו לאמר: ואני הנני מקים את בריתי אתכם ואת זרעכם אחריכם: ואת כל נפש
החיה אשר אתכם בעוף בבהמה ובכל חית הארץ אתכם מכל יצאי התבה לכל חית הארץ: והקמתי את בריתי
אתכם ולא יכרת כל בשר עוד ממי המבול ולא יהיה עוד מבול לשחת הארץ: ויאמר אלהים זאת אות
הברית אשר אני נתן ביני וביניכם וביך כל נפש חיה אשר אתכם לדרת עולם: את קשתי נתתי בענן והיתה
לאות ברית ביני וביך הארץ: והיה בעבי אני ענן על הארץ ונראתה הקשת בענן: וזכרתי את בריתי אשר
ביני וביניכם ובין כל נפש חיה בכל בשר ולא יהיה עוד המים למבול לשחת כל בשר: והיתה הקשת בענן ז
וראיתיה לזכר ברית עולם בין אלהים ובין כל נפש חיה בכל בשר אשר על הארץ: ויאמר אלהים אל נח זאת
אות הברית אשר הקמתי ביני ובין כל בשר אשר על הארץ: ויהיו בני נח היצאים מן התבה שם וחם ויפת
וחם הוא אבי כנען: שלשה אלה בני נח ומאלה נפצה כל
הארץ: ויחל נח איש האדמה ונטע כרם: ויש מן היין וישכר ויתגל בתוך אהלה: וירא חם אבי כנען את
ערות אביו ויגד לשני אחיו בחוץ: ויקחו שם ויפת את
השמלה וישימו על שכם שניהם וילכו אחרנית ויכסו
את ערות אביהם ופניהם אחרנית וערות אביהם לא
ראו: ויקץ נח מיינו וידע את אשר עשה לו בנו הקטן:
ויאמר ארור כנען עבד עבדים יהיה לאחיו: ויאמר
ברוך יהוה אלהי שם ויהי כנען עבד למו: יפת אלהים
ליפת וישכן באהלי שם ויהי כנען עבד למו: ויחי נח
אחר המבול שלש מאות שנה וחמשים שנה: ויהיו ז
כל ימי נח תשע מאות שנה וחמשים שנה וימת:

ואלה תולדת בני נח שם חם ויפת ויולדו להם בנים אחר המבול׃
בני יפת גמר ומגוג ומדי ויון ותובל ומשך ותירס׃ ובני גמר
אשכנז ודיפת ותוגרמה׃ ובני יון אלישה ותרשיש כתים ודדנים׃
מאלה נפרדו איי הגוים בארצתם איש ללשנו למשפחתם
בגוייהם׃ ובני חם כוש ומצרים פוט וכנען׃ ובני כוש
סבא וחוילה וסבתא ורעמה וסבתכא ובני רעמה שבא ודדן׃
וכוש ילד את נמרד הוא החל להיות גבר בארץ׃ הוא היה
גבר ציד לפני יהוה׃ על כן יאמר כנמרד גבור ציד לפני
יהוה׃ ותהי ראשית ממלכתו בבל וארך ואכד וכלנה
בארץ שנער׃ מן הארץ ההוא יצא אשור ויבן את נינוה
ואת רחובת עיר ואת כלח׃ ואת רסן בין נינוה ובין כלח הוא
העיר הגדלה׃ ומצרים ילד את לודים ואת ענמים
ואת להבים ואת נפתוחים׃ ואת פתרסים ואת כסלחים אשר
יצאו משם פלשתים ואת כפתרים׃ וכנען ילד את צידן
בכרו ואת חת׃ ואת היבוסי ואת האמרי ואת הגרגשי׃ ואת
החוי ואת הערקי ואת הסיני׃ ואת הארודי ואת הצמרי ואת
החמתי ואחר נפוצו משפחות הכנעני׃ ויהי גבול הכנעני
מצידן באכה גררה עד עזה באכה סדמה ועמרה ואדמה
וצבוים עד לשע׃ אלה בני חם למשפחתם ללשנתם
בארצתם בגוייהם׃ ולשם ילד גם הוא אבי כל בני עבר
אחי יפת הגדול׃ בני שם עילם ואשור וארפכשד
ולוד וארם׃ ובני ארם עוץ וחול וגתר ומשׁ׃ וארפכשד
ילד את שלח ושלח ילד את עבר׃ ולעבר ילד שני בנים
שם האחד פלג כי בימיו נפלגה הארץ ושם אחיו יקטן׃
ויקטן ילד את אלמודד ואת שלף ואת חצרמות
ואת ירח׃ ואת הדרם ואת אוזל ואת דקלה׃ ואת
עבל ואת אבימאל ואת שבא׃ ואת אופר ואת חוילה
ואת יובב כל אלה בני יקטן׃ ויהי מושבם ממישא בואכה
ספרה הר הקדם׃ אלה בני שם למשפחתם ללשנתם בא-

בארצתם לגוייהם׃ אלה משפחת בני נח להולדתם בגוייהם ומאלה
נפרדו הגוים בארץ אחר המבול׃ ויהי כל הארץ שפה
אחת ודברים אחדים׃ ויהי בנסעם מקדם וימצאו בקעה בארץ שנער
בארץ וישבו שם׃ ויאמרו איש אל רעהו הבה נלבנה
לבנים ונשרפה לשרפה ותהי להם הלבנה לאבן והחמר
היה להם לחמר׃ ויאמרו הבה נבנה לנו עיר ומגדל וראשו
בשמים ונעשה לנו שם פן נפוץ על פני כל הארץ׃
וירד יהוה לראת את העיר ואת המגדל אשר בנו בני האדם׃
ויאמר יהוה הן עם אחד ושפה אחת לכלם וזה החלם
לעשות ועתה לא יבצר מהם כל אשר יזמו לעשות׃ הבה
נרדה ונבלה שם שפתם אשר לא ישמעו איש שפת רעהו׃
ויפץ יהוה אתם משם על פני כל הארץ ויחדלו לבנת
העיר׃ על כן קרא שמה בבל כי שם בלל יהוה שפת כל
הארץ ומשם הפיצם יהוה על פני כל הארץ׃ ס
אלה תולדת שם שם בן מאה שנה ויולד את ארפכשד
אחר המבול׃ ויחי שם אחרי הולידו את ארפכשד חמש
מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ וארפכשד חי חמש ושלשים
שנה ויולד את שלח׃ ויחי ארפכשד אחרי הולידו את שלח
שלש שנים וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות׃
ושלח חי שלשים שנה ויולד את עבר׃ ויחי שלח אחרי
הולידו את עבר שלש שנים וארבע מאות שנה ויולד
בנים ובנות׃ ויחי עבר ארבע ושלשים שנה ויולד את פלג׃
ויחי עבר אחרי הולידו את פלג שלשים שנה וארבע מאות
שנה ויולד בנים ובנות׃ ויחי פלג שלשים שנה ויולד את
רעו׃ ויחי פלג אחרי הולידו את רעו תשע שנים ומאתים
שנה ויולד בנים ובנות׃ ויחי רעו שתים ושלשים שנה
ויולד את שרוג׃ ויחי רעו אחרי הולידו את שרוג שבע
שנים ומאתים שנה ויולד בנים ובנות׃ ויחי שרוג שלשים
שנה ויולד את נחור׃ ויחי שרוג אחרי הולידו את

נחור מאה שנה וחלש בנים ויפטר: ויחי נחור תשע ועשרים
שנה וחולד את תרח: ויחי נחור אחרי הולידו את תרח תשע
עשרה שנה ומאתים שנה ויולד בנים ובנות: ויחי תרח
שבעים שנה וולד את אברם את נחור ואת הרן: ואלה
תולדת תרח תרח הוליד את אברם את נחור ואת הרן והרן
הוליד את לוט: ומות הרן על פני תרח אביו בארץ מ/
מולדתו באור בשדים: ויקח אברם ונחור להם נשים שם
אשת אברם שרי ושם אשת נחור מלכה בת הרן אבי מ/
מלכה ואבי יסכה: ותהי שרי עקרה אין לה ולד: ויקח
תרח את אברם בנו ואת לוט בן הרן בן בנו ואת שרי
מלכה אשת אברם בנו ויצאו אתם מאור כשדים ללכת
ארצה כנען ויבאו עד חרן וישבו שם: ויהי ימי תרח
חמש שנים ומאתים שנה וימת תרח בחרן: ס

לך לך

יהוה אל אברם לך
לך מארצך וממולדתך ומבית אביך אל
הארץ אשר אראך:
ואעשך לגוי גדול
ואברכך ואגדלה
שמך והיה ברכה: ואברכה מברכיך ומקללך אאר ונברכו
בך כל משפחת האדמה: וילך אברם כאשר דבר אליו
יהוה וילך אתו לוט ואברם בן חמש שנים ושבעים שנה
בצאתו מחרן: ויקח אברם את שרי אשתו ואת לוט בן
אחיו ואת כל רכושם אשר רכשו ואת הנפש אשר
עשו בחרן ויצאו ללכת ארצה כנען ויבאו ארצה כנען:
ויעבר אברם בארץ עד מקום שכם עד אלון מורה והכנעני
אז בארץ: וירא יהוה אל אברם ויאמר לזרעך אתן את

הארץ הזאת ויבן שם מזבח ליהוה הנראה אליו: ויעתק משם
ההרה מקדם לבית אל ויט אהלה בית אל מים והעי מקדם ויבן
שם מזבח ליהוה ויקרא בשם יהוה: ויסע אברם הלוך ונסע
הנגבה: ויהי רעב בארץ וירד אברם מצרימה לגור שם
כי כבד הרעב בארץ: ויהי כאשר הקריב לבוא מצרימה
ויאמר אל שרי אשתו הנה נא ידעתי כי אשה יפת מראה
את: והיה כי יראו אתך המצרים ואמרו אשתו זאת
והרגו אתי ואתך יחיו: אמרי נא את אחתי את למען ייטב
לי בעבורך וחיתה נפשי בגללך: ס ויהי כבוא אברם
מצרימה ויראו המצרים את האשה כי יפה הוא מאד:
ויראו אתה שרי פרעה ויהללו אתה אל פרעה ותקח הא
האשה בית פרעה: ולאברם היטיב בעבורה ויהי לו צאן
ובקר וחמרים ועבדים ושפחת ואתנת וגמלים: ויגע
יהוה את פרעה נגעים גדלים ואת ביתו על דבר שרי אשת
אברם: ויקרא פרעה לאברם ויאמר מה זאת עשית לי למ
לא הגדת לי כי אשתך הוא: למה אמרת אחתי הוא ואקח
אתה לי לאשה ועתה הנה אשתך קח ולך: ויצו עליו פרעה
אנשים וישלחו אתו ואת אשתו ואת כל אשר לו ולוט
עמו העלה מצרים הוא ואשתו וכל אשר לו: ויעל אברם ממצרים הוא ואשתו וכל אשר לו ולוט
עמו הנגבה: ואברם כבד מאד במקנה בכסף ובזהב: וילך
למסעיו מהנגב ועד בית אל עד המקום אשר היה שם אהלה
בתחלה בין בית אל ובין העי: אל מקום המזבח אשר עשה
שם בראשנה ויקרא שם אברם בשם יהוה: וגם ללוט
ההלך את אברם היה צאן ובקר ואהלים: ולא נשא אתם
הארץ לשבת יחדו כי היה רכושם רב ולא יכלו לשבת
יחדו: ויהי ריב בין רעי מקנה אברם ובין רעה מקנה
לוט והכנעני והפרזי אז יושב בארץ: ויאמר אברם אל
לוט אל נא תהי מריבה ביני ובינך ובין רעי ובין רעיך
כי אנשים אחים אנחנו: הלא כל הארץ לפניך הפרד נא

מעלי אם השמיאל ואמיבה ואם הימין ואשמאילה׃ וישא לוט
את עיניו וירא את כל ככר הירדן כי כלה משקה לפני שחת יהוה
את סדם ואת עמרה כגן יהוה כארץ מצרים באכה צערה׃
ויבחר לו לוט את כל ככר הירדן ויסע לוט מקדם ויפרדו
איש מעל אחיו׃ ואברם ישב בארץ כנען ולוט ישב בערי
הככר ויאהל עד סדם׃ ואנשי סדם רעים וחטאים ליהוה מאד׃
ויהוה אמר אל אברם אחרי הפרד לוט מעמו שא נא עיניך
וראה מן המקום אשר אתה שם צפנה ונגבה וקדמה וימה׃
כי את כל הארץ אשר אתה ראה לך אתננה ולזרעך עד עולם׃
ושמתי את זרעך כעפר הארץ אשר אם יוכל איש למנות את
את עפר הארץ גם זרעך ימנה׃ קום התהלך בארץ לארכה
ולרחבה כי לך אתננה׃ ויאהל אברם ויבא וישב באלני ם
ממרא אשר בחברון ויבן שם מובח ליהוה׃ פ ויהי
בימי אמרפל מלך שנער אריוך מלך אלסר כדר לעמר
מלך עילם ותדעל מלך גוים׃ עשו מלחמה את כרע מלך
סדם ואת ברשע מלך עמרה שנאב מלך אדמה ושמאב מ
מלך צבוים ומלך בלע הוא צוער׃ כל אלה חבדו אל עמק ׃
השדים הוא ים המלח׃ שתים עשרה שנה עבדו את כדר
לעמר ושלש עשרה שנה מרדו׃ ובארבע עשרה שנה בא
כדר לעמר והמלכים אשר אתו ויכו את רפאים בעשתרת
קרנים ואת הזוזים בהם ואת האימים בשוה קריתים׃ ואת
החרי בהרם שעיר עד אל פארן אשר על המדבר׃ וישבו
ויבאו אל עין משפט הוא קדש ויכו את כל שדה העמלקי
וגם את האמרי הישב בחצצן תמר׃ ויצא מלך סדם ומלך
עמרה ומלך אדמה ומלך צבים ומלך בלע הוא צוער
ויערכו אתם מלחמה בעמק השדים׃ את כדר לעמר
מלך עילם ותדעל מלך גוים ואמרפל מלך שנער
ואריוך מלך אלסר ארבעה מלכים את החמשה׃ ועמק
השדים באת באית חמר ויסגו מלך סדם ועמרה ויפלו

שמיה והנשארים הרה כמדבר׃ ויקחו את כל רכש סדם ועמרה
ואת כל אכלם וילכו׃ ויקחו את לוט ואת רכשו בן אחי אברם
וילכו והוא ישב בסדם׃ ויבא הפליט ויגד לאברם העברי
והוא שכן באלני ממרא האמרי אחי אשכל ואחי ענר
והם בעלי ברית אברם׃ וישמע אברם כי נשבה אחיו ויריק
את חניכיו ילידי ביתו שמנה עשר ושלש מאות וירדף
עד דן׃ ויתחלק עליהם לילה הוא ועבדיו ויכם וירדפם עד
חובה אשר משמאל לדמשק׃ וישב את כל הרכש וגם
את לוט אחיו ורכשו השיב וגם את הנשים ואת העם׃ ויצא
מלך סדם לקראתו אחרי שובו מהכות את כדר לעמר
ואת המלכים אשר אתו אל עמק שוה הוא עמק המלך׃
ומלכי צדק מלך שלם הוציא לחם ויין והוא כהן לאל
עליון׃ ויברכהו ויאמר ברוך אברם לאל עליון קנה שמים
וארץ׃ וברוך אל עליון אשר מגן צריך בידך ויתן לו ׃
מעשר מכל׃ פ ויאמר מלך סדם אל אברם תן לי הנפש
והרכש קח לך׃ ויאמר אברם אל מלך סדם הרמתי ידי
אל יהוה אל עליון קנה שמים וארץ׃ אם מחוט ועד
שרוך נעל ואם אקח מכל אשר לך ולא תאמר אני
העשרתי את אברם׃ בלעדי רק אשר אכלו הנערים
וחלק האנשים אשר הלכו אתי ענר אשכל וממרא הם יקחו
חלקם׃ אחר הדברים האלה היה דבר יהוה אל אברם
במחזה לאמר אל תירא אברם אנכי מגן לך שכרך הרבה
מאד׃ ויאמר אברם אדני יהוה מה תתן לי ואנכי הולך
ערירי ובן משק ביתי הוא דמשק אליעזר׃ ויאמר
אברם הן לי לא נתתה זרע והנה בן ביתי יורש אתי׃
והנה דבר יהוה אליו לאמר לא יירשך זה כי אם אשר
יצא ממעיך הוא יירשך׃ ויוצא אתו החוצה ויאמר הבט
נא השמימה וספר הכוכבים אם תוכל לספר אתם ויאמר ל
לו כה יהיה זרעך׃ והאמין ביהוה ויחשבה לו צדקה׃ פ

ויאמר אליו אני יהוה אשר הוצאתיך מאור כשדים לתת לך את
הארץ הזאת לרשתה׃ ויאמר אדני יהוה במה אדע כי אירשנה׃
ויאמר אליו קחה לי עגלה משלשת ועז משלשת ואיל מש
משלש ותר וגוזל׃ ויקח לו את כל אלה ויבתר אתם בתוך
ויתן איש בתרו לקראת רעהו ואת הצפר לא בתר׃ וירד
העיט על הפגרים וישב אתם אברם׃ ויהי השמש לבוא
ותרדמה נפלה על אברם והנה אימה חשכה גדלה נפלת עליו׃
ויאמר לאברם ידע תדע כי גר יהיה זרעך בארץ לא להם
ועבדום ועגו אתם ארבע מאות שנה׃ וגם את הגוי אשר
יעבדו דן אנכי ואחרי כן יצאו ברכש גדול׃ ואתה תבוא
אל אבתיך בשלום תקבר בשיבה טובה׃ ודור רביעי ישובו
הנה כי לא שלם עון האמרי עד הנה׃ ויהי השמש באה ועלטה
היה והנה תנור עשן ולפיד אש אשר עבר בין הגזרים האלה׃ ביום
ההוא כרת יהוה את אברם ברית לאמר לזרעך נתתי את הארץ
הזאת מנהר מצרים עד הנהר הגדל נהר פרת׃ את הקיני ואת
הקנזי ואת הקדמני׃ ואת החתי ואת הפרזי ואת הרפאים׃
ואת האמרי ואת הכנעני ואת הגרגשי ואת היבוסי׃
ושרי אשת אברם לא ילדה לו ולה שפחה מצרית ושמה
הגר׃ ותאמר שרי אל אברם הנה נא עצרני יהוה מלדת בא
נא אל שפחתי אולי אבנה ממנה וישמע אברם לקול שרי׃
ותקח שרי אשת אברם את הגר המצרית שפחתה מקץ ע
עשר שנים לשבת אברם בארץ כנען ותתן אתה לאברם
אישה לו לאשה׃ ויבא אל הגר ותהר ותרא כי הרתה ותקל
גברתה בעיניה׃ ותאמר שרי אל אברם חמסי עליך אנכי
נתתי שפחתי בחיקך ותרא כי הרתה ואקל בעיניך ישפט
יהוה ביני וביניך׃ ויאמר אברם אל שרי הנה שפחתך בידך
עשי לה הטוב בעיניך ותענה שרי ותברח מפניה׃ וימצא
מלאך יהוה על עין המים במדבר על העין בדרך שור׃
ויאמר הגר שפחת שרי אימזה באת ואנה תלכי ותאמר

מפני שרי גברתי אנכי ברחת׃ ויאמר לה מלאך יהוה שובי אל גברת
והתעני תחת ידיה׃ ויאמר לה מלאך יהוה הרבה ארבה את
זרעך ולא יספר מרב׃ ויאמר לה מלאך יהוה הנך הרה
וילדת בן וקראת שמו ישמעאל כי שמע יהוה אל עניך׃
והוא יהיה פרא אדם ידו בכל וידי כל בו ועל פני כל אחיו
ישכן׃ ותקרא שם יהוה הדבר אליה אתה אל ראי כי אמרה
הגם הלם ראיתי אחרי ראי׃ על כן קרא לבאר באר לחי
ראי הנה בין קדש ובין ברד׃ ותלד הגר לאברם בן ויקרא
אברם שם בנו אשר ילדה הגר ישמעאל׃ ואברם בן שמנ
שנה ושש שנים בלדת הגר את ישמעאל לאברם׃ פ
ויהי אברם בן תשעים שנה ותשע שנים וירא יהוה אל
אברם ויאמר אליו אני אל שדי התהלך לפני והיה תמים׃
ואתנה בריתי ביני וביניך וארבה אותך במאד מאד׃
ויפל אברם על פניו וידבר אתו אלהים לאמר׃ אני הנה
בריתי אתך והיית לאב המון גוים׃ ולא יקרא עוד את
שמך אברם והיה שמך אברהם כי אב המון גוים נתתיך׃
והפריתי אתך במאד מאד ונתתיך לגוים ומלכים ממך
יצאו׃ והקמתי את בריתי ביני וביניך ובין זרעך אחריך לדרת
לברית עולם להיות לך לאלהים ולזרעך אחריך׃ ואתנה לך ולזרעך אחריך את ארץ מגוריך את כל ארץ כנען לאחזת
עולם והייתי להם לאלהים׃ פ ויאמר אלהים אל אברה
ואתה את בריתי תשמר אתה וזרעך אחריך לדרתם׃ זאת בריתי
אשר תשמרו ביני וביניכם ובין זרעך אחריך המול לכם כל
זכר׃ ונמלתם את בשר ערלתכם והיה לאות ברית ביני וביניכם׃
ובן שמנת ימים ימול לכם כל זכר לדרתיכם יליד בית ומ
ומקנת כסף מכל בן נכר אשר לא מזרעך הוא׃ המול
ימול יליד ביתך ומקנת כספך והיתה בריתי בבשרכם לב
לברית עולם׃ וערל זכר אשר לא ימול את בשר ערלתו
ונכרתה הנפש ההיא מעמיה את בריתי הפר׃ ויאמר

אלהים אל אברהם שרי אשתך לא תקרא את שמה שרי כי שרה
שמה: וברכתי אתה וגם נתתי ממנה לך בן וברכתיה והיתה
לגוים מלכי עמים ממנה יהיו: ויפל אברהם על פניו ויצחק
ויאמר בלבו הלבן מאה שנה יולד ואם שרה הבת תשעים
שנה תלד: ויאמר אברהם אל האלהים לו ישמעאל
יחיה לפניך: ויאמר אלהים אבל שרה אשתך ילדת לך
בן וקראת את שמו יצחק והקמתי את בריתי אתו לברית
עולם לזרעו אחריו: ולישמעאל שמעתיך הנה ברכתי אתו
והפרתי אתו במאד מאד שנים עשר נשיאם יוליד ונתתיו
לגוי גדול: ואת בריתי אקים את יצחק אשר תלד לך שרה
למועד הזה בשנה האחרת: ויכל לדבר אתו ויעל אלהים
מעל אברהם: ויקח אברהם את ישמעאל בנו ואת כל
ילידי ביתו ואת כל מקנת כספו כל זכר באנשי בית אברהם
וימל את בשר ערלתם ביום הזה באשר דבר אתו
אלהים: ואברהם בן תשעים ותשע שנה בהמלו בשר ערלתו:
וישמעאל בנו בן שלש עשרה שנה בהמלו את בשר ערלתו:
ביום הזה נמול אברהם וישמעאל בנו: וכל אנשי
ביתו יליד בית וקנין כסף מאת בן נכר נמלו אתו:

וירא יהוה אליו באלני ממרא
והוא ישב פתח האהל
כחם היום: וישא עיניו
והנה שלשה אנשים
נצבים עליו וירא וירץ
לקראתם מפתח האהל
וישתחו ארצה: ויאמר אדני אם נא מצאתי חן בעיניך אל
נא תעבר מעל עבדך: יקח נא מעט מים ורחצו רגליכם
והשענו תחת העץ: ואקחה פת לחם וסעדו לבבכם אחר תעברו

כי על כן עברתם על עבדכם ויאמרו כן תעשה כאשר דברת:
וימהר אברהם האהלה אל שרה ויאמר מהרי שלש סאים
סלת לושי ועשי עגות: ואל הבקר רץ אברהם ויקח בן בקר
רך וטוב ויתן אל הנער וימהר לעשות אתו: וירק חמאה
וחלב ובן הבקר אשר עשה ויתן לפניהם והוא עמד עליהם תחת
העץ ויאכלו: ויאמרו אליו איה שרה אשתך ויאמר הנה באהל:
ויאמר שוב אשוב אליך כעת חיה והנה בן לשרה אשתך ושרה
שמעת פתח האהל והוא אחריו: ואברהם ושרה זקנים באים
בימים חדל להיות לשרה ארח כנשים: ותצחק שרה בקרבה לאמר
אחרי בלתי היתה לי ערנה ואדני זקן: ויאמר יהוה אל אברהם
למה זה צחקה שרה לאמר האף אמנם אלד ואני זקנתי:
היפלא מיהוה דבר למועד אשוב אליך כעת חיה ולשרה בן:
ותכחש שרה לאמר לא צחקתי כי יראה: ויקמו משם האנשים
וישקפו על פני סדם ואברהם הלך עמם לשלחם: ויהוה אמר
המכסה אני מאברהם אשר אני עשה: ואברהם היו יהיה לגוי גדול
ועצום ונברכו בו כל גוי הארץ: כי ידעתיו למען אשר יצוה את
בניו ואת ביתו אחריו ושמרו דרך יהוה לעשות צדקה
ומשפט למען הביא יהוה על אברהם את אשר דבר עליו: ויאמר יהוה
זעקת סדם ועמרה כי רבה וחטאתם כי כבדה מאד: ארדה
נא ואראה הכצעקתה הבאה אלי עשו כלה ואם לא אדעה:
ויפנו משם האנשים וילכו סדמה ואברהם עודנו עמד לפני
יהוה: ויגש אברהם ויאמר האף תספה צדיק עם רשע: אולי
יש חמשים צדיקם בתוך העיר האף תספה ולא תשא למקום
למען חמשים הצדיקם אשר בקרבה: חללה לך מעשות
כדבר הזה להמית צדיק עם רשע והיה כצדיק כרשע חללה
לך השפט כל הארץ לא יעשה משפט: ויאמר יהוה אם
אמצא בסדם חמשים צדיקם בתוך העיר ונשאתי לכל
המקום בעבורם: ויען אברהם ויאמר הנה נא הואלתי לדבר
אל אדני ואנכי עפר ואפר: אולי יחסרון חמשים הצדיקם

חמשים הנשחתים בחמשה את כל העיר ויאמרו לא אשחית אם
אמצא שם ארבעים וחמשה: ויסף עוד לדבר אליו ויאמר
אולי ימצאון שם ארבעים ויאמר לא אעשה בעבור הארבעי׳ ב׳
ויאמר אל נא יחר לאדני ואדברה אולי ימצאון שם שלשים
ויאמר לא אעשה אם אמצא שם שלשים: ויאמר הנה
נא הואלתי לדבר אל אדני אולי ימצאון שם עשרים ויאמר
לא אשחית בעבור העשרים: ויאמר אל נא יחר לאדני ואדברה ד׳
אך הפעם אולי ימצאון שם עשרה ויאמר לא אשחית
בעבור העשרה: וילך יהוה כאשר כלה לדבר אל אברהם
ואברהם שב למקמו: ס ויבאו שני המלאכים סדמה בערב
ולוט ישב בשער סדם וירא לוט ויקם לקראתם וישתחו י׳
אפים ארצה: ויאמר הנה אדני סורו נא אל בית עבדכם ולינו
ורחצו רגליכם והשכמתם והלכתם לדרככם ויאמרו לא
כי ברחוב נלין: ויפצר בם מאד ויסרו אליו ויבאו אל ביתו
ויעש להם משתה ומצות אפה ויאכלו: טרם ישכבו ואנשי
העיר אנשי סדם נסבו על הבית מנער ועד זקן כל העם מקצה
מקץ יפה: ויקראו אל לוט ויאמרו לו איה האנשים אשר
באו אליך הלילה הוציאם אלינו ונדעה אתם: ויצא אליהם
לוט הפתחה והדלת סגר אחריו: ויאמר אל נא אחי תרעו: הנה
לי שתי בנות אשר לא ידעו איש אוציאה נא אתהן אליכם
ועשו להן כטוב בעיניכם רק לאנשים האל אל תעשו
דבר כי על כן באו בצל קרתי: ויאמרו גש הלאה ויאמרו
האחד בא לגור וישפט שפוט עתה נרע לך מהם ויפצרו
ויגשו לשבר הדלת: וישלחו האנשים את ידם ויביאו את לוט
אליהם הביתה ואת הדלת סגרו: ואת האנשים אשר
פתח הבית הכו בסנורים מקטן ועד גדול ויליאו למצא
הפתח: ויאמרו האנשים אל לוט עד מי לך פה חתן ובניך
ובנותיך וכל אשר לך בעיר הוצא מן המקום: כי משחתים
אנחנו את המקום הזה כי גדלה צעקתם את פני יהוה וי׳

וישלחנו יהוה לשחתה: ויצא לוט וידבר אל חתניו לקחי בנתיו ויאמר
קמו צאו מן המקום הזה כי משחית יהוה את העיר ויהי כמצחק
בעיני חתניו: וכעלות השחר ויאיצו המלאכים בלוט לאמר
קום קח את אשתך ואת שתי בנתיך הנמצאות פן תספה
בעון העיר: ויתמהמה ויחזיקו האנשים בידו ובידי אשתו
ובידי שתי בנתיו בחמלת יהוה עליו ויצאהו ויניחהו מחוץ
לעיר: ויהי כהוציאם אתם החוצה ויאמר המלט על נפשך
אל תביט אחריך ואל תעמד בכל הככר ההרה המלט פן
תספה: ויאמר לוט אלהם אל נא אדני: הנה נא מצא
עבדך חן בעיניך ותגדל חסדך אשר עשית עמדי להחיות
את נפשי ואנכי לא אוכל להמלט ההרה פן תדבקני הרע
ומתי: הנה נא העיר הזאת קרבה לנוס שמה והוא מצער
אמלטה נא שמה הלא מצער הוא ותחי נפשי: ס ויאמר
אליו הנה נשאתי פניך גם לדבר הזה לבלתי הפכי את העיר
אשר דברת: מהר המלט שמה כי לא אוכל לעשות דבר
עד באך שמה על כן קרא שם העיר צוער: השמש יצא על
הארץ ולוט בא צוערה: ויהוה המטיר על סדם ועל עמרה גפרי
ואש מאת יהוה מן השמים: ויהפך את הערים האל ואת כל
הככר ואת כל ישבי הערים וצמחת האדמה: ותבט אשתו
מאחריו ותהי נציב מלח: וישכם אברהם בבקר אל המקום
אשר עמד שם את פני יהוה: וישקף על פני סדם ועמרה ועל
כל פני ארץ הככר וירא והנה עלה קיטור הארץ כקיטור הכבשן:
ויהי בשחת אלהים את ערי הככר ויזכר אלהים את אברהם
וישלח את לוט מתוך ההפכה בהפך את הערים אשר ישב
בהן לוט: ויעל לוט מצוער וישב בהר ושתי בנתיו עמו כי
ירא לשבת בצוער וישב במערה הוא ושתי בנתיו: ותאמר
הבכירה אל הצעירה אבינו זקן ואיש אין בארץ לבוא
עלינו כדרך כל הארץ: לכה נשקה את אבינו יין ונשכבה
עמו ונחיה מאבינו זרע: ותשקינה את אביהן יין בלילה

הוא ותמא הכבירה ותשכב את אביה ולא ידע בשכבה ובקומה׃
ויהי ממחרת ותאמר הבכירה אל הצעירה הן שכבתי אמש
את אבי נשקנו יין גם הלילה ובאי שכבי עמו ונחיה מאביו ו
זרע׃ ותשקין גם בלילה ההוא את אביהן יין ותקם הצעירה
ותשכב עמו ולא ידע בשכבה ובקומה׃ ותהרין שתי בנות
לוט מאביהן׃ ותלד הבכירה בן ותקרא שמו מואב הוא אבי
מואב עד היום׃ והצעירה גם הוא ילדה בן ותקרא שמו
בן עמי הוא אבי בני עמון עד היום׃ ס ויסע משפ
אברהם ארצה הנגב וישב בין קדש ובין שור ויגר בגרר׃
ויאמר אברהם אל שרה אשתו אחתי הוא וישלח אבימלך
מלך גרר ויקח את שרה׃ ויבא אלהים אל אבימלך בחלום
הלילה ויאמר לו הנך מת על האשה אשר לקחת והוא בעלת
בעל׃ ואבימלך לא קרב אליה ויאמר אדני הגוי גם צדיק
תהרג׃ הלוא הוא אמר לי אחתי הוא והיא גם הוא אמרה אחי
הוא בתם לבבי ובנקיון כפי עשיתי זאת׃ ויאמר אליו האלהים
בחלום גם אנכי ידעתי כי בתם לבבך עשית זאת ואחשך
גם אנכי אותך מחטו לי על כן לא נתתיך לנגע אליה׃
ועתה השב אשת האיש כי נביא הוא ויתפלל בעדך וחיה
ואם אינך משיב דע כי מות תמות אתה וכל אשר לך׃
וישכם אבימלך בבקר ויקרא לכל עבדיו וידבר את כל הדב
הדברים האלה באזניהם ויראו האנשים מאד׃ ויקרא
אבימלך לאברהם ויאמר לו מה עשית לנו ומה
חטאתי לך כי הבאת עלי ועל ממלכתי חטאה גדלה
מעשים אשר לא יעשו עשית עמדי׃ ויאמר אבימלך
אל אברהם מה ראית כי עשית את הדבר הזה׃ ויאמר
אברהם כי אמרתי רק אין יראת אלהים במקום הזה והם
והרגוני על דבר אשתי׃ וגם אמנה אחתי בת אבי הוא
אך לא בת אמי ותהי לי לאשה׃ ויהי כאשר התעו אתי א
אלהים מבית אבי ואמר לה זה חסדך אשר תעשי עמדי

אל כל המקום אשר נבוא שמה אמרי לי אחי הוא׃ ויקח אבימלך
צאן ובקר ועבדים ושפחת ויתן לאברהם וישב לו את שרה
אשתו׃ ויאמר אבימלך הנה ארצי לפניך בטוב בעיניך שב
ולשרה אמר הנה נתתי אלף כסף לאחיך הנה הוא לך כסות
לאחד הנה הוא לך מסות עינים לכל אשר אתך ואת כל
נכחת׃ ויתפלל אברהם אל האלהים וירפא אלהים את
אבימלך ואת אשתו ואמהתיו וילדו׃ כי עצר עצר יהוה
בעד כל רחם לבית אבימלך על דבר שרה אשת אברהם׃
ויהוה פקד את שרה כאשר אמר ויעש יהוה לשרה כאשר
דבר׃ ותהר ותלד שרה לאברהם בן לזקניו למועד אשר
דבר אתו אלהים׃ ויקרא אברהם את שם בנו הנולד לו אשר
ילדה לו שרה יצחק׃ וימל אברהם את יצחק בנו בן שמנת
ימים כאשר צוה אתו אלהים׃ ואברהם בן מאת שנה בהולד
לו את יצחק בנו׃ ותאמר שרה צחק עשה לי אלהים כל
השמע יצחק לי׃ ותאמר מי מלל לאברהם היניקה בנים
שרה כי ילדתי בן לזקניו׃ ויגדל הילד ויגמל ויעש אברהם
משתה גדול ביום הגמל את יצחק׃ ותרא שרה את בן הגר
המצרית אשר ילדה לאברהם מצחק׃ ותאמר לאברהם
גרש האמה הזאת ואת בנה כי לא יירש בן האמה הזאת
עם בני עם יצחק׃ וירע הדבר מאד בעיני אברהם על אדת
בנו׃ ויאמר אלהים אל אברהם אל ירע בעיניך על הנער
ועל אמתך כל אשר תאמר אליך שרה שמע בקלה כי
ביצחק יקרא לך זרע׃ וגם את בן האמה לגוי אשימנו כי ז
זרעך הוא׃ וישכם אברהם בבקר ויקח לחם וחמת מים
ויתן אל הגר שם על שכמה ואת הילד וישלחה ותלך
ותתע במדבר באר שבע׃ ויכלו המים מן החמת ותשל
את הילד תחת אחד השיחם׃ ותלך ותשב לה מנגד הרחק
כמטחוי קשת כי אמרה אל אראה במות הילד ותשב מנ
ותשא את קלה ותבך׃ וישמע אלהים את קול הנע

ויקרא מלאך אלהים אל הגר מן השמים ויאמר לה מה לך
הגר אל תיראי כי שמע אלהים אל קול הנער באשר הוא
שם: קומי שאי את הנער והחזיקי את ידך בו כי לגוי גדול
אשימנו: ויפקח אלהים את עיניה ותרא באר מים ותלך
ותמלא את החמת מים ותשק את הנער: ויהי אלהים את
הנער ויגדל וישב במדבר ויהי רבה קשת: וישב במדבר
פארן ותקח לו אמו אשה מארץ מצרים: ויהי בעת
ההוא ויאמר אבימלך ופיכל שר צבאו אל אברהם
לאמר אלהים עמך בכל אשר אתה עשה: ועתה השבעה
לי באלהים הנה אם תשקר לי ולניני ולנכדי כחסד אשר
עשיתי עמך תעשה עמדי ועם הארץ אשר גרתה בה: ויא
ויאמר אברהם אנכי אשבע: והוכח אברהם את אבימלך על
אדות באר המים אשר גזלו עבדי אבימלך: ויאמר אבימ
לא ידעתי מי עשה את הדבר הזה וגם אתה לא הגדת לי
וגם אנכי לא שמעתי בלתי היום: ויקח אברהם צאן ובקר
ויתן לאבימלך ויכרתו שניהם ברית: ויצב אברהם את שבע כ
בכשת הצאן לבדהן: ויאמר אבימלך אל אברהם מה הנר
שבע כבשת האלה אשר הצבת לבדנה: ויאמר כי את שבע
בכשת תקח מידי בעבור תהיה לי לעדה כי חפרתי את
הבאר הזאת: על כן קרא למקום ההוא באר שבע כי שם
נשבעו שניהם: ויכרתו ברית בבאר שבע ויקם אבימלך
ופיכל שר צבאו וישבו אל ארץ פלשתים: ויטע אשל
בבאר שבע ויקרא שם בשם יהוה אל עולם: ויגר אברהם
בארץ פלשתים ימים רבים: ויהי אחר הדברים האלה והאלהי
נסה את אברהם ויאמר אליו אברהם ויאמר
קח נא את בנך את יחידך אשר אהבת את יצחק ולך לך
אל ארץ המריה והעלהו שם לעלה על אחד ההרים
אשר אמר אליך: וישכם אברהם בבקר ויחבש את חמרו
ויקח את שנני נעריו אתו ואת יצחק בנו ויבקע עצי

עלה ויקם וילך אל המקום אשר אמר לו האלהים: ביום השלישי
וישא אברהם את עיניו וירא את המקום מרחק: ויאמר אברהם
אל נעריו שבו לכם פה עם החמור ואני והנער נלכה עד כה
ונשתחוה ונשובה אליכם: ויקח אברהם את עצי העלה וישם
על יצחק בנו ויקח בידו את האש ואת המאכלת וילכו שניהם
יחדו: ויאמר יצחק אל אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר הנני
בני ויאמר הנה האש והעצים ואיה השה לעלה: ויאמר
אברהם אלהים יראה לו השה לעלה בני וילכו שניהם יחדו:
ויבאו אל המקום אשר אמר לו האלהים ויבן שם אברהם
את המזבח ויערך את העצים ויעקד את יצחק בנו וישם
אתו על המזבח ממעל לעצים: וישלח אברהם את ידו
ויקח את המאכלת לשחט את בנו: ויקרא אליו מלאך יהוה מ
מן השמים ויאמר אברהם אברהם ויאמר הנני: ויאמר
אל תשלח ידך אל הנער ואל תעש לו מאומה כי עתה ידעתי
כי ירא אלהים אתה ולא חשכת את בנך את יחידך ממני:
וישא אברהם את עיניו וירא והנה איל אחר נאחז בסבך בקרניו
וילך אברהם ויקח את האיל ויעלהו לעלה תחת בנו: ויקרא
אברהם שם המקום ההוא יהוה יראה אשר יאמר היום בהר
יהוה יראה: ויקרא מלאך יהוה אל אברהם שנית מן השמים:
ויאמר בי נשבעתי נאם יהוה כי יען אשר עשית את הדבר
הזה ולא חשכת את בנך את יחידך: כי ברך אברכך והרבה
ארבה את זרעך ככוכבי השמים וכחול אשר על שפת הים
וירש זרעך את שער אויביו: והתברכו בזרעך כל גוי הא
הארץ עקב אשר שמעת בקלי: וישב אברהם אל נעריו ו
ויקמו וילכו יחדו אל באר שבע וישב אברהם בבאר שבע:
ויהי אחרי הדברים האלה ויגד לאברהם לאמר הנה ילדה
מלכה גם הוא בנים לנחור אחיך: את עוץ בכרו ואת בוז אחיו
ואת קמואל אבי ארם: ואת כשד ואת חזו ואת פלדש ואת
ידלף ואת בתואל: ובתואל ילד את רבקה שמנה אלה ילדה

מלכה לנחור אחי אברהם: ומלכשר ושמחה הימלכה ותלד
גם הוא את טבח ואת גחם ואת תחש ואת מעכה: פ

חיי שרה מאה שנה ועש
ועשרים שנה ושבע ש
שנים שני חיי שרה:
ותמת שרה בקריית ארבע
הוא חברון בארץ כנען
ויבא אברהם לספד
לשרה ולבכתה: ויקם אברהם מעל פני מתו וידבר אל בני
חת לאמר: גר ותושב אנכי עמכם תנו לי אחזת קבר עמכם
ואקברה מתי מלפני: ויענו בני חת את אברהם לאמר לו:
שמענו אדני נשיא אלהים אתה בתוכנו במבחר קבריכן
קבר את מתך איש ממנו את קברו לא יכלה ממך מת
מקברו מתך: ויקם אברהם וישתחו לעם הארץ לבני חת:
וידבר אתם לאמר אם יש את נפשכם להקבר את מתי מ
מלפני שמעוני ופגעו לי בעפרון בן צחר: ויתן לי את
מערת המכפלה אשר לו אשר בקצה שדהו בכסף מלא
יתננה לי בתוככם לאחזת קבר: ועפרון ישב בתוך
בני חת ויען עפרן החתי את אברהם באזני בני חת לכל
באי שער עירו לאמר: לא אדני שמעני השדה נתתי
לך והמערה אשר בו לך נתתיה לעיני בני עמי נתתיה
לך קבר מתך: וישתחו אברהם לפני עם הארץ: וידבר
אל עפרון באזני עם הארץ לאמר אך אם אתה לו שמעני
נתתי כסף השדה קח ממני ואקברה את מתי שמה:
ויען עפרון את אברהם לאמר לו: אדני שמעני ארץ
ארבע מאות שקל כסף ביני וביני מה הוא ואת מתך
קבר: וישמע אברהם אל עפרון וישקל אברהם לעפרן

את הכסף אשר דבר באזני בני חת ארבע מאות שקל כסף עבר
לסחר: פ ויקם שדה עפרון אשר במכפלה אשר לפני
ממרא השדה והמערה אשר בו וכל העץ אשר בשדה אשר
בכל גבלו סביב: לאברהם למקנה לעיני בני חת בכל באי
שער עירו: ואחרי כן קבר אברהם את שרה אשתו אל
מערת שדה המכפלה על פני ממרא הוא חברון בארץ
כנען: ויקם השדה והמערה אשר בו לאברהם לאחזת קבר
מאת בני חת: ואברהם זקן בא בימים ויהוה ברך את אב
אברהם בכל: ויאמר אל עבדו זקן ביתו המשל בכל אשר
לו שום נא ירך תחת ירכי: ואשביעך ביהוה אלהי השמי ם
ואלהי הארץ אשר לא תקח אשה לבני מבנות הכנעני י
אשר אנכי יושב בקרבו: כי אל ארצי ואל מולדתי תלך
ולקחת אשה לבני ליצחק: ויאמר אליו העבד אולי לא
תאבה האשה ללכת אחרי אל הארץ הזאת הה אשב אשי ב
את בנך אל הארץ אשר יצאת משם: ויאמר אליו אברהם
השמר לך פן תשיב את בני שמה: יהוה אלהי השמים אשר
לקחני מבית אבי ומארץ מולדתי ואשר דבר לי ואשר
נשבע לי לאמר לזרעך אתן את הארץ הזאת הוא ישלח
מלאכו לפניך ולקחת אשה לבני משם: ואם לא תאבה האשה
ללכת אחריך ונקית מאלתי זאת רק את בני לא תשב שמה:
וישם העבד את ידו תחת ירך אברהם אדניו וישבע לו על
הדבר הזה: ויקח העבד עשרה גמלים מגמלי אדניו וילך
וכל טוב אדניו בידו ויקם וילך אל ארם נהרים אל
עיר נחור: ויברך הגמלים מחוץ לעיר אל באר המים
לעת ערב לעת יצאת השאבת: ויאמר יהוה אלהי אדני
אברהם הקרה נא לפני היום ועשה חסד עם אדני אברהם:
הנה אנכי נצב על עין המים ובנות אנשי העיר יצאות
לשאב מים: והיה הנער אשר אמר אליו הטי נא כדך
ואשתה ואמרה שתה וגם גמליך אשקה אתה הכית

את אדני מאוד ויגדל ויתן לו צאן ובקר וכסף וזהב ועבדם ושפחת
וגמלים וחמרים: ותלד שרה אשת אדני בן לאדני אחר
אשר ילדה לו את כל אשר לו: וישבעני אדני לאמר לא תקח
אשה לבני מבנות הכנעני אשר אנכי ישב בארצו: אם לא אל
בית אבי תלך ואל משפחתי ולקחת אשה לבני: ואמר אל
אדני אולי לא תלך האשה אחרי: ויאמר אלי יהוה אשר
התהלכתי לפניו ישלח מלאכו אתך והצליח דרכך ולקחת
אשה לבני ממשפחתי ומבית אבי: אז תנקה מאלתי כי תבוא
אל משפחתי ואם לא יתנו לך והיית נקי מאלתי: ואבא היום
אל העין ואמר יהוה אלהי אדני אברהם אם יש נא מצליח
מעל דרכי אשר אנכי הלך עליה: הנה אנכי נצב על עין
המים והיה העלמה היוצאת לשאב ואמרתי אליה השקיבי נא
מעט מים מכדך: ואמרה אלי גם אתה שתה וגם לגמליך
אשאב הוא האשה אשר הכיח יהוה לבן אדוני: טרם אכלה
לדבר אל לבי והנה רבקה יצאת וכדה על שכמה ותרד
העינה ותש אב ואמה אליה השקיבי נא: ותמהר ותורד
כדה מעליה ותאמר שתה וגם גמליך אשקה ואשת וגם
הגמלים השקתה: ואשאל אתה ואמר בת מי את ותאמר
בת בתואל בן נחור אשר ילדה לו מלכה ואשם הנזם
על אפה והצמידים על ידיה: ואקד ואשתחוה ליהוה
ואברך את יהוה אלהי אדני אברהם אשר הנחני בדרך
אמת לקחת את בת אחי אדני לבנו: ועתה אם יש
עשים חסד ואמת את אדני הגידו לי ואם לא הגידו לי
ואפנה על ימין או על שמאל: ויען לבן ובתואל
ויאמרו מיהוה יצא הדבר לא נוכל דבר אליך רע או
טוב: הנה רבקה לפניך קח לך ותהי אשה לבן אדניך
כאשר דבר יהוה: ויהי כאשר שמע עבד אברהם את
דבריהם וישתחו ארצה ליהוה: ויוצא העבד כלי כסף
וכלי זהב ובגדים ויתן לרבקה ומגדנות נתן לאחיו ולא

לעבדך ליעקב ואם רעה אנכי מדבר עמו אדני ויהי הוא
שולח כלה להמה ואנכי הנצבתי אשתי ילדה לבתואל
בן מלכה אשת נחור אחי אברהם ובאה על שכמה: ותנעד
כובע מיראה מיאוה בתורה ואני שלא עיה ותחד העיבה
ותמלא כדה ותעל: ויאץ העבד לקראתה ויאמר הגמיאני נא
מעט מים מכדך: ותאמר שתה אדני ותמהר ותרד כדה
עליה ותשקהו: ותכל להשקותו ותאמר גם
לגמליך אשאב עד אם כלו לשתת: ותמהר ותער כדה
אל השקת ותרץ עוד אל הבאר לשאב ותשאב לכל גמליו:
והאיש משתומם לה מחריש לדעת הצליח יהוה דרכו
אם לא: ויהי כאשר כלו הגמלים לשתות ויקח האיש
נזם זהב בקעו משקלו ושני צמידים על ידיה עשרה
זהב משקלם: ויאמר בת מי את הגידי נא לי היש בית
אביך מקום לנו ללין: ותאמר אליו בת בתואל אנכי
בן מלכה אשר ילדה לנחור: ותאמר אלין גם תבן גם
מספוא רב עמנו גם מקום ללין: ויקד האיש וישתחו
ליהוה: ויאמר ברוך יהוה אלהי אדני אברהם אשר לא
עזב חסדו ואמתו מעם אדני אנכי בדרך נחני בית
אחי אדוני: והנערה רצה ותגד לבית אמה כדברים
האלה: ולרבקה אח ושמו לבן וירץ לבן אל האיש
החוצה אל העין: והיה כראות את הנזם ואת הצמידים
על ידי אחתו וכשמעו את דברי רבקה אחתו לאמר
כה דבר אלי האיש ויבא אל האיש והנה עמד על
הגמלים על העין: ויאמר בוא ברוך יהוה למה תעמד
בחוץ ואנכי פניתי הבית ומקום לגמלים: ויבא האיש
הביתה ויפתח החמר הגמל ויתן תבן ומספוא לגמלים
ומים לרחץ רגליו ורגלי האנשים אשר אתו: וישם
לפניו לאכל ויאמר לא אוכל עד אם דברתי דברי
ויאמר דבר: ויאמר עבד אברהם אנכי: ויהוה ברך

שרה עפרן בן צחר החתי אשר על פני ממרא: השדה אשר
קנה אברהם מאת בני חת שמה קבר אברהם ושרה אשתו:
ויהי אחרי מות אברהם ויברך אלהים את יצחק בנו וישב
יצחק עם באר לחי ראי: ואלה תלדת ישמעאל בן
אברהם אשר ילדה הגר המצרית שפחת שרה לאברהם:
ואלה שמות בני ישמעאל בשמותם לתולדתם בכור
ישמעאל נבית וקדר ואדבאל ומבשם: ומשמע ודומה
ומשא: חדד ותימא יטור נפוש וקדמה: אלה
הם בני ישמעאל ואלה שמותם בחצרותם וכטירותם
שנים עשר נשיאם לאמתם: ואלה שני חיי ישמעאל
מאת שנה ושלשים שנה ושבע שנים ויגוע וימת
ויאסף אל עמיו: וישכנו מחוילה עד שור אשר על
פני מצרים באכה אשורה על פני כל אחיו נפל: פ

תולדת יצחק בן
אברהם אברהם
הוליד את יצחק:
ויהי יצחק בן ארבעים שנה
בקחתו את רבקה
בת בתואל הארמי מפדן ארם אחות לבן הארמי לו
לאשה: ויעתר יצחק ליהוה לנכח אשתו כי עקרה
היא ויעתר לו יהוה ותהר רבקה אשתו: ויתרצצו
הבנים בקרבה ותאמר אם כן למה זה אנכי ותלך לדרש
את יהוה: ויאמר יהוה לה שני גיים בבטנך ושני לאמים
ממעיך יפרדו ולאם מלאם יאמץ ורב יעבד צעיר:
וימלאו ימיה ללדת והנה תומם בבטנה: ויצא הראשון
אדמוני כלו כאדרת שער ויקראו עשו: ואחרי כן

ולאמו: ויאכל וישתו הוא והאנשים אשר עמו וילינו
ויקומו בבקר ויאמר שלחני לאדני: ויאמר אחיו
ואמו תשב הנער אתנו ימים או עשור אחר תלך: ויאמר
אלהם אל תאחרו אתי ויהוה הצליח דרכי שלחוני ואלכה
לאדני: ויאמרו נקרא לנער ונשאלה את פיה: ויקראו
לרבקה ויאמרו אליה התלכי עם האיש הזה ותאמר אלך:
וישלחו את רבקה אחתם ואת מיניקתה ואת עבד אברהם
ואת אנשיו: ויברכו את רבקה ויאמרו לה אחתנו את היי
לאלפי רבבה ויירש זרעך את שער שנאיו: ותקם רבקה
ונערתיה ותרכבנה על הגמלים ותלכנה אחרי האיש
ויקח העבד את רבקה וילך: ויצחק בא מבוא באר לחי
ראי והוא ישב בארץ הנגב: ויצא יצחק לשוח בשדה
לפנות ערב וישא עיניו וירא והנה גמלים באים: ותשא
רבקה את עיניה ותרא את יצחק ותפל מעל הגמל: ותאמר
אל העבד מי האיש הלזה ההלך בשדה לקראתנו ויאמר
העבד הוא אדני ותקח הצעיף ותתכס: ויספר העבד ליצ
ליצחק את כל הדברים אשר עשה: ויבאהו יצחק האהלה
שרה אמו ויקח את רבקה ותהי לו לאשה ויאהבה ויינחם
יצחק אחרי אמו: ויסף אברהם ויקח אשה ושמה
קטורה: ותלד לו את זמרן ואת יקשן ואת מדן ואת מדין
ואת ישבק ואת שוח: ויקשן ילד את שבא ואת דדן ובני
דדן היו אשורם ולטושם ולאמים ובני מדין עיפה ועפר
וחנך ואבידע ואלדעה כל אלה בני קטורה: ויתן אברהם
את כל אשר לו ליצחק: ולבני הפילגשם אשר לאברהם
נתן אברהם מתנת וישלחם מעל יצחק בנו בעודנו חי
קדמה אל ארץ קדם: ואלה ימי שני חיי אברהם
אשר חי מאת שנה ושבעים שנה וחמש שנים: ויגוע
וימת אברהם בשיבה טובה זקן ושבע ויאסף אל עמיו:
ויקברו אתו יצחק וישמעאל בניו אל מערת המכפלה אל

ויצא אחיו וידו אחזת בעקב עשו ויקרא שמו יעקב ויצחק
בן ששים שנה בלדת אתם: ויגדלו הנערים ויהי עשו
איש יודע ציד איש שדה ויעקב איש תם ישב אהלים:
ויאהב יצחק את עשו כי ציד בפיו ורבקה אהבת את
יעקב: ויזד יעקב נזיד ויבא עשו מן השדה והוא עיף:
ויאמר עשו אל יעקב הלעיטני נא מן האדם האדם הזה כי
עיף אנכי על כן קרא שמו אדום: ויאמר יעקב מכרה
כיום את בכרתך לי: ויאמר עשו הנה אנכי הולך למות
ולמה זה לי בכרה: ויאמר יעקב השבעה לי כיום וישבע
לו ויבכר את בכרתו ליעקב: ויעקב נתן לעשו לחם
ונזיד עדשים ויאכל וישת ויקם וילך ויבז עשו את
הבכרה: ויהי רעב בארץ מלבד הרעב הראשון אשר
היה בימי אברהם וילך יצחק אל אבימלך מלך פלשתים
גררה: וירא אליו יהוה ויאמר אל תרד מצרימה שכן
בארץ אשר אמר אליך: גור בארץ הזאת ואהיה עמך
ואברכך כי לך ולזרעך אתן את כל הארצת האל והקמתי
את השבעה אשר נשבעתי לאברהם אביך: והרבתי את
זרעך ככוכבי השמים ונתתי לזרעך את כל הארצת האל
והתברכו בזרעך כל גוי הארץ: עקב אשר שמע אברהם
בקלי וישמר משמרתי מצותי חקתי ותורתי: פ
וישב יצחק בגרר: וישאלו אנשי המקום לאשתו ויאמר
אחתי היא כי ירא לאמור אשתי פן יהרגני אנשי המ/
המקום על רבקה כי טובת מראה הוא: ויהי כי ארכו לו
שם הימים וישקף אבימלך מלך פלשתים בעד החלון
ויראה והנה יצחק מצחק את רבקה אשתו: ויקרא
אבימלך ליצחק ויאמר אך הנה אשתך הוא ואיך
אמרת אחתי הוא ויאמר אליו יצחק כי אמרתי פן
אמות עליה: ויאמר אבימלך מה זאת עשית לנו
כמעט שכב אחד העם את אשתך והבאת עלינו אשם:

ויצו אבימלך את כל העם לאמר הנגע באיש הזה ובאשתו
מות יומת: ויזרע יצחק בארץ ההוא וימצא בשנה ההוא
מאה שערים ויברכהו יהוה: פ ויגדל האיש וילך הלוך
וגדל עד כי גדל מאד: ויהי לו מקנה צאן ומקנה בקר
ועבדה רבה ויקנאו אתו פלשתים: וכל הבארת אשר
חפרו עבדי אביו בימי אברהם אביו סתמום פלשתים
וימלאום עפר: ויאמר אבימלך אל יצחק לך מעמנו
כי עצמת ממנו מאד: וילך משם יצחק ויחן בנחל גרר
וישב שם: וישב יצחק ויחפר את בארת המים אשר חפרו
בימי אברהם אביו ויסתמום פלשתים אחרי מות אברהם
ויקרא להן שמות בשמת אשר קרא להן אביו: ויחפרו
עבדי יצחק בנחל וימצאו שם באר מים חיים: ויריבו
רעי גרר עם רעי יצחק לאמר לנו המים ויקרא שם
הבאר עשק כי התעשקו עמו: ויחפרו באר אחרת ויריבו
גם עליה ויקרא שמה שטנה: ויעתק משם ויחפר באר
אחרת ולא רבו עליה ויקרא שמה רחבת ויאמר כי עתה
הרחיב יהוה לנו ופרינו בארץ: פ ויעל משם באר
שבע: וירא אליו יהוה בלילה ההוא ויאמר אנכי אלהי
אברהם אביך אל תירא כי אתך אנכי וברכתיך והרביתי
את זרעך בעבור אברהם עבדי: ויבן שם מזבח ויקרא בשם
יהוה ויט שם אהלו ויכרו שם עבדי יצחק באר: ואבימלך ד
הלך אליו מגרר ואחזת מרעהו ופיכל שר צבאו: ויאמר
אלהם יצחק מדוע באתם אלי ואתם שנאתם אתי ותש
ותשלחו מאתכם: ויאמרו ראו ראינו כי היה יהוה ע
עמך ונאמר תהי נא אלה בינותינו בינינו ובינך ונכרתה
ברית עמך: אם תעשה עמנו רעה כאשר לא נגענוך וכאשר עשינו עמך רק טוב ונשלחך בשלום
אתה עתה ברוך יהוה: פ ויעש להם משתה ויאכלו וישת
וישכמו בבקר וישבעו איש לאחיו וישלחם יצחק ו

ואלכה לפניהי בעבור תברכני נפשך׃ ויאמר יצחק אל בנו 2
מה זה מהרת למצא בני ויאמר כי הקרה יהוה אלהיך
לפני׃ ויאמר יצחק אל יעקב גשה נא ואמישך בני זי
האתה זה בני עשו אם לא׃ ויגש יעקב אל יצחק אביו ב
וימשהו ויאמר הקול קול יעקב והידים ידי עשו׃ ולא
הכירו כי היו ידיו כידי עשו אחיו שעירת ויברכהו׃ ויאמר
אתה זה בני עשו ויאמר אני׃ ויאמר הגשה לי ואכלה
מציד בנו למען תברכך נפשי ויגש לו ויאכל ויבא
לו יין וישת׃ ויאמר אליו יצחק אביו גשה נא ושקה
לי בני׃ ויגש וישק לו וירח את ריח בגדיו ויברכהו ז
ויאמר ראה ריח בני כריח שדה אשר ברכו יהוה׃ ויתן
לך האלהים מטל השמים ומשמני הארץ ורב דגן
ותירש׃ יעבדוך עמים וישתחו לך לאמים היה גביר
לאחיך וישתחוו לך בני אמך ארריך ארור ומברכיך
ברוך׃ ויהי באשר כלה יצחק לברך את יעקב ויהי אך
יצוא יצא יעקב מאת פני יצחק אביו ועשו אחיו בא
מצידו׃ ויעש גם הוא מטעמים ויבא לאביו ויאמר לאביו
יקם אבי ויאכל מציד בנו בעבור תברכני נפשך׃ ויאמר
לו יצחק אביו מי אתה ויאמר אני בנך בכרך עשו׃ ויחרד
יצחק חרדה גדלה עד מאד ויאמר מי אפוא הוא הציד
ציד ויבא לי ואכל מכל בטרם תבוא ואברכהו גם ברוך
יהיה׃ ס כשמע עשו את דברי אביו ויצעק יצעק ה
גדלה ומרה עד מאד ויאמר לאביו ברכני גם אני אבי׃
ויאמר בא אחיך במרמה ויקח ברכתך׃ ויאמר הכי
קרא שמו יעקב ויעקבני זה פעמים את בכרתי לקח
והנה עתה לקח ברכתי ויאמר הלא אצלת לי ברכה׃
ויען יצחק ויאמר לעשו הן גביר שמתיהו לך ואת כל
אחיו נתתי לו לעבדים ודגן ותירש סמכתיו ולך אפוא
מה אעשה בני׃ ויאמר עשו אל אביו הברכה אחת ך

ויילך מאתו בשלום׃ ויהי ביום ההוא ויבאו עבדי יצחק ויגדו לו
על אדות הבאר אשר חפרו ויאמרו לו מצאנו מים׃ ויקרא א
אתה שבעה על כן שם העיר באר שבע עד היום הזה׃
ויהי עשו בן ארבעים שנה ויקח אשה את יהודית בת בארי
החתי ואת בשמת בת אלון החתי׃ ותהיין מרות רוח ליצחק
ולרבקה׃ ויהי כי זקן יצחק ותכהין עיניו מראת ויקרא ב
את עשו בנו הגדל ויאמר אליו בני ויאמר אליו הנני׃
ויאמר הנה נא זקנתי לא ידעתי יום מותי׃ ועתה שא נא
כליך תליך וקשתך וצא השדה וצודה לי ציד׃ ועשה לי
מטעמים כאשר אהבתי והביאה לי ואכלה בעבור תברכך
נפשי בטרם אמות׃ ורבקה שמעת ברבר יצחק אל עשו
בנו וילך עשו השדה לציד ציד להביא׃ ורבקה אמרה אל
יעקב בנה לאמר הנה שמעתי את אביך מדבר אל עשו
אחיך לאמר׃ הביאה לי ציד ועשה לי מטעמים ואכלה
ואברכה לפני יהוה לפני מותי׃ ועתה בני שמע בקלי
לאשר אני מצוה אתך׃ לך נא אל הצאן וקח לי משם
שני גדיי עזים טבים ואעשה אתם מטעמים לאביך כאשר
אהב׃ והבאת לאביך ואכל בעבור אשר יברכך לפני מותו׃
ויאמר יעקב אל רבקה אמו הן עשו אחי איש שעיר תע
ואנכי איש חלק׃ אולי ימשני אבי והיתי בעיניו כמתעת
והבאתי עלי קללה ולא ברכה׃ ותאמר לו אמו עלי קללתך
בני אך שמע בקלי ולך קח לי׃ וילך ויקח ויבא
לאמו ותעש אמו מטעמים כאשר אהב אביו׃ ותקח רבקה
את בגדי עשו בנה הגדל החמדת אשר אתה בבית ותלבש
את יעקב בנה הקטן׃ ואת עורת גדיי העזים הלבישה על
ידיו ועל חלקת צואריו׃ ותתן את המטעמים ואת הלחם
אשר עשתה ביד יעקב בנה׃ ויבא אל אביו ויאמר אבי
ויאמר הנני בני אתה מי אתה׃ ויאמר יעקב אל אביו אנכי
עשו בכרך עשיתי כאשר דברת אלי קום נא שבה ואכ

יעקב מבאר שבע וילך חרנה: ויפגע במק ום
וילן שם כי בא השמש ויקח מאבני המקום
וישם מראשתיו וישכב במקום ההוא:
ויחלם והנה סלם מצב ארצה וראשו מגיע השמימה והנה
מלאכי אלהים עלים וירדים בו: והנה יהוה נצב עליו ויאמר
אני יהוה אלהי אברהם אביך ואלהי יצחק הארץ אשר אתה
שכב עליה לך אתננה ולזרעך: והיה זרעך כעפר הארץ
ופרצת ימה וקדמה וצפונה ונגבה ונברכו בך כל משפח ת
האדמה ובזרעך: והנה אנכי עמך ושמרתיך בכל אשר תלך
והשבתיך אל האדמה הזאת כי לא אעזבך עד אשר אם
עשיתי את אשר דברתי לך: ויקץ יעקב משנתו ויאמר
אכן יש יהוה במקום הזה ואנכי לא ידעתי: ויירא ויאמר
מה נורא המקום הזה אין זה כי אם בית אלהים וזה שער
השמים: וישכם יעקב בבקר ויקח את האבן אשר שם
מראשתיו וישם אתה מצבה ויצק שמן על ראשה:
ויקרא את שם המקום ההוא בית אל ואולם לוז שם העיר
לראשנה: וידר יעקב נדר לאמר אם יהיה אלהים עמדי ו
ושמרני בדרך הזה אשר אנכי הולך ונתן לי לחם לאכל
ובגד ללבש: ושבתי בשלום אל בית אבי והיה יהוה לי ל
לאלהים: והאבן הזאת אשר שמתי מצבה יהיה בית אל
והכל אשר תתן לי עשר אעשרנו לך: ס וישא
יעקב רגליו וילך ארצה בני קדם: ויראו והנה באר בשדה
והנה שם שלשה עדרי צאן רבצים עליה כי ממן המאר
ההוא ישקו העדרים והאבן גדלה על פי הבאר: ונאספו ז
שמה כל העדרים וגללו את האבן מעל פי הבאר והשק ה
את הצאן והשיבו את האבן על פי הבאר למקמה: ויאמר
להם יעקב אחי מאין אתם ויאמרו מחרן אנחנו: ויי
יאמר להם הידעתם את לבן בן נחור ויאמרו ידענו:
ויאמר להם השלום לו ויאמרו שלום והנה רחל בתו באה עם

הוא לך אבי ברכני גם אנכי אבי וישא עשו קלו ויבך: ויען
יצחק אביו ויאמר אליו הנה משמנו הארץ יהיה מושבך
ומטל השמים מעל: ועל חרבך תחיה ואת אחיך תעבד
והיה באשר תריד ופרקת עלו מעל צואריך: וישטם עשו
את יעקב על הברכה אשר ברכו אביו ויאמר עשו בלבו
יקרבו ימי אבל אבי ואהרגה את יעקב אחי: ויגד לרבקה
את דברי עשו בנה הגדל ותשלח ותקרא ליעקב בנה הקטן
ותאמר אליו הנה עשו אחיך מתנחם לך להרגך: ועתה
בני שמע בקלי וקום ברח לך אל לבן אחי חרנה: וישבת
עמו ימים אחדים עד אשר תשוב חמת אחיך: עד
שוב אף אחיך ממך ושכח את אשר עשית לו ושלחתי
ולקחתיך משם למה אשכל גם שניכם יום אחד: ותאמ ר
רבקה אל יצחק קצתי בחיי מפני בנות חת אם לקח יעקב
אשה מבנות חת כאלה מבנות הארץ למה לי חיים: ו
ויקרא יצחק אל יעקב ויברך אתו ויצוהו ויאמר לו
לא תקח אשה מבנות כנען: קום לך פדנה ארם בית
בתואל אבי אמך וקח לך משם אשה מבנות לבן אחי א
אמך: ואל שדי יברך אתך ויפרך וירבך והיית לקהל עמים:
ויתן לך את ברכת אברהם לך ולזרעך אתך לרשתך את
ארץ מגוריך אשר נתן אלהים לאברהם: וישלח יצחק
את יעקב וילך פדנה ארם אל לבן בן בתואל הארמי אחי
רבקה אם יעקב ועשו: וירא עשו כי ברך יצחק את יעקב
וישלח אתו פדנה ארם לקחת לו משם אשה מברכו אתו
ויצו עליו לאמר לא תקח אשה מבנות כנען: וישמע
יעקב אל אביו ואל אמו וילך פדנה ארם: וירא עשו
כי רעות בנות כנען בעיני יצחק אביו: וילך עשו אל
ישמעאל ויקח את מחלת בת ישמעאל בן אברהם אחות
נביות על נשיו לו לאשה:

ס פ ס

הינקן: ויאמר הן עוד היום גדול לא עת האסף המקנה השקו
הישן ולכו רעהו: ויאמרו לא נוכל עד אשר יאספו כל העדרים
וגללו את האבן מעל פי הבאר והשקינו הישאן: ערנו מדבר
עמם ורחל באה עם הישאן אשר לאביה כי רעה היא: ויהי
כאשר ראה יעקב את רחל בת לבן אחי אמו ואת ישאן ל
לבן אחי אמו ויגש יעקב ויגל את האבן מעל פי הבאר
וישק את ישאן לבן אחי אמו: וישק יעקב לרחל וישא
את קלו ויבך: ויגד יעקב לרחל כי אחי אביה הוא וכי
בן רבקה הוא ותרץ ותגד לאביה: ויהי כשמע לבן את
שמע יעקב בן אחתו וירץ לקראתו ויחבק לו וינשק לו
ויבא אהו אל ביתו ויספר ללבן את כל הדברים האלה:
ויאמר לו לבן אך עצמי ובשרי אתה וישב עמו חדש
ימים: ויאמר לבן ליעקב הכי אחי אתה ועבדתני חנם
הגידה לי מה משכרתך: וללבן שתי בנות שם הגדלה
לאה ושם הקטנה רחל: ועיני לאה רכות ורחל היתה
יפת תאר ויפת מראה: ויאהב יעקב את רחל ויאמר
אעבדך שבע שנים ברחל בתך הקטנה: ויאמר לבן טוב
תתי אתך לך מתתי אתה לאיש אחר שבה עמדי: ויעבד
יעקב ברחל שבע שנים ויהיו בעיניו כימים אחדים
באהבתו אתה: ויאמר יעקב אל לבן הבה את אשתי כי מלאו
ימי ואבואה אליה: ויאסף לבן את כל אנשי המקום ויעש
משתה: ויהי בערב ויקח את לאה בתו ויבא אתה אליו ויבא
אליה: ויתן לבן לה את זלפה שפחתו ללאה בתו שפחה:
ויהי בבקר והנה הוא לאה ויאמר אל לבן מה זאת עשית
לי הלא ברחל עבדתי עמך ולמה רמיתני: ויאמר לבן לא
יעשה כן במקומינו לתת הצעירה לפני הבכירה: מלא
שבע זאת ונתנה לך גם את זאת בעבדה אשר תעבד עמדי
עוד שבע שנים אחרות: ויעש יעקב כן וימלא שבע
זאת ויתן לו את רחל בתו לו לאשה: ויתן לבן לרחל בתו

את בלהה שפחתו לה לשפחה: ויבא גם אל רחל ויאהב גם את
רחל מלאה ויעבד עמו עוד שבע שנים אחרות: וירא יהוה
כי שנואה לאה ויפתח את רחמה ורחל עקרה: ותהר לאה
ותלד בן ותקרא שמו ראובן כי אמרה כי ראה יהוה בעני
כי עתה יאהבני אישי: ותהר עוד ותלד בן ותאמר כי שמע
יהוה כי שנואה אנכי ויתן לי גם את זה ותקרא שמו שמ/
שמעון: ותהר עוד ותלד בן ותאמר עתה הפעם ילוה
אישי אלי כי ילדתי לו שלשה בנים על כן קרא שמו ז
לוי: ותהר עוד ותלד בן ותאמר הפעם אודה את יהוה על
כן קראה שמו יהודה ותעמד מלדת: ותרא רחל כי לא
ילדה ליעקב ותקנא רחל באחתה ותאמר אל יעקב
הבה לי בנים ואם אין מתה אנכי: ויחר אף יעקב ברחל
ויאמר התחת אלהים אנכי אשר מנע ממך פרי בטן:
ותאמר הנה אמתי בלהה בא אליה ותלד על ברכי ואבנה
גם אנכי ממנה: ותתן לו את בלהה שפחתה לאשה ויבא
אליה יעקב: ותהר בלהה ותלד ליעקב בן: ותאמר רחל
רבני אלהים וגם שמע בקלי ויתן לי בן על כן קרא שמו
דן: ותהר עוד ותלד בלהה שפחת רחל בן שני ליעקב:
ותאמר רחל נפתולי אלהים נפתלתי עם אחתי גם יכלתי
ותקרא שמו נפתלי: ותרא לאה כי עמדה מלדת ותקח
את זלפה שפחתה ותתן אתה ליעקב לאשה: ותלד
זלפה שפחת לאה ליעקב בן: ותאמר לאה בגד ותקרא את
שמו גד: ותלד זלפה שפחת לאה בן שני ליעקב: ותאמר
לאה באשרי כי אשרוני בנות ותקרא את שמו אשר: ס
וילך ראובן בימי קציר חטים וימצא דודאים בשדה
ויבא אתם אל לאה אמו ותאמר רחל אל לאה תני לי
מדודאי בנך: ותאמר לה המעט קחתך את אישי ולקח ת
גם את דודאי בני ותאמר רחל לכן ישכב עמך הלילה
תחת דודאי בנך: ויבא יעקב מן השדה בערב ותצא לאה

לקראתו ותאמר אלי תמוא בי שמר שכרתיך בדודאי בני
וישכב עמה בלילה הוא וישמע אלהים אל לאה ותהר
ותלד ליעקב בן חמישי ותאמר לאה נתן אלהים שכרי
אשר נתתי שפחתי לאישי ותקרא שמו יששכר ותהר
עוד לאה ותלד בן ששי ליעקב ותאמר לאה זבדני
אלהים אתי זבד טוב הפעם ידבלני אישי כי ילדתי לו
ששה בנים ותקרא את שמו זבלן ואחר ילדה בת ותקרא
את שמה דינה ויזכר אלהים את רחל וישמע
אליה אלהים ויפתח את רחמה ותהר ותלד בן ותאמר
אסף אלהים את חרפתי ותקרא את שמו יוסף לאמר
יוסף יהוה לי בן אחר ויהי באשר ילדה רחל את יוסף
ויאמר יעקב אל לבן שלחני ואלכה אל מקומי ולארצי
תנה את נשי ואת ילדי אשר עבדתי אתך בהן
ואלכה כי אתה ידעת את עבדתי אשר עבדתיך ויאמר
אליו לבן אם נא מצאתי חן בעיניך נחשתי וברכני
יהוה בגללך ויאמר נקבה שכרך עלי ואתנה
ויאמר אליו אתה ידעת את אשר עבדתיך ואת אשר
היה מקנך אתי כי מעט אשר היה לך לפני ויפרץ לרב
ויברך יהוה אתך לרגלי ועתה מתי אעשה גם לביתי
ויאמר מה אתן לך ויאמר יעקב לא תתן לי מאומה אם
תעשה לי הדבר הזה אשובה ארעה צאנך אשמור
אעבר בכל צאנך היום הסר משם כל שה נקד וטלוא
וכל שה חום בכשבים וטלוא ונקד בעזים והיה שכרי
ועניתה בי צדקתי ביום מחר כי תבוא על שכרי לפניך
כל אשר אינבנו נקד וטלוא בעזים וחום בכשבים
גנוב הוא אתי ויאמר לבן הן לו יהי כדברך ויסר
ביום ההוא את התישים העקדים והטלאים ואת כל
העזים הנקדות והטלאת ואת כל אשר לבן בו וכל חום
בכשבים ויתן ביד בניו וישם דרך שלשת ימים בינו ובין

יעקב ויעקב רעה את צאן לבן הנותרת ויטהן לו יעקב מקל
לבנה לח ולוז וערמון ויפצל בהן פצלות לבנת מחשרת
הלבן אשר על המקלות וירכז את המקלות אשר פצל
ברהטים בשקתות המים אשר תבאן הצאן לשתות נגבן
הצאן ויחמנה בבאן לשתות ויחמנו הצאן אל המקלות
והלדן הצאן עקדים נקדים וטלואים והכשבים הפריד
יעקב ויתן פני הצאן אל עקד וכל חום בצאן לבן וישת
לן עדרים לבדו ולא שתם על צאן לבן ויהי בכל יחם הצאן
המקשרות ושם יעקב את המקלות לעיני הצאן ברהטים
ליחמנה במקלות ובהעטיר הצאן לא ישים ויהי העט
העטפים ללבן והקשרים ליעקב ויפרץ האיש מאוד
מאד ויהי לן צאן רבות ושפחות ועבדים וגמלים
וחמרים וישמע את דברי בני לבן לאמר לקח יעקב
את כל אשר לאבינו ומאשר לאבינו עשה את כל
הכבד הזה ויראה יעקב את פני לבן והנה אינבנו עמך
כתמל שלשום ויאמר יהוה אל יעקב שוב אל ארץ אי
אבותיך ולמולדתך ואהיה עמך וישלח יעקב ויקרא
לרחל וללאה השדה אל צאנו ויאמר להן ראה אנכי
את פני אביכן כי אינבנו אלי כתמל שלשם ואלהי
אבי היה עמדי ואתנה ידעתן כי בכל כחי עבדתי את
אביכן ואביכן התל בי והחלף את משכרתי עשרת
מנים ולא נתנו אלהים להרע עמדי אם כה יאמר
נקדים יהיה שכרך וילדן כל הצאן נקדים ואם כה
יאמר עקדים יהיה שכרך וילדן כל הצאן עקדים ויצל
אלהים את מקנה אביכם ויתן לי ויהי בעת יחם הצאן
ואשא עיני ואראה בחלום והנה העתדים העלים על
הצאן עקדים נקדים וברדים ויאמר אלי מלאך
האלהים בחלם יעקב ואמר הנני ויאמר שא נא עיניך
וראה כל העתדים העלים על הצאן עקדים נקדים

ובדרים כי ראיתי את כל אשר לבן עשה לך: אנכי האל
בית־אל אשר משחת שם מצבה אשר נדרת לי שם
נדר עתה קום צא מן הארץ הזאת ושוב אל ארץ מולדתך:
ותען רחל ולאה ותאמרנה לו העוד לנו חלק ונחלה בבית
אבינו: הלוא נכריות נחשבנו לו כי מכרנו ויאכל גם־
אכול את כספנו: כי כל העשר אשר הציל אלהים מאבינו
לנו הוא ולבנינו ועתה כל אשר אמר אלהים אליך
עשה: ויקם יעקב וישא את בניו ואת נשיו על הגמלים:
וינהג את כל מקנהו ואת כל רכושו אשר רכש מקנה־
קנינו אשר רכש בפדן ארם לבוא אל יצחק אביו ארצה
כנען: ולבן הלך לגזז את צאנו ותגנב רחל את התרפים
אשר לאביה: ויגנב יעקב את לב הארמי על בלי הגיד
לו כי ברח הוא: ויברח הוא וכל אשר לו ויקם ויעבר
את הנהר וישם את פניו הר הגלעד: ויגד ללבן ביום
השלישי כי ברח יעקב: ויקח את אחיו עמו וירדף
אחריו דרך שבעת ימים וידבק אתו בהר הגלעד: ויבא
אלהים אל לבן הארמי בחלם הלילה ויאמר לו השמר
לך פן תדבר עם יעקב מטוב עד רע: וישג לבן את
יעקב ויעקב תקע את אהלו בהר ולבן תקע את אחיו
בהר הגלעד: ויאמר לבן ליעקב מה עשית ותגנב את
לבבי ותנהג את בנתי כשבויי חרב: למה נחבאת לברח ותגנב
אתי ולא הגדת לי ואשלחך בשמחה ובשירים
בתף ובכנור: ולא נטשתני לנשק לבני ולבנתי עתה
הסכלת עשו: יש לאל ידי לעשות עמכם רע ואלהי
אבותכם אמש אמר אלי לאמר השמר לך מדבר עם
יעקב מטוב עד רע: ועתה הלך הלכת כי נכסף נכספת
לבית אביך למה גנבת את אלהי: ויען יעקב ויאמר
ללבן כי יראתי כי אמרתי פן תגזל את בנותיך מעמי:
עם אשר תמצא את אלהיך לא יחיה נגד אחינו הכר

לך מה עמדי וקח לך ולא ידע יעקב כי רחל גנבתם: ויבא לבן
באהל יעקב ובאהל לאה ובאהל שתי האמהת ולא מצא
ויצא מאהל לאה ויבא באהל רחל: ורחל לקחה את התרפים
ותשמם בכר הגמל ותשב עליהם וימשש לבן את כל
הארץ ולא מצא: ותאמר אל אביה אל יחר בעיני אדני
כי לוא אוכל לקום מפניך כי דרך נשים לי ויחפש ולא
מצא את התרפים: ויחר ליעקב וירב בלבן ויען יעקב
ויאמר ללבן מה פשעי ומה חטאתי כי דלקת אחרי:
כי מששת את כל כלי מה מצאת מכל כלי ביתך שים
פה נגד אחי ואחיך ויוכיחו בין שנינו: זה עשרים שנה
אנכי עמך רחליך ועזיך לא שכלו ואילי צאנך לא
אכלתי: טרפה לא הבאתי אליך אנכי אחטנה מידי
תבקש גנבתי יום וגנבתי לילה: הייתי ביום אכלני
חרב וקרח בלילה ותדד שנתי מעיני: זה לי עשרים שנה
בביתך עבדתיך ארבע עשרה שנה בשתי בנתיך ושש
שנים בצאנך ותחלף את משכרתי עשרת מנים:
לולי אלהי אבי אלהי אברהם ופחד יצחק היה לי
כי עתה ריקם שלחתני את עניי ואת יגיע כפי ראה
אלהים ויוכח אמש: ס ויען לבן ויאמר אל יעקב
הבנות בנתי והבנים בני והצאן צאני וכל אשר אתה
ראה לי הוא ולבנתי מה אעשה לאלה היום או לבניהן
אשר ילדו: ועתה לכה נכרתה ברית אני ואתה והיה
לעד ביני וביניך: ויקח יעקב אבן וירימה מצבה:
ויאמר יעקב לאחיו לקטו אבנים ויקחו אבנים ויע
ויעשו גל ויאכלו שם על הגל: ויקרא לו לבן יגר
שהדותא ויעקב קרא לו גלעד: ויאמר לבן הגל הזה
עד ביני וביניך היום על כן קרא שמו גלעד: והמצפה
אשר אמר יצף יהוה ביני וביניך כי נסתר איש מרעהו:
אם תענה את בנתי ואם תקח נשים על בנתי אין איש

עמינו ראה אלהים עד כיטו וביבך: ויאמר לבן ליעקב הנה
הגל הזה והנה המצבה אשר יריתי ביני וביניך: עד הגל הזה
ועדה המצבה אם אני לא אעבר אליך את הגל הזה ואם
אתה תעבר אלי את הגל הזה ואת המצבה הזה לרעה:
אלהי אברהם ואלהי נחור ישפטו בינינו אלהי אביהם
ויישבע יעקב בפחד אביו יצחק: ויזבח יעקב זבח בהר
ויקרא לאחיו לאכל לחם ויאכל לחם וילינו בהר: וישכם
לבן בבקר ויבשק לבניו ולבנותיו ויברך אתהם וילך
וישב לבן למקמו: ויעקב הלך לדרכו ויפגעו בו מלאכי
אלהים: ויאמר יעקב כאשר ראם מחנה אלהים זה
ויקרא שם המקום ההוא מחנים:

וישלח

יעקב מלאכים
לפניו אל עשו
אחיו ארץ
שעיר שדה
אדום: ויצו אותם
לאמר כה תאמ

תאמרון לאדני לעשו כה אמר עבדך יעקב עם לבן גרתי
ואחר עד עתה: ויהי לי שור וחמור צאן ועבד ושפחה ואש
ואשלחה להגיד לאדני למצא חן בעיניך: וישבו המלאכים
אל יעקב לאמר באנו אל אחיך אל עשו וגם הלך לקראתך
וארבע מאות איש עמו: ויירא יעקב מאד ויצר לו ויחץ
את העם אשר אתו ואת הצאן ואת הבקר והגמלים לשני מ
מחנות: ויאמר אם יבוא עשו אל המחנה האחת והכהו הם
המחנה הנשאר לפליטה: ויאמר יעקב אלהי אברהם ואלהי
אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצך ולמולדתך ואיטיבה
עמך: קטנתי מכל החסדים ומכל האמת אשר עשית את

עבדך כי במקלי עברתי את הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות
הצילני נא מיד אחי מיד עשו כי ירא אנכי אתו פן יבוא
והכני אם על בנים: ואתה אמרת היטב איטיב עמך ושמתי
את זרעך כחול הים אשר לא יספר מרב: ס וילן שם
בלילה ההוא ויקח מן הבא בידו מנחה לעשו אחיו: עזים
מאתים ותישים עשרים רחלים מאתים ואילים עשרים:
גמלים מיניקות ובניהם שלשים פרות ארבעים ופרים
עשרה אתנת עשרת ועירים עשרה: ויתן ביד עבדיו עדר
עדר לבדו ויאמר אל עבדיו עברו לפני ורוח תשימו בין
עדר ובין עדר: ויצו את הראשון לאמר כי יפגשך
עשו אחי ושאלך לאמר למי אתה ואנה תלך ולמי אל
אלה לפניך: ואמרת לעבדך ליעקב מנחה היא שלוחה
לאדני לעשו והנה גם הוא אחרינו: ויצו גם את השני
גם את השלישי גם את כל ההלכים אחרי העדרים לאמר
כדבר הזה תדברון אל עשו במצאכם אתו: ואמרתם גם
הנה עבדך יעקב אחרינו כי אמר אכפרה פניו במנחה
ההלכת לפני ואחרי כן אראה פניו אולי ישא פני: ותעבר
המנחה על פניו והוא לן בלילה ההוא במחנה: ויקם בלילה
הוא ויקח את שתי נשיו ואת שתי שפחתיו ואת אחד עשר
ילדיו ויעבר את מעבר יבק: ויקחם ויעבירם את הנחל
ויעבר את אשר לו: ויותר יעקב לבדו ויאבק איש עמו
עד עלות השחר: וירא כי לא יכל לו ויגע בכף ירכו ותקע
כף ירך יעקב בהאבקו עמו: ויאמר שלחני כי עלה
השחר ויאמר לא אשלחך כי אם ברכתני: ויאמר אליו
מה שמך ויאמר יעקב: ויאמר לא יעקב יאמר עוד
שמך כי אם ישראל כי שרית עם אלהים ועם אנשים
ותוכל: וישאל יעקב ויאמר הגידה נא שמך ויאמר
למה זה תשאל לשמי ויברך אתו שם: ויקרא יעקב
שם המקום פניאל כי ראיתי אלהים פנים אל פנים

ותנשל נפשי: ויזרח לו השמש כאשר עבר את פנואל
והוא צלע על ירכו: על כן לא יאכלו בני ישראל את
גיד הנשה אשר על כף הירך עד היום הזה כי נגע בכף
ירך יעקב בגיד הנשה: וישא יעקב את עיניו וירא וה
והנה עשו בא ועמו ארבע מאות איש ויחץ את
הילדים על לאה ועל רחל ועל שתי השפחות: וישם
את השפחות ואת ילדיהן ראשנה ואת לאה וילדיה
אחרנים ואת רחל ואת יוסף אחרנים: והוא עבר לפניהם
וישתחו ארצה שבע פעמים עד גשתו עד אחיו: וירץ
עשו לקראתו ויחבקהו ויפל על צוארין וישקהו ויבכו:
וישא את עיניו וירא את הנשים ואת הילדים ויאמר
מי אלה לך ויאמר הילדים אשר חנן אלהים את עבדך:
ותגשן השפחות הנה וילדיהן ותשתחוין: ותגש גם
לאה וילדיה וישתחוו ואחר נגש יוסף ורחל וישתחוו:
ויאמר מי לך כל המחנה הזה אשר פגשתי ויאמר למצ
למצא חן בעיני אדני: ויאמר עשו יש לי רב אחי יהי
לך אשר לך: ויאמר יעקב אל נא אם נא מצאתי חן ב
בעיניך ולקחת מנחתי מידי כי על כן ראיתי פניך
כראות פני אלהים ותרצני: קח נא את ברכתי אשר
הבאת לך כי חנני אלהים וכי יש לי כל ויפצר בו
ויקח: ויאמר נסעה ונלכה ואלכה לנגדך: ויאמר
אליו אדני ידע כי הילדים רכים והצאן והבקר עלות
עלי ודפקום יום אחד ומתו כל הצאן: יעבר נא
אדני לפני עבדו ואני אתנהלה לאטי לרגל
המלאכה אשר לפני ולרגל הילדים עד אשר
אבא אל אדני שעירה: ויאמר עשו אציגה נא
עמך מן העם אשר אתי ויאמר למה זה אמצא
חן בעיני אדני: וישב עשו ביום ההוא לדרכו ש
שעירה: ויעקב נסע סכתה ויבן לו בית ולמקנהו

עשה סכת על כן קרא שם המקום סכת: ויבא יעקב
שלם עיר שכם אשר בארץ כנען בבאו מפדן ארם
ויחן את פני העיר: ויקן את חלקת השדה אשר נטה
שם אהלה מיד בני חמור אבי שכם במאה קשיטה:
ויצב שם מזבח ויקרא לו אל אלהי ישראל:
ותצא דינה בת לאה אשר ילדה ליעקב לראות
בבנות הארץ: וירא אתה שכם בן חמור החוי נשיא
הארץ ויקח אתה וישכב אתה ויענה: ותדבק נפשו
ברובה בת יעקב ויאהב את הנער וידבר על לב הנער:
ויאמר שכם אל חמור אביו לאמר קח לי את הילדה
הזאת לאשה: ויעקב שמע כי טמא את דינה בתו
ובניו היו את מקנהו בשדה והחריש יעקב עד באם:
ויצא חמור אבי שכם אל יעקב לדבר אתו: ובני
יעקב באו מן השדה כשמעם ויתעצבו האנשים
ויחר להם מאד כי נבלה עשה בישראל לשכב את
בת יעקב וכן לא יעשה: וידבר חמור אתם לאמר
שכם בני חשקה נפשו בבתכם תנו נא אתה לו ל
לאשה: והתחתנו אתנו בנותיכם תתנו לנו ואת בנתי
בנתינו תקחו לכם: ואתנו תשבו והארץ תהיה לפניכם
שבו וסחרוה והאחזו בה: ויאמר שכם אל אביה ואל
אחיה אמצא חן בעיניכם ואשר תאמרו אלי אתן:
הרבו עלי מאד מהר ומתן ואתנה כאשר תאמרו
אלי ותנו לי את הנערה לאשה: ויענו בני יעקב את
שכם ואת חמור אביו במרמה וידברו אשר טמא
את דינה אחתם: ויאמרו אלהם לא נוכל לעשות
את הדבר הזה לתת את אחתינו לאיש אשר לו ע
ערלה כי חרפה היא לנו: אך בואת נאות לכם אם
תהיו כמנו להמל לכם כל זכר: ונתנו את בנתינו
לכם ואת בנותיכם נקח לנו וישבנו אתכם והיינו

לעם אחר׃ ואם לא תשמעון אלינו להמול ולקחנו את
בתנו והלכנו׃ וייטבו דבריהם בעיני חמור ובעיני שכם
בן חמור׃ ולא אחר הנער לעשות הדבר כי חפץ בבת
יעקב והוא נכבד מכל בית אביו׃ ויבא חמור ושכם
בנו אל שער עירם וידברו אל אנשי עירם לאמר׃ האנשים
האלה שלמים הם אתנו וישבו בארץ ויסחרו
אתה והארץ הנה רחבת ידים לפניהם את בנתם נקח
להן לנשים ואת בנתינו נתן להם׃ אך בזאת יאתו לנו
האנשים לשבת אתנו להיות לעם אחד בהמול לנו כל
זכר כאשר הם נמלים׃ מקניהם וקנינם וכל בהמתם
הלא להנו הם אך נאותה להם וישבו אתנו׃ וישמעו
אל חמור ואל שכם בנו כל יצאי שער עירו וימלו כל זכר
יצאי שער עירו׃ ויהי ביום השלישי בהיותם כאבים
ויקחו שני בני יעקב שמעון ולוי אחי דינה איש חרבו
ויבאו על העיר בטח ויהרגו כל זכר׃ ואת חמור ואת
שכם בנו הרגו לפי חרב ויקחו את דינה מבית שכם
ויצאו׃ בני יעקב באו על החללים ויבזו העיר אשר
טמאו אחתם׃ את צאנם ואת בקרם ואת חמריהם ואת
אשר בעיר ואת אשר בשדה לקחו׃ ואת כל חילם ואת
ואת כל טפם ואת נשיהם שבו ויבזו ואת כל אשר בבית׃
ויאמר יעקב אל שמעון ואל לוי עכרתם אתי להבאישני
בישב הארץ בכנעני ובפרזי ואני מתי מספר ונאספו
עלי והכני ונשמדתי אני וביתי׃ ויאמרו הכזונה
יעשה את אחותנו׃ ויאמר אלהים אל יעקב
קום עלה בית־אל ושב שם ועשה שם מזבח לאל הנראה
אליך בברחך מפני עשו אחיך׃ ויאמר יעקב אל ביתו
ואל כל אשר עמו הסירו את אלהי הנכר אשר
בתככם והטהרו והחליפו שלמתיכם׃ ונקומה ונעלה
בית־אל ואעשה שם מזבח לאל העונה אתי ביום

צרתי ויהי עמדי בדרך אשר הלכתי׃ ויתנו אל יעקב
את כל אלהי הנכר אשר בידם ואת הנזמים אשר
באזניהם ויטמן אתם יעקב תחת האלה אשר עם שכם׃
ויסעו ויהי חתת אלהים על הערים אשר סביבותיהם
ולא רדפו אחרי בני יעקב׃ ויבא יעקב לוזה אשר
בארץ כנען היא בית־אל הוא וכל העם אשר עמו׃ ויבן
שם מזבח ויקרא למקום אל בית־אל כי שם נגלו אליו
האלהים בברחו מפני אחיו׃ ותמת דברה מינקת רבקה
ותקבר מתחת לבית־אל תחת האלון ויקרא שמו אלון
בכות׃ וירא אלהים אל יעקב עוד בבאו
מפדן ארם ויברך אתו׃ ויאמר לו אלהים שמך יעקב
לא יקרא שמך עוד יעקב כי אם ישראל יהיה שמך
ויקרא את שמו ישראל׃ ויאמר לו אלהים אנכי אל שדי
פרה ורבה גוי וקהל גוים יהיה ממך ומלכים מחלציך
יצאו׃ ואת הארץ אשר נתתי לאברהם וליצחק לך
אתננה ולזרעך אחריך אתן את הארץ׃ ויעל מעליו
אלהים במקום אשר דבר אתו׃ ויצב יעקב מצבה
במקום אשר דבר אתו מצבת אבן ויסך עליה נסך
ויצק עליה שמן׃ ויקרא יעקב את שם המקום אשר
דבר אתו שם אלהים בית־אל׃ ויסעו מבית־אל וירחי
ארץ כברת הארץ לבוא אפרתה ותלד רחל ותקש בלדתה׃
ויהי בהקשותה בלדתה ותאמר לה המילדת
אל תיראי כי גם זה לך בן׃ ויהי בצאת נפשה כי מת
ותקרא שמו בן אני ואביו קרא לו בנימין׃
ותמת רחל ותקבר בדרך אפרתה היא בית לחם׃ ויצב
יעקב מצבה על קברתה היא מצבת קברת רחל עד
הום׃ ויסע ישראל ויט אהלה מהלאה למגדל
עדר׃ ויהי בשכן ישראל בארץ ההוא וילך ראובן
וישכב את בלהה פלגש אביו וישמע ישראל ויהיו

בני יעקב שנים עשר: בני לאה בכור יעקב ראובן וש
ושמעון ולוי ויהודה ויששכר וזבולן: בני רחל יוסף
ובנימן: ובני בלהה שפחת רחל דן ונפתלי: ובני זלפה
שפחת לאה גד ואשר אלה בני יעקב אשר ילד לו בפדן
ארם: ויבא אל יצחק אביו ממרא קרית הארבע הוא
חברון אשר גר שם אברהם ויצחק: ויהיו ימי יצחק
מאת שנה ושמנים שנה: ויגוע ויצחק וימת ויאסף אל
עמיו זקן ושבע ימים ויקברו אתו עשו ויעקב בניו:
ואלה תלדת עשו הוא אדום: עשו לקח את נשיו מבנות
כנען את עדה בת אלון החתי ואת אהליבמה בת ענה
בת צבעון החוי: ואת בשמת בת ישמעאל אחות נביות:
ותלד עדה לעשו את אליפז ובשמת ילדה את רעואל;
ואהליבמה ילדה את יעוש ואת יעלם ואת קרח אלה בני
עשו אשר ילד לו בארץ כנען: ויקח עשו את נשיו ואת
בניו ואת בנתיו ואת כל נפשת ביתו ואת מקנהו ואת כל
בהמתו ואת כל קנינו אשר רכש בארץ כנען וילך אל
ארץ מפני יעקב אחיו: כי היה רכושם רב משבת יחד
ולא יכלה ארץ מגוריהם לשאת אתם מפני מקניהם: וישב
עשו בהר שעיר עשו הוא אדום: ואלה תלדת
עשו אבי אדום בהר שעיר: אלה שמות בני עשו אליפז
בן עדה אשת עשו ורעואל בן בשמת אשת עשו: ויהיו
בני אליפז תימן אומר צפו וגעתם וקנז: ותמנע היתה
פילגש לאליפז בן עשו ותלד לאליפז את עמלק אלה
בני עדה אשת עשו: ואלה בני רעואל נחת וזרח שמה
ומזה אלה היו בני בשמת אשת עשו: ואלה היו בני
אהליבמה בת ענה בת צבעון אשת עשו ותלד לעשו
את יעוש ואת יעלם ואת קרח: אלה אלופי בני עשו בני
אליפז בכר עשו אלוף תימן אלוף אומר אלוף צפו
אלוף קנז: אלוף קרח אלוף בעתם אלוף עמלק אלה

אלופי אליפז בארץ אדום אלה בני עדה: ואלה בני רעואל בן
עשו אלוף נחת אלוף זרח אלוף שמה אלוף מזה אלה אלו
אלופי רעואל בארץ אדום אלה בני בשמת אשת עשו:
ואלה בני אהליבמה אשת עשו בת ענה בת צבעון אלוף יעוש
אלוף קרח אלה אלופי אהליבמה בת ענה אשת עשו: אלה
בני עשו ואלה אלופיהם הוא אדום: אלה בני שע
שעיר החרי ישבי הארץ לוטן ושובל וצבעון וענה:
ורישן ואיצר ודישן אלה אלופי החרי בני שעיר בארץ
אדום: ויהיו בני לוטן חרי והימם ואחות לוטן תמנע:
ואלה בני שובל עלון ומנחת ועיבל שפו ואונם: ואלה
בני צבעון ואיה וענה הוא ענה אשר מצא את הימם
במדבר ברעתו את החמרים לצבעון אביו: ואלה בני ענה
דישן ואהליבמה בת ענה: ואלה בני דישן חמדן ואשבן
ויתרן וכרן: אלה בני איצר בלהן וזעוון ועקן: אלה בני
דישן ארץ וארן: אלה אלופי החרי אלוף לוטן אלוף
שובל אלוף צבעון אלוף ענה: אלוף דישן אלוף איצר
אלוף דישן אלה אלופי החרי לאלופיהם בארץ שעיר:
ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום לפני
מלך מלך לבני ישראל: וימלך באדום בלע בן בעור
ושם עירו דנהבה: וימת בלע וימלך תחתיו יובב בן
זרח מבצרה: וימת יובב וימלך תחתיו חשם מארץ
התימני: וימת חשם וימלך תחתיו הדד בן בדד המכה
את מדין בשדה מואב ושם עירו עוית: וימת הדד
וימלך תחתיו שמלה ממשרקה: וימת שמלה וימלך
תחתיו שאול מרחובת הנהר: וימת שאול וימלך תחתיו
בעל חנן בן עכבור: וימת בעל חנן בן עכבור וימלך
תחתיו הדד ושם עירו פעי ושם אשתו מהיטבאל בת מ
מטרד בת מי זהב: ואלה שמות אלופי עשו
למשפחתם למקומתם בשמותם אלופי תמנע אלוה

עלה אלוה יתת: אלוה אהליבמה אלוה אלה אלוה
פיצון: אלוה קבז אלוה תימן אלוה מבינר: אלוה מבריל
אלוה עזרם אלה אלופי אדום למשכתם בארץ אחזתם
הוא עשו אבי אדום: פ

וישב

יעקב בארץ מ/
מגורי אביו בי
בארץ כנען: אלה
תלדת יעקב יוסף
בן שבע עשרה
שנה היה רעה
את אחיו בצאן
והוא נער את בני בלהה ואת בני זלפה נשי אביו ויבא יוסף
את דבתם רעה אל אביהם: וישראל אהב את יוסף מכל
בניו כי בן זקנים הוא לו ועשה לו כתנת פסים: וירא
אחיו כי אתו אהב אביהם מכל אחיו וישנאו אתו ולא
יכלו דברו לשלום: ויחלם יוסף חלום ויגד לאחיו ויס
יפו עוד שנא אתו: ויאמר אליהם שמעו נא החלום
הזה אשר חלמתי: והנה אנחנו מאלמים אלמים בתוך
השדה והנה קמה אלמתי וגם נצבה: והנה תסבינה ז/
אלמתיכם ותשתחוינה לאלמתי: ויאמרו לו אחיו המל
תמלך עלינו אם משול תמשל בנו ויסיפו עוד שנא
אתו על חלמותיו ועל דבריו: ויחלם עוד חלום אחר ויספר
אתו לאחיו ויאמר הנה חלמתי חלום עוד והנה השמש
והירח ואחד עשר כוכבים משתחוים לי: ויספר אל
אביו ואל אחיו ויגער בו אביו ויאמר לו מה החלום
הזה אשר חלמת הבוא נבוא אני ואמך ואחיך להשת
לחשתחות לך ארצה: ויקנאו בו אחיו ואביו שמר את
הדבר: פ ויולדו אחיו לרעת את צאן אביהם

ויעש שעיר עזים ויטבלו את הכתנת בדם: וישלחו את
כתנת הפסים ויביאו אל אביהם ויאמרו זאת מצאנו הכר
נא הכתנת בנך היא אם לא: ויכרה ויאמר כתנת בני חיה רעה
אכלתהו טרף יוסף: ויקרע יעקב שמלתיו וישם
שק במתניו ויתאבל על בנו ימים רבים: ויקמו כל בניו ו
וכל בנותיו לנחמו וימאן להתנחם ויאמר כי ארד אל
בני אבל שאלה ויבך אתו אביו: והמדנים מכרו אתו
אל מצרים לפוטיפר סריס פרעה שר הטבחים:
ויהי בעת ההיא וירד יהודה מאת אחיו ויט עד איש פלני
ערלמי ושמו חירה: וירא שם יהודה בת איש כנע
ושמו שוע ויקחה ויבא אליה: ותהר ותלד בן ויקרא
את שמו ער: ותהר עוד ותלד בן ותקרא את שמו אונן:
ותסף עוד ותלד בן ותקרא את שמו שלה והיה בכזיב
בלדתה אתו: ויקח יהודה אשה לער בכרו ושמה
תמר: ויהי ער בכור יהודה רע בעיני יהוה וימיתהו
יהוה: ויאמר יהודה לאונן בא אל אשת אחיך ויבם
אתה והקם זרע לאחיך: וידע אונן כי לא לו יהיה
הזרע והיה אם בא אל אשת אחיו ושחת ארצה לבלתי
לתת זרע לאחיו: וירע בעיני יהוה אשר עשה
וימת גם אתו: ויאמר יהודה לתמר כלתו
שבי אלמנה בית אביך עד יגדל שלה בני כי אמר
פן ימות גם הוא באחיו ותלך תמר ותשב בית
אביה: וירבו הימים ותמת בת שוע אשת יהודה
וינחם יהודה ויעל על גזזי צאנו הוא וחירה רעהו
הערלמי תמנתה: ויגד לתמר לאמר הנה חמיך
עלה תמנתה לגז צאנו: ותסר בגדי אלמנותה
מעליה ותכס בצעיף ותתעלף ותשב בפתח עינים
אשר על דרך תמנתה כי ראתה כי גדל שלה והיא
לא נתנה לו לאשה: ויראה יהודה ויחשבה לזונה

פו בסתר פניה: ויט אליה אל הדרך ויאמר הבה נא אבא
אליך כי לא ידע כי כלתו היא ותאמר מה תתן לי כי
תבא אלי: ויאמר אנכי אשלח גדי עזים מן הצאן
ותאמר אם תתן ערבון עד שלחך: ויאמר מה הערבון
אשר אתן לך ותאמר חתמך ופתילך ומטך אשר בידך
ויתן לה ויבא אליה ותהר לו: ותקם ותלך ותסר צעיפה
מעליה ותלבש בגדי אלמנותה: וישלח יהודה את גדי
העזים ביד רעהו הערלמי להקח הערבון מיד
האשה ולא מצאה: וישאל את אנשי מקומה לאמר
איה הקדשה היא בעינים על הדרך ויאמרו לא היתה
בזה קדשה: וישב אל יהודה ויאמר לא מצאתיה
וגם אנשי המקום אמרו לא היתה בזה קדשה:
ויאמר יהודה תקח לה פן נהיה לבוז הנה שלחתי
את הגדי הזה ואתה לא מצאתה: ויהי כמשלש
חדשים ויגד ליהודה לאמר זנתה תמר כלתך וגם
הנה הרה לזנונים ויאמר יהודה הוציאוה ותשרף:
היא מוצאת והיא שלחה אל חמיה לאמר לאיש אשר
אלה לו אנכי הרה ותאמר הכר נא למי החתמת והפתילים
והמטה האלה: ויכר יהודה ויאמר צדקה
ממני כי על כן לא נתתיה לשלה בני ולא יסף עוד
לדעתה: ויהי בעת לדתה והנה תאומים בבטנה:
ויהי בלדתה ויתן יד ותקח המילדת ותקשר על ידו
שני לאמר זה יצא ראשונה: והי כמשיב ידו והנה
יצא אחיו ותאמר מה פרצת עליך פרץ ויקרא שמו
פרץ: ואחר יצא אחיו אשר על ידו השני ויקרא שמו
זרח: ויוסף הורד מצרימה ויקנהו
פוטיפר סריס פרעה שר הטבחים איש מצרי
מיד הישמעאלים אשר הורדהו שמה: ויהי
יהוה את יוסף ויהי איש מצליח ויהי בבית אדניו

המינרי: וירא ארניו כי יהוה אתו וכל אשר הוא עשה
יהוה מצליח בידו: וימצא יוסף חן בעיניו וישרת
אתו ויפקידהו על ביתו וכל יש לו נתן בידו: ויהי מ
מאז הפקיד אתו בביתו ועל כל אשר יש לו ויברך
יהוה את בית המינרי בגלל יוסף ויהי ברכת יהוה בכל
אשר יש לו בבית ובשדה: ויעזב כל אשר לו בי
יוסף ולא ידע אתו מאומה כי אם הלחם אשר הוא
אוכל ויהי יוסף יפה תאר ויפה מראה:
ויהי אחר הדברים האלה ותשא אשת אדניו את
עיניה אל יוסף ותאמר שכבה עמי: וימאן ויאמר
אל אשת אדניו הן אדני לא ידע אתי מה
בבית ובל אשר יש לו נתן בידי: איבנו גדול בבית
הזה ממני ולא חשך ממני מאומה כי אם אתך
באשר את אשתו ואיך אעשה הרעה הגדלה הזאת
וחטאתי לאלהים: ויהי כדברה אל יוסף יום יום
ולא שמע אליה לשכב אצלה להיות עמה: ויהי
כהיום הזה ויבא הביתה לעשות מלאכתו ואין
איש מאנשי הבית שם בבית: ותתפשהו בבגדו
לאמר שכבה עמי ויעזב בגדו בידה וינס ויצא
החוצה: ויהי כראתה כי עזב בגדו בידה ויגס
החוצה: ותקרא לאנשי ביתה ותאמר להם לאמר
ראו הביא לנו איש עברי לצחק בנו בא אלי
לשכב עמי ואקרא בקול גדול: ויהי כשמעו כי
הרמתי קולי ואקרא ויעזב בגדו אצלי וינס ויצא
החוצה: ותנח בגדו אצלה עד בוא אדניו אל ביתו:
ותדבר אליו כדברים האלה לאמר בא אלי העבד
העברי אשר הבאת לנו ליצחק בי: ויהי כהרימי
קולי ואקרא ויעזב בגדו אצלי וינס החוצה: ויהי
כשמע אדניו את דברי אשתו אשר דברה אלי

לאמר כדברים האלה עשה לי עבדך ויחר אפו: ויקח
אדני יוסף אתו ויתנהו אל בית הסהר מקום אשר
אסירי המלך אסורים ויהי שם בבית הסהר: ויהי יהוה
את יוסף ויט אליו חסד ויתן חנו בעיני שר בית הסהר:
ויתן שר בית הסהר ביד יוסף את כל האסורים אשר
בבית הסהר ואת כל אשר עשים שם הוא היה עשה:
אין שר בית הסהר רואה את כל מאומה בידו באשר
יהוה אתו ואשר הוא עשה יהוה מצליח: ויהי
אחר הדברים האלה חטאו משקה מלך מצרים
ואפה לאדניהם למלך מצרים: ויקצף פרעה על
שני סריסין על שר המשקים ועל שר האפים: ויתן
אתם במשמר בית שר הטבחים אל בית הסהר מקום
אשר יוסף אסור שם: ויפקד שר הטבחים את יוסף
אתם וישרת אתם ויהיו ימים במשמר: ויחלמו
חלום שניהם איש חלומו בלילה אחד איש כפתרון
חלומו המשקה ואפה אשר למלך מצרים אשר
למלך מצרים אשר אסורים בבית הסהר: ויבא אליהם
אליהם יוסף בבקר וירא אתם והנם זעפים: וישאל
את סריסי פרעה אשר אתו במשמרת בית אדניו לי
לאמר מדוע פניכם רעים היום: ויאמרו אלין חלום
חלמנו ופתר אין אתו ויאמר אלהם יוסף הלא
לאלהים פתרונים ספרו נא לי: ויספר שר המשקים
את חלמו ליוסף ויאמר אלין בחלמי והנה גפן לפני:
ובגפן שלשה שרגים והיא כפרחת עלתה ניצה
הבשילו אשכלתיה ענבים: וכוס פרעה בידי ואקח
את הענבים ואשחט אתם אל כוס פרעה ואתן את
הכוס על כף פרעה: ויאמר לו יוסף זה פתרנו ע
שלשת השריגים שלשת ימים הם: בעוד שלשת
ימים ישא פרעה את ראשך והשיבך על כנך

ונתה בוס פרעה בירך במשפטי הראשון אשר היית
משקהו: כי אם זכרתני אתך כאשר ייטב לך ועשית נא
עמדי חסד והזכרתני אל פרעה והוצאתני מן הבית
הזה: כי גנב גנבתי מארץ העברים וגם פה לא עשיתי
מאומה כי שמו אתי בבור: וירא שר האופים כי טוב
פתר ויאמר אל יוסף אף אני בחלמי והנה שלשה סלי
חרי על ראשי: ובסל העליון מכל מאכל פרעה מעשה
אפה והעוף אכל אותם מן הסל מעל ראשי: ויען יוסף
ויאמר זה פתרונו שלשת הסלים שלשת ימים הם:
בעוד שלשת ימים ישא פרעה את ראשך מעליך והלה
אותך על עץ ואכל העוף את בשרך מעליך: ויהי ביום
השלישי יום הלדת פרעה ויעש משתה לכל עבדיו
וישא את ראש שר המשקים ואת ראש שר האפים בתוך
עבדיו: וישב את שר המשקים על משקהו ויתן כוס
הבוס על כף פרעה: ואת שר האפים תלה כאשר פתר
להם יוסף: ולא זכר שר המשקים את יוסף וישכחהו:

מקץ שנתים ימים
ופרעה חלם והנה
עמד על היאר:
והנה מן היאר עלת
שבע פרות יפות
מראה ובריאת בשר
ותרעינה באחו: והנה שבע פרות אחרות עלות אחריהן
מן היאר רעות מראה ודקות בשר ותעמודנה אצל הפרות
על שפת היאר: ותאכלנה הפרות רעות המראה ודקות
הבשר את שבע הפרות יפות המראה והבריאת ויקץ
פרעה: וישן ויחלם שנית והנה שבע שבלים עלות בקנה

אחר בריאות וטבות: והנה שבע שבלים דקות ושדופת קדים
צמחות אחריהן: ותבלענה השבלים הדקות את שבע
השבלים הבריאות והמלאות ויקץ פרעה והנה חלום:
ויהי בבקר ותפעם רוחו וישלח ויקרא את כל חרטמי מצרים
ואת כל חכמיה ויספר פרעה להם את חלמו ואין
פותר אותם לפרעה: וידבר שר המשקים אל פרעה
לאמר את חטאי אני מזכיר היום: פרעה קצף על עבדיו
ויתן אתי במשמר בית שר הטבחים אתו ואת שר האפי
ונחלמה חלם בלילה אחד אני והוא איש כפתרון חלמו
חלמנו: ושם אתנו נער עברי עבד לשר הטבחים ונספר
לו ויפתר לנו את חלמתינו איש כחלמו פתר: ויהי כאשר
פתר לנו כן היה אתי השיב על כני ואתו תלה: ו
וישלח פרעה ויקרא את יוסף ויריצהו מן הבור ויגלח
ויחלף שמלתיו ויבא אל פרעה: ויאמר פרעה אל יוסף
חלם חלמתי ופתר אין אתו ואני שמעתי עליך לאמר
תשמע חלם לפתר אתו: ויען יוסף את פרעה לאמר
בלעדי אלהים יענה את שלום פרעה: וידבר פרעה
אל יוסף בחלמי הנני עמד על שפת היאר: והנה מן הי
היאר עלת שבע פרות בריאות בשר ויפת תאר ותרש
באחו: והנה שבע פרות אחרות עלת אחריהן דלות ורעות
תאר מאד ודקות בשר לא ראיתי כהנה במל ארץ מצרים
לרעה: ותאכלנה הפרות הרקות והרעות את שבע הפרות
הראשנות הבריאת: ותבאנה אל קרבנה ולא נודע כי באו
אל קרבנה ומראיהן רע באשר בתחלה ואיקץ: ואר
בחלמי והנה שבע שבלים עלת בקנה אחד מל אתת וטבת:
והנה שבע שבלים צמחות דקות שדפת קדים צמחת
אחריהם: ותבלענה השבלים הדקות את שבע השבלי
הטבת ואמר אל החרטמים ואין מגיד לי: ויאמר
יוסף אל פרעה חלם פרעה אחד הוא את אשר

האלהים עשה הגיד לפרעה: שבע פרות הטבת שבע:
שבים הנה ושבע השבלים הטבת שבע שנים הנה חלם
אחד הוא: ושבע הפרות הרקות והרעות העלת אחריהן
שבע שנים הנה ושבע השבלים הרקות שדפת הקדים
יהיון שבע רעב: הוא הדבר אשר דברתי אל פרעה אשר
האלהים עשה הראה את פרעה: הנה שבע שנים
באות שבע גדול בכל ארץ מיצרים: וקמו שבע שנ־
רעב אחריהן ונשכח כל השבע בארץ מיצרים וכלה
הרעב את הארץ: ולא יודע השבע בארץ מפני הרעב
ההוא אחריכן כי כבד הוא מאד: ועל השנות החלום אל
פרעה פעמים כי נכון הדבר מעם האלהים וממהר
האלהים לעשתו: ועתה יראה פרעה איש נבון וחכם
וישיתהו על ארץ מיצרים: יעשה פרעה ויפקד
פקידים על הארץ וחמש את ארץ מיצרים בשבע שני
השבע: ויקבצו את כל אכל השנים הטבת הבאות
האלה ויצברו בר תחת יד פרעה אכל בערים ושמרו:
והיה האכל לפקדון לארץ לשבע שני הרעב אשר תהיין
בארץ מיצרים ולא תכרת הארץ ברעב: ויטב הדבר
בעיני פרעה ובעיני כל עבדיו: ויאמר פרעה אל עבדיו
הנמיצא כזה איש אשר רוח אלהים בו: ויאמר פרעה
אל יוסף אחרי הודיע אלהים אותך את כל זאת אין נבון
וחכם כמוך: אתה תהיה על ביתי ועל פיך ישק כל עמי
רק הכסא אגדל ממך: ויאמר פרעה אל יוסף ראה נתתי
אתך על כל ארץ מיצרים: ויסר פרעה את טבעתו מעל
ידו ויתן אתה על יד יוסף וילבש אתו בגדי שש וישם
רביד הזהב על צוארו: וירכב אתו במרכבת המשנה
אשר לו ויקראו לפניו אברך ונתון אתו על כל ארץ
מיצרים: ויאמר פרעה אל יוסף אני פרעה ובלעדיך
לא ירים איש את ידו ואת רגלו בכל ארץ מיצרים:

ויקרא פרעה שם יוסף צפנת פענח ויתן לו את אסנת בת
פוטיפרע כהן אן לאשה ויצא יוסף על ארץ מיצרים: ויוסף
בן שלשים שנה בעמדו לפני פרעה מלך מיצרים ויצא
יוסף מלפני פרעה ויעבר בכל ארץ מיצרים: ותעש הארץ
בשבע שני השבע לקמצים: ויקבץ את כל אכל שבע שנים
אשר היו בארץ מיצרים ויתן אכל בערים אכל שדה העיר
אשר סביבתיה נתן בתוכה: ויצבר יוסף בר כחול הים הרבה
מאד עד כי חדל לספר כי אין מספר: וליוסף ילדו שני בנים
בטרם תבא שנת הרעב אשר ילדה לו אסנת בת פוטיפרע
כהן אן: ויקרא יוסף את שם הבכור מנשה כי נשני
אלהים את כל עמלי ואת כל בית אבי: ואת שם השני
קרא אפרים כי הפרני אלהים בארץ עניי: ותכלינה
שבע שני השבע אשר היה בארץ מיצרים: ותחלנה
שבע שני הרעב לבא כאשר אמר יוסף ויהי רעב בכל
הארצות ובכל ארץ מיצרים היה לחם: ותרעב כל ארץ
מיצרים ויצעק העם אל פרעה ללחם ויאמר פרעה
לכל מיצרים לכו אל יוסף אשר יאמר לכם תעשו: והרעב
היה על פני כל הארץ ויפתח יוסף את כל אשר בהם
וישבר למיצרים ויחזק הרעב בארץ מיצרים: וכל הארץ
באו מיצרימה לשבר אל יוסף כי חזק הרעב בכל הארץ:
וירא יעקב כי יש שבר במיצרים ויאמר יעקב לבניו למה
תתראו: ויאמר הנה שמעתי כי יש שבר במיצרים רדו
שמה ושברו לנו משם ונחיה ולא נמות: וירדו אחי
יוסף עשרה לשבר בר במיצרים: ואת בנימין אחי יוסף
לא שלח יעקב את אחיו כי אמר פן יקראנו אסון: ויבאו
בני ישראל לשבר בתוך הבאים כי היה הרעב בארץ כנען:
ויוסף הוא השליט על הארץ הוא המשביר לכל עם
הארץ ויבאו אחי יוסף וישתחוו לו אפים ארצה: וירא
יוסף את אחיו ויכרם ויתנכר אלהם וידבר אתם קש

קשות ויאמר אלהם מאין באתם ויאמרו מארץ כנען
לשבר אכל׃ ויכר יוסף את אחיו והם לא הכירהו׃ ויזכר
יוסף את החלמות אשר חלם להם ויאמר אלהם מרגלים
אתם לראות את ערות הארץ באתם׃ ויאמרו אליו לא
אדני ועבדיך באו לשבר אכל׃ כלנו בני איש אחד
נחנו כנים אנחנו לא היו עבדיך מרגלים׃ ויאמר
אלהם לא כי ערות הארץ באתם לראות׃ ויאמרו שנים
עשר עבדיך אחים אנחנו בני איש אחד בארץ כנען
והנה הקטן את אבינו היום והאחד איננו׃ ויאמר אלהם
יוסף הוא אשר דברתי אלכם לאמר מרגלים אתם׃ בזאת
תבחנו חי פרעה אם תצאו מזה כי אם בבא אחיכם הקטן
הנה׃ שלחו מכם אחד ויקח את אחיכם ואתם האסרו
ויבחנו דבריכם האמת אתכם ואם לא חי פרעה כי מרגלים
אתם׃ ויאסף אתם אל משמר שלשת ימים׃ ויאמר אלהם
יוסף ביום השלישי זאת עשו וחיו את האלהים אני ירא׃
אם בנים אתם אחיכם אחד יאסר בבית משמרכם ואתם
לכו הביאו שבר רעבון בתיכם׃ ואת אחיכם הקטן תביאו
אלי ויאמנו דבריכם ולא תמותו ויעשו כן׃ ויאמרו
איש אל אחיו אבל אשמים אנחנו על אחינו אשר
ראינו צרת נפשו בהתחננו אלינו ולא שמענו על כן
באה אלינו הצרה הזאת׃ ויען ראובן אותם לאמר הלא
אמרתי אליכם לאמר אל תחטאו בילד ולא שמעתם
וגם דמו הנה נדרש׃ והם לא ידעו כי שמע יוסף כי
המליץ ביניתם׃ ויסב מעליהם ויבך וישב אלהם וידבר
אלהם ויקח מאתם את שמעון ויאסר אתו לעיניהם׃ ויצו
יוסף וימלאו את כליהם בר ולהשיב כספיהם איש ז
אל שקו ולתת להם צדה לדרך ויעש להם כן׃ וישאו
את שברם על חמריהם וילכו משם׃ ויפתח האחד את
שקו לתת מספוא לחמרו במלון וירא את כספו והנה

הוא בפי אמתחתו׃ ויאמר אל אחיו הושב כספי וגם הנה
באמתחתי ויצא לבם ויחרדו איש אל אחיו לאמר מדוע
זאת עשה אלהים לנו׃ ויבאו אל יעקב אביהם ארצה
כנען ויגידו לו את כל הקרים אתם לאמר׃ דבר האיש
אדני הארץ אתנו קשות ויתן אתנו כמרגלים את הארץ׃
ונאמר אליו בנים אנחנו לא היינו מרגלים׃ שנים
עשר אנחנו אחים בני אבינו האחד איננו והקטן היום
את אבינו בארץ כנען׃ ויאמר אלינו האיש אדני הארץ
בזאת אדע כי בנים אתם אחיכם האחד הנחו אתו ואת
רעבון בתיכם קחו ולכו׃ והביאו את אחיכם הקטן אלי
ואדעה כי לא מרגלים אתם כי בנים אתם את אחיכם אתן
לכם ואת הארץ תסחרו׃ ויהי הם מריקים שקיהם והנה איש
צרור כספו בשקו וירא את צרורות כספיהם הם
ואביהם ויראו׃ ויאמר אליהם יעקב אביהם אתי שכלתם
יוסף איננו ושמעון איננו ואת בנימין תקחו
עלי היו כלנה׃ ויאמר ראובן אל אביו לאמר את שני בני
תמית אם לא אביאנו אליך תנה אתו על ידי ואני אשיבנו
אליך׃ ויאמר לא ירד בני עמכם כי אחיו מת והוא לבדו
נשאר וקראהו אסון בדרך אשר תלכו בה והורדתם את
שיבתי ביגון שאלה׃ והרעב כבד בארץ׃ ויהי כאשר
כלו לאכל את השבר אשר הביאו ממצרים ויאמר
אלהם אביהם שבו שברו לנו מעט אכל׃ ויאמר אליו
יהודה העד העד בנו האיש לאמר לא תראון פני בלתי לאמר
אחיכם אתכם׃ אם יש רצך משלח את אחינו אתנו נרדה
ונשברה לך אכל׃ ואם אינך משלח לא נרד כי האיש
אמר אלינו לא תראון פני בלתי אחיכם אתכם׃ ויאמר
ישראל למה הרעתם לי להגיד לאיש העוד לכם אח׃
ויאמרו שאל שאל האיש לנו ולמולדתינו לאמר
העוד אביכם חי היש לכם אח ונגד לו על פי הדברים

האלה היום נרע כי יאמר הורידו את אחיכם: ויאמר
יהודה אל ישראל אביו שלחה הנער אתי ונקומה ונלכה
ונחיה ולא נמות גם אנחנו גם אתה גם טפנו: אנכי ארן
ערבנו מידי תבקשנו אם לא הביאתיו אליך והצגתיו
לפניך וחטאתי לך כל הימים: כי לולא התמהמהנו כי
עתה שבנו זה פעמים: ויאמר אליהם ישראל אביהם
אם כן אפוא זאת עשו קחו מזמרת הארץ בכליכם והורידו
לאיש מנחה מעט צרי ומעט דבש נכאת ולוט בטנים
ושקדים: וכספ משנה קחו בידכם ואת הכסף המושב
בפי אמתחתיכם תשיבו בידכם אולי משגה הוא: ואת
אחיכם קחו וקומו שובו אל האיש: ואל שדי יתן לכם
רחמים לפני האיש ושלח לכם את אחיכם אחר ואת בנימן
ואני כאשר שכלתי שכלתי: ויקחו האנשים את המנחה
הזאת ומשנה כסף לקחו בידם ואת בנימן ויקומו
וירדו מצרים ויעמדו לפני יוסף: וירא יוסף אתם
את בנימן ויאמר לאשר על ביתו הבא את האנשים
הביתה וטבח טבח והכן כי אתי יאכלו האנשים בצהרים:
ויעש האיש באשר אמר יוסף ויבא האיש את האנשים
ביתה יוסף: ויראו האנשים כי הובאו בית יוסף ויאמרו
על דבר הכסף השב באמתחתינו בתחלה אנחנו מובאים
להתגלל עלינו ולהתנפל עלינו ולקחת אתנו לעבדים
ואת המרינו: ויגשו אל האיש אשר על בית יוסף וידברו
אליו פתח הבית: ויאמרו בי אדני ירד ירדנו בתחלה
לשבר אכל: ויהי כי באנו אל המלון ונפתחה את אמ/
אמתחתינו והנה כסף איש בפי אמתחתו כספנו במש
במשקלו ונשב אתו בידנו: וכסף אחר הורדנו בידנ—ו
לשבר אכל לא ידענו מי שם כספנו באמתחתינו: ז
ויאמר שלום לכם אל תיראו אלהיכם ואלהי אביכם
נתן לכם מטמון באמתחתיכם כספכם בא אל—

וירא אלהם את שמעון: ויבא האיש את האנשים ביתה
ויתן מים וירחצו רגליהם ויתן מספוא לחמוריהם:
ויכינו את המנחה עד בא יוסף בצהרים כי שמעו כי
שם יאכלו לחם: ויבא יוסף הביתה ויביאו לו את
המנחה אשר בידם הביתה וישתחוו לו ארצה: ז
וישאל להם לשלום ויאמר השלום אביכם הזקן אשר
אמרתם העודנו חי: ויאמרו שלום לעבדך לאבינו
עודנו חי ויקדו וישתחוו: וישא עיניו וירא את בנימן
אחיו בן אמו ויאמר הזה אחיכם הקטן אשר אמרתם
אלי ויאמר אלהים יחנך בני: וימהר יוסף כי נכמרו
רחמיו אל אחיו ויבקש לבכות ויבא החדרה ויבך
שמה: וירחץ פניו ויצא ויתאפק ויאמר שימו לחם:
וישימו לו לבדו ולהם לבדם ולמצריים האכלים
אתו לבדם כי לא יוכלון המצריים לאכל את העברים
לחם כי תועבה היא למצריים: וישבו לפניו הבכור
כבכורתו והצעיר כצעירתו ויתמהו האנשים
איש אל רעהו: וישא משאת מאת פניו אלהם
ותרב משאת בנימן ממשאת כלם חמש ידות וישת
וישכרו עמו: ויצו את אשר על ביתו לאמר מלא
את אמתחת האנשים אכל כאשר יוכלון שאת ושים
כסף איש בפי אמתחתו: ואת גביעי הגביע הכסף תשים
בפי אמתחת הקטן ואת כסף שברו ויעש כדבר יוסף
אשר דבר: האור והאנשים שלחו המה וחמוריהם:
המה יצאו את העיר לא הרחיקו ויוסף אמר לאשר על
ביתו קום רדוף אחרי האנשים והשגתם ואמרת אל
אלהם למה שלמתם רעה תחת טובה: הלא זה אשר
ישתה אדני בו והוא נחש ינחש בו הרעתם אשר
עשיתם: וישגם וידבר אלהם את הדברים האלה:
ויאמרו אליו למה ידבר אדני כדברים האלה חלילה

לעברו מיעשות כדבר הזה: הן בסף אשר מיבאנו בפי
אמותיחתינו השיבנו אליך מיארץ כנען ואיך נגנב
מבית אדניך כסף או זהב: אשר ימיבצא אתו מיעבדיך
ומת וגם אנחנו נהיה לאדני לעברים: ויאמר גם עתה
כדבריכם כן הוא אשר ימיבצא אתו יהיה לי עבד ואתם
תהיו נקיים: ויימהר ויורידו איש את אמותחתו ארצה
ויפתח איש אמותחתו: ויחפש בגדול החל ובהקטן כלה
וימיבצא הגביע באמותחת בנימין: ויקרע שמלתם ויעמס
איש על המרו וישבו העירה: ויבא יהודה ואחיו ביתה
יוסף והוא עודנו שם ויפלו לפניו ארצה: ויאמר להם
יוסף מה המעשה הזה אשר עשיתם הלא ידעתם כי
נחש ינחש איש אשר כמוני: ויאמר יהודה מה נאמר
לאדני מה נדבר ומה ניצטדק האלהים מיצא את עון עבדיך
הנני עבדים לאדני גם אנחנו גם אשר נמיצא
הגביע בידו: ויאמר חלילה לי מעשות זאת האיש אין
אשר נמיצא הגביע בידו הוא יהיה לי עבד ואתם עלו
לשלום אל אביכם:

אז יגש אליו יהודה ויאמר
בי אדני ידבר נא
עבדך דבר באזני
אדני ואל יחר אפך
בעבדך כי כפרעה:
אדני שאל
את עבדיו לאמר
היש לכם אב או אח: ונאמר אל אדני יש לנו אב זקן
וילד זקנים קטן ואחיו מת ויותר הוא לבדו לאמו ואביו
אהבו: ותאמר אל עבדיך הורידהו אלי ואשימה עיני עליו
ונאמר אל אדני לא יוכל הנער לעזב את אביו ועזב

את אביו ומת: ותאמר אל עבדיך אם לא ירד אחיכם הקטן
אתכם לא תוסיפון לראות פני: ויהי כי עלינו אל עבדיך
אבי ונגד לו את דברי אדני: ויאמר אבינו שבו שברו לנו
מעט אכל: ונאמר לא נוכל לרדת אם יש אחינו הקטן
אתנו וירדנו כי לא נוכל לראות פני האיש ואחינו הקטן
אינבו אתנו: ויאמר עבדך אבי אלינו אתם ידעתם כי
שנים ילדה לי אשתי: ויצא האחד מאתי ואמר אך טרף
טורף ולא ראיתיו עד הנה: ולקחתם גם את זה מעם פני
וקרהו אסון והורדתם את שיבתי ברעה שאלה: ועתה
בבואי אל עבדיך אבי והנער איננו אתנו כי נפשו קשורה
קשרה בנפשו: והיה כראתו כי אין הנער ומת והורידו
עבדיך את שיבת עבדך אבינו ביגון שאלה: כי עבד
עבדך ערב את הנער מעם אבי לאמר אם לא אביאנו
אליך וחטאתי לאבי כל הימים: ועתה ישב
נא עבדך תחת הנער עבד לאדני והנער יעל עם אחיו:
כי איך אעלה אל אבי והנער איננו אתי פן אראה ברע
אשר ימיצא את אבי: ולא יכל יוסף להתאפק לכל הנצבים
עליו ויקרא הוציאו כל איש מעלי ולא עמד איש
אתו בהתודע יוסף אל אחיו: ויתן את קלו בבכי וישמעו
מיצרים וישמע בית פרעה: ויאמר יוסף אל אחיו אני
יוסף העוד אבי חי ולא יכלו אחיו לענות אתו כי נבהלו
מפניו: ויאמר יוסף אל אחיו גשו נא אלי ויגשו ויאמר
אני יוסף אחיכם אשר מכרתם אתי מיצריימה: ועתה אל
תעיצבו ואל יחר בעיניכם כי מכרתם אתו הנה כי למחיה
שלחני אלהים לפניכם: כי זה שנתים הרעב בקרב הארץ
ועוד חמש שנים אשר אין חריש וקציר: וישלח בי
אלהים לפניכם לשום לכם שארית בארץ ולהחיות
לכם לפליטה גדולה: ועתה לא אתם שלחתם אתי הנה
כי האלהים וישימני לאב לפרעה ולאדון לכל ביתו

ומשל בכל ארץ מיצרים׃ בזהרו ועלו אל אבי ואמרתם
אליו כה אמר בנך יוסף שמני אלהים לאדון לכל
מיצרים רדה אלי אל תעמד׃ וישבת בארץ גשן והיית
קרוב אלי אתה ובניך ובני בניך וצאנך ובקרך וכל
אשר לך׃ ובלכלתי אתך שם כי עוד חמש שנים רעב
פן תורש אתה וביתך וכל אשר לך׃ והנה עיניכם
ראות ועיני אחי בנימין כי פי המדבר אליכם׃ והגדתם
לאבי את כל כבודי במיצרים ואת כל אשר ראיתם ומ״ז
ומהרתם והורדתם את אבי הנה׃ ויפל על צוארי בנימן
אחיו ויבך ובנימן בכה על צואריו׃ וינשק לכל אחיו ו״נ
ויבך עליהם ואחריכן דברו אחיו אתו׃ והקול נשמע
בית פרעה לאמר באו אחי יוסף ויטב בעיני פרעה ובעיני
עבדיו׃ ויאמר פרעה אל יוסף אמר אל אחיך זאת עשו
טענו את בעיריכם ולכו באו ארצה כנען׃ וקחו את
אביכם ואת בתיכם ובאו אלי ואתנה לכם את טוב ארץ
מיצרים ואכלו את חלב הארץ׃ ואתה צויתה זאת עשו
זאת לכם מארץ מיצרים עגלות לטפכם ולנשיכם
ונשאתם את אביכם ובאתם׃ ועיניכם אל תחס על
כליכם כי טוב כל ארץ מיצרים לכם הוא׃ ויעשו כן בנ״י
ישראל ויתן להם יוסף עגלות על פי פרעה ויתן להם
צדה לדרך׃ לכלם נתן לאיש חליפות שמלת ולבנימן
נתן שלש מאות כסף וחמש חליפות שמלות׃ ול
לאביו שלח בזאת עשרה חמורים נשאים מיטוב
מיצרים ועשר אתנת נשאת בר ולחם ומזון לאביו
לדרך׃ וישלח את אחיו וילכו ויאמר אלהם אל תג
תיגזו בדרך׃ ויעלו ממיצרים ויבאו ארץ כנען אל
יעקב אביהם׃ ויגידו לו לאמר עוד יוסף חי וכי הוא
מושל בכל ארץ מיצרים ויפג לבו כי לא האמין להם׃
וידברו אליו את כל דברי יוסף אשר דבר אלהם

וירא את העגלות אשר שלח יוסף לשאת אתו ותחי רוח
יעקב אביהם׃ ויאמר ישראל רב עוד יוסף בני חי אלכה
ואראנו בטרם אמות׃ ויסע ישראל וכל אשר לו ויבא
בארה שבע ויזבח זבחים לאלהי אביו יצחק׃ ויאמר
אלהים לישראל במראת הלילה ויאמר יעקב יעקב ויאמר
הנני׃ ויאמר אנכי האל אלהי אביך אל תירא מרדה
מיצרימה כי לגוי גדול אשימך שם׃ אנכי ארד עמך
מיצרימה ואנכי אעלך גם עלה ויוסף ישית ידו על עיניך׃
ויקם יעקב מבאר שבע וישאו בני ישראל את יעקב
אביהם ואת טפם ואת נשיהם בעגלת אשר שלח פרעה
לשאת אתו׃ ויקחו את מקניהם ואת רכושם אשר
רכשו בארץ כנען ויבאו מיצרימה יעקב וכל זרעו אתו׃
בנו ובני בניו אתו בנתיו ובנות בנו וכל זרעו הביא אתו
מיצרימה׃ ואלה שמות בני ישראל הבאים
מיצרימה יעקב ובנו בכר יעקב ראובן׃ ובני ראובן חנוך
ופלוא וחיצרון וכרמי׃ ובני שמעון ימואל וימין
ואהד ויכין וצחר ושאול בן הכנענית׃ ובני לוי גרשון
קהת ומרדי׃ ובני יהודה ער ואונן ושלה ופרץ
זרח וימת ער ואונן בארץ כנען ויהיו בני פרץ
חצרון וחמול׃ ובני יששכר תולע ופוה ושמרון׃ ובני
זבולן סרד ואלון ויחלאל׃ אלה בני לאה אשר ילדה
ליעקב בפדן ארם ואת דינה בתו כל נפש בניו ובנתיו
שלשים ושלש׃ ובני גד צפיון וחגי שוני ואצבון ערי
וארודי ואראלי׃ ובני אשר ימנה וישוה וישוי ובריעה
ושרח אחותם ובני בריעה חבר ומלכיאל׃ אלה בנ״
זלפה אשר נתן לבן ללאה בתו ותלד את אלה ליעקב
שש עשרה נפש׃ בני רחל אשת יעקב יוסף ובנימן׃
ויולד ליוסף בארץ מיצרים אשר ילדה לו אסנת בת
פוטיפרע כהן און את מנשה ואת אפרים׃ ובני בנימן

בלע ובפר ואשבלגראובעמק אחיור אש מפים וחפים
ואחיר ואלה בני רחל אשר ילד ליעקב כל נפש ארבעה
עשר ובני דן חשים ובני נפתלי יחציאל וגוני ויצר
ושלם אלה בני בלהה אשר נתן לבן לרחל בתו ותלד
את אלה ליעקב כל נפש שבעה כל הנפש הבאה
ליעקב מיצרימה יצאי ירכו מלבד נשי בני יעקב כל
נפש ששים ושש ובני יוסף אשר ילד לו במיצרים
נפש שנים כל נפשי לבית יעקב הבאה מיצרימה
שבעים ואת יהודה שלח לפניו אל יוסף
להרת לפניו גשנה ויבאו ארצה גשן ויאסר יוסף
מרכבתו ויעל לקראת ישראל אביו גשנה וירא אליו
ויפל על צואריו ויבך על צואריו עוד ויאמר ישראל
אל יוסף אמותה הפעם אחרי ראתי את פניך כי עודך
חי ויאמר יוסף אל אחיו ואל בית אביו אעלה ואגידה
לפרעה ואמרה אליו אחי ובית אבי אשר בארץ כנען
באו אלי והאנשים רעי צאן כי אנשי מקנה היו
וצאנם ובקרם וכל אשר להם הביאו והיה כי יקרא לכם
פרעה ואמר מה מעשיכם ואמרתם אנשי מקנה היו
עבדיך מנעורינו ועד עתה גם אנחנו גם אבתינו בעב
בעבור תשבו בארץ גשן כי תועבת מיצרים כל רעה
יצאן ויבא יוסף ויגד לפרעה ויאמר אבי ואחי וצאנם ובקרם
וכל אשר להם באו מארץ כנען והנם בארץ גשן ומקצה
אחים לקח חמשה אנשים ויצגם לפני פרעה ויאמר
פרעה אל אחיו מה מעשיכם ויאמרו אל פרעה רעה
צאן עבדיך גם אנחנו גם אבתינו ויאמרו אל פרעה
לגור בארץ באנו כי אין מרעה לצאן אשר לעבדיך
כי כבד הרעב בארץ כנען ועתה ישבו נא עבדיך בארץ
גשן ויאמר פרעה אל יוסף לאמר אביך ואחיך באו
אליך ארץ מיצרים לפניך היא במיטב הארץ הושב

את אביך ואת אחיך וישבו בארץ גשן ואם ידעת ויש בם
אנשי חיל ושמתם שרי מקנה על אשר לי ויבא יוסף
את יעקב אביו ויעמידהו לפני פרעה ויברך יעקב את
פרעה ויאמר פרעה אל פרעה ימי שני מגורי ש
שלשים ומאת שנה מעט ורעים היו ימי שני חיי ולא
השיגו את ימי שני חיי אבתי בימי מגוריהם ויברך
יעקב את פרעה ויצא מלפני פרעה וחושב יוסף את
אביו ואת אחיו ויתן להם אחזה בארץ מיצרים במיטב
הארץ בארץ רעמסס באשר צוה פרעה ויכלכל יוסף
את אביו ואת אחיו ואת כל בית אביו לחם לפי הטף
ולחם אין בכל הארץ כי כבד הרעב מאד ותלה ארץ
מיצרים וארץ כנען מפני הרעב וילקט יוסף את כל הכסף
הנמצא בארץ מיצרים ובארץ כנען בשבר אשר המ שברי ם
ויבא יוסף את הכסף ביתה פרעה ותם הכסף מארץ
מיצרים ומארץ כנען ויבאו כל מיצרים אל יוסף
לאמר הבה לנו לחם ולמה נמות נגדך כי אפס כסף
ויאמר יוסף הבו מקניכם ואתנה לכם במקניכם אם
אפס כסף ויביאו את מקניהם אל יוסף ויתן להם
יוסף לחם בסוסים ובמקנה הצאן ובמקנה הבקר ובחמורים ובמקנ ה
ויכלכלם בלחם בכל מקניהם בשנה ההוא ותתם
השנה ההוא ויבאו אליו בשנה השנית ויא
ויאמרו לא נכחד מאדני כי אם תם הכסף ומקנה
הבהמה אל אדני לא נשאר לפני אדני בלתי אם
גויתינו ואדמתינו למה נמות לעיניך גם אנחנו גם
אדמתנו קנה אתנו ואת אדמתנו בלחם ונהיה אנחנו
ואדמתינו עבדים לפרעה ותן זרע ונחיה ולא נמות
והאדמה לא תשם וקנה יוסף את כל אדמת מיצרים
לפרעה כי מכרו מיצרים איש שדהו כי חזק עליהם
הרעב ותהי הארץ לפרעה ואת העם העביר אתו ל

לערים מדינה אבול מיצרים ועד קיניהו׃ רק אדמת
הכהנים לא קנה כי חק לכהנים מאת פרעה ואכלו את
חקם אשר נתן להם פרעה על כן לא מכרו את אדמתם ׃ מ
ויאמר יוסף אל העם הן קניתי אתכם היום ואת אד
מתכם לפרעה הא לכם זרע וזרעתם את האדמה׃
והיה בתבואת ונתתם חמישית לפרעה וארבע הידת
יהיה לכם לזרע השדה ולאכלכם ולאשר בבתיכם
ולאכל לטפכם׃ ויאמרו החייתנו נמצא חן בעיני
אדני והיינו עבדים לפרעה׃ וישם אתו יוסף לחק
עד היום הזה על אדמת מיצרים לפרעה לחמש רק
אדמת הכהנים לבדם לא היתה לפרעה׃ וישב ישראל
בארץ מיצרים בגשן ויאחזו בה ויפרו וירבו
מאד׃ פ

ויחי יעקב בארץ מיצרים
שבע עשרה שנה ויהי
ימי יעקב שני חייו שנ
שבע שנים וארבעים
ומאת שנה׃ ויקרבו
ימי ישראל למות
ויקרא לבנו ליוסף ויאמר לו אם נא מצאתי חן בעיני
שים נא ידך תחת ירכי ועשית עמדי חסד ואמת אל
נא תקברני במיצרים׃ ושכבתי עם אבתי ונשאתני
ממיצרים וקברתני בקברתם ויאמר אנכי אעשה
כדברך׃ ויאמר השבעה לי וישבע לו וישתחו ישראל
על ראש המטה׃ ויהי אחרי הדברים האלה
ויאמר ליוסף הנה אביך חלה ויקח את שני בניו עמו
את מנשה ואת אפרים׃ ויגד ליעקב ויאמר הנה בנך
יוסף בא אליך ויתחזק ישראל וישב על המטה׃

ויאמר יעקב אל יוסף אל שדי נראה אלי בלוז בארץ
כנען ויברך אתי׃ ויאמר אלי הנני מפרך והרביתיך
ונתתיך לקהל עמים ונתתי את הארץ הזאת לזרעך
אחריך אחזת עולם׃ ועתה שני בניך הנולדים לך
בארץ מצרים עד באי אליך מצרימה לי הם אפרים
ומנשה כראובן ושמעון יהיו לי׃ ומולדתך אשר מ
הולדת אחריהם לך יהיו על שם אחיהם יקראו בנחלתם
ואני בבאי מפדן מתה עלי רחל בארץ כנען בדרך
בעוד כברת ארץ לבא אפרתה ואקברה שם בדרך
אפרת היא בית לחם׃ וירא ישראל את בני יוסף נ
ויאמר מי אלה׃ ויאמר יוסף אל אביו כי הם אשר
נתן לי אלהים בזה ויאמר קחם נא אלי ואברכם׃ ועיני
ישראל כבדו מזקן לא יוכל לראות ויגש אתם אליו
וישק להם ויחבק להם׃ ויאמר ישראל אל יוסף ראה
פניך לא פללתי והנה הראה אתי אלהים גם את זרעך׃
ויוצא יוסף אתם מעם ברכיו וישתחו לאפיו ארצה׃
ויקח יוסף את שניהם את אפרים בימינו משמאל נ
ישראל ואת מנשה בשמאלו מימין ישראל ויגש
אליו׃ וישלח ישראל את ימינו וישת על ראש אפרים
והוא הצעיר ואת שמאלו על ראש מנשה שכל את ידיו
כי מנשה הבכור׃ ויברך את יוסף ויאמר האלהים אשר
התהלכו אבתי לפניו אברהם ויצחק האלהים הרעה
אתי מעודי עד היום הזה׃ המלאך הגאל אתי מכל
רע יברך את הנערים ויקרא בהם שמי ושם אבתי
אברהם ויצחק וידגו לרב בקרב הארץ׃ וירא יוסף
כי ישית אביו יד ימינו על ראש אפרים ויר ע בעיניו
ויתמך יד אביו להסיר אתה מעל ראש אפרים על
ראש מנשה׃ ויאמר יוסף אל אביו לא כן אבי כי זה
הבכור שים ימינך על ראשו׃ וימאן אביו ויאמר

יד עתי בני יד עתי גם הוא יהיה לעם וגם הוא יגדל ואולם
אחיו הקטן יגדל ממנו וזרעו יהיה מלא הגוים: ויברכם
ביום ההוא לאמר בך יברך ישראל לאמר ישימך אלהים
כאפרים וכמנשה וישם את אפרים לפני מנשה:
ויאמר ישראל אל יוסף הנה אנכי מת והיה אלהים
עמכם והשיב אתכם אל ארץ אבתיכם: ואני נתתי לך
שכם אחד על אחיך אשר לקחתי מיד האמרי בחרבי
ובקשתי: ויקרא יעקב אל בניו ויאמר האספו
ואגידה לכם את אשר יקרא אתכם באחרית הימים:
הקבצו ושמעו בני יעקב ושמעו אל ישראל אביכם:
ראובן בכורי אתה כחי וראשית אוני יתר שאת
ויתר עז: פחז כמים אל תותר כי עלית משכבי אביך אז
חללת יצועי עלה: שמעון ולוי אחים כלי חמס
מכרתיהם: בסדם אל תבא נפשי בקהלם אל תחד כבדי
כי באפם הרגו איש וברצנם עקרו שור: ארור אפם כי
אז ועברתם כי קשתה אחלקם ביעקב ואפיצם בישראל:
יהודה אתה יודוך אחיך ידך בערף איביך ישתחוו
לך בני אביך: גור אריה יהודה מטרף בני עלית כרע
רבץ כאריה וכלביא מי יקימנו: לא יסור שבט מיהודה
ומחקק מבין רגליו עד כי יבא שילה ולו יקהת עמים:
אסרי לגפן עירה ולשרקה בני אתנו כבס ביין לבשו
ודם ענבים סתה: חכלילי עינים מיין ולבן שנים מחלב
זבולן לחוף ימים ישכון והוא לחוף אניות וירכתו
על צידון: יששכר חמר גרם רבץ בין המשפתים:
וירא מנוחה כי טוב ואת הארץ כי נעמה ויט שכמו
לסבל ויהי למס עבד: דן ידין עמו כאחד שבטי
ישראל: יהי דן נחש עלי דרך שפיפן עלי ארח הנשך
עקבי סוס ויפל רכבו אחור: לישועתך קויתי יהוה:
גד גדוד יגודנו והוא יגוד עקב: מאשר

שמנה לחמו והוא יתן מעדני מלך: נפתלי אילה
שלחה הנתן אמרי שפר: בן פרת יוסף בן פרת
עלי עין בנות צעדה עלי שור: וימררהו ורבו וישטמהו
בעלי חצים: ותשב באיתן קשתו ויפזו זרעי ידיו מידי
אביר יעקב משם רעה אבן ישראל: מאל אביך ויעזרך
ואת שדי ויברכך ברכת שמים מעל ברכת תהום רבצת
תחת ברכת שדים ורחם: ברכת אביך גברו על ברכת הורי
עד תאות גבעת עולם תהיינה לראש יוסף ולקדקד נזיר
אחיו: בנימין זאב יטרף בבקר יאכל עד ולערב
יחלק שלל: כל אלה שבטי ישראל שנים עשר וזאת
אשר דבר להם אביהם ויברך אתם איש אשר כברכתו
ברך אתם: ויצו אתם ויאמר אלהם אני נאסף אל עמי
קברו אתי אל אבתי אל המערה אשר בשדה עפרון
החתי: במערה אשר בשדה המכפלה אשר על פני
ממרא בארץ כנען אשר קנה אברהם את השדה מאת
עפרון החתי לאחזת קבר: שמה קברו את אברהם ואת
שרה אשתו ושמה קברתי את לאה: מקנה השדה
והמערה אשר בו מאת בני חת: ויכל יעקב לצות את
בניו ויאסף רגליו אל המטה ויגוע ויאסף אל עמיו:
ויפל יוסף על פני אביו ויבך עליו וישק לו: ויצו יוסף
את עבדיו את הרפאים לחנט את אביו ויחנטו
הרפאים את ישראל: וימלאו לו ארבעים יום כי
כן ימלאו ימי החנטים ויבכו אתו מצרים שבעים:
ויעברו ימי בכותו וידבר יוסף אל בית פרעה
לאמר אם נא מצאתי חן בעיניכם דברו נא באזני
פרעה לאמר: אבי השביעני לאמר הנה אנכי מת
בקברי אשר כריתי לי בארץ כנען שמה תקברני
ועתה אעלה נא ואקברה את אבי ואשובה: ויאמר
פרעה עלה וקבר את אביך באשר השביעך: וי עש

יוסף לקבר את אביו ויעלו אתו כל עבדי פרעה זקני
ביתו וכל זקני ארץ מצרים: וכל בית יוסף ואחיו ובית
אביו רק טפם וצאנם ובקרם עזבו בארץ גשן:
ויעל עמו גם רכב גם פרשים ויהי המחנה כבד מאד:
ויבאו עד גרן האטד אשר בעבר הירדן ויספדו שם
מספד גדול וכבד מאד ויעש לאביו אבל שבעת ימים:
ויראו יושב הארץ הכנעני את האבל בגרן האטד
ויאמרו אבל כבד זה למצרים על כן קרא שמה אבל
מצרים אשר בעבר הירדן: ויעשו לו בניו כאשר צום:
וישאו אותו בנו ארצה כנען ויקברו אתו במערת
שדה המכפלה אשר קנה אברהם את השדה לאחזת
קבר מאת עפרון החתי על פני ממרא: וישב יוסף מצרימה
מצרימה הוא ואחיו וכל העולים אתו לקבר את אביו
אחרי קברו את אביו: ויראו אחי יוסף כי מת אביהם
ויאמרו לו ישטמנו יוסף והשב ישיב לנו את כל הרעה
אשר גמלנוהו: ויצוו אל יוסף לאמר אביך ציוה
לפני מותו לאמר: כה תאמרון ליוסף אנא שא נא פשע
אחיך וחטאתם כי רעה גמלוך ועתה שא נא לפשע
עבדי אלהי אביך ויבך יוסף בדברם אליו: וילכו גם
אחיו ויפלו לפניו ויאמרו הננו לך לעבדים: ויאמר
אלהם יוסף אל תיראו כי התחת אלהים אני: ואתם
חשבתם עלי רעה אלהים חשבה לטובה למען עשה
כיום הזה להחיות עם רב: ועתה אל תיראו אנכי אכלכל
אתכם ואת טפכם וינחם אתם וידבר על לבם: וישב יוסף
במצרים הוא ובית אביו ויחי יוסף מאה ועשר שנים:
ויראה יוסף לאפרים בני שלשים גם בני מכיר בן מנשה
ילדו על ברכי יוסף: ויאמר יוסף אל אחיו אנכי מת
ואלהים פקד יפקד אתכם והעלה אתכם מן הארץ הזאת
אל הארץ אשר נשבע לאברהם ליצחק וליעקב: וישׁ

וישבע יוסף את בני ישראל לאמר פקד יפקד אלהים אתכם
והעלותם את עצמתי מזה: וימת יוסף בן מאה ועשר שנים
ויחנטו אתו וישם בארון במצרים: חזק פ

שמות בני ישראל הבאים מצרימה את יעקב איש וביתו
באו: ראובן שמעון לוי ויהודה: יששכר זבולן ובנימן:
דן ונפתלי גד ואשר: ויהי כל נפש יצאי ירך יעקב שבעים נפש ויוסף היה במצרים: וימת יוסף וכל אחיו
וכל הדור ההוא: ובני ישראל פרו וישרצו וירבו ויעצמו
במאד מאד ותמלא הארץ אתם: ויקם מלך חדש
על מצרים אשר לא ידע את יוסף: ויאמר אל עמו
הנה עם בני ישראל רב ועצום ממנו: הבה נתחכמה לו
פן ירבה והיה כי תקרא אנה ממלחמה ונוסף גם הוא על
שנאינו ונלחם בנו ועלה מן הארץ: וישימו עליו שרי
מסים למען ענתו בסבלתם ויבן ערי מסכנות לפרעה
את פיתם ואת רעמסס: ואשר יענו אתו כן ירבה וכן יפרץ ויקצו מפני בני ישראל: ויעבדו מצרים את בני

ישראל בפרך: ויקצרהו את חייהם בעבדה קשה בחמר ר
ובלבנים ובכל עבדת בשדה את כל עבדתם אשר עבדו
בהם בפרך: ויאמר מלך מצרים למילדת העברית אשר
שם האחת שפרה ושם השנית פועה: ויאמר בלדכן
את העבריות וראיתן על האבנים אם בן הוא והמתן
אתו ואם בת היא וחיה: ותרא את המילדת את האלהים ולא
עשו כאשר דבר אליהן מלך מצרים ותחיין את הילדים ב:
ויקרא מלך מצרים למילדת ויאמר להן מדוע עש
עשיתן הדבר הזה ותחיין את הילדים: ותאמרן המ
המילדת אל פרעה כי לא כנשים המצריות העבריו
כי חיות הנה בטרם תבוא אלהם המילדת וילדו: ויט ב
אלהים למילדת ירב העם ויעצמו מאד: ויהי כי יר
ראן המילדת את האלהים ויעש להם בתים: ויצו פרעה לכל
עמו לאמר כל הבן הילוד היארה תשליכהו וכל הבת
תחיון: וילך איש מבית לוי ויקח את בת לוי:
ותהר האשה ותלד בן ותרא אתו כי טוב הוא ותצפנהו
שלשה ירחים: ולא יכלה עוד הצפינו ותקח לו תבת
גמא ותחמרה בחמר ובזפת ותשם בה את הילד ותשם
בסוף על שפת היאר: ותתצב אחתו מרחק לרעת
מה יעשה לו: ותרד בת פרעה לרחץ על היאר
ונערתיה הלכת על יד היאר ותרא את התבה בתוך
הסוף ותשלח את אמתה ותקחה: ותפתח ותרא אתו
את הילד והנה נער בכה ותחמל עליו ותאמר
מלדי העברים זה: ותאמר אחתו אל בת פרעה
התלך וקראתי לך אשה מיניקת מן העבריות ותניק
לך את הילד: ותאמר לה בת פרעה לכי ותלך העל
תעלמה ותקרא את אם הילד ותאמר לה בת פרעה
הלוכי את הילד הזה והניקהו לי ואני אתן את
שכרך ותקח האשה הילד ותניקהו: ויגדל הילד

ותביאהו לבת פרעה ויהי לה לבן ותקרא שמו משה ויאמ ר
כי מן המים משיתהו: ויהי בימים ההם ויגדל
משה ויצא אל אחיו וירא בסבלתם וירא איש מצרי
מכה איש עברי מאחיו: ויפן כה וכה וירא כי אין איש
ויך את המצרי ויטמנהו בחול: ויצא ביום השני והנה
שני אנשים עברים נצים ויאמר לרשע למה תכה רעך:
ויאמר מי שמך לאיש שר ושפט עלינו הלהרגני אתה
אמר באשר הרגת את המצרי ויירא משה ויאמר
אכן נודע הדבר: וישמע פרעה את הדבר הזה ויבקש
להרג את משה ויברח משה מפני פרעה וישב בארץ
מדין וישב על הבאר: ולכהן מדין שבע בנות ותבאנה
ותדלנה ותמלאנה את הרהטים להשקות צאן אביהן:
ויבאו הרעים ויגרשום ויקם משה וישען ויושיען
ויבאו אל רעואל אביהן ויאמר מדוע מהרתן
בא היום: ותאמרן איש מצרי הצילנו מיד הרעים וגם
דלה דלה לנו וישק את הצאן: ויאמר אל בנתיו ואין
למה זה עזבתן את האיש קראן לו ויאכל לחם: ויואל
משה לשבת את האיש ויתן את יפרה בתו למשה:
ותלד בן ויקרא את שמו גרשם כי אמר גר הייתי בארץ
נכריה: ויהי בימים הרבים ההם וימת מלך
מצרים ויאנחו בני ישראל מן העבדה ויזעקו ותעל
שועתם אל האלהים מן העבדה: וישמע אלהים
את נאקתם ויזכר אלהים את בריתו את אברהם את
ויצחק ואת יעקב: וירא אלהים את בני ישראל וידע
אלהים: ומשה היה רעה את צאן יתרו חתנו
כהן מדין וינהג את הצאן אחר המדבר ויבא אל
הר האלהים חרבה: וירא מלאך יהוה אליו בלבת אש
מתוך הסנה וירא והנה הסנה בער באש והסנה
איננו אכל: ויאמר משה אסרה נא ואראה את

המראה הגדל הזה מדוע לא יבער הסנה׃ וירא יהוה כי
סר לראות ויקרא אליו אלהים מתוך הסנה ויאמר משה
משה ויאמר הנני ׃ ויאמר אל תקרב הלם של נעליך מעל
רגליך כי המקום אשר אתה עמד עליו אדמת קדש הוא׃
ויאמר אנכי אלהי אביך אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי
יעקב ויסתר משה פניו כי ירא מהביט אל האלהים׃ ויאמר
יהוה ראה ראיתי את עני עמי אשר במצרים ואת צעקתם
שמעתי מפני נגשיו כי ידעתי את מכאביו׃ וארד להצילו
מיד מצרים ולהעלתו מן הארץ ההוא אל ארץ טובה
ורחבה אל ארץ זבת חלב ודבש אל מקום הכנעני והחתי
והאמרי והפרזי והחוי והיבוסי׃ ועתה הנה צעקת בני
ישראל באה אלי וגם ראיתי את הלחץ אשר מצרים
לחצים אתם׃ ועתה לכה ואשלחך אל פרעה והוצא את
עמי בני ישראל ממצרים׃ ויאמר משה אל האלהים מי
אנכי כי אלך אל פרעה וכי אוציא את בני ישראל ממצרים
ויאמר כי אהיה עמך וזה לך האות כי אנכי שלחתיך
בהוציאך את העם ממצרים תעבדון את האלהים על
ההר הזה׃ ויאמר משה אל האלהים הנה אנכי בא אל בני
ישראל ואמרתי להם אלהי אבתיכם שלחני אליכם ואמרון
לי מה שמו מה אמר אלהם׃ ויאמר אלהים אל משה
אהיה אשר אהיה ויאמר כה תאמר לבני ישראל אהיה
אהיה שלחני אליכם׃ ויאמר עוד אלהים אל משה כה
תאמר אל בני ישראל יהוה אלהי אבתיכם אלהי אברהם
אלהי יצחק ואלהי יעקב שלחני אליכם זה שמי לעלם
וזה זכרי לדר דר׃ לך ואספת את זקני ישראל ואמרת
אלהם יהוה אלהי אבתיכם נראה אלי אלהי אברהם יצחק
ויעקב לאמר פקד פקדתי אתכם ואת העשוי לכם במצרים׃
ואמר אעלה אתכם מעני מצרים אל ארץ הכנעני
והחתי והאמרי והפרזי והחוי והיבוסי אל ארץ זבת

חלב ודבש׃ ושמעו לקלך ובאת אתה וזקני ישראל אל מלך מצרים
ואמרתם אליו יהוה אלהי העברים נקרה עלינו ועתה נלכה
נא דרך שלשת ימים במדבר ונזבחה ליהוה אלהינו׃ ואני
ידעתי כי לא יתן אתכם מלך מצרים להלך ולא ביד חזקה׃
ושלחתי את ידי והכיתי את מצרים בכל נפלאתי אשר אעשה
בקרבו ואחרי כן ישלח אתכם׃ ונתתי את חן העם הזה בעיני
מצרים והיה כי תלכון לא תלכו ריקם׃ ושאלה אשה משכנתה
ומגרת ביתה כלי כסף וכלי זהב ושמלת ושמתם על בניכם
ועל בנתיכם וניצלתם את מצרים׃ ויען משה ויאמר והן לא
יאמינו לי ולא ישמעון בקלי כי יאמרו לא נראה אליך
יהוה׃ ויאמר אליו יהוה מזה בידך ויאמר מטה׃ ויאמר
השליכהו ארצה וישליכהו ארצה ויהי לנחש וינס משה
מפניו׃ ויאמר יהוה אל משה שלח ידך ואחז בזנבו וישלח
ידו ויחזק בו ויהי למטה בכפו׃ למען יאמינו כי נראה
אליך יהוה אלהי אבתם אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי
יעקב׃ ויאמר יהוה לו עוד הבא נא ידך בחיקך ויבא ידו
בחיקו ויוציאה והנה ידו מצרעת כשלג׃ ויאמר השב ידך
אל חיקך וישב ידו אל חיקו ויוציאה מחיקו והנה שבה
בבשרו׃ והיה אם לא יאמינו לך ולא ישמעו לקול האת
הראשון והאמינו לקל האת האחרון׃ והיה אם לא יאמינו
גם לשני האתת האלה ולא ישמעו לקלך ולקחת מימיו היאר ושפכת היבשה
והיו המים אשר תקח מן היאר והיו לדם ביבשת׃ ויאמר
משה אל יהוה בי אדני לא איש דברים אנכי גם מתמול
גם משלשם גם מאז דברך אל עבדך כי כבד פה וכבד
לשון אנכי׃ ויאמר יהוה אליו מי שם פה לאדם או מי
ישום אלם או חרש או פקח או עור הלא אנכי יהוה׃ ועתה
לך ואנכי אהיה עם פיך והורתיך אשר תדבר׃ ויאמר בי
אדני שלח נא ביד תשלח׃ ויחר אף יהוה במשה ויאמר

הלאך אהריך הלרי ירעתי כי דבר ידבר הוא וגם הנה הוא
יוצא לקראתך וראך ושמח בלבו: ורברת אליו (ושמת את
הרברים בפיו ואנכי אהיה עם פיך ועם פיהו והורתי אתכם
את אשר תעשון: ורבר הוא לך אל העם והיה הוא יהיה
לך לפה ואתה תהיה לו לאלהים: ואת המטה הזה תקח בירך
אשר תעשה בו את האתת: וילך משה וישב אל
יתר חתנו ויאמר לו אלכה נא ואשובה אל אחי אשר במצרים
ואראה העודם חיים ויאמר יתרו למשה לך לשלום: ויאמר
יהוה אל משה במדין לך שב מצרים כי מתו כל האנשים
המבקשים את נפשך: ויקח משה את אשתו ואת
בניו וירכבם על החמור וישב ארצה מצרים ויקח
משה את מטה האלהים בירך: ויאמר יהוה אל משה
בלכתך לשוב מצרימה ראה כל המפתים אשר שמתי
בירך ועשיתם לפני פרעה ואני אחזק את לבו ולא ישל ח
את העם: ואמרת אל פרעה כה אמר יהוה בני בכרי ישראל:
ואמר אליך שלח את בני ויעבדני ותמאן לשלחו הנה אנכי
הרג את בנך בכרך: ויהי בדרך במלון ויפגשהו יהוה ויבקש
המיתו: ותקח צפרה צר ותכרת את ערלת בנה ותגע לרגלי
ותאמר כי חתן רמים אתה לי: וירפ ממנו אז אמרה חתן
רמים למולת: ויאמר יהוה אל אהרן לך לקראת משה
המדברה וילך ויפגשהו בהר האלהים וישק לו: ויגד משה
לאהרן את כל דברי יהוה אשר שלחו ואת כל האתת אשר
צוהו: וילך משה ואהרן ויאספו את כל זקני בני ישראל:
וידבר אהרן את כל הדברים אשר דבר יהוה אל משה ויעש
האתת לעיני העם: ויאמן העם וישמעו כי פקד יהוה את
בני ישראל וכי ראה את ענים ויקדו וישתחוו: ואחר באו
משה ואהרן ויאמרו אל פרעה כה אמר יהוה אלהי ישראל
שלח את עמי ויחגו לי במדבר: ויאמר פרעה מי יהוה
אשר אשמע בקלו לשלח את ישראל לא ידעתי את

יהוה וגם את ישראל לא אשלח: ויאמרו אלהי העברים
נקרא עלינו נלכה נא דרך שלשת ימים במדבר ונזבחה
ליהוה אלהינו פן יפגענו בדבר או בחרב: ויאמר
אלהם מלך מצרים למה משה ואהרן תפרעו את
העם ממעשיך לכו לסבלתיכם: ויאמר פרעה הן רבים
עתה עם הארץ והשבתם אתם מסבלתם: ויצו פרעה
ביום ההוא את הנגשים בעם ואת שטריו לאמר: לא
תאספון לתת תבן לעם ללבן הלבנים כתמול שלשם הם
ילכו וקששו להם תבן: ואת מתכנת הלבנים אשר המ
עשים תמול שלשום תשימו עליהם לא תגרעו ממנו
כי נרפים הם על כן הם צעקים לאמר נלכה נזבחה
לאלהינו: תכבד העבדה על האנשים ויעשו בה ואל
ישעינו בדברי שקר: ויצאו נגשי העם ושטריו ויאמרו
אל העם לאמר כה אמר פרעה איני נתן לכם תבן: א
אתם לכו קחו לכם תבן מאשר תמצאו כי אין נגרע מ
מעבדתכם דבר: ויפץ העם בכל ארץ מצרים לקשש קש
למתבן: והנגשים אצים לאמר כלו מעשיכם דבר יום ביומו
כאשר בהיות התבן: ויכו שטרי בני ישראל אשר
שמו עליהם נגשי פרעה לאמר מדוע לא כליתם
חקכם ללבן כתמל שלשם גם תמול גם היום: ויבאו שט
רי בני ישראל ויצעקו אל פרעה לאמר למה
תעשה כה לעבריך: תבן אין נתן לעבריך ולבנים
אמרים לנו עשו והנה עבריך מכים וחטאת עמך:
ויאמר נרפים אתם נרפים על כן אתם אמרים נלכה
נזבחה ליהוה: ועתה לכו עבדו ותבן לא ינתן לכם ותכן
לבנים תתנו: ויראו שטרי בני ישראל אתם ברע לאמר
לא תגרעו מלבניכם דבר יום ביומו: ויפגעו את משה
ואת אהרן נצבים לקראתם בצאתם מאת פרעה: ויאמרו
אלהם יראה יהוה עליכם וישפט אשר הבאשתם את

ויחנן בעיני פרעה ובעיני עבדיו לתת חרב בידם להרגנו׃
וישב משה אל יהוה ויאמר אדני למה הרעתה לעם
הזה למה זה שלחתני׃ ומאז באתי אל פרעה לדבר בשמך
הרע לעם הזה והצל לא הצלת את עמך׃ ויאמר יהוה אל
משה עתה תראה אשר אעשה לפרעה כי ביד חזקה ישלחם
וביד חזקה יגרשם מארצו׃ פ

וארא אל אברהם אל יצחק
ואל יעקב באל
שדי ושמי יהוה
לא נודעתי להם׃ וגם הקמתי את בריתי אתם לתת להם את
ארץ כנען את ארץ מגוריהם אשר גרו בה׃ וגם אני שמעתי
את נאקת בני ישראל אשר מצרים מעבדים אתם ואזכר
את בריתי׃ לכן אמר לבני ישראל אני יהוה והוצאתי אתכם
מתחת סבלת מצרים והצלתי אתכם מעבדתם וגאלתי
אתכם בזרוע נטויה ובשפטים גדלים׃ ולקחתי אתכם
לי לעם והייתי לכם לאלהים וידעתם כי אני יהוה אלהיכם
המוציא אתכם מתחת סבלות מצרים׃ והבאתי אתכם אל
הארץ אשר נשאתי את ידי לתת אתה לאברהם ליצחק
וליעקב ונתתי אתה לכם מורשה אני יהוה׃ וידבר משה
כן אל בני ישראל ולא שמעו אל משה מקצר רוח ומ
ומעבדה קשה׃ וידבר יהוה אל משה לאמר׃ בא
דבר אל פרעה מלך מצרים וישלח את בני ישראל מארצו׃
וידבר משה לפני יהוה לאמר הן בני ישראל לא שמעו
אלי ואיך ישמעני פרעה ואני ערל שפתים׃

ויחי יהוה אל משה ואל אהרן ויצום אל בני ישראל ואל
פרעה מלך מצרים להוציא את בני ישראל מארץ מצרים׃
אלה ראשי בית אבתם בני ראובן בכור ישראל חנוך
ופלוא חצרון וכרמי אלה משפחות ראובן׃ ובני שמעון
ימואל וימין ואהד ויכין וצחר ושאול בן הכנענית אלה
משפחת שמעוני׃ ואלה שמות בני לוי להלדתם גרשון וקהת
ומררי ושני חיי לוי שבע ושלשים ומאת שנה׃ בני גרשון
לבני ושמעי למשפחתם׃ ובני קהת עמרם ויצהר וחברון
ועזיאל ושני חיי קהת שלש ושלשים ומאת שנה׃ ובני
מררי מחלי ומושי אלה משפחת הלוי להלדתם׃ ויקח
עמרם את יוכבד דדתו לו לאשה ותלד לו את אהרן ואת
משה ושני חיי עמרם שבע ושלשים ומאת שנה׃ ובני
יצהר קרח ונפג וזכרי׃ ובני עזיאל מישאל ואלצפן
וסתרי׃ ויקח אהרן את אלישבע בת עמינדב אחות נחשון
לו לאשה ותלד לו את נדב ואת אביהוא את אלעזר
ואת איתמר׃ ובני קרח אסיר ואלקנה ואביאסף אלה
משפחת הקרחי׃ ואלעזר בן אהרן לקח לו מבנות פוטיאל
לו לאשה ותלד לו את פינחס אלה ראשי אבות הלוים
למשפחתם׃ הוא אהרן ומשה אשר אמר יהוה להם
הוציאו את בני ישראל מארץ מצרים על צבתם׃ המ
המדברים אל פרעה מלך מצרים להוציא את בני ישר
ישראל ממצרים הוא משה ואהרן׃ ויהי ביום דבר
יהוה אל משה בארץ מצרים׃ ויד
אל משה לאמר אני יהוה דבר אל פרעה מלך
מצרים את כל אשר אני דבר אליך׃ ויאמר משה
לפני יהוה הן אני ערל שפתים ואיך ישמע אלי פרע ה׃
ויאמר יהוה אל משה ראה נתתיך אלהים
לפרעה ואהרן אחיך יהיה נביאך׃ אתה תדבר את כל
אשר אצונך ואהרן אחיך ידבר אל פרעה ושלח את

בני ישראל מארצם׃ ואנכי אקשה את לב פרעה והרביתי את אתתי ואת מופתי בארץ מצרים׃ ולא ישמע אליכם פרעה
ונתתי את ידי במצרים והוצאתי את צבאתי את עמי בני
ישראל מארץ מצרים בשפטים גדלים׃ וידעו מצרים כי
אני יהוה בנטתי את ידי על מצרים והוצאתי את בני ישראל
מתוכם׃ ויעש משה ואהרן כאשר צוה יהוה אתם
כן עשו׃ ומשה בן שמנים שנה ואהרן בן שלש ושמנים
שנה בדברם אל פרעה׃ ויאמר יהוה אל משה ואל
אהרן לאמר׃ כי ידבר אלכם פרעה לאמר תנו לכם מופת
ואמרת אל אהרן קח את מטך והשלך לפני פרעה יהי
לתנין׃ ויבא משה ואהרן אל פרעה ויעשו כן כאשר צוה
יהוה וישלך אהרן את מטהו לפני פרעה ולפני עבדיו
ויהי לתנין׃ ויקרא גם פרעה לחכמים ולמכשפים ויעשו
גם הם חרטמי מצרים בלהטיהם כן׃ וישלכו איש את
מטהו ויהיו לתנינם ויבלע מטה אהרן את מטותם׃ ויחזק
לב פרעה ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה׃
ויאמר יהוה אל משה כבד לב פרעה מאן לשלח העם׃ לך
אל פרעה בבקר הנה יוצא המימה ונצבת לקראתו על שפת
היאר והמטה אשר נהפך לנחש תקח בידך׃ ואמרת אליו
יהוה אלהי העברים שלחני אליך לאמר שלח את עמי
ויעבדני במדבר והנה לא שמעת עד כה׃ כה אמר יהוה
בזאת תדע כי אני יהוה הנה אנכי מכה במטה אשר בידי
על המים אשר ביאר ונהפכו לדם׃ והדגה אשר ביאר
תמות ובאש היאר ונלאו מצרים לשתת מים מן היאר׃
ויאמר יהוה אל משה אמור אל אהרן קח מטך
ונטה ידך על מימי מצרים על נהרתם על יאריהם ועל
אגמיהם ועל כל מקוה מימיהם ויהיו דם והיה דם בכל
ארץ מצרים ובעצים ובאבנים׃ ויעשו כן משה ואהרן׃
כאשר צוה יהוה וירם במטה ויך את המים אשר ביאר

לעיני פרעה ולעיני עבדיו ויהפכו כל המים אשר ביאר לדם׃
והדגה אשר ביאר מתה ויבאש היאר ולא יכלו מצרים
לשתת מים מן היאר ויהי הדם בכל ארץ מצרים׃ ויעשון כן
חרטמי מצרים בלטיהם ויחזק לב פרעה ולא שמע אלהם
כאשר דבר יהוה׃ ויפן פרעה ויבא אל ביתו ולא שת לבו גם
לזאת׃ ויחפרו כל מצרים סביבת היאר מים לשתות כי
לא יכלו לשתות ממימי היאר׃ וימלאו שבעת ימים אחרי
הכות יהוה את היאר׃ ויאמר יהוה אל משה
בא אל פרעה ואמרת אליו כה אמר יהוה שלח את עמי
ויעבדני׃ ואם מאן אתה לשלח הנה אנכי נגף את כל גבלך
בצפרדעים׃ ושרץ היאר צפרדעים ועלו ובאו בביתך
ובחדר משכבך ועל מטתך ובבית עבדיך ובעמך ובתנוריך
ובמשארתיך׃ ובבהובעמך ובכל עבדיך יעלו הצפרדעים׃
ויאמר יהוה אל משה אמר אל אהרן נטה את ידך במטך
על הנהרת על היארים ועל האגמים והעל את הצפרדעי
על האגמים והעל את הצפרדעים על ארץ מצרים׃ ויט
אהרן את ידו על מימי מצרים ותעל הצפרדע ותכס את ארץ
מצרים׃ ויעשון כן החרטמים בלטיהם ויעלו את הצפרדע
על ארץ מצרים׃ ויקרא פרעה למשה
ולאהרן ויאמר העתירו אל יהוה ויסר הצפרדעים ממני
וממעמי ואשלחה את העם ויזבחו ליהוה׃ ויאמר משה
לפרעה התפאר עלי למתי אעתיר לך ולעבדיך ולעמך
להכרית הצפרדעים ממך ומבתיך רק ביאר תשארנה׃
ויאמר למחר ויאמר כדברך למען תדע כי אין כיהוה
אלהינו׃ וסרו הצפרדעים ממך ומבתיך ומעבדיך
ומעמך רק ביאר תשארנה׃ ויצא משה ואהרן מעם
פרעה ויצעק משה אל יהוה על דבר הצפרדעים אשר
שם לפרעה׃ ויעש יהוה כדבר משה וימתו הצפרדעים
מן הבתים מן החצרות ומן השדות׃ ויגברו אתם

חבורים חבורים ותבאש הארץ: וירא פרעה כי היתה הרוחה
והכבד את לבו ולא שמע אליהם כאשר דבר יהוה:
ויאמר יהוה אל משה אמר אל אהרן נטה את מטך והך את
עפר הארץ והיה לכנם בכל ארץ מצרים: ויעשו
כן ויט אהרן את ידו במטהו ויך את עפר הארץ היה כנם בכל
ארץ מצרים: ויעשו כן החרטמים בלטיהם להוציא את
הכנם ולא יכלו ותהי הכנם באדם ובבהמה: ויאמרו החרטמם
אל פרעה אצבע אלהים הוא ויחזק לב פרעה ולא שמע
אלהם כאשר דבר יהוה: ויאמר יהוה אל משה
השכם בבקר והתיצב לפני פרעה הנה יצא המימה
ואמרת אליו כה אמר יהוה שלח עמי ויעבדני: כי אם
אינך משלח את עמי הנני משלים בך ובעבדיך ובעמך
ובבתיך את הערב ומלאו בתי מצרים את הערב וגם האדמה
אשר הם עליה: והפליתי ביום ההוא את ארץ גשן אשר
עמי עמד עליה לבלתי היות שם ערב למען תדע כי אני
יהוה בקרב הארץ: ושמתי פדת בין עמי ובין עמך
למחר יהיה האת הזה: ויעש יהוה כן ויבא ערב כבד בית
פרעה ובית עבדיו ובכל ארץ מצרים תשחת הארץ מ
מפני הערב: ויקרא פרעה אל משה ולאהרן ויאמר
לכו זבחו לאלהיכם בארץ: ויאמר משה לא נכון לעשות כ
כן כי תועבת מצרים נזבח ליהוה אלהינו הן נזבח את תועבת
מצרים לעיניהם ולא יסקלנו: דרך שלשת ימים נלך
במדבר וזבחנו ליהוה אלהינו כאשר יאמר אלינו: ו
ויאמר פרעה אנכי אשלח אתכם וזבחתם ליהוה אלהיכם
במדבר רק הרחק לא תרחיקו ללכת העתירו בעדי: ויא
ויאמר משה הנה אנכי יוצא מעמך והעתרתי אל יהוה
וסר הערב מפרעה מעבדיו ומעמו מחר רק אל יסף
פרעה התל לבלתי שלח את העם לזבח ליהוה: ויצא
משה מעם פרעה ויעתר אל יהוה: ויעש יהוה כדבר משה

ויסר הערב מפרעה מעבדיו ומעמו לא נשאר אחד: ויכבד
פרעה את לבו גם בפעם הזאת ולא שלח את העם:
ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה ודברת אליו כה אמר
יהוה אלהי העברים שלח את עמי ויעבדני: כי אם מאן אתה
לשלח ועודך מחזיק בם: הנה יד יהוה הויה במקנך אשר
בשדה בסוסים בחמרים בגמלים בבקר ובצאן דבר כבד מאד:
והפלה יהוה בין מקנה ישראל ובין מקנה מצרים ולא ימות
מכל לבני ישראל דבר: וישם יהוה מועד לאמר מחר יעשה
יהוה הדבר הזה בארץ: ויעש יהוה את הדבר הזה ממחרת וימת
כל מקנה מצרים ומהמקנה בני ישראל לא מת אחד: וישלח פרעה
והנה לא מת ממקנה ישראל עד אחד ויכבד לב פרעה ולא
שלח את העם: ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן קחו
לכם מלא חפניכם פיח כבשן וזרקו משה השמימה לעיני
פרעה: והיה לאבק על כל ארץ מצרים והיה על האדם ועל
הבהמה לשחין פרח אבעבעת בכל ארץ מצרים: ויקחו את פיח
הכבשן ויעמדו לפני פרעה ויזרק אתו משה השמימה ויהי
שחין אבעבעת פרח באדם ובבהמה: ולא יכלו החרטמם לעמוד
לפני משה מפני השחין כי היה השחין בחרטמם ובכל מצרים:
ויחזק יהוה את לב פרעה ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה אל
משה: ויאמר יהוה אל משה השכם בבקר והתיצב
לפני פרעה ואמרת אליו כה אמר יהוה אלהי העברים שלח
את עמי ויעבדני: כי בפעם הזאת אנכי שלח את כל מגפתי אל
לבך ובעבדיך ובעמך בעבור תדע כי אין כמני בכל הארץ:
כי עתה שלחתי את ידי ואך אתך ואת עמך בדבר ותכחד מן
הארץ: ואולם בעבור זאת העמדתיך בעבור הראותך את
כחי ולמען ספר שמי בכל הארץ: עוד אתה מקלל בעמי
לבלתי שלחם: הנני ממטיר בעת מחר ברד כבד מאד
אשר לא היה כמהו במצרים למן היום הוסדה ועתה
ועתה שלח העז את מקנך ואת כל אשר לך בשדה כל האדם

והבהמה אשר ימצא בשדה ולא יאסף הביתה ויגף על־האדם והבהמה
ומתו: ויקרא את־משה ויאמר יהוה אל־משה בא אל־פרעה ודברת אליו
כה אמר יהוה אלהי העברים שלח את־עמי ויעבדני: כי אם־מאן אתה לשלח
עוד ויחזק בידך: הנה יד־יהוה היה במקנך אשר בשדה בסוסים בחמרים
בגמלים בבקר ובצאן דבר כבד מאד: והפלה יהוה בין מקנה ישראל
ובין מקנה מצרים ולא ימות מכל לבני־ישראל דבר: וישם יהוה מועד
לאמר מחר יעשה יהוה הדבר הזה בארץ: ויעש יהוה את־הדבר הזה
ממחרת ותמת כל־מקנה מצרים ומקנה בני־ישראל לא מת אחד:
וישלח פרעה והנה לא־מת מקנה ישראל עד אחד ויכבד לב־פרעה
ולא שלח את־העם: ויאמר יהוה אל־משה ואל־אהרן קחו לכם
מלא חפניכם פיח כבשן והזה משה השמים לעיני פרעה: והיה לאבק
על כל־ארץ מצרים והיה על־האדם ועל־הבהמה לשחין נתק פרחת
בכל־ארץ מצרים: ויקחו את־הפיח כבשן ויעמדו לפני פרעה ויזרקהו
משה השמים והיה שחין נתק פרחת באדם ובבהמה: ולא־יכלו החרטמם
לעמד לפני משה מפני השחין כי־היה השחין בחרטמם ובכל־מצרים:
ויחזק יהוה את־לב פרעה ולא שמע אליהם כאשר דבר יהוה אל־משה:
ויאמר יהוה אל־משה השכם בבקר והתיצב לפני פרעה הנה יוצא
המימה ואמרת אליו כה אמר יהוה אלהי העברים שלח את־עמי
ויעבדני: כי בפעם הזאת אנכי שלח את־כל־מגפתי אל־לבך ובעבדיך
ובעמך בעבור תדע כי אין כמני בכל־הארץ: כי עתה שלחתי את־ידי
ואך אתך ואת־עמך בדבר ותכחד מן־הארץ: ואולם בעבור זאת
העמדתיך בעבור הראתך את־כחי ולמען ספר שמי בכל־הארץ:
עודך מתנשא בעמי לבלתי שלחם: הנני משחיר כעת מחר גשם כבד
מאד אשר לא־היה כמהו במצרים למן־היום הוסדה ועד־עתה: ועתה
שלח העז את־מקנך ואת כל־אשר־לך בשדה כל־האדם והבהמה אשר
ימצא בשדה ולא יאסף הביתה וירד עליהם הברד
ומתו: הירא את־דבר יהוה מעבדי פרעה הנוס את־עבדיו ואת־
מקנהו אל־הבתים: ואשר לא־שם לבו אל־דבר יהוה ויעזב את־
עבדיו ואת־מקנהו בשדה: ויאמר יהוה אל־משה נטה
ידך על־השמים ויהי ברד בכל־ארץ מצרים על־האדם ועל־
הבהמה ועל כל־עשב השדה בארץ מצרים: ויט משה את־
מטהו על־השמים ויהוה נתן קלת וברד ותהלך אש ארצה
וימטר יהוה ברד על־ארץ מצרים: ויהי ברד ואש מתלהחת
בתוך הברד כבד מאד אשר לא־היה כמהו בכל־ארץ מצרים
מאז היתה לגוי: ויך הברד בכל־ארץ מצרים את כל־אשר
בשדה מאדם ועד בהמה ואת כל־עשב השדה הכה הברד
ואת כל־עץ השדה שבר: רק בארץ גשן אשר שם בני־ישראל
לא היה ברד: וישלח פרעה ויקרא אל־משה ולאהרן ויאמר
אלהם חטאתי הפעם יהוה הצדיק ואני ועמי הרשעים:
התפללו אל־יהוה ורב מהית קלת אלהים וברד ואשלחה אתכם
ולא תספון לעמד: ויאמר אליו משה כצאתי את־העיר אפרש
את־כפי אל־יהוה הקלות יחדלון והברד לא יהיה עוד למען
תדע כי ליהוה הארץ: ואתה ועבדיך ידעתי כי טרם תיראון
מפני יהוה אלהים: והפשתה והשערה נכתה כי־השערה
אביב והפשתה גבעל: והחטה והכסמת לא נכתו כי אפילת הנה:
ויצא משה מעם פרעה את־העיר ויפרש כפיו אל־יהוה
ויחדלו הקלת והברד ומטר לא־נתך ארצה: וירא פרעה כי
חדל המטר והברד והקלת ויסף לחטא ויכבד לבו הוא
ועבדיו: ויחזק לב פרעה ולא שלח את־בני ישראל כאשר
דבר יהוה ביד משה: פ

וַיֹּאמֶר

יהוה אל־משה בא אל־
פרעה כי אני הכבדתי את־
לבו ואת לב עבדיו למען
שתי אתתי אלה בקרבו:

ולמען תספר באזני בנך ובן בנך את אשר התעללתי במצרים ואת
אתתי אשר שמתי בם וידעתם כי אני יהוה: ויבא משה ואהרן אל
פרעה ויאמרו אליו כה אמר יהוה אלהי העברים עד מתי מאנת
לענת מפני שלח עמי ויעבדני: כי אם־מאן אתה לשלח את־עמי
הנני מביא מחר ארבה בגבלך: וכסה את עין הארץ ולא יוכל
לראות את־הארץ ואכל את יתר הפלטה הנשארת לכם מן־הברד
ואכל את כל־העץ הצמח לכם מן־השדה: ומלאו בתיך ובתי כל
עבדיך ובתי כל־מצרים אשר לא־ראו אבתיך ואבות אבתיך
מיום היותם על־האדמה עד היום הזה ויפן ויצא מעם פרעה:
ויאמרו עבדי פרעה אליו עד מתי יהיה זה לנו למוקש שלח
את־האנשים ויעבדו את־יהוה אלהיהם הטרם תדע כי אבדה מצרים:
וישב את־משה ואת־אהרן אל־פרעה ויאמר אלהם לכו עבדו את־
יהוה אלהיכם מי ומי ההלכים: ויאמר משה בנערינו ובזקנינו נלך
בבנינו ובבנותינו בצאננו ובבקרינו נלך כי חג־יהוה לנו: ויאמר אלהם
יהי כן יהוה עמכם כאשר אשלח אתכם ואת־טפכם ראו כי רעה נגד
פניכם: לא כן לכו נא הגברים ועבדו את־יהוה כי אתה אתם מבקשים
ויגרש אתם מאת פני פרעה: ויאמר יהוה אל־משה נטה
ידך על־ארץ מצרים בארבה ויעל על־ארץ מצרים ויאכל את
כל־עשב הארץ את כל אשר השאיר הברד: ויט משה את־
מטהו על־ארץ מצרים ויהוה נהג רוח קדים בארץ כל היום
ההוא וכל הלילה הבקר היה ורוח הקדים נשא את־הארבה: ויעל
הארבה על כל־ארץ מצרים וינח בכל־גבול מצרים כבד מאד
לפניו לא היה כן ארבה כמהו ואחריו לא יהיה כן: ויכס את עין כל
הארץ ותחשך הארץ ויאכל את כל־עשב הארץ ואת כל־פרי העץ
אשר הותיר הברד ולא נותר כל ירק בעץ ובעשב השדה
בכל ארץ מצרים: וימהר פרעה לקרא למשה ולאהרן ויאמר
חטאתי ליהוה אלהיכם ולכם: ועתה שא נא חטאתי אך הפעם
והעתירו ליהוה אלהיכם ויסר מעלי רק את המות הזה: ויצא
מעם פרעה ויעתר אל־יהוה: ויהפך יהוה רוח ים חזק מאד

ויאמר יהוה אל משה נטה ידך על השמים ויהי חשך
על ארץ מצרים וימש חשך: ויט משה את ידו על השמים ויהי
חשך אפלה בכל ארץ מצרים שלשת ימים: לא ראו איש את
אחיו ולא קמו איש מתחתיו שלשת ימים ולכל בני ישראל היה
אור במושבתם: ויקרא פרעה אל משה ויאמר לכו עבדו את יהוה
רק צאנכם ובקרכם יצג גם טפכם ילך עמכם: ויאמר משה גם
אתה תתן בידינו זבחים ועלות ועשינו ליהוה אלהינו: וגם
מקנינו ילך עמנו לא תשאר פרסה כי ממנו נקח לעבד את
יהוה אלהינו ואנחנו לא נדע מה נעבד את יהוה עד באנו שמה:
ויחזק יהוה את לב פרעה ולא אבה לשלחם: ויאמר לו
פרעה לך מעלי השמר לך אל תסף ראות פני כי ביום ראתך
פני תמות: ויאמר משה כן דברת לא אסיף עוד ראות פניך:
ויאמר יהוה אל משה עוד נגע אחד אביא על פרעה ועל
מצרים אחרי כן ישלח אתכם מזה כלה גרש יגרש
אתכם מזה: דבר נא באזני העם וישאלו איש מאת רעהו ואשה
מאת רעותה כלי כסף וכלי זהב: ויתן יהוה את חן העם
בעיני מצרים גם האיש משה גדול מאד בארץ מצרים בעיני
עבדי פרעה ובעיני העם: ויאמר משה כה אמר יהוה
כחצת הלילה אני יוצא בתוך מצרים: ומת כל בכור בארץ מצרים
מבכור פרעה הישב על כסאו עד בכור השפחה אשר אחר הרחים
וכל בכור בהמה: והיתה צעקה גדלה בכל ארץ מצרים אשר
כמהו לא נהיתה וכמהו לא תוסף: ולכל בני ישראל לא יחרץ
כלב לשונו למאיש ועד בהמה למען תדעון אשר יפלה יהוה
בין מצרים ובין ישראל: וירדו כל עבדיך אלה אלי והשתחוו
לי לאמר צא אתה וכל העם אשר ברגליך ואחרי כן אצא
ויצא מעם פרעה בחרי אף: ויאמר יהוה אל משה
לא ישמע אליכם פרעה למען רבות מופתי בארץ מצרים:

ומשה ואהרן עשו את כל המפתים האלה לפני פרעה ויחזק
יהוה את לב פרעה ולא שלח את בני ישראל מארצו: ויאמר
יהוה אל משה ואל אהרן בארץ מצרים לאמר: החדש הזה
לכם ראש חדשים ראשון הוא לכם לחדשי השנה: דברו
אל כל עדת ישראל לאמר בעשר לחדש הזה ויקחו להם
איש שה לבית אבת שה לבית: ואם ימעט הבית מהיות
משה ולקח הוא ושכנו הקרב אל ביתו במכסת נפשת איש
אכלו תכסו על השה: שה תמים זכר בן שנה יהיה לכם מן
הכבשים ומן העזים תקחו: והיה לכם למשמרת עד
ארבעה עשר יום לחדש הזה ושחטו אתו כל קהל עדת
ישראל בין הערבים: ולקחו מן הדם ונתנו על שתי המזוזת
ועל המשקוף על הבתים אשר יאכלו אתו בהם: ואכלו את
הבשר בלילה הזה צלי אש ומצות על מררים יאכלהו: אל
תאכלו ממנו נא ובשל מבשל במים כי אם צלי אש ראשו על
כרעיו ועל קרבו: ולא תותירו ממנו עד בקר והנתר ממנו עד
בקר באש תשרפו: וככה תאכלו אתו מתניכם חגרים
נעליכם ברגליכם ומקלכם בידכם ואכלתם אתו בחפזון
פסח הוא ליהוה: ועברתי בארץ מצרים בלילה הזה
והכיתי כל בכור בארץ מצרים מאדם ועד בהמה ובכל
אלהי מצרים אעשה שפטים אני יהוה: והיה הדם
לכם לאת על הבתים אשר אתם שם וראיתי את הדם ופסחתי
עליכם ולא יהיה בכם נגף למשחית בהכתי בארץ מצרים:
והיה היום הזה לכם לזכרון וחגותם אתו חג ליהוה לדרתיכם
חקת עולם תחגהו: שבעת ימים מצות תאכלו אך ביום
הראשון תשביתו שאר מבתיכם כי כל אכל חמץ ונכרתה
הנפש ההיא מישראל מיום הראשון עד יום
השביעי: וביום הראשון מקרא קדש וביום השביעי
מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכה לא יעשה בהם אך
אשר יאכל לכל נפש הוא לבדו יעשה לכם: ושמרתם

לפני

את המיניתכי בעיכם היום הזה הוצאתי את צבאותיכם מארץ
מיצרים ושמרתם את היום הזה לדרתיכם חקת עולם: בראשון
בארבעה עשר יום לחדש בערב תאכלו מצות עד יום האחד
ועשרים לחדש בערב: שבעת ימים שאר לא ימצא
בבתיכם כי כל אכל מחמצת ונכרתה הנפש ההוא מעדת
ישראל בגר ובאזרח הארץ: כל מחמצת לא תאכלו בכל
מושבתיכם תאכלו מצות: ויקרא משה לכל
זקני ישראל ויאמר אלהם משכו וקחו לכם צאן למשפחתיכם פם
ושחטו הפסח: ולקחתם אגדת אזוב ושבלתם בדם
אשר בסף והגעתם אל המשקוף ואל שתי המזוזת
מן הדם אשר בסף ואתם לא תצאו איש מפתח ביתו
עד בקר: ועבר יהוה לנגף את מיצרים וראה את הדם
על המשקוף ועל שתי המזוזת ופסח יהוה על הפתח הפתח
ולא יתן המשחית לבא אל בתיכם לנגף: ושמרתם
את הדבר הזה לחק לך ולבניך עד עולם: והיה כי תבאו
אל הארץ אשר יתן יהוה לכם כאשר דבר ושמרתם
את העבודה הזאת: והיה כי יאמרו אליכם בניכם מה
העבודה הזאת לכם: ואמרתם זבח פסח הוא ליהוה"
אשר פסח על בתי בני ישראל במיצרים בנגפו את מיצרים
ואת בתינו הציל ויקד העם וישתחוו: וילכו ויעשו
בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה ואהרן כן עשו
עשו: ויהי בחצי הלילה ויהוה הכה כל בכור
בארץ מיצרים מבכור פרעה הישב על כסאו עד בכור
השבי אשר בבית הבור וכל בכור בהמה: ויקם פרעה
לילה הוא וכל עבדיו וכל מיצרים ותהי צעקה גדולה
במיצרים כי אין בית אשר אין שם מת: ויקרא למשה
ולאהרן לילה ויאמר קומו צאו מתוך עמי גם אתם גם
בני ישראל ולכו עבדו את יהוה כדברכם: גם צאנכם גם
בקרכם קחו כאשר דברתם ולכו וברכתם גם אתי: ותחזק

מיצרים על העם למהר לשלחם מן הארץ כי אמרו כלנו
מתים: וישא העם את בצקו טרם יחמץ משארתם צרורת
בשמלתם על שכמם: ובני ישראל עשו כדבר משה
וישאלו ממיצרים כלי כסף וכלי זהב ושמלות: ויהוה נתן
את חן העם בעיני מיצרים וישאלום ויצלו את
מיצרים: ויסעו בני ישראל ממעמסס סכתה ע
כשש מאות אלף רגלי הגברים לבד מטף: וגם ערב רב עלה
אתם וצאן ובקר מקנה כבד מאד: ויאפו את הבצק אשר
הוציאו ממיצרים עגת מצות כי לא חמץ כי גרשו מיצרים פ
ולא יכלו להתמהמה וגם צדה לא עשו להם: ומושב בני
ישראל אשר ישבו במיצרים שלשים שנה וארבע מאות
שנה: ויהי מקץ שלשים שנה וארבע מאות שנה
שנה ויהי בעצם היום הזה יצאו כל צבאות יהוה מארץ
מיצרים: ליל שמורים הוא ליהוה להוציאם מארץ מ
מיצרים הוא הלילה הזה ליהוה שמורים לכל בני ישראל
לדרתם: ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן זאת
חקת הפסח כל בן נכר לא יאכל בו: וכל עבד איש מקנת
כסף ומלתה אתו אז יאכל בו: תושב ושכיר לא יאכל
בו: בבית אחד יאכל לא תוציא מן הבית מן הבשר
חוצה ועצם לא תשברו בו: כל עדת ישראל יעשו
אותו: וכי יגור אתך גר ועשה פסח ליהוה המול לו כל
זכר ואז יקרב לעשתו והיה כאזרח הארץ וכל ערל לא יאכל
בו: תורת אחת יהיה לאזרח ולגר הגר בתוככם: ויעשו
כל בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה ואהרן כן
עשו: ויהי בעצם היום הזה הוציא יהוה את בני ישראל
מארץ מיצרים על צבאתם: וידבר יהוה אל משה
לאמר: קדש לי כל בכור פטר כל רחם בבני ישראל
באדם ובבהמה לי הוא: ויאמר משה אל העם זכור את
היום הזה אשר יצאתם ממיצרים מבית עבדים כי בחזק

יד הרי״א יהוה אתכם בזה ולא יאכל חמץ: היום אתם
יוצאים בחדש האביב: והיה כי יביאך יהוה
אל ארץ הכנעני והחתי והאמרי והחוי והיבוסי אשר
נשבע לאבתיך לתת לך ארץ זבת חלב ודבש ועבדת
את העבדה הזאת בחדש הזה: שבעת ימים תאכל מצות
וביום השביעי חג ליהוה: מצות יאכל את שבעת הימים
ולא יראה לך חמץ ולא יראה לך שאר בכל גבולך:
והגדת לבנך ביום ההוא לאמר בעבור זה עשה יהוה
לי בצאתי ממצרים: והיה לאות על ידך ולזכרון בין
עיניך למען תהיה תורת יהוה בפיך כי ביד חזקה הוציאך
יהוה ממצרים: ושמרת את החקה הזאת
למועדה מימים ימימה: והיה כי יביאך יהוה
אל ארץ הכנעני כאשר נשבע לך ולאבתיך ונתנה
לך: והעברת כל פטר רחם ליהוה וכל פטר שגר בהמה
אשר יהיה לך הזכרים ליהוה: וכל פטר חמור תפדה בשה
ואם לא תפדה וערפתו וכל בכור אדם בבניך תפדה:
והיה כי ישאלך בנך מחר לאמר מה זאת ואמרת אליו
בחזק יד הוציאנו יהוה ממצרים מבית עבדים: ויהי כי
הקשה פרעה לשלחנו ויהרג יהוה כל בכור בארץ מצרים
מבכור אדם ועד בכור בהמה על כן אני זבח
ליהוה כל פטר רחם הזכרים וכל בכור בני אפדה: והיה
לאות על ידכה ולטוטפת בין עיניך כי בחזק יד הוציא

יהוה ממצרים: פ
בשלח פרעה את העם
ולא נחם אלהים דרך
ארץ פלשתים כי קרוב

הוא כי אמר אלהים
פן ינחם העם בראתם
מלחמה ושבו מצרימה:

ויסב אלהים את העם דרך המדבר ים סוף וחמשים עלו בני
ישראל מארץ מצרים: ויקח משה את עצמות יוסף עמו כי
השבע השביע את בני ישראל לאמר פקד יפקד אלהים
אתכם והעליתם את עצמתי מזה אתכם: ויסעו ממכתם
ויחנו באתם בקצה המדבר: ויהוה הלך לפניהם יומם
בעמוד ענן לנחתם הדרך ולילה בעמוד אש להאיר
להם ללכת יומם ולילה: לא ימיש עמוד הענן יומם
ועמוד האש לילה לפני העם: וידבר יהוה אל
משה לאמר: דבר אל בני ישראל וישבו ויחנו לפני פי
החירת בין מגדל ובין הים לפני בעל צפן נכחו תחנו על
הים: ואמר פרעה לבני ישראל נבכים הם בארץ סגר
עליהם המדבר: וחזקתי את לב פרעה ורדף אחריהם
ואכבדה בפרעה ובכל חילו וידעו מצרים כי אני יהוה
ויעשו כן: ויגד למלך מצרים כי ברח העם ויהפך לבב
פרעה ועבדיו אל העם ויאמרו מה זאת עשינו כי שלחנו
את ישראל מעבדנו: ויאסר את רכבו ואת עמו
לקח עמו: ויקח שש מאות רכב בחור וכל רכב מצרים
ושלשם על כלו: ויחזק יהוה את לב פרעה מלך מצרים
וירדף אחרי בני ישראל ובני ישראל יצאים ביד רמה:
וירדפו מצרים אחריהם וישיגו אתם חנים על הים כל
סוס רכב פרעה ופרשיו וחילו על פי החירת לפני בעל
צפן: ופרעה הקריב וישאו בני ישראל את עיניהם והנה
מצרים נסע אחריהם ויראו מאד ויצעקו בני ישראל
אל יהוה: ויאמרו אל משה המבלי אין קברים במצרים
לקחתנו למות במדבר מה זאת עשית לנו להוציאנו
ממצרים: הלא זה הדבר אשר נדבר אליך במצרים
לאמר חדל ממנו ונעבדה את מצרים כי טוב לנו
עבד את מצרים ממתנו במדבר: ויאמר משה אל
העם אל תיראו התיצבו וראו את ישועת יהוה אשר

יעשה לכם היום כי אשר ראיתם את מצרים היום לא תספו
לראתם עוד עד עולם: יהוה ילחם לכם ואתם תחרשון:
ויאמר יהוה אל משה מה תצעק אלי דבר אל בני
ישראל ויסעו: ואתה הרם את מטך ונטה את ידך על הים
ובקעהו ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה: ואני הנני מ
מחזיק את לב מצרים ויבאו אחריהם ואכבדה בפרעה
ובכל חילו ברכבו ובפרשיו: וידעו מצרים כי אני יהוה
בהכבדי בפרעה ברכבו ובפרשיו: ויסע מלאך האלהים
ההלך לפני מחנה ישראל וילך מאחריהם ויסע עמוד
הענן מפניהם ויעמד מאחריהם: ויבא בין מחנה מצרים
ובין מחנה ישראל ויהי הענן והחשך ויאר את הלילה
ולא קרב זה אל זה כל הלילה: ויט משה את ידו על הים
ויולך יהוה את הים ברוח קדים עזה כל הלילה וישם את
הים לחרבה ויבקעו המים: ויבאו בני ישראל בתוך הים
ביבשה והמים להם חמה מימינם ומשמאלם: וירדפו
מצרים ויבאו אחריהם כל סוס פרעה רכבו ופרשיו אל
תוך הים: ויהי באשמרת הבקר וישקף יהוה אל מחנה
מצרים בעמוד אש וענן ויהם את מחנה מצרים: ויסר
את אפן מרכבתיו ויהגהו בכבדת ויאמר מצרים
אנוסה מפני ישראל כי יהוה נלחם להם במצרים:
ויאמר יהוה אל משה נטה את ידך על הים
וישבו המים על מצרים על רכבו ועל פרשיו: ויט
משה את ידו על הים וישב הים לפנות בקר לאיתנו
ומצרים נסים לקראתו וינער יהוה את מצרים בתוך
הים: וישבו המים ויכסו את הרכב ואת הפרשים לכל
חיל פרעה הבאים אחריהם בים לא נשאר בהם עד
אחד: ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים והמים להם
חמה מימינם ומשמאלם: ויושע יהוה ביום ההוא את
ישראל מיד מצרים וירא ישראל את מצרים מת על

שפת הים: ויראו ישראל את היד הגדלה אשר עשה יהוה
במצרים ויראו העם את יהוה ויאמינו ביהוה ובמשה
עבדו: אז ישיר משה ובני את השירה הזאת
ליהוה ויאמרו לאמר אשירה
ליהוה כי גאה גאה סוס ורכבו
רמה בים עזי וזמרת יה ויהי
לי לישועה זה אלי ואנוהו
אלהי אבי וארוממנהו: יהוה
איש מלחמה יהוה שמו: מ
מרכבת פרעה וחילו ירה בים
ומבחר שלישיו טבעו בים סוף:
תהמת יכסימו ירדו במצולת
כמו אבן: ימינך
יהוה נאדרי בכח ימינך
יהוה תרעץ א
אויב: וברב
קמיך תשלח חרנך יאכלמו
כקש: וברוח
מים נערמו כמו נד נזלים קפאו
תהמת בלב ים: אמר אויב
ארדף אשיג אחלק שלל
תמלאמו נפשי אריק חרבי
תרישמו ידי: נשפת ברוחך
בסמו ים צללו כעופרת
במים אדירים: מי במכה באלים
יהוה מי במכה נאדר בקדש
נורא תהלת עשה פלא:
נטית ימינך תבלעמו ארץ:
נחית בחסדך עם זו גאלת
נהלת בעזך אל נוה קדשך:

מאילם ויבאו כל עדת בני ישראל אל מדבר סין אשר בין
אילם ובין סיני בחמשה עשר יום לחדש השני לצאתם
מארץ מצרים: ויולנו כל עדת בני ישראל על משה
ועל אהרן במדבר: ויאמרו אלהם בני ישראל מי יתן
מותנו ביד יהוה בארץ מצרים בשבתנו על סיר הבשר
באכלנו לחם לשבע כי הוצאתם אתנו אל המדבר הזה
להמית את כל הקהל הזה ברעב: ויאמר יהוה אל משה
הנני ממטיר לכם לחם מן השמים ויצא העם
ולקטו דבר יום ביומו למען אנסנו התלך בתורתי אם לא:
והיה ביום הששי והכינו את אשר יביאו והיה משנה
על אשרילקטו יום יום: ויאמר משה ואהרן
אל כל בני ישראל ערב וידעתם כי יהוה הוציא אתכם
מארץ מצרים: ובקר וראיתם את כבוד יהוה בשמעו
את תלנתיכם על יהוה ונחנו כי תלינו עלינו: ויא
ויאמר משה בתת יהוה לכם בערב בשר לאכל ולחם
בבקר לשבע בשמע יהוה את תלנתיכם אשר אתם
מלינם עליו ונחנו מה לא עלינו תלנתיכם כי על יהוה:
ויאמר משה אל אהרן אמור אל כל עדת בני ישראל
קרבו לפני יהוה כי שמע את תלנתיכם: ויהי בדבר
אהרן אל כל עדת בני ישראל ויפנו אל המדבר והנה
כבוד יהוה נראה בענן: וידבר יהוה אל משה
לאמר: שמעתי את תלנת בני ישראל דבר אלהם
לאמר בין הערבים תאכלו בשר ובבקר תשבעו לחם
וידעתם כי אני יהוה אלהיכם: ויהי בערב ותעל השלו
ותכס את המחנה ובטל השכבת היתה סביבת למחנה
למחנה: ותעל שכבת הטל והנה על פני המדבר דק
כחספס דק ככפר על הארץ: ויראו בני ישראל ויאמ
ויאמרו איש אל אחיו מן הוא כי לא ידעו מה הוא
ויאמר משה אלהם הוא הלחם אשר נתן יהוה לכם

שמיני עצרת יהמדון חיל אחז
ישבי פלשת: אז נבהלו אלופי
ארום אילי- בוראב יאחזמו
רעד נמוגו כל ישבי כנען:
תפל עליהם אימתה ופחד
בגדל זרעך ידמו כאבן יגר
יעבר עמך יהוה עד יעבר
עם זו קנית: תביאמו ותטעמו
בהר נחלתך מכון
לשבתך פעלת יהוה מקדש
אדני כוננו ידיך: יהוה
ימלוך לעולם ועד: כי בא סוס
פרעה ברכבו ובפרשיו בים
וישב יהוה עליהם את מי הים ובני ישראל
הלכו ביבשה בתוך הים: ותקח מרים הנביאה אחות
אהרן את התף בידה ותצאן כל הנשים אחריה בתפים
ובמחלת: ותען להם מרים שירו ליהוה כי גאה גאה
סוס ורכבו רמה בים: ויסע משה את ישראל
מים סוף ויצאו אל מדבר שור וילכו שלשת ימים
במדבר ולא מצאו מים: ויבאו מרתה ולא יכלו לשת
לשתות מים ממרה כי מרים הם על כן קרא שמה
מרה: וילנו העם על משה לאמר מה נשתה: ויצעק
אל יהוה ויורהו יהוה עץ וישלך אל המים וימתקו המים
המים שם שם לו חק ומשפט ושם נסהו: ויאמר אם
שמוע תשמע לקול יהוה אלהיך והישר בעיניו תעשה
והאזנת למצותיו ושמרת כל חקיו כל המחלה
אשר שמתי במצרים לא אשים עליך כי אני יהוה
רפאך: ויבאו אלימה ושם שתים עשרה עינת
מים ושבעים תמרים ויחנו שם על המים: ויסעו

לאכלה: זה הדבר אשר צוה יהוה לקטו ממנו איש לפי
אכלו עמר לגלגלת מספר נפשתיכם איש לאשר
באהלו תקחו: ויעשו כן בני ישראל וילקטו המרבה
והממעיט: וימדדו בעמר ולא העדיף המרבה
והממעיט לא החסיר איש לפי אכלו לקטו: ויאמר
משה אליהם איש אל יותר ממנו עד בקר: ולא שמעו
אל משה ויותירו אנשים ממנו עד בקר וירם תולעים
ויבאש ויקצף עליהם משה: וילקטו אתו בבקר בבקר
איש כפי אכלו וחם השמש ונמס: ויהי ביום הששי
לקטו לחם משנה שני העמר לאחד ויבאו כל נשיאי
העדה ויגידו למשה: ויאמר אלהם הוא אשר דבר יהוה
שבתון שבת קדש ליהוה מחר את אשר תאפו אפו ואת
אשר תבשלו בשלו ואת כל העדף הניחו לכם למשמרת
עד בקר: ויניחו אתו עד הבקר כאשר צוה משה ולא
הבאיש ורמה לא היתה בו: ויאמר משה אכלהו היום
כי שבת היום ליהוה היום לא תמצאהו בשדה: ששת
ימים תלקטהו וביום השביעי שבת לא יהיה בו: ויהי
ביום השביעי יצאו מן העם ללקט ולא מצאו:
ויאמר יהוה אל משה עד אנה מאנתם לשמר מצותי
ותורתי: ראו כי יהוה נתן לכם השבת על כן הוא נתן לכם
ביום הששי לחם יומים שבו איש תחתיו אל יצא
איש ממקומו ביום השביעי: וישבתו העם ביום
השביעי: ויקראו בית ישראל את שמו מן והוא כזרע
גד לבן וטעמו כצפיחת בדבש: ויאמר משה זה הדבר
אשר צוה יהוה מלא העמר ממנו למשמרת לדרתיכם
למען יראו את הלחם אשר האכלתי אתכם במדבר
בהוציאי אתכם מארץ מצרים: ויאמר משה אל
אהרן קח צנצנת אחת ושים שמה מלא העמר מן והנח
אתו לפני יהוה למשמרת לדרתיכם: כאשר צוה

יהוה את משה ויניחהו אהרן לפני העדות למשמרת: ובני
ישראל אכלו את המן ארבעים שנה עד באם אל ארץ נו
נושבת את המן אכלו עד באם אל קצה ארץ כנען: והעמ ר
עשירת האיפה הוא: ויסעו כל עדת בני ישראל ל
ממדבר סין למסעיהם על פי יהוה ויחנו ברפידים ואין
מים לשתת העם: וירב העם עם משה ויאמרו תנו לנו
מים ונשתה ויאמר להם משה מה תריבון עמדי
מה תנסון את יהוה: ויצמא שם העם למים וילן העם
על משה ויאמר למה זה העליתנו ממצרים להמית
אתי ואת בני ואת מקני בצמא: ויצעק משה אל יהוה
לאמר מה אעשה לעם הזה עוד מעט וסקלני: ויאמ ר
יהוה אל משה עבר לפני העם וקח אתך מזקני ישראל
ומטך אשר הכית בו את היאר קח בידך והלכת: הנני
עמד לפניך שם על הצור בחרב והכית בצור ויצאו ו
ממנו מים ושתה העם ויעש כן משה לעיני זקני
ישראל: ויקרא שם המקום מסה ומריבה על ריב
בני ישראל ועל נסותם את יהוה לאמר היש יהוה
בקרבנו אם אין: ויבא עמלק וילחם עם
ישראל ברפידים: ויאמר משה אל יהושע בחר
לנו אנשים וצא הלחם בעמלק מחר אנכי נצב על
ראש הגבעה ומטה האלהים בידי: ויעש יהושע כאשר
אמר לו משה להלחם בעמלק ומשה אהרן וחור
עלו ראש הגבעה: והיה כאשר ירים משה ירו וגבר
ישראל וכאשר יניח ידו וגבר עמלק: וידי משה
כבדים ויקחו אבן וישימו תחתיו וישב עליה
ואהרן וחור תמכו בידיו מזה אחד ומזה אחד
ויהי ידיו אמונה עד בא השמש: ויחלש יהושע
את עמלק ואת עמו לפי חרב: ויאמר יהוה אל

משה כתב את דבריו בספר וישם באזני יהושע כי מחה
אמחה את זכר עמלק מתחת השמים: ויבן משה מזבח
ויקרא שמו יהוה נסי: ויאמר כי יד על כס יה מלחמה
ליהוה בעמלק מ
מדר דר: פ
יתרו כהן מדין חתן
משה את כל אשר
עשה אלהים למשה
ולישראל עמו כי
הוציא יהוה את
ישראל ממצרים:

ויסע

ויקח יתרו חתן משה את צפרה אשת משה אחר שלחיה:
ואת שני בניה אשר שם האחד גרשם כי אמר גר הייתי
בארץ נכריה: ושם האחד אליעזר כי אלהי אבי בעזרי
ויצילני מחרב פרעה: ויבא יתרו חתן משה ובניו ואי
ואשתו אל משה אל המדבר אשר הוא חנה שם הר
האלהים: ויאמר אל משה אני חתנך יתרו בא אליך
ואשתך ושני בניה עמה: ויצא משה לקראת חתנ ו
וישתחו וישק לו וישאלו איש לרעהו לשלום ויבאו
האהלה: ויספר משה לחתנו את כל אשר עשה יהוה
לפרעה ולמצרים על אודת ישראל את כל התלאה
אשר מצאתם בדרך ויצילם יהוה: ויחי יתרו על כל
הטובה אשר עשה יהוה לישראל אשר הצילו מיד מצרים:
ויאמר יתרו ברוך יהוה אשר הציל אתכם מיד מצרים
ומיד פרעה אשר הציל את העם מתחת יד מצרים: עתה
ידעתי כי גדול יהוה מכל האלהים כי בדבר אשר זדו עלי
עליהם: ויקח יתרו חתן משה עלה וזבחים לאלהים
ויבא אהרן וכל זקני ישראל לאכל לחם עם חתן משה
לפני האלהים: ויהי ממחרת וישב משה לשפט את

העם ויעמד העם על משה מן הבקר ועד הערב: וירא חתן
את כל אשר הוא עשה לעם ויאמר מה הדבר הזה אשר
אתה עשה לעם מדוע אתה יושב לבדך וכל העם נצב עליך
מן בקר עד ערב: ויאמר משה לחתנו כי יבא אלי העם לדרש
אלהים: כי יהיה להם דבר בא אלי ושפטתי בין איש ובין
רעהו והודעתי את חקי האלהים ואת תורתיו: ויאמר חתן
אליו לא טוב הדבר אשר אתה עשה: נבל תבל גם אתה
גם העם הזה אשר עמך כי כבד ממך הדבר לא תוכל
עשהו לבדך: עתה שמע בקלי איעצך ויהי אלהים
עמך היה אתה לעם מול האלהים והבאת אתה את
הדברים אל האלהים: והזהרת אתהם את החקים ואת
התורת והודעת להם את הדרך אשר ילכו בה ואת
המעשה אשר יעשון: ואתה תחזה מכל העם אנשי חיל
יראי אלהים אנשי אמת שנאי בצע ושמת עליהם שרי
אלפים שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרות: ושפטו
את העם בכל עת והיה כל הדבר הגדול יביאו אליך וכל
הדבר הקטן ישפטו הם והקל מעליך ונשאו אתך: אם
את הדבר הזה תעשה וצוך אלהים ויכלת עמד וגם כל העם
הזה על מקמו יבא בשלום: וישמע משה לקול חתנו ו
ויעש כל אשר אמר: ויבחר משה אנשי חיל מכל וישׂ
ישראל ויתן אתם ראשים על העם שרי אלפים שרי
מאות שרי חמשים ושרי עשרת: וישפטו את העם בכל
עת את הדבר הקשה יביאון אל משה וכל הדבר הקטן ישפטו
הם: וישלח משה את חתנו וילך לו אל ארצו:
בחדש השלשי לצאת בני ישראל מארץ מצרים ביום הזה באו מ
מדבר סיני: ויסעו מרפידים ויבאו מדבר סיני ויחנו במדבר
ויחן שם ישראל נגד ההר: ומשה עלה אל האלהים ויקרא
אליו יהוה מן ההר לאמר כה תאמר לבית יעקב ותגד לבני יש
ישראל: אתם ראיתם אשר עשיתי במצרים ואשא אתכם

על בנקי נשרים ויאבירא אתכם אלי: ועתה אם שמע תשמעו
בקלי ושמרתם את בריתי והייתם לי סגלה מכל העמים כי לי
כל הארץ: ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש אלה
הדברים אשר תדבר אל בני ישראל ויבא משה ויקרא לזקני
העם וישם לפניהם את כל הדברים האלה אשר יצוהו יהוה:
ויענו כל העם יחדו ויאמרו כל אשר דבר יהוה נעשה
וישב משה את דברי העם אל יהוה: ויאמר יהוה אל משה
הנה אנכי בא אליך בעב הענן בעבור ישמע העם בדברי
עמך וגם בך יאמינו לעולם ויגד משה את דברי העם אל
יהוה: ויאמר יהוה אל משה לך אל העם וקדשתם היום ומחר
וכבסו שמלתם: והיו נכונים ליום השלישי כי ביום השלישי
ירד יהוה לעיני כל העם על הר סיני: והגבלת את העם
סביב לאמר השמרו לכם עלות בהר ונגע בקצהו כל הנגע
בהר מות יומת: לא תגע בו יד כי סקל יסקל או ירה יירה
אם בהמה אם איש לא יחיה במשך היובל המה יעלו בהר:
וירד משה מן ההר אל העם ויקדש את העם ויכבסו
שמלתם: ויאמר אל העם היו נכנים לשלשת ימים אל
תגשו אל אשה: ויהי ביום השלישי בהיות הבקר ויהי קלת
וברקים וענן כבד על ההר וקול שופר חזק מאד ויחרד
כל העם אשר במחנה: ויוצא משה את העם לקראת
האלהים מן המחנה ויתיצבו בתחתית ההר: והר סיני
עשן כלו מפני אשר ירד עליו יהוה באש ויעל עשנו כ
כעשן הכבשן ויחרד כל ההר מאד: ויהי קל השופר הולך
וחזק מאד משה ידבר והאלהים יעננו בקול: וירד יהוה
על הר סיני אל ראש ההר ויקרא יהוה למשה אל ראש
ההר ויעל משה: ויאמר יהוה אל משה רד העד בעם פן
יהרסו אל יהוה לראות ונפל ממנו רב: וגם הכהנים הנגשים
אל יהוה יתקדשו פן יפרץ בהם יהוה: ויאמר משה אל
יהוה לא יוכל העם לעלות אל הר סיני כי אתה העדתה בנו

לאמר הגבל את ההר וקדשתו: ויאמר אליו יהוה
לך רד ועלית אתה ואהרן עמך והכהנים והעם אל יהרסו
לעלות אל יהוה פן יפרץ בם: וירד משה אל העם ויאמר
אלהם: וידבר אלהים את כל הדברים האלה לאמר:
אנכי יהוה אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצ
מצרים מבית עבדים: לא יהיה לך אלהים אחרים
על פני: לא תעשה לך פסל וכל תמונה אשר בשמים
ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר במים מתחת לארץ:
לא תשתחוה להם ולא תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך אל
קנא פקד עון אבות על בנים על שלשים ועל רבעים
לשנאי: ועשה חסד לאלפים לאהבי ולשמרי מצותי:
לא תשא את שם יהוה אלהיך לשוא כי לא ינקה יהוה
את אשר ישא את שמו לשוא: זכור את יום
השבת לקדשו: ששת ימים תעבד ועשית כל מלאכתך:
ויום השביעי שבת ליהוה אלהיך לא תעשה כל מל אתה
אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך ובהמתך וגרך אשר
בשעריך: כי ששת ימים עשה יהוה את השמים ואת
הארץ את הים ואת כל אשר בם וינח ביום השביעי על
כן ברך יהוה את יום השבת ויקדשהו: כבד
את אביך ואת אמך למען יארכון ימיך על האדמה
אשר יהוה אלהיך נתן לך: לא תרצח: לא תנאף:
לא תגנב: לא תענה ברעך עד שקר: לא תחמד
בית רעך לא תחמד אשת רעך ועבדו ואמתו ושורו
וחמרו וכל אשר לרעך: וכל העם רואים את
הקלת ואת הלפידים ואת קול השפר ואת ההר עשן
וירא העם וינעו ויעמדו מרחק: ויאמרו אל משה
דבר אתה עמנו ונשמעה ואל ידבר עמנו
אלהים פן נמות: ויאמר משה אל העם אל תיראו
כי לבעבור נסות אתכם בא האלהים ובעבור תהיה

יראתך על פניכם לבלתי תחטאו׃ ויעמיד העם מרחק
ומשה נגש אל הערפל אשר שם האלהים׃
ויאמר יהוה אל משה כה תאמר אל בני ישראל אתם
ראיתם כי מן השמים דברתי עמכם׃ לא תעשון אתי אלהי
כסף ואלהי זהב לא תעשו לכם׃ מזבח אדמה תעשה
לי וזבחת עליו את עלתיך ואת שלמיך את צאנך ואת
בקרך בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבוא אליך
וברכתיך׃ ואם מזבח אבנים תעשה לי לא תבנה אתהן ג
גזית כי חרבך הנפת עליה ותחלליה׃ ולא תעלה במעלות
על מזבחי אשר לא תגלה ערותך עליו׃ פ

המשפטים אשר
תשים לפניהם׃
כי תקנה עבד
עברי שש שנים
יעבד ובשביעית
יצא לחפשי חנם׃
אם בגפו יבא בגפו יצא אם בעל אשתה הוא ויצאה אשתו
עמו׃ אם אדניו יתן לו אשה וילדה לו בנים או בנות האשה
וילדיה תהיה לאדניה והוא יצא בגפו׃ ואם אמר
יאמר העבד אהבתי את אדני את אשתי ואת בני לא אצא
חפשי׃ והגישו אדניו אל האלהים והגישו אל הדלת או
אל המזוזה ורצע אדניו את אזנו במרצע ועבדו לעלם׃
וכי ימכר איש את בתו לאמה לא תצא כצאת
העבדים׃ אם רעה בעיני אדניה אשר לא יעדה והפדה
לעם נכרי לא ימשל למכרה בבגדו בה׃ ואם לבנו ייעדנה
כמשפט הבנות יעשה לה׃ אם אחרת יקח לו שארה
כסותה ועונתה לא יגרע׃ ואם שלש אלה לא

האשה וילדיה תהיה לאדניה והוא יצא בגפו׃ ואם אמר
יאמר העבד אהבתי את אדני את אשתי ואת בני לא אצא
חפשי׃ והגישו אדניו אל האלהים והגישו אל הדלת או
המזוזה ורצע אדניו את אזנו במרצע ועבדו לעלם׃
וכי ימכר איש את בתו לאמה לא תצא כצאת
העבדים׃ אם רעה בעיני אדניה אשר לא יעדה והפדה
לעם נכרי לא ימשל למכרה בבגדו בה׃ ואם לבנו ייעדנה
כמשפט הבנות יעשה לה׃ אם אחרת יקח לו שארה
כסותה ועונתה לא יגרע׃ ואם שלש אלה לא

שלשם והועד מבעליו ולא ישמרנו והמית איש או אשה
השור יסקל וגם בעליו יומת: אם כפר יושת עליו וגתן
פדיון נפשו ככל אשר יושת עליו: או בן יגח או בת יגח
כמשפט הזה יעשה לו: אם עבד יגח השור או אמה
כסף שלשים שקלים יתן לאדניו והשור יסקל:
וכי יפתח איש בור או כי יכרה איש בור ולא יכסנו ונפל
שמה שור או חמור: בעל הבור ישלם כסף ישיב לו
לבעליו והמת יהיה לו: וכי יגף שור איש את
שור רעהו ומת ומכרו את השור החי וחצו את כספו
וגם את המת יחצון: או בודע כי שור נגף הוא מתמל
מתמול שלשם ולא ישמרנו בעליו שלם ישלם שור
תחת השור והמת יהיה לו: כי יגנב איש שור
או שה וטבחו או מכרו חמשה בקר ישלם תחת
השור וארבע צאן תחת השה: אם במחתרת ימצא
הגנב והכה ומת אין לו דמים: אם זרחה השמש ע
עליו דמים לו שלם ישלם אם אין לו ונמכר בגנבתו:
אם המצא ימצא בידו הגנבה משור עד חמור עד שה
חיים שנים ישלם כי יבער איש שדה או כרם
ושלח את בעירה ובער בשדה אחר מיטב שדהו
ומיטב כרמו ישלם: כי תצא אש ומצאה
קצים ונאכל גדיש או הקמה או השדה שלם ישלם
המבער את הבערה: כי יתן איש אל רעהו כסף
או כלים לשמר וגנב מבית האיש אם ימצא הגנב
ישלם שנים: אם לא ימצא הגנב ונקרב בעל הבית
אל האלהים אם לא שלח ידו במלאכת רעהו: על כל
דבר פשע על שור על חמור על שה על שלמה
על כל אבדה אשר יאמר כי הוא זה עד האלהים
יבא דבר שניהם אשר ירשיען אלהים ישלם שנים
לרעהו: כי יתן איש אל רעהו חמור או שור

או שה וכל בהמה לשמר ומת או נשבר או נשבה אין ראה:
שבעת יהוה תהיה בין שניהם אם לא שלח ידו במלאכת
רעהו ולקח בעליו ולא ישלם: ואם גנב יגנב מעמו ישלם
לבעליו: אם טרף יטרף יביאהו עד הטרפה לא ישלם:
וכי ישאל איש מעם רעהו ונשבר או מת בעליו
אין עמו שלם ישלם: אם בעליו עמו לא ישלם אם
שכיר הוא בא בשכרו: וכי יפתה איש בתולה אשר
לא ארשה ושכב עמה מהר ימהרנה לו לאשה: אם
מאן ימאן אביה לתתה לו כסף ישקל כמהר הבתולת:
מכשפה לא תחיה: כל שכב עם בהמה מות יומת:
זבח לאלהים יחרם בלתי ליהוה לבדו: וגר לא תונה ולא
תלחצנו כי גרים הייתם בארץ מצרים: כל אלמנה
ויתום לא תענון: אם ענה תענה אתו כי אם צעק יצעק
אלי שמע אשמע צעקתו: וחרה אפי והרגתי אתכם
בחרב והיו נשיכם אלמנות ובניכם יתומים: אם
כסף תלוה את עמי את העני עמך לא תהיה לו כנשה
לא תשימון עליו נשך: אם חבל תחבל שלמת רעך עד בא
השמש תשיבנו לו: כי הוא כסותה לבדה הוא שמלתו
לערו במה ישכב והיה כי יצעק אלי ושמעתי כי חנון
אני: אלהים לא תקלל ונשיא בעמך לא תאר: מלאתך
ורמעך לא תאחר בכור בניך תתן לי: כן תעשה לשורך
לצאנך שבעת ימים יהיה עם אמו ביום השמיני תתנו
לי: ואנשי קדש תהיון לי ובשר בשדה טרפה לא תאכלו
לכלב תשליכון אתו: לא תשא שמע שוא אל תשת ידך
עם רשע להיות עד חמס: לא תהיה אחרי רבים לרעות
ולא תענה על רב לנטת אחרי רבים להטת: ודל לא
תהדר בריבו: כי תפגע שור איבך או חמרו תעה
השב תשיבנו לו: כי תראה חמור שנאך רבץ תחת
משאו וחדלת מעזב לו עזב תעזב עמו: לא

לא תהיה משכלה ועקרה בארצך את מספר ימיך אמלא׃
את אימתי אשלח לפניך והמתי את כל העם אשר תבוא בהם
ונתתי את כל איביך אליך עורף ושלחתי את הצרעה לפניך
וגרשה את החוי ואת הכנעני ואת החתי מלפניך לא אגרשנו
מפניך בשנה אחת פן תהיה הארץ שממה ורבה עליך חית
השדה׃ מעט מעט אגרשנו מפניך עד אשר תפרה ונחלת
את הארץ׃ ושתי את גבלך מים סוף ועד ים פלשתים ומדבר
ומהמדבר ער הנהר כי אתן בידכם את ישבי הארץ וגרשתמו
מפניך׃ לא תכרת להם ולאלהיהם ברית׃ לא ישבו בארצך
פן יחטיאו אתך לי כי תעבד את אלהיהם כי יהיה לך למו
למוקש׃ ואל משה אמר עלה אל יהוה אתה ואהרן
נדב ואביהוא ושבעים מזקני ישראל והשתחויתם
מרחק׃ ונגש משה לבדו אל יהוה והם לא יגשו והעם
לא יעלו עמו׃ ויבא משה ויספר לעם את כל דברי יהוה
ואת כל המשפטים ויען כל העם קול אחד ויאמרו כל
הדברים אשר דבר יהוה נעשה׃ ויכתב משה את כל דברי
יהוה וישכם בבקר ויבן מזבח תחת ההר ושתים עשרה
מצבה לשנים עשר שבטי ישראל׃ וישלח את נערי
בני ישראל ויעלו עלת ויזבחו זבחים שלמים ליהוה׃
פרים׃ ויקח משה חצי הדם וישם באגנת וחצי הדם זרק
על המזבח׃ ויקח ספר הברית ויקרא באזני העם ויאמרו
כל אשר דבר יהוה נעשה ונשמע׃ ויקח משה את הדם
ויזרק על העם ויאמר הנה דם הברית אשר כרת יהוה עמכם
על כל הדברים האלה׃ ויעל משה ואהרן נדב
ואביהוא ושבעים מזקני ישראל׃ ויראו את אלהי ישראל
ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר וכעצם השמים
לטהר׃ ואל אצילי בני ישראל לא שלח ידו ויחזו את
האלהים ויאכלו וישתו׃ ויאמר יהוה אל משה

ועטה משפט אבזנך פרזבו׃ מרבר שקר תרחק ונקי וצדיק
אל תהרג כי לא אצדיק רשע׃ ושחד לא תקח כי השחד
יעור פקחים ויסלף דברי צדיקים׃ וגר לא תלחץ ואתם
ידעתם את נפש הגר כי גרים הייתם בארץ מצרים׃ שש
שנים תזרע את ארצך ואספת את תבואתה׃ והשביעית
תשמטנה ונטשתה ואכלו אבוני עמך ויתרם תאכל
חית השדה כן תעשה לכרמך לזיתך׃ ששת ימים
תעשה מעשיך וביום השביעי תשבת למען ינוח
שורך וחמרך וינפש בן אמתך והגר׃ ובכל אשר
אמרתי אליכם תשמרו ושם אלהים אחרים לא תזכירו
ולא ישמע על פיך׃ שלש רגלים תחג לי בשנה׃ את
חג המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות כאשר
צויתיך למועד חדש האביב כי בו יצאת ממצרים
ולא יראו פני ריקם׃ וחג הקצר בכורי מעשיך
אשר תזרע בשרה וחג האסיף בצאת השנה באספך
את מעשיך מן השדה׃ שלש פעמים בשנה יראה
כל זכורך אל פני האדן יהוה׃ לא תזבח על חמץ דם
זבחי ולא ילין חלב חגי עד בקר׃ ראשית בכורי אדמתך
תביא בית יהוה אלהיך לא תבשל גדי בחלב
אמו׃ הנה אנכי שלח מלאך לפניך לשמרך
בדרך ולהביאך אל המקום אשר הכינתי׃ השמר מפניו
ושמע בקלו אל תמר בו כי לא ישא לפשעכם כי שמי
בקרבו׃ כי אם שמוע תשמע בקלו ועשית כל אשר
אדבר ואיבתי את איביך ואריתי את צרריך׃ כי ילך
מלאכי לפניך והביאך אל האמרי והחתי והפרזי והכנעני
והחוי והיבוסי והכחדתיו׃ לא תשתחוה לאלהיהם הם
ולא תעבדם ולא תעשה כמעשיהם כי הרס תהרסם
ושבר תשבר מצבתיהם׃ ועבדתם את יהוה אלהיכם
וברך את לחמך ואת מימיך והסרתי מחלה מקרבך׃

והתורה והמצוה אשר כתבתי להורתם: ויקם משה ויהושע
משרתו ויעל משה אל הר האלהים: ואל הזקנים אמר
שבו לנו בזה עד אשר נשוב אליכם והנה אהרן וחור עמכם
מי בעל דברים יגש אלהם: ויעל משה אל ההר ויכס הענן
את ההר: וישכן כבוד יהוה על הר סיני ויכסהו הענן ששת
ימים ויקרא אל משה ביום השביעי מתוך הענן: ומראה
כבוד יהוה כאש אכלת בראש ההר לעיני בני ישראל: ויבא
משה בתוך הענן ויעל אל ההר ויהי משה בהר ארבעים יום
וארבעים לילה: ס

יהוה אל משה לאמר:
דבר אל בני ישראל
ויקחו לי תרומה
מאת כל איש אשר
ידבנו לבו תקחו את
תרומתי: וזאת
התרומה אשר תקחו מאתם זהב וכסף ונחשת: ותכלת וארגמן
ותולעת שני ושש ועזים: ועורת אלים מאדמים ועורת תחשים
ועצי שטים: שמן למאור בשמים לשמן המשחה
ולקטרת הסמים: אבני שהם אבני מלאים לאפוד ולחשן:
ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם: ככל אשר אני מראה
אתך את תבנית המשכן ואת תבנית כל כליו וכן תעשו:
ועשו ארון עצי שטים אמתים וחצי ארכו ואמה וחצי
רחבו ואמה וחצי קומתו: וצפית אתו זהב טהור מבית
ומחוץ תצפנו ועשית עליו זר זהב סביב: ויצקת לו ארבע
טבעת זהב ונתתה על ארבע פעמתיו ושתי טבעת על
צלעו האחת ושתי טבעת על צלעו השנית: ועשית בדי
עצי שטים וצפית אתם זהב: והבאת את הבדים בטבעת
על צלעת הארן לשאת את הארן בהם: בטבעת הארן

יהיו הבדים לא יסרו ממנו: ונתת אל הארן את העדת אשר
אתן אליך: ועשית כפרת זהב טהור אמתים וחצי
ארכה ואמה וחצי רחבה: ועשית שנים כרבים זהב מ/
מקשה תעשה אתם משני קצות הכפרת: ועשה כרוב
אחד מקצה מזה וכרוב אחד מקצה מזה מן הכפרת
תעשו את הכרבים על שני קצותיו: והיו הכרבים פרשי
כנפים למעלה סככים בכנפיהם על הכפרת ופניהם
איש אל אחיו אל הכפרת יהיו פני הכרבים: ונתת את
הכפרת על הארן מלמעלה ואל הארן תתן את העדת
אשר אתן אליך: ונעדתי לך שם ודברתי אתך מעל
הכפרת מבין שני הכרבים אשר על ארן העדת את
כל אשר אצוה אותך אל בני ישראל: ועשית
שלחן עצי שטים אמתים ארכו ואמה רחבו ואמה
וחצי קמתו: וצפית אתו זהב טהור ועשית לו זר זהב סביב:
ועשית לו מסגרת טפח סביב ועשית זר זהב למסגרתו
סביב: ועשית לו ארבע טבעת זהב ונתת את הטבעת
על ארבע הפאת אשר לארבע רגלתו: לעמת המסגרת
יהיו הטבעת לבתים לבדים לשאת את השלחן: ועשית
את הבדים עצי שטים ויצפית אתם זהב ונשא
בם את השלחן: ועשית קערתו וכפתיו וקשותיו ומנקיתו
אשר יסך בהן זהב טהור תעשה אתם: ונתת
על השלחן לחם פנים לפני תמיד: ועשית מנרת
זהב טהור מקשה תעשה המנרה ירכה וקנה גביעיה
כפתריה ופרחיה ממנה יהיו: וששה קנים יצאים
מן צדיה שלשה קני מנרה מצדה האחד ושלשה קני
מנרה מצדה השני: שלשה גביעים משקדים בקנה
האחד כפתר ופרח ושלשה גביעים משקדים בקנה
האחד כפתר ופרח כן לששת הקנים היצאים מן המנרה:
ובמנרה ארבעה גביעים משקדים כפתריה ופרחיה:

ו כפתור ופרח שני
יקים ממנה

ובפתר תחת שני הקנים ממנה ובפתר תחת שני הקנים ממנה
לששת הקנים היוצאים מן המנרה: כפתוריהם וקנתם ממנה
יהיו כלה מקשה אחת זהב טהור: ועשית את נרתיה שבעה
והעלה את נרתיה והאיר על עבר פניה: ומלקחיה ומחתתיה
ומחתתיה זהב טהור: ככר זהב טהור יעשה אתה את כל
הכלים האלה: וראה ועשה בתבניתם אשר אתה מרא
בהר: ואת המשכן תעשה עשר יריעת שש
משזר ותכלת וארגמן ותלעת שני כרבים מעשה
חשב תעשה אתם: ארך היריעה האחת שמנה ועשרים
באמה ורחב ארבע באמה היריעה האחת מדה אחת לכל
היריעת: חמש היריעת תהיין חברת אשה אל אחת
וחמש יריעת חברת אשה אל אחתה: ועשית ללאת
תכלת על שפה היריעה האחת מקצה בחברת וכן תעשה
בשפת היריעה הקיצנה במחברת השנית: חמשים ללאת
תעשה ביריעה האחת וחמשים ללאת תעשה בקצה
היריעה אשר במחברת השנית מקבילת הללאת אשה
אל אחתה: ועשית חמשים קרסי זהב וחברת את היריעת
אשה אל אחתה בקרסים והיה המשכן אחד:

ועשית יריעת עזים לאהל על המשכן עשתי ע
עשרה יריעת תעשה אתם: ארך היריעה האחת מדה
אחת לעשתי עשרה יריעת: וחברת את חמש היריעת
לבד ואת שש היריעת לבד וכפלת את היריעה הששית
אל מול פני האהל: ועשית חמשים ללאת על שפת היריעה
האחת הקיצונה בחברת וחמשים ללאת על שפת היריעה
החברת השנית: ועשית קרסי נחשת חמשים והבאת את
הקרסים בללאת וחברת את האהל והיה אחד: וסרח
היריעה היריעה האהל העודפת תסרח על
אחרי המשכן: והאמה מזה ואמה מזה לכסתו: ועשית

שלשים באמה ירוב
ארבע באמה היריעה
האחת

מכסה לאהל ערת אילם מאדמים ומכסה ערת תחשים
מלמעלה: ועשית את הקרשים למשכן עצי
שטים עמדים: עשר אמות ארך הקרש ואמה וחצי
האמה רחב הקרש האחד: שתי ידות לקרש האחד משלבת
אשה אל אחתה כן תעשה לכל קרשי המשכן: ועשית
את הקרשים למשכן עשרים קרש לפאת נגבה תימנה:
וארבעים אדני כסף תעשה תחת עשרים הקרש שנ
ארנים תחת הקרש האחד לשתי ידתו ושני אדנים תחת
הקרש האחר לשתי ידתו: ולצלע המשכן השנית
לפאת צפון עשרים קרש ואדניהם כסף שב
אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחר:
ולירכתי המשכן ימה תעשה ששה קרשים: ושנ קרשי
תעשה למקצעת המשכן בירכתים: והיו תאמים
מלמטה ויחדו יהיו תמים על ראשו אל הטבעת האחת
כן יהיה לשניהם לשני הנקצעת יהיו: והיו שמנה
קרשים ואדניהם כסף ששה עשר אדנים שני אדנים תחת
הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחר: ועשית
בריחם עצי שטים חמשה לקרשי צלע המשכן האחד:
וחמשה בריחם לקרשי צלע המשכן השנית וחמשה בריחם לקרשי יבד
והבריח התיכן בתוך הקרשים מבריח מן הקצה אל
הקצה: ואת הקרשים תצפה זהב ואת טבעתיהם תעשה
זהב בתים לבריחם וצפית את הבריחם זהב: והקמת את
המשכן כמשפטו אשר הראית בהר: ועשית פרכת
תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה חשב
תעשה אתם כרבים: ונתת אתה על ארבעה עמודי שטים
מצפים זהב וויהם זהב על ארבעה אדני כסף: ונתת
את הפרכת תחת הקרסים והבאת שמה מבית לפרכת את
ארון העדות והבדיל הפרכת לכם בין הקדש ובין קדש
הקדשים: ונתת את הכפרת על ארון העדת בקדש

השניה וחמישה
בדי חים לקרשי
צלע המשכן

הקדישים: ושמת את השלחן מחוץ לפרכת ואת המנורה ה
נכח השלחן על ינלע המשכן תימנה והשלחן תתן
על ינלע יעפון: ועשית מסך לפתח האהל תכלת
וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה רקם:
ועשית למסך החשה עמדי שטים ויעפית אתם זהב
ווייהם זהב וויצקת להם חמשה אדניי נחשת:
ועשית את המזבח עיני שטים חמש אמות ארך
וחמש אמות רחב רבוע יהיה המזבח ושלש אמות
קמתו: ועשית קרנתיו על ארבע פנתיו מקרנתו תהיין
ריפתיו וינפית אתו נחשת: ועשית כיריתיו לדשנו
וייעיו ומזרקיו ומזלגתיו ומחתתיו לכל כליו תעשה
נחשת: ועשית לו מכבר מעשה רשת נחשת ועשית
על הרשת ארבע טבעת נחשת על ארבע קיצתיו:
ונתת אתה תחת כרכב המזבח מלמטה והיתה הרשת עד
חצי המזבח: ועשית בדים למזבח בדי עיני שטים
ויעפית אתם נחשת: והובא את בדיו בטבעת והיין הבדי ם
על שתי צלעת המזבח בשאת אתו: נבוב לחת תעשה
אתו כאשר הראה אתך בהר כן יעשו: ועשית את
חצר המשכן לפאת נגב תימנה קלעים לחצר שש
משזר מאה באמה ארך לפאת האחת: ועמדיו עשרים
וארניהם עשרים נחשת ווי העמדים וחשקיהם כסף:
וכן לפאת צפון באורך קלעים מאה ארך ועמדו עשרי ם
עשרים וארניהם עשרים נחשת ווי העמדים וחשקיהם
כסף: ורחב החצר לפאת ים קלעים חמשים אמות
עמדיהם עשרה וארניהם עשרה: ורחב החצר לפאת
קדמה מזרחה חמשים אמה: וחמש עשרה אמות
קלעים לכתף עמדיהם שלשה וארניהם שלשה:
ולכתף השנית חמש עשרה קלעים עמדיהם שלשה
וארניהם שלשה: ולשער החצר מיסך עשרים אמה

תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה רקם
עמדיהם ארבעה וארניהם ארבעה: כל עמדי החצר
סביב מחשקים כסף וויהם כסף ואדניהם נחשת: ארך
החצר מאה באמה ורחב חמשים בחמשים וקומה
חמש אמות שש משזר ואדניהם נחשת: לכל כלי המשכן
בכל עבדתו וכל יתדת החצר נחשת: פ

ראה

תצוה את בני ישראל
ויקחו אליך שמן
זית זך כתית למאור
להעלות נר תמיד
באהל מועד מחוץ
לפרכת אשר על
העדת יערך אתו אהרן ובניו מערב עד בקר לפני
יהוה חקת עולם לדרתם מאת בני ישראל:
ואתה הקרב אליך את אהרן אחיך ואת בניו אתו
מתוך בני ישראל לכהנו לי אהרן נדב ואביהוא
אלעזר ואיתמר בני אהרן: ועשית בגדי קדש לאהרן
לאחיך לכבוד ולתפארת: ואתה תדבר אל כל
חכמי לב אשר מלאתיו רוח חכמה ועשו את בגדי
אהרן לקדשו לכהנו לי: ואלה הבגדים אשר יעשו
חשן ואפוד ומעיל וכתנת תשבץ מצנפת ואבנט
ועשו בגדי קדש לאהרן אחיך ולבניו לכהן לי: והם
יקחו את הזהב ואת התכלת ואת הארגמן ואת תולעת
השני ואת השש: ועשו את האפד זהב תכלת
וארגמן תולעת שני ושש משזר מעשה חשב:
שתי כתפת חברת יהיה לו אל שני קצותיו וחבר:
וחשב אפדתו אשר עליו כמעשהו ממנו יהיה זהב

תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר: ולקחת את
את שתי אבני שהם ופתחת עליהם שמות בני ישראל:
ששה משמותם על האבן האחת ואת שמות הששה
הנותרים על האבן השנית כתולדתם: מעשה חרש אבן
פתוחי חתם תפתח את שתי האבנים על שמות בני ישראל
כלכלת משבצות זהב תעשה אתם: ושמת את שתי ה
האבנים על כתפת האפד אבני זכרון לבני ישראל
ונשא אהרן את שמותם לפני יהוה על שתי כתפיו ל
לזכרן: ועשית משבצת זהב ושתי שרשרת
זהב טהור מגבלת תעשה אתם מעשה עבת ונתת את
שרשרת העבתת על המשבצת: ועשית חשן משפט מ
מעשה חשב כמעשה אפד תעשנו זהב תכלת וארגמן
ותולעת שני ושש משזר תעשה אתו: רבוע יהיה
כפול זרת ארכו וזרת רחבו: ומלאת בו מלאת אבן
ארבעה טורים אבן טור אדם פטדה וברקת הטור
האחד: והטור השני נפך כפיר ויהלם: והטור השלישי
לשם שבו ואחלמה: והטור הרביעי תרשיש ושהם
וישפה משבצים זהב יהיו במלואתם: והאבנים תהיין
על שמת בני ישראל שתים עשרה על שמותם פתוחי חתם
איש על שמו תהיין לשנים עשר שבט: ועשית על
החשן שרשת גבלת מעשה עבת זהב טהור: ועשית
על החשן שתי טבעת זהב ונתת את שתי הטבעת על
שני קצות החשן: ונתתה את שתי עבתת הזהב על
שתי הטבעת אל קצות החשן: ואת שתי קצות שתי
העבתת תתן על שתי המשבצת ונתתה על כתפת
האפד אל מול פניו: ועשית שתי טבעת זהב ושמת
אתם על שני קצות החשן על שפתו אשר אל עבר
האפד ביתה: ועשית שתי טבעת זהב ונתתה אתם על
שתי כתפת האפד מלמטה ממול פניו לעמת מחברתו

בני

מִמַּעַל לְחֹשֶׁב הָאֵפֹד: וְיִרְכְּסוּ אֶת הַחֹשֶׁן מִטַּבְּעֹתָו אֶל טַבַּעַת
הָאֵפֹד בִּפְתִיל תְּכֵלֶת לִהְיֹת עַל חֹשֶׁב הָאֵפֹד וְלֹא יִזַּח הַחֹשֶׁן
מֵעַל הָאֵפֹד: וְנָשָׂא אַהֲרֹן אֶת שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּחֹשֶׁן
הַמִּשְׁפָּט עַל לִבּוֹ בְּבֹאוֹ אֶל הַקֹּדֶשׁ לְזִכָּרֹן לִפְנֵי יְהוָה תָּמִיד
וְנָתַתָּ אֶל חֹשֶׁן הַמִּשְׁפָּט אֶת הָאוּרִים וְאֶת הַתֻּמִּים וְהָיוּ
עַל לֵב אַהֲרֹן בְּבֹאוֹ לִפְנֵי יְהוָה וְנָשָׂא אַהֲרֹן אֶת מִשְׁפַּט בְּנֵי יִ
יִשְׂרָאֵל עַל לִבּוֹ לִפְנֵי יְהוָה תָּמִיד: וְעָשִׂיתָ אֶת מְעִיל הָאֵפֹד
כְּלִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה פִּי רֹאשׁוֹ בְּתוֹכוֹ שָׂפָה יִהְיֶה לְפִיו סָבִיב
מַעֲשֵׂה אֹרֵג כְּפִי תַּחְרָא יִהְיֶה לּוֹ לֹא יִקָּרַע: וְעָשִׂיתָ עַל
שׁוּלָיו רִמֹּנֵי תְכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי עַל שׁוּלָיו סָבִיב
וּפַעֲמֹנֵי זָהָב בְּתוֹכָם סָבִיב: פַּעֲמֹן זָהָב וְרִמֹּן פַּעֲמֹן זָהָב
וְרִמֹּן עַל שׁוּלֵי הַמְּעִיל סָבִיב: וְהָיָה עַל אַהֲרֹן לְשָׁרֵת
וְנִשְׁמַע קֹלוֹ בְּבֹאוֹ אֶל הַקֹּדֶשׁ לִפְנֵי יְהוָה וּבְצֵאתוֹ וְלֹא
יָמוּת: וְעָשִׂיתָ צִיץ זְהַב טָהוֹר וּפִתַּחְתָּ עָלָיו פִּ
פִּתּוּחֵי חֹתָם קֹדֶשׁ לַיהוָה: וְשַׂמְתָּ אֹתוֹ עַל פְּתִיל תְּכֵלֶת
וְהָיָה עַל הַמִּצְנֶפֶת אֶל מוּל פְּנֵי הַמִּצְנֶפֶת יִהְיֶה: וְהָיָה
עַל מִצַּח אַהֲרֹן וְנָשָׂא אַהֲרֹן אֶת עֲוֹן הַקֳּדָשִׁים אֲשֶׁר
יַקְדִּישׁוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְכֹל מַתְּנֹת קָדְשֵׁיהֶם וְהָיָה עַל מ
מִצְחוֹ תָּמִיד לְרָצוֹן לָהֶם לִפְנֵי יְהוָה: וְשָׁבַצְתָּ הַכֻּתֹּנֶת
שֵׁשׁ וְעָשִׂיתָ מִצְנֶפֶת שֵׁשׁ וְאַבְנֵט תַּעֲשֵׂה מַעֲשֵׂה רֹקֵם:
וְלִבְנֵי אַהֲרֹן תַּעֲשֶׂה כֻתֳּנֹת וְעָשִׂית לָהֶם אַבְנֵטִים וּמִ
וּמִגְבָּעוֹת תַּעֲשֶׂה לָהֶם לְכָבוֹד וְלִתְפְאָרֶת: וְהִלְבַּשְׁתָּ אֹתָם
אֶת אַהֲרֹן אָחִיךָ וְאֶת בָּנָיו אִתּוֹ וּמָשַׁחְתָּ אֹתָם וּמִלֵּאתָ אֶת
אֶת יָדָם וְקִדַּשְׁתָּ אֹתָם וְכִהֲנוּ לִי: וְעָשֵׂה לָהֶם מִכְנְסֵי בַ
לְכַסּוֹת בְּשַׂר עֶרְוָה מִמָּתְנַיִם וְעַד יְרֵכַיִם יִהְיוּ: וְהָיוּ עַל
אַהֲרֹן וְעַל בָּנָיו בְּבֹאָם אֶל אֹהֶל מוֹעֵד אוֹ בְּגִשְׁתָּם אֶל
הַמִּזְבֵּחַ לְשָׁרֵת בַּקֹּדֶשׁ וְלֹא יִשְׂאוּ עָוֹן וָמֵתוּ חֻקַּת עוֹלָם
לוֹ וּלְזַרְעוֹ אַחֲרָיו: וְזֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה לָהֶם
לְקַדֵּשׁ אֹתָם לְכַהֵן לִי קַח פַּר אֶחָד בֶּן בָּקָר וְאֵילִם שְׁנִים

תמומילם: ולחם מיצות חלת מצת כללת בשמן ורקיקי מ
מיצות משחים בשמן סלת חטים תעשה אתם: ונתת אתם
על כל אחד והקרבת את בסל ואת הפר ואת שני האילם:
ואת אהרן ואת בניו תקריב אל פתח אהל מועד ורחצת
אתם במים: ולקחת את הבגדים והלבשת את אהרן את
הכתנת ואת מעיל האפד ואת האפד ואת החשן ואפדת לו
בחשב האפד: ושמת המיצנפת על ראשו ונתת את נזר
הקדש על המיצנפת: ולקחת את שמן המשחה ויצקת
על ראשו ומשחת אתו: ואת בניו תקריב והלבשתם
כתנת: וחגרת אתם אבנט אהרן ובניו וחבשת להם מגב
עת והיתה להם כהנה לחקת עולם ומלאת יד אהרן
ויד בניו: והקרבת את הפר לפני אהל מועד וסמך
אהרן ובניו את ידיהם על ראש הפר: ושחטת את הפר
לפני יהוה פתח אהל מועד: ולקחת מדם הפר ונתת
על קרנות המזבח באצבעך ואת כל הדם תשפך אל
יסוד המזבח: ולקחת את כל החלב המכסה את הקרב
ואת היתרת על הכבד ואת שתי הכליות ואת החלב אשר
עליהן והקטרת המזבחה: ואת בשר הפר ואת ערו ואת
פרשו תשרף באש מחוץ למחנה חטאת הוא: ואת
האיל האחד תקח וסמכו אהרן ובניו את ידיהם על ר
ראש האיל: ושחטת את האיל ולקחת את דמו וזרקת
על המזבח סביב: ואת האיל תנתח לנתחיו ורחצת
קרבו וכרעיו ונתת על נתחיו ועל ראשו: והקטרת את
כל האיל המזבחה עלה הוא ליהוה ריח ניחח אשה
ליהוה הוא: ולקחת את האיל השני וסמך אהרן ובניו
את ידיהם על ראש האיל: ושחטת את האיל ולקחת
מדמו ונתת על תנוך אזן אהרן ועל תנוך אזן בניו
הימנית ועל בהן ידם הימנית ועל בהן רגלם הימנית
וזרקת את הדם על המזבח סביב: ולקחת מן הדם

אשר על המזבח ומשמן המשחה והזית על אהרן ועל
בגדיו ועל בניו ועל בגדי בניו אתו וקדש הוא ובגדיו ובניו
ובגדי בניו אתו: ולקחת מן האיל החלב והאליה ואת החלב
המכסה את הקרב ואת יתרת הכבד ואת שתי הכליות ואת
החלב אשר עליהן ואת שוק הימין כי איל מלואים הוא:
וככר לחם אחת וחלת לחם שמן אחת ורקיק אחד מסל
המיצות אשר לפני יהוה: ושמת הכל על כפי אהרן ועל
כפי בניו והנפת אתם תנופה לפני יהוה: ולקחת אתם מ
מידם והקטרת המזבחה על העלה לריח ניחח לפני יהוה
אשה הוא ליהוה: ולקחת את החזה מאיל המלאים אשר
לאהרן והנפת אתו תנופה לפני יהוה והיה לך למנה:
וקדשת את חזה התנופה ואת שוק התרומה אשר הונף
ואשר הורם מאיל המלאים מאשר לאהרן ומאשר
לבניו: והיה לאהרן ולבניו לחק עולם מאת בני ישראל
כי תרומה הוא ותרומה יהיה מאת בני ישראל מזבחי
שלמיהם תרומתם ליהוה: ובגדי הקדש אשר לאהרן
יהיו לבניו אחריו למשחה בהם ולמלא בהם את ידם:
שבעת ימים ילבשם הכהן תחתיו מבניו אשר יבא אל
אהל מועד לשרת בקדש: ואת איל המלאים תזח ובשלת את
בשרו במקום קדוש: ואכל אהרן ובניו את בשר האיל
ואת הלחם אשר בסל פתח אהל מועד: ואכלו אתם
אשר כפר בהם למלא את ידם לקדש אתם וזר לא יאכל
כי קדש הם: ואם יותר מבשר המלאים ומן הלחם
עד הבקר ושרפת את הנותר באש לא יאכל כי קדש הוא:
ועשית לאהרן ולבניו ככה ככל אשר צויתי אתכה שבעת
ימים תמלא ידם: ופר חטאת תעשה ליום על הכפרים
וחטאת על המזבח בכפרך עליו ומשחת אתו לקדשו:
שבעת ימים תכפר על המזבח וקדשת אתו והיה המזבח
קדש קדשים כל הנגע במזבח יקדש: וזה אשר

העשה על המזבח בכשבים בני שנה שנים ליום תמיד: את
הכבש האחד תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין
הערבים: ועשרון סלת בלול בשמן כתית רבע ההין ונסך
רביעית ההין יין לכבש האחד: ואת הכבש השני תעשה
בין הערבים כמנחת הבקר וכנסכה תעשה לה לריח ניחח
אשה ליהוה: עולת תמיד לדרתיכם פתח אהל מועד
לפני יהוה אשר אועד לכם שמה לדבר אליך שם: וכ
ונועדתי שמה לבני ישראל ונקדש בכבודי: וקדשתי את
אהל מועד ואת המזבח ואת אהרן ואת בניו אקדש לכהן
לי: ושכנתי בתוך בני ישראל והייתי להם לאלהים: וידעו
כי אני יהוה אלהיהם אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים
לשכני בתוכם אני יהוה אלהיהם: ועשית מזבח
מקטר קטרת עיבי שטים תעשה אתו: אמה ארכו ואמה
רחבו רבוע יהיה ואמתים קמתו ממנו קרנתיו: וצפית
אתו זהב טהור את גגו ואת קירתיו סביב ואת קרנתיו ועשית
לו זר זהב סביב: ושתי טבעת זהב תעשה לו מתחת לזרו
על שתי צלעתיו תעשה על שני צדין והיה לבתים לכדים
לשאת אתו בהמה: ועשית את הבדים עצי שטים וצפית
אתם זהב: ונתת אתו לפני הפרכת אשר על ארון העדת לפני
הכפרת אשר על העדת אשר אועד לך שמה: והקטיר
עליך אהרן קטרת סמים בבקר בבקר בהיטיבו את הנרות
יקטירנה: ובהעלות אהרן את הנרות בין הערבים יקטירנה
קטרת תמיד לפני יהוה לדרתיכם: לא תעלה עליו קטרת
זרה ועלה ומנחה ונסך לא תסכו עליו: וכפר אהרן על
קרנתיו אחת בשנה מדם חטאת הכפרים אחת בשנה
יכפר עליו לדרתיכם קדש קדשים הוא ליהוה:

יהוה אל משה לאמר:
כי תשא את ראש בני

ישראל לפקדיהם ונתנו איש כפר נפשו ליהוה בפקד אתם
ולא יהיה בהם נגף בפקד אתם: זה יתנו כל העבר על
הפקדים מחצית השקל בשקל הקדש עשרים גרה השקל
מחצית השקל תרומה ליהוה: כל העבר על הפקדים מבן ע
עשרים שנה ומעלה יתן תרומת יהוה: העשיר לא ירבה
והדל לא ימעיט ממחצית השקל לתת את תרומת יהוה לכ
לכפר על נפשתיכם: ולקחת את כסף הכפרים מאת בני ישראל
ונתת אתו על עבדת אהל מועד והיה לבני ישראל לזכרון ל
לפני יהוה לכפר על נפשתיכם: וידבר יהוה אל משה
לאמר: ועשית כיור נחשת וכנו נחשת לרחצה ונתת אתו בין
אהל מועד ובין המזבח ונתת שמה מים: ורחצו אהרן ובניו
ממנו את ידיהם ואת רגליהם: בבאם אל אהל מועד ירחצו
מים ולא ימותו או בגשתם אל המזבח לשרת להקטיר אשה
ליהוה: ורחצו ידיהם ורגליהם ולא ימתו והיתה להם חק ע
עולם לו ולזרעו לדרתם: וידבר יהוה אל משה לאמר:
ואתה קח לך בשמים ראש מר דרור חמש מאות וקנמן
בשם מחציתו חמשים ומאתים וקנה בשם חמשים ומאתים:
וקדה חמש מאות בשקל הקדש ושמן זית הין: ועשית
אתו שמן משחת קדש רקח מרקחת מעשה רקח שמן מ
משחת קדש יהיה: ומשחת בו את אהל מועד ואת ארון
העדת: ואת השלחן ואת כל כליו ואת המנרה ואת כליה
ואת מזבח הקטרת: ואת מזבח העלה ואת כל כליו ואת הכ
הכיור ואת כנו: וקדשת אתם והיו קדש קדשים כל הנגע
בהם יקדש: ואת אהרן ואת בניו תמשח וקדשת אתם לכהן
לי: ואל בני ישראל תדבר לאמר שמן משחת קדש יהיה
זה לי לדרתיכם: על בשר אדם לא יסך ובמתכנתו לא תעשו
כמהו קדש הוא קדש יהיה לכם: איש אשר ירקח כמהו
ואשר יתן ממנו על זר ונכרת מעמיו: ויאמר יהוה
אל משה קח לך סמים נטף ושחלת וחלבנה סמים ולבנה

זכה סי׳ בבר יהיה׃ ועשית אתה קטרת רקח מעשה רקח ממלח
טהור קדש׃ ושחקת ממנה הדק ונתת ממנה לפני העדת
באהל מועד אשר אועד לך שמה קדש קדשים תהיה
לכם׃ והקטרת אשר תעשה במתכנתה לא תעשו לכם קדש
תהיה לך ליהוה׃ איש אשר יעשה כמוה להריח בה ונכרת
מעמיו׃ ויהבר יהוה אל משה לאמר׃ ראה קרא אני
בשם בצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה׃ ואמלא אתו רוח
אלהים בחכמה ובתבונה ובדעת ובכל מלאכה׃ לחשב מחשבת
מחשבת לעשות בזהב ובכסף ובנחשת׃ ובחרשת אבן למלאת
ובחרשת עץ לעשות בכל מלאכה׃ ואני הנה נתתי אתו את
אהליאב בן אחיסמך למטה דן ובלב כל חכם לב נתתי חכמה
חכמה ועשו את כל אשר צויתיך׃ את אהל מועד ואת
הארון לעדת ואת הכפרת אשר עליו ואת כל כלי האהל׃
ואת השלחן ואת כליו ואת המנרה הטהרה ואת כל כליה
ואת מזבח הקטרת׃ ואת מזבח העלה ואת כל כליו ואת
הכיור ואת כנו׃ ואת בגדי השרד ואת בגדי הקדש לאהרן
הכהן ואת בגדי בניו לכהן׃ ואת שמן המשחה ואת קטרת
הסמים לקדש ככל אשר צויתיך יעשו׃ ויאמר
יהוה אל משה לאמר׃ ואתה דבר אל בני ישראל לאמר
אך את שבתתי תשמרו כי אות היא ביני וביניכם לדרתיכם ס
לדעת כי אני יהוה מקדשכם׃ ושמרתם את השבת כי קדש
היא לכם מחלליה מות יומת כי כל העושה בה מלאכה
ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמיה׃ ששת ימים יעשה
מלאכה וביום השביעי שבת שבתון קדש ליהוה כל העשה ת
מלאכה ביום השבת מות יומת׃ ושמרו בני ישראל את
השבת לעשות את השבת לדרתם ברית עולם׃ ביני וביו
בני ישראל אות היא לעולם כי ששת ימים עשה יהוה "
את השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת וינפש׃
ויתן אל משה ככלתו לדבר אתו בהר סיני שני לחת העד

העדת לחת אבן בתובים באצבע אלהים׃ וירא העם כי בשש
משה לרדת מן ההר ויקהל העם על אהרן ויאמרו אליו
קום עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי זה משה האיש
אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה היה לו׃ ויאמר ר
אלהם אהרן פרקו נזמי הזהב אשר באזני נשיכם בניכם ם
ובנתיכם והביאו אלי׃ ויתפרקו כל העם את נזמי הזהב ב
אשר באזניהם ויביאו אל אהרן׃ ויקח מידם ויצר אתו
בחרט ויעשהו עגל מסכה ויאמרו אלה אלהיך ישראל
אשר העלוך מארץ מצרים׃ וירא אהרן ויבן מזבח לפנ יו
ויקרא אהרן ויאמר חג ליהוה מחר׃ וישכימו ממחרת
ויעלו עלת ויגשו שלמים וישב העם לאכל ושתו
ויקמו לצחק׃ וידבר יהוה אל משה לך רד כי
שחת עמך אשר העלית מארץ מצרים׃ סרו מהר מן הדר ך
אשר צויתם עשו להם עגל מסכה וישתחוו לו ויזבחו לו
ויאמרו אלה אלהיך ישראל אשר העלוך מארץ מצרים׃
ויאמר יהוה אל משה ראיתי את העם הזה והנה עם קשה
ערף הוא׃ ועתה הניחה לי ויחר אפי בהם ואכלם ואעשה
אתך לגוי גדול׃ ויחל משה את פני יהוה אלהיו ויאמר
למה יהוה יחרה אפך בעמך אשר הוצאת מארץ מצרים
בכח גדול וביד חזקה׃ למה יאמרו מצרים לאמר ברעה
הוציאם להרג אתם בהרים ולכלתם מעל פני האדמה שוב
מחרון אפך והנחם על הרעה לעמך׃ זכר לאברהם ליצחק
ולישראל עבדיך אשר נשבעת להם בך ותדבר אלהם
ארבה את זרעכם ככוכבי השמים וכל הארץ הזאת אשר
אמרתי אתן לזרעכם ונחלו לעולם׃ וינחם יהוה על
הרעה אשר דבר לעשות לעמו׃ ויפן וירד משה
מן ההר ושני לחת העדת בידו לחת כתבים משני עבריהם׃
מזה ומזה הם כתבים׃ והלחת מעשה אלהים המה והמכתב ב
מכתב אלהים הוא חרות על הלחת׃ וישמע יהושע את

קול העם ברעה ויאמר אל משה קול מלחמה במחנה׃
ויאמר אין קול ענות גבורה ואין קול ענות חלושה
קול ענות אנכי שמע׃ ויהי כאשר קרב אל המחנה
וירא את העגל ומחלת רחר אף משה וישלך מידו את
הלחת וישבר אתם תחת ההר׃ ויקח את העגל אשר עשו
וישרף באש ויטחן עד אשר דק ויזר על פני המים
וישק את בני ישראל׃ ויאמר משה אל אהרן מה עשה
לך העם הזה כי הבאת עליו חטאה גדלה׃ ויאמר אהרן
אל יחר אף אדני אתה ידעת את העם כי ברע הוא׃
ויאמרו לי עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי זה
משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו
מה היה לו׃ ואמר להם למי זהב התפרקו ויתנו לי ויי
ואשלכהו באש ויצא העגל הזה׃ וירא משה את העם
כי פרוע הוא כי פרעה אהרן לשמצה בקמיהם׃
ויעמד משה בשער המחנה ויאמר מי ליהוה אלי ויי
ויאספו אליו כל בני לוי׃ ויאמר להם כה אמר יהוה אלהי
ישראל שימו איש חרבו על ירכו עברו ושובו משער
לשער במחנה והרגו איש את אחיו ואיש את רעהו ואי
ואיש את קרבו׃ ויעשו בני לוי כדבר משה ויפל מן העם
ביום ההוא כשלשת אלפי איש׃ ויאמר משה מלאו ידכם
היום ליהוה כי איש בבנו ובאחיו ולתת עליכם
היום ברכה׃ ויהי ממחרת ויאמר משה אל העם אתם
חטאתם חטאה גדלה ועתה אעלה אל יהוה אלי אכפרה
בעד חטאתכם׃ וישב משה אל יהוה ויאמר אנא חטא
העם הזה חטאה גדלה ויעשו להם אלהי זהב׃ ועתה אם
תשא חטאתם ואם אין מחני נא מספרך אשר כתבת׃
ויאמר יהוה אל משה מי אשר חטא לי אמחנו מספרי׃
ועתה לך נחה את העם אל אשר דברתי לך הנה מלאכי
ילך לפניך וביום פקדי ופקדתי עליהם חטאתם׃ ויגף

יהוה את העם על אשר עשו את העגל אשר עשה אהרן׃
וידבר יהוה אל משה לך עלה מזה אתה והעם אשר
העלית מארץ מצרים אל הארץ אשר נשבעתי לאברהם
ליצחק וליעקב לאמר לזרעך אתננה׃ ושלחתי לפניך
מלאך וגרשתי את הכנעני והאמרי והחתי והפרזי החוי
והיבוסי׃ אל ארץ זבת חלב ודבש כי לא אעלה בקרבך כי
עם קשה ערף אתה פן אכלך בדרך׃ וישמע העם את הדבר
הרע הזה ויתאבלו ולא שתו איש עדיו עליו׃ ויאמר יהוה
אל משה אמר אל בני ישראל אתם עם קשה ערף רגע אחד
אעלה בקרבך וכלית׃ ועתה הורד עדיך מעליך ואדעה מה
אעשה לך׃ ויתנצלו בני ישראל את עדיים מהר חרב׃ ומשה יקח
את האהל ונטה לו מחוץ למחנה הרחק מן המחנה וקרא לו
אהל מועד והיה כל מבקש יהוה ויצא אל אהל מועד אשר
מחוץ למחנה׃ והיה כצאת משה אל האהל יקמו כל העם
ונצבו איש פתח אהלו והביטו אחרי משה עד באו האהלה׃
והיה כבא משה האהלה ירד עמוד הענן ועמד פתח האהל
ודבר עם משה׃ וראה כל העם את עמוד הענן עמד פתח
האהל וקם כל העם והשתחוו איש פתח אהלו׃ ודבר יהוה "
אל משה פנים אל פנים כאשר ידבר איש אל רעהו וש
אל המחנה ומשרתו יהושע בן נון נער לא ימיש מתוך
האהל׃ ויאמר משה אל יהוה ראה אתה אמר אלי
העל את העם הזה ואתה לא הודעתני את אשר תשלח עמדי
ואתה אמרת ידעתיך בשם וגם מצאת חן בעיני׃ ועתה אם
נא מצאתי חן בעיניך הודיעני נא את דרכיך ואדעך למען
אמצא חן בעיניך וראה כי עמך הגוי הזה׃ ויאמר פני
ילכו והנחתי לך׃ ויאמר אליו אם אין פניך הלכים אל
תעלנו מזה׃ ובמה יודע אפוא כי מצאתי חן בעיניך אני ועמך
הלוא בלכתך עמנו ונפלינו אני ועמך מכל העם
אשר על פני האדמה׃ ויאמר יהוה אל משה גם את הדבר

תכרת ברית לישב הארץ אשר אתה בא עליה פן יהיה
למוקש בקרבך: כי את מזבחתם תתצון ואת מצבתם
תשברון ואת אשרין תכרתון: כי לא תשתחוה לאל
אחר כי יהוה קנא שמו אל קנא הוא: פן תכרת ברית לישׁ ב
והזנו אחרי אלהיהם וזבחו לאלהיהם וקרא לך
ואכלת מזבחו: ולקחת מבנתיו לבניך וזנו בנתיו אחרי
אלהיהם והזנו את בניך אחרי אלהיהן: אלהי מסכה
לא תעשה לך: את חג המצות תשמר שבעת ימים
תאכל מצות אשר צויתיך למועד חדש האביב כי
בחדש האביב יצאת ממצרים: כל פטר רחם לי וכל מקנך
תזכר פטר שור ושה: ופטר חמור תפדה בשה ואם לא
תפדה וערפתו וכל בכור בנך תפדה ולא יראו פני ריקם:
ששת ימים תעבד וביום השביעי תשבת בחרוש ובקצר
תשבת: וחג שבעת תעשה לך בכורי קציר
חטים וחג האסיף תקופת השנה: שלש פעמים בשנה
יראה כל זכורך את פני האדן יהוה אלהי ישראל: כי ד
אורישׁ גוים מפניך ואהרחבתי את גבולך ולא יחמד
איש את ארצך בעלתך לראות את פני יהוה אלהיך
שלש פעמים בשנה: לא תשחט על חמץ דם זבחי
ולא ילין לבקר זבח חג הפסח: ראשית בכורי תביא
בית יהוה אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו:
ויאמר יהוה אל משה כתב לך את הדברים האלה כי
על פי הדברים האלה כרתי אתך ברית ואת ישראל: ויהי
שם עם יהוה ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכל
ומים לא שתה ויכתב על הלחת את דברי הברית עשרת
הדברים: וירד משה מהר סיני ושני לחת העדת
ביד משה ברדתו מן ההר ומשה לא ידע כי קרן עור
פניו בדברו אתו: ויראו אהרן וכל בני ישראל את משה
והנה קרן עור פניו וייראו מגשת אליו: ויקרא אלהם

זה אשר דברה אעשה כי מריאת חן בעיני ואדעך בשם:
ויאמר הראני נא את כבודך: ויאמר אני אעביר כל טובי
על פניך וקראתי בשם יהוה לפניך וחנתי את אשר אחן
ורחמתי את אשר ארחם: ויאמר לא תוכל לראות את
פני כי לא יראני האדם וחי: ויאמר יהוה הנה מקום
אתי וניצבת על הצור: והיה בעבר כבדי ושמתיך
בנקרת הצור ושכתי כפי עליך עד עברי: והסרתי את
את כפי וראית את אחרי ופני לא יראו: ויאמר
יהוה אל משה פסל לך שני לחת אבנים כראשנים
וכתבתי על הלחת את הדברים אשר היו על הלחת הראשנים
אשר שברת: והיה נכון לבקר ועלית בבקר אל
הר סיני ונצבת לי שם על ראש ההר: ואיש לא יעלה
עמך וגם איש אל יראה בכל ההר גם הצאן והבקר אל
ירעו אל מול ההר ההוא: ויפסל שני לחת אבנים כראשנים
וישכם משה בבקר ויעל אל הר סיני כאשר
צוה יהוה אתו ויקח בידו שני לחת אבנים: וירד יהוה
בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יהוה: ויעבר יהוה על
פניו ויקרא יהוה יהוה אל רחום וחנון ארך אפים ורב
חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה
ונקה לא ינקה פקד עון אבות על בנים ועל בני
בנים על שלשים ועל רבעים: ויבהר משה ויקד ארצה ה
וישתחו: ויאמר אם נא מצאתי חן בעיניך אדני ילך
נא אדני בקרבנו כי עם קשה ערף הוא וסלחת לעונינו
ולחטאתינו ונחלתנו: ויאמר הנה אנכי כרת ברית
נגד כל עמיך אעשה נפלאת אשר לא נבראו בכל הארץ
ובכל הגוים וראה כל העם אשר אתה בקרבו את מעשה
יהוה כי נורא הוא אשר אני עשה עמך: שמר לך את
אשר אנכי מצוך היום הנני גרש מפניך את האמרי
והכנעני והחתי והפרזי והחוי והיבוסי: השמר לך פן

משה וישבו אליו אהרן וכל הנשאים בעדה וידבר משה
אלהם ואחרי כן נגשו כל בני ישראל ויצום את כל אשר
דבר יהוה אתו בהר סיני: ויכל משה מדבר ויתן על פניו מ
מסוה: ובבא משה לפני יהוה לדבר אתו יסיר את המסוה
עד צאתו ויצא ודבר אל בני ישראל את אשר יצוה:
וראו בני ישראל את פני משה כי קרן עור פני משה את
והשיב משה את המסוה על פניו עד באו לדבר אתו:

ויקהל

משה את כל עדת
בני ישראל ויאמר
אלהם אלה הדברים
אשר צוה יהוה
לעשות אתם: ששת
ימים תעשה
מלאכה וביום השביעי יהיה לכם קדש שבתון ליהוה
כל העשה בו מלאכה יומת: לא תבערו אש בכל
משבתיכם ביום השבת: ויאמר משה אל כל עדת בני
ישראל לאמר זה הדבר אשר צוה יהוה לאמר: קחו מאתכם
תרומה ליהוה כל נדיב לבו יביאה את תרומת יהוה זהב
וכסף ונחשת: ותכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים:
וערת אלים מאדמים וערת תחשים ועצי שטים: ושמן
למאור ובשמים לשמן המשחה ולקטרת הסמים: ואבני
שהם ואבני מלאים לאפד ולחשן: וכל חכם לב בכם יבאו
ויעשו את כל אשר צוה יהוה: את המשכן את אהלו
ואת מכסהו את הקרסיו ואת קרשיו את בריחו את
עמדיו ואת אדניו: את הארן ואת בדיו ואת הכפרת
ואת פרכת המסך: את השלחן ואת בדיו ואת כל כליו ו
ואת לחם הפנים: ואת מנרת המאור ואת כליה ואת נרתיה
ואת שמן המאור: ואת מזבח הקטרת ואת בדיו ואת

שמן המשחה ואת קטרת הסמים ואת מסך הפתח לפתח המש בן
את מזבח העלה ואת מכבר הנחשת אשר לו את בדיו ואת כל
כליו את הכיור ואת כנו: את קלעי החצר את עמדיו ואת
אדניה ואת מסך שער החצר: את יתדת המשכן ואת
יתדת החצר ואת מיתריהם: את בגדי השרד לשרת בקדש
את בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן: ויצאו
כל עדת בני ישראל מלפני משה: ויבאו כל איש אשר
נשאו לבו וכל אשר נדבו רוחו אתו הביאו את תרומת
יהוה למלאכת אהל מועד ולכל עבדתו ולבגדי הקדש:
ויבאו האנשים על הנשים כל נדיב לב הביאו חח ונזם
וטבעת וכומז כל כלי זהב וכל איש אשר הניף תנופת
זהב ליהוה: וכל איש אשר נמצא אתו תכלת וארגמן
ותולעת שני ושש ועזים ועור אלים מאדמים ועור
תחשים הביאו: כל מרים תרומת כסף ונחשת הביאו את תר
תרומת יהוה וכל אשר נמצא אתו עצי שטים לכל מלאכת
העבדה הביאו: וכל אשה חכמת לב בידיה טוו ויביאו מטו ה
את התכלת ואת הארגמן את תולעת השני ואת השש: וכל
הנשים אשר נשא לבן אתנה בחכמה טוו את העזים: והנשאי אם
הביאו את אבני השהם ואת אבני המלאים לאפד ולחשן:
ואת הבשם ואת השמן למאור ולשמן המשחה ולקטרת
הסמים: כל איש ואשה אשר נדב לבם אתם להביא לכל
המלאכה אשר צוה יהוה לעשות ביד משה הביאו בני יש
ישראל נדבה ליהוה: ויאמר משה אל בני ישראל
ראו קרא יהוה בשם בצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה:
וימלא אתו רוח אלהים בחכמה בתבונה ובדעת ובכל
מלאכה: ולחשב מחשבת לעשות בזהב ובכסף ובנחשת:
ובחרשת אבן למלאת ובחרשת עץ לעשות בכל מלאכת
מחשבה: ולהורת נתן בלבו הוא ואהליאב בן אחיסמך
למטה דן: מלא אתם חכמת לב לעשות בכל מלאכת

חרש וחשב ורקם בתכלת ובארגמן ובתולעת שני ושש ואורג
עשי ׳ככל מלאכה וחשבי מחשבת׃ ועשה בצלאל ואהליאב
וכל איש חכם לב אשר נתן יהוה חכמה ותבונה בהמה להדעת
לעשות את כל מלאכת עבדת הקדש ׳לכל אשר צוה יהוה׃
ויקרא משה אל בצלאל ואל אהליאב ואל כל איש חכם־
לב אשר נתן יהוה חכמה בלבו כל אשר נשאו לבו לקרבה
אל המלאכה לעשות אתה׃ ויקחו מלפני משה את כל־
התרומה אשר הביאו בני ישראל למלאכת עבדת הקדש
לעשות אתה והם הביאו אליו עוד נדבה בבקר בבקר׃
ויבאו כל החכמים העשים את כל מלאכת הקדש איש
איש ממלאכתו אשר המה עשים׃ ויאמרו אל משה לאמר
מרבים העם להביא מדי העבדה למלאכה אשר צוה־
יהוה לעשות אתה׃ ויצו משה ויעבירו קול במחנה לאמר
איש ואשה אל יעשו עוד מלאכה לתרומת הקדש ויכלא
העם מהביא׃ והמלאכה היתה דים לכל המלאכה לעשות
אתה והותר׃ ויעשו כל חכם לב בעשי המלאכה את־
המשכן עשר יריעות שש משזר ותכלת וארגמן ותלעת
שני ברבים כיעשה חשב עשה אתם׃ ארך היריעה האחת
שמנה ועשרים באמה ורחב ארבע באמה היריעה האחת
מדה אחת לכל היריעת׃ ויחבר את חמש היריעת לבד
אל אחת וחמש יריעת חבר אחת אל אחת׃ ויעש ללאת־
תכלת על שפת היריעה האחת מקצעה במחברת כן עשה־
בשפת היריעה הקצונה במחברת השנית׃ חמשים ללאת
עשה ביריעה האחת וחמשים ללאת עשה בקצה היריע ה
אשר במחברת השנית מקבילת הללאת אחת אל אחת׃
ויעש חמשים קרסי זהב ויחבר את היריעת אחת אל אחת
בקרסים ויהי המשכן אחד׃ ויעש יריעת עזים־
לאהל על המשכן עשתי עשרה יריעת עשה אתם׃ ארך
היריעה האחת שלשים באמה וארבע אמות רחב היריע ה

האחת מדה אחת לעשתי עשרה יריעת׃ ויחבר את חמש׃
היריעת לבד ואת שש היריעת לבד׃ ויעש ללאת חמשים־
על שפת היריעה הקצונה במחברת חמשים ללאת־
עשה על שפת היריעה המחברת השנית׃ ויעש קרסי נחשת
חמשים לחבר את האהל להיות אחד׃ ויעש מכסה לאהל־
ערת אילם מאדמים ומכסה ערת תחשים מלמעלה׃ ויעש
את הקרשים למשכן עצי שטים עמדים׃ עשר אמות׃
ארך הקרש ואמה וחצי האמה רחב הקרש האחד׃ שתי
ידת לקרש האחד משלבת אחת אל אחת כן עשה לכל
קרשי המשכן׃ ויעש את הקרשים למשכן עשרים קרש ב
לפאת נגב תימנה׃ ואדני כסף עשה תחת עשרים
הקרשים שני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתין ושני
אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתין׃ ולצלע המשכן
השנית לפאת צפון עשה עשרים קרשים׃ ואדניהם־
ארבעים כסף שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים־
תחת הקרש האחד׃ ולירכתי המשכן ימה עשה ששה קרשים׃
קרשים׃ ושני קרשים עשה למקצעת המשכן בירכתים׃ והיו
תאמים מלמטה ויחדו והיו תאמים אל ראשו אל הטבעת האח ת
כן עשה לשניהם לשני המקצעת׃ והיו שמנה קרשים וא־
ואדניהם כסף שש עשרה אדנים שני אדנים־
תחת הקרש האחד׃ ויעש בריחי עצי שטים חמשה לקרשי
צלע המשכן האחת׃ וחמשה בריחם לקרשי צלע המשכן
השנית וחמשה בריחם לקרשי המשכן לירכתים ימה׃ ויעש
את הבריח התיכן לברח בתוך הקרשים מקצה אל הקצה׃
את הקרשים צפה זהב ואת טבעתם עשה זהב בתים לבריחם
ויצף את הבריחם זהב׃ ויעש את הפרכת תכלת וארגמן ות׃
ותולעת שני ושש משזר מעשה חשב עשה אתה כרבים׃
ויעש לה ארבעה עמדי שטים ויצף אתם זהב ויהם זהב
ויצק להם ארבעה אדני כסף׃ ויעש פתח לפתח האהל

ג׳עים משקדים כפתריה ופרחיה׃ ובפתר תחת שני הקנים
ד ממנה ובפתר תחת שני הקנים ממנה ובפתר תחת שני הקנים
ה ממנה לששת הקנים היוצאים מהמנה׃ כפתריהם וקנתם ממנ
היה כלה מקשה אחת זהב טהור׃ ויעש את נרתיה שבעה
ומלקחיה ומחתיה זהב טהור׃ ככר זהב טהור עשה אתו ואת
כל כליה׃ ויעש את מזבח הקטרת עצי שטים אמה ארכו
ואמה רחבו רבוע ואמתים קמתו ממנו היו קרנתיו׃ ויצף
אתו זהב טהור את גגו ואת קירתיו סביב ואת קרנתיו ויעש
לו זר זהב סביב׃ ושתי טבעת זהב עשה לו מתחת לזרו
על שתי צלעתיו על שני יציו לתתים לבתים לשאת אתו
בהם׃ ויעש את הבתים עצי שטים ויצף אתם זהב׃ ויתן
את שתיך המשחה קדש ואת קטרת הסמים טהור מעשה
רקח׃ ויעש את מזבח העלה עצי שטים חמש אמות
ארכו וחמש אמות רחבו רבוע ושלש אמות קמתו ויעש
קרנתיו על ארבע פנתיו ממנו היו קרנתיו ויצף אתו נחש
ויעש את כל כלי המזבח את הסירת ואת המיחתות ואת המזלגת ואת המחתות כל כליו עשה ג
נחשת׃ ויעש למזבח מכבר מעשה רשת נחשת תחת
כרכבו מלמטה עד חציו׃ ויצק ארבע טבעת בארבע קצ ה
הרשת לבתים לבתים הבחשת בתים׃ ויעש את הבתים עצי
שטים ויצף אתם נחשת׃ ויבא את הבתים בטבעת ער
צלעת המזבח לשאת אתו בהם נבוב לחת עשה אתו׃
ויעש את הכיר נחשת ואת כנו נחשת במראת הצבאת אשר
צבאו פתח אהל מועד׃ ויעש את החצר לפאת נגב
תימנה קלעי החצר שש משזר מאה באמה׃ עמודיהם
עשרים ואדניהם עשרים נחשת וו העמדים וחשקיהם
כסף׃ ולפאת צפון מאה באמה יתדתם עשרים ואדניהם
עשרים נחשת וו העמדים וחשקיהם כסף׃ ולפאת ים
קלעים חמשים באמה עמודיהם עשרה ואדניהם עשרה

תכלת וארגמן תולעת שני ושש משזר מעשה רקם׃ ואריו
עמדיך חמשה ואת חדיהם ויצף ראשיהם וחשקיהם זהב וא׃
ואדניהם חמשה נחשת׃ ויעש בצלאל את הארן עצי
שטים אמתים וחצי ארכו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי ק״
קמתו׃ ויצפהו זהב טהור מבית ומחוץ ויעש לו זר זהב
סביב׃ ויצק לו ארבע טבעת זהב על ארבע פעמתיו ושתי
טבעת על צלעו האחת ושתי טבעת על צלעו השנית׃ ויעש
בדי עצי שטים ויצף אתם זהב׃ ויבא את הבדים בטבעת על
צלעת הארן לשאת את הארן׃ ויעש כפרת זהב טהור
אמתים וחצי ארכה ואמה וחצי רחבה׃ ויעש שני כרבים זהב מ
מקשה עשה אתם משני קצות הכפרת׃ כרוב אחד מקצה מזה
וכרוב אחד מקצה מזה מן הכפרת עשה את הכרבים משני
קצותיו׃ ויהיו הכרבים פרשי כנפים למעלה סככים בכנפיהם
על הכפרת ופניהם איש אל אחיו אל הכפרת היו פני הכרבים ב׃
ויעש את השלחן עצי שטים אמתים ארכו ואמה
רחבו ואמה וחצי קמתו׃ ויצף אתו זהב טהור ויעש לו זר
זהב סביב׃ ויעש לו מסגרת טפח סביב ויעש זר זהב למסגרתו
סביב׃ ויצק לו ארבע טבעת זהב ויתן את הטבעת על ארבע
הפאת אשר לארבע רגליו׃ לעמת המסגרת היו הטבעת ה
בתים לבדים לשאת את השלחן׃ ויעש את הבדים עצי שטי ט
ויצף אתם זהב ויעש את השלחן׃ ויעש את הכלים אשר
על השלחן את קעריתיו ואת כפתיו ואת מכסיתיו ואת
הקשות אשר יסך בהן זהב טהור׃ ויעש את המנרה
זהב טהור מקשה עשה את המנרה ירכה וקנה גביעיה
כפתריה ופרחיה ביממה היו׃ ששה קנים יצאים מיצריה
שלשה קני מנרה מיצרה האחד ושלשה קני מנרה מיצרה ה
השני׃ שלשה גביעים משקדים בקנה האחד כפתר
ופרח ושלשה גביעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח
כן לששת הקנים היוצאים מן המנרה׃ ובמנרה ארבעה

למאת הכסף ככר לאדן ואת האלף ושבע המאות וחמשה ושב
ושבעים עשה וום לעמדיו ויצפה ראשיהם וחשק אתם׃
ונחשת התנופה שבעים ככר ואלפים וארבע מאות שקל׃
ויעש בה את ארני פתח אהל מועד ואת מזבח הנחשת ואת
מכבר הנחשת אשר לו ואת כל כלי המזבח׃ ואת ארני החצר
סביב ואת ארני שער החצר ואת כל יתדת המשכן ואת כל יתדת
החצר סביב׃ ומן התכלת והארגמן ותולעת השני עשו בגדי שרד
לשרת בקדש ויעשו את בגדי הקדש אשר לאהרן באשר צוה
יהוה את משה׃ ויעש את האפד זהב תכלת וארגמן ותולעת
שני ושש משזר׃ ויקעו את פחי הזהב ויקצץ פתילם לעשות
בתוך התכלת ובתוך הארגמן ובתוך תולעת השני ובתוך השש
מעשה חשב׃ כתפת עשו לו חברת של שני קיצתיו חבר׃ וחשב
אפדתו אשר עליו כמעשהו הוא כמעשהו זהב תכלת וארגמן ותולע
שני ושש משזר באשר צוה יהוה את משה׃ ויעשו את אבני ש
השהם מסבת משבצת זהב מפתחת פתוחי חתם על שמות בני
ישראל׃ וישם אתם על כתפת האפד אבני זכרון לבני ישראל
באשר צוה יהוה את משה׃ ויעש את החשן מעשה חשב
כמעשה אפד זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר׃ רבוע
היה כפול עשו את החשן זרת ארכו וזרת רחבו כפול׃ וימלאו בו
ארבעה טורי אבן טור אדם פטדה וברקת הטור האחד׃ והטור
השני נפך ספיר ויהלם׃ והטור השלישי לשם שבו ואחלמה׃
והטור הרביעי תרשיש שהם וישפה מסבות משבצות זהב הם
במולאתם׃ והאבנים על שמות בני ישראל הנה שתים עשרה על
שמתם פתוחי חתם איש על שמו לשנים עשר שבט׃ ויעשו על
החשן שרשרת גבלת מעשה עבת זהב טהור׃ ויעשו שתי משבצ
זהב ושתי טבעת זהב ויתנן את שתי הטבעת על שני קיצות
החשן׃ ויתנן שתי העבתת הזהב על שתי הטבעת על קיצות
החשן׃ ואת שתי קיצות שתי העבתת נתנן על שתי המשבצת
ויתנם על פתפת האפד אל כיול פניו׃ ויעשו שתי טבעת זהב

ווי העמדים וחשקיהם כסף׃ ולפתח קרשי מדרגה חמשים אמה׃
חלעים חמש עשרה אמה אל המה עמדיהם שלשה ואדניהם
שלשה׃ ולכתף השנית מזה ומזה לשער החצר קלעים
חמש עשרה אמה עמדיהם שלשה ואדניהם שלשה׃ כל
קלעי החצר סביב שש משזר׃ ואדנים לעמדים נחשת ווי
העמדים וחשקיהם כסף וציפוי ראשיהם כסף והם מחשקים
כסף כל עמודי החצר׃ ומסך שער החצר מעשה רקם תכלת
וארגמן ותולעת שני ושש משזר ועשרים אמה אורך וקומה
ברחב חמש אמות לעמת קלעי החצר׃ ועמדיהם ד
ארבעה ואדניהם ארבעה נחשת וויהם כסף וציפוי ראשיהם
וחשקיהם כסף׃ וכל היתדת למשכן ולחצר סביב נחשת׃ ס

פקודי המשכן משכן
העדת אשר פקד על
פי נישה עבדת הלוים
ביד איתמר בן אהרן
הכהן׃ ובצלאל בן אורי
בן חור למטה יהודה
עשה את כל אשר צוה יהוה את משה׃ ואתו אהליאב בן א
אחיסמך למטה דן חרש וחשב ורקם בתכלת ובארגמן ובתולעת
השני ובשש׃ כל הזהב העשוי למלאכה בכל מלאכת
הקדש ויהי זהב התנופה תשע ועשרים ככר ושבע מאות
ושלשים שקל בשקל הקדש׃ וכסף פקודי העדה מאת ככר
ואלף ושבע מאות וחמשה ושבעים שקל בשקל הקדש׃
בקע לגלגלת מחצית השקל בשקל הקדש לכל העבר על
הפקדים מבן עשרים שנה ומעלה לשש מאות אלף
ושלשת אלפים וחמש מאות וחמשים׃ ויהי מאת ככר
הכסף לצקת את אדני הקדש ואת אדני הפרכת מאת אדנ

וישימו על שני קיצות החשן על עקתו אשר אל עבר האפר
ביתה: ויעשו שתי טבעת זהב ויתנם על שתי כתפת האפר
מלמטה ממול פניו לעמת מחברתו ממעל לחשב האפר:
וירכסו את החשן מטבעתיו אל טבעת האפר בפתיל תכלת
להיות על חשב האפר ולא יזח החשן מעל האפר כאשר
צוה יהוה את משה: ויעש את מעיל האפר מעשה
ארג כליל תכלת: ופי המעיל בתוכו כפי תחרא שפה לפיו סביב
לא יקרע: ויעשו על שולי המעיל רמני תכלת וארגמן ו
ותולעת שני ושש משזר: ויעשו פעמני זהב טהור ויתנו
הפעמנים בתוך הרמנים על שולי המעיל סביב בתוך
הרמנים: פעמן ורמן פעמן ורמן על שולי המעיל סביב
לשרת כאשר צוה יהוה את משה: ויעשו את הכתנת
שש מעשה ארג לאהרן ולבניו: ואת המצנפת שש ואת פארי
המגבעת שש ואת מכנסי הבד שש משזר: ואת האבנט שש
משזר ותכלת וארגמן ותולעת שני מעשה רקם כאשר צוה
יהוה את משה: ויעשו את ציץ נזר הקדש זהב טהור ויכתבו
עליו מפתח פתוחי חתם קדש ליהוה: ויתנו עליו פתיל תכלת
לתת על המצנפת מלמעלה כאשר צוה יהוה את משה:
ותכל כל עבדת משכן אהל מועד ויעשו בני ישראל
ככל אשר צוה יהוה את משה כן עשו: ויביאו את המשכן
אל משה את האהל ואת כל כליו קרסיו קרשיו בריחיו ועמדיו
ואדניו: ואת מכסה עורת האילם המאדמים ואת מכסה ערת
התחשים ואת פרכת המסך: את ארון העדת ואת בדיו ואת הכ
הכפרת: את השלחן ואת כל כליו ואת לחם הפנים: את המנרה
הטהרה ואת נרתיה נרת המערכה ואת כל כליה ואת שמן ה
המשחה ואת קטרת הסמים ואת מסך פתח האהל: את מזבח
הנחשת ואת מכבר הנחשת אשר לו את בדיו ואת כל כליו
את הכיור ואת כנו: את קלעי החצר את עמדיה ואדנ
אדניה ואת המסך לשער החצר את מיתריו ויתדתיה ואת

כל כלי עבדת המשכן לאהל מועד: את בגדי השרד לשרת בקדש
ואת בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן: ככל אשר
צוה יהוה את משה כן עשו בני ישראל את כל העבודה: ויר
משה את כל המלאכה והנה עשו אתה כאשר צוה יהוה כן עשו
ויברך אתם משה: ויהי בחדש הראשון באחד לחדש תקים את משכן אהל מועד:
ושמת שם את ארון העדת וסכת על הארון את הפרכת: והבאת
את השלחן וערכת את ערכו והבאת את המנרה והעלת את נרתי ה
ונתת את מזבח הזהב לקטרת לפני ארון העדת ושמת את מסך
הפתח למשכן: ונתתה את מזבח העלה לפני פתח משכן אהל
מועד: ונתתה את הכיור בין אהל מועד ובין המזבח ונתת
שם מים: ושמת את החצר סביב ונתת את מסך שער החצר:
ולקחת את שמן המשחה ומשחת את המשכן ואת כל אשר בו
וקדשת אתו ואת כל כליו והיה קדש: ומשחת את מזבח
העלה ואת כל כליו וקדשת את המזבח והיה המזבח קדש
קדשים: ומשחת את הכיור ואת כנו וקדשת אתו: והקרבת
את אהרן ואת בניו אל פתח אהל מועד ורחצת אתם במים:
והלבשת את אהרן את בגדי הקדש ומשחת אתו וקדשת
אתו וכהן לי: ואת בניו תקריב והלבשת אתם כתנת: ומשחת
אתם כאשר משחת את אביהם וכהנו לי והיתה להיות להם
משחתם לכהנת עולם לדרתם: ויעש משה ככל אשר צוה
יהוה אתו כן עשה: ויהי בחדש הראשון בשנה השנית
באחד לחדש הוקם המשכן: ויקם משה את המשכן ויתן א
ארניו וישם את קרשיו ויתן את בריחיו ויקם את עמדיו: ויי
ויפרש את האהל על המשכן וישם את מכסה האהל עליו מ
מלמעלה כאשר צוה יהוה את משה: ויקח ויתן את העדת
אל הארן וישם את הבדים על הארן ויתן את הכפרת על הארן
מלמעלה: ויבא את הארן אל המשכן וישם את פרכת המסך ויסך
על ארון העדת כאשר צוה יהוה את משה: ויתן את

ויקרא

אל משה וידבר יהוה אליו מאהל מועד לאמר: דבר אל בני ישראל
ואמרת אלהם אדם כי יקריב מכם קרבן ליהוה מן הבהמה מן הבקר ומן
הצאן תקריבו את קרבנכם: אם עלה קרבנו מן הבקר
זכר תמים יקריבנו אל פתח אהל מועד יקריב אתו לרצנו
לפני יהוה: וסמך ידו על ראש העלה ונרצה לו לכפר עליו: ו
ושחט את בן הבקר לפני יהוה והקריבו בני אהרן הכהנים את
הדם וזרקו את הדם על המזבח סביב אשר פתח אהל מועד:
והפשיט את העלה ונתח אתה לנתחיה: ונתנו בני אהרן הכהן
אש על המזבח וערכו עצים על האש: וערכו בני אהרן הכהנים
את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש
אשר על המזבח: וקרבו ברעיו וירחץ במים והקטיר הכהן
את הכל המזבחה עלה אשה ריח ניחח ליהוה: ואם מן הצאן
קרבנו מן הכשבים או מן העזים לעלה זכר תמים יקריבנו:
ושחט אתו על ירך המזבח צפנה לפני יהוה וזרקו בני אהרן

השלחן באהל מועד על ירך המשכן צפנה מיחוץ לפרכת ויערך
עליו ערך לחם לפני יהוה כאשר צוה יהוה את משה: וישם
את המנרה באהל מועד נכח השלחן על ירך המשכן נגבה:
ויעל הנרת לפני יהוה כאשר צוה יהוה את משה: וישם
את מזבח הזהב באהל מועד לפני הפרכת: ויקטר עליו קטרת
סמים כאשר צוה יהוה את משה: וישם את מסך הפתח
למשכן: ואת מזבח העלה שם פתח משכן אהל מועד ויעל
עליו את העלה ואת המנחה כאשר צוה יהוה את משה:
וישם את הכיר בין אהל מועד ובין המזבח ויתן שמה מים
לרחצה: ורחצו ממנו משה ואהרן ובניו את ידיהם ואת
רגליהם: בבאם אל אהל מועד ובקרבתם אל המזבח ירחצו
כאשר צוה יהוה את משה: ויקם את החצר סביב למשכן
ולמזבח ויתן את מסך שער החצר ויכל משה את המלאכה:
ויכס הענן את אהל מועד וכבוד יהוה מלא את
המשכן: ולא יכל משה לבא אל אהל מועד כי שכן עליו
הענן וכבוד יהוה מלא
את המשכן: ו
ומהעלות הענן מעל
המשכן יסעו בני ישׂ
ישראל בכל מסעיהם:
ואם לא יעלה הענן ולא
יסעו עד יום העלתו:
כי ענן יהוה על המשׂ
המשכן יומם ואש
תהיה לילה לעיני כל
בית ישראל בכל
מסעיהם: חדך

בני אהרן הכהנים את דמו על המזבח סביב: ונתח אתו לנתחיו את
ראשו ואת פדרו וערך הכהן את העצים אשר על האש
אשר על המזבח: והקרב והכרעים ירחץ במים והקריב הכהן
את הכל והקטיר המזבחה עלה הוא אשה ריח ניחח ליהוה:
ואם מן העוף עלה קרבנו ליהוה והקריב מן התרים או מן
בני היונה את קרבנו: והקריבו הכהן אל המזבח ומלק את
ראשו והקטיר המזבח ונמצה דמו על קיר המזבח: והסיר את
מראתו בנוצתה והשליך אתה אצל המזבח קדמה אל מקום
הדשן: ושסע את בכנפיו לא יבדיל והקטיר אתו הכהן המזבח
על העצים אשר על האש עלה הוא אשה ריח ניחח ליהוה:
ונפש כי תקריב קרבן מנחה ליהוה סלת יהיה קרבנו ויצק עליה
שמן ונתן עליה לבנה: והביאה אל בני אהרן הכהנים וקמץ משם
מלא קמצו מסלתה ומשמנה על כל לבנתה והקטיר הכהן
את אזכרתה המזבחה אשה ריח ניחח ליהוה: והנתרת מן המנחה
לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי יהוה: וכי תקריב קרבן מ
מנחה מאפה תנור סלת חלת מצות בלולת בשמן ורקיקי מ
מצות משחים בשמן: ואם מנחה על המחבת קרבנך סלת
בלולה בשמן מצה תהיה: פתות אתה פתים ויצקת עליה שמן מנחה
הוא: ואם מנחת מרחשת קרבנך סלת בשמן תעשה: והבאת
את המנחה אשר יעשה מאלה ליהוה והקריבו אל הכהן והגישה
אל המזבח: והרים הכהן מן המנחה את אזכרתה והקטיר המזבח ה
אשה ריח ניחח ליהוה: והנותרת מן המנחה לאהרן ולבניו קדש
קדשים מאשי יהוה: כל המנחה אשר תקריבו ליהוה לא תעשה
חמץ כי כל שאר וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה ליהוה: קרבן
ראשית תקריבו אתם ליהוה ואל המזבח לא יעלו לריח ניחח:
וכל קרבן מנחתך במלח תמלח ולא תשבית מלח ברית אלהיך
מעל מנחתך על כל קרבנך תקריב מלח: ואם תקריב מנחת
בכורים ליהוה אביב קלוי באש גרש כרמל תקריב את מנחת
בכוריך: ונתת עליה שמן ושמת עליה לבנה מנחה היא: ו

והקטיר הכהן את אזכרתה מגרשה ומשמנה על כל לבנתה אש ה
ליהוה: ואם זבח שלמים קרבנו אם מן הבקר הוא מקריב
אם זכר אם נקבה תמים יקריב לפני יהוה: וסמך ידו על ראש
קרבנו ושחטו פתח אהל מועד וזרקו בני אהרן הכהנים את
הדם על המזבח סביב: והקריב מזבח השלמים אשה ליהוה
את החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב: ואת
שתי הכלית ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת
היתרת על הכבד על הכלית יסירנה: והקטירם הכהן המזבחה
המזבחה על העלה אשר על העצים אשר על האש אשה ריח
ניחח ליהוה: ואם מן הצאן קרבנו לזבח שלמים ליהוה
זכר או נקבה תמים יקריבנו: אם כשב הוא מקריב את קרבנו
והקריב אתו לפני יהוה: וסמך ידו על ראש קרבנו ושחט אתו
לפני אהל מועד וזרקו בני אהרן את דמו על המזבח סביב:
והקריב מזבח השלמים אשה ליהוה חלבו האליה תמימה
לעמת העצה יסירנה ואת החלב המכסה את הקרב ואת כל
החלב אשר על הקרב: ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עליהן
אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכלית יסירנה:
והקטירם הכהן המזבחה לחם אשה ליהוה: ואם עז קרבנו
והקריבו לפני יהוה: וסמך את ידו על ראשו ושחט אתו לפני
אהל מועד וזרקו בני אהרן את דמו על המזבח סביב: והקריב
ממנו קרבנו אשה יהוה את החלב המכסה את הקרב ואת כל
החלב אשר על הקרב: ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עליהן
אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכלית יסירנה:
והקטירם הכהן המזבחה לחם אשה ליהוה כל חלב: חקת
עולם לדרתיכם בכל משבתיכם כל חלב וכל דם לא תאכלו:
וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל לאמר נפש
כי תחטא בשגגה מכל מצות יהוה אשר לא תעשינה ועשה מאחת
מהנה: אם הכהן המשיח יחטא לאשמת העם והקריב על
חטאתו אשר חטא פר בן בקר תמים ליהוה לחטאת: והביא את

הפר אל פתח אהל מועד לפני יהוה וסמך את ידו על ראש הפר ושחט
את הפר לפני יהוה: ולקח הכהן המשיח מדם הפר והביא אתו אל
אהל מועד: וטבל הכהן את אצבעו מן הדם והזה שבע פעמים
לפני יהוה את פני פרכת הקדש: ומן הדם יתן הכהן על קרנת מזבח
קטרת הסמים לפני יהוה אשר באהל מועד ואת כל דם הפר
ישפך אל יסוד מזבח העלה אשר פתח אהל מועד: ואת כל חלב פר
החטאת ירים ממנו את החלב המכסה על הקרב ואת כל החלב
אשר על הקרב: ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן אשר
על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה: כאשר
יורם משור זבח השלמים והקטירם הכהן על מזבח העלה: ואת
עור הפר ואת כל בשרו על ראשו ועל כרעיו וקרבו ופרשו: והוציא
את כל הפר אל מחוץ למחנה אל מקום טהור אל שפך הדשן ושרף
אתו על עצים באש על שפך הדשן ישרף: ואם כל עדת
ישראל ישגו ונעלם דבר מעיני הקהל ועשו אחת מכל מצות
יהוה אשר לא תעשינה ואשמו: ונודעה החטאת אשר חטאו עליה
והקריבו הקהל פר בן בקר לחטאת והביאו אתו לפני אהל מועד:
וסמכו זקני העדה את ידיהם על ראש הפר לפני יהוה ושחט
את הפר לפני יהוה: והביא הכהן המשיח מדם הפר אל אהל
מועד: וטבל הכהן אצבעו מן הדם והזה שבע פעמים לפני
יהוה את פני הפרכת: ומן הדם יתן על קרנות המזבח אשר
לפני יהוה אשר באהל מועד ואת כל הדם ישפך אל יסוד
מזבח העלה אשר פתח אהל מועד: ואת כל חלבו ירים ממנו
והקטיר המזבחה: ועשה לפר באשר עשה לפר החטאת כן יעשה
לו וכפר עליהם הכהן ונסלח להם: והוציא את הפר אל מחוץ
למחנה ושרף אתו באשר שרף את הפר הראשון חטאת הקהל
הוא: אשר נשיא יחטא ועשה אחת מכל מצות יהוה אלהיו
אשר לא תעשינה בשגגה ואשם: או הודע אליו חטאתו אשר
חטא בה והביא את קרבנו שעיר עזים זכר תמים: וסמך ידו על
ראש השעיר ושחט אתו במקום אשר ישחט את העלה לפני

יהוה חטאת הוא: ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו ונתן על קרנת
מזבח העלה ואת דמו ישפך אל יסוד מזבח העלה: ואת כל חלבו
יקטיר המזבחה כחלב זבח השלמים וכפר עליו הכהן מחטאתו:
ונסלח לו: ואם נפש אחת תחטא בשגגה מעם הארץ בעשתה
אחת ממצות יהוה אשר לא תעשינה ואשם: או הודע אליו חטאתו
אשר חטא והביא קרבנו שעירת עזים תמימה נקבה על חטאתו
אשר חטא: וסמך את ידו על ראש החטאת ושחט את החטאת
במקום העלה: ולקח הכהן מדמה באצבעו ונתן על קרנת
מזבח העלה ואת כל דמה ישפך אל יסוד המזבח: ואת כל
חלבה יסיר כאשר הוסר חלב מעל זבח השלמים והקטיר הכהן
המזבחה לריח ניחח ליהוה וכפר עליו הכהן ונסלח לו:
ואם כבש יביא קרבנו לחטאת נקבה תמימה יביאנה: וסמך
את ידו על ראש החטאת ושחט אתה לחטאת במקום אשר
ישחט את העלה: ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו ונתן על
קרנת מזבח העלה ואת כל דמה ישפך אל יסוד המזבח: ואת
כל חלבה יסיר באשר יוסר חלב הכשב מזבח השלמים
והקטיר הכהן אתם המזבחה על אשי יהוה וכפר עליו הכהן
על חטאתו אשר חטא ונסלח לו: ונפש כי תחטא
ושמעה קול אלה והוא עד או ראה או ידע אם לוא יגיד
ונשא עונו: או נפש אשר תגע בכל דבר טמא או בנבלת חית
טמאה או בנבלת שרץ טמא ונעלם ממנו והוא טמא ואשם:
או כי יגע בטמאת אדם לכל טמאתו אשר יטמא בה ונעלם
ממנו והוא ידע ואשם: או נפש כי תשבע לבטא בשפתים
להרע או להטיב לכל אשר יבטא האדם בשבעה ונעלם
ממנו והוא ידע ואשם לאחת מאלה: והיה כי יאשם לאחת
מאלה והתודה אשר חטא עליה: והביא את אשמו ליהוה על
חטאתו אשר חטא נקבה מן הצאן כשבה או שעירת עזים
לחטאת וכפר עליו הכהן מחטאתו: ואם לא תגיע ידו די
שה והביא את אשמו אשר חטא שתי תרים או שני בני יונה

ליהוה אחר לחטאתו ואחר לעלה: והביא אותם אל הכהן והקריב
את אשר לחטאת ראשונה ומלק את ראשו ממול ערפו ולא יבדיל:
והזה מדם החטאת על קיר המזבח והנשאר בדם ימצה אל
יסוד המזבח חטאת הוא: ואת השני יעשה עלה כמשפט וכפר
עליו הכהן מחטאתו אשר חטא ונסלח לו: ואם לא תסיג
ידו לשתי תרים או לשני בני יונה והביא את קרבנו אשר
חטא עשירית האיפה סלת לחטאת לא ישים עליה שמן ולא
יתן עליה לבונה כי חטאת היא: והביאה אל הכהן וקמץ הכהן
ממנה מלא קמצו את אזכרתה והקטיר המזבחה על אשי
יהוה חטאת הוא: וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא
מאחת מאלה ונסלח לו והיתה לכהן כמנחה: וידבר
יהוה אל משה לאמר: נפש כי תמעל מעל וחטאה בשגגה
מקדשי יהוה והביא את אשמו ליהוה איל תמים מן הצ
ערכך בשקלים בשקל הקדש לאשם: ואת אשר
חטא מן הקדש ישלם ואת חמישיתו יסף עליו ונתן אתו ל
לכהן והכהן יכפר עליו באיל האשם ונסלח לו: ואם נפש כי
תחטא ועשתה אחת מכל מצות יהוה אשר לא תעשינה ולא
ידע ואשם ונשא עונו: והביא איל תמים מן הצאן בערכך
לאשם אל הכהן וכפר עליו הכהן על שגגתו אשר שגג והוא
לא ידע ונסלח לו: אשם הוא אשם היו ליהוה: וידבר
יהוה אל משה לאמר: נפש כי תחטא ומעלה מעל ביהוה וכחש
בעמיתו בפקדון או בתשומת יד או בגזל או עשק את עמ
עמיתו: או מצא אבדה וכחש בה ונשבע על שקר על
אחת מכל אשר יעשה האדם לחטא בהנה: והיה כי יחטא
ואשם והשיב את הגזלה אשר גזל או את העשק אשר
עשק או את הפקדון אשר הפקד אתו או את האבדה אשר
מצא: או מכל אשר ישבע עליו לשקר ושלם אתו בראשו ו
וחמשיתיו יסף עליו לאשר הוא לו יתננו ביום אשמתו: ואת
אשמו יביא ליהוה איל תמים מן הצאן בערכך לאשם אל

הכהן: וכפר עליו הכהן לפני יהוה ונסלח לו על אחת מכל אשר
יעשה לאשמה בה: פ

ויקרא

יהוה אל משה לאמר:
צו את אהרן ואת בניו
לאמר זאת תורת העלה
היא העלה על מוקדה
על המזבח כל הלילה
עד הבקר ואש המזבח
תוקד בו: ולבש הכהן מדו בד ומכנסי בד ילבש על בשרו והרים
את הדשן אשר תאכל האש את העלה על המזבח ושמו אצל
המזבח: ופשט את בגדיו ולבש בגדים אחרים והוציא את הדשן
אל מחוץ למחנה אל מקום טהור: והאש על המזבח
תוקד בו לא תכבה ובער עליה הכהן עצים בבקר בבקר וערך
עליה העלה והקטיר עליה חלבי השלמים: אש תמיד תוקד ר
על המזבח לא תכבה: וזאת תורת המנחה הקרב אתה
בני אהרן לפני יהוה אל פני המזבח: והרים ממנו בקמצו מסלת ת
המנחה ומשמנה ואת כל הלבנה אשר על המנחה והקטיר
המזבחה ריח ניחחו אזכרתה ליהוה: והנותרת ממנה יאכלו אי
אהרן ובניו מצות תאכל במקום קדוש בחצר אהל מועד
יאכלוה: לא תאפה חמץ חלקם נתתי אתה מאשי קדש ז
קדשים היא כחטאת וכאשם: כל זכר בבני אהרן יאכלנה
חק עולם לדרתיכם מאשי יהוה כל אשר יגע בהם יקדש:
וידבר יהוה אל משה לאמר: זה קרבן אהרן ובניו א
אשר יקריבו ליהוה ביום המשח אתו עשירית האפה סלת
מנחה תמיד מחציתה בבקר ומחציתה בערב: על מחבת
בשמן תעשה מחמצת תביאנה תפיני מנחת פתים תקריב
ריח ניחוח ליהוה: והכהן המשיח תחתיו מבניו יעשנה
אתה חק עולם ליהוה כליל תקטר: וכל מנחת כהן כליל

תהיה לא תאכל׃ וידבר יהוה אל משה לאמר׃ דבר אל אהרן
ואל בניו לאמר זאת תורת החטאת במקום אשר תשחט העלה
תשחט החטאת לפני יהוה קדש קדשים היא׃ הכהן המחטא
אתה יאכלנה במקום קדש תאכל בחצר אהל מועד׃ כל
אשר יגע בבשרה יקדש ואשר יזה מדמה על הבגד אשר
יזה עליה תכבס במקום קדש׃ וכלי חרש אשר תבשל בו ׀ תשבר
ואם בכלי נחשת בשלה ומרק ושטף במים׃ כל זכר
בכהנים יאכל אתה קדש קדשים הוא׃ וכל חטאת אשר יובא
מדמה אל אהל מועד לכפר בקדש לא תאכל באש תשרף׃
וזאת תורת האשם קדש קדשים הוא׃ במקום אשר
ישחטו את העלה ישחטו את האשם ואת דמו יזרק על המזבח
סביב׃ ואת כל חלבו יקריב ממנו את האליה ואת החלב המ
המכסה את הקרב׃ ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן
אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה׃
והקטיר אתם הכהן המזבחה אשה ליהוה אשם הוא׃ כל זכר
בהכהנים יאכלנו במקום קדש יאכל קדש קדשים הוא׃ כחט
בחטאת באשם תורה אחת להם הכהן אשר יכפר בו לו יהיה׃
והכהן המקריב את עלת איש עור העלה אשר הקריב לכהן לו
יהיה׃ וכל מנחה אשר תאפה בתנור וכל נעשה במרחשת ועל
מחבת לכהן המקריב אתה לו תהיה׃ וכל מנחה בלולה בשמן
וחרבה לכל בני אהרן תהיה איש כאחיו׃ וזאת תורת זבח
השלמים אשר יקריב ליהוה׃ אם על תודה יקריבנו והקריב
על זבח התודה חלת מצות בלולת בשמן ורקיקי מצות
משחים בשמן וסלת מרבכת חלת בלולת בשמן׃ על חלת
לחם חמץ יקריב קרבנו על זבח תודת שלמיו׃ והקריב
ממנו אחד מכל קרבן תרומה ליהוה לכהן הזרק את דם
השלמים לו יהיה׃ ובשר זבח תודת שלמיו ביום קרבנ
יאכל לא יניח ממנו עד בקר׃ ואם נדר או נדבה זבח קרבנו
ביום הקריבו את זבחו יאכל ולמחרת והנותר ממנו יאכל

והנותר מבשר הזבח ביום השלישי באש ישרף׃ ואם האכל יאכל
מבשר זבח שלמיו ביום השלישי לא ירצה המקריב אתו לא
יחשב לו פגול יהיה והנפש האכלת ממנו עונה תשא׃ והבשר
אשר יגע בכל טמא לא יאכל באש ישרף והבשר כל טהור
יאכל בשר׃ והנפש אשר תאכל בשר מזבח השלמים אשר
ליהוה וטמאתו עליו ונכרתה הנפש ההוא מעמיה׃
ונפש כי תגע בכל טמא בטמאת אדם או בבהמה טמאה או
בכל שקץ טמא ואכל מבשר זבח השלמים אשר ליהוה ונכ
ונכרתה הנפש ההוא מעמיה׃ וידבר יהוה אל משה
לאמר׃ דבר אל בני ישראל לאמר כל חלב שור וכשב ועז לא
תאכלו׃ וחלב נבלה וחלב טרפה יעשה לכל מלאכה ואכל לא
תאכלהו׃ כי כל אכל חלב מן הבהמה אשר יקריב ממנה
אשה ליהוה ונכרתה הנפש האכלת מעמיה׃ וכל דם לא תא
תאכלו בכל מושבתיכם לעוף ולבהמה׃ כל נפש אשר תאכל
כל דם ונכרתה הנפש ההוא מעמיה׃ וידבר יהוה אל
משה לאמר׃ דבר אל בני ישראל לאמר המקריב את זבח
שלמיו ליהוה יביא את קרבנו ליהוה מזבח שלמיו׃ ידי
תביאנה את אשי יהוה את החלב על החזה יביאנו את החזה
להניף אתו תנופה לפני יהוה׃ והקטיר הכהן את החלב
המזבחה והיה החזה לאהרן ולבניו׃ ואת שוק הימין תתנו
תרומה לכהן מזבחי שלמיכם׃ המקריב את דם השלמים
ואת החלב מבני אהרן לו תהיה שוק הימין למנה׃ כי את
חזה התנופה ואת שוק התרומה לקחתי מאת בני ישראל
מזבחי שלמיהם ואתן אתם לאהרן הכהן ולבניו לחק ע
עולם מאת בני ישראל׃ זאת משחת אהרן ומשחת בנו
מאשי יהוה ביום הקריב אתם למהן ליהוה׃ אשר צוה
יהוה לתת להם ביום משחו אתם מאת בני ישראל חקת
עולם לדרתם׃ זאת התורה לעלה למנחה ולחטאת ולאשם
ולמלאים ולזבח השלמים׃ אשר צוה יהוה את משה בהר

סוגי ביום יבומן את בני ישראל להקריב את קרבנהם ליהוה במ
במדבר סיני׃ וידבר יהוה אל משה לאמר׃ קח את אהרן
ואת בניו אתו ואת הבגדים ואת שמן המשחה ואת פר
החטאת ואת שני האילם ואת סל המצות׃ ואת כל העדר
הקהל אל פתח אהל מועד׃ ויעש משה כאשר צוה יהוה
אתו ותקהל העדה אל פתח אהל מועד׃ ויאמר משה אל העדה
זה הדבר אשר צוה יהוה לעשות׃ ויקרב משה את אהרן ואת
בניו וירחץ אתם במים׃ ויתן עליו את המעיל ויחגר אתו
באבנט וילבש אתו את המעיל ויתן עליו את האפד ויחגר
אתו בחשב האפד ויאפד לו בו׃ וישם עליו את החשן ויתן
אל החשן את האורים ואת התמים׃ וישם את המצנפת על
ראשו וישם על המצנפת אל מול פניו את ציץ הזהב נזר
הקדש כאשר צוה יהוה את משה׃ ויקח משה את שמן המ
המשחה וימשח את המשכן ואת כל אשר בו ויקדש א
אתם׃ ויז ממנו על המזבח שבע פעמים וימשח את
המזבח ואת כל כליו ואת הכיור ואת כנו לקדשם׃ ויצק מ
משמן המשחה על ראש אהרן וימשח אתו לקדשו׃
ויקרב משה את בני אהרן וילבשם כתנת ויחגר אתם
אבנט ויחבש להם מגבעת כאשר צוה יהוה את משה׃
ויגש את פר החטאת ויסמך אהרן ובניו את ידיהם על ר
ראש פר החטאת׃ וישחט ויקח משה את הדם ויתן על קרנות
המזבח סביב באצבעו ויחטא את המזבח ואת הדם יצק אל
יסוד המזבח ויקדשהו לכפר עליו׃ ויקח את כל החלב
אשר על הקרב ואת יתרת הכבד ואת שתי הכליות ואת
חלבהן ויקטר משה המזבחה׃ ואת הפר ואת ערו ואת
בשרו ואת פרשו שרף באש מחוץ למחנה כאשר צוה
יהוה את משה׃ ויקרב את איל העלה ויסמכו אהרן ובניו
את ידיהם על ראש האיל׃ וישחט ויזרק משה את הדם
על המזבח סביב׃ ואת האיל נתח לנתחיו ויקטר משה

את הראש ואת הנתחים ואת הפדר׃ ואת הקרב ואת הכרעים
רחץ במים ויקטר משה את כל האיל המזבחה עלה הוא לריח
ניחח אשה הוא ליהוה כאשר צוה יהוה את משה׃ ויקרב את
האיל השני איל המלאים ויסמכו אהרן ובנין את ידיהם
על ראש האיל׃ וישחט ויקח משה מדמו ויתן על תנוך
אזן אהרן הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו
הימנית׃ ויקרב את בני אהרן ויתן משה מן הדם על ר
תנוך אזנם הימנית ועל בהן ידם הימנית ועל בהן רגלם
הימנית ויזרק משה את הדם על המזבח סביב׃ ויקח את
החלב ואת האליה ואת כל החלב אשר על הקרב ואת יתרת
הכבד ואת שתי הכליות ואת חלבהן ואת שוק הימין׃ ומסל
המצות אשר לפני יהוה לקח חלת מצה אחת וחלת לחם
שמן אחת ורקיק אחד וישם על החלבים ועל שוק הימ
ויתן את הכל על כפי אהרן ועל כפי בניו ויניף אתם תנופה
לפני יהוה׃ ויקח משה אתם מעל כפיהם ויקטר המזבחה
על העלה מלאים הם לריח ניחח אשה הוא ליהוה׃ ויקח
משה את החזה ויניפהו תנופה לפני יהוה מאיל המלאים למש ה
היה למנה כאשר צוה יהוה את משה׃ ויקח משה משמן המשח
ומן הדם אשר על המזבח ויז על אהרן ועל בגדיו ועל בניו
ועל בגדי בניו אתו ויקדש את אהרן ואת בגדיו ואת בניו
ואת בגדי בניו אתו׃ ויאמר משה אל אהרן ואל בניו בשלו
את הבשר פתח אהל מועד ושם תאכלו אתו ואת הלחם אשר
בסל המלאים כאשר צויתי לאמר אהרן ובניו יאכלהו׃ והנתר
בבשר ובלחם באש תשרפו׃ ומפתח אהל מועד לא תצאו
שבעת ימים עד יום מלאת ימי מלאים כי שבעת ימים ימלא
את ידכם׃ כאשר עשה ביום הזה צוה יהוה לעשות לכפר
עליכם׃ ופתח אהל מועד תשבו יומם ולילה שבעת ימים
ושמרתם את משמרת יהוה ולא תמותו כי כן צויתי׃ ויעש
אהרן ובניו את כל הדברים אשר צוה יהוה ביד משה׃ פ

ביום השמיני קרא
משה לאהרן ולבניו
ולזקני ישראל: ויאמר
אל אהרן קח לך עגל
בן בקר לחטאת ואיל
לעלה תמימם והקרב
לפני יהוה: ואל בני ישראל תדבר לאמר קחו שעיר עזים
לחטאת ועגל וכבש בני שנה תמימם לעלה: ושור ואיל
לשלמים לזבח לפני יהוה ומנחה בלולה בשמן כי היום
יהוה נראה אליכם: ויקחו את אשר צוה משה אל פני אהל
מועד ויקרבו כל העדה ויעמדו לפני יהוה: ויאמר משה
זה הדבר אשר צוה יהוה תעשו וירא אליכם כבוד יהוה:
ויאמר משה אל אהרן קרב אל המזבח ועשה את חטאתך
ואת עולתך וכפר בעדך ובעד העם ועשה את קרבן העם
וכפר בעדם כאשר צוה יהוה: ויקרב אהרן אל המזבח
וישחט את עגל החטאת אשר לו: ויקריבו בני אהרן את
הדם אליו וישבל באצבעו ויתן על קרנת המזבח ואת
הדם יצק אל יסוד המזבח: ואת החלב ואת המלית ואת
היתרת מן הכבד מן החטאת הקטיר המזבחה כאשר
צוה יהוה את משה: ואת הבשר ואת העור שרף באש מחוץ
למחנה: וישחט את העלה וימצאו בני אהרן אליו את
הדם ויזרקהו על המזבח סביב: ואת העלה המצאו אליו
לנתחיה ואת הראש ויקטר על המזבח: ורחץ את הקרב
ואת הכרעים ויקטר על העלה המזבחה: ויקרב את
קרבן העם ויקח את שעיר החטאת אשר לעם וישחטהו
ויחטאהו כראשון: ויקרב את העלה ויעשה כמשפט:
ויקרב את המנחה וימלא כפו ממנה ויקטר על המזבח מ

מלבד עלת הבקר: וישחט את השור ואת האיל זבח השלמים
אשר לעם ויבדו בני אהרן את הדם אליו ויזרקהו על
המזבח סביב: ואת החלבים מן השור ומן האיל האליה
והמכסה והכליות ויתרת הכבד: וישימו את החלבים על
החזות ויקטר החלבים המזבחה: ואת החזות ואת שוק ה
הימין הניף אהרן תנופה לפני יהוה כאשר צוה משה:
וישא אהרן את ידיו אל העם ויברכם וירד מעשות החט
החטאת והעלה והשלמים: ויבא משה ואהרן אל אהל מוער
ויצאו ויברכו את העם וירא כבוד יהוה אל כל העם: ותצא
אש מלפני יהוה ותאכל על המזבח את העלה ואת החלבים
וירא כל העם וירנו ויפלו על פניהם: ויקחו בני אהרן
נדב ואביהוא איש מחתתו ויתנו בהן אש וישימו עליה
קטרת ויקריבו לפני יהוה אש זרה אשר לא צוה אתם:
ותצא אש מלפני יהוה ותאכל אתם וימתו לפני יהוה: ויאמר
משה אל אהרן הוא אשר דבר יהוה לאמר בקרבי אקדש
ועל פני כל העם אכבד וידם אהרן: ויקרא משה אל
מישאל ואל אלצפן בני עזיאל דד אהרן ויאמר אלהם
קרבו שאו את אחיכם מאת פני הקדש אל מחוץ למחנה:
ויקרבו וישאם בכתנתם אל מחוץ למחנה כאשר דבר משה:
ויאמר משה אל אהרן ול אלעזר ול איתמר בניו ראשיכם
אל תפרעו ובגדיכם לא תפרמו ולא תמתו ועל כל העדה
יקצף ואחיכם כל בית ישראל יבכו את השרפה אשר
שרף יהוה: ומפתח אהל מועד לא תצאו פן תמותו כי שמן
משחת יהוה עליכם ויעשו כדבר משה: וידבר יהוה
אל אהרן לאמר: יין ושכר אל תשת אתה ובניך אתך בבאכם
אל אהל מועד ולא תמתו חקת עולם לדרתיכם: ולהבדיל
בין הקדש ובין החל ובין הטמא ובין הטהר: ולהרת את
בני ישראל את כל החקים אשר דבר יהוה אליהם ביד משה:
וידבר משה אל אהרן ואל אלעזר ואל איתמר בניו

הנזירים וחר את ס׳ המנחה הנפרת מאשי יהוה ואכלוה מצת ת
אכל המזבח כי קדש קדשים הוא: ואכלתם אתה במקום
קדש פר חקת וחק בכיר הוא כאשר יהיה כפר עליו: כן עשה
את חזה התנופה ואת שוק התרומה תאכלו במקום טהור
אתה ובניך ובנתיך אתך כי חקך וחק בניך נתנו מזבחי
שלמי בני ישראל: שוק התרומה וחזה התנופה על
אשי החלבים יביאו להניף תנופה לפני יהוה והיה לך
ולבניך אתך לחק עולם כאשר צוה יהוה: ואת שעיר
החטאת דרש דרש משה והנה שרף ויקצף על אלעזר
ועל איתמר בני אהרן הנתרים לאמר: מדוע לא
אכלתם את החטאת במקום הקדש כי קדש קדשים הוא
ואתה נתן לכם לשאת את עון העדה לכפר עליהם לפני
יהוה: הן לא הובא את דמה אל הקדש פנימה אכל תאכלו
אתה בקדש כאשר צויתי: וידבר אהרן אל משה הן היום
הקריבו את חטאתם ואת עלתם לפני יהוה ותקראנה אתי
כאלה ואכלתי חטאת היום היטב בעיני יהוה: וישמע מ
משה ויטב בעיניו: וידבר יהוה אל משה ואל אהרן
לאמר אלהם: דברו אל בני ישראל לאמר זאת החיה
אשר תאכלו מכל הבהמה אשר על הארץ: כל מפרסת
פרסה ושסעת שסע פרסת מעלת גרה בבהמה אתה
תאכלו: אך את זה לא תאכלו מעלי הגרה ומהמפרסי
הפרסה את הגמל כי מעלה גרה הוא ופרסה אינגו מפרס ס
טמא הוא לכם: ואת השפן כי מעלה גרה הוא ופרסה לא
יפריס טמא הוא לכם: ואת הארנבת כי מעלת גרה הוא
ופרסה לא הפריסה טמאה היא לכם: ואת החזיר כי מ
מפריס פרסה הוא ושסע שסע פרסה והוא גרה לא יגר
טמא הוא לכם: מבשריהם לא תאכלו ובנבלתם לא תגעו
טמאים הם לכם: את זה תאכלו מכל אשר במים כל
אשר לו סנפיר וקשקשת במים בימים ובנחלים אתם

תאכלו: וכל אשר אין לו סנפיר וקשקשת בימים ובנחלים
מכל שרץ המים ומכל נפש החיה אשר במים שקץ הם
לכם: ושקץ יהיו לכם מבשרם לא תאכלו ואת נבלתם תשקצו:
כל אשר אין לו סנפיר וקשקשת במים שקץ הוא לכם:
ואת אלה תשקצו מן העוף לא יאכלו שקץ הם את נשר
הנשר ואת הפרס ואת העזניה: ואת הדאה ואת האיה למינה:
את כל ערב למינו: ואת בת היענה ואת התחמס ואת השחף
ואת הנץ למינהו: ואת הכוס ואת השלך ואת היינשוף: ואת
התנשמת ואת הקאת ואת הרחם: ואת החסידה האנפה למינה
ואת הדוכיפת ואת העטלף: כל שרץ העוף ההלך על ארבע
שקץ הוא לכם: אך את זה תאכלו מכל שרץ העוף ההלך על
ארבע אשר לו כרעים ממעל לרגליו לנתר בהן על הארץ:
את אלה מהם תאכלו את הארבה למינהו ואת הסלעם למינהו
ואת החרגול למינהו ואת החגב למינהו: וכל שרץ העוף
אשר לו ארבע הגלים שקץ הוא לכם: ואלה תטמאו
כל הנגע בנבלתם יטמא עד הערב: וכל הנשא מנבלתם
יכבס בגדיו וטמא עד הערב: לכל הבהמה אשר היא
מפרסת פרסה ושסע איננה שסעה ופרה איננה מעלה
טמאים הם לכם כל הנגע בהם יטמא: וכל הלך על כפיו בכל
החיה ההלכת על ארבע טמאים הם לכם כל הנגע בנבלתם
יטמא עד הערב: והנשא את נבלתם יכבס בגדיו וטמא
עד הערב טמאים המה לכם: זאת לכם הטמא משרץ
השרץ על הארץ החלד והעכבר והצב למינהו: והאנקה
והכח והלטאה והחמט והתנשמת: אלה הטמאים
לכם בכל השרץ כל הנגע בהם במותם יטמא עד הערב: וכל
אשר יפל עליו מהם במותם יטמא מכל כלי עץ או בגד
או עור או שק כל כלי אשר יעשה מלאכה בהם במים
יובא וטמא עד הערב וטהר: וכל כלי חרש אשר יפל מהם
אל תוכו כל אשר בתוכו יטמא ואתו תשברו: ומכל האכל

עד מלאת ימי טהרה: ואם נקבה תלד וטמאה שבעים כנדתה
וששים יום ושתים ישב על דמי טהרה: ובמלאת ימי
טהרה לבן או לבת תביא כבש בן שנתו לעלה ובן יונה או תר
לחטאת אל פתח אהל מועד אל הכהן: והקריבו לפני יהוה
וכפר עליה וטהרה מזוב דמיה זאת תורת היולדת לזכר
או לנקבה: ואם לא תמצא ידה דיה ולקחה שתי תורים
או שני בני יונה אחד לעלה ואחד לחטאת וכפר עליה הכהן
וטהרה: וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: אדם
כי יהיה בעור בשרו שאת או ספחת או בהרת והיה בעור בשרו
לנגע צרעת והובא אל אהרן הכהן או אל אחד מבניו הכהנים:
וראה הכהן את הנגע בעור הבשר ושער בנגע הפך לבן ומרא
הנגע עמקה מעור בשרו נגע צרעת הוא וראהו הכהן וטמא
אתו: ואם בהרת לבנה היא בעור בשרו ועמק אין מראה
מן העור ושערה לא הפך לבן והסגיר הכהן את הנגע שבע
ימים: וראהו הכהן ביום השביעי והנה הנגע עמד בעיניו לא
פשה הנגע בעור והסגיר הכהן שבעת ימים שנית: וראה
הכהן אתו ביום השביעי שנית והנה כהה הנגע ולא פשה
הנגע בעור והסגיר הכהן מספחת היא וכבס בגדיו וטהר:
ואם פשה תפשה המספחת בעור אחרי הראתו אל הכהן ל
לטהרתו ונראה שנית אל הכהן: וראה הכהן והנה פשתה המ
המספחת בעור וטמאו הכהן צרעת היא נגע צרעת
כי תהיה באדם והובא אל הכהן: וראה הכהן והנה שאר
לבנה בעור והיא הפכה שער לבן ומחית בשר חי בשאת:
צרעת נשנת היא בעור בשרו וטמאו הכהן לא יסגירנו כי
טמא הוא: ואם פרח תפרח הצרעת בעור ופסתה הנגע
את כל עור הנגע מראשו ועד רגליו לכל מראה עיני הכהן:
וראה הכהן והנה כסתה הצרעת את כל בשרו וטהר את
הנגע כלו הפך לבן טהור הוא: וביום הראת בו בשר חי יטמא:
וראה הכהן את הבשר החי וטמאו הבשר החי טמא הוא

אשר יאכל אשר יבא עליו מים יטמא וכל משקה אשר ישת ה
בכל כלי יטמא: וכל אשר יפל מנבלתם עליו יטמא תנור
וכירים יתץ טמאים הם וטמאים יהיו לכם: אך מעין ובור
מקוה מים יהיה טהור והנגע בנבלתם יטמא: כי יפל מנבלתם
על כל זרע זרע אשר יזרע טהור הוא: וכי יתן מים על זרע
ונפל מנבלתם עליו טמא הוא לכם: ומן ימות מן הבהמה
אשר הוא לכם לאכלה הנגע בנבלתה יטמא עד הערב: ו
והאכל מנבלתה יכבס בגדיו וטמא עד הערב והנשא את
נבלתה יכבס בגדיו וטמא עד הערב: וכל שרץ השרץ על
הארץ שקץ הוא לא יאכל: כל הלך על גחון וכל הלך על
ארבע עד כל מרבה הגלים לכל השרץ השרץ על הארץ לא
תאכלום כי שקץ הם: אל תשקצו את נפשתיכם בכל השרץ
השרץ ולא תטמאו בהם ונטמאתם בם: כי אני יהוה אלהי
והתקדשתם והייתם קדשים כי קדוש אני ולא תטמאו את
נפשותיכם בכל השרץ הרמש על הארץ: כי אנכי יהוה המעל ה
אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים והייתם קדשים כי
קדוש אני: זאת תורת הבהמה והעוף וכל נפש החיה הרמ
הרמשת במים ולכל נפש השרצת על הארץ: להבריל בין
הטמא ובין הטהור ובין החיה הנאכלת ובין החיה אשר
לא תאכל: פ

ויקרא

יהוה אל משה לאמר:
דבר אל בני ישראל
אשה כי תזריע וילדה
זכר וטמאה שבעת
ימים כימי נדת
דותה תטמא: ובי
השמיני ימול בשר ערלתו: ושלשים יום ושלשת ימים
תשב בדמי טהרה בכל קדש לא תגע ואל המקדש לא תבא

נרעת הוא׃ או כי ישוב הבשר החי ונהפך ללבן ובא אל הכהן׃ ז
וראהו הכהן והנה נהפך הנגע ללבן וטהר הכהן את הנגע טהור ח
הוא׃ הבשר בו יהיה בו בערו שחין ונרפא׃ והיה במקום
השחין שאת לבנה או בהרת לבנה אדמדמת ונראה אל הכהן׃
וראה הכהן והנה מראה שפל מן העור ושערה הפך לבן וטמא
וטמאו הכהן נגע צרעת היא בשחין פרחה׃ ואם יראנה הכהן
והנה אין בה שער לבן ושפלה אינה מן העור והוא כהה
והסגירו הכהן שבעת ימים׃ ואם פשה תפשה בעור וטמא
הכהן אתו נגע הוא׃ ואם תחתיה תעמד הבהרת לא פשתה
צרבת השחין היא וטהרו הכהן׃ או בשה כי יהיה
בעורו מכות אש והיתה מחית המכוה בהרת לבנה אדמדמת
או לבנה׃ וראה אתה הכהן והנה נהפך שער לבן בבהרת ומ
ומראה עמק מן העור צרעת הוא במכוה פרחה וטמאו
אתה הכהן נגע צרעת הוא׃ ואם יראנה הכהן והנה אין בב
בבהרת שער לבן ושפלה אינה מן העור והוא כהה והסגירו
הכהן שבעת ימים׃ וראהו הכהן ביום השביעי אם פשו
תפשה בעור וטמא הכהן אתו נגע צרעת הוא׃ ואם תחתי
העמד הבהרת לא פשתה בעור והוא כהה שאת המכוה הוא
וטהרו הכהן כי צרבת המכוה הוא׃ ואיש או אשה כי
יהיה בו נגע בראשו או בזקן׃ וראה הכהן את הנגע והנה
מראהו עמק מן העור ובו שער צהב דק וטמאו אתו הכהן
נתק הוא צרעת הראש או הזקן הוא׃ וכי יראה הכהן את
נגע הנתק והנה אין מראהו עמק מן העור ושער שחור
אין בו והסגיר הכהן את נגע הנתק שבעת ימים׃ וראה
הכהן את הנגע ביום השביעי והנה לא פשה הנתק ולא היה
בו שער צהב ומראה הנתק אין עמק מן העור׃ והתגלח
את הנתק לא יגלח והסגיר הכהן את הנתק שבעת ימים
שנית׃ וראה הכהן את הנתק ביום השביעי והנה לא פשה
הנתק בעור ומראהו אין נתנו עמק מן העור וטהר אתו הכה ט

ובכס בגדיו וטהר׃ ואם פשה ופשה הנתק בעור אחרי טהרתו׃
וראהו הכהן והנה פשה הנתק בעור לא יבקר הכהן לשער
הינהב טמא הוא׃ ואם בעיניו עמד הנתק ושער שחור
צמח בו נרפא הנתק טהור הוא וטהרו הכהן׃ ואיש או
אשה כי יהיה בעור בשרם בהרת בהרת לבנת׃ וראה הכהן׃
והנה בעור בשרם בהרת בהות לבנת בהק הוא פרח בעור
טהור הוא ואיש כי ימרט ראשו קרח הוא טהור הוא׃ ואם
מפאת פניו ימרט ראשו גבח הוא טהור הוא׃ וכי יהיה
בקרחת או בגבחת נגע לבן אדמדם נרעת פרחת הוא בקר
בקרחתו או בגבחתו׃ וראה אתו הכהן והנה שאת הנגע לב
לבנה אדמדמת בקרחתו או בגבחתו במראה צרעת עור
בשר׃ איש צרוע הוא טמא הוא טמא יטמאנו הכהן בראש
בראשו נגעו׃ והצרוע אשר בו הנגע בגדיו יהיו פרמים
וראשו יהיה פרוע ועל שפם יעטה וטמא טמא יקרא׃
כל ימי אשר הנגע בו יטמא טמא הוא בדד ישב מחוץ
למחנה מושבו׃ והבגד כי יהיה בו נגע צרעת בבגד
צמר או בבגד פשתים׃ או בשתי או בערב לפשתים
ולעבור או בעור או בכל מלאכת עור׃ והיה הנגע ירקרק
או אדמדם בבגד או בעור או בשתי או בערב או בכל כלי עור
נגע צרעת הוא והראה אל הכהן׃ וראה הכהן את הנגע והסגיר
את הנגע שבעת ימים׃ וראה את הנגע ביום השביעי כי
פשה הנגע בבגד או בשתי או בערב או בעור לכל אשר
יעשה העור למלאכה צרעת ממארת הנגע טמא הוא׃
ושרף את הבגד או את השתי או את הערב בצמר או בכ
בפשתים או את כל כלי העור אשר יהיה בו הנגע כי צרעת
ממארת הוא באש תשרף׃ ואם יראה הכהן והנה לא פשה
הנגע בבגד או בשתי או בערב או בכל כלי עור׃ וציוו
וכבס את אשר בו הנגע והסגירו שבעת ימים שנית׃
וראה הכהן אחרי הכבס את הנגע והנה לא הפך הנגע את

שרו והנגע לין בעור טמא הוא באש תשרפנו פחתת הוא בקרחתו
או בגבחתו: ואם ראה הכהן והנה פהה הנגע אחרי הכבס אתו
וקרע אתו מן הבגד או מן העור או מן השתי או מן הערב:
ואם תראה עוד בבגד או בשתי או בערב או בכל כלי עור
פרחת הוא באש תשרפנו את אשר בו הנגע: והבגד או השתי
או הערב או כל כלי העור אשר תכבס ומר מהם הנגע וכבס
שנית וטהר: זאת תורת נגע צרעת בבגד הצמר או הפשתים
או השתי או הערב או כל כלי עור לטהרו או לטמאו:

יהוה

יהוה אל משה לאמר:
זאת תהיה תורת
המצורע ביום
טהרתו והובא אל
הכהן: ויצא הכהן
אל מחוץ למחנה
וראה הכהן והנה נרפא נגע הצרעת מן הצרוע: ויצוה
הכהן ולקח למטהר שתי צפרים חיות טהורות ועץ ארז
ושני תולעת ואזב: ויצוה הכהן ושחט את הצפר האחת אל
כלי חרש על מים חיים: את הצפר החיה יקח אתה ואת
עץ הארז ואת שני התולעת ואת האזב ויטבל אתם ואת
הצפר החיה בדם הצפר השחטה על המים החיים: והזה
על המטהר מן הצרעת שבע פעמים וטהרו ושלח את
הצפר החיה על פני השדה: וכבס המטהר את בגדיו
וגלח את כל שערו ורחץ במים וטהר ואחר יבא אל
המחנה וישב מחוץ לאהלו שבעת ימים: והיה ביום
השביעי יגלח את כל שערו את ראשו ואת זקנו ואת
גבת עיניו ואת כל שערו יגלח וכבס את בגדיו ורחץ את
בשרו במים וטהר: וביום השמיני יקח שני כבשים

תמימם ובבשה אחת בת שנתה תמימה ושלשה עשרנים
סלת מנחה בלולה בשמן ולג אחד שמן: והעמיד הכהן המטהר
את האיש המטהר ואתם לפני יהוה פתח אהל מועד: ולקח
הכהן את הכבש האחר והקריב אתו לאשם ואת לוג השמן
והניף אתם תנופה לפני יהוה: ושחט את הכבש במקום אשר
ישחט את החטאת ואת העלה במקום הקדש כי כחטאת
האשם הוא לכהן קדש קדשים הוא: ולקח הכהן מדם האשם
ונתן הכהן על תנוך אזן המטהר הימנית ועל בהן יד
הימנית ועל בהן רגלו הימנית: ולקח הכהן מלג השמן
וצק על כף הכהן השמאלית: וטבל הכהן אצבעו הימנית מן השמן אשר על כפו השמאלית והזה
מן השמן באצבעו שבע פעמים לפני יהוה: ומיתר
השמן אשר על כפו יתן הכהן על תנוך אזן המטהר הימנית
ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית על דם האשם:
והנתר בשמן אשר על כף הכהן יתן על ראש המטהר וכפר
עליו הכהן לפני יהוה: ועשה הכהן את החטאת וכפר על
המטהר מטמאתו ואחר ישחט את העלה: והעלה הכהן את
העלה ואת המנחה המזבחה וכפר עליו הכהן וטהר: ואם
ריש הוא ואין ידו משגת ולקח כבש אחד אשם לתנופה לכפר
עליו ועשרון סלת אחד בלול בשמן למנחה ולוג שמן: ושתי
ושתי תרים או שני בני יונה אשר תשיג ידו והיה אחד
חטאת והאחר עלה: והביא אתם ביום השמיני לטהרתו אל
הכהן אל פתח אהל מועד לפני יהוה: ולקח הכהן את כבש האשם
ואת לוג השמן והניף אתם הכהן תנופה לפני יהוה: ושחט את
כבש האשם ולקח הכהן מדם האשם ונתן על תנוך אזן
המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית:
ומן השמן יצק הכהן על כף הכהן השמאלית: והזה הכהן
באצבעו הימנית מן השמן אשר על כפו השמאלית שבע
פעמים לפני יהוה: ונתן הכהן מן השמן אשר על כפו על תנוך

אזן המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו נ
הימנית על מקום דם האשם: והבתר מן השמן אשר
על כף הכהן יתן על ראש המיטהר לכפר עליו לפני יי
יהוה: ועשה את האחר מן התרים או מן בני היונה מאש ת
תשיג ידו: את אשר תשיג ידו את האחד חטאה ואת האחר
עלה על המנחה וכפר הכהן על המיטהר לפני יהוה: זאת
תורת אשר בו נגע צרעת אשר לא תשיג ידו בטהרתו:
וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: כי תבאו אל
ארץ כנען אשר אני נתן לכם לאחזה ונתתי נגע צרעת
בבית ארץ אחזתכם: ובא אשר לו הבית והגיד לכהן לאמר
כנגע נראה לי בבית: וציוה הכהן ופנו את הבית בטרם יבא
הכהן לראות את הנגע ולא יטמא כל אשר בבית ואחר כן י
יבא הכהן לראות את הבית: וראה את הנגע והנה הנגע ב
קירת הבית שקערורת ירקרקת או אדמדמת והמראיהן
שפל מן הקיר: ויצא הכהן מן הבית אל פתח הבית והסגיר
את הבית שבעת ימים: ושב הכהן ביום השביעי וראה
והנה פשה הנגע בקירת הבית: וציוה הכהן וחלצו את
את האבנים אשר בה הנגע והשליכו אתהן אל מחוץ לעיר
אל מקום טמא: ואת הבית יקציע מבית סביב ושפכו את
העפר אשר הקיצו אל מחוץ לעיר אל מקום טמא: ולקחו
אבנים אחרות והביאו אל תחת האבנים ועפר אחר יקח וטח
את הבית: ואם ישוב הנגע ופרח בבית אחר חלץ את האבנים
ואחרי הקיצת את הבית ואחרי הטח: ובא הכהן וראה והנה
פשה הנגע בבית צרעת ממארת הוא בבית טמא הוא:
ונתץ את הבית את אבניו ואת עציו ואת כל עפר הבית והוציא
אל מחוץ לעיר אל מקום טמא: והבא אל הבית כל ימי הסגיר
אתו יטמא עד הערב: והשכב בבית יכבס את בגדיו והאכל בבית
יכבס את בגדיו: ואם בא יבא הכהן וראה והנה לא פשה
הנגע בבית אחרי הטח את הבית וטהר הכהן את הבית כי נ

ונרפא הנגע: ולקח לחטא את הבית שתי צפרים ועץ ארז ושני
תולעת ואזוב: ושחט את הצפר האחת אל כלי חרש על מים
חיים: ולקח את עץ הארז ואת האזב ואת שני התלעת ואת
הצפר החיה וטבל אתם בדם הצפר השחטה ובמים החיים והזה
אל הבית שבע פעמים: וחטא את הבית בדם הצפר ובמים
החיים ובצפר החיה ובעץ הארז ובאזב ובשני התלעת: ושלח
את הצפר החיה אל מחוץ לעיר אל פני השדה וכפר על
הבית וטהר: זאת התורה לכל נגע הצרעת ולנתק: ולצרעת
הבגד ולבית: ולשאת ולספחת ולבהרת: להורת ביום הטמא
וביום הטהר זאת תורת הצרעת: וידבר יהוה אל מש
ואל אהרן לאמר: דברו אל בני ישראל ואמרתם אלהם
איש איש כי יהיה זב מבשרו זובו טמא הוא: וזאת תהיה
טמאתו בזובו רר בשרו את זובו או החתים בשרו מזובו ט
טמאתו הוא: כל המשכב אשר ישכב עליו הזב יטמא וכל
הכלי אשר ישב עליו יטמא: ואיש אשר יגע במשכבו
יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב: והישב על הכלי
אשר ישב עליו הזב יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד
הערב: ובי יריק הזב בטהור ויכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד
הערב: והנגע בבשר הזב יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא
עד הערב: וכל המרכב אשר ירכב עליו הזב יטמא: וכל
הנגע בכל אשר יהיה תחתיו יטמא עד הערב וכנשא אתם
יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב: וכל אשר יגע בו
הזב וידיו לא שטף במים וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא
עד הערב: וכלי חרש אשר יגע בו הזב ישבר וכל כלי עץ
ישטף במים: וכי יטהר הזב מזובו וספר לו שבעת ימים
לטהרתו וכבס בגדיו ורחץ בשרו במים חיים וטהר: וביום
השמיני יקח לו שתי תורים או שני בני יונה ובא לפני
יהוה אל פתח אהל מועד ונתנם אל הכהן: ועשה אתם הכהן
את חטאת ואת אחד עלה וכפר עליו הכהן לפני יהוה מזובו:

יהוה אל משה אחרי מות שני בני אהרן בקרבתם לפני יהוה ויו
ימותו: ויאמר יהוה אל משה דבר אל אהרן אחיך ואל יבא
בכל עת אל הקדש מבית לפרכת אל פני הכפרת אשר על הארון
ולא ימות כי בענן אראה על הכפרת: בזאת יבא אהרן אל
הקדש בפר בן בקר לחטאת ואיל לעלה: כתנת בד קדש ילב ש
ומכנסי בד יהיו על בשרו ובאבנט בד יחגר ובמצנפת
בד יצנף בגדי קדש הם ורחץ במים את בשרו ולבשם:
ומאת עדת בני ישראל יקח שני שעירי עזים לחטאת
ואיל אחד לעלה: והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו
וכפר בעדו ובעד ביתו: ולקח את שני השעירים והעמיד
אתם לפני יהוה פתח אהל מועד: ונתן אהרן על שני הש
עירים גרלות גורל אחד ליהוה וגורל אחד לעזאזל:
והקריב אהרן את השעיר אשר עלה עליו הגורל ליהוה
ועשהו חטאת: והשעיר אשר עלה עליו הגורל לעזאזל יעמד
חי לפני יהוה לכפר עליו לשלח אתו לעזאזל המדברה:
והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו וכפר בעדו ובעד
ביתו ושחט את פר החטאת אשר לו: ולקח מלא המחתה
גחלי אש מעל המזבח מלפני יהוה ומלא חפניו קטרת
סמים דקה והביא מבית לפרכת: ונתן את הקטרת על
האש לפני יהוה וכסה ענן הקטרת את הכפרת אשר על
העדת ולא ימות: ולקח מדם הפר והזה באצבעו על
פני הכפרת קדמה ולפני הכפרת יזה שבע פעמים מן
הדם באצבעו: ושחט את שעיר החטאת אשר לעם והביא
את דמו אל מבית לפרכת ועשה את דמו באשר עשה
לדם הפר והזה אתו על הכפרת ולפני הכפרת: וכפר על
הקדש מטמאת בני ישראל ומפשעיהם לכל חטאתם
וכן יעשה לאהל מועד השכן אתם בתוך טמאתם: נ
וכל אדם לא יהיה באהל מועד בבאו לכפר בקדש עד
צאתו וכפר בעדו ובעד ביתו ובעד כל קהל ישראל:

ואיש כי תיצא ממנו שכבת זרע ורחץ במים את כל בשרו וטמא
עד הערב: וכל בגד וכל עור אשר יהיה עליו שכבת זרע וכבס ב
במים וטמא עד הערב: ואשה אשר ישכב איש אתה שכבת
זרע ורחצו במים וטמאו עד הערב: ואשה כי תהיה זבה
דם יהיה זבה בבשרה שבעת ימים תהיה בנדתה כל הנגע בה
יטמא עד הערב: וכל אשר תשכב עליו בנדתה יטמא וכל
אשר תשב עליו יטמא: וכל הנגע במשכבה וכבס בגדיו ורחץ
במים וטמא עד הערב: וכל הנגע בכל כלי אשר תשב עליו
וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב: ואם על המשכב הוא
או על הכלי אשר היא ישבת עליו בנגעו בו יטמא עד הערב:
ואם שכב ישכב איש אתה ותהי נדתה עליו וטמא שבעת ימים
וכל המשכב אשר ישכב עליו יטמא: ואשה כי יזוב זוב
דמה ימים רבים בלא עת נדתה או כי תזוב על נדתה כל ימי ז
זוב טמאתה כימי נדתה תהיה טמאה היא: כל המשכב אשר
תשכב עליו כל ימי זובה כמשכב נדתה יהיה לה וכל הכלי אשר
תשב עליו טמא יהיה כטמאת נדתה: וכל הנגע בם וטמא ו
וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב: ואם טהרה מזבה
וספרה לה שבעת ימים ואחר תטהר: וביום השמיני תקח לה
שתי תרים או שני בני יונה והביאה אתם אל הכהן אל פתח
אהל מועד: ועשה הכהן את האחד חטאת ואת האחר עלה
וכפר עליה הכהן לפני יהוה מזוב טמאתה: והזרתם את בני
ישראל מטמאתם ולא ימתו בטמאתם בטמאם את מי
משכני אשר בתוכם: זאת תורת הזב ואשר תצא ממנו ש
שכבת זרע לטמא בה:
והדוה בנדתה והזב את
זובו לזכר ולנקבה
ולאיש אשר ישכב
עם טמאה:

יהוה אל משה: וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל
אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל ואמרת אלהם זה הדבר
אשר צוה יהוה לאמר: איש איש מבית ישראל אשר
ישחט שור או כשב או עז במחנה או אשר ישחט מחוץ
למחנה: ואל פתח אהל מועד לא הביאו להקריב קרבן
ליהוה לפני משכן יהוה דם יחשב לאיש ההוא דם שפך
ונכרת האיש ההוא מקרב עמו: למען אשר יביאו בני
ישראל את זבחיהם אשר הם זבחים על פני השדה והביא
ליהוה אל פתח אהל מועד אל הכהן וזבחו זבחי שלמים
ליהוה אתם: וזרק הכהן את הדם על מזבח יהוה פתח אהל
מועד והקטיר החלב לריח ניחח ליהוה: ולא יזבחו עוד
את זבחיהם לשעירים אשר הם זנים אחריהם חקת עולם
תהיה זאת להם לדרתם: ואלהם תאמר איש איש מבית
ישראל ומן הגר אשר יגור בתוכם אשר יעלה עלה או
זבח: ואל פתח אהל מועד לא יביאנו לעשות אתו ליהוה
ונכרת האיש ההוא מעמיו: ואיש איש מבית
ישראל ומן הגר הגר בתוכם אשר יאכל כל דם ונתתי
פני בנפש האכלת את הדם והכרתי אתה מקרב עמה: כי
נפש הבשר בדם הוא ואני נתתיו לכם על המזבח לכפר
על נפשתיכם כי הדם הוא בנפש יכפר: על כן אמרתי לבני
ישראל כל נפש מכם לא תאכל דם והגר הגר בתוכם לא
תאכל דם: ואיש איש מבני ישראל ומן הגר הגר בתוכם
אשר יצוד צוד חיה או עוף אשר יאכל ושפך את דמו
וכסהו בעפר: כי נפש כל בשר דמו בנפשו הוא ואמר
לבני ישראל דם כל בשר לא תאכלו כי נפש כל בשר דמו
הוא כל אכליו יכרת: וכל נפש אשר תאכל נבלה וטרפה
באזרח ובגר וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב
וטהר: ואם לא יכבס ובשרו לא ירחץ ונשא עונו:
וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל

ואמרת אלהם איש איש מבני ישראל אשר יקריב קרבנו לכל נדרם
ולכל נדבתם אשר יקריבו ליהוה לעלה: לרצנכם תמים זכר
בבקר בבהמה בכבשים ובעזים: ושחט את בן הבקר לפני יהוה
והקריבו בני אהרן הכהנים את הדם וזרקו את הדם על המזבח
אשר פתח אהל מועד: והפשיט את העלה וניתח אתה לנתחיה:
ונתנו בני אהרן הכהן אש על המזבח וערכו עצים על האש:
וערכו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על
העצים אשר על האש אשר על המזבח: והקרבו מן הקרב ואת
הכרעים ירחץ במים והקטיר הכהן את הכל המזבחה עלה אשה
ריח ניחח ליהוה: ואם מן הצאן מן הכשבים או מן העזים לעלה
זכר תמים יקריבנו: ושחט אתו על ירך המזבח צפנה לפני יהוה
וזרקו בני אהרן הכהנים את דמו על המזבח סביב: והקריב
מן הרם מאיבו שכן פעמים וטהרו וקדשו מטמאת
בני ישראל: ובלה מכפר את הקדש ואת אהל מועד ואת
המזבח והקריב את השעיר החי: וסמך אהרן את שתי
ידיו על ראש השעיר החי והתודה עליו את כל עונת בני
ישראל ואת כל פשעיהם לכל חטאתם ונתן אתם על
ראש השעיר ושלח ביד איש עתי המדברה: ונשא השעיר
עליו את כל עונתם אל ארץ גזירה ושלח את השעיר
במדבר: ובא אהרן אל אהל מועד ופשט את בגדי הבד
אשר לבש בבאו אל הקדש והניחם שם: ורחץ את בשרו
במים במקום קדוש ולבש את בגדיו ויצא ועשה את
עלתו ואת עלת העם וכפר בעדו ובעד העם: ואת חלב
החטאת יקטיר המזבחה: והמשלח את השעיר לעזאזל
יכבס בגדיו ורחץ את בשרו במים ואחריכן יבא אל
המחנה: ואת פר החטאת ואת שעיר החטאת אשר
הובא את דמם לכפר בקדש יוציא אל מחוץ למחנה ושרפו
באש את ערתם ואת בשרם ואת פרשם: והשרף
אתם יכבס בגדיו ורחץ את בשרו במים ואחריכן יבא
אל המחנה: והיתה לכם לחקת עולם בחדש השביעי
בעשור לחדש תענו את נפשתיכם וכל מלאכה לא תעשו
האזרח והגר הגר בתוכם: כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר
אתכם מכל חטאתיכם לפני יהוה תטהרו: שבת שבתון
הוא לכם ועניתם את נפשתיכם חקת עולם: וכפר הכהן
אשר ימשח אתו ואשר ימלא את ידו לכהן תחת אביו
ולבש בגדי הבד בגדי הקדש: וכפר את מקדש הקדש
ואת אהל מועד ואת המזבח יכפר ועל הכהנים ועל כל
עם הקהל יכפר: והיתה זאת לכם לחקת עולם לכפר על
בני ישראל מכל חטאתם אחת בשנה ויעש כאשר צוה

ואמרת אלהם אני יהוה אלהיכם׃ כמעשה ארץ מצרים
אשר ישבתם בה לא תעשו ובמעשה ארץ כנען אשר אני
מביא אתכם שמה לא תעשו ובחקתיהם לא תלכו׃ את
משפטי תעשו ואת חקתי תשמרו ללכת בהם אני יהוה
אלהיכם׃ ושמרתם את חקתי ואת משפטי אשר יעשה
אתם האדם וחי בהם אני יהוה׃ איש איש אל כל
שאר בשרו לא תקרבו לגלות ערוה אני יהוה׃
ערות אביך וערות אמך לא תגלה אמך היא לא תגלה
ערותה׃ ערות אשת אביך לא תגלה ערות אביך
היא׃ ערות אחתך בת אביך או בת אמך מולדת בית
או מולדת חוץ לא תגלה ערותן׃ ערות בת בנך או בת
בתך לא תגלה ערותן כי ערותך הנה׃ ערות בת אשת
אביך מולדת אביך אחותך היא לא תגלה ערותה׃
ערות אחות אביך לא תגלה שאר אביך הוא׃ ערות
אחות אמך לא תגלה כי שאר אמך הוא׃ ערות אחי
אביך לא תגלה אל אשתו לא תקרב דדתך הוא׃
ערות כלתך לא תגלה אשת בנך הוא לא תגלה ערותה׃
ערות אשת אחיך לא תגלה ערות אחיך הוא׃
ערות אשה ובתה לא תגלה את בת בנה ואת בת בתה
לא תקח לגלות ערותה שארה הנה זמה הוא׃ ואשה אל
אחתה לא תקח לצרר לגלות ערותה עליה בחייה׃ ואל אשה
בנדת טמאתה לא תקרב לגלות ערותה׃ ואל אשת עמיתך
לא תתן שכבתך לזרע לטמאה בה׃ ומזרעך לא תתן ל
להעביר למולך ולא תחללו את שם אלהיך אני יהוה׃
ואת זכר לא תשכב משכבי אשה תועבה הוא׃ ובכל
בהמה לא תתן שכבתך לטמאה בה ואשה לא תעמד
לפני בהמה לרבעה תבל הוא׃ אל תטמאו בכל אלה כי ב
בכל אלה נטמאו הגוים אשר אני משלח מפניכם׃ ו
ותטמא הארץ ואפקד עונה עליה ותקיא הארץ את

ישמיה׃ ושמרתם אתם את חקתי ואת משפטי ולא תעשו
מכל התועבת האלה האזרח והגר הגר בתוככם׃ כי את כל
התעבת האל עשו אנשי הארץ אשר לפניכם ותטמא הארץ׃
ולא תקיא הארץ אתכם בטמאכם אתה כאשר קאה את הגוי
הגוי אשר לפניכם׃ כי כל אשר יעשה מכל התעבת האל ה
ונכרתו הנפשות העשת מקרב עמם׃ ושמרתם את משמ
משמרתי לבלתי עשות מחקת התעבת אשר נעשו לפני
לפניכם ולא תטמאו בהם אני יהוה אלהיכם׃ פ

ויקרא

יהוה אל משה לאמר׃
דבר אל כל עדת בני
ישראל ואמרת
אלהם קדשים
תהיו כי קדוש אני
יהוה אלהיכם׃
איש אמו ואביו תיראו ואת שבתתי תשמרו אני יהוה׃
אלהיכם׃ אל תפנו אל האלילם ואלהי מסכה לא תעשו
לכם אני יהוה אלהיכם׃ וכי תזבחו זבח שלמים ליהוה לר
לרצנכם תזבחהו׃ ביום זבחכם יאכל וממחרת והנותר עד
יום השלישי באש ישרף׃ ואם האכל יאכל ביום השלישי
פגול הוא לא ירצה׃ ואכליו עונו ישא כי את קדש יהוה
חלל ונכרתה הנפש ההוא מעמיה׃ ובקצרכם את קציר
ארצכם לא תכלה פאת שדך לקצר ולקט קצירך לא
תלקט ובכרמך לא תעולל ופרט כרמך לא תלקט לעני
ולגר תעזב אתם אני יהוה אלהיכם׃ לא תגנבו ולא
תכחשו ולא תשקרו איש בעמיתו׃ ולא תשבעו בשמי
לשקר וחללת את שם אלהיך אני יהוה׃ לא תעשק את
רעך ולא תגזל לא תלין פעלת שכיר אתך עד בקר׃ לא

תקלל חרש ולפני עור לא תתן מכשל ויראת מאלהיך
אני יהוה: לא תעשו עול במשפט לא תשא פני דל ולא
תהדר פני גדול בצדק תשפט עמיתך: לא תלך רכיל בע
בעמיך לא תעמד על דם רעך אני יהוה: לא תשנא את
אחיך בלבבך הוכח תוכיח את עמיתך ולא תשא עליו ח
חטא: לא תקם ולא תטר את בני עמך ואהבת לרעך
כמוך אני יהוה: את חקתי תשמרו בהמתך לא תרביע
כלאים שדך לא תזרע כלאים ובגד כלאים שעטנז
לא יעלה עליך: ואיש כי ישכב את אשה שכבת זרע
והיא שפחה נחרפת לאיש ולפדה לא נפדתה או חפשה
לא נתן לה בקרת תהיה לא יומתו כי לא חפשה: והביא
את אשמו ליהוה אל פתח אהל מועד איל אשם: וכפר
עליו הכהן באיל האשם לפני יהוה על חטאתו אשר חטא
ונסלח לו מחטאתו אשר חטא: וכי תבואו אל הארץ
ונטעתם כל עץ מאכל וערלתם ערלתו את פריו שלש ש
שנים יהיה לכם ערלים לא יאכל: ובשנה הרביעת יהיה
כל פריו קדש הלולים ליהוה: ובשנה החמישת תאכלו
את פריו להוסיף לכם תבואתו אני יהוה אלהיכם: לא
תאכלו על דם לא תנחשו ולא תעוננו: לא תקיפו פאת
ראשכם ולא תשחית את פאת זקנך: ושרטת לנפש לא
תתנו בבשרכם וכתבת קעקע לא תתנו בכם אני יהוה:
אל תחלל את בתך להזנתה ולא תזנה הארץ ומלאו
הארץ זמה: את שבתתי תשמרו ומקדשי תיראו אני
יהוה: אל תפנו אל האבת ואל הידענים אל תבקשו לט
לטמאה בהם אני יהוה אלהיכם: מפני שיבה תקום
והדרת פני זקן ויראת מאלהיך אני יהוה: וכי יגור
אתך גר בארצכם לא תונו אתו: כאזרח מכם יהיה לכם
הגר הגר אתכם ואהבת לו כמוך כי גרים הייתם בארץ
מצרים אני יהוה אלהיכם: לא תעשו עול במשפט בי

במדה במשקל ובמשורה: מאזני צדק אבני צדק איפת צ
צדק והין צדק יהיה לכם אני יהוה אלהיכם אשר
הוצאתי אתכם מארץ מצרים: ושמרתם את כל חקתי
ואת כל משפטי ועשיתם אתם אני יהוה: וידבר
יהוה אל משה לאמר: ואל בני ישראל תאמר איש איש
מבני ישראל ומן הגר הגר בישראל אשר יתן מזרעו
למלך מות יומת עם הארץ ירגמהו באבן: ואני אתן
את פני באיש ההוא והכרתי אתו מקרב עמו כי מזרעו
נתן למלך למען טמא את מקדשי ולחלל את שם
קדשי: ואם העלם יעלימו עם הארץ את עיניהם מן
האיש ההוא בתתו מזרעו למלך למלתי להמית אתו:
ושמתי אני את פני באיש ההוא ובמשפחתו והכרתי א
אתו ואת כל הזנים אחריו לזנות אחרי המלך מקרב
עמם: והנפש אשר תפנה אל האבת ואל הידענים לזנת
אחריהם ונתתי את פני בנפש ההוא והכרתי אתו מקרב
עמו: והתקדשתם והייתם קדשים כי אני יהוה אלהיכם:
ושמרתם את חקתי ועשיתם אתם אני יהוה מקדשכם:
כי איש איש אשר יקלל את אביו ואת אמו מות יומת
אביו ואמו קלל דמיו בו: ואיש אשר ינאף את אשת
איש אשר ינאף את אשת רעהו מות יומת הנאף
והנאפת: ואיש אשר ישכב את אשת אביו ערות אביו
גלה מות יומתו שניהם דמיהם בם: ואיש אשר ישכב
את כלתו מות יומתו שניהם תבל עשו דמיהם בם: ואיש
אשר ישכב את זכר משכבי אשה תועבה עשו שניהם
מות יומתו דמיהם בם: ואיש אשר יקח את אשה ואת
אמה זמה הוא באש ישרפו אתו ואתהן ולא תהיה זמה
בתוככם: ואיש אשר יתן שכבתו בבהמה מות יומת
ואת הבהמה תהרגו: ואשה אשר תקרב אל כל בהמה
לרבעה אתה והרגת את האשה ואת הבהמה מות יומתו

לֵאמֹר וְלַאֲבִיו וְלַאֲמּוֹ וְלַאֲחִיו וְלַאֲחֹתוֹ הַבְּתוּלָה הַקְּרוֹבָה
אֵלָיו אֲשֶׁר לֹא הָיְתָה לְאִישׁ לָהּ יִטַּמָּא׃ לֹא יִטַּמָּא בַּעַל בָּעַמָּיו
לְהֻחֳלָּל׃ לֹא יְקָרְחָה קָרְחָה בְּרֹאשָׁם וּפְאַת זְקָנָם לֹא יְגַלֵּחוּ וּ
וּבִבְשָׂרָם לֹא יִשְׂרְטוּ שָׂרָטֶת׃ קְדֹשִׁים יִהְיוּ לֵאלֹהֵיהֶם וְלֹא יְחַ
יְחַלְּלוּ שֵׁם אֱלֹהֵיהֶם כִּי אֶת אִשֵּׁי יְהוָה לֶחֶם אֱלֹהֵיהֶם הֵם מַ
מְקֻדָּשִׁים יִהְיוּ לָקֹדֶשׁ׃ אִשָּׁה זֹנָה וְחֻלָלָה לֹא יִקָּחוּ וְאִשָּׁה גְּרוּשָׁה מֵ
מֵאִישָׁהּ לֹא יִקָּחוּ כִּי קָדֹשׁ הוּא לֵאלֹהָיו וְעָשִׂיתָ אֹתוֹ כִּי אֶת
לֶחֶם אֱלֹהֶיךָ הוּא מַקְרִיב קָדוֹשׁ יִהְיֶה לְךָ כִּי קָדוֹשׁ אֲנִי
יְהוָה מְקַדִּשְׁכֶם׃ וּבַת אִישׁ כֹּהֵן כִּי תָחֵל לְזָנוֹת אֶת אָבִיהָ הִ
הִיא מְחַלֶּלֶת בָּאֵשׁ תִּשָּׂרֵף׃ וְהַכֹּהֵן הַגָּדוֹל מֵאֶחָיו אֲשֶׁר יוּצַק
עַל רֹאשׁוֹ שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וּמִלֵּא אֶת יָדוֹ לִלְבֹּשׁ אֶת הַבְּגָדִים
אֶת רֹאשׁוֹ לֹא יִפְרָע וּבְגָדָיו לֹא יִפְרֹם׃ וְעַל כָּל נְפָשֹׁת מֵת לֹא יָבֹא
לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ לֹא יִטַּמָּא׃ וּמִן הַמִּקְדָּשׁ לֹא יֵצֵא וְלֹא יְחַלֵּל אֶת
מִקְדַּשׁ אֱלֹהָיו כִּי נֵזֶר שֶׁמֶן מִשְׁחַת אֱלֹהָיו עָלָיו אֲנִי יְהוָה׃
וְהוּא אִשָּׁה בְּבְתוּלֶיהָ יִקָּח׃ אַלְמָנָה וּגְרוּשָׁה וְחֻלָלָה זוֹנָה אֶת
אֵלֶּה לֹא יִקָּח כִּי אִם בְּתוּלָה מֵעַמָּיו יִקַּח אִשָּׁה׃ וְלֹא יְחַ
יְחַלֵּל זַרְעוֹ בְּעַמָּיו כִּי אֲנִי יְהוָה מְקַדְּשׁוֹ׃ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה
לֵאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל אַהֲרֹן לֵאמֹר אִישׁ מִזַּרְעֲךָ לְדֹרֹתָם אֲשֶׁר
יִהְיֶה בּוֹ מוּם לֹא יִקְרַב לֶחֶם אֱלֹהָיו׃ כִּי כָל אִישׁ אֲשֶׁר בּוֹ מוּם לֹא יִקְרָב
אִישׁ עִוֵּר אוֹ פִסֵּחַ אוֹ חָרֻם אוֹ שָׂרוּעַ׃ אוֹ אִישׁ אֲשֶׁר יִהְיֶה בּוֹ שֶׁבֶר רָגֶל אוֹ שֶׁבֶר יָד׃ אוֹ גִבֵּן אוֹ דַק
אוֹ תְבַלֻּל בְּעֵינוֹ אוֹ גָרָב אוֹ יַלֶּפֶת אוֹ מְרוֹחַ אֶשֶׁךְ׃ כָּל אִישׁ
אֲשֶׁר בּוֹ מוּם מִזֶּרַע אַהֲרֹן הַכֹּהֵן לֹא יִגַּשׁ לְהַקְרִיב אֶת אִשֵּׁי
יְהוָה מוּם בּוֹ אֶת לֶחֶם אֱלֹהָיו לֹא יִגַּשׁ לְהַקְרִיב׃ לֶחֶם
אֱלֹהָיו מִקָּדְשֵׁי הַקֳּדָשִׁים יֹאכֵל׃ אַךְ אֶל
הַפָּרֹכֶת לֹא יָבֹא וְאֶל הַמִּזְבֵּחַ לֹא יִגַּשׁ כִּי מוּם בּוֹ וְלֹא
יְחַלֵּל אֶת מִקְדָּשַׁי כִּי אֲנִי יְהוָה מְקַדְּשָׁם׃ וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה
אֶל אַהֲרֹן וְאֶל בָּנָיו וְאֶל כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃

יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃
דַּבֵּר אֶל הַכֹּהֲנִים בְּנֵי אַהֲ
אַהֲרֹן וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם
לְנֶפֶשׁ לֹא יִטַּמָּא׃
בְּעַמָּיו׃ כִּי אִם לִשְׁ
לִשְׁאֵרוֹ הַקָּרֹב אֵלָיו

דְּמֵיהֶם בָּם׃ וְאִישׁ אֲשֶׁר יִקַּח אֶת אֲחֹתוֹ בַּת אָבִיו אוֹ בַת אִמּוֹ
וְרָאָה אֶת עֶרְוָתָהּ וְהִיא תִרְאֶה אֶת עֶרְוָתוֹ חֶסֶד הוּא וְנִכְרְתוּ לְ
לְעֵינֵי בְּנֵי עַמָּם עֶרְוַת אֲחֹתוֹ גִּלָּה עֲוֹנוֹ יִשָּׂא׃ וְאִישׁ אֲשֶׁר
יִשְׁכַּב אֶת אֵשֶׁת דּוֹדוֹ וְגִלָּה אֶת עֶרְוַת דֹּדָתוֹ אֶת מְקֹרָהּ הֶעֱרָה
וְהִיא גִלְּתָה אֶת מְקוֹר דָּמֶיהָ וְנִכְרְתוּ שְׁנֵיהֶם מִקֶּרֶב עַמָּם׃
וְעֶרְוַת אֵחוֹת אִמּוֹ וַאֲחוֹת אָבִיךָ לֹא תְגַלֶּה כִּי אֶת שְׁאֵרָ
הֶעֱרָה עֲוֹנָם יִשָּׂאוּן׃ וְאִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁכַּב אֶת דֹּדָתוֹ עֶרְוַת דּוֹדִ
גִּלָּה חֶטְאָם יִשְׂאוּ עֲרִירִם יָמֻתוּ׃ וְאִישׁ אֲשֶׁר יִקַּח אֶת אֶשְׁ
אֵחִין נִדָּה הִוא עֶרְוַת אָחִיו גִּלָּה עֲרִירִם יִהְיוּ׃ וּשְׁמַרְתֶּם אֶת
כָּל חֻקֹּתַי וְאֶת כָּל מִשְׁפָּטָי וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא תָקִיא אֶתְכֶם
הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲנִי מֵבִיא אֶתְכֶם שָׁמָּה לָשֶׁבֶת בָּהּ׃ וְלֹא תֵלְכוּ
בְּחֻקַּת הַגּוֹי אֲשֶׁר אֲנִי מְשַׁלֵּחַ מִפְּנֵיכֶם כִּי אֶת כָּל אֵלֶּה עָשׂוּ
וָאָקֻץ בָּם׃ וָאֹמַר לָכֶם אַתֶּם תִּירְשׁוּ אֶת אַדְמָתָם וַאֲנִי אֶתְ
אֶתְּנֶנָּהּ לָכֶם לָרֶשֶׁת אֹתָהּ אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ אֲנִי יְהוָה ״
אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הִבְדַּלְתִּי אֶתְכֶם מִן הָעַמִּים׃ וְהִבְדַּלְתֶּם בֵּין
הַבְּהֵמָה הַטְּהֹרָה לַטְּמֵאָה וּבֵין הָעוֹף הַטָּמֵא לַטָּהֹר וְלֹא
תְשַׁקְּצוּ אֶת נַפְשֹׁתֵיכֶם בַּבְּהֵמָה וּבָעוֹף וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּרְמֹשׂ
הָאֲדָמָה אֲשֶׁר הִבְדַּלְתִּי לָכֶם לְטַמֵּא׃ וִהְיִיתֶם לִי קְדֹשִׁים כִּי
קָדוֹשׁ אֲנִי יְהוָה וָאַבְדִּל אֶתְכֶם מִן הָעַמִּים לִהְיוֹת לִי׃
וְאִישׁ אוֹ אִשָּׁה כִּי יִהְיֶה בָהֶם אוֹב אוֹ יִדְּעֹנִי מוֹת יוּמָתוּן
בָּאֶבֶן יִרְגְּמוּ אֹתָם דְּמֵיהֶם בָּם׃ ״ עֲמ״

וַיִּקְרָא

יהיה בך׃ ערות אם שבור או חרוץ או יבלת או גרב או
ילפת לא תקריבו אלה ליהוה ואשה לא תתנו מהם על
המזבח ליהוה׃ ושור ושה שרוע וקלוט נדבה תעשה
אתו ולנדר לא ירצה׃ ומעוך ומחרב ובתוק וכרות לא
תקריבו ליהוה ובארצכם לא תעשו׃ ומיד בן נכר לא
את לחם אלהיכם מכל אלה כי מישחתם בהם מום בם
לא ירצו לכם׃ וידבר יהוה אל משה לאמר׃ שור
או כשב או עז כי יולד והיה שבעת ימים תחת אמו ומיום
השמיני והלאה ירצה לקרבן אשה ליהוה׃ ושור או
שה אתו ואת בנו לא תשחטו ביום אחד׃ וכי תזבחו זבח
תודה ליהוה לרצנכם תזבחו׃ ביום הוא יאכל לא תותירו
ממנו עד בקר אני יהוה׃ ושמרתם את מצותי ועשיתם
אתם אני יהוה׃ ולא תחללו את שם קדשי ונקדשתי
בתוך בני ישראל אני יהוה מקדשכם׃ המוציא אתכם
מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני יהוה׃
וידבר יהוה אל משה לאמר׃ דבר אל בני ישראל
ואמרת אלהם מועדי יהוה אשר תקראו אתם מקראי
קדש אלה הם מועדי׃ ששת ימים תעשה מלאכה וביום
השביעי שבתון מקרא קדש כל מלאכה לא תעשו
שבת הוא ליהוה בכל מושבתיכם׃ אלה מועדי יהוה
מקראי קדש אשר תקראו אתם במועדם׃ בחדש הראשון
בארבעה עשר לחדש בין הערבים פסח ליהוה׃ ובחמשה
עשר יום לחדש הזה חג המצות ליהוה שבעת ימים
מצות תאכלו׃ ביום הראשון מקרא קדש יהיה לכם כל
מלאכת עבדה לא תעשו׃ והקרבתם אשה ליהוה שבעת
ימים ביום השביעי מקרא קדש כל מלאכת עבדה לא
תעשו׃ וידבר יהוה אל משה לאמר׃ דבר אל בני
ישראל ואמרת אלהם כי תבאו אל הארץ אשר אני
נתן לכם וקצרתם את קצירה והבאתם את עמר

מִיַּד בְּנֵי נֵכָר לֶחֶם אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל־אֵלֶּה כִּי מָשְׁחַתָם בָּם מוּם בָּהֶם לֹא יֵרָצוּ לָכֶם׃ פ
מִצְוַת יְהוָה אֲנִי מְקַדְּשָׁם׃ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אִישׁ אִישׁ מִכָּל־זֶרַע יִשְׂרָאֵל וּמִן־הַגֵּר בְּיִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר יַקְרִיב קָרְבָּנָם לְכֹל נִדְרֵיהֶם וּלְכָל נִדְבוֹתָם אֲשֶׁר יַקְרִיבוּ לַיהוָה לְעֹלָה׃ פ
לִרְצֹנְכֶם תָּמִים זָכָר בַּבָּקָר בַּכְּבָשִׂים וּבָעִזִּים׃ כֹּל אֲשֶׁר־יִהְיֶה בּוֹ מוּם לֹא תַקְרִיבוּ כִּי לֹא לְרָצוֹן יִהְיֶה לָכֶם׃
וְאִישׁ כִּי־יַקְרִיב זֶבַח שְׁלָמִים לַיהוָה לְפַלֵּא נֶדֶר אוֹ לִנְדָבָה בַּבָּקָר וְצֹאן תָּמִים יִהְיֶה לְרָצוֹן כָּל־מוּם לֹא יִהְיֶה בּוֹ׃
עִוֵּר שָׁבוּר וְחָרוּץ וְיַלֶּפֶת וְגָרָב לֹא תַקְרִיבוּ אֵלֶּה לַיהוָה וְאִשֶּׁה לֹא תִתְּנוּ מֵהֶם עַל־הַמִּזְבֵּחַ לַיהוָה׃
וְשׁוֹר וָשֶׂה שָׂרוּעַ וְקָלוּט נְדָבָה תַּעֲשֶׂה אֹתוֹ וְלַנֶּדֶר לֹא יֵרָצֶה׃
וְאֶת־מָעוּךְ וְכָתוּת וְנָתוּק וְכָרוּת לֹא תַקְרִיבוּ לַיהוָה וּבְאַרְצְכֶם לֹא תַעֲשׂוּ׃
וּמִיַּד בֶּן־נֵכָר לֹא תַקְרִיבוּ אֶת־לֶחֶם אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל־אֵלֶּה כִּי מָשְׁחָתָם בָּם מוּם בָּהֶם לֹא יֵרָצוּ לָכֶם׃ פ
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ שׁוֹר
אוֹ־כֶשֶׂב אוֹ־עֵז כִּי יִוָּלֵד וְהָיָה שִׁבְעַת יָמִים תַּחַת אִמּוֹ וּמִיּוֹם
הַשְּׁמִינִי וָהָלְאָה יֵרָצֶה לְקָרְבַּן אִשֶּׁה לַיהוָה׃ וְשׁוֹר אוֹ
שֶׂה אֹתוֹ וְאֶת־בְּנוֹ לֹא תִשְׁחֲטוּ בְּיוֹם אֶחָד׃ וְכִי תִזְבְּחוּ זֶבַח
תּוֹדָה לַיהוָה לְרְצֹנְכֶם תִּזְבָּחוּ׃ בְּיוֹם הֵחוּא יֵאָכֵל לֹא תוֹתִירוּ
מִמֶּנּוּ עַד־בֹּקֶר אֲנִי יְהוָה׃ וְשָׁמַרְתֶּם מִצְוֹתַי וַעֲשִׂיתֶם
אֹתָם אֲנִי יְהוָה׃ וְלֹא תְחַלְּלוּ אֶת־שֵׁם קָדְשִׁי וְנִקְדַּשְׁתִּי
בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲנִי יְהוָה מְקַדִּשְׁכֶם׃ הַמּוֹצִיא אֶתְכֶם
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה׃ פ
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם מוֹעֲדֵי יְהוָה אֲשֶׁר־תִּקְרְאוּ אֹתָם מִקְרָאֵי
קֹדֶשׁ אֵלֶּה הֵם מוֹעֲדָי׃ שֵׁשֶׁת יָמִים תֵּעָשֶׂה מְלָאכָה וּבַיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת שַׁבָּתוֹן מִקְרָא־קֹדֶשׁ כָּל־מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ
שַׁבָּת הִוא לַיהוָה בְּכֹל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם׃ אֵלֶּה מוֹעֲדֵי יְהוָה
מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ אֲשֶׁר תִּקְרְאוּ אֹתָם בְּמוֹעֲדָם׃ בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן
בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ בֵּין הָעַרְבַּיִם פֶּסַח לַיהוָה׃ וּבַחֲמִשָּׁה
עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַזֶּה חַג הַמַּצּוֹת לַיהוָה שִׁבְעַת יָמִים
מַצּוֹת תֹּאכֵלוּ׃ בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל
מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ׃ וְהִקְרַבְתֶּם אִשֶּׁה לַיהוָה שִׁבְעַת
יָמִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא־קֹדֶשׁ כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא
תַעֲשׂוּ׃ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי־תָבֹאוּ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲנִי
נֹתֵן לָכֶם וְקָצַרְתֶּם אֶת־קְצִירָהּ וַהֲבֵאתֶם אֶת־עֹמֶר

ראשית קצירכם אל הכהן׃ והניף את העמר לפני יהוה לרצנכם
ממחרת השבת יניפנו הכהן׃ ועשיתם ביום הניפכם
את העמר כבש תמים בן שנתו לעלה ליהוה׃ ומנחתו
שני עשרנים סלת בלולה בשמן אשה ליהוה ריח ניחח
ונסכו יין רביעית ההין׃ ולחם וקלי וכרמל לא תאכלו
עד עצם היום הזה עד הביאכם את קרבן אלהיכם חקת
עולם לדרתיכם בכל מושבתיכם׃ וספרתם לכם
ממחרת השבת מיום הביאכם את עמר התנופה שבע
שבתת תמימת תהיינה׃ עד ממחרת השבת השביעית
תספרו חמשים יום והקרבתם מנחה חדשה ליהוה׃
ממושבתיכם תביאו לחם תנופה שתים שני עשרנים
סלת תהיינה חמץ תאפינה בכורים ליהוה׃ והקרבתם על
הלחם שבעת כבשים תמימם בני שנה ופר בן בקר אחד
ואילם שנים יהיו עלה ליהוה ומנחתם ונסכיהם אשה
ריח ניחח ליהוה׃ ועשיתם שעיר עזים אחד לחטאת
ושני כבשים בני שנה לזבח שלמים׃ והניף הכהן אתם
על לחם הבכרים תנופה לפני יהוה על שני כבשים קדש
יהיו ליהוה לכהן׃ והקראתם בעצם היום הזה מקרא קדש
יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו חקת עולם בכל
מושבתיכם לדרתיכם׃ וכקצירכם את קציר ארצכם לא
תכלה פאת שדך בקצרך ולקט קצירך לא תלקט לעני
ולגר תעזב אתם אני יהוה אלהיכם׃ וידבר יהוה
אל משה לאמר׃ דבר אל בני ישראל לאמר בחדש
השביעי באחד לחדש יהיה לכם שבתון זכרון תרועה
מקרא קדש׃ כל מלאכת עבדה לא תעשו והקרבתם
אשה ליהוה׃ וידבר יהוה אל משה לאמר׃ אך
בעשור לחדש השביעי הזה יום הכפורים הוא מקרא
קדש יהיה לכם ועניתם את נפשתיכם והקרבתם אשה
ליהוה׃ וכל מלאכה לא תעשו בעצם היום הזה כי יום

כפורים הוא לכפר עליכם לפני יהוה אלהיכם׃ כי כל הנפש
אשר לא תענה בעצם היום הזה ונכרתה מעמיה׃ וכל
הנפש אשר תעשה כל מלאכה בעצם היום הזה והאבדתי
הנפש ההיא מקרב עמה׃ כל מלאכה לא תעשו חקת עולם
לדרתיכם בכל מושבתיכם׃ שבת שבתון הוא לכם ועניתם
את נפשתיכם בתשעה לחדש בערב מערב עד ערב תשבתו
שבתכם׃ וידבר יהוה אל משה לאמר׃
דבר אל בני ישראל לאמר בחמשה עשר יום לחדש הז
השביעי הזה חג הסכת שבעת ימים ליהוה׃ ביום הרא
הראשון מקרא קדש כל מלאכת עבדה לא תעשו׃ שב
שבעת ימים תקריבו אשה ליהוה ביום השמיני מקרא
קדש יהיה לכם והקרבתם אשה ליהוה עצרת הוא כל
מלאכת עבדה לא תעשו׃ אלה מועדי יהוה אשר תקראו
אתם מקראי קדש להקריב אשה ליהוה עלה ומנחה
זבח ונסכים דבר יום ביומו׃ מלבד שבתי יהוה ומלבד
מתנתכם ומלבד כל נדריכם ומלבד כל נדבתיכם
אשר תתנו ליהוה׃ אך בחמשה עשר יום לחדש השביעי
באספכם את תבואת הארץ תחגו את חג יהוה שבעת
ימים ביום הראשון שבתון וביום השמיני שבתון׃ ולקחתם
לכם ביום הראשון פרי עץ הדר כפת תמרים וענף עץ
עבת וערבי נחל ושמחתם לפני יהוה אלהיכם שבעת
ימים׃ וחגתם אתו חג ליהוה שבעת ימים בשנה חקת עולם
לדרתיכם בחדש השביעי תחגו אתו׃ בסכת תשבו שבעת
ימים כל האזרח בישראל ישבו בסכת׃ למען ידעו
דרתיכם כי בסכת הושבתי את בני ישראל בהוציאי
אתם מארץ מצרים אני יהוה אלהיכם׃ וידבר משה
את מועדי יהוה אל בני ישראל׃ וידבר יהוה אל
משה לאמר׃ צו את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית
זך כתית למאר להעלת נר תמיד׃ מחוץ לפרכת העדת

באהל מועד יערך אתו אהרן ובניו מערב ועד בקר לפני יהוה
תמיד חקת עולם לדרתיכם: על המנרה הטהרה יערך
את הנרת לפני יהוה תמיד: ולקחת סלת ואפית
שתים עשרה חלות שני עשרנים יהיה החלה האחת
אתם שתים מערכת שש המערכת על השלחן הטה
לפני יהוה: ונתת על המערכת לבנה זכה והיתה ללחם לאזכרה
אשה ליהוה: ביום השבת ביום השבת יערכנו לפני יהוה
תמיד מאת בני ישראל ברית עולם: והיתה לאהרן ולבניו
ואכלהו במקום קדוש כי קדש קדשים הוא לו מאשי
יהוה חק עולם: ויצא בן אשה ישראל והוא בן איש
מצרי בתוך בני ישראל ויניצו במחנה בן הישראלית
ויאש הישראלי: ויקב בן האשה הישראלית את השם
ויקלל ויביאו אתו אל משה ושם אמו שלמית בת דברי
למטה דן: ויניחו במשמר לקדש להם על פי יהוה:
וידבר יהוה אל משה לאמר: הוצא את המקלל אל
אל מחוץ למחנה וסמכו כל השמעים את ידיהם על
ראשו ורגמו אתו כל העדה: ואל בני ישראל תדבר לאמר
איש איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו: ונקב שם יהוה
מות יומת רגום ירגמו בו כל העדה כגר כאזרח בנקבו
שם יומת: ואיש כי יכה כל נפש אדם מות יומת: ומכה
נפש בהמה ישלמנה נפש תחת נפש: ואיש כי יתן מום
בעמיתו כאשר עשה כן יעשה לו: שבר תחת שבר עין
תחת עין שן תחת שן כאשר יתן מום באדם כן יתן בו:
ומכה בהמה ישלמנה ומכה אדם יומת: משפט אחד
יהיה לכם כגר כאזרח יהיה כי אני יהוה אלהיכם: וידבר
משה אל בני ישראל ויוציאו את המקלל אל מחוץ
למחנה וירגמו אתו אבן ובני ישראל עשו כאשר צוה
יהוה את
משה:

וידבר
יהוה אל משה בהר
סיני לאמר: דבר
אל בני ישראל
ואמרת אלהם כי
תבאו אל הארץ א
אשר אני נתן לכם
ושבתה הארץ שבת ליהוה: שש שנים תזרע שדך ושש ז
שנים תזמר כרמך ואספת את תבואתה: ובשנה השביעית
שבת שבתון יהיה לארץ שבת ליהוה שדך לא תזרע וכר
וכרמך לא תזמר: את ספיח קצירך לא תקצר ואת ענבי
נזירך לא תבצר שנת שבתון יהיה לארץ: והיתה שבת
הארץ לכם לאכלה לך ולעבדך ולאמתך ולשכירך
ולתושב הגרים עמך: ולבהמתך ולחיה אשר בארצך תהיה
כל תבואתה לאכל: וספרת לך שבע שבתת שנים
שבע שנים שבע פעמים והיו לך ימי שבע שבתת השנים
תשע וארבעים שנה: והעברת שופר תרועה בחדש השביעי
בעשור לחדש ביום הכפרים תעבירו שופר בכל ארצכם:
וקדשתם את שנת החמשים שנה וקראתם דרור בארץ
לכל ישביה יבל היא תהיה לכם ושבתם איש אל אחזתו
ואיש אל משפחתו תשבו: יובל היא שנת החמשים שנה
תהיה לכם לא תזרעו ולא תקצרו את ספיחיה ולא תבצרו
את נזיריה: כי יובל הוא קדש תהיה לכם מן השדה
תאכלו את תבואתה: בשנת היובל הזאת תשבו איש אל
אחזתו: וכי תמכרו ממכר לעמיתך או קנה מיד
עמיתך אל תונו איש את אחיו: במספר שנים אחר היבל
תקנה מאת עמיתך במספר שני תבואת ימכר לך: לפי
רב השנים תרבה מקנתו ולפי מעט השנים תמעיט מקנתו

מקנתו כי מספר תבואה הוא מיכר לך: ולא תונו איש
את עמיתו ויר את מאלהיך כי אני יהוה אלהיכם: עשיתם
את חקתי ואת משפטי תשמרו ועשיתם אתם וישבתם על
הארץ לבטח: ונתנה הארץ פריה ואכלתם לשבע וישבתם
לבטח עליה: וכי תאמרו מה נאכל בשנה השביעית הן לא
נאספה את תבואתינו: ויצויתי את ברכתי לכם בשנה הששית
והשישית ועשת את התבואה לשלש השנים: וזרעתם
את השנה השמינית ואכלתם מין התבואה ישן עד השנה
התשיעית עד בא תבואתה תאכלו ישן: והארץ לא תמכר
לצמיתת כי לי הארץ כי גרים ותושבים אתם עמדי:
ובכל ארץ אחזתכם גאלה תתנו לארץ: כי ימוך
אחיך ומכר מאחזתו ובא גאלו הקרב אליו וגאל את
ממכר אחיו: ואיש כי לא יהיה לו גאל והשיגה ידו ומצא
כדי גאלתו: וחשב את שני ממכרו והשיב את העדף
לאיש אשר מכר לו ושב לאחזתו: ואם לא מצאה ידו
די השיב לו והיה ממכרו ביד הקנה אתו עד שנת היבל
ויצא ביבל ושב לאחזתו: ואיש כי ימכר בית מושב
עיר חומה והיתה גאלתו עד תם שנת ממכרו ימים תהיה
גאלתו: ואם לא יגאל עד מלאת לו שנה תכוימה וקם
הבית אשר בעיר אשר לא חומה לו לצמיתת לקנה אחריו
לדרתיו לא יצא ביבל: ובתי חצרים אשר אין להם חומה
סביב על שדה הארץ יחשב גאלה תהיה לו וביבל יצא:
וערי הלוים בתי ערי אחזתם גאלת עולם תהיה ללוים:
ואשר יגאל מן הלוים ויצא ממכר בית ועיר אחזתו
ביבל כי בתי ערי הלוים הוא אחזתם בתוך בני ישראל:
ושדה מגרש עריהם לא ימכר כי אחזת עולם הוא להם:
וכי ימוך אחיך ומטה ידו עמך והחזקת בו גר
ותושב וחי עמך: אל תקח מאתו נשך ותרבית ויראת
מאלהיך וחי אחיך עמך: את כספך לא תתן לו בנשך

ומאכלך לא תתן אכלך: אני יהוה אלהיכם אשר
הוצאתי אתכם מארץ מצרים לתת לכם את ארץ כנ-
בנען להיות לכם לאלהים: וכי ימוך אחיך עמך
ונמכר לך לא תעבד בו עבדת עבד: כשכיר כתושב
יהיה עמך עד שנת היבל יעבד עמך: ויצא מעמך
הוא ובניו עמו ושב אל משפחתו ואל אחזת אבתיו
ישוב: כי עבדי הם אשר הוצאתי אתם מארץ מצ-
מכרים לא ימכרו ממכרת עבד: לא תרדה בו בפרך
ויראת מאלהיך: ועבדך ואמתך אשר יהיו לך מאת
הגוים אשר סביבתיכם מהם תקנו עבד ואמה: וגם
מבני התושבים הגרים עמכם מהם תקנו וממשפחתם תם
אשר עמכם אשר הולידו בארצכם והיו לכם לאחזה:
והתנחלתם אתם לבניכם אחריכם לרשת אחזה לעולם
בהם תעבדו ובאחיכם בני ישראל איש באחיו לא תרדה
בו בפרך: ובי תשיג יד גר ותושב עמך ומך אחיך
עמו ונמכר לגר תושב עמך או לעקר משפחת גר:
אחרי נמכר גאלה תהיה לו אחד מאחיו יגאלנו: או
דדו או בן דדו יגאלנו או משאר בשרו ממשפחתו
יגאל או השיגה ידו ונגאל: וחשב עם קנהו משנת
המכרו לו עד שנת היבל והיה כסף ממכרו במספר
שנים כימי שכיר יהיה עמו: אם עוד רבות בשנים
לפיהן ישיב גאלתו מכסף מקנתו: ואם מעט נשאר
בשנים עד שנת היבל וחשב לו כפי שניו ישיב את
גאלתו: כשכיר שנה בשנה יהיה עמו לא ירדנו
בפרך לעיניך: ואם לא יגאל באלה ויצא בשנת
היבל הוא ובניו עמו: כי לי בני ישראל עבדים
עבדי הם אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים אני
יהוה אלהיכם: לא תעשו לכם אלילם ופסל ומצבה
לא תקימו לכם ואבן משכית לא תתנו בארצכם

להשתחות עליה כי אנכי יהוה אלהיכם: את שבתתי תשמרו
ומקדשי תיראו אני יהוה:

אם

בחקתי תלכו ואת מצותי
תשמרו ועשיתם אתם:
ונתתי גשמיכם בעתם
ונתנה הארץ יבולה ועץ
השדה יתן פריו: והשיג
לכם דיש את בציר ובציר
ישיג את זרע ואכלתם לחמכם לשבע וישבתם לבטח בארצ
בארצכם: ונתתי שלום בארץ ושכבתם ואין מחריד
והשבתי חיה רעה מן הארץ וחרב לא תעבר בארצכם: ורדפ
את איביכם ונפלו לפניכם לחרב: ורדפו מכם חמשה מאה
ומאה מכם רבבה ירדפו ונפלו איביכם לפניכם לחרב:
ופניתי אליכם והפריתי אתכם והרביתי אתכם והקמתי
את בריתי אתכם: ואכלתם ישן נושן וישן מפני חדש
תוציאו: ונתתי משכני בתוככם ולא תגעל נפשי אתכם:
והתהלכתי בתוככם והייתי לכם לאלהים ואתם תהיו לי
לעם: אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ
מצרים מהיות להם עבדים ואשבר מטות עלכם ואולך
אתכם קוממיות: ואם לא תשמעו לי ולא תעשו
את כל המצות האלה: ואם בחקתי תמאסו ואם את משפטי
תגעל נפשכם לבלתי עשות את כל מצותי
להפרכם את בריתי: אף אני אעשה זאת לכם והפקדתי
עליכם בהלה את השפחת ואת הקדחת מכלות עיני
ומדיבת נפש וזרעתם לריק זרעכם ואכלהו איביכם:
ונתתי פני בכם ונגפתם לפני איביכם ורדו בכם שנאיכם
ונסתם ואין רדף אתכם: ואם עד אלה לא תשמעו
לי ויספתי ליסרה אתכם שבע על חטאתיכם

ואת ארצכם בבחשה: ותם לריק כחכם ולא תתן ארצכם את
יבולה ועץ הארץ לא יתן פריו: ואם תלכו עמי קרי ולא
תאבו לשמע לי ויספתי עליכם מכה שבע כחטאתיכם:
והשלחתי בכם את חית השדה ושכלה אתכם והבהמתה את
בהמתכם והמעיטה אתכם ונשמנו דרכיכם: ואם באלה לא
תוסרו לי והלכתם עמי קרי: והלכתי אף אני עמכם בקרי
והכיתי אתכם גם אני שבע על חטאתיכם: והבאתי עליכם
חרב נקמת נקם ברית ונאספתם אל עריכם ושלחתי דבר
בתוככם ונתתם ביד אויב: בשברי לכם מטה לחם ואפו עשר
נשים לחמכם בתנור אחד והשיבו לחמכם במשקל ואכלתם
ולא תשבעו: ואם בזאת לא תשמעו לי והלכתם עמי
בקרי: והלכתי עמכם בחמת קרי ויסרתי אתכם אף אני
שבע על חטאתיכם: ואכלתם בשר בניכם ובשר בנותיכם
תאכלו: והשמדתי את במתיכם והכרתי את חמניכם ונתתי
את פגריכם על פגרי גלוליכם וגעלה נפשי אתכם: ונתתי
את עריכם חרבה והשמותי את מקדשיכם ולא אריח בריח
ניחוחיכם: והשמתי אני את הארץ ושממו עליה איביכם
הישבים בה: ואתכם אזרה בגוים והריקתי אחריכם חרב
והיתה ארצכם שממה ועריכם יהיו חרבה: אז תרצה הארץ
את שבתתיה כל ימי השמה ואתם בארץ איביכם אז תשבת
הארץ והרצת את שבתותיה: כל ימי השמה תשבת את אשר
לא שבתה בשבתותיכם בשבתכם עליה: והנשארים ממכם
והבאתי מרך בלבבם בארצת איביהם ורדף אתם קול עלה
נדף ונסו מנסת חרב ונפלו ואין רדף: וכשלו איש באחיו
כמפני חרב ורדף אין ולא תהיה לכם תקומה לפני
איביכם: ואבדתם בגוים ואכלה אתכם ארץ איביכם:
והנשארים בכם ימקו בעונם בארצת איביהם ואף בעונת
אבתם אתם ימקו: והתודו את עונם ואת עון אבתם במעלם
אשר מעלו בי ואף אשר הלכו עמי בקרי: אף אני אלך

עמם בתוך והבאתי אתם בארץ איביהם או אדי ומנע לבבם הערל
ואזי ירצו את עונם: וזכרתי את בריתי יעקוב ואף את בריתי
יצחק ואף את בריתי אברהם אזכר והארץ אזכר: והארץ ב
תעזב מהם ותרץ את שבתתיה בהשמה מהם והם ירצו את
עונם יען וביען במשפטי מאסו ואת חקתי געלה נפשם:
ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם לא מאסתים ולא
געלתים לכלתם להפר בריתי אתם כי אני יהוה אלהיהם:
וזכרתי להם בריתי ראשונים אשר הוצאתי אתם מארץ
מצרים לעיני הגוים להיות להם לאלהים אני יהוה: אלה
החקים והמשפטים והתורת אשר נתן יהוה בינו ובין בני
ישראל בהר סיני ביד משה: וידבר יהוה אל משה
לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם איש כי יפלא
נדר בערכך נפשות ליהוה: והיה ערכך הזכר מבן עשרים
שנה ועד בן ששים שנה והיה ערכך חמשים שקל בסף
בשקל הקדש: ואם נקבה הוא והיה ערכך שלשים שקל:
ואם מבן חמש שנים ועד בן עשרים שנה והיה ערכך
הזכר עשרים שקלים ולנקבה עשרת שקלים: ואם מבן
חדש ועד בן חמש שנים והיה ערכך הזכר חמשה
שקלים כסף ולנקבה ערכך שלשת שקלים כסף: ואם
מבן ששים שנה ומעלה אם זכר והיה ערכך חמשה
עשר שקל ולנקבה עשרה שקליך: ואם מך הוא מערכך
והעמידו לפני הכהן והעריך אתו הכהן על פי אשר
תשיג יד הנדר ועריכו הכהן: ואם בהמה אשר
יקריבו ממנה קרבן ליהוה כל אשר יתן ממנו ליהוה
יהיה קדש: לא יחליפנו ולא ימיר אתו טוב ברע או
רע בטוב ואם המור ימיר בהמה בהמה והיה הוא
ותמורתו יהיה קדש: ואם כל בהמה טמאה אשר לא
יקריבו ממנה קרבן ליהוה והעמיד את הבהמה לפני
הכהן: והעריך הכהן אתה בין טוב ובין רע כערכך הכהן

בן יהיה: ואם גאל יגאלנה ויסף חמישתו על ערכך: ואיש כ
יקדיש את ביתו קדש ליהוה והעריכו הכהן בין טוב ובין ר
באשר יעריך אתו הכהן כן יקום: ואם המקדיש יגאל את
ביתו ויסף חמשית כסף ערכך עליך והיה לו: ואם משדה
אחזתו יקדיש איש ליהוה והיה ערכך לפי זרע חמר
שערים בחמשים שקל כסף: אם משנת היבל יקדיש
שדהו כערכך יקום: ואם אחר היבל יקדיש שדהו וחשב
לו הכהן את הכסף על פי השנים הנשארת עד שנת היבל
ונגרע מערכך: ואם גאל יגאל את השדה המקדיש אתו
ויסף חמשית כסף ערכך עליו וקם לו: ואם לא יגאל את
השדה ואם מכר השדה לאיש אחר לא יגאל עוד: והיה
השדה בצאתו ביבל קדש ליהוה כשדה החרם לכהן תהיה
אחזתו: ואם את שדה מקנתו אשר לא משדה אחזתו
יקדיש ליהוה: וחשב לו הכהן את מכסת הערכך עד שנת
היבל ונתן את הערכך ביום ההוא קדש ליהוה: בשנ
היבל ישוב השדה לאשר קנהו מאתו לאשר לו אחזת הא ץ:
וכל ערכך יהיה בשקל הקדש עשרים גרה יהיה השקל:
אך בכור אשר יבכר ליהוה בבהמה לא יקדיש איש אתו
אם שור אם שה ליהוה הוא: ואם בבהמה הטמאה ופדה
בערכך ויסף חמישתו עליו ואם לא יגאל ונמכר בערכך:
אך כל חרם אשר יחרם איש ליהוה מכל אשר לו מאדם
ובהמה ומשדה אחזתו לא ימכר ולא יגאל כל חרם קדש
קדשים הוא ליהוה: כל חרם אשר יחרם מן האדם לא יפדה
מות יומת: וכל מעשר הארץ מזרע הארץ מפרי העץ ליהוה
הוא קדש ליהוה: ואם גאל יגאל איש ממעשרתו חמישתו יסף
עליו: וכל מעשר בקר וצאן כל אשר יעבר תחת השבט
העשירי יהיה קדש ליהוה: לא יבקר בין טוב לרע ולא ימירנו
ואם המר ימירנו והיה הוא והמורתו יהיה קדש לא יגאל:
אלה המצות אשר צוה יהוה את משה אל בני ישראל בהר
סיני:

ד"ך

במדבר

יהוה אל משה במדבר סיני באהל מועד באחד לחדש השני בש
בשנה השנית לצאתם מארץ מצרים לאמר׃ שאו את ראש
כל עדת בני ישראל למשפחתם לבית אבתם במספר שמת
כל זכר לגלגלתם׃ מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא
בישראל תפקדו אתם לצבאתם אתה ואהרן׃ ואתכם יהיו ל
איש איש למטה איש ראש לבית אבתיו הוא׃ ואלה שמות
האנשים אשר יעמדו אתכם לראובן אליצור בן שדיאור׃
לשמעון שלמיאל בן צורי שדי׃ ליהודה נחשון בן ע
עמינדב׃ ליששכר נתנאל בן יעור׃ לזבולן אליאב בן
בן חלון לבני יוסף לאפרים אלישמע בן עמיהוד׃ למנשה
גמליאל בן פדה צור׃ לבנימן אבידן בן גדעני׃ לדן אחי
אחיעזר בן עמי שדי׃ לאשר פגעיאל בן עכרן׃ לגד אליסף
בן דעואל׃ לנפתלי אחירע בן עינן׃ אלה קרואי העדה

נשיאי מטות אבתם ראשי אלפי ישראל הם׃ ויקח משה
ואהרן את האנשים האלה אשר נקבו בשמת׃ ואת כל
העדה הקהילו באחד לחדש השני ויתילדו על משפחתם
לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה
לגלגלתם׃ כאשר יהוה את משה ויפקדם במדבר
סיני׃ ויהיו בני ראובן בכר ישראל תולדתם למשפחתם
לבית אבתם במספר שמות לגלגלתם כל זכר מבן עשרים
שנה ומעלה כל יצא צבא׃ פקדיהם למטה ראובן שלשה
וארבעים אלף וחמש מאות׃ לבני שמעון תולדתם
למשפחתם לבית אבתם במספר שמות לגלגלתם
כל זכר מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא׃ פקדיהם
למטה שמעון תשעה וחמשים אלף ושלש מאות׃
לבני גד תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות
מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא׃ פקדיהם למטה
גד חמשה וארבעים אלף ושש מאות וחמשים׃
לבני יהודה תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות
מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא׃ פקדיהם למטה
יהודה ארבעה ושבעים אלף ושש מאות׃ לבני
יששכר תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות
מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא׃ פקדיהם למטה
יששכר ארבעה וחמשים אלף וארבע מאות׃ לבני
זבולן תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן
עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא׃ פקדיהם למטה
זבולן שבעה וחמשים אלף וארבע מאות׃
לבני יוסף לבני אפרים תולדתם למשפחתם לבית אבתם
במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא׃
פקדיהם למטה אפרים ארבעים אלף וחמש מאות׃
לבני מנשה תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות
מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא׃ פקדיהם למטה

מנשה שבעים ושלשים אלף ומאתים׃ לבני בנימן תג׃
תלדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים
שנה ומעלה כל יצא צבא׃ פקדיהם למטה בנימן חמשה
ושלשים אלף ומאתים׃ לבני דן תלדתם למשפ
למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה
ומעלה כל יצא צבא׃ פקדיהם למטה דן שנים ושש
אלף ושבע מאות׃ לבני אשר תלדתם למשפחתם לבית
אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא
צבא׃ פקדיהם למטה אשר אחר ואחד ארבעים אלף וחמש מ
מאות׃ לבני נפתלי תלדתם למשפחתם לבית אבתם
במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא׃ תג
פקדיהם למטה נפתלי שלשה וחמשים אלף וארבע מאן תז
אלף הפקדים אשר פקד משה ואהרן ונשיאי ישראל
שנים עשר איש איש אחד לבית אבותיו היו׃ ויהיו כל פקדי בני
ישראל לבית אבתם מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא
בישראל ויהיו כל הפקדים שש מאות אלף ושלשת אלפים
וחמש מאות וחמשים׃ והלוים למטה אבתם לא התפקדו
בתוכם׃ וידבר יהוה אל משה לאמר׃ אך את מטה לוי
לא תפקד ואת ראשם לא תשא בתוך בני ישראל׃ ואתה
העמד את הלוים על משכן העדת ועל כל כליו ועל כל
אשר לו המה ישאו את המשכן ואת כל כליו והם ישרתו
וסביבות למשכן יחנו׃ ובנסע המשכן יורידו אתו הלוים
ובחנות המשכן יקימו אתו הלרים והזר הקר
חזנו כבני ישראל איש על מחנהו ואיש על דגלו
לצבאתם׃ והלוים יחנו סביב למשכן העדת ולא יהיה
היה על עדת בני ישראל ושמרו הלוים את משמרת
משכן העדת׃ ויעשו בני ישראל בכל אשר צוה יהוה את
משה כן עשו׃ וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר׃
איש על דגלו באתת לבית אבתם יחנו בני ישראל מנגד

נציב לאהל מועד יחנו׃ והחנים קדמה מזרחה דגל מחנה
יהודה לצבאתם ונשיא לבני יהודה נחשון בן עמינדב׃ וצבא
וקדקדיהם ארבעה ושבעים אלף ושש מאות׃ והחנם
עליו מטה יששכר ונשיא לבני יששכר נתנאל בן צער׃
וצבאו וקדקדיו ארבעה וחמשים אלף וארבע מאות׃
מטה זבולן ונשיא לבני זבולן אליאב בן חלן׃ וצבאו
וקדקדיו שבעה וחמשים אלף וארבע מאות׃ כל הפקדים
למחנה יהודה מאת אלף ושמנים אלף ושש אלפים
וארבע מאות לצבאתם ראשנה יסעו׃ דגל מחנה ראו
וארבן תימנה לצבאתם ונשיא לבני ראובן אליצור בן
שדיאור׃ וצבאו וקדקדיו ששה וארבעים אלף וחמש מאות׃
והחנים עליו מטה שמעון ונשיא לבני שמעון שלמיאל
בן צורי שדי׃ וצבאו וקדקדיהם תשעה וחמשים אלף
ושלש מאות׃ ומטה גד ונשיא לבני גד אליסף בן רעואל׃
וצבאו וקדקדיהם חמשה וארבעים אלף ושש מאות וחמשת מ׃
כל הפקדים למחנה ראובן מאת אלף ואחד וחמשים אלף
וארבע מאות וחמשים לצבאתם ושנים יסעו׃ ונסע
אהל מועד מחנה הלוים בתוך המחנות באשר יחנו כן יסעו
איש על ידו לדגליהם׃ דגל מחנה אפרים
לצבאתם ימה ונשיא לבני אפרים אלישמע בן עמיהוד׃
וצבאו וקדקדיהם ארבעים אלף וחמש מאות׃ ועלין מטה
מנשה ונשיא לבני מנשה גמליאל בן פדה צור׃ וצבאו
וקדקדיהם שנים ושלשים אלף ומאתים׃ ומטה בנימן׃
ונשיא לבני בנימן אבידן בן גדעני׃ וצבאו וקדקדיהם
חמשה ושלשים אלף וארבע מאות׃ כל הפקדים למחנה
אפרים מאת אלף ושמנת אלפים ומאה לצבאתם ושלו
ישלשים יסעו׃ דגל מחנה דן יסעו לצבאתם ונשיא
לבני דן אחיעזר בן עמי שדי׃ וצבאו וקדקדיהם שנים
וששים אלף ושבע מאות׃ והחנים עליו מטה אשר

ונשיא לבני אשר פגעיאל בן עכרן׃ ועבאו ופקדיהם אחר־
ואربעים אלף וחמש מאות׃ ומטה נפתלי ונשיא לבני נפתלי
אחירע בן עינן׃ וצבאו ופקדיהם שלשה וחמשים אלף ושבע ה
וחמש מאות אלף ושש מאות לאחרונה יסעו לדגליהם׃
אל פקדי בני ישראל לבית אמותם כל פקדי המחנה לצבאתם
שש מאות אלף ושלשת אלפים וחמש מאות וחמשים׃
והלוים לא התפקדו בתוך בני ישראל כאשר צוה יהוה את
משה׃ ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה את משה כן חנו
לדגליהם וכן נסעו איש למשפחתיו על בית אבתיו׃
ואלה תולדת אהרן ומשה ביום דבר יהוה את משה־
בהר סיני׃ ואלה שמות בני אהרן הבכר נדב ואביהוא אלעזר
ואיתמר׃ אלה שמות בני אהרן הכהנים המשחים אשר־
מלא ידם לכהן׃ וימת נדב ואביהוא לפני יהוה בהקרבם־
אש זרה לפני יהוה במדבר סיני ובנים לא היו להם ויכהן
אלעזר ואיתמר על פני אהרן אביהם׃ וידבר יהוה
אל משה לאמר׃ הקרב את מטה לוי והעמדת אתו לפני־
אהרן הכהן ושרתהו׃ ושמרו את משמרתו ואת משמרת
כל העדה לפני אהל מועד לעבד את עבדת
המשכן׃ ושמרו את כל כלי אהל מועד ואת משמרת בני
ישראל לעבד את עבדת המשכן׃ ונתתה את הלוים־
לאהרן ולבניו נתנם נתנם הם לו מאת בני ישראל׃
ואת אהרן ואת בניו תפקד ושמרו את כהנתם והדר הקרב
יומת׃ וידבר יהוה אל משה לאמר׃ ואני הנה־
לקחתי את הלוים מתוך בני ישראל תחת כל בכור פטר־
רחם מבני ישראל והיו לי הלוים׃ כי לי כל בכור ביום
הכתי כל בכור בארץ מצרים הקדשתי לי כל בכור בישראל ל
מאדם עד בהמה לי יהיו אני יהוה׃ וידבר יהוה אל
משה במדבר סיני לאמר׃ פקד את בני לוי לבית אבתם ל
למשפחתם כל זכר מבן חדש ומעלה תפקדם׃ ויפקד־

אתם משה על פי יהוה באשר צוה׃ והיו אלה בני לוי בשמתם־
גרשון וקהת ומררי׃ ואלה שמות בני גרשון למשפחתם־
לבני ושמעי׃ ובני קהת למשפחתם עמרם ויצהר חברון
ועזיאל׃ ובני מררי למשפחתם מחלי ומושי אלה הם־
משפחת הלוי לבית אבתם׃ לגרשון משפחת הלבני ומ
ומשפחת השמעי אלה הם משפחת הגרשני׃ פקדיהם־
במספר כל זכר מבן חדש ומעלה פקדיהם שבעת אלפים
וחמש מאות׃ משפחת הגרשני אחרי המשכן יחנו ימה׃
ונשיא בית אב לגרשני אליסף בן לאל׃ ומשמרת בני
גרשון באהל מועד המשכן והאהל מכסהו ומסך פתח
אהל מועד׃ וקלעי החצר ואת מיסך פתח החצר אשר
על המשכן ועל המזבח סביב ואת מיתריו לכל עבדתו׃
ולקהת משפחת העמרמי ומשפחת היצהרי ומ
ומשפחת חברני ומשפחת העזיאלי אלה הם משפחת
הקהתי׃ במספר כל זכר מבן חדש ומעלה שמנה אלפים
ושש מאות שמרי משמרת הקדש׃ משפחת בני קהת
יחנו על ירך המשכן תימנה׃ ונשיא בית אב למשפחת
הקהתי אליצפן בן עזיאל׃ ומשמרתם הארן והשלחן
והמנרה והמזבחת וכלי הקדש אשר ישרתו בהם והמסך
וכל עבדתו׃ ונשיא נשיאי הלוי אלעזר בן אהרן הכהן ׃
פקדת שמרי משמרת הקדש׃ למררי משפחת המחלי
ומשפחת המושי אלה הם משפחת מררי׃ ופקדיהם־
במספר כל זכר מבן חדש ומעלה ששת אלפים ומאתים
ונשיא בית אב למשפחת מררי צוריאל בן אבי חיל
על ירך המשכן יחנו צפנה׃ ופקדת משמרת בני־
מררי קרשי המשכן ובריחיו ועמדיו ואדניו וכל כליו
וכל עבדתו׃ ועמדי החצר סביב ואדניהם ויתדתם־
ומיתריהם׃ וחנים לפני המשכן קדמה לפני אהל־
מועד מזרחה משה ואהרן ובניו שמרים משמרת

הזרש למשכרת בני ישראל והדר הקריב יומית: כל פקדי הלוים
אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה למשפחתם כל זכר מבן
חדש ומעלה שנים ועשרים אלף: ויאמר יהוה אל
משה פקד כל בכור זכר בבני ישראל מבן חדש ומעלה
ושא את מכסת שמתם: ולקחת את הלוים לי אני יהוה תחת
כל בכור בבני ישראל ואת בהמת הלוים תחת כל בכור
בבהמת בני ישראל: ויפקד משה כאשר צוה יהוה אתו
את כל בכור בבני ישראל: ויהי כל בכור זכר במספר
שמות מבן חדש ומעלה לפקדיהם שנים ועשרים אלף
שלשת ושבעים ומאתים: וידבר יהוה אל משה לאמר:
קח את הלוים תחת כל בכור בבני ישראל ואת בהמת
הלוים תחת בהמתם והיו לי הלוים אני יהוה: ואת פדוי
השלשה והשבעים המאתים הערפים על הלוים מבכור
בני ישראל: ולקחת חמשת חמשת שקלים לגלגלת
בשקל הקדש תקח עשרים גרה השקל: ונתת הכסף לאהרן
ולבניו פדוי הערפים בהם: ויקח משה את כסף הפדים
מאת הערפים על פדוי הלוים: מאת בכור בני ישראל
לקח את הכסף חמשה וששים ושלש מאות ואלף בשקל
הקדש: ויתן משה את כסף הפדים לאהרן ולבניו על פי
יהוה כאשר צוה יהוה את משה: וידבר יהוה אל
משה ואל אהרן לאמר: נשא את ראש בני קהת מתוך
בני לוי למשפחתם לבית אבתם: מבן שלשים שנה
וכמעלה ועד בן חמשים שנה כל בא לצבא לעשות
מלאכה באהל מועד: וזאת עבדת בני קהת באהל מועד
קדש הקדשים: ובא אהרן ובניו בנסע המחנה והורדו
את פרכת המסך וכסו בה את ארון העדת: ונתנו עליו
כסוי עור תחש ופרשו בגד כליל תכלת מלמעלה
ושמו בדיו: ועל שלחן הפנים יפרשו בגד תכלת
ונתנו עליו את הקערת ואת הכפת ואת המנקית ואת

קשות הנסך ולחם התמיד עליו יהיה: ופרשו עליהם בגד
תולעת שני וכסו אתו במכסה עור תחש ושמו את בדיו:
ולקחו בגד תכלת וכסו את מנרת המאור ואת נרתיה
ואת מלקחיה ואת מחתתיה ואת כל כלי שמנה אשר ישרתו
לה בהם: ונתנו אתה ואת כל כליה אל מכסה עור תחש ונ
ונתנו על המוט: ועל מזבח הזהב יפרשו בגד תכלת וכסו
אתו במכסה עור תחש ושמו את בדיו: ולקחו את כל כלי
השרת אשר ישרתו בם בקדש ונתנו אל בגד תכלת וכסו
אתם במכסה עור תחש ונתנו על המוט: ורשנו את
המזבח ופרשו עליו בגד ארגמן: ונתנו עליו את כל
כליו אשר ישרתו עליו בהם את המחתת ואת המזלגת
ואת היעים ואת המזרקת כל כלי המזבח ופרשו עליו
כסוי עור תחש ושמו בדיו: ולקח אהרן ובניו לכסות
את הקדש ואת כל כלי הקדש בנסע המחנה ואחרי כן ובאו
בני קהת לשאת ולא יגעו אל הקדש ומתו אלה משא בני
קהת באהל מועד: ופקדת אלעזר בן אהרן הכהן שמן
המאר וקטרת הסמים ומנחת התמיד ושמן המשחה
פקדת כל המשכן וכל אשר בו בקדש ובכליו:
וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: אל תכרית
את שבט משפחת הקהתי מתוך הלוים: ועשו זאת להם
וחיו ולא ימותו בגשתם את קדש הקדשים אהרן ובניו
יבאו ושמו אתם איש איש על עבדתו ואל משאו: ולא
יבאו לראת כבלע את הקדש ומתו:

פרשת

יהוה אל משה
לאמר: נשוא את
ראש בני גרשון גם
הם לבית אבתם

לִמְשָׁפְחֹתָם: מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וּמַעְלָה עַד בֶּן חֲמִשִּׁים שָׁנָה כָּל הַבָּא לִצְבֹא צָבָא לַעֲבֹד עֲבֹדָה בְּאֹהֶל מוֹעֵד: וְזֹאת
עֲבֹדַת מִשְׁפַּחַת הַגֵּרְשֻׁנִּי לַעֲבֹד וּלְמַשָּׂא: וְנָשְׂאוּ אֶת יְרִיעֹת
הַמִּשְׁכָּן וְאֶת אֹהֶל מוֹעֵד מִכְסֵהוּ וּמִכְסֵה הַתַּחַשׁ אֲשֶׁר עָלָיו
מִלְמָעְלָה וְאֵת מָסַךְ פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: וְאֵת קַלְעֵי הֶחָצֵר וְאֵת
מָסַךְ פֶּתַח שַׁעַר הֶחָצֵר אֲשֶׁר עַל הַמִּשְׁכָּן וְעַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב
וְאֶת מֵיתְרֵיהֶם וְאֵת כָּל כְּלֵי עֲבֹדָתָם וְאֵת כָּל אֲשֶׁר יֵעָשֶׂה לָהֶם
וְעָבָדוּ: עַל פִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו תִּהְיֶה כָּל עֲבֹדַת בְּנֵי הַגֵּרְשֻׁנִּי לְכָל
מַשָּׂאָם וּלְכָל עֲבֹדָתָם וּפְקַדְתֶּם עֲלֵיהֶם בְּמִשְׁמֶרֶת אֶת כָּל
מַשָּׂאָם: זֹאת עֲבֹדַת מִשְׁפַּחַת בְּנֵי הַגֵּרְשֻׁנִּי בְּאֹהֶל מוֹעֵד וּ
וּמִשְׁמַרְתָּם בְּיַד אִיתָמָר בֶּן אַהֲרֹן הַכֹּהֵן: בְּנֵי מְרָרִי לְמִשְׁפְּחֹתָם
לְבֵית אֲבֹתָם תִּפְקֹד אֹתָם: מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וּמַעְלָה וְעַד
בֶּן חֲמִשִּׁים שָׁנָה תִּפְקְדֵם כָּל הַבָּא לַצָּבָא לַעֲבֹד אֶת עֲבֹדָתָם
בְּאֹהֶל מוֹעֵד: וְזֹאת מִשְׁמֶרֶת מַשָּׂאָם לְכֹל עֲבֹדָתָם בְּאֹהֶל
מוֹעֵד קַרְשֵׁי הַמִּשְׁכָּן וּבְרִיחָיו וְעַמֻּדָיו וַאֲדָנָיו: וְעַמּוּדֵי
הֶחָצֵר סָבִיב וַאֲדָנֵיהֶם וְיִתְדֹתָם וּמֵיתְרֵיהֶם לְכָל כֵּלֵיהֶם וּלְכָל
עֲבֹדָתָם וּבְשֵׁמֹת תִּפְקְדוּ אֶת כְּלֵי מִשְׁמֶרֶת מַשָּׂאָם: זֹאת עֲבֹ ת
מִשְׁפַּחַת בְּנֵי מְרָרִי לְכָל עֲבֹדָתָם בְּאֹהֶל מוֹעֵד בְּיַד אִיתָמָר
בֶּן אַהֲרֹן הַכֹּהֵן: וּפְקֻדֵי מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וּנְשִׂיאֵי הָעֵדָה אֶת בְּנֵי
הַקְּהָתִי לְמִשְׁפְּחֹתָם וְלֵבֵית אֲבֹתָם: מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה
וּמַעְלָה וְעַד בֶּן חֲמִשִּׁים שָׁנָה כָּל הַבָּא לַעֲבֹדָה בְּאֹהֶל
מוֹעֵד: וַיִּהְיוּ פְקֻדֵיהֶם לְמִשְׁפְּחֹתָם אַלְפַּיִם שְׁבַע מֵאוֹת וְחָ
וַחֲמִשִּׁים: אֵלֶּה פְקֻדֵי מִשְׁפַּחַת הַקְּהָתִי כָּל הָעֹבֵד בְּאֹהֶל
מוֹעֵד אֲשֶׁר פָּקַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן עַל פִּי יְהוָה בְּיַד מֹשֶׁה:
וּפְקֻדֵי בְנֵי גֵרְשׁוֹן לְמִשְׁפְּחֹתָם וְלֵבֵית אֲבֹתָם: מִבֶּן שְׁלֹשִׁים
שָׁנָה וּמַעְלָה וְעַד בֶּן חֲמִשִּׁים שָׁנָה כָּל הַבָּא לַצָּבָא לַעֲבֹדָה
בְּאֹהֶל מוֹעֵד: וַיִּהְיוּ פְקֻדֵיהֶם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם אַלְפָּיִם
וְשֵׁשׁ מֵאוֹת וּשְׁלֹשִׁים: אֵלֶּה פְקֻדֵי מִשְׁפַּחַת בְּנֵי גֵרְשׁוֹן כָּל
הָעֹבֵד בְּאֹהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר פָּקַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן עַל פִּי יְהוָה: וּפְ

וּפְקֻדֵי מִשְׁפְּחֹת בְּנֵי מְרָרִי לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם: מִבֶּן שְׁלֹשִׁים
שָׁנָה וּמַעְלָה וְעַד בֶּן חֲמִשִּׁים שָׁנָה כָּל הַבָּא לִצְבֹא צָבָא לַעֲבֹד עֲבֹדַת
בְּאֹהֶל מוֹעֵד: וַיִּהְיוּ פְקֻדֵיהֶם לְמִשְׁפְּחֹתָם שֹׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וּמְ
וּמָאתָיִם: אֵלֶּה פְקוּדֵי מִשְׁפַּחַת בְּנֵי מְרָרִי אֲשֶׁר פָּקַד מֹשֶׁה
וְאַהֲרֹן עַל פִּי יְהוָה בְּיַד מֹשֶׁה: כָּל הַפְּקֻדִים אֲשֶׁר פָּקַד מֹשֶׁה
וְאַהֲרֹן וּנְשִׂיאֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַלְוִיִּם לְמִשְׁפְּחֹתָם וְלֵבֵית אֲבֹתָם
מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וּמַעְלָה וְעַד בֶּן חֲמִשִּׁים שָׁנָה כָּל הַבָּא
לַעֲבֹד עֲבֹדַת עֲבֹדָה וַעֲבֹדַת מַשָּׂא בְּאֹהֶל מוֹעֵד: וַיִּהְיוּ פְקֻדֵיהֶם
שְׁמֹנַת אֲלָפִים וְחָמֵשׁ מֵאוֹת וּשְׁמֹנִים: עַל פִּי יְהוָה
פָּקְדוּ אֹתָם בְּיַד מֹשֶׁה אִישׁ אִישׁ עַל עֲבֹדָתוֹ וְעַל מַשָּׂאוֹ ?
וּפְקֻדָיו אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה: וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל
מֹשֶׁה לֵאמֹר: כִּי אַתָּה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְיִשְׁלְחוּ מִן הַמַּחֲנֶה כָּל
זָב וְכָל מְצֹרָע לְכָל טָמֵא לָנָפֶשׁ: מִזָּכָר עַד נְקֵבָה תְּשַׁלֵּחוּ אֶל מִחוּץ לַמַּחֲנֶ ה
תְּשַׁלְּחוּם וְלֹא יְטַמְּאוּ אֶת מַחֲנֵיהֶם אֲשֶׁר אֲנִי שֹׁכֵן בְּתוֹכָם:
וַיַּעֲשׂוּ כֵּן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיְשַׁלְּחוּ אֹתָם אֶל מִחוּץ לַמַּחֲנֶה כַּאֲשֶׁר
דִּבֶּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה כֵּן עָשׂוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיְדַבֵּר יְהוָה
אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ אִשָּׁה כִּי
יַעֲשׂוּ מִכֹּל חַטֹּאת הָאָדָם לִמְעֹל מַעַל בַּיהוָה וְאָשְׁמָה
הַנֶּפֶשׁ הַהִוא: וְהִתְוַדּוּ אֶת חַטָּאתָם אֲשֶׁר עָשׂוּ וְהֵשִׁיב אֶת
אַשְׁמָתוֹ בְּרֹאשׁוֹ וַחֲמִשִׁתָיו יֹסֵף עָלָיו וְנָתַן לַאֲשֶׁר אָשַׁם לוֹ:
וְאִם אֵין לָאִישׁ גֹּאֵל לְהָשִׁיב הָאָשָׁם אֵלָיו הָאָשָׁם הַמּוּשָׁב
לַיהוָה לַכֹּהֵן מִלְבַד אֵיל הַכִּפֻּרִים אֲשֶׁר יְכַפֶּר בּוֹ עָלָיו: וְכָל
תְּרוּמָה לְכֹל קָדְשֵׁי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יַקְרִיבוּ לַכֹּהֵן לוֹ יִהְיֶה:
וְאִישׁ אֶת קָדָשָׁיו לוֹ יִהְיוּ אִישׁ אֲשֶׁר יִתֵּן לַכֹּהֵן לוֹ יִהְיֶה:
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אִישׁ אִישׁ כִּי תִשְׂטֶה אִשְׁתּוֹ וּמָעֲלָה בּוֹ מ
מָעַל: וְשָׁכַב אִישׁ אֹתָהּ שִׁכְבַת זֶרַע וְנֶעְלַם מֵעֵינֵי אִישָׁהּ
וְנִסְתָּרָה וְהִיא נִטְמָאָה וְעֵד אֵין בָּהּ וְהִיא לֹא נִתָּפָשָׂה: וְעָבַר
עָלָיו רוּחַ קִנְאָה וְקִנֵּא אֶת אִשְׁתּוֹ וְהִיא נִטְמָאָה אוֹ עָבַר עָלָיו

רוח קנאה וקנא את אשתו והיא לא נטמאה: והביא האיש את
אשתו אל הכהן והביא את קרבנה עליה עשירית האיפה קמח
שערים לא יצק עליו שמן ולא יתן עליו לבנה כי מנחת
קנאת הוא מנחת זכרון מזכרת עון: והקריב אתה הכהן והע
והעמידה לפני יהוה: ולקח הכהן מים קדשים בכלי חרש
ומן העפר אשר יהיה בקרקע המשכן יקח הכהן ונתן אל
המים: והעמיד הכהן את האשה לפני יהוה ופרע את ראש
האשה ונתן על כפיה את מנחת הזכרן מנחת קנאת הוא וביד
הכהן יהיו מי המרים המאררים: והשביע אתה הכהן ואמר
אל האשה אם לא שכב איש אתך ואם לא שטית טמאה
תחת אישך הנקי מימי המרים המאררים האלה: ואת בי
שטית התת אושך וכי נטמאת ויתן איש בך את שכבתו מ
מבלעדי אישך: והשביע הכהן את האשה בשבעת האלה
ואמר הכהן לאשה יתך יהוה אתך לאלה ולשבועה בתוך
עמך בתת יהוה את ירכך נפלת ואת בטנך צבה: ובאו המים
המאררים האלה במעיך לצבת בטן ולנפל ירך ואמרת
האשה אמן אמן: וכתב את האלת האלה הכהן בספר ומחה
אל מי המרים: והשקה את האשה את מי המרים המאררים
ובאו בה המים המאררים למרים: ולקח הכהן מיד האשה
מנחת הקנאת והניף את המנחה לפני יהוה והקריב אתה
אל המזבח: וקמץ מן המנחה את אזכרתה והקטיר המזבחה
ואחר ישקה את האשה את המים: והשקה את המים והיתה
אם נטמאה ותמעל מעל באישה ובאו בה המים המאררים
למרים ויצבתה בטנה ונפלה ירכה והיתה האשה לאלה
בקרב עמה: ואם לא נטמאה האשה וטהרה היא ונקתה
ונזרעה זרע: זאת תורת הקנאות אשר תשטה אשה תחת
אישה ונטמאה: או איש אשר תעבר עליו רוח קנאה וקנא
את אשתו והעמיד את האשה לפני יהוה ועשה לה הכהן את
כל התורה הזאת: ונקיה האיש מעון והאשה ההוא תשא

את עונה: וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל
ואמרת אלהם איש או אשה כי יפלא לנדר נדר נזיר להזיר
ליהוה: מיין ושכר יזיר חמץ יין וחמץ שכר לא ישתה וכל
משרת ענבים לא ישתה וענבים לחים ויבשים לא יאכל: כל
ימי נזרו מכל אשר יעשה מגפן היין מחרצנים ועד זג לא
יאכל: כל ימי נדר תער לא יעבר על ראשו עד מלאת
הימם אשר יזיר ליהוה קדש יהיה גדל פרע שער ראשו:
כל ימי הזירו ליהוה על נפש מת לא יבא: לאביו ולאמו לא
יטמא לאחיו ולאחתו לא יטמא להם במתם כי נזר אלהיו על ראשו:
כל ימי נזרו קדוש הוא ליהוה: וכי ימות מת עליו בתעתי
פתאם וטמא ראש נזרו וגלח ראשו ביום טהרתו ביום השביעי יגלחנו:
ושמיני יביא שתי תרים או שני בני
יונה אל הכהן אל פתח אהל מועד: ועשה הכהן את אחד לחטאת
ואחד לעלה וכפר עליו מאשר חטא על הנפש וקדש את ראשו
ביום ההוא: והזיר ליהוה את ימי נזרו והביא כבש בן שנתו
לאשם והימים הראשנים יפלו כי טמא נזרו: וזאת
תורת הנזיר ביום מלאת ימי נזרו יביא אתו אל פתח אהל מועד
והקריב את קרבנו ליהוה כבש בן שנתו תמים אחד
ואיל אחד תמים אחד
לשלמים: וסל מצות סלת חלות בלולת בשמן ורקיקי
ומנחתם משחים בשמן ונסכיהם: והקריב הכהן לפני
יהוה ועשה את חטאתו ואת עלתו: ואת האיל יעשה זבח
שלמים ליהוה על סל המצות ועשה הכהן את מנחתו
ונסכו: וגלח הנזיר פתח אהל מועד את ראש נזרו
את שער ראש נזרו ונתן על האש אשר תחת זבח השלמים
ולקח הכהן את הזרע בשלה מן האיל וחלת מצה
אחת מן הסל ורקיק מצה אחד ונתן על כפי הנזיר
אחר התגלחו
את נזרו: והניפם הכהן תנופה לפני יהוה קדש הוא לכהן
לחזה התנופה ועל שוק התרומה ואחר ישתה הנזיר

דעואל: קרבנו דעית כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד
כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה
בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר אחד בן בקר
איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת:
ולזבח השלמים בקר שנים אלים חמשה עתודים חמשה
כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אליאסף בן דעואל:
ביום השביעי נשיא לבני אפרים אלישמע בן עמיהוד:
קרבנו דעית כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד
כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה
בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר אחד בן
בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: שעיר עזים אחד
לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אלים חמשה עתודים
חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אלישמע בן עמ
עמיהוד: ביום השמיני נשיא לבני מנשה גמליאל
בן פדה צור: קרבנו דעית כסף אחת שלשים ומאה משקלה
מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים
סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת:
פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: שעיר
עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אלים חמשה
עתודים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן גמליאל
בן פדה צור: ביום התשיעי נשיא לבני בנימן אי
אבידן בן גדעוני: קרבנו דעית כסף אחת שלשים ומאה
משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש ש
שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחת
עשרה זהב מלאה קטרת: פר אחד בן בקר איל אחד כבש
אחד בן שנתו לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת: ולזבח
השלמים בקר שנים אלים חמשה עתודים חמשה כבשים
בני שנה חמשה זה קרבן אבידן בן גדעוני: ביום
העשירי נשיא לבני דן אחיעזר בן עמי שדי: קרבנו דעית

כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל
בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כף
אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר אחד בן בקר איל אחד כבש
אחד בן שנתו לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת: ולזבח
השלמים בקר שנים אלים חמשה עתודים חמשה כבשים
בני שנה חמשה זה קרבן אחיעזר בן עמישדי:
ביום עשתי עשר יום נשיא לבני אשר פגעיאל בן עכרן:
קרבנו דעית כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק א
אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת
בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת:
פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: שעיר
עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אלים חמשה
עתודים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן פגעיאל
בן עכרן: ביום שנים עשר יום נשיא לבני נפתלי
אחירע בן עינן: קרבנו דעית כסף אחת שלשים ומאה
משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם
מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב
מלאה קטרת: פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו
לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר
שנים אלים חמשה עתודים חמשה כבשים בני שנה חמשה
זה קרבן אחירע בן עינן: זאת חנכת המזבח ביום
המשח אתו מאת נשיא ישראל הערת כסף שתים עשר ה
מזרקי כסף שנים עשר כפות זהב שתים עשרה: שלשים
ומאה הערה האחת כסף ושבעים המזרק האחד כל כסף
הכלים אלפים וארבע מלאת קטרת עשרה עשרה הכר
בשקל הקדש כל זהב הכפת עשרים ומאה: כל הבקר
לעלה שנים עשר פרים אלים שנים עשר כבשים בני שנה
שנים עשר ומנחתם ושעירי עזים שנים עשר לחטאת:
וכל בקר זבח השלמים עשרים וארבעה פרים אילם

ששם עתודים ששים כבשים בני שנה שבעים זאת חנכת המזבח ח
אחרי המשח אתו: ובבא משה אל אהל מועד לדבר אתו וישמע
את הקול מדבר אליו מעל הכפרת אשר על ארון העדת מבין
שני הכרובים וידבר אליו:

וידבר

יהוה אל משה
לאמר: דבר אל
אהרן ואמרת אליו
בהעלתך את הנרות
אל מול פני המנרה
יאירו שבעת הנרות:
ויעש כן אהרן אל מול פני המנרה העלה נרתיה כאשר צוה
יהוה את משה: וזה מעשה המנרה מקשה זהב עד ירכה עד
פרחה מקשה הוא כמראה אשר הראה יהוה את משה כן עש
עשה את המנרה: וידבר יהוה אל משה לאמר: קח
את הלוים מתוך בני ישראל וטהרת אתם: וכה תעשה להם
להטהרם הזה עליהם מי חטאת והעבירו תער על כל בשרם
וכבסו בגדיהם והטהרו: ולקחו פר בן בקר ומנחתו סלת בלולה
בשמן ופר שני בן בקר תקח לחטאת: והקרבת את הלוים
לפני אהל מועד והקהלת את כל עדת בני ישראל: והקרבת
את הלוים לפני יהוה וסמכו בני ישראל את ידיהם על הלוים:
והניף אהרן את הלוים תנופה לפני יהוה מאת בני ישראל
והיו לעבד את עבדת יהוה: והלוים יסמכו את ידיהם על ראש
הפרים ועשה את האחד חטאת ואת האחר עלה ליהוה לכפר
על הלוים: והעמדת את הלוים לפני אהרן ולפני בניו והנפת
אתם תנופה ליהוה: והבדלת את הלוים מתוך בני ישראל
והיו לי הלוים: ואחרי כן יבאו הלוים לעבד את אהל מועד
וטהרת אתם והנפת אתם תנופה: כי נתנים נתנים המה לי

מתוך בני ישראל תחת פטרת כל רחם בכור כל מבני ישראל
לקחתי אתם לי: כי לי כל בכור בבני ישראל באדם ובבהמה
ביום הכתי כל בכור בארץ מצרים הקדשתי אתם לי: ואקח את
הלוים תחת כל בכור בבני ישראל: ואתנה את הלוים נתנים
לאהרן ולבניו מתוך בני ישראל לעבד את עבדת בני ישראל
באהל מועד ולכפר על בני ישראל ולא יהיה בבני ישראל
נגף בגשת בני ישראל אל הקדש: ויעש משה ואהרן וכל עדת
בני ישראל ללוים ככל אשר צוה יהוה את משה ללוים כן
עשו להם בני ישראל: ויתחטאו הלוים ויכבסו בגדיהם ויניף
אהרן אתם תנופה לפני יהוה ויכפר עליהם אהרן לטהרם: ואחר בן
באו הלוים לעבד את עבדתם באהל מועד לפני אהרן ולפני
בניו כאשר צוה יהוה את משה על הלוים כן עשו להם:
וידבר יהוה אל משה לאמר: זאת אשר ללוים מבן חמש
ועשרים שנה ומעלה יבא לצבא צבא בעבדת אהל מועד:
ומבן חמשים שנה ישוב מצבא העבדה ולא יעבד עוד: ושרת
את אחיו באהל מועד לשמר משמרת ועבדה לא יעבד
כה תעשה ללוים במשמרתם: ודבר יהוה אל משה
במדבר סיני בשנה השנית לצאתם מארץ מצרים בחדש ב
הראשון לאמר: ויעשו בני ישראל את הפסח במועדו: בי
בארבעה עשר יום בחדש הזה בין הערבים יעשו אתו בכ
במועדו בכל חקתיו ובכל משפטיו יעשו אתו: וידבר משה
אל בני ישראל לעשות הפסח: ויעשו את הפסח בראשון
בארבעה עשר יום לחדש בין הערבים במדבר סיני בכל
אשר צוה יהוה את משה כן עשו בני ישראל: ויהי אנשים
אשר היו טמאים לנפש אדם ולא יכלו לעשות הפסח ביום
ההוא ויקרבו לפני משה ולפני אהרן ביום ההוא: ויאמרו
האנשים ההמה אלין אנחנו טמאים לנפש אדם למה נגרע
לבלתי הקריב את קרבן יהוה במעדו בתוך בני ישראל:
ויאמר אלהם משה עמדו ואשמעה מה יצוה יהוה לכם:

וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל לאמר איש
איש כי יהיה טמא לנפש או בדרך רחוקה לכם או לדרתיכם
ועשה פסח ליהוה: בחדש השני בארבעה עשר יום בין הערבים
יעשו אתו על מצות ומררים יאכלהו: לא ישאירו ממנו עד
בקר ועצם לא ישברו בו ככל חקת הפסח יעשו אתו: והאיש
אשר הוא טהור ובדרך לא היה וחדל לעשות הפסח ונכרתה
הנפש ההוא מעמיה כי קרבן יהוה לא הקריב במעדו
חטאו ישא האיש ההוא: ובי יגור אתכם גר ועשה פסח
ליהוה כחקת הפסח וכמשפטו כן יעשה חקה אחת יהיה
לכם ולגר ולאזרח הארץ: וביום הקים את המשכן כסה
הענן את המשכן לאהל העדות ובערב יהיה על המשכן
כמראה אש עד בקר: כן יהיה תמיד הענן יכסנו ומראה אש
לילה: ולפי העלות הענן מעל האהל ואחריכן ויסעו בני
ישראל ובמקום אשר ישכן שם הענן שם יחנו בני ישראל
על פי יהוה יסעו בני ישראל ועל פי יהוה יחנו כל ימי אשר
ישכן הענן על המשכן יחנו: ובהאריך הענן על המשכן
ימים רבים ושמרו בני ישראל את משמרת יהוה ולא
יסעו: ויש אשר יהיה הענן ימים מספר על המשכן על
פי יהוה יחנו ועל פי יהוה יסעו: ויש אשר יהיה הענן מ
מערב ועד בקר ונעלה הענן בבקר ונסעו: או יומם או
חדש או ימים בהאריך הענן על המשכן לשכן עליו
יחנו בני ישראל ולא יסעו ובהעלתו יסעו: על פי יהוה
יחנו ועל פי יהוה יסעו את משמרת יהוה שמרו על פי
יהוה ביד משה: וידבר יהוה אל משה לאמר: עשה
לך שתי חצצרת כסף מקשה תעשה אתם והיו לך למקרא
העדה ולמסע את המחנה: ותקעו בהם ונועדו אליך כל
העדה אל פתח אהל מועד: ואם באחת יתקעו ונועדו אליך
הנשיאים ראשי אלפי ישראל: ותקעתם תרועה ונסעו
המחנת החנים קדמה: ותקעתם תרועה שנית ונסעו ה

המחנת החנים תימנה תרועה יתקעו למסעיהם: ובהיקהל את הקהל
תתקעו ולא תריעו: ובני אהרן הכהנים יתקעו בחצצרת והיו לכם
לחקת עולם לדרתיכם: וכי תבאו מלחמה בארצכם על היצר
היצר את צרכם הנגפים אתכם בחצצרת ונזכרתם לפני יהוה אלהיכם
ונושעתם מאויביכם: וביום שמחתכם ובמעדיכם ובראשי חד
חדשיכם ותקעתם בחצצרת על עלתיכם ועל זבחי שלמיכם
והיו לכם לזכרון לפני אלהיכם אני יהוה אלהיכם:
ויהי בשנה השנית בחדש השני בעשרים בחדש נעלה הענן
מעל משכן העדת: ויסעו בני ישראל למסעיהם ממדבר
סיני וישכן הענן במדבר פארן: ויסעו בראשנה על פי יהוה
ביד משה: ויסע דגל מחנה בני יהודה בראשנה לצבאתם
ועל צבאו נחשון בן עמינדב: ועל צבא מטה בני יששכר
נתנאל בן צוער: ועל צבא מטה בני זבולן אליאב בן חלן:
והורד המשכן ונסעו בני גרשון ובני מררי נשאי המשכן:
ונסע דגל מחנה ראובן לצבאתם ועל צבאו אליצור בן ש
שדיאור: ועל צבא מטה בני שמעון שלמיאל בן צורי
שדי: ועל צבא מטה בני גד אליסף בן דעואל: ונסעו הקהת ם
נשאי המקדש והקימו את המשכן עד באם: ונסע דגל מחנה
בני אפרים לצבאתם ועל צבאו אלישמע בן עמיהוד: ועל
צבא מטה בני מנשה גמליאל בן פדה צור: ועל צבא מטה
בני בנימן אבידן בן גדעני: ונסע דגל מחנה בני דן מאספת לכל
המחנת לצבאתם ועל צבאו אחיעזר בן עמי שדי: ועל צבא
מטה בני נפתלי אחירע בן עינן: אלה מסעי בני ישראל
לצבאתם ויסעו: ויאמר משה לחבב בן רעואל המדני
חתן משה נסעים אנחנו אל המקום אשר אמר יהוה אתו אתן
לכם לכה אתנו והטבנו לך כי יהוה דבר טוב על ישראל: ויאמר
אליו לא אלך כי אם אל ארצי ואל מולדתי אלך: ויאמר אל
נא תעזב אתנו כי על כן ידעת חנתינו במדבר והיית לנו ל
לעינים: והיה כי תלך עמנו והיה הטוב ההוא אשר יטיב

והתיצבו שם עמך: וירדתי ודברתי עמך שם ואצלתי מן ה
הרוח אשר עליך ושמתי עליהם ונשאו אתך במשא העם
ולא תשא אתה לבדך: ואל העם תאמר התקדשו למחר
ואכלתם בשר כי בכיתם באזני יהוה לאמר מי יאכלנו בשר
כי טוב לנו במצרים ונתן יהוה לכם בשר ואכלתם: לא יום
אחד תאכלון ולא יומים ולא חמשה ימים ולא עשרה
ימים ולא עשרים יום: עד חדש ימים עד אשר יצא מי
אפכם והיה לכם לזרא יען כי מאסתם את יהוה אשר
בקרבכם ותבכו לפניו לאמר למה זה יצאנו ממצרים: ויאמר
משה שש מאות אלף רגלי העם אשר אנכי בקרבו ואתה
אמרת בשר אתן להם ואכלו חדש ימים: הצאן ובקר ישחט
להם ומצא להם אם את כל דגי הים יאסף להם ומצא להם:
ויאמר יהוה אל משה היד יהוה תקצר עתה תראה היקר
דברי אם לא: ויצא משה וידבר אל העם את דברי יהוה ויא
ויאסף שבעים איש מזקני העם ויעמד אתם סביבת האהל:
וירד יהוה בענן וידבר אליו ויאצל מן הרוח אשר עליו
ויתן על שבעים איש הזקנים ויהי כנוח עליהם הרוח
ויתנבא
שם ה
הרוח
במחנה
מחנ
מתחו
המקנא אתה לי ומי יתן כל נעם יהוה נביאים כי יתן יהוה
את רוחו עליהם: ויאסף משה אל המחנה הוא וזקני ישׂ
ישראל: ורוח נסע מאת יהוה ויגז שלוים מן הים ויט
על המחנה כדרך יום כה וכדרך יום כה סביבת המחנה
ובאמתים על פני הארץ: ויקם העם כל היום ההוא וכל
הלילה וכל יום המחרת ויאספו השלו הממעיט אכל

ויהי עמנו והטבנו לך: ויסעו מהר יהוה דרך שלשת ימים
וארון ברית יהוה נסע לפניהם דרך שלשת ימים לתור להם
מנוחה: וענן יהוה עליהם יומם בנסעם מן המחנה:
ויהי בנסע הארן ויאמר משה קומה יהוה ויפצו אי
איביך וינסו משנאיך מפניך: ובנחה יאמר שובה יהוה
רבבות אלפי ישראל: ויהי העם כמתאננים רע בא
באזני יהוה וישמע יהוה ויחר אפו ותבער בם אש יהוה
ותאכל בקצה המחנה: ויצעק העם אל משה ויתפלל משה
אל יהוה ותשקע האש: ויקרא שם המקום ההוא תבערה כי
בערה בם אש יהוה: והאספסף אשר בקרבו התאוו תאוה וישבו
ויבכו גם בני ישראל ויאמרו מי יאכלנו בשר: זכרנו
את הדגה אשר נאכל במצרים חנם את הקשואים ואת
האבטחים ואת החציר ואת הבצלים ואת השומים: ועתה
נפשנו יבשה אין כל בלתי אל המן עינינו: והמן כזרע
גד הוא ועינו כעין הבדלח: שטו העם ולקטו וטחנו ברחים
או דכו במדוכה ובשלו בפרור ועשו אתו עגות והיה טעמו כ
כטעם לשד השמן: ברדת הטל על המחנה לילה ירד המן עליו:
וישמע משה את העם בכה למשפחתיו איש לפתח אהלו
ויחר אף יהוה מאד ובעיני משה רע: ויאמר משה אל יהוה
למה הרעות לעבדך ולמה לא מצאתי חן בעיניך לשום את
משא כל העם הזה עלי: האנכי הריתי את כל העם הזה אם
אנכי ילדתיהו כי תאמר אלי שאהו בחיקך כאשר ישא א
האמן את הינק על האדמה אשר נשבעת לאבתיו: מאין
לי בשר לתת לכל העם הזה כי יבכו עלי לאמר תנה לנו
בשר ונאכלה: לא אוכל אנכי לבדי לשאת את כל העם הזה
כי כבד ממני: ואם ככה את עשה לי הרגני נא הרג אם
מצאתי חן בעיניך ואל אראה ברעתי: ויאמר יהוה
אל משה אספה לי שבעים איש מזקני ישראל אשר ידעת
כי הם זקני העם ושטריו ולקחת אתם אל אהל מוע

עשרה חמרים וישחטו להם שטח סביבת המחנה: ויבשר עורב
בין שביהם טרם יבוא ואת יהוה חרף בעם ויך יהוה מכה רבה
מיאד: ויקרא את שם המקום ההוא קברות התאוה כי שם קברו
את העם המתאוים: מקברות התאוה נסעו העם חצרות
ויהיו בחצרות: ותדבר מרים ואהרן במשה על אדות
האשה הכשית אשר לקח כי אשה כשית לקח: ויאמרו
הרק אך במשה דבר יהוה הלא גם בנו דבר וישמע יהוה: והאיש
משה ענו מאד מכל האדם אשר על פני האדמה: ויאמר
יהוה פתאם אל משה ואל אהרן ואל מרים צאו שלשתכם
אל אהל מועד ויצאו שלשתם: וירד יהוה בעמוד ענן ויעמד
פתח האהל ויקרא אהרן ומרים ויצאו שניהם: ויאמר שמעו
נא דברי אם יהיה נביאכם יהוה במראה אליו אתודע בחלום
אדבר בו: לא כן עבדי משה בכל ביתי נאמן הוא: פה אל פה
אדבר בו ומראה ולא בחידות ותמנת יהוה יביט ומדוע לא
יראתם לדבר בעבדי במשה: ויחר אף יהוה בם וילך: והענן
סר מעל האהל והנה מרים מצרעת כשלג ויפן אהרן אל
מרים והנה מצרעת: ויאמר אהרן אל משה בי אדני אל נא
תשת עלינו חטאת אשר נואלנו ואשר
אל נא תהי כמת אשר בצאתו מרחם אמו
חצי בשרו: ויצעק משה אל יהוה לאמר אל
נא לה: ויאמר יהוה אל משה ואביה
ירק בפניה הלא תכלם שבעת ימים תסגר שבעת
מחוץ למחנה ואחר תאסף: ותסגר מרים מחוץ למחנה
ימים והעם לא נסע עד האסף מרים: ואחר נסעו העם מחצרות
ויחנו במדבר פארן: פ

יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר:
שְׁלַח לְךָ אֲנָשִׁים
וְיָתֻרוּ אֶת אֶרֶץ כְּנַעַן

אשר אני נתן לבני ישראל איש אחד איש אחד למטה אבתיו תשלחו
תשלחו כל נשיא בהם: וישלח אתם משה מדבר פארן על פי
יהוה כלם אנשים ראשי בני ישראל המה: ואלה שמותם למטה
ראובן שמוע בן זכור: למטה שמעון שפט בן חורי: למטה יהודה
כלב בן יפנה: למטה יששכר יגאל בן יוסף: למטה אפרים הושע
בן נון: למטה בנימן פלטי בן רפוא: למטה זבולן גדיאל בן
סודי: למטה יוסף למטה מנשה גדי בן סוסי למטה דן עמיאל
בן גמלי: למטה אשר סתור בן מיכאל: למטה נפתלי נחבי בן
ופסי: למטה גד גאואל בן מכי: אלה שמות האנשים אשר
שלח משה לתור את הארץ ויקרא משה להושע בן נון יהושע
יהושע: וישלח אתם משה לתור את ארץ כנען ויאמר אלהם
עלו זה בנגב ועליתם את ההר: וראיתם את הארץ מה הוא ואת
העם הישב עליה החזק הוא הרפה המעט הוא אם רב הוא
הארץ אשר הוא ישב בה הטובה הוא אם רעה ומה הערים
אשר הוא ישב בהנה המבחנים אם במבצרים: ומה הארץ השמן
הוא אם רזה היש בה עץ אם אין והתחזקתם ולקחתם
מפרי הארץ והימים ימי בכורי ענבים: ויעלו ויתורו את הא
הארץ ממדבר צין עד רחוב לבא חמת: ויעלו בנגבה ויבא
עד חברון ושם אחימן ששי ותלמי ילידי הענק וחברון
שבע שנים נבנתה לפני צען מצרים: ויבאו עד נחל
אשכל ויכרתו משם זמורה ואשכל ענבים אחד וישאהו במ
במוט בשנים ומן הרמנים ומן התאנם: למקום ההוא קרא
נחל אשכל על אדות האשכל אשר כרתו משם בני ישראל:
וישבו מתור הארץ מקץ ארבעים יום: וילכו ויבאו אל משה
ואל אהרן ואל כל עדת בני ישראל אל מדבר פארן קדשה
וישיבו אתם דבר ואת כל העדה ויראום את פרי הארץ: ויספ
ויאמרו באנו אל הארץ אשר שלחתנו וגם זבת חלב ודבש
הוא וזה פריה: אפס כי עז העם היושב בארץ והערים בצרות
גדלות מאד וגם ילידי הענק ראינו שם: עמלק ישב בארץ

הנגב והחתי והיבסי והאמרי ישב בהר והכנעני ישב על הים ועל
יד הירדן: ויהס כלב את העם אל משה ויאמר עלה נעלה
ויר שכר אתה כי יכל נוכל לה: והאנשים אשר עלו עמו
אמרו לא נוכל לעלת אל העם כי חזק הוא ממנו: ויוציאו
רבת הארץ אשר תרו אתה אל בני ישראל לאמר הארץ אשר
עברנו בה לתור אתה ארץ אכלת ישביה הוא וכל העם אשר
ראינו בתוכה אנשי מדות: ושם ראינו את הנפלים בני ענק
מן הנפלים ונהי בעינינו כחגבים וכן היינו בעיניהם:
ותשא כל העדה ויתנו את קולם ויבכו העם בלילה
ההוא: וילנו על משה ועל אהרן כל בני ישראל ויאמרו
אלהם כל העדה לו מתנו בארץ מצרים או במדבר הזה לו
מתנו: ולמה יהוה מביא אתנו אל הארץ הזאת לנפל בחרב
נשינו וטפינו יהיו לבז הלא טוב לנו שוב מצרימה: ויאמרו
איש אל אחיו נתנה ראש ונשובה מצרימה: ויפל משה
ואהרן על פניהם לפני כל קהל עדת בני ישראל: ויהושע בן נון
וכלב בן יפנה מן התרים את הארץ קרעו בגדיהם: ויאמרו
אל כל עדת בני ישראל לאמר הארץ אשר עברנו בה לתור
אתה טובה הארץ מאד מאד: אם חפץ בנו יהוה והביא אתנו
אל הארץ הזאת ונתנה לנו ארץ אשר הוא זבת חלב ודבש:
אך ביהוה אל תמרדו ואתם אל תיראון את עם הארץ כי
לחמנו הם סר יגלם מעליהם ויהוה אתנו אל תיראם: ויאמרו
ויאמרו כל העדה לרגם אתם באבנים וכבוד יהוה נראה באהל
מועד אל כל בני ישראל: ויאמר יהוה אל משה עד
אנה ינאצנני העם הזה ועד אנה לא יאמינו בי בכל האותות
אשר עשיתי בקרבו: אכנו במדבר ואורישנו ואעשה אתך
לגוי גדול ועצום ממנו: ויאמר משה אל יהוה ושמעו
מצרים כי העלית בכחך את העם הזה מקרבו: ואמרו אל
ישב הארץ הזאת שמעו כי אתה יהוה בקרב העם הזה אשר
עין בעין נראה אתה יהוה ועננך עמד עליהם וכעמוד

ענן אתה הלך לפניהם יומם ובעמוד אש לילה: והמתה את
העם הזה כאיש אחד ואמרו הגוים אשר שמעו את שמעך
לאמר: מבלתי יכלת יהוה להביא את העם הזה אל הארץ אשר
נשבע להם ויטבחם במדבר: ועתה יגדל נא כח אדני כאשר
דברת לאמר: יהוה ארך אפים ורב חסד נשא עון ופשע ונקה
לא ינקה פקד עון אבות על בנים על שלשים ועל רבעים: סלח
נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאת לעם הזה
ממצרים ועד הנה: ויאמר יהוה סלחתי כדברך: ואולם חי אני
וימלא כבוד יהוה את כל הארץ: כי כל האנשים הראים את
כבודי ואת אתתי אשר עשיתי במצרים ובמדבר ויבחנו אתי
זה עשר פעמים ולא שמעו בקלי: אם יראו את הארץ אשר
נשבעתי לאבתם וכל מנאצי לא יראוה: ועבדי כלב
עקב היתה רוח אחרת עמו וימלא אחרי והביאתיו אל
הארץ אשר בא שמה וזרעו ירשנה: והעמלקי והכנעני שב
בעמק מחר פנו ופעו לכם המדברה דרך ים סוף: וידבר
יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: עד מתי לעדה הרעה
הזאת אשר המה מלינים עלי את תלנת בני ישראל אשר
המה מלינים עלי שמעתי: אמר אלהם חי אני נאם
יהוה אם לא כאשר דברתם באזני כן אעשה לכם: במדבר
הזה יפלו פגריכם וכל פקדיכם לכל מספרכם מבן עשרים
שנה ומעלה אשר הלנתם עלי: אם אתם תבאו אל הארץ
אשר נשאתי את ידי לשכן אתכם בה כי אם כלב בן יפנה
ויהושע בן נון: וטפכם אשר אמרתם לבז יהיה והבאתי אן
אתם וידעו את הארץ אשר מאסתם בה: ופגריכם אתם
יפלו במדבר הזה: ובניכם יהיו רעים במדבר ארבעים שנה
ונשאו את זנותיכם עד תם פגריכם במדבר: במספר הימים
אשר תרתם את הארץ ארבעים יום יום לשנה יום לשנה תשאו
את עונתיכם ארבעים שנה וידעתם את תנואתי: אני
יהוה דברתי אם לא זאת אעשה לכל העדה הרעה הזאת

הנערים שלי במדבר הזה ישמו ושם ימותו׃ והאנשים אשר־
שלח משה לתור את־הארץ וישבו וילינו עליו את כל העדה
להוציא דבה על־הארץ׃ וימתו האנשים מוציאי דבת הארץ רעה
במגפה לפני יהוה׃ ויהושע בן־נון וכלב בן־יפנה חיו מן־
האנשים ההם ההלכים לתור את־הארץ׃ וידבר את־הדברים
האלה אל־כל־בני ישראל ויתאבלו העם מאד׃ וישכימו ׀
בבקר ויעלו אל־ראש ההר לאמר הננו ועלינו אל־המקום
אשר אמר יהוה כי חטאנו׃ ויאמר משה למה זה
אתם עברים את־פי יהוה והיא לא תצלח׃ אל תעלו כי אין
יהוה בקרבכם ולא תנגפו לפני איביכם׃ כי העמלקי והכנעני
שם לפניכם ונפלתם בחרב כי על־כן שבתם מאחרי
יהוה ולא יהוה עמכם׃ ויעפילו לעלות אל־ראש ההר וארון
ברית יהוה ומשה לא משו מקרב המחנה׃ וירד העמלקי
והכנעני היושב בהר ההוא ויכום ויכתום עד־חרמה׃
וידבר יהוה אל־משה לאמר׃ דבר אל־בני ישראל ואמרת
אלהם כי תבאו אל־ארץ מושבתיכם אשר אני נתן
לכם׃ ועשיתם אשה ליהוה עלה או זבח לפלא נדר או בנדבה
או במועדיכם לעשות ריח ניחח ליהוה מן־הבקר או מן־הצאן׃
והקריב המקריב קרבנו ליהוה מנחה סלת עשרון בלול
ברבעית ההין שמן׃ ויין לנסך רבעית ההין תעשה לעלה
או לזבח לכבש האחד׃ או לאיל תעשה מנחה סלת שני ע
עשרנים בלולה בשמן שלשית ההין׃ ויין לנסך שלשית
ההין תקריב ריח ניחח ליהוה׃ וכי תעשה בן־בקר עלה או
זבח לפלא נדר או שלמים ליהוה׃ והקריב על־בן הבקר מנחה
סלת שלשה עשרנים כלול בשמן חצי ההין׃ ויין תקריב
לנסך חצי ההין אשה ריח ניחח ליהוה׃ ככה יעשה לשור
האחד או לאיל האחד או לשה בכבשים או בעזים׃ בהמספר
אשר תעשו ככה תעשו לאחד במספרם׃ כל האזרח יעשה
ככה את אלה להקריב אשה ריח ניחח ליהוה׃ וכי יגור

אתכם גר או אשר בתוככם לדרתיכם ועשה אשה ריח ניחח ל
ליהוה כאשר תעשה כן יעשה׃ הקהל חקה אחת לכם ולגר הגר
חקת עולם לדרתיכם ככם כגר יהיה לפני יהוה׃ תורה אחת
ומשפט אחד יהיה לכם ולגר הגר אתכם׃ ויאמר יהוה
אל־משה לאמר׃ דבר אל־בני ישראל ואמרת אלהם בבאכם
אל־הארץ אשר אני מביא אתכם שמה׃ והיה באכלכם מלחם
הארץ תרימו תרומה ליהוה׃ ראשית ערסתיכם חלה תרימו
תרומה כתרומת גרן כן תרימו אתה׃ מראשית ערסתיכם
תתנו ליהוה תרומה לדרתיכם׃ וכי תשגו ולא תעשו את
כל המצות האלה אשר דבר יהוה אל־משה׃ את כל אשר־
צוה יהוה אליכם ביד משה מן היום אשר צוה יהוה והלאה
לדרתיכם׃ והיה אם מעיני העדה נעשתה לשגה והעשו כל
העדה פר בן־בקר אחד לעלה לריח ניחח ליהוה ומנחתו ונסכו
כמשפט ושעיר עזים אחד לחטאת׃ וכפר הכהן על כל עדת
בני ישראל ונסלח להם כי שגגה הוא והם הביאו את קרבנם
אשה ליהוה וחטאתם לפני יהוה על שגגתם׃ ונסלח לכל־
עדת בני ישראל ולגר הגר בתוכם כי לכל העם בשגגה׃
ואם נפש אחת תחטא בשגגה והקריבה עז בת שנתה
לחטאת׃ וכפר הכהן על הנפש השגגת בחטאה בשגגה לפני
יהוה לכפר עליה ונסלח לה׃ האזרח בבני ישראל ולגר הגר
בתוכם תורה אחת יהיה לכם לעשה בשגגה׃ והנפש אשר־
תעשה ביד רמה מן האזרח ומן הגר את יהוה הוא מגדף
ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמה׃ כי דבר יהוה בזה ואת מ
מצותו הפר הכרת תכרת הנפש ההוא עונה בה׃ ויהיו
בני ישראל במדבר וימצאו איש מקשש עצים ביום השבת׃
ויקריבו אתו המצאים אתו מקשש עצים אל משה ואל
אהרן ואל כל העדה׃ ויניחו אתו במשמר כי לא פרש מה
יעשה לו׃ ויאמר יהוה אל משה מות יומת האיש רגם
אתו באבנים כל העדה מחוץ למחנה׃ ויוציאו אתו כל העדה

אל מחרץ למחנה ויגמר אתו כאבנים ויפת במשר יהוה י
יהוה את משה: ויאמר יהוה אל משה לאמר: דבר אל
בני ישראל ואמרת אלהם ועשו להם ציצית על כנפי בג
בגדיהם לדרתם ונתנו על ציצית הכנף פתיל תכלת: והיה
לכם לציצת וראיתם אותו וזכרתם את כל מצות יהוה ועש
יעשיתם אתם ולא תתרו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם
אשר אתם זנים אחריהם: למען תזכרו ועשיתם את כל
מצותי והייתם קדשים לאלהיכם: אני יהוה אלהיכם אשר
הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני
יהוה אלהיכם: ס

קרח בן יצהר בן קהת
בן לוי ודתן ואבירם בנ
אלי אב ואון בן פלת
בני ראובן: ויקמו לפני
משה ואנשים מבני
ישראל חמשים ומ
ומאתים נשיאי עדה קריאי מועד אנשי שם: ויקהלו
על משה ועל אהרן ויאמרו אלהם רב לכם כי כל העדה
כלם קדשים ובתוכם יהוה ומדוע תתנשאו על קהל יהוה:
וישמע משה ויפל על פניו: וידבר אל קרח ואל כל עדתו
לאמר בקר וידע יהוה את אשר לו ואת הקדוש והקריב
אליו ואת אשר יבחר בו יקריב אליו: זאת עשו קחו לכם
מחתת קרח וכל עדתו: ותנו מהן אש ושימו עליהן קטרת
לפני יהוה מחר והיה האיש אשר יבחר יהוה הוא הקדש
רב לכם בני לוי: ויאמר משה אל קרח שמעו נא בני לוי
המעט מכם כי הבדיל אלהי ישראל אתכם מעדת משכן יהוה
לעמד לפני העדה לשרתם: ויקרב אתך ואת כל אחיך

בני לוי אתך ובקשתם גם כהנה: לכן אתה וכל עדתך הנעדים על
יהוה ואהרן מה הוא כי תלינו עלין: וישלח משה לקרא
לדתן ולאבירם בני אליאב ויאמרו לא נעלה: המעט כי העל
העליתנו מארץ זבת חלב ודבש להמיתנו במדבר כי השתרר
עלינו גם השתרר: אך לא אל ארץ זבת חלב ודבש הביאתנו
ותתן לנו נחלת שדה וכרם העיני האנשים ההם תנקר לא נעלה:
ויחר למשה מאד ויאמר אל יהוה אל תפן אל מנחתם לא
חמור אחד מהם נשאתי ולא הרעתי את אחד מהם: ויאמר
משה אל קרח אתה וכל עדתך היו לפני יהוה אתה והם ואהרן
מחר: וקחו איש מחתתו ונתתם עליהם קטרת והקרבתם לפני
יהוה איש מחתתו חמשים ומאתים מחתת ואתה ואהרן איש
מחתתו: ויקחו איש מחתתו ויתנו עליהם אש וישימו עליהם
קטרת ויעמדו פתח אהל מועד ומשה ואהרן: ויקהל עליהם
קרח את כל העדה אל פתח אהל מועד וירא כבוד יהוה אל
כל העדה: וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: הבדלו
מתוך העדה הזאת ואכלה אתם כרגע: ויפלו על פניהם ויאמרו
אל אלהי הרוחת לכל בשר האיש אחד יחטא ועל כל העדה
תקצף: וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל העדה
לאמר העלו מסביב למשכן קרח דתן ואבירם: ויקם משה
וילך אל דתן ואבירם וילכו אחריו זקני ישראל: וידבר אל
העדה לאמר סורו נא מעל אהלי האנשים הרשעים האלה
ואל תגעו בכל אשר להם פן תספו בכל חטאתם: ויעלו מעל
משכן קרח דתן ואבירם מסביב ודתן ואבירם יצאו נצבים
פתח אהליהם ונשיהם ובניהם וטפם: ויאמר משה בזאת
תדעון כי יהוה שלחני לעשות את כל המעשים האלה כי
לא מלבי: אם כמות כל האדם ימתון אלה ופקדת כל האדם
יפקד עליהם לא יהוה שלחני: ואם בריאה יברא יהוה וצ
ופצתה האדמה את פיה ובלעה אתם ואת כל אשר להם
וירדו חיים שאלה וידעתם כי נאצו האנשים האלה את

וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל וקח
מאתם מטה מטה לבית אב מאת כל נשיאיהם לבית אבתם
שנים עשר מטות איש את שמו תכתב על מטהו: ואת שם
אהרן תכתב על מטה לוי כי מטה אחד לראש בית אבתם:
והנחתם באהל מועד לפני העדת אשר אועד לכם שמה:
והיה האיש אשר אבחר בו מטהו יעלה והשכתי מעלי את
תלנת בני ישראל אשר הם מלינים עליכם: וידבר משה אל
בני ישראל ויתנו אליו כל נשיאיהם מטה לנשיא אחד
מטה לנשיא אחד לבית אבתם שנים עשר מטות ומטה
אהרן בתוך מטותם: ויניח משה את המטות לפני יהוה באהל
העדת: ויהי ממחרת ויבא משה אל אהל העדת והנה פרח
מטה אהרן לבית לוי ויצא פרח ויציץ ציץ ויגמל שקדים:
ויצא משה את כל המטות מלפני יהוה אל כל בני ישראל
ויראו ויקחו איש מטהו: ויאמר יהוה אל משה השב
את מטה אהרן לפני העדות לבשמרת לאות לבני מרי
ותכל תלנתם מעלי ולא ימתו: ויעש משה כאשר צוה
יהוה אתו כן עשה: ויאמרו בני ישראל אל משה
לאמר הן גועינו אבדנו כלנו אבדנו: כל הקרב הקרב אל
משכן יהוה יכות האם תמנו לגוע: ויאמר יהוה אל אהרן
אתה ובניך ובית אביך אתך תשאו את עון המקדש ואתה
וכניך אתך תשאו את עון כהנתכם: וגם את אחיך מטה לוי
שבט אביך הקריב אתו ילוו עליך וישרתוך ואתה ובניך
אתך לפני אהל העדת: ושמרו משמרתך ומשמרת כל האהל
אך אל כלי הקדש ואל המזבח לא יקרבו ולא ימותו גם הם
גם אתם: ונלוו עליך ושמרו את משמרת אהל מועד לכל
עבדת האהל וזר לא יקרב אליכם: ושמרתם את משמרת
הקדש ואת משמרת המזבח ולא יהיה עוד קצף על בני
ישראל: ואני הנה לקחתי את אחיכם הלוים מתוך בני
ישראל לכם מתנה נתנים ליהוה לעבד את עבדת אהל מועד:

ויהי בנלנו לדבר את כל הדברים האלה ותבקע הארמה
אשר תחתיהם: ותפתח הארץ את פיה ותבלע אתם ואת בתיהם
ואת כל האדם אשר לקרח ואת כל הרכש: וירדו הם וכל
אשר להם חיים שאלה ותכס עליהם הארץ ויאבדו מתוך
הקהל: וכל ישראל אשר סביבתיהם נסו לקולם כי אמרו
פן תבלענו הארץ: ואש יצאה מאת יהוה ותאכל את החמשים
ומאתים איש מקריבי הקטרת: וידבר יהוה אל משה
לאמר: אמר אל אלעזר בן אהרן הכהן וירם את המחתת
מבין השרפה ואת האש זרה הלאה כי קדשו: את מחתות
החטאים האלה בנפשתם ועשו אתם רקעי פחים צפוי
למזבח כי הקריבם לפני יהוה ויקדשו ויהיו לאות לבני
ישראל: ויקח אלעזר הכהן את מחתת הנחשת אשר הקריבו
השרפים וירקעום צפוי למזבח: זכרון לבני ישראל
למען אשר לא יקרב איש זר אשר לא מזרע אהרן הוא
להקטיר קטרת לפני יהוה ולא יהיה כקרח וכעדתו כאשר
דבר יהוה ביד משה לו: וילנו כל עדת בני ישראל
ממחרת על משה ועל אהרן לאמר אתם המתם את עם
יהוה: ויהי בהקהל העדה על משה ועל אהרן ויפנו אל
אהל מועד והנה כסהו הענן וירא כבוד יהוה: ויבא משה
ואהרן אל פני אהל מועד: ויאמר יהוה אל משה לאמר:
הרמו מתוך העדה הזאת ואכלה אתם ברגע ויפלו על פניהם:
ויאמר משה אל אהרן קח את המחתה ותן עליה אש מעל
המזבח ושים קטרת והלך מהרה אל העדה וכפר עליהם
כי יצא הקצף מלפני יהוה החל הנגף: ויקח אהרן כאשר
דבר משה וירץ אל תוך הקהל והנה החל הנגף בעם ויתן
את הקטרת ויכפר על העם: ויעמד בין המתים ובין
החיים ותעצר המגפה: ויהיו המתים במגפה ארבעה
עשר אלף ושבע מאות מלבד המתים על דבר קרח: וישב
אהרן אל משה אל פתח אהל מועד והמגפה נעצרה:

ליהוה תרומה נתתי ללוים לנחלה על כן אמרתי להם בתוך בני
ישראל לא ינחלו נחלה: וידבר יהוה אל משה לאמר:
ואל הלוים תדבר ואמרת אלהם כי תקחו מאת בני ישראל
את המעשר אשר נתתי לכם מאתם נחלתכם והרמתם ממנו
תרומת יהוה מעשר מן המעשר: ונחשב לכם תרומתכם
כדגן מן הגרן וכמלאה מן היקב: כן תרימו גם אתם תרומת
יהוה מכל מעשרותיכם אשר תקחו מאת בני ישראל ונתתם
ממנו את תרומת יהוה לאהרן הכהן: מכל מתנותיכם תרימו
את כל תרומת יהוה מכל חלבו את מקדשו ממנו: ואמרת
אלהם בהרימכם את חלבו ממנו ונחשב ללוים כתבואת
גרן וכתבואת יקב: ואכלתם אתו בכל מקום אתם וביתכם
כי שכר הוא לכם חלף עבדתכם באהל מועד: ולא תשאו
עליו חטא בהרימכם את חלבו ממנו ואת קדשי בני ישראל
לא תחללו ולא תמותו:

יהוה אל משה ואל
אהרן לאמר: זאת
חקת התורה אשר
צוה יהוה לאמר
דבר אל בני ישראל
ויקחו אליך פרה
אדמה תמימה אשר אין בה מום אשר לא עלה עליה על:
ונתתם אתה אל אלעזר הכהן והוציא אתה אל מחוץ למחנה
ושחט אתה לפניו: ולקח אלעזר הכהן מדמה באצבעו והזה
אל נכח פני אהל מועד מדמה שבע פעמים: ושרף את הפרה לעיניו את עורה ואת בשרה ואת דמה על פרשה ישרף: ולקח הכהן עץ ארז ואזוב ושני תולעת והשליך אל תוך שרפת הפרה: וכבס בגדיו הכהן ורחץ בשרו במים ואחר יבא אל המחנה וטמא הכהן ע

ואתה ובניך אתך תשמרו את כהנתכם לכל דבר המזבח ולמבית
לפרכת ועבדתם עבדת מתנה אתן את כהנתכם והזר הקרב יומת:
וידבר יהוה אל אהרן ואני הנה נתתי לך את משמרת תרומתי
לכל קדשי בני ישראל לך נתתים למשחה ולבניך לחק
עולם: זה יהיה לך מקדש הקדשים מן האש כל קרבנם לכל
מנחתם ולכל חטאתם ולכל אשמם אשר ישיבו לי קדש
קדשים לך הוא ולבניך: בקדש הקדשים תאכלנו כל זכר
יאכל אתו קדש יהיה לך: וזה לך תרומת מתנם לכל תנופת
בני ישראל לך נתתים ולבניך ולבנתיך אתך לחק עולם כל
טהור בביתך יאכל אתו: כל חלב יצהר וכל חלב תירש ודגן
ראשיתם אשר יתנו ליהוה לך נתתים: בכורי כל אשר בארצם
אשר יביאו ליהוה לך יהיה כל טהור בביתך יאכלנו: כל חרם
בישראל לך יהיה: כל פטר רחם לכל בשר אשר יקריבו ליהוה
באדם ובבהמה יהיה לך אך פדה תפדה את בכור האדם ואת
בכור הבהמה הטמאה תפדה: ופדויו מבן חדש תפדה בערכך
כסף חמשת שקלים בשקל הקדש עשרים גרה הוא: אך
בכור שור או בכור כשב או בכור עז לא תפדה קדש הם את
דמם תזרק על המזבח ואת חלבם תקטיר אשה לריח ניחח
ליהוה: ובשרם יהיה לך כחזה התנופה וכשוק הימין לך
יהיה: כל תרומת הקדשים אשר יהרימו בני ישראל ליהוה
נתתי לך ולבניך ולבנתיך אתך לחק עולם ברית מלח
עולם הוא לפני יהוה לך ולזרעך אתך: ויאמר יהוה אל
אהרן בארצם לא תנחל וחלק לא יהיה לך בתוכם אני חלקך
ונחלתך בתוך בני ישראל: ולבני לוי הנה נתתי
כל מעשר בישראל לנחלה חלף עבדתם אשר הם עבדים
את עבדת אהל מועד ולא יקרבו עוד בני ישראל אל אהל
מועד לשאת חטא למות: ועבד הלוי הוא את עבדת אהל
מועד והם ישאו את עונם חקת עולם לדרתיכם ובתוך בני יש
ישראל לא ינחלו נחלה: כי את מעשר בני ישראל אשר

עד הערב: והשרת אתה וכבס בגדיו ורחץ בשרו במים
וטמא עד הערב: ואסף איש טהור את אפר הפרה והניח
מחוץ למחנה במקום טהור והיתה לעדת בני ישראל
למשמרת למי נדה חטאת היא: וכבס האסף את אפר
הפרה את בגדיו וטמא עד הערב והיתה לבני ישראל
ולגר הגר בתוכם לחקת עולם: הנגע במת לכל נפש אדם
וטמא שבעת ימים: הוא יתחטא בו ביום השלישי וביום
השביעי יטהר ואם לא יתחטא ביום השלישי וביום השביעי
לא יטהר: כל הנגע במת בנפש האדם אשר ימות ולא
יתחטא את משכן יהוה טמא ונכרתה הנפש ההוא מיש
מישראל כי מי נדה לא זרק עליו טמא יהיה עוד טמ
טמאתו בו: זאת התורה אדם כי ימות באהל כל הבא אל
האהל וכל אשר באהל וטמא שבעת ימים: וכל כלי פתוח
אשר אין צמיד פתיל עליו טמא הוא: וכל אשר יגע על
פני השדה בחלל חרב או במת או בעצם אדם או בקבר
יטמא שבעת ימים: ולקחו לטמא מעפר שרפת החטאת
ונתן עליו במים חיים אל כלי: ולקח אזוב וטבל במים
איש טהור והזה על האהל ועל כל הכלים ועל הנפשות
אשר היו שם ועל הנגע בעצם או בחלל או במת או בקבר:
והזה הטהור על הטמא ביום השלישי וביום השביעי וח
וחטאו ביום השביעי וכבס בגדיו ורחץ במים וטהר בערב:
ואיש אשר יטמא ולא יתחטא ונכרתה הנפש ההוא
מתוך הקהל כי את מקדש יהוה טמא מי נדה לא זרק
עליו טמא הוא: והיתה להם לחקת עולם ומזה מי הנדה
יכבס בגדיו והנגע במי הנדה יטמא עד הערב: וכל אשר
יגע בו הטמא יטמא והנפש הנגעת תטמא עד הערב:
ויבאו בני ישראל כל העדה מדבר צין בחדש הראש ון
וישב העם בקדש ותמת שם מרים ותקבר שם: ולא היה
מים לעדה ויקהלו על משה ועל אהרן: ויריב העם עם

משה ויאמרו לאמר ולו גוענו בגוע אחינו לפני יהוה:
ולמה הבאתם את קהל יהוה אל המדבר הזה למות שם אנחנו
ובעירנו: ולמה העליתנו ממצרים להביא אתנו אל
המקום הרע הזה לא מקום זרע ותאנה וגפן ורמון ומים
אין לשתות: ויבא משה ואהרן מפני הקהל אל פתח אהל
מועד ויפלו על פניהם ויראֵ כבוד יהוה אליהם: וידבר
יהוה אל משה לאמר: קח את המטה והקהל את העדה
אתה ואהרן אחיך ודברתם אל הסלע לעיניהם ונתן
מימיו והוצאת להם מים מן הסלע והשקית את העדה
ואת בעירם: ויקח משה את המטה מלפני יהוה כאשר
צוהו: ויקהילו משה ואהרן את הקהל אל פני הסלע ויאמר
להם שמעו נא המרים המן הסלע הזה נוציא לכם מים:
וירם משה את ידו ויך את הסלע במטהו פעמים ויצאו
מים רבים ותשת העדה ובעירם: ויאמר יהוה אל
משה ואל אהרן יען לא האמנתם בי להקדישני לעיני
בני ישראל לכן לא תביאו את הקהל הזה אל הארץ
אשר נתתי להם: המה מי מריבה אשר רבו בני ישראל
את יהוה ויקדש בם: וישלח משה מלאכים מקדש
אל מלך אדום כה אמר אחיך ישראל אתה ידעת את כל
התלאה אשר מצאתנו: וירדו אבתינו מצרימה
וכשב במצרים ימים רבים וירעו לנו מצרים ולאבתינו
ונצעק אל יהוה וישמע קלנו וישלח מלאך ויצאנו
ממצרים והנה אנחנו בקדש עיר קיצה גבולך: נעברה נא
בארצך לא נעבר בשדה ובכרם ולא נשתה מי באר דרך
המלך נלך לא נטה ימין ושמאל עד אשר נעבר גבולך: ויאמר אלין אדום לא תעבר בי פן בחרב אצא
לקראתך: ויאמרו בני ישראל במסלה נעלה ואם מימיך
נשתה אני ומקנני ונתתי מכרם רק אין דבר ברגלי אעברה:
ויאמר לא תעבר ויצא אדום לקראתו בעם כבד וביד

חזקה: ויפן אדום בתוך ואת ישראל עבר בגבולו ויט ישראל
מעליו: ויסעו מקדש ויבאו בני ישראל כל העדה הר החר:
ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן בהר ההר על גבול ארץ
אדום לאמר: ואספ אהרן אל עמיו כי לא יבא אל הארץ אשר
נתתי לבני ישראל על אשר מריתם את פי למי מריבה: קח
את אהרן ואת אלעזר בנו והעל אתם הר ההר: והפשט את
אהרן את בגדיו והלבשתם את אלעזר בנו ואהרן יאסף
ומת שם: ויעש משה באשר צוה יהוה ויעלו אל הר ההר
לעיני כל העדה: ויפשט משה את אהרן את בגדיו וילבש
אתם את אלעזר בנו ויאסף אהרן שם בראש ההר וירד משה
ואלעזר מן ההר: ויראו כל העדה כי גוע אהרן ויבכו את
אהרן שלשים יום כל בית ישראל: וישמע הכנעני מלך
ערד ישב הנגב כי בא ישראל דרך האתרים וילחם בישראל
וישב ממנו שבי: וידר ישראל נדר ליהוה ויאמר אם נתן
תתן את העם הזה בידי והחרמתי את עריהם: וישמע יהוה
בקול ישראל ויתן את הכנעני ויחרם אתהם ואת עריהם
ויקרא שם המקום חרמה: ויסעו מהר ההר דרך ים
סוף לסבב את ארץ אדום ותקצר נפש העם בדרך: וידבר
העם באלהים ובמשה למה העליתנו ממצרים למות
במדבר כי אין לחם ואין מים ונפשינו קצה בלחם הקלקל:
וישלח יהוה בעם את הנחשים השרפים וינשכו את העם וימת
עם רב מישראל: ויבא העם אל משה ויאמרו חטאנו כי דברנו
ביהוה ובך התפלל אל יהוה ויסר מעלינו את
הנחש ויתפלל משה בעד העם: ויאמר יהוה אל משה
עשה לך שרף ושים אתו על נס והיה כל הנשוך וראה
אתו וחי: ויעש משה נחש נחשת וישם על הנס והיה
אם נשך הנחש את איש והביט אל נחש הנחשת וחי: ויסעו
בני ישראל ויחנו באבת: ויסעו מאבת ויחנו בעיי העברים
במדבר אשר על פני מואב ממזרח השמש: משם נסעו

ויחנו בנחל זרד: משם נסעו ויחנו מעבר ארנן אשר במדבר
היצא מגבול האמרי כי ארנן גבול מואב בין מואב ובין
האמרי: על כן יאמר בספר מלחמת יהוה את והב בסופה
ואת הנחלים ארנן: ואשר הנחלים אשר נטה לשבת ער
ונשען לגבול מואב: ומשם בארה הוא הבאר אשר אמר
יהוה למשה אספ את העם ואתנה להם מים: אז ישיר ישראל
את השירה הזאת עלי באר ענו לה: באר חפרוה שרים כרוה
נדיבי העם במחקק במשענתם וממדבר מתנה: וממתנה
נחליאל ומנחליאל במות: ומבמות הגיא אשר בשדה מואב
ראש הפסגה ונשקפה על פני הישימון: וישלח
ישראל מלאכים אל סיחן מלך האמרי לאמר: אעברה
בארצך לא נטה בשדה ובכרם ולא נשתה מי באר בדרך
המלך נלך עד אשר נעבר גבולך: ולא יתן סיחן את ישראל
עבר בגבולו ויאסף סיחן את כל עמו ויצא לקראת ישראל
המדברה ויבא יהצה וילחם בישראל: ויכהו ישראל לפי
חרב וירש את ארצו מארנן עד יבק עד בני עמון כי עז גבול
בני עמון: ויקח ישראל את כל הערים האלה וישב
ישראל בכל ערי האמרי בחשבון ובכל בנתיה: כי חשבון
עיר סיחון מלך האמרי הוא והוא נלחם במלך מואב
הראשון ויקח את כל ארצו מידו עד ארנן: על כן יאמרו
המשלים באו חשבון תבנה ותכונן עיר סיחון: כי אש יצאה
מחשבון להבה מקרית סיחון אכלה ער מואב בעלי כן
במות ארנון: אוי לך מואב אבדת עם כמוש נתן בניו פלט
ובנתיו בשבית למלך אמרי סיחון: ונרם אבד
חשבון עד דיבון ונשים עד נפח אשר עד מדבא: וישב
ישראל בארץ האמרי: וישלח משה לתור את יעזר וילכדו
בנתיה וירש את האמרי אשר שם: ויפנו ויעלו דרך
הבשן ויצא עוג מלך הבשן לקראתם הוא וכל עמו למלחמה
אדרעי: ויאמר יהוה אל משה אל תירא אתו כי בידך נתתי

את ואת כל עמך אשר בקרבך יראו את מעשה יהוה כי נורא הוא אשר אני עשה עמך׃ שמר לך את אשר אנכי מצוך היום הנני גרש מפניך את האמרי והכנעני והחתי והפרזי והחוי והיבוסי׃ השמר לך פן תכרת ברית לישב הארץ אשר אתה בא עליה פן יהיה למוקש בקרבך׃ כי את מזבחתם תתצון ואת מצבתם תשברון ואת אשריו תכרתון׃ כי לא תשתחוה לאל אחר כי יהוה קנא שמו אל קנא הוא׃ פן תכרת ברית לישב הארץ והזנו אחרי אלהיהם וזבחו לאלהיהם וקרא לך ואכלת מזבחו׃ ולקחת מבנתיו לבניך ובנתיו הזנות את אלהיהם והזנו את בניך אחרי אלהיהם׃ אלהי מסכה לא תעשה לך׃ את חג המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות אשר צויתיך למועד חדש האביב כי בחדש האביב יצאת ממצרים׃ כל פטר רחם לי וכל מקנך תזכר פטר שור ושה׃ ופטר חמור תפדה בשה וכל בכור בניך תפדה ולא יראו פני ריקם׃ ששת ימים תעבד וביום השביעי תשבת בחרישׁ ובקציר תשבת׃ וחג שבעות תעשה לך בכורי קציר חטים וחג האסיף תקופת השנה׃ שלשׁ פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני האדן יהוה אלהי ישראל׃ כי אורישׁ גוים מפניך והרחבתי את גבלך ולא יחמד איש את ארצך בעלתך לראות את פני יהוה אלהיך שלשׁ פעמים בשנה׃ לא תשחט על חמץ דם זבחי ולא ילין לבקר זבח חג הפסח׃ ראשית בכורי אדמתך תביא בית יהוה אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו׃ ויאמר יהוה אל משה כתב לך את הדברים האלה כי על פי הדברים האלה כרתי אתך ברית ואת ישראל׃ ויהי שם עם יהוה ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכל ומים לא שתה ויכתב על הלחת את דברי הברית עשרת הדברים׃ ויהי ברדתו את שני לחת העדת משה יורד מן ההר ומשה לא ידע כי קרן עור פניו בדברו אתו׃ וירא אהרן וכל בני ישראל את משה והנה קרן עור פניו ויראו מגשת אליו׃ ויקרא אליהם משה ויפנו אליו אהרן וכל הנשאים בעדה וידבר משה אליהם׃ ואחרי כן נגשו כל בני ישראל ויצו אתם את כל אשר דבר יהוה אתו בהר סיני׃ ויכל משה מדבר אתם ויתן על פניו מסוה׃ ובבא משה לפני יהוה לדבר אתו יסיר את המסוה עד צאתו ויצא ודבר אל בני ישראל את אשר יצוה׃ וראו בני ישראל את פני משה כי קרן עור פני משה והשיב משה את המסוה על פניו עד בואו לדבר אתו׃ ויקהל משה את כל עדת בני ישראל ויאמר אלהם אלה הדברים אשר צוה יהוה לעשות אתם׃ ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי יהיה לכם קדש שבת שבתון ליהוה כל העשה בו מלאכה יומת׃ לא תבערו אש בכל משבתיכם ביום השבת׃ ויאמר משה אל כל עדת בני ישראל לאמר זה הדבר אשר צוה יהוה לאמר׃ קחו מאתכם תרומה ליהוה כל נדיב לבו יביאה את תרומת יהוה זהב וכסף ונחשת׃ ותכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים׃ ועורת אילם מאדמים וערת תחשים ועצי שטים׃ שמן למאור בשמים לשמן המשחה ולקטרת הסמים׃ אבני שהם ואבני מלואים לאפד ולחשן׃ וכל חכם לב בכם יבאו ויעשו את כל אשר צוה יהוה׃ את המשכן את אהלו ואת מכסהו את קרסיו ואת קרשיו את בריחו את עמדיו ואת אדניו׃ את הארן ואת בדיו את הכפרת ואת פרכת המסך׃ את השלחן ואת בדיו ואת כל כליו ואת לחם הפנים׃ ואת מנרת המאור ואת כליה ואת נרתיה ואת שמן המאור׃ ואת מזבח הקטרת ואת בדיו ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים ואת מסך הפתח לפתח המשכן׃ את מזבח העלה ואת מכבר הנחשת אשר לו את בדיו ואת כל כליו את הכיור ואת כנו׃ את קלעי החצר את עמדיו ואת אדניו ואת מסך שער החצר׃ את יתדת המשכן ואת יתדת החצר ואת מיתריהם׃ את בגדי השרד לשרת בקדש את בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן׃ ויצאו כל עדת בני ישראל מלפני משה׃ ויבאו כל איש אשר נשאו לבו וכל אשר נדבו רוחו אתו הביאו את תרומת יהוה למלאכת עבדת האהל ולכל עבדתו ולבגדי הקדש׃ והאנשים על הנשים באו כל נדיב לב הביאו חח ונזם וטבעת וכומז כל כלי זהב וכל איש אשר הניף תנופת זהב ליהוה׃ וכל אשר נמצא אתו תכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים ועורת אילם מאדמים וערת תחשים הביאו׃ כל מרים תרומת כסף ונחשת הביאו את תרומת יהוה וכל אשר נמצא אתו עצי שטים לכל מלאכת העבדה הביאו׃ וכל אשה חכמת לב בידיה טוו וַיָּבִיאוּ מַטְוֶה אֶת הַתְּכֵלֶת וְאֶת הָאַרְגָּמָן אֶת תּוֹלַעַת הַשָּׁנִי וְאֶת הַשֵּׁשׁ׃ וְכָל הַנָּשִׁים אֲשֶׁר נָשָׂא לִבָּן אֹתָן בְּחָכְמָה טָווּ אֶת הָעִזִּים׃ וְהַנְּשִׂאִם הֵבִיאוּ אֶת אַבְנֵי הַשֹּׁהַם וְאֶת אַבְנֵי הַמִּלֻּאִים לָאֵפֹד וְלַחֹשֶׁן׃ וְאֶת הַבֹּשֶׂם וְאֶת הַשָּׁמֶן לְמָאוֹר וּלְשֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְלִקְטֹרֶת הַסַּמִּים׃ כָּל אִישׁ וְאִשָּׁה אֲשֶׁר נָדַב לִבָּם לְהָבִיא לְכָל הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לַעֲשׂוֹת בְּיַד מֹשֶׁה הֵבִיאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל נְדָבָה לַיהוָה׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רְאוּ קָרָא יְהוָה בְּשֵׁם בְּצַלְאֵל בֶּן אוּרִי בֶן חוּר לְמַטֵּה יְהוּדָה׃ וַיְמַלֵּא אֹתוֹ רוּחַ אֱלֹהִים בְּחָכְמָה בִּתְבוּנָה וּבְדַעַת וּבְכָל מְלָאכָה׃ וְלַחְשֹׁב מַחֲשָׁבֹת לַעֲשׂוֹת בַּזָּהָב וּבַכֶּסֶף וּבַנְּחֹשֶׁת׃ וּבַחֲרֶשֶׁת אֶבֶן לְמַלֻּאת וּבַחֲרֶשֶׁת עֵץ לַעֲשׂוֹת בְּכָל מְלָאכָה מְלָאכֶת מַחֲשָׁבֶת׃ וּלְהוֹרֹת נָתַן בְּלִבּוֹ הוּא וְאָהֳלִיאָב בֶּן אֲחִיסָמָךְ לְמַטֵּה דָן׃ מִלֵּא אוֹתָם חָכְמַת לֵב לַעֲשׂוֹת כָּל מְלֶאכֶת חָרָשׁ וְחֹשֵׁב וְרֹקֵם בַּתְּכֵלֶת וּבָאַרְגָּמָן בְּתוֹלַעַת הַשָּׁנִי וּבַשֵּׁשׁ וְאֹרֵג עֹשֵׂי כָל מְלָאכָה וְחֹשְׁבֵי מַחֲשָׁבֹת׃ וַיַּעַשׂ בְּצַלְאֵל וְאָהֳלִיאָב וְכָל אִישׁ חַכַם לֵב אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה חָכְמָה וּתְבוּנָה בָּהֵמָּה לָדַעַת לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל מְלֶאכֶת עֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ לְכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה׃ וַיִּקְרָא מֹשֶׁה אֶל בְּצַלְאֵל וְאֶל אָהֳלִיאָב וְאֶל כָּל אִישׁ חֲכַם לֵב אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה חָכְמָה בְּלִבָּם כֹּל אֲשֶׁר נְשָׂאוֹ לִבּוֹ לְקָרְבָה אֶל הַמְּלָאכָה לַעֲשֹׂתָהּ׃ וַיִּקְחוּ מִלִּפְנֵי מֹשֶׁה אֵת כָּל הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר הֵבִיאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל לִמְלֶאכֶת עֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ לַעֲשׂתָהּ וְהֵם הֵבִיאוּ עוֹד אֵלָיו נְדָבָה בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר׃ וַיָּבֹאוּ כָּל הַחֲכָמִים הָעֹשִׂים אֵת כָּל מְלֶאכֶת הַקֹּדֶשׁ אִישׁ אִישׁ מִמְּלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר הֵמָּה עֹשִׂים׃ וַיֹּאמְרוּ אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר מַרְבִּים הָעָם לְהָבִיא מִדֵּי הָעֲבֹדָה לַמְּלָאכָה אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לַעֲשׂוֹת אֹתָהּ׃ וַיְצַו מֹשֶׁה וַיַּעֲבִירוּ קוֹל בַּמַּחֲנֶה לֵאמֹר אִישׁ וְאִשָּׁה אַל יַעֲשׂוּ עוֹד מְלָאכָה לִתְרוּמַת הַקֹּדֶשׁ וַיִּכָּלֵא הָעָם מֵהָבִיא׃ וְהַמְּלָאכָה הָיְתָה דַיָּם לְכָל הַמְּלָאכָה לַעֲשׂוֹת אֹתָהּ וְהוֹתֵר׃ וַיַּעַשׂ כָּל חַכַם לֵב בָּעֹשִׂים אֶת הַמִּשְׁכָּן עֶשֶׂר יְרִיעֹת שֵׁשׁ מָשְׁזָר וּתְכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי כְּרֻבִים מַעֲשֵׂה חֹשֵׁב עָשָׂה אֹתָם׃ אֹרֶךְ הַיְרִיעָה הָאַחַת שְׁמֹנֶה וְעֶשְׂרִים בָּאַמָּה וְרֹחַב אַרְבַּע בָּאַמָּה הַיְרִיעָה הָאֶחָת מִדָּה אַחַת לְכָל הַיְרִיעֹת׃ וַיְחַבֵּר אֶת חָמֵשׁ הַיְרִיעֹת לְבָד וְאֶת חָמֵשׁ הַיְרִיעֹת חִבַּר לְבָד׃ וַיַּעַשׂ לֻלְאֹת תְּכֵלֶת עַל שְׂפַת הַיְרִיעָה הָאֶחָת מִקָּצָה בַּחֲבָרָה וְכֵן עָשָׂה בִּשְׂפַת הַיְרִיעָה הַקִּיצוֹנָה בַּמַּחְבֶּרֶת הַשֵּׁנִית׃ חֲמִשִּׁים לֻלְאֹת עָשָׂה בַּיְרִיעָה הָאֶחָת וַחֲמִשִּׁים לֻלְאֹת עָשָׂה בִּקְצֵה הַיְרִיעָה אֲשֶׁר בַּמַּחְבֶּרֶת הַשֵּׁנִית מְקַבְּלֹת הַלֻּלְאֹת אִשָּׁה אֶל אֲחֹתָהּ׃ וַיַּעַשׂ חֲמִשִּׁים קַרְסֵי זָהָב וַיְחַבֵּר אֶת הַיְרִיעֹת אִשָּׁה אֶל אֲחֹתָהּ בַּקָּרָסִים וַיְהִי הַמִּשְׁכָּן אֶחָד׃ וַיַּעַשׂ יְרִיעֹת עִזִּים לְאֹהֶל עַל הַמִּשְׁכָּן עַשְׁתֵּי עֶשְׂרֵה יְרִיעֹת עָשָׂה אֹתָם׃ אֹרֶךְ הַיְרִיעָה הָאַחַת שְׁלֹשִׁים בָּאַמָּה וְרֹחַב אַרְבַּע אַמּוֹת הַיְרִיעָה הָאֶחָת מִדָּה אַחַת לְעַשְׁתֵּי עֶשְׂרֵה יְרִיעֹת׃ וַיְחַבֵּר אֶת חָמֵשׁ הַיְרִיעֹת לְבָד וְאֶת שֵׁשׁ הַיְרִיעֹת לְבָד וְכָפַל אֶת הַיְרִיעָה הַשִּׁשִּׁית אֶל מוּל פְּנֵי הָאֹהֶל׃ וַיַּעַשׂ חֲמִשִּׁים לֻלְאֹת עַל שְׂפַת הַיְרִיעָה הָאֶחָת הַקִּיצוֹנָה בַּחֲבָרָה וַחֲמִשִּׁים לֻלְאֹת עַל שְׂפַת הַיְרִיעָה הַחֹבֶרֶת הַשֵּׁנִית׃ וַיַּעַשׂ קַרְסֵי נְחֹשֶׁת חֲמִשִּׁים לְחַבֵּר אֶת הָאֹהֶל וַיְהִי אֶחָד׃ וּמִכְסֶה לָאֹהֶל עֹרֹת אֵילִם מְאָדָּמִים וּמִכְסֵה עֹרֹת תְּחָשִׁים מִלְמָעְלָה׃ וַיַּעַשׂ אֶת הַקְּרָשִׁים לַמִּשְׁכָּן עֲצֵי שִׁטִּים עֹמְדִים׃ עֶשֶׂר אַמּוֹת אֹרֶךְ הַקָּרֶשׁ וְאַמָּה וַחֲצִי הָאַמָּה רֹחַב הַקָּרֶשׁ הָאֶחָד׃ שְׁתֵּי יָדוֹת לַקָּרֶשׁ הָאֶחָד מְשֻׁלָּבוֹת אִשָּׁה אֶל אֲחֹתָהּ כֵּן עָשָׂה לְכֹל קַרְשֵׁי הַמִּשְׁכָּן׃ וַיַּעַשׂ אֶת הַקְּרָשִׁים לַמִּשְׁכָּן עֶשְׂרִים קֶרֶשׁ לִפְאַת נֶגְבָּה תֵּימָנָה׃ וְאַרְבָּעִים אַדְנֵי כֶסֶף עָשָׂה תַּחַת עֶשְׂרִים הַקָּרֶשׁ שְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד לִשְׁתֵּי יְדֹתָיו וּשְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד לִשְׁתֵּי יְדֹתָיו׃ וְלַצֶּלַע הַשֵּׁנִית לַמִּשְׁכָּן לִפְאַת צָפוֹן עָשָׂה עֶשְׂרִים קָרֶשׁ׃ וְאַרְבָּעִים אַדְנֵיהֶם כֶּסֶף שְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד וּשְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד׃ וְלִירְכְּתֵי הַמִּשְׁכָּן יָמָּה עָשָׂה שִׁשָּׁה קְרָשִׁים׃ וּשְׁנֵי קְרָשִׁים עָשָׂה לִמְקֻצֹעֹת הַמִּשְׁכָּן בִּירֵכָתָיִם׃ וְהָיוּ תוֹאֲמִם מִלְּמַטָּה וְיַחְדָּו יִהְיוּ תַמִּים עַל רֹאשׁוֹ אֶל הַטַּבַּעַת הָאֶחָת כֵּן עָשָׂה לִשְׁנֵיהֶם לִשְׁנֵי הַמִּקְצֹעוֹת׃ וְהָיוּ שְׁמֹנָה קְרָשִׁים וְאַדְנֵיהֶם כֶּסֶף שִׁשָּׁה עָשָׂר אֲדָנִים שְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד׃ וַיַּעַשׂ בְּרִחִים עֲצֵי שִׁטִּים חֲמִשָּׁה לְקַרְשֵׁי צֶלַע הַמִּשְׁכָּן הָאֶחָת׃ וַחֲמִשָּׁה בְרִחִים לְקַרְשֵׁי צֶלַע הַמִּשְׁכָּן הַשֵּׁנִית וַחֲמִשָּׁה בְרִחִים לְקַרְשֵׁי הַמִּשְׁכָּן לַיָּרְכָתַיִם יָמָּה׃ וַיַּעַשׂ אֶת הַבָּרִיחַ הַתִּיכֹן בָּרַחַת בְּתוֹךְ הַקְּרָשִׁים מִן הַקָּצֶה אֶל הַקָּצֶה׃ וְאֶת הַקְּרָשִׁים צִפָּה זָהָב וְאֶת טַבְּעֹתֵיהֶם עָשָׂה זָהָב בָּתִּים לַבְּרִחִים וַיְצַף אֶת הַבְּרִחִים זָהָב׃ וַיַּעַשׂ אֶת הַפָּרֹכֶת תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן תּוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מָשְׁזָר כְּרֻבִים מַעֲשֵׂה חֹשֵׁב עָשָׂה אֹתָהּ׃ וַיַּעַשׂ לָהּ אַרְבָּעָה עַמּוּדֵי שִׁטִּים וַיְצַף אֹתָם זָהָב וָוֵיהֶם זָהָב וַיִּצֹק לָהֶם אַרְבָּעָה אַדְנֵי כָסֶף׃ וַיַּעַשׂ מָסָךְ לְפֶתַח הָאֹהֶל תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן תּוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מָשְׁזָר מַעֲשֵׂה רֹקֵם׃ וְאֶת חֲמֵשֶׁת עַמּוּדֵיהֶם וָוֵיהֶם וַיְצַף רָאשֵׁיהֶם וְחִשְׁקֵיהֶם זָהָב וַחֲמִשָּׁתָם נְחֹשֶׁת׃ וַיַּעַשׂ בְּצַלְאֵל אֶת הָאָרֹן עֲצֵי שִׁטִּים אַמָּתַיִם וָחֵצִי אָרְכּוֹ וְאַמָּה וָחֵצִי רָחְבּוֹ וְאַמָּה וָחֵצִי קֹמָתוֹ׃ וַיְצַפֵּהוּ זָהָב טָהוֹר מִבַּיִת וּמִחוּץ וַיַּעַשׂ עָלָיו זֵר זָהָב סָבִיב׃ וַיִּצֹק לוֹ אַרְבַּע טַבְּעֹת זָהָב עַל אַרְבַּע פַּעֲמֹתָיו וּשְׁתֵּי טַבָּעוֹת עַל צַלְעוֹ הָאַחַת וּשְׁתֵּי טַבָּעוֹת עַל צַלְעוֹ הַשֵּׁנִית׃ וַיַּעַשׂ בַּדֵּי עֲצֵי שִׁטִּים וַיְצַף אֹתָם זָהָב׃ וַיָּבֵא אֶת הַבַּדִּים בַּטַּבָּעוֹת עַל צַלְעוֹת הָאָרֹן לָשֵׂאת אֶת הָאָרֹן׃ וַיַּעַשׂ כַּפֹּרֶת זָהָב טָהוֹר אַמָּתַיִם וָחֵצִי אָרְכָּהּ וְאַמָּה וָחֵצִי רָחְבָּהּ׃ וַיַּעַשׂ שְׁנֵי כְרֻבִים זָהָב מִקְשָׁה עָשָׂה אֹתָם מִשְּׁנֵי קְצוֹת הַכַּפֹּרֶת׃ כְּרוּב אֶחָד מִקָּצָה מִזֶּה וּכְרוּב אֶחָד מִקָּצָה מִזֶּה מִן הַכַּפֹּרֶת עָשָׂה אֶת הַכְּרֻבִים עַל שְׁנֵי קְצוֹתָיו׃ וַיִּהְיוּ הַכְּרוּבִים פֹּרְשֵׂי כְנָפַיִם לְמַעְלָה סֹכְכִים בִּכְנָפֵיהֶם עַל הַכַּפֹּרֶת וּפְנֵיהֶם אִשָּׁה אֶל אֲחִיתָהּ אֶל הַכַּפֹּרֶת הָיוּ פְּנֵי הַכְּרוּבִים׃ וַיַּעַשׂ אֶת הַשֻּׁלְחָן עֲצֵי שִׁטִּים אַמָּתַיִם אָרְכּוֹ וְאַמָּה רָחְבּוֹ וְאַמָּה וָחֵצִי קֹמָתוֹ׃ וַיְצַפֵּהוּ זָהָב טָהוֹר וַיַּעַשׂ לוֹ זֵר זָהָב סָבִיב׃ וַיַּעַשׂ לוֹ מִסְגֶּרֶת טֹפַח סָבִיב וַיַּעַשׂ זֵר זָהָב לְמִסְגַּרְתּוֹ סָבִיב׃ וַיִּצֹק לוֹ אַרְבַּע טַבְּעֹת זָהָב וַיִּתֵּן הַטַּבָּעוֹת עַל אַרְבַּע הַפֵּאוֹת אֲשֶׁר לְאַרְבַּע רַגְלָיו׃ לְעֻמַּת הַמִּסְגֶּרֶת הָיוּ הַטַּבָּעוֹת בָּתִּים לַבַּדִּים לָשֵׂאת אֶת הַשֻּׁלְחָן׃ וַיַּעַשׂ אֶת הַבַּדִּים עֲצֵי שִׁטִּים וַיְצַף אֹתָם זָהָב וְנִשָּׂא בָהֶם אֶת הַשֻּׁלְחָן׃ וַיַּעַשׂ אֶת הַקְּעָרֹת וְאֶת הַכַּפֹּת וְאֶת הַקְּשָׂוֹת וְאֶת הַמְנַקִּיֹּת אֲשֶׁר יֻסַּךְ בָּהֶן זָהָב סָגוּר עָשָׂה אֹתָם׃ וַיַּעַשׂ עַל הַשֻּׁלְחָן לֶחֶם פָּנִים לִפְנֵי תָמִיד׃ וַיַּעַשׂ אֶת הַמְּנֹרָה זָהָב טָהוֹר מִקְשָׁה עָשָׂה אֶת הַמְּנוֹרָה יְרֵכָהּ וְקָנָהּ גְּבִעֹלֶיהָ כַּפְתֹּרֶיהָ וּפְרָחֶיהָ מִמֶּנָּה הָיוּ׃ וְשִׁשָּׁה קָנִים יֹצְאִים מִצִּדֶּיהָ שְׁלֹשָׁה קְנֵי מְנוֹרָה מִצִּדָּהּ הָאֶחָד וּשְׁלֹשָׁה קְנֵי מְנוֹרָה מִצִּדָּהּ הַשֵּׁנִי׃ שְׁלֹשָׁה גְבִעִלִים מְשֻׁקָּדִים בַּקָּנֶה הָאֶחָד כַּפְתֹּר וָפֶרַח וּשְׁלֹשָׁה גְבִעִלִים מְשֻׁקָּדִים בַּקָּנֶה הָאֶחָד כַּפְתֹּר וָפֶרַח כֵּן לְשִׁשָּׁה הַקָּנִים הַיֹּצְאִים מִן הַמְּנוֹרָה׃ וּבַמְּנוֹרָה אַרְבָּעָה גְבִעִלִים מְשֻׁקָּדִים כַּפְתֹּרֶיהָ וּפְרָחֶיהָ׃ וְכַפְתֹּר תַּחַת שְׁנֵי הַקָּנִים מִמֶּנָּה וְכַפְתֹּר תַּחַת שְׁנֵי הַקָּנִים מִמֶּנָּה וְכַפְתֹּר תַּחַת שְׁנֵי הַקָּנִים מִמֶּנָּה לְשִׁשָּׁה הַקָּנִים הַיֹּצְאִים מִן הַמְּנוֹרָה׃ כַּפְתֹּרֵיהֶם וְקָנֵיהֶם מִמֶּנָּה הָיוּ כֻּלָּהּ מִקְשָׁה אַחַת זָהָב טָהוֹר׃ וַיַּעַשׂ אֶת נֵרֹתֶיהָ שִׁבְעָה וּמַלְקָחֶיהָ וּמַחְתֹּתֶיהָ זָהָב׃ כִּכָּר זָהָב יָשָׁה אֹתָהּ וְאֶת כָּל כֵּלֶיהָ׃ וַיַּעַשׂ אֶת מִזְבַּח הַקְּטֹרֶת עֲצֵי שִׁטִּים אַמָּה אָרְכּוֹ וְאַמָּה רָחְבּוֹ רָבוּעַ וְאַמָּתַיִם קֹמָתוֹ מִמֶּנּוּ קַרְנֹתָיו׃ וַיְצַף אֹתוֹ זָהָב טָהוֹר אֶת גַּגּוֹ וְאֶת קִירֹתָיו סָבִיב וְאֶת קַרְנֹתָיו וַיַּעַשׂ לוֹ זֵר זָהָב סָבִיב׃ וּשְׁתֵּי טַבְּעֹת זָהָב עָשָׂה לוֹ מִתַּחַת לְזֵרוֹ עַל שְׁתֵּי צַלְעֹתָיו עַל שְׁנֵי צִדָּיו לְבָתִּים לַבַּדִּים לָשֵׂאת אֹתוֹ בָּהֶם׃ וַיַּעַשׂ אֶת הַבַּדִּים עֲצֵי שִׁטִּים וַיְצַף אֹתָם זָהָב׃ וַיִּתֵּן אֶת הַמִּזְבֵּחַ לִפְנֵי הַפָּרֹכֶת אֲשֶׁר עַל אֲרוֹן הָעֵדֻת לִפְנֵי הַכַּפֹּרֶת אֲשֶׁר עַל הָעֵדֻת אֲשֶׁר אִוָּעֵד לְךָ שָׁמָּה׃ וְהִקְטִיר עָלָיו בְּצַלְאֵל קְטֹרֶת סַמִּים בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר בְּהֵיטִיבוֹ אֶת הַנֵּרֹת יַקְטִירֶנָּה׃ וּבְהַעֲלֹת אַהֲרֹן אֶת הַנֵּרֹת בֵּין הָעַרְבַּיִם יַקְטִירֶנָּה קְטֹרֶת תָּמִיד לִפְנֵי יְהוָה לְדֹרֹתֵיכֶם׃ לֹא תַעֲלוּ עָלָיו קְטֹרֶת זָרָה וְעֹלָה וּמִנְחָה וְנֵסֶךְ לֹא תְנַסְּכוּ עָלָיו׃ וְכִפֶּר אַהֲרֹן עַל קַרְנֹתָיו אַחַת בַּשָּׁנָה מִדַּם חַטַּאת הַכִּפֻּרִים אַחַת בַּשָּׁנָה יְכַפֶּר עָלָיו לְדֹרֹתֵיכֶם קֹדֶשׁ קָדָשִׁים הוּא לַיהוָה׃ וַיַּעַשׂ אֶת מִזְבַּח הָעֹלָה עֲצֵי שִׁטִּים חָמֵשׁ אַמּוֹת אָרְכּוֹ וְחָמֵשׁ אַמּוֹת רָחְבּוֹ רָבוּעַ וְשָׁלֹשׁ אַמּוֹת קֹמָתוֹ׃ וַיַּעַשׂ קַרְנֹתָיו עַל אַרְבַּע פִּנֹּתָיו מִמֶּנּוּ קַרְנֹתָיו וַיְצַף אֹתוֹ נְחֹשֶׁת׃ וַיַּעַשׂ אֶת כָּל כְּלֵי הַמִּזְבֵּחַ אֶת הַסִּירֹת וְאֶת הַיָּעִים וְאֶת הַמִּזְרָקֹת אֶת הַמִּזְלָגֹת וְאֶת הַמַּחְתֹּת כָּל כֵּלָיו עָשָׂה נְחֹשֶׁת׃ וַיַּעַשׂ לַמִּזְבֵּחַ מִכְבַּר מַעֲשֵׂה רֶשֶׁת נְחֹשֶׁת תַּחַת כַּרְכֻּבוֹ מִלְּמַטָּה עַד חֲצִיוֹ׃ וַיִּצֹק אַרְבַּע טַבָּעוֹת בְּאַרְבַּע קְצוֹת מִכְבַּר הַנְּחֹשֶׁת לְבָתִּים לַבַּדִּים׃ וַיַּעַשׂ אֶת הַבַּדִּים עֲצֵי שִׁטִּים וַיְצַף אֹתָם נְחֹשֶׁת׃ וַיָּבֵא אֶת הַבַּדִּים בַּטַּבָּעוֹת עַל צַלְעוֹת הַמִּזְבֵּחַ לָשֵׂאת אֹתוֹ בָּהֶם נְבוּב לֻחֹת מְלֻאִים תַּעֲשֶׂה אֹתוֹ כַּאֲשֶׁר הָרְאָה אֹתְךָ בָּהָר כֵּן יַעֲשׂוּ׃ וַיַּעַשׂ אֶת הַכִּיּוֹר נְחֹשֶׁת וְאֶת כַּנּוֹ נְחֹשֶׁת בְּמַרְאֹת הַצֹּבְאֹת אֲשֶׁר צָבְאוּ פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃ וַיַּעַשׂ אֶת הֶחָצֵר לִפְאַת נֶגְבָּה תֵּימָנָה קַלְעֵי הֶחָצֵר שֵׁשׁ מָשְׁזָר מֵאָה בָּאַמָּה׃ עַמֻּדֵיהֶם עֶשְׂרִים וְאַדְנֵיהֶם עֶשְׂרִים נְחֹשֶׁת וָוֵי הָעַמֻּדִים וְחִשְׁקֵיהֶם כָּסֶף׃ וְכֵן לִפְאַת צָפוֹן מֵאָה בָּאַמָּה עַמֻּדֵיהֶם עֶשְׂרִים וְאַדְנֵיהֶם עֶשְׂרִים נְחֹשֶׁת וָוֵי הָעַמֻּדִים וְחִשְׁקֵיהֶם כָּסֶף׃ וְלִפְאַת יָם קַלְעִים חֲמִשִּׁים אַמָּה עַמֻּדֵיהֶם עֲשָׂרָה וְאַדְנֵיהֶם עֲשָׂרָה׃ וְלִפְאַת קֵדְמָה מִזְרָחָה חֲמִשִּׁים אַמָּה׃ וַיַּעַשׂ קַלְעֵי לַכָּתֵף הָאֶחָת חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה אַמָּה עַמֻּדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וְאַדְנֵיהֶם שְׁלֹשָׁה׃ וְלַכָּתֵף הַשֵּׁנִית חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה קְלָעִים עַמֻּדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וְאַדְנֵיהֶם שְׁלֹשָׁה׃ וְלְשַׁעַר הֶחָצֵר מָסַךְ עֶשְׂרִים אַמָּה תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן תּוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מָשְׁזָר מַעֲשֵׂה רֹקֵם עַמֻּדֵיהֶם אַרְבָּעָה וְאַדְנֵיהֶם אַרְבָּעָה׃ כָּל עַמּוּדֵי הֶחָצֵר סָבִיב חֲשֻׁקִים כָּסֶף וָוֵיהֶם כֶּסֶף וְאַדְנֵיהֶם נְחֹשֶׁת׃ אֹרֶךְ הֶחָצֵר מֵאָה בָּאַמָּה וְרֹחַב חֲמִשִּׁים בַּחֲמִשִּׁים וְקוֹמָה חָמֵשׁ אַמּוֹת שֵׁשׁ מָשְׁזָר וְאַדְנֵיהֶם נְחֹשֶׁת׃ כָּל כְּלֵי הַמִּשְׁכָּן לְכָל עֲבֹדָתוֹ וְכָל יְתֵדֹתָיו וְכָל יִתְדֹת הֶחָצֵר נְחֹשֶׁת׃ אֵלֶּה פְקוּדֵי הַמִּשְׁכָּן מִשְׁכַּן הָעֵדֻת אֲשֶׁר פֻּקַּד עַל פִּי מֹשֶׁה עֲבֹדַת הַלְוִיִּם בְּיַד אִיתָמָר בֶּן אַהֲרֹן הַכֹּהֵן׃ וּבְצַלְאֵל בֶּן אוּרִי בֶן חוּר לְמַטֵּה יְהוּדָה עָשָׂה אֵת כָּל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה׃ וְאִתּוֹ אָהֳלִיאָב בֶּן אֲחִיסָמָךְ לְמַטֵּה דָן חָרָשׁ וְחֹשֵׁב וְרֹקֵם בַּתְּכֵלֶת וּבָאַרְגָּמָן בְּתוֹלַעַת הַשָּׁנִי וּבַשֵּׁשׁ׃ כָּל הַזָּהָב הֶעָשׂוּי לַמְּלָאכָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה הַקֹּדֶשׁ וַיְהִי זְהַב הַתְּנוּפָה תֵּשַׁע וְעֶשְׂרִים כִּכָּר וּשְׁבַע מֵאוֹת וּשְׁלֹשִׁים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ׃ וְכֶסֶף פְּקוּדֵי הָעֵדָה מְאַת כִּכָּר וְאֶלֶף וּשְׁבַע מֵאוֹת וַחֲמִשָּׁה וְשִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ׃ בֶּקַע לַגֻּלְגֹּלֶת מַחֲצִית הַשֶּׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ לְכֹל הָעֹבֵר עַל הַפְּקוּדִים מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה לְשֵׁשׁ מֵאוֹת אֶלֶף וּשְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים׃ וַיְהִי מְאַת כִּכַּר הַכֶּסֶף לָצֶקֶת אֶת אַדְנֵי הַקֹּדֶשׁ וְאֶת אַדְנֵי הַפָּרֹכֶת מְאַת אֲדָנִים לִמְאַת הַכִּכָּר כִּכָּר לָאָדֶן׃ וְהָאֶלֶף וּשְׁבַע מֵאוֹת וַחֲמִשָּׁה וְשִׁבְעִים עָשָׂה וָוִים לָעַמּוּדִים וְצִפָּה רָאשֵׁיהֶם וְחִשַּׁק אֹתָם׃ וּנְחֹשֶׁת הַתְּנוּפָה שִׁבְעִים כִּכָּר וְאַלְפַּיִם וְאַרְבַּע מֵאוֹת׃ וַיַּעַשׂ בָּהּ אֶת אַדְנֵי פֶתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת מִזְבַּח הַנְּחֹשֶׁת וְאֶת מִכְבַּר הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר לוֹ וְאֵת כָּל כְּלֵי הַמִּזְבֵּחַ׃ וְאֶת אַדְנֵי הֶחָצֵר סָבִיב וְאֶת אַדְנֵי שַׁעַר הֶחָצֵר וְאֶת כָּל יִתְדֹת הַמִּשְׁכָּן וְאֶת כָּל יִתְדֹת הֶחָצֵר סָבִיב׃ וּמִן הַתְּכֵלֶת וְהָאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת הַשָּׁנִי עָשׂוּ בִגְדֵי שְׂרָד לְשָׁרֵת בַּקֹּדֶשׁ וַיַּעֲשׂוּ אֶת בִּגְדֵי הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר לְאַהֲרֹן כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה׃ וַיַּעַשׂ אֶת הָאֵפֹד זָהָב תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן תּוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מָשְׁזָר׃ וַיִּרְקְעוּ אֶת פַּחֵי הַזָּהָב וְקֹצֵץ פְּתִילִם לַעֲשׂוֹת בְּתוֹךְ הַתְּכֵלֶת וּבְתוֹךְ הָאַרְגָּמָן וּבְתוֹךְ תּוֹלַעַת הַשָּׁנִי וּב

מה הכית את אתנך זה שלש רגלים הנה אנכי יצאתי לשטן
כי ירט הדרך לנגדי: וירא אני האתון ותט לפני זה שלש רגלים
אולי נטתה מפני כי עתה גם אתכה הרגתי ואתה החייתי:
ויאמר בלעם אל מלאך יהוה חטאתי כי לא ידעתי כי אתה
נצב לקראתי בדרך ועתה אם רע בעיניך אשובה לי: ויא
ויאמר מלאך יהוה אל בלעם לך עם האנשים ואפס את
הדבר אשר אדבר אליך אותו תדבר וילך בלעם עם שרי
בלק: וישמע בלק כי בא בלעם ויצא לקראתו אל עיר
מואב אשר על גבול ארנן אשר מקצה הגבול: ויאמר
בלק אל בלעם הלא שלח שלחתי אליך לקרא לך למה
לא הלכת אלי האמנם לא אוכל כבדך: ויאמר בלעם אל
בלק הנה באתי אליך עתה היכל אוכל דבר מאומה
הדבר אשר ישים אלהים בפי אתו אדבר: וילך בלעם עם
בלק ויבאו קריית חצות: ויזבח בלק בקר וצאן וישלח
לבלעם ולשרים אשר אתו: ויהי בבקר ויקח בלק את בלעם
ויעלהו במות בעל וירא משם קצה העם: ויאמר בלעם
אל בלק בנה לי בזה שבעה מזבחות והכן לי בזה שבעה
פרים ושבעה אלים: ויעש בלק כאשר דבר בלעם ויעל
בלק ובלעם פר ואיל במזבח: ויאמר בלעם לבלק התיצב
על עלתך ואלכה אולי יקרה יהוה לקראתי ודבר מה
יראני והגדתי לך וילך שפי: ויקר אלהים אל בלעם
ויאמר אליו את שבעת המזבחת ערכתי ואעל פר ואיל
במזבח: וישם יהוה דבר בפי בלעם ויאמר שוב אל בלק
וכה תדבר: וישב אליו והנה נצב על עלתו הוא וכל שרי
מואב: וישא משלו ויאמר מן ארם ינחני בלק מלך מואב
מהרי קדם לכה ארה לי יעקב ולכה זעמה
ישראל: מה אקב לא קבה אל ומה אזעם לא זעם יהוה:
כי מראש צורים אראנו ומגבעות אשורנו הן עם לבדד
ישכן ובגוים לא יתחשב: מי מנה עפר יעקב ומספר

את רבע ישראל תמות נפשי מות ישרים ותהי אחריתי כמהו:
כמהו: ויאמר בלק אל בלעם מה עשות לי לקב אויבי
לקחתיך והנה ברכת ברך: ויען ויאמר הלא את אשר
ישום יהוה בפי אתו אשמור לדבר: ויאמר אליו בלק לך
נא אתי אל מקום אחר אשר תראנו משם אפס קצהו תראה
וכלו לא תראה וקבנו לי משם: וישחהו שדה צופים אל
ראש הפסגה ויבן שבעה מזבחות ויעל פר ואיל במזבח:
ויאמר אל בלק התיצב פה על עלתך ואנכי אקרה כה: ויקר
יהוה אל בלעם וישם דבר בפיו ויאמר שוב אל בלק וכה
תדבר: ויבא אליו והנו נצב על עלתו ושרי מואב אתו ויא
ויאמר לו בלק מה דבר יהוה: וישא משלו ויאמר קום
בלק ושמע האזינה עדי בנו צפור: לא איש אל ויכזב
ובן אדם ויתנחם ההוא אמר ולא יעשה ודבר ולא יקימנה:
הנה ברך לקחתי וברך ולא אשיבנה: לא הביט און ביעקב ולא
ראה עמל בישראל יהוה אלהיו עמו ותרועת מלך בו: אל
מוציאם ממצרים כתועפת ראם לו: כי לא נחש ביעקב ולא
קסם בישראל בעת יאמר ליעקב ולישראל מה פעל אל
הן עם כלביא יקום וכאריה יתנשא לא ישכב עד יאכל טרף
ודם חללים ישתה: ויאמר בלק אל בלעם גם קב לא תקבנו
גם ברך לא תברכנו: ויען בלעם ויאמר אל בלק הלא דברתי
אליך לאמר כל אשר ידבר יהוה אתו אעשה: ויאמר בלק
אל בלעם לכה נא אקחך אל מקום אחר אולי ישר בעיני
האלהים וקבתו לי משם: ויקח בלק את בלעם ראש הפעור
הנשקף על פני הישימון: ויאמר בלעם אל בלק בנה לי
בזה שבעה מזבחות והכן לי בזה שבעה פרים ושבעה
אילים: ויעש בלק כאשר אמר בלעם ויעל פר ואיל במז
במזבח: ויראה בלעם כי טוב בעיני יהוה לברך את ישראל
ולא הלך כפעם בפעם לקראת נחשים וישת אל המדבר
פניו: וישא בלעם את עיניו וירא את ישראל שכן לשבטי

ויהי עליו רוח אלהים ויושע משלך ויאמר נאם בלעם
בנו בעור ונאם הגבר שתם העין: נאם שמע אמרי אל
אשר מחזה שדי יחזה נפל וגלוי עינים: מה טובו אהליך
יעקב משכנתיך ישראל: כנחלים נטיו כגנות עלי נהר
כאהלים נטע יהוה כארזים עלי מים: יזל מים מדליו ז
וזרעו במים רבים וירם מאגג מלכו ותנשא מלכותו:
אל מוציאו ממצרים כתועפת ראם לו יאכל גוים צריו
ועצמותיהם יגרם וחציו ימחץ: כרע שכב כאריה וכלביא
מי יקימנו מברכיך ברוך ואריריך ארור: ויחר אף בלק
אל בלעם ויספק את כפיו ויאמר בלק אל בלעם לקב אויבי
קראתיך והנה ברכת ברך זה שלש פעמים: ועתה ברח לך
אל מקומך אמרתי כבד אכבדך והנה מנעך יהוה מכבוד:
ויאמר בלעם אל בלק הלא גם אל מלאכיך אשר שלחת
אלי דברתי לאמר: אם יתן לי בלק מלא ביתו כסף וזהב
לא אוכל לעבר את פי יהוה אלהי לעשות טובה או רעה
מלבי אשר ידבר יהוה אתו אדבר: ועתה הנני הלך
לעמי לכה איעצך אשר יעשה העם הזה לעמך באחרית ה
הימים: וישא משלו ויאמר נאם בלעם בנו בעור ונאם
הגבר שתם העין: נאם שמע אמרי אל וידע דעת עליון
מחזה שדי יחזה נפל וגלוי עינים: אראנו ולא עתה
אשורנו ולא קרוב דרך כוכב מיעקב וקם שבט מישראל
ומחץ פאתי מואב וקרקר כל בני שת: והיה אדום ירשה
והיה ירשה שעיר אויביו וישראל עשה חיל: וירד
מיעקב והאביד שריד מעיר: וירא את עמלק וישא
משלו ויאמר ראשית גוים עמלק ואחריתו עדי אבד:
וירא את הקיני וישא משלו ויאמר איתן מושבך
ושים בסלע קנך: כי אם יהיה לבער קין עד מתי
אשור תשבך: וישא משלו ויאמר אוי מי יחיה
משמואל: וציים מיד כתים ועגר אשור ועגר עבר וגם

יהוה אל משה
לאמר: פנחס בן
אלעזר בן אהרן
הכהן השיב את
חמתי מעל בני
ישראל בקנאו את
קנאתי בתוכם ולא כליתי את בני ישראל בקנאתי: לכן
אמר הנני נתן לו את בריתי שלום: והיתה לו ולזרעו
אחריו ברית כהנת עולם תחת אשר קנא לאלהיו ויכפר
על בני ישראל: ושם איש ישראל המכה אשר הכתה
את המדינית זמרי בן סלוא נשיא בית אב לשמעוני:
ושם האשה המכה המדינית כזבי בת צור ראש אמות

בית אב במדרי הוא: וידבר יהוה אל משה לאמר: ערור את
המדיני והכיתם אתם: כי צררים הם לכם בנכליהם אשר
נכלו לכם על דבר פעור ועל דבר מוכר בת נשיא מדין
אחתם המכה ביום המגפה על דבר פעור: ויהי אחרי ה
המגפה: ויאמר יהוה אל משה ואל אלעזר בן אהרן
הכהן לאמר: שאו את ראש כל עדת בני ישראל מבן עשרי
שנה ומעלה לבית אבתם כל יצא צבא בישראל: וידבר
משה ואלעזר הכהן אתם בערבת מואב על ירדן ירחו
לאמר: מבן עשרים שנה ומעלה באשר צוה יהוה את משה
ובני ישראל היצאים מארץ מצרים: ראובן בכור ישראל
בני ראובן חנוך משפחת החנכי לפלוא משפחת הפלואי:
לחצרון משפחת החצרני לכרמי משפחת הכרמי: אלה
משפחת הראובני ויהיו פקדיהם שלשה וארבעים אלף
ושבע מאות ושלשים: ובני פלוא אליאב: ובני אליאב
נמואל ידתן ואבירם הוא דתן ואבירם קרואי העדה אשר
הצו על משה ועל אהרן בעדת קרח בהצתם על יהוה: ו
ותפתח הארץ את פיה ותבלע אתם ואת קרח במות העדה
באכל האש את חמשים ומאתים איש ויהיו לנס: ובנ
קרח לא מתו: בני שמעון למשפחתם לנמואל
משפחת הנמואלי לימין משפחת הימיני ליכין משפ
משפחת היכיני: לזרח משפחת הזרחי לשאול משפחת
השאולי: אלה משפחת השמעני שנים ועשרים אלף
ומאתים: בני גד למשפחתם לצפון משפחת הצפוני
ליגי משפחת היגי לשוני משפחת השוני: לאזני מ
משפחת האזני לעירי משפחת הערי: לארוד משפחת
הארודי לאראלי משפחת האראלי: אלה משפחת בני
גד לפקדיהם ארבעים אלף וחמש מאות: בני יהודה
ער ואונן ויסות ער ואונן בארץ כנען: ויהיו בני יהודה
למשפחתם לשלה משפחת השלני לפרץ משפחת הפ

הפרעי לזרח משפחת הזרחי: ויהיו בני פרץ לחצרון משפח ת
החצרני לחמול משפחת החמולי: אלה משפחת יהודה
לפקדיהם ששה ושבעים אלף וחמש מאות: בני ששכר
למשפחתם תולע משפחת התולעי לפוה משפחת הפוני:
לישוב משפחת הישובי לשמרון משפחת השמרני: ?
אלה משפחת ישששכר לפקדיהם ארבעה וששים אלף
וחמש מאות: בני זבולן למשפחתם לסרד משפחת
הסרדי לאלון משפחת האלוני ליחלאל משפחת היחלאלי:
אלה משפחת הזבולני לפקדיהם ששים אלף וחמש מ/
מאות: בני יוסף למשפחתם מנשה ואפרים: בני מנשה
למכיר משפחת המכירי והמכיר הוליד את גלעד לגלעד
משפחת הגלעדי: אלה בני גלעד איעזר משפחת ה
האיעזרי לחלק משפחת החלקי: ואשריאל משפחת
האשריאלי ושכם משפחת השכמי: ושמידע משפחת
השמידעי וחפר משפחת החפרי: וצלפחד בן חפר לא
היו לו בנים כי אם בנות ושם בנות צלפחד מחלה ונעה
חגלה מלכה ותרצה: אלה משפחת מנשה ופקדיהם
שנים וחמשים אלף ושבע מאות: אלה בני אפרים
למשפחתם לשותלחי משפחת השותלחי לבכר משפחת
הבכרי לתחן משפחת התחני: ואלה בני שותלח לערן
משפחת הערני: אלה משפחת בני אפרים לפקדיהם
שנים ושלשים אלף וחמש מאות אלה בני יוסף ל/
למשפחתם: בנ בנימן למשפחתם לבלע משפחת
הבלעי לאשבל משפחת האשבלי לאחירם משפחת
האחירמי: לשפופם משפחת השופמי לחופם משפחת
החופמי: ויהיו בני בלע אחד וגעמן משפחת האחרדי
לנעמן משפחת הנעמי: אלה בני בנימן למשפחתם
ופקדיהם חמשה וארבעים אלף ושבע מאות: אלה
בני דן למשפחתם לשוחם משפחת השוחמי אלה

משפחת רן למשפחתם: בל משפחת השחמי לפקדיהם
ארבעה ושלשים אלף וארבע מאות: בני אשר למע
למשפחתם לימנה משפחת הימנה לישוי משפחת
ישוי לבריעה משפחת הבריעי: לבני בריעה לחבר
משפחת החברי למלכיאלי משפחת המלכיאלי: ושם
בת אשר שרח: אלה משפחת בני אשר לפקדיהם שלשה
וחמשים אלף וארבע מאות: בני נפתלי למשפחתם
ליחציאל משפחת היחציאלי לגוני משפחת הגוני ליצר
משפחת היצרי לשלם משפחת השלמי: אלה משפחת
נפתלי למשפחתם ופקדיהם חמשה וארבעים אלף
וארבע מאות: אלה פקודי בני ישראל שש מאות
אלף ואלף ושבע מאות ושלשים: וידבר יהוה
אל משה לאמר: לאלה תחלק הארץ בנחלה במספר
שמות: לרב תרבה נחלתו ולמעט תמעיט נ
נחלתו איש לפי פקדיו יתן נחלתו: אך בגורל יחלק
את הארץ לשמות מטות אבותם ינחלו: על פי הגורל
תחלק נחלתו בין רב למעט: ואלה פקדי הלוי
למשפחתם לגרשון משפחת הגרשני לקהת
משפחת הקהתי למררי משפחת המררי: אלה משפ
משפחת לוי משפחת הלבני משפחת החברני משפחת
המחלי משפחת המושי משפחת הקרחי וקהת הוליד
את עמרם: ושם אשת עמרם יוכבד בת לוי אשר ילדה
אתה ללוי במצרים ותלד לעמרם את אהרן ואת משה
ואת מרים אחותם: ויולד לאהרן את נדב ואת אביהוא
ואת אלעזר ואת איתמר: וימת נדב ואביהוא בהקריבם
אש זרה לפני יהוה וויהיו פקדיהם שלשה ועשרים
אלף כל זכר מבן חדש ומעלה כי לא התפקדו בתוך
בני ישראל כי לא נתן להם נחלה בתוך בני ישראל: אלה
פקדי משה ואלעזר הכהן אשר פקדו את בני ישראל

בערבת מואב על ירדן ירחו: ובאלה לא היה איש מפקדי
משה ואהרן הכהן אשר פקדו את בני ישראל במדבר סיני:
כי אמר יהוה להם מות ימותו במדבר ולא נותר מהם איש
כי אם כלב בן יפנה ויהושע בן נון: ותקרבנה בנות
צלפחד בן חפר בן גלעד בן מכיר בן מנשה
למשפחת מנשה בן יוסף ואלה שמות בנותיו מחלה נעה
וחגלה ומלכה ותרצה: ותעמדנה לפני משה ולפני אלעזר
הכהן ולפני הנשיאים וכל העדה פתח אהל מועד לאמר:
אבינו מת במדבר והוא לא היה בתוך העדה הנועדים על
יהוה בעדת קרח כי בחטאו מת ובנים לא היו לו: למה
יגרע שם אבינו מתוך משפחתו כי אין לו בן תנה לנו א
אחזה בתוך אחי אבינו: ויקרב משה את משפטן לפני
יהוה: ויאמר יהוה אל משה לאמר: כן בנות צלפחד
דברות נתן תתן להם אחזת נחלה בתוך אחי אביהם והעברת
את נחלת אביהן להן: ואל בני ישראל תדבר לאמר איש כי
ימות ובן אין לו והעברתם את נחלתו לבתו: ואם אין לו בת
ונתתם את נחלתו לאחיו: ואם אין לו אחים ונתתם את
נחלתו לאחי אביו: ואם אין אחים לאביו ונתתם את
נחלתו לשאר הקרב אליו ממשפחתו וירש אתה והיתה
לבני ישראל לחקת משפט כאשר צוה יהוה את משה:
ויאמר יהוה אל משה עלה אל הר העברים הזה וראה
את הארץ אשר נתתי לבני ישראל: וראית אתה ונאספת
אל עמיך גם אתה כאשר נאסף אהרן אחיך: כאשר מריתם
פי במדבר צין במריבת העדה להקדישני במים לעיניהם
הם מי מריבת קדש מדבר צין: וידבר משה אל יהוה
לאמר: יפקד יהוה אלהי הרוחות לכל בשר איש על העדה:
אשר יצא לפניהם ואשר יבא לפניהם ואשר יוציאם
ואשר יביאם ולא תהיה עדת יהוה כצאן אשר אין להם
רעה: ויאמר יהוה אל משה קח לך את יהושע בן נון

איש אשר רוחו נדבה אתו יביא את קרבן יהוה בכל מלאכת עבדתו
ובאו כל החכמים העשים את כל מלאכת הקדש איש מלאכתו אשר הם עשים
ואמרו אל משה לאמר מרבים העם להביא מדי העבדה למלאכה אשר צוה יהוה
לעשת אתה ויותר ויצו משה ויעבירו קול במחנה לאמר איש ואשה אל יעשו עוד
מלאכה לתרומת הקדש ויכלא העם מהביא ומלאכה היתה דים לכל המלאכה
לעשת אתה והותר ויעש בצלאל ואהליאב וכל איש חכם לב אשר נתן יהוה
חכמה ותבונה בהמה לדעת לעשת את כל מלאכת עבדת הקדש ככל אשר צוה
יהוה ויקרא בצלאל ואהליאב ואל כל איש חכם לב אשר נתן יהוה חכמה
בלבו כל אשר נשא לבו אל הקרב אל המלאכה לעשתה ויקחו את כל התרומה
אשר הביאו לפני בצלאל ואהליאב ואת כל לב חכמי העשים את מלאכת עבדת
הקדש איש מלאכתו אשר הם עשים אתה ויאמרו אל משה לאמר מרבים
העם להביא מדי העבדה לעבדת המלאכה אשר צוה יהוה לעשת אתה
ויצו משה ויעבירו קול במחנה לאמר איש ואשה אל יעשו עוד מלאכה לתרומת
הקדש ויכלא העם מהביא כי הון המלאכה היה דים לכל המלאכה לעשת אתה
והותר ויעשו בצלאל ואהליאב ואת כל איש חכם לב אשר נתן יהוה חכמה
בלבו כל אשר נשא לבו אל המלאכה לעשת אתה ויעשו את המשכן עשר יריעת
שש משזר ותכלת וארגמן ותלעת שני כרבים מעשה חשב עשה אתם
אורך היריעה האחת שמנה ועשרים באמה ורחב היריעה האחת ארבע באמות
מדה אחת ליריעות החמש חברת יריעות אחת אל אחתן וחמש יריעות חברת
אחת אל אחת ויעש לולאת תכלת על שפת היריעה האחת מקצה בחברת
כן עשה בשפת היריעה הקצנה במחברת השנית ללאת המקבלת זו אל זו
ויעש חמשים לולאת על היריעה האחת ועל קצה היריעה אשר במחברת השנית
מקבלת לולאה אל לולאה ויעש חמשים קרסי זהב ויחבר את היריעת אשה אל
אחתן בקרסים ויהי המשכן אחד ויעש יריעת עזים לאהל על המשכן עשתי
עשרה יריעת עשה אתם אורך היריעה האחת שלשים באמה ורחב היריעה
האחת ארבע באמות אחת עשרה היריעת מדה אחת ליריעות החמש ואת
היריעת שש לחבר לבד ואת היריעת שתים עשרה לחבר לבד ויעש חמשים
לולאת על שפת היריעה האחת הקצנה במחברת ללאת על שפת היריעה
הקצנה במחברת השנית ויעש חמשים קרסי נחשת להבא את האהל לחבר
אתו ויהי אחד ויעש מכסה לאהל עורת אילם מאדמים ומכסה עורת תחשים
מלמעלה ויעש את הקרשים למשכן עצי שטים עמדים ארבע אמות אורך הקרש
האחד ואמה וחצי רחב הקרש האחד אמה וחצי לקרש האחד שתי יתדת
מצלעת אחת לקרש האחד ויעש את הקרשים למשכן עשרים קרשים לפאת
נגבה תימנה ויעש את עשרים הקרשים ואת ארבעים אדניהם כסף שני אדנים
תחת הקרש האחד לשתי יתדתיו ולקרש האחד שני אדנים תחת הקרש השני
ולצלע המשכן השנית לפאת צפון עשה עשרים קרשים ואת ארבעים אדניהם
כסף שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש השני ולירכתי
המשכן ימה עשה ששה קרשים ושני קרשים עשה למקצעת המשכן בירכתים
והיו תאמים מלמטה ויחדו יהיו תמים אל ראשו אל הטבעת האחת כן היה
לשנים להם למקצעת שמנה קרשים והאדניהם כסף שנים עשר אדנים שנים
אדנים תחת הקרש האחד ושנים אדנים תחת הקרש השני ויעש בריחם עצי
שטים חמשה לקרשי צלע המשכן האחת וחמשה בריחם לקרשי צלע המשכן
השנית וחמשה בריחם לקרשי צלע המשכן לירכתים ימה ויעש את הבריח התיכן
בתוך הקרשים מבריח מן הקצה אל הקצה ואת הקרשים צפה זהב ואת טבעתיהם
עשה בתים לבריחם זהב ויצף את הבריחם זהב ויקם את המשכן כמשפטו
ויעש פרכת תכלת וארגמן ותלעת שני ושש משזר מעשה חשב עשה אתה
ואת עמדיה ארבעה עצי שטים ויצף אתם זהב וויהיהם זהב ויצק להם ארבעה
אדני כסף ויעש מסך לפתח האהל שש משזר ותכלת וארגמן ותלעת שני
מעשה רקם חמשה עמדיו ואת וויהם ויצף ראשיהם וחשקיהם זהב וחמשת
אדניהם נחשת ויעש את ארון עצי שטים אמתים ורחב אמה וחצי וקמתו אמה
וחצי ויצף אתו זהב טהור מבית ומחוץ ויעש עליו זר זהב סביב ויצק לו
ארבע טבעת זהב על ארבע פעמתיו שתי טבעת על צלעו האחת ושתי טבעת
על צלעו השנית ויעש בדי עצי שטים ויצף אתם זהב ויבא את הבדים בטבעת
על צלעת הארון לשאת את הארון בהם ויעש כפרת זהב טהור אמתים וחצי
ארכה ואמה וחצי רחבה ויעש שני כרבים זהב מקשה עשה אתם מן שני קצות
הכפרת מקשה כרוב אחד מקצה מזה וכרוב אחד מקצה מזה מן הכפרת עשה
את הכרבים על שני קצותיו ויהי הכרוב אחד מקצה מזה והכרוב אחד מקצה
מזה מן הכפרת עשו את הכרבים על שני קצותיו ויהי הכרבים פרשי כנפים
למעלה סככים בכנפיהם על הכפרת ופניהם איש אל אחיו אל הכפרת יהיו
פני הכרבים ויתן את הכפרת על הארון מלמעלה ואל הארון נתן את העדת
אשר אתן אליך ויעש את השלחן עצי שטים אמתים ארכו ואמה רחבו ואמה
וחצי קמתו ויצף אתו זהב טהור ויעש לו זר זהב סביב ויעש לו מסגרת טפח
סביב ויעש זר זהב למסגרתו סביב ויצק לו ארבע טבעת זהב ויתן את הטבעת
על ארבע הפאת אשר לארבע רגליו לעמת המסגרת היו הטבעת בתים לבדים
לשאת את השלחן ויעש את הבדים עצי שטים ויצף אתם זהב וישא בהם את
השלחן ויעש את הקערת ואת כפתיו ואת מנקיתו ואת הקשות אשר יסך בהם
זהב טהור ויעש על השלחן לחם פנים לפני תמיד ויעש את המנרה זהב טהור
מקשה עשה את המנרה ירכה וקנה גביעיה כפתריה ופרחיה ממנה היו ששה
קנים יצאים מצדיה שלשה קני מנרה מצדה האחד ושלשה קני מנרה מצדה
השני שלשה גבעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח ושלשה גבעים משקדים
בקנה האחד כפתר ופרח כן לששת הקנים היוצאים מן המנרה ובמנרה ארבעה
גבעים משקדים כפתריה ופרחיה וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת
שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה לששת הקנים היוצאים ממנה
כפתריהם וקניהם כלה מקשה אחת הכל זהב טהור ויעש את נרתיה שבעה
ומלקחיה ומחתתיה זהב ככר זהב טהור עשה אתה ואת כל הכלים האלה
ויעש את מזבח הקטרת עצי שטים אמתים ארכו ואמה רחבו רבוע יהיה
ואמתים קמתו ויצף אתו זהב טהור ויעש לו זר זהב סביב ויעש לו שתי טבעת
זהב על שתי פעמתיו על צלעו האחת ועל צלעו השנית ויעש בדי עצי שטים
ויצף אתם זהב ויתן את המזבח לפני הפרכת אשר על ארון העדת לפני הכפרת
אשר על העדת אשר אתן אליך ויקטר עליו אהרן קטרת סמים בבקר בבקר
בהיטיבו את הנרת יקטרנה ובהעלת אהרן את הנרת בין הערבים יקטרנה
קטרת תמיד לפני יהוה לדרתיכם ויעל את המזבח העלה ואת המנחה על
פתח משכן אהל מועד ויכפר עליו אהרן על קרנתיו פעם אחת בשנה מדם
חטאת הכפרים פעם אחת בשנה יכפר עליו לדרתיכם קדש קדשים הוא ליהוה
ויעש את כיור נחשת ואת כנו נחשת בראי הצבאת אשר צבאו פתח אהל מועד
ויעש את החצר לפאת נגבה תימנה קלעי החצר שש משזר מאה באמה עמדיהם
עשרים ואדניהם עשרים נחשת וויהם עמדי הכסף וחשקיהם כסף ולפאת צפון
מאה באמה עמדיהם עשרים ואדניהם עשרים נחשת וויהם עמדי הכסף
וחשקיהם כסף ולפאת ים קלעים חמשים אמה עמדיהם עשרה ואדניהם עשרה
וויהם עמדי הכסף וחשקיהם כסף ולפאת קדמה מזרחה חמשים אמה קלעים
חמשה עשר אמה עמדיהם שלשה ואדניהם שלשה וויהם עמדי הכסף וחשקיהם
כסף ולכתף השנית חמשה עשר קלעים עמדיהם שלשה ואדניהם שלשה
ולשער החצר מסך שש משזר ותכלת וארגמן ותלעת שני מעשה רקם עשרים
אמה ארכו וקמת ברחב עמדיהם שלשה ואדניהם שלשה כל עמדי החצר סביב
חשקים כסף וויהם כסף ואדניהם נחשת ואורך הקלעים לשער החצר עשרים
אמה ורחב חמשים באמה מדה לעמת הקלעים עמדיהם עשרה ואדניהם עשרה
כל יתדת המשכן ושל החצר סביב נחשת ואלה פקודי המשכן משכן העדת
אשר פקד על פי משה עבדת הלוים ביד איתמר בן אהרן הכהן ובצלאל בן
אורי בן חור למטה יהודה עשה את כל אשר צוה יהוה את משה ואתו אהליאב
בן אחיסמך למטה דן חרש ורקם ותכלת וארגמן ותלעת שני ושש
כל הזהב העשוי למלאכה בכל מלאכת הקדש ויהי זהב התנופה תשע עשרה
ככר ושבע מאות ושלשים שקל במשקל שקל הקדש כסף פקודי העדה מאת
ככר ואלף ושבע מאות חמשה ושבעים שקל במשקל שקל הקדש בקע לגלגלת
מחצית השקל בשקל הקדש לכל העבר על הפקדים מבן עשרים שנה ומעלה
לששת מאות אלף ושלשת אלפים וחמשת מאות וחמשים ויהי מאת ככר הכסף
לצקת את אדני הקדש ואת אדני הפרכת מאת אדנים למאת ככר ככר לאדן
והכסף מאת ככר ואלף ושבע מאות חמשה ושבעים עשה וויהם לעמדים
וחשק להם וצפה ראשיהם וחשקיהם כסף ונחשת התנופה שבעים ככר ואלפים
וארבע מאות שקל ויעש בה את אדני פתח אהל מועד ואת מזבח הנחשת ואת
מכבר הנחשת אשר לו ואת כל כלי המזבח ואת אדני החצר סביב ואת אדני
שער החצר ואת כל יתדת המשכן ואת כל יתדת החצר סביב ומן התכלת
והארגמן ותלעת השני עשו בגדי שרד לשרת בקדש ויעשו את בגדי הקדש
אשר לאהרן כאשר צוה יהוה את משה ויעש את האפד זהב תכלת וארגמן
ותלעת שני ושש משזר מעשה חשב עשה אתו כתפת חברת יהיה לו אל שני
קצותיו וחבר ויחבר ויעש חשב אפדתו אשר עליו כמעשהו מזהב תכלת וארגמן
ותלעת שני ושש משזר כאשר צוה יהוה את משה ויפעלו את אבני השהם
מסבות מלאת זהב פתוחי פתוחי חתם על שמת בני ישראל כאשר יפתח
חתם איש על פתוחו ויעש את אבני השהם על שתי כתפת האפד אבני זכרן
לבני ישראל כאשר צוה יהוה את משה ויעש את החשן מעשה חשב כמעשה
אפד עשה זהב תכלת וארגמן ותלעת שני ושש משזר עשו אתו ויפרשו את
החשן שתי עשרת אבנים מלאת בה ארבע טורי אבן טור אדם פטדה וברקת
הטור האחד ונפך ספיר ויהלם הטור השני לשם שבו ושהם הטור השלישי
ישפה אחלמה ומלאת הטור הרביעי תרשיש שהם ויספה משבצת זהב במלאתם
והאבנים על שמת בני ישראל שנים עשר על שמתם פתוחי חתם איש על
פתוחו לשנים עשר השבט ויעשו על החשן שרשת גבלת מעשה עבת טהור
ויעשו שתי משבצת זהב ושני טבעת זהב ויתן את שתי הטבעת על שני קצות
החשן ויתנו את שתי עבתת הזהב על שתי הטבעת על קצות החשן ואת שתי
קצות שתי העבתת נתנו על שתי המשבצת ויתנם על כתפת האפד אל מול
פניו ויעשו שתי טבעת זהב וישימו על שני קצות החשן על שפתו אשר אל
עבר האפד בית ויעשו שתי טבעת זהב וישם על שתי כתפת האפד מלמטה
מלפני פניו אל מול מחברתו מעל חשב האפד ויחברו את החשן מטבעתו
אל טבעת האפד בפתיל תכלת להיות על חשב האפד ולא יזח החשן מעל
האפד כאשר צוה יהוה את משה ויעש את מעיל האפד מעשה ארג כליל תכלת
ופי המעיל בתוכו כפי תחרא שפה לפיו סביב לא יקרע ועשו על שולי המעיל
רמנים תכלת וארגמן ותלעת שני ושש משזר ופעמני זהב טהור ויתנו את
הפעמנים בתוך הרמנים על שולי המעיל סביב בתוך הרמנים פעמן זהב ורמן
פעמן זהב ורמן על שולי המעיל סביב לשרת כאשר צוה יהוה את משה ויעשו
כתנת שש משזר לאהרן ולבניו ואת המצנפת שש ואת פארי המגבעת שש
ואת מכנסי בד שש משזר ואבנט שש משזר ותכלת וארגמן ותלעת שני מעשה
רקם כאשר צוה יהוה את משה ויעשו את ציץ נזר הקדש זהב טהור ויכתבו
עליו מכתב פתוחי חתם קדש ליהוה וישימו אתו על פתיל תכלת לתת על
המצנפת מלמעלה כאשר צוה יהוה את משה ותכל כל עבדת משכן אהל מועד
ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה כן עשו ויבאו את המשכן אל
משה את האהל ואת כל כליו קרסיו קרשיו בריחו ועמדיו ואדניו ואת המכסה
עורת האילם המאדמים ואת מכסה עורת התחשים ואת פרכת המסך ואת ארון
העדת ואת בדיו ואת הכפרת ואת השלחן ואת כל כליו ואת לחם הפנים ואת
המנרה הטהרה ואת נרתיה נרת המערכת ואת כל כליה ואת השמן למאור ואת
מזבח הזהב ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים ואת מסך פתח האהל ואת
מסך שער החצר את יתדתיו ואת מיתריו ואת כלי השרת לשרת בקדש את
בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן את כל אשר צוה יהוה את משה
ככל העבדה עשו בני ישראל את כל הצבא ויראו משה את כל המלאכה והנה
עשו אתה כאשר צוה יהוה כן עשו ויברך אתם משה ויהי ביום החדש הראשון
באחד לחדש תקים את משכן אהל מועד ושמת את ארון העדת וסכת על
הארון את הפרכת והבאת את השלחן והערכת את ערכתו והבאת את המנרה
והעלת את נרתיה ונתת את מזבח הזהב לקטרת לפני ארון העדת ושמת את
מסך הפתח למשכן ונתת את מזבח העלה לפני פתח משכן אהל מועד ונתת
את הכיר בין אהל מועד ובין המזבח ונתת שמה מים ורחצת את אהרן ואת
בניו אל פתח אהל מועד ורחצת אתם במים והלבשת את אהרן את בגדי הקדש
ומשחת אתו וקדשת אתו והיה כהן לי והקרבת את בניו והלבשת אתם כתנת
ומשחת אתם כאשר משחת את אביהם וכהנו לי והיתה להם משחתם לכהנת
עולם לדרתם ויעש משה ככל אשר צוה יהוה אתו כן עשה ויהי בחדש הראשון
בשנה השנית באחד לחדש הוקם המשכן ויקם משה את המשכן ויתן את אדניו
וישם את קרשיו ויתן בריחיו ויקם את עמדיו ויפרש את האהל על המשכן
וישם את מכסה האהל עליו מלמעלה כאשר צוה יהוה את משה ויקח ויתן את
העדת אל הארון וישם הבדים על הארון ויתן את הכפרת על הארון מלמעלה
ויבא את הארון אל המשכן וישם את פרכת המסך ויסך על ארון העדת כאשר
צוה יהוה את משה ויתן את השלחן באהל מועד על ירכתי המשכן צפונה
מחוץ לפרכת וערך עליו ערכה לחם לפני יהוה כאשר צוה יהוה את משה
וישם את המנרה באהל מועד נכח השלחן על ירך המשכן נגבה ויעל הנרת
לפני יהוה כאשר צוה יהוה את משה וישם את מזבח הזהב באהל מועד לפני
הפרכת והקטיר עליו קטרת סמים כאשר צוה יהוה את משה וישם את מסך
הפתח למשכן ואת מזבח העלה שם פתח משכן אהל מועד ויעל עליו את העלה
ואת המנחה כאשר צוה יהוה את משה ויעש את הכיר ואת כנו נחשת לרחץ
ויתן אתו בין אהל מועד ובין המזבח ויתן שמה מים לרחץ ורחצו משה ואהרן
ובניו מהם את ידיהם ואת רגליהם בבאם אל אהל מועד ובקרבתם אל המזבח
רחצו כאשר צוה יהוה את משה ויקם את החצר על המשכן ועל המזבח ויתן
את מסך שער החצר ויכל משה את המלאכה ויכס הענן את אהל מועד וכבוד
יהוה מלא את המשכן ולא יכל משה לבוא אל אהל מועד כי שכן עליו הענן
וכבוד יהוה מלא את המשכן ובהעלות הענן מעל המשכן יסעו בני ישראל
בכל מסעיהם ואם לא יעלה הענן ולא יסעו עד יום העלתו כי ענן יהוה על
המשכן יומם ואש תהיה לילה בו לעיני כל בית ישראל בכל מסעיהם
ויקרא אל משה וידבר יהוה אליו מאהל מועד לאמר דבר אל בני ישראל
ואמרת אלהם אדם כי יקריב מכם קרבן ליהוה מן הבהמה מן הבקר ומן הצאן
תקריבו את קרבנכם אם עלה קרבנו מן הבקר זכר תמים יקריבנו אל פתח
אהל מועד יקריב לרצנו לפני יהוה וסמך ידו על ראש העלה ונרצה לו לכפר
עליו והשחט את בן הבקר לפני יהוה והקריבו בני אהרן הכהנים את הדם
וזרקו את הדם על המזבח אשר פתח אהל מועד וקרבו את העלת ופשט את
העלה וניתח אתה לנתחיה ונתנו בני אהרן הכהן אש על המזבח וערכו עצים
על האש אשר על המזבח ערכו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת
הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח והקרב ורחצו את קרבו ואת
כרעיו ויקטיר הכהן את הכל המזבחה עלה אשה ריח ניחח ליהוה ואם מן
הצאן מן הכשבים או מן העזים לעלה זכר תמים יקריבנו והשחט אתו על
ירך המזבח צפנה לפני יהוה וזרקו בני אהרן הכהנים את דמו על המזבח
וניתח אתו לנתחיו ואת ראשו ואת פדרו והערך הכהן אתם על העצים אשר
על האש אשר על המזבח והקרב ורחץ את הכל והקטיר הכהן המזבחה עלה
הוא אשה ריח ניחח ליהוה ואם מן העוף עלה קרבנו ליהוה ומן התרים או
מבני היונה יקריב את קרבנו והקריבו אל המזבח ומלק את ראשו והקטיר
המזבחה והנצה דמו על קיר המזבח והמצה את מרסו והשליך אצל המזבח
קדמה אל מקום הדשן והבקיע אתו בכנפיו לא יבדיל ובער אתו הכהן על
המזבח על העצים אשר על האש עלה הוא אשה ריח ניחח ליהוה ונפש כי
תקריב קרבן מנחה ליהוה סלת יהיה קרבנו ויצק עליה שמן ונתן עליה לבנה
והביאה אל בני אהרן הכהנים וקמץ משם מלא קמצו מסלתה ומשמנה על כל
לבנתה והקטיר הכהן אזכרתה המזבחה אשה ריח ניחח ליהוה והנותרת ממנה
לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי יהוה וכי תקריב מנחה מאפה תנור סלת
חלת מצת בלולת בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן ואם מנחה על המרחשת
סלת חלת בלולה בשמן מצה תהיה ופתית אתה ויצקת עליה שמן מנחה הוא
ואם מנחת מרחשת קרבנך סלת בשמן תעשה והבאת את המנחה אשר תעשה
מאלה ליהוה והקריב אל הכהן והגישו אל המזבח והרים הכהן מן המנחה
את אזכרתה והקטיר המזבחה אשה ריח ניחח ליהוה והנותרת ממנה לאהרן
ולבניו קדש קדשים מאשי יהוה כל המנחה אשר תקריבו ליהוה לא תעשה
חמץ כי כל שאר וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה ליהוה קרבן ראשית תקריבו
אתם ליהוה ואל המזבח לא יעלו לריח ניחח וכל קרבן מנחתך במלח תמלח
ולא תשבית מלח ברית אלהיך מעל מנחתך על כל קרבנך תקריב מלח וכי
תקריב מנחת בכורים ליהוה אביב קלי באש גרש כרמל תקריב את מנחת
בכוריך ונתת עליה שמן ושמת עליה לבנה מנחה הוא והקטיר הכהן את
אזכרתה מגרשה ומשמנה על כל לבנתה אשה ליהוה ואם זבח שלמים אם מן
הבקר הוא מקריב אם זכר אם נקבה תמים יקריבנו לפני יהוה וסמך ידו על
ראש קרבנו ושחט אתו פתח אהל מועד וזרקו בני אהרן את הדם על המזבח
סביב והקריב מזבח השלמים אשה ליהוה את החלב המכסה את הקרב ואת כל
החלב אשר על הקרב ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים
ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה והקטירם אהרן ובניו המזבחה על
העלה אשר על העצים אשר על האש אשה ריח ניחח ליהוה ואם מן הצאן
קרבנו לזבח שלמים ליהוה זכר או נקבה תמים יקריבנו כל מום לא יהיה בו
כבש אם כשב יקריב את קרבנו והקריב מזבח השלמים אשה ליהוה את חלבו
האלית תמימה לעמת עצה יסירנה והחלב המכסה את הקרב ואת כל החלב
אשר על הקרב ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת
היתרת על הכבד על הכליות יסירנה והקטירם הכהן המזבחה לחם אשה ליהוה
ואם עז קרבנו והקריב אתו לפני יהוה וסמך את ידו על ראש קרבנו ושחט
אתו לפני אהל מועד וזרקו בני אהרן את דמו על המזבח סביב והקריב ממנו
והנה קרבנו אשה ליהוה חלבו את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב ואת
שתי הכלית ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על
הכליות יסירנה והקטיר הכהן המזבחה לחם אשי ריח ניחח כל חלב ליהוה
חקת עולם לדרתיכם בכל מושבתיכם כל חלב וכל דם לא תאכלו ודבר יהוה
אל משה לאמר דבר אל בני ישראל לאמר נפש כי תחטא בשגגה מכל מצות
יהוה אשר לא תעשינה ועשה מאחת מהנה אם הכהן המשיח יחטא לאשמת
העם והקריב על חטאתו אשר חטא פר בן בקר תמים ליהוה לחטאת והביא את
הפר אל פתח אהל מועד לפני יהוה וסמך את ידו על ראש הפר ושחט את הפר
לפני יהוה ולקח הכהן המשיח מדם הפר והביא אתו אל אהל מועד וטבל הכהן
את אצבעו מן הדם והזה משבע פעמים לפני יהוה את פני פרכת הקדש ומן
הדם יתן על קרנת מזבח הקטרת אשר לפני יהוה אשר באהל מועד ואת כל
דם הפר ישפך אל יסוד מזבח העלה אשר פתח אהל מועד ואת כל חלבו ירים
ממנו והקטיר המזבחה ועשה לפר כאשר עשה לפר החטאת כן יעשה לו וכפר
עליהם הכהן וניסלח להם והוציא את הפר אל מחוץ למחנה ושרף אתו כאשר
שרף את הפר הראשון חטאת הקהל הוא ואל כל עדת ישראל תנשא ובא אל
מחוץ למחנה ושחט אתו כאשר שחט את הפר הראשון חטאת הקהל הוא ואל
כל עדת ישראל תנשא ובא אל מחוץ למחנה ושחט אתו כאשר שחט את הפר
הראשון חטאת הקהל הוא ואל כל עדת ישראל תנשא ובא אל מחוץ למחנה
ושחט אתו כאשר שחט את הפר הראשון חטאת הקהל הוא ואל כל עדת ישראל
תנשא ובא אל מחוץ למחנה ושחט אתו כאשר שחט את הפר הראשון חטאת
הקהל הוא ואל כל עדת ישראל תנשא ובא אל מחוץ למחנה ושחט אתו כאשר
שחט

מלאכת עבדה לא תעשו והקרבתם אשה עלה ליהוה ריח ניחח
פר בן בקר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימם יהיו
להם: ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר שני
עשרנים לאיל האחד: עשרן עשרן לכבש האחד לשבעה
הכבשים: ושעיר עזים אחד חטאת מלבד חטאת הכפורים ועלת
התמיד ומנחתה ונסכיהם: וביום השני פרים עשרה
בני בקר אילם שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימם:
ומנחתם ונסכיהם לפרים לאלים ולכבשים במספרם
במשפט: ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה
ונסכה: וביום השלישי פרים עשרה אלים שנים כבשים בני
שנה ארבעה עשר תמימם: ומנחתם ונסכיהם לפרים
לאלים ולכבשים במספרם במשפט: ושעיר עזים אחד
חטאת מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכה: וביום הרביעי
פרים עשרה אלים שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר
תמימם: ומנחתם ונסכיהם לפרים לאלים ולכבשים במספרם
במשפט: ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה
ונסכה: וביום החמישי פרים תשעה אלים שנים כבשים
בני שנה ארבעה עשר תמימם: ומנחתם ונסכיהם לפרים
לאלים ולכבשים במספרם במשפט: ושעיר עזים אחד
חטאת מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכה: וביום הששי פרים שמנה אלים שנים

כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימם: ומנחתם ונסכיהם לפרים
לאלים ולכבשים במספרם במשפטם: ושעיר חטאת אחד מלבד
עלת התמיד ומנחתה ונסכיה: וביום השביעי פרים שבעה
אלים שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימם: ומנחתם
ונסכיהם לפרים לאלים ולכבשים במספרם במשפטם: ושעיר
חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכה: ביום השמיני
עצרת תהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו: והקרבתם עלה
אשה ריח ניחח ליהוה פר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה
תמימם: מנחתם ונסכיהם לפר לאיל ולכבשים במספרם
במשפט: ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה
ונסכה: אלה תעשו ליהוה במועדיכם לבד מנדריכם ונדבתכם
לעלותיכם ולמנחתיכם ולנסכיכם ולשלמיכם: וידבר משה
אל בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה:

משה אל האשים המ
הזה לבני ישראל
לאמר זה הדבר
אשר צוה יהוה זא
איש כי ידר נדר
ליהוה או השבע שב
שבועה לאסר אסר על נפשו לא יחל כדברו ככל היצא מפיו יע
ועשה: ואשה כי תדר נדר ליהוה ואסרה אסר בבית אביה
בנעריה: ושמע אביה את נדרה ואסרה אשר אסרה על נפשה
והחריש לה אביה וקמו כל נדריה וכל אסר אשר אסרה על
נפשה יקום: ואם הניא יניא אביה אתה ביום שמעו כל נדריה
ואסרה אשר אסרה על נפשה לא יקום ויהוה ישלח לה
כי הניא אביה אתה: ואם היך תהיה לאיש ונדריה עליה או
מבטא שפתיה אשר אסרה על נפשה: ושמע אישה ביום

שניו והחמיש לה׳ אלהיך ויאספו אליו כל זקני עריהם ואת האיש ההוא
ולקחו זקני העיר ההיא את האיש מאתו והסירו אותו מלפני ירבעם
אשר עליה אתה מבטא שפתיה אשר אסרה על נפשה ויהוה יצ
יסלח להם ורפה אלמנה ורפושה כל אשה אסרה על נפשה ידום
עליה: ואלמנה כל אישה בדרה או אסרה אסר על נפשה בשבוע ה:
ושמע אישה והחרישה לה לא הניא אתה וקמו כל נדריה וכל
אסר אשר אסרה על נפשה יקום: ואם הפר יפר אתם אישה
ביום שמעו כל מוצא שפתיה לנדריה ולאסר נפשה לא
יקום אישה הפרם ואישה יסלח לה: כל נדר וכל שבעת
להסתגף בעשר אישה יקימנו ואישה יפרנו: ואם החרש
החרישה אליו אישה יום יום והקים את כל נדריה או
את כל אסרי אשר עליה הקים אתם כי החריש לה ביום
שמעו והפר אתם אחרי שמעו ונשא את
עונה: אלה החקים אשר יצוה יהוה את משה בין איש
לאשתו בין אב לבתו בנעריה בית אביה: וידבר יהוה אל
לאמר: נקם נקמת בני ישראל מן המדינים אחר תאסף
אל עמיך: וידבר משה אל העם לאמר החלצו מאתכם
אנשים לצבא ויהיו על מדין לתת נקמת יהוה במדין: אלף
למטה אלף למטה לכל מטות ישראל תשלחו לצבא: ויתמסרו
מאלפי ישראל אלף למטה שנים עשר אלף חלוצי צבא:
וישלח אתם משה אלף למטה לצבא אתם ואת פינחס בן
אלעזר הכהן לצבא וכלי הקדש וחצוצרות התרועה בידו:
ויצבאו על מדין באשר צוה יהוה את משה ויהרגו כל זכר:
ואת מלכי מדין הרגו על חלליהם את אוי ואת רקם ואת צור
ואת חור ואת רבע חמש מלכי מדין ואת בלעם בן בעור הרגו
בחרב: ושבו בני ישראל את נשי מדין ואת טפם ואת כל
בהמתם ואת כל מקניהם ואת כל חילם בזזו: ואת כל עריהם ם
במושבתם ואת כל טירותם שרפו באש: ויקחו את כל השלל
ואת כל המלקוח באדם ובבהמה: ויביאו אל משה ואל

אלעזר הכהן ואל עדת בני ישראל את השבי ואת המלקוח
ואת השלל אל המחנה אל ערבות מואב אשר על ירדן י
ירחו: ויצאו משה ואלעזר הכהן וכל נשיאי העדה
לקראתם אל מחוץ למחנה: ויקצף משה על פקדי
החיל שרי האלפים ושרי המאות הבאים מצבא המלחמ ה:
ויאמר אלהם משה החייתם כל נקבה: הן הנה היו לבני ן
ישראל בדבר בלעם למסור מעל ביהוה על דבר פעור
ותהי המגפה בעדת יהוה: ועתה הרגו כל זכר בטף וכל
אשה יודעת איש למשכב זכר הרגו: וכל הטף בנשים
אשר לא ידעו משכב זכר החיו לכם: ואתם חנו מחוץ ל
למחנה שבעת ימים כל הרג נפש וכל נגע בחלל תתחטאו ו
ביום השלישי וביום השביעי אתם ושביכם: וכל בגד וכל
כלי עור וכל מעשה עזים וכל כלי עץ תתחטאו: ויאמר אלעזר הכהן אל אנשי הצבא הבאים למלחמ ת
זאת חקת התורה אשר צוה יהוה את משה: אך את הזהב
ואת הכסף את הנחשת את הברזל את הבדיל ואת העפרת
כל דבר אשר יבוא באש תעבירו באש וטהר אך במי נדה
יתחטא וכל אשר לא יבוא באש תעבירו במים: וכבסתם
בגדיכם ביום השביעי וטהרתם ואחר תבואו אל המחנה:
ויאמר יהוה אל משה ליאמר: שא את ראש מלקוח
השבי באדם ובבהמה אתה ואלעזר הכהן ואשני אבות
העדה: וחצית את המלקוח בין תפשי המלחמה היצאים
לצבא ובין כל העדה: והרמת מכס ליהוה מאת אנשי
המלחמה היוצאים לצבא אחד נפש מחמש מאות
מן האדם ומן הבקר ומן החמרים ומן הצאן: ממחציתם
תקחו ונתתה לאלעזר הכהן תרומת יהוה: וממחצית
בני ישראל תקח אחד אחז מן החמשים מן האדם מן
הבקר מן החמרים ומן הצאן מכל הבהמה ונתתה אתם
ללוים שמרי משמרת משכן יהוה: ויעש משה ואלעזר

הסך באשר ינוף יהוה את משה: ויהי המלקח יתר הבז אשר
בזזו עם העבא ענאן שש מאות אלף ושבעים אלף וחמשת
אלפים: ובקר שנים ושבעים אלף: וחמרים איזה וששים
אלף: ונפש אדם מן הנשים אשר
לא ידעו משכב זכר כל נפש שנים ושלשים אלף: ויהי
המחצה חלק היענאים לימפר הענאן שלש מאות אלף
ושלשים אלף ושבעת אלפים וחמש מאות: ויהי המכס ליהוה
מן הענאן שש מאות חמש ושבעים: והבקר שנים
ושלשים אלף ומכסם ליהוה שבעים: וחמרים שלשים
אלף וחמש מאות ומכסם ליהוה אחד ושששים: ונפש אדם
שנים עשר אלף ומכסם ליהוה שנים ושלשים נפש: ויתן
משה את מכס תרומת יהוה לאלעזר הכהן כאשר ינוה
יהוה את משה: ומחמיצת בני ישראל אשר חיצה משה מן
האנשים היצבאים: ותהי מחיצת העדה מן הענאן שלש מאות
אלף ושלשים אלף ושבעת אלפים וחמש מאות: ובקר שש
ושלשים אלף: וחמרים שלשים אלף וחמש מאות: ונפש
אדם שנים עשר אלף: ויקח משה המחיצת בני ישראל
את האנשים את המלחמה אשר יצאו צבא ויהי המחיצה
לשבעת מחצית חלק העדה: ויקח משה מן החמשים אחד
נפש מן האדם ומן הבקר ומן החמרים ומן הצאן מכל
הבהמה ויתן אתם
אל הלוים שמרי משמרת משכן יהוה כאשר צוה יהוה את
משה: ויקרב אל משה הפקדים אשר לאלפי היצבא שרי
האלפים ושרי המאות: ויאמרו אל משה עבדיך נשאו את ראש
אנשי המלחמה אשר בידינו ולא נפקד ממנו איש:
ונקרב את קרבן יהוה איש אשר מצא כלי זהב אצעדה וצמיד
פתילת עגיל וכומז לכפר על נפשתינו לפני יהוה: ויקח משה
ואלעזר הכהן את הזהב מאתם כל כלי מעשה: ויהי כל זהב
התרומה אשר הרימו ליהוה שש עשר אלף שבע מאות
וחמשים שקל מאת שרי האלפים ומאת שרי המאות: אנשי
הצבא בזזו איש לו: ויקח משה ואלעזר הכהן את הזהב מאת
שרי האלפים והמאות ויביאן אתו אל אהל מועד זכרון לבני

ישראל לפני יהוה: והמקנה רב היה לבני ראובן ולבני גד עצום מאד
ויראו את ארץ יעזר ואת ארץ גלעד והנה המקום מקום מקנה: ויבאו
בני גד ובני ראובן ויאמרו אל משה ואל אלעזר הכהן ואל נשיאי
העדה לאמר: עטרת ודיבן ויעזר ונמרה וחשבן ואלעלה ושבם
ונבו ובעון: הארץ אשר הכה יהוה לפני עדת ישראל ארץ מקנה
היא ולעבדיך מקנה: ויאמרו אם מצאנו חן בעיניך יתן
את הארץ הזאת לעבדיך לאחזה אל תעבירנו את הירדן: ויאמר
משה לבני גד ולבני ראובן האחיכם יבאו למלחמה ואתם תשבו פה:
ולמה תניאון את לב בני ישראל מעבור את הארץ אשר נתן להם
יהוה: כה עשו אבותיכם בשלחי אתם מקדש ברנע לראות את הארץ:
ויעלו עד נחל אשכל וירא את הארץ ויניאו את לב בני ישראל
לבלתי בא אל הארץ אשר נתן להם יהוה: ויחר אף יהוה ביום
ההוא וישבע לאמר: אם יראו האנשים העלים ממצרים מבן
עשרים שנה ומעלה את האדמה אשר נשבעתי לאברהם ליצחק
וליעקב כי לא מלאו אחרי: כלבי בן יפנה הקנזי
ויהושע בן נון כי מלאו אחרי יהוה: ויחר אף יהוה בישראל
ויענם במדבר ארבעים שנה עד תם כל הדור העשה הרע
בעיני יהוה: והנה קמתם תחת אבתיכם תרבות אנשים חטאים
לספות עוד על חרון אף יהוה אל ישראל: כי תשובון מאחריו
ויסף עוד להניחו במדבר ושחתם לכל העם הזה: וינגשו אליו
ויאמרו גדרת צאן נבנה למקננו פה וערים לטפנו: ואנחנו
נחלץ חושים לפני בני ישראל עד אשר אם הביאנום אל
מקומם וישב טפנו בערי המבצר מפני ישבי הארץ: לא
נשוב אל בתינו עד התנחל בני ישראל איש נחלתו: כי לא
ננחל אתם מעבר לירדן ומעלה כי באה נחלתנו אלינו
מעבר לירדן מזרחה: ויאמר אלהם משה אם תעשון
את הדבר הזה ואם תחלצו לפני יהוה למלחמה: ועבר לכם
כל חלוץ את הירדן לפני יהוה עד הורישו את אויביו מפנין:
ונכבשה הארץ לפני יהוה ואחר תשובו והייתם נקיים מ/

מיהוד ומישראל והיתה הארץ הזאת לכם לאחזה לפני יהוה: אם לא
תעשון כן הנה חטאתם ליהוה וידעו חטאתכם אשר תמצא אתכם:
בנו לכם ערים לטפכם וגדרות לצאנכם והיוצא מפיכם תעשון: ויאמר
בני גד ובני ראובן אל משה לאמר עבדיך יעשו כאשר אדני
מצוה: טפנו נשינו מקנינו וכל בהמתנו יהיו שם בערי הגלעד:
ועבדיך יעברו כל חלוץ צבא לפני יהוה למלחמה
כאשר אדני דבר: ויצו להם משה את אלעזר הכהן ואת יהושע
בן נון ואת ראשי אבות המטות לבני ישראל: ויאמר משה
אליהם אם יעברו בני גד ובני ראובן אתכם את הירדן כל חלוץ
למלחמה לפני יהוה וכבשה הארץ לפניכם ונתתם להם את
ארץ הגלעד לאחזה: ואם לא יעברו חלוצים אתכם ונאחזו ב
תוככם בארץ כנען: ויענו בני גד ובני ראובן לאמר את אשר
דבר יהוה אל עבדיך כן נעשה: נחנו נעבר חלוצים לפני יהוה
ארץ כנען ואתנו אחזת נחלתנו מעבר לירדן: ויתן להם משה
לבני גד ולבני ראובן ולחצי שבט מנשה בן יוסף את ממלכות
סיחן מלך האמרי ואת ממלכת עוג מלך הבשן הארץ לעריה
בגבלת ערי הארץ סביב: ויבנו בני גד את דיבן ואת עטרת ואת
ערער: ואת עטרת שופן ואת יעזר ויגבהה: ואת בית נמרה
ואת בית הרן ערי מבצר וגדרות צאן: ובני ראובן בנו את חשבון
ואת אלעלה ואת קריתים: ואת נבו ואת בעל מעון מוסבת שם ואת
שבמה ויקראו בשמות את שמות הערים אשר בנו: ויולך בני מכיר
בן מנשה גלעדה ויילכדה ויורש
את האמרי אשר בה: ויתן משה
את הגלעד למכיר בן מנשה וישב
וישב בה: ויאיר בן מנשה הלך
וילכד את חוותיהם ויקרא אתן
חות יאיר: ונבח הלך וילכד
את קנת ואת בנתיה ויקרא לה
נבח בשמו: פ

מספי בני ישראל אשר יצאו מארץ מצרים לצבאתם ביד משה
ואהרן: ויכתב משה את מוצאיהם למסעיהם על פי יהוה ואלה
מסעיהם למוצאיהם: ויסעו מרעמסס בחדש הראשון בחמשה עשר
יום לחדש הראשון ממחרת הפסח יצאו בני ישראל ביד רמה
לעיני כל מצרים: ומצרים מקברים את אשר הכה יהוה בהם
כל בכור ובאלהיהם עשה יהוה שפטים: ויסעו בני ישראל
מרעמסס ויחנו בסכת: ויסעו מסכת ויחנו באתם אשר בקצה
המדבר: ויסעו מאתם וישב על פי החירת אשר על פני בעל
צפון ויחנו לפני מגדל: ויסעו מעל פני החירת ויעברו בתוך הים
המדברה וילכו דרך שלשת ימים במדבר אתם ויחנו במרה:
ויסעו ממרה ויבאו אלמה ובאלים שנים עשרה עינת מים
ושבעים תמרים ויחנו שם: ויסעו מאלים ויחנו על ים סוף:
ויסעו מים סוף ויחנו במדבר סין: ויסעו ממדבר סין ויחנו
בדפקה: ויסעו מדפקה ויחנו באלוש: ויסעו מאלוש ויחנו
ברפידם ולא היה שם מים לעם לשתת: ויסעו מרפידם ויחנו
במדבר סיני: ויסעו ממדבר סיני ויחנו בקברת התאוה: ויסעו
מקברות התאוה ויחנו בחצרת: ויסעו מחצרת ויחנו ברתמה:
ויסעו מרתמה ויחנו ברמון פרץ: ויסעו מרמון פרץ ויחנו
בלבנה: ויסעו מלבנה ויחנו ברסה: ויסעו מרסה ויחנו בקהלתה:
ויסעו מקהלתה ויחנו בהר שפר: ויסעו מהר שפר ויחנו ב
בחרדה: ויסעו מחרדה ויחנו במקהלת: ויסעו מקהלת
ויסעו מקהלת ויחנו בתחת: ויסעו מתחת ויחנו בתרח: ויסעו
מתרח ויחנו במתקה: ויסעו ממתקה ויחנו בחשמנה:
ויסעו מחשמנה ויחנו במסרות: ויסעו ממסרות ויחנו בבני
יעקן: ויסעו מבני יעקן ויחנו בחר הגדגד: ויסעו מחר הגדגד
ויחנו ביטבתה: ויסעו מיטבתה ויחנו בעברנה: ויסעו מעברנה
ויחנו בעציון גבר: ויסעו מעציון גבר ויחנו במדבר סין היא
קדש: ויסעו מקדש ויחנו בהר ההר בקצה ארץ אדום: ויעל
אהרן הכהן אל הר ההר על פי יהוה וימת שם בשנת הארבעים ב

לימה בני ישראל מארץ מצרים בחדש החמישי באחד לחדש: ויהי
בן שלש ועשרים ומאת שנה במיתו בהר ההר: וישמע הכנעני מל ך
ערד והוא יושב בנגב בארץ בבוא בני ישראל: ויסעו מהר
ההר ויחנו בצלמנה: ויסעו מצלמנה ויחנו בפונן: ויסעו מפונן
ויחנו באבת: ויסעו מאבת ויחנו בעיי העברים בגבול מואב:
ויסעו מעיים ויחנו בדיבון גד: ויסעו מדיבן גד ויחנו בעלמן ן
דבלתימה: ויסעו מעלמון דבלתימה ויחנו בהרי העברים
לפני נבו: ויסעו מהרי העברים ויחנו בערבת מואב על
ירדן ירחו: ויחנו על הירדן מבית הישימות עד אבל השטים
בערבת מואב: וידבר יהוה אל משה בערבת מואב על
ירדן ירחו לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם כי אתם ם
עברים את הירדן אל ארץ כנען: והורשתם את כל יושבי הא
הארץ מפניכם ואבדתם את כל משכיתם ואת כל צלמי מסכת ם
תאבדו ואת כל במותם תשמידו: והורשתם את הארץ וישבתם
בה כי לכם נתתי את הארץ לרשת אתה: והתנחלתם את הארץ
בגורל למשפחתיכם לרב תרבה את נחלתו ולמעט תמעיט
את נחלתו אל אשר יצא לו שמה הגורל לו יהיה למטה
אבתיכם תתנחלו: ואם לא תורישו את יושבי הארץ מפניכם
והיה אשר תותירו מהם לשכים בעיניכם ולצנינם בצדיכם
וצררו אתכם על הארץ אשר אתם ישבים בה: והיה כאשר
דמיתי לעשות להם אעשה לכם: וידבר יהוה אל משה
לאמר: צו את בני ישראל ואמרת אלהם כי אתם באים אל הארץ
כנען זאת הארץ אשר תפל לכם בנחלה ארץ כנען לגבלתיה: והיה
לכם פאת נגב ממדבר צן על ירך אדום והיה לכם גבול נגב
מקצה ים המלח קדמה: ונסב לכם הגבול מנגב למעלה עקרבים
ועבר צנה והיו תוצאתיו מנגב לקדש ברנע ויצא חצר אדר
ועבר עצמונה: ונסב הגבול מעצמון נחלה מצרים והיו תוצ
תוצאתיו הימה: והגבול ים והיה לכם הים הגדול וגבול זה יהיה
לכם גבול ים: וזה יהיה לכם גבול צפון מן הים הגדול תתאו

לכם הר ההר: מהר ההר תתאו לבוא חמת והיו תוצאת הגבול צדדה:
ויצאו הגבול זפרונה והיו תוצאתיו חצר עינן זה יהיה לכם גבול
צפון: והתאויתם לכם לגבול קדמה מחצר עינן שפמה: וירד
הגבול משפם הרבלה מקדם לעין וירד הגבול ומחה אל כתף
ים כנרת קדמה: וירד הגבול הירדנה והיו תוצאתיו ים המלח
זאת תהיה לכם הארץ לגבלתיה סביב: ויצו משה את בני
ישראל ליאמר זאת הארץ אשר תתנחלו אתה בגרל אשר יצוה
יהוה לתת לתשעת המטה וחצי המטה: כי לקחו מטה בני הראבני
לבית אבתם ומטה בני הגדי לבית אבתם וחצי מטה מנשה
נחלתם: שני המטות וחצי המטה לקחו נחלתם מעבר לירדן
ירחו קדמה מזרחה: וידבר יהוה אל משה לאמר:
אלה שמות האנשים אשר ינחלו לכם הארץ אלעזר הכהן
ויהושע בן נון: ונשיא אחד נשיא ממטה תקח לנחל את
הארץ: ואלה שמות האנשים למטה יהודה לכב בן יפנה: ולמ
למטה בני שמעון שמואל בן עמיהוד: למטה בנימן אליד
בן כסלון: ולמטה בני דן נשיא בקי בן יגלי: לבני יוס
למטה בני מנשה נשיא חניאל בן אפוד: ולמטה בני אפרים
נשיא קמואל בן שפטן: ולמטה בני זבולן נשיא אליצפן בן
פרנך: ולמטה בני יששכר נשיא פלטיאל בן עזן: ולמטה בני
אשר נשיא אחיהוד בן שלמי: ולמטה בני נפתלי נשיא פדה אל
בן עמיהוד: אלה אשר צוה יהוה לנחל את בני ישרא ל
בארץ כנען: וידבר יהוה אל משה בערבת מואב ער
ירדן ירחו לאמור: צו את בני ישראל ונתנו ללוים מנחלת
אחזתם ערים לשבת ומגרש לערים סביבתיהם תתנו ללוים:
והיו הערים להם לשבת ומגרשיהם יהיו לבהמתם ולרכשם
ולכל חיותם: ומגרשי הערים אשר תתנו ללוים מחיר העיר
והחוצה אלף אמה סביב: ומדותם מחוץ לעיר את פאת קדמה
אלפים באמה ואת פאת נגב אלפים ואמה ואת פאת ים אלפים
באמה ואת פאת צפון אלפים באמה והעיר בתוך זה יהיו

לבם מלבד ערי הערים: ואת הערים אשר תתנו ללוים את שש
ערי המקלט אשר תתנו לנוס שמה הרצח ועליהם תתנו
ארבעים ושתים עיר: כל הערים אשר תתנו ללוים ארבעים
ושמונה עיר אתהן ואת מגרשיהן: והערים אשר תתנו מ
מאחזת בני ישראל מאת הרב תרבו ומאת המעט תמעיט ען
איש כפי נחלתו אשר ינחלו יתן מערים ללוים:
וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת
אלהם כי אתם עברים את הירדן ארצה כנען: והקריתם
לכם ערים ערי מקלט תהיינה לכם ונס שמה כל רצח מכה
נפש בשגגה: והיו לכם הערים למקלט מגאל ולא ימות ה
הרצח עד עמדו לפני העדה למשפט: והערים אשר תתנו
שש ערי מקלט תהיינה לכם: את שלש הערים תתנו מעבר
לירדן ואת שלש הערים תתנו בארץ כנען ערי מקלט
תהינה: לבני ישראל ולגר ולתושב בתוכם תהיינה ששת ה
הערים האלה למקלט לנוס שמה כל מכה נפש בשגגה: ואם
בכלי ברזל הכהו וימת רצח הוא מות יומת הרצח: ואם
באבן יד אשר ימות בה הכהו וימת רצח הוא מות יומת
הרצח: או בכלי עץ יד אשר ימות בו הכהו וימת רצח הוא
מות יומת הרצח: גאל הדם הוא ימית את הרצח בפגעו בו
הוא ימיתנו: ואם בשנאה יהדפנו או השליך עליו בצדיה
וימת: או באיבה הכהו בידו וימת מות יומת המכה רצח
הוא גאל הדם ימית את הרצח בפגעו בו: ואם בפתע בלא
איבה הדפו או השליך עליו כל כלי בלא צדיה: או בכל אבן
אשר ימות בה בלא ראות ויפל עליו וימת והוא לא אויב
לו ולא מבקש רעתו: ושפטו העדה בין המכה ובין גאל הדם
על המשפטים האלה: והצילו העדה את הרצח מיד גאל הדם
והשיבו אתו העדה אל עיר מקלטו אשר נס שמה וישב
בה עד מות הכהן הגדול אשר משח אתו בשמן הקדש: ו
ואם יצא יצא הרצח את גבול עיר מקלטו אשר ינוס שמה

ומצא אתו גאל הדם מחוץ לגבול עיר מקלטו ורצח גאל הדם
את הרצח אין לו דם: כי בעיר מקלטו ישב עד מות הכהן הגד ול
ואחרי מות הכהן הגדול ישוב הרצח אל ארץ אחזתו: והיו אלה
לכם לחקת משפט לדרתיכם בכל מושבתיכם: כל מכה נפש לפי
עדים ירצח את הרצח ועד אחד לא יענה בנפש למות: ולא
תקחו כפר לנפש רצח אשר הוא רשע למות כי מות יומת: ולא
תקחו כפר לנוס אל עיר מקלטו לשוב לשבת בארץ עד מות
הכהן: ולא תחניפו את הארץ אשר אתם בה כי הדם הוא יחניף את
הארץ ולארץ לא יכפר לדם אשר שפך בה כי אם בדם שפכו:
ולא תטמא את הארץ אשר אתם ישבים בה אשר אני שכן בתוכה
כי אני יהוה שכן בתוך בני ישראל: ויקרבו ראשי האבות
למשפחות בני גלעד בן מכיר בן מנשה ממשפחת בני יוסף
וידברו לפני משה ולפני הנשיאים ראשי אבות לבני ישראל:
ויאמרו את אדני צוה יהוה לתת את הארץ בנחלה בגורל לבני
ישראל ואדני צוה ביהוה לתת את נחלת צלפחד אחינו לבנתו ין:
ויהיו לאחד ממטה בני ישראל לנשים ונבדעה נחלתן מ
מנחלת אבתינו ונספח על נחלת המטה אשר תהיינה להם ומגורל
נחלתינו יגרע: ואם יהיה היובל לבני ישראל ונספה נחלתן על
נחלת המטה אשר תהיינה להם ומנחלת מטה אבתינו יגרע נ
נחלתן: ויצו משה את בני ישראל על פי יהוה לאמר כן מטה
בני יוסף דברים: זה הדבר אשר צוה יהוה לבנת צלפחד לאמר
לטוב בעיניהם תהיינה לנשים אך למשפחת מטה אביהם תהיינה
לנשים: ולא תסוב נחלה לבני ישראל ממטה אל מטה כי איש
בנחלת מטה אבתיו ידבקו בני ישראל וכל בת ירשת נחלה מ
ממטות בני ישראל לאחד ממשפחת מטה אביה תהיה לאשר
לדעך וירשו בני ישראל איש נחלת אבתיו: ולא תסב נחלה מ
ממטה למטה אחר כי איש בנחלתו ידבקו מטות בני ישראל:
כאשר צוה יהוה את משה כן עשו בנות צלפחד: ותהיינה מחלה
תרצה ותגלה ומלכה ונעה בנות צלפחד לבני דדיהן לנשים:

מבישעזהב בני מנשה בן־יוסף היו לבנים ותהי נחלתם על מנחה מש
משלחת אבותיהן׃ אלה המצות והמשפטים אשר ציוה יהוה ביד־
משה אל בני ישראל בערבות מואב על ירדן יריחו׃ חזק׃

הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל בעבר הירדן במדבר בערבה
מול סוף בין פארן ובין תפל ולבן וחצרת ודי זהב׃ אחד עשר־
יום מחרב דרך הר שעיר עד קדש ברנע׃ ויהי בארבעים שנה
בעשתי עשר חדש באחד לחדש דבר משה אל בני ישראל
בכל אשר יצוה יהוה אתו אלהם׃ אחרי הכתו את סיחן מלך־
האמרי אשר ישב בחשבון ואת עוג מלך הבשן אשר ישב
בעשתרת באדרעי׃ בעבר הירדן בארץ מואב הואיל משה־
באר את התורה הזאת לאמר׃ יהוה אלהינו דבר אלינו בחרב
לאמר רב לכם שבת בהר הזה׃ פנו וסעו לכם ובאו הר האמרי
ואל כל שכניו בערבה בהר ובשפלה ובנגבה ובחוף הים ארץ
הכנעני והלבנון עד הנהר הגדל נהר פרת׃ ראה נתתי לפני

לפניכם את הארץ באו וירשו את הארץ אשר נשבע יהוה לאבתיכם
לאברהם ליצחק וליעקב לתת להם ולזרעם אחריהם׃ ואמר אלכם
בעת ההוא לאמר לא אוכל לבדי שאת אתכם׃ יהוה אלהיכם הרבה
אתכם והנכם היום כככבי השמים לרב׃ יהוה אלהי אבתיכם
יסף עליכם ככם אלף פעמים ויברך אתכם כאשר דבר לכם׃
איכה אשא לבדי טרחכם ומשאכם וריבכם׃ הבו לכם אנשים
חכמים ונבנים וידעים לשבטיכם ואשימם בראשיכם׃ ותענן
אתי ותאמרון טוב הדבר אשר דברת לעשות׃ ואקח את ראשי
שבטיכם אנשים חכמים וידעים ואתן אתם ראשים עליכם
שרי אלפים ושרי מאות ושרי חמשים ושרי עשרות ושטרים
לשבטיכם׃ ואצוה את שפטיכם בעת ההוא לאמר שמוע בין
אחיכם ושפטתם צדק בין איש ובין אחיו ובין גרו׃ לא תכירו
פנים במשפט כקטן כגדל תשמעון לא תגורו מפני איש כי
המשפט לאלהים הוא והדבר אשר יקשה מכם תקרבון אלי ושמ
ושמעתיו׃ ואצוה אתכם בעת ההוא את כל הדברים אשר
תעשון׃ ונסע מחורב ונלך את כל המדבר הגדול והנורא ההוא
אשר ראיתם דרך הר האמרי כאשר צוה יהוה אלהינו אתנו
ונבוא עד קדש ברנע׃ ואמר אלכם באתם עד הר האמרי
אשר יהוה אלהינו נתן לנו׃ ראה נתן יהוה אלהיך לפניך את
הארץ עלה רש כאשר דבר יהוה אלהי אבתיך לך אל תירא ואל
תחת׃ ותקרבון אלי כלכם ותאמרו נשלחה אנשים לפנינו ויח
ויחפרו לנו את הארץ ויעבו אתנו דבר את הדרך אשר נעלה
בה ואת הערים אשר נבא אליהן׃ וייטב בעיני הדבר ואקח
מכם שנים עשר אנשים איש אחד לשבט׃ ויפנו ויעלו ההרה
ויבאו עד נחל אשכל ויתגלו אתה׃ ויקחו בידם מפרי הארץ
וירידו אלינו וישבו אתנו דבר ויאמרו טובה הארץ אשר־
יהוה אלהינו נתן לנו׃ ולא אביתם לעלת ותמרו את פי יהוה
אלהיכם׃ ותרגנו באהליכם ותאמרו בשנאת יהוה אתנו הוציאנו
מארץ מצרים לתת אתנו ביד האמרי להשמידנו׃ אנה אנחנו

עלים אחיכו המסך את לבבינו לאמר עם בניהל הרם מימנו עדים גדלית
ובארית בשמים ובגד בני ענקים ראינו שם: ואמור אלכם לא תע
תערצון ולא תיראון מהם: יהוה אלהיכם ההלך לפניכם הוא ילחם
לכם בכל אשר עשה אתכם במצרים לעיניכם: ובמדבר אשר־
ראית אשר נשאך יהוה אלהיך באשר ישא איש את בנו בכל
הדרך אשר הלכתם עד באכם עד המקום הזה: ובדבר הזה אינכם
מאמינם ביהוה אלהיכם: ההלך לפניכם בדרך לתור לכם מקום
לחנתכם באש לילה לראותכם בדרך אשר תלכו בה ובענן יומם:
וישמע יהוה את קול דבריכם ויקצף וישבע לאמר: אם יראה
איש באנשים האלה הדר הרע הזה את הארץ הטובה אשר־
נשבעתי לתת לאבתיכם: זולתי כלב בן יפנה הוא יראנה ולו אתן
את הארץ אשר דרך בה ולבניו יען אשר מלא אחרי יהוה: גם בי
התאנף יהוה בגללכם לאמר גם אתה לא תבוא שם: יהושע בן
נון העמד לפניך הוא יבא שמה אתו חזק כי הוא ינחלנה את־
ישראל: וטפכם אשר אמרתם לבז יהיה ובניכם אשר לא ידעו
היום טוב ורע המה יבאו שמה ולהם אתננה והם יירשוה: ואתם
פנו לכם וסעו המדברה דרך ים סוף: ותענו ותאמרו אלי חטאנו ל
ליהוה אנחנו נעלה ונלחמנו ככל אשר צונו יהוה אלהינו ו
ותחגרו איש את כלי מלחמתו ותהינו לעלת ההרה: ויאמר
יהוה אלי אמר להם לא תעלו ולא תלחמו כי אינני בקרבכם
ולא תנגפו לפני איביכם: ואדבר אלכם ולא שמעתם ותמרו את
פי יהוה ותזדו ותעלו ההרה: ויצא האמרי הישב בהר ההוא
לקראתכם וירדפו אתכם כאשר תעשינה הדברים ויכתו אתכם
בשעיר עד חרמה: ותשבו ותבכו לפני יהוה ולא שמע יהוה
בקלכם ולא האזין אליכם: ותשבו בקדש ימים רבים כימים
אשר ישבתם: ונפן ונסע המדברה דרך ים סוף כאשר דבר־
יהוה אלי ונסב את הר שעיר ימים רבים: ויאמר יהוה אל־
לאמר: רב לכם סב את ההר הזה פנו לכם צפנה: ואת העם צו
לאמר אתם עברים בגבול אחיכם בני עשו הישבים בשעיר

ויראו מכם ונשמרתם מאוד: אל תתגרו בם כי לא אתן לכם מ
מארצם עד מדרך כף רגל כי ירשה לעשו נתתי את הר־
שעיר: אבל תשברו מאתם בכסף ואכלתם וגם מים תכרו מ
מאתם בכסף ושתיתם: כי יהוה אלהיך ברכך בכל מעשה ידך
ידע לכתך את המדבר הגדל הזה זה ארבעים שנה יהוה אל
אלהיך עמך לא חסרת דבר: ונעבר מאת אחינו בני עשו
הישבים בשעיר מדרך הערבה מאילת ומעציון גבר ונפן ו
ונעבר דרך מדבר מואב: ויאמר יהוה אלי אל תצר
את מואב ואל תתגר בם מלחמה כי לא אתן לך מארצו ירשה
כי לבני לוט נתתי את ער ירשה: האמים לפנים ישבו בה עם גדול
ורב ורם כענקים: רפאים יחשבו אף הם כענקים והמואבים־
יקראו להם אמים: ובשעיר ישבו החרים לפנים ובני עשו
יורשם וישמידם מפניהם וישבו תחתם כאשר עשה ישראל
לארץ ירשתו אשר נתן יהוה להם: עתה קמו ועברו לכם את־
נחל זרד ונעבר את נחל זרד: והימים אשר הלכנו מקדש ו
ברנע עד אשר עברנו את נחל זרד שלשים ושמנה שנה עד
עד תם כל הדור אנשי המלחמה מקרב המחנה כאשר נשבע ל
יהוה להם: וגם יד יהוה היתה בם להמם מקרב המחנה עד תמם:
ויהי באשר תמו כל אנשי המלחמה למות מקרב העם:
וידבר יהוה אלי לאמר: אתה עבר היום את גבול מואב את
ער: וקרבת מול בני עמון אל תצרם ואל תתגר בם כי לא אתן
מארץ בני עמון לך ירשה כי לבני לוט נתתיה ירשה: ארץ
רפאים תחשב אף היא רפאים ישבו בה לפנים והעמנים־
יקראו להם זמזמים: עם גדול ורב ורם כענקים וישמידם־
יהוה מפניהם וירשם וישבו תחתם: כאשר עשה לבני עשו
הישבים בשעיר אשר השמיד את החרי מפניהם וירשם־
וישבו תחתם עד היום הזה: והעוים הישבים בחצרים עד עזה
כפתרים היצאים מכפתר השמידם וישבו תחתם: קמו סעו
ועברו את נחל ארנן ראה נתתי בידך את סיחן מלך חשבון

האמרי ואת ארצו החל רש והתגר בו מלחמה: ויום הזה אחל תת
פחדך ויראתך על פני העמים תחת כל השמים אשר ישמעון
שמעך ורגזו וחלו מפניך: ואשלח מלאכים ממדבר קדמות אל
סיחון מלך חשבון דברי שלום לאמר: אעברה בארצך בדרך
בדרך אלך לא אסור ימין ושמאל: אכל בכסף תשברנו ואכלתי
וגם מים בכסף תתן לי ושתיתי רק אעברה ברגלי: כאשר עשו לי
בני עשו היושבים בשעיר והמואבים היושבים בער עד אשר
אעבר את הירדן אל הארץ אשר יהוה אלהינו נתן לנו: ולא
אבה סיחון מלך חשבון העבירנו בו כי הקשה יהוה אלהיך את רו
רוחו ואמץ את לבבו למען תתו בידך כיום הזה: ויאמר יהו
אלי ראה החלתי תת לפניך את סיחן ואת ארצו החל רש לרשת
את ארצו: ויצא סיחון לקראתינו הוא וכל עמו למלחמ
יהצה: ויתנהו יהוה אלהינו לפנינו ונך אתו ואת בנו ואת כל
עמו: וגלכד את כל ערין בעת ההוא ונחרם את כל עיר מתם
והנשים והטף לא השארנו שרוד: רק הבהמה בזזנו לנו ושלל
הערים אשר לכדנו: מערער אשר על שפת נחל ארנן והעיר
אשר בנחל ועד הגלעד לא היתה קריה אעד שגבה ממנו את
הכל נתן יהוה אלהינו לפנינו: רק אל ארץ בני עמון לא קרבת
כל יד נחל יבק וערי ההר וכל אשר יצוה יהוה אלהינו: ופנו ונעל
דרך הבשן ויצא עוג מלך הבשן לקראתינו הוא וכל עמו ל
למלחמה אדרעי: ויאמר יהוה אלי אל תיראי אתו כי בידך
נתתי אתו ואת כל עמו ואת ארצו ועשית לו כאשר עשי
לסיחן מלך האמרי אשר ישב בחשבון: ויתן יהוה אלהינו בן
בידינו גם את עוג מלך הבשן ואת כל עמו ונכהו עד בלתי ד
השאיר לו שריד: ונלכד את כל ערין בעת ההוא לא היתה
קריה אשר לא לקחנו מאתם ששים עיר כל חבל ארגב ממלכ
ממלכת עוג בבשן: כל אלה ערים בצרות חומה גבהה דלתים
ובריח לבד מערי הפרזי הרבה מאד: ונחרם אתם באשר עשי
לסיחן מלך חשבון החרם כל עיר מתם הנשים והטף: ובל הבהמ

ושלל הערים בזזנו לנו: ונתן בעת ההוא את הארץ מיד שנ
מלכי האמרי אשר בעבר הירדן מנחל ארנן עד חרמון:
יצדנים יקראנו לחרמון שריון והאמרי יקראו לו שניר:
כל ערי המישר וכל הגלעד וכל הבשן עד כלכה ואדרע
ערי ממלכת עוג בבשן: כי רק עוג מלך הבשן נשאר מיתר
הרפאים הנה ערשו ערש ברזל הלה הוא ברבת בני עמון
תשע אמות ארכה וארבע אמות רחבה באמת איש: ואר
הארץ הזאת ירשנו בעת ההיא מערער אשר על נחל ארנן
וחצי הר הגלעד וערין נתתי לראובני ולגדי: ויתר הגלע
וכל הבשן ממלכת עוג נתתי לחצי שבט המנשה כל חבל
הארגב לכל הבשן ההוא יקרא ארץ רפאים: ויאיר בן מנשה
לקח את כל חבל ארגב עד גבול הגשורי והמעכתי ויקרא
אתם על שמו את הבשן חות יאיר עד היום הזה: ולמכיר
נתתי את הגלעד: ולראובני ולגדי נתתי מן הגלעד ועד
נחל ארנן תוך הנחל והגבל ועד יבק הנחל גבול בני עמון:
והערבה והירדן וגבל מכנרת ועד ים הערבה ים המל
תחת אשדת הפסגה מזרחה: ואצו אתכם בעת ההוא לאמ
יהוה אלהיכם נתן לכם את הארץ הזאת לרשתה חלוץ יע
תעברו לפני אחיכם בני ישראל כל בני חיל: רק נשיכם טפכם
ומקנכם ידעתי כי מקנה רב לכם ישבו בעריכם אשר נתתי
לכם: עד אשר יניח יהוה לאחיכם ככם וירשו גם הם את
הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן להם בעבר הירדן ושבתם
איש לירשתו אשר נתתי לכם: ואת יהושע צויתי בעת
ההיא לאמר עיניך הראת את כל אשר עשה יהוה אלהיכם
לשני המלכים האלה כן יעשה לכל הממלכות אשר אתה
עבר שמה: לא תיראום כי יהוה אלהיכם הוא הנלחם לכם:

ואתחנן

אל יהוה בעת ההיא
לאמר: אדני יה:

ויהוה אנכי החלם להראות את עבדך את גדלך ואת ידך החזקה
אשר מי אל בשמים ובארץ אשר יעשה כמעשיך וכגבורתיך ר׳
אעברה נא ואראה את הארץ הטבה אשר בעבר הירדן ההר
הטוב הזה והלבנן׃ ויתעבר יהוה בי למענכם ולא שמע אלי
ויאמר יהוה אלי רב לך אל תסף דבר אלי עוד בדבר הזה׃
עלי ראש הפסגה ושא עיניך ימה וצפנה ותימנה ומזרח ה
וראה בעיניך כי לא תעבר את הירדן הזה׃ וצו את יהושע
וחזקהו ואמצהו כי הוא יעבר לפני העם הזה והוא ינחיל
אתם את הארץ אשר תראה׃ ונשב בגיא מול בית פעור׃
ועתה ישראל שמע אל החקים ואל המשפטים אשר
אנכי מלמד אתכם לעשות למען תחיון ובאתם וירשתם
את הארץ אשר יהוה אלהי אבתיכם נתן לכם׃ לא תספו
על הדבר אשר אנכי מצוה אתכם ולא תגרעו ממנו לשמר
את מצות יהוה אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם׃ עיניכם ב
הראת את אשר עשה יהוה בבעל פעור כי כל האיש אש ר
הלך אחרי בעל פעור השמידו יהוה אלהיך מקרבך׃
ואתם הדבקים ביהוה אלהיכם חיים כלכם היום׃ ראה למדתי
אתכם חקים ומשפטים כאשר צוני יהוה אלהי לעשות
כן בקרב הארץ אשר אתם באים שמה לרשתה׃ ושמרתם
ועשיתם כי הוא חכמתכם ובינתכם לעיני העמים אשר
ישמעון את כל החקים האלה ואמרו רק עם חכם ונבון
הגוי הגדל הזה׃ כי מי גוי גדול אשר לו אלהים קרבים
אליו כיהוה אלהינו בכל קראנו אליו׃ ומי גוי גדול אש
אשר לו חקים ומשפטים צדיקם ככל התורה הזאת
אשר אנכי נתן לפניכם היום׃ רק השמר לך ושמר
נפשך מאד פן תשכח את הדברים אשר ראו עיניך
ופן יסורו מלבבך כל ימי חייך והודעתם לבניך ולבני
בניך׃ יום אשר עמדת לפני יהוה אלהיך בחרב באמר
יהוה אלי הקהל לי את העם ואשמיעם את דברי אשר

למדון לירא אתי כל הימים אשר הם חיים על האדמה׃
ואת בניהם ילמדון׃ ותקרבון ותעמדון תחת ההר וההר בער
באש עד לב השמים חשך ענן וערפל׃ וידבר יהוה אלינם
מתוך האש קול דברים אתם שמעים ותמונה אינכם ראים
זולתי קול׃ ויגד לכם את בריתו אשר צוה אתכם לעשות
עשרת הדברים ויכתבם על שני לחות אבנים׃ ואתי יצוה
יהוה בעת ההוא ללמד אתכם חקים ומשפטים לעשתכם
אתם בארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה׃ ונשמרתם
מאד לנפשתיכם כי לא ראיתם כל תמונה ביום דבר יהוה
אליכם בחרב מתוך האש׃ פן תשחתון ועשיתם לכם פסל
תמונת כל סמל תבנית זכר או נקבה׃ תבנית כל בהמה
אשר בארץ תבנת כל יעוף כנף אשר תעוף בשמים׃
תבנית כל רמש באדמה תבנת כל דגה אשר במים מתחת
לארץ׃ ופן תשא עיניך השמימה וראית את השמש ואת
הירח ואת הכוכבים כל צבא השמים ונדחת והשתחויתה להם
ועבדתם אשר חלק יהוה אלהיך אתם לכל העמים תחת
כל השמים׃ ואתכם לקח יהוה ויוצא אתכם מכור הברזל
ממצרים להיות לו לעם נחלה כיום הזה׃ ויהוה התאנף בי
על דבריכם וישבע לבלתי עברי את הירדן הזה ולבלתי בא
אל הארץ הטבה אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה׃ כי אנכי
מת בארץ הזאת איננו עבר את הירדן ואתם עברים וירשתם
את הארץ הטבה הזאת׃ השמרו לכם פן תשכחו את ברית
יהוה אלהיכם אשר כרת עמכם ועשיתם לכם פסל תמונת
כל אשר צוך יהוה אלהיך׃ כי יהוה אלהיך אש אכלה הוא
אל קנא׃ כי תוליד בנים ובני בנים ונושנתם בארץ
והשחתם ועשיתם פסל תמונת כל ועשיתם הרע בעיני
יהוה אלהיך להכעיסו׃ העידתי בכם היום את השמים ואת
הארץ כי אבד תאבדון מהר מעל הארץ אשר אתם עברים
את הירדן שמה לרשתה לא תאריכן ימים עליה כי השמד

ונשמרתם והיה אתכם בעמים ונשארתם מתי מספר בגוים
אשר ינהג יהוה אתכם שמה: ועבדתם שם אלהים מעשה ידי
אדם עץ ואבן אשר לא יראון ולא ישמעון ולא יאכלון ולא
יריחון: ובקשתם משם את יהוה אלהיך ומצאת כי תדרשנו בכל
לבבך ובכל נפשך: בצר לך ומצאוך כל הדברים האלה
באחרית הימים ושבת עד יהוה אלהיך ושמעת בקלו: כי אל
רחום יהוה אלהיך לא ירפך ולא ישחיתך ולא ישכח את ברית
אבתיך אשר נשבע להם: כי שאל נא לימים הראשנים אשר
היו לפניך למן היום אשר ברא אלהים אדם על הארץ ולמ
ולמקצה השמים ועד קצה השמים הנהיה כדבר הגדול
הזה או הנשמע כמהו: השמע עם קול אלהים מדבר
מתוך האש כאשר שמעת אתה ויחי: או הנסה אלהים לבא
לקחת לו גוי מקרב גוי במסת באתת ובמופתים ובמלחמה
וביד חזקה ובזרוע נטויה ובמוראים גדלים ככל אשר
עשה לכם יהוה אלהיכם במצרים לעיניך: אתה הראת
לדעת כי יהוה הוא האלהים אין עוד מלבדו: מן השמים
השמיע את קלו ליסרך ועל הארץ הראך את אשו הגדול ה
ודבריו שמעת מתוך האש: ותחת כי אהב את אבתיך ויבחר
בזרעו אחריו ויצאך בפניו בכחו הגדל ממצרים: להוריש
גדלים ועצמים ממך מפניך להביאך לתת לך את ארצם
נחלה כיום הזה: וידעת היום והשבת אל לבבך כי יהוה הוא
האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד: ושמרת
את חקיו ואת מצותיו אשר אנכי מצוך היום אשר ייטב
לך ולבניך אחריך ולמען תאריך ימים על האדמה
אשר יהוה אלהיך נתן לך כל הימים: אז הבדיל משה
שלש ערים בעבר הירדן מזרחה שמש: לנס שמה רצח
אשר ירצח את רעהו בבלי דעת והוא לא שנא לו מתמל
שלשם והנס אל אחת מן הערים האל וחי: את בצר במדבר
בארץ המישר לראובני ואת רמות בגלעד לגדי ואת

ארלך בהשך למנשה: זאת התורה אשר שם משה לפני בני ישרא
אלה העדת והחקים והמשפטים אשר דבר משה אל בני
ישראל במצאתם ממצרים: בעבר הירדן בגיא מול בית פעור
בארץ סיחן מלך האמרי אשר ישב בחשבון אשר הכה משה
ובני ישראל בהכותם ממצרים: וירשו את ארצו ואת ארץ
עוג מלכי הבשן שני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן מזרח
שמש: מערער אשר על שפת נחל ארנן ועד הר
שיאן הוא חרמון: וכל הערבה עבר הירדן מזרחה ועד ים הע
הערבה תחת אשדת הפסגה: ויקרא משה אל כל ישראל
ויאמר אלהם שמע ישראל את החקים ואת המשפטים אשר
אנכי דבר באזניכם היום ולמדתם אתם ושמרתם לעשתם:
יהוה אלהינו כרת עמנו ברית בחרב: לא את אבתינו כרת יהוה
את הברית הזאת כי אתנו אנחנו אלה פה היום כלנו חיים: פנים
בפנים דבר יהוה עמכם בהר מתוך האש: אנכי עמד בין יהוה
וביניכם בעת ההוא להגיד לכם את דבר יהוה כי יראתם מפני
האש ולא עליתם בהר לאמר: אנכי יהוה אלהיך אשר
הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים: לא יהיה לך אלהים אחרים
על פני: לא תעשה לך פסל כל תמונה אשר בשמים ממעל
ואשר בארץ מתחת ואשר במים מתחת לארץ: לא תשתחוה
להם ולא תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך אל קנא פקד עון אבות
על בנים על שלשים ועל רבעים לשנאי: ועשה חסד לאלפים
לאהבי ולשמרי מצותי: לא תשא את שם יהוה אלהיך לשוא
כי לא ינקה יהוה את אשר ישא את שמו לשוא: שמור
את יום השבת לקדשו כאשר צוך יהוה אלהיך: ששת ימים
תעבד ועשית כל מלאכתך: ויום השביעי שבת ליהוה אלהיך
לא תעשה כל מלאכה אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך ושורך
וחמורך וכל בהמתך וגרך אשר בשעריך למען ינוח עבדך
ואמתך כמוך: וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים ויצאך
יהוה אלהיך משם ביד חזקה ובזרוע נטויה על כן צוך יהוה

אלהיך לעשות את יום השבת׃ כבד את אביך ואת אמך כאשר צ
יך יהוה אלהיך למען יאריכון ימיך ולמען ייטב לך על
האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך׃ לא תרצח׃ ולא תנאף׃
ולא תגנב׃ ולא תענה ברעך עד שוא׃ ולא תחמד אשת ר
עך ולא תתאוה בית רעך שדהו ועבדו ואמתו שורו וחמרו
וכל אשר לרעך׃ את הדברים האלה דבר יהוה אל כל קהלכם ס
בהר מתוך האש הענן והערפל קול גדול ולא יסף ויכתבם
על שני לוחות אבנים ויתנם אלי׃ ויהי כשמעכם את הקול
מתוך החשך וההר בער באש ותקרבון אלי כל ראשי שבטיכם ס
וזקניכם׃ ותאמרו הן הראנו יהוה אלהינו את כבודו ואת גדלו
ואת קלו שמענו מתוך האש היום הזה ראינו כי ידבר אלהים
את האדם וחי׃ ועתה למה נמות כי תאכלנו האש הגדלה
הזאת אם יספים אנחנו לשמע את קול יהוה אלהינו ע
עוד ומתנו׃ כי מי כל בשר אשר שמע קול אלהים חיים
מדבר מתוך האש כמנו ויחי׃ קרב אתה ושמע את כל
אשר יאמר יהוה אלהינו ואת תדבר אלינו את כל אשר
ידבר יהוה אלהינו אליך ושמענו ועשינו׃ וישמע יהוה את
קול דבריכם בדברכם אלי ויאמר יהוה אלי שמעתי את קול
דברי העם הזה אשר דברו אליך היטיבו כל אשר דברו׃ מי
יתן והיה לבבם זה להם ליראה אתי ולשמר את כל מצותי
כל הימים למען ייטב להם ולבניהם לעלם׃ לך אמר להם
שובו לכם לאהליכם׃ ואתה פה עמד עמדי ואדברה אליך את
כל המצוה והחקים והמשפטים אשר תלמדם ועשו בארץ
אשר אנכי נתן להם לרשתה׃ ושמרתם לעשות כאשר
צוה יהוה אלהיכם אתכם לא תסרו ימין ושמאל׃ בכל הדרך
אשר יצוה יהוה אלהיכם אתכם תלכו למען תחיון וטוב לכם
והאריכתם ימים בארץ אשר תירשון׃ וזאת המצוה החקים
והמשפטים אשר צוה יהוה אלהיכם ללמד אתכם לעשות
בארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה׃ למען תירא את

יהוה אלהיך לשמר את כל חקתיו ומצותיו אשר אנכי מצוך אתה
ובנך ובן בנך כל ימי חייך ולמען יאריכון ימיך׃ ושמעת
ישראל ושמרת לעשות אשר ייטב לך ואשר תרבון מאד
כאשר דבר יהוה אלהי אבתיך לך ארץ זבת חלב ודבש׃
שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד׃ ואהבת את יהוה ה
אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך׃ והיו הדברים האל
אשר אנכי מצוך היום על לבבך׃ ושננתם לבניך ודברת בם
בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך׃ וקשרתם
לאות על ידך והיו לטטפת בין עיניך׃ וכתבתם על מזזות ביתך
ובשעריך׃ והיה כי יביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר ה
נשבע לאבתיך לאברהם ליצחק וליעקב לתת לך ערים גדל
וטבת אשר לא בנית׃ ובתים מלאים כל טוב אשר לא מלאת
ובור חצבים אשר לא חצבת כרמים וזתים אשר לא נטעת
ואכלת ושבעת׃ השמר לך פן תשכח את יהוה אשר הוצאך
מארץ מצרים מבית עבדים׃ את יהוה אלהיך תירא ואתו תעב ד
ובשמו תשבע׃ לא תלכון אחרי אלהים אחרים מאלהי העמ
העמים אשר סביבתיכם׃ כי אל קנא יהוה אלהיך בקרבך
פן יחרה אף יהוה אלהיך בך והשמידך מעל פני האדמה׃
לא תנסו את יהוה אלהיכם כאשר נסיתם במסה׃ שמר
תשמרון את מצות יהוה אלהיכם ועדתיו וחקיו אשר צוך׃
ועשית הישר והטוב בעיני יהוה למען ייטב לך ובאת וירשת
את הארץ הטבה אשר נשבע יהוה לאבתיך׃ להדף את כל
אויביך מפניך כאשר דבר יהוה׃ כ כי ישאלך בנך מחר
לאמר מה העדת והחקים והמשפטים אשר צוה יהוה
אלהינו אתכם׃ ואמרת לבנך עבדים היינו לפרעה במצרי ס
ויוצאנו יהוה ממצרים ביד חזקה׃ ויתן יהוה אתת ומפתים
גדלים ורעים במצרים בפרעה ובכל ביתו לעינינו׃ ואותנו הוצ
הוציא משם למען הביא אתנו לתת לנו את הארץ אשר
נשבע לאבתינו׃ ויצונו יהוה לעשות את כל החקים האלה

לירשה את יהוה אלהינו לטוב לנו כל הימים לחיתנו כהיום הזה׃
ויצדקה תהיה לנו כי נשמר לעשות את כל המצוה הזאת לפני
יהוה אלהינו כאשר צונו׃ כי יביאך יהוה אלהיך אל
הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה ונשל גוים רבים מפניך
החתי והגרגשי והאמרי והכנעני והפרזי והחוי והיבוסי
שבעה גוים רבים ועצומים ממך׃ ובתנם יהוה אלהיך לפניך
והכיתם החרם תחרים אתם לא תכרת להם ברית ולא תחנם׃
ולא תתחתן בם בתך לא תתן לבנו ובתו לא תקח לבנך׃ כי
יסיר את בנך מאחרי ועבדו אלהים אחרים וחרה אף יהוה
בכם והשמידך מהר׃ כי אם כה תעשו להם מזבחתיהם תתצו
ומצבתם תשברו ואשריהם תגדעון ופסיליהם תשרפון באש׃
כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך בך בחר יהוה אלהיך להיות
לו לעם סגלה מכל העמים אשר על פני האדמה׃ לא
מרבכם מכל העמים חשק יהוה בכם ויבחר בכם כי אתם
המעט מכל העמים׃ כי מאהבת יהוה אתכם ומשמרו את
השבעה אשר נשבע לאבתיכם הוציא יהוה אתכם ביד חזקה
ויפדך מבית עבדים מיד פרעה מלך מצרים׃ וידעת כי יהוה
אלהיך הוא האלהים האל הנאמן שמר הברית והחסד לאהבו
ולשמרי מצותיו לאלף דר׃ ומשלם לשנאיו אל פניו להאבידו
לא יאחר לשנאו אל פניו ישלם לו׃ ושמרת את
המצוה ואת החקים ואת המשפטים אשר אנכי מצוך היום
לעשתם׃ פ

עקב תשמעון את המ
המשפטים האל
ושמרתם ועשיתם אתם
ושמר יהוה אלהיך לך
את הברית ואת החסד
אשר נשבע לאבתיך

ואהבך וברכך והרבך וברך פרי בטנך ופרי אדמתך דגנך
ותירשך ויצהרך שגר אלפיך ועשתרת צאנך על האדמה
אשר נשבע לאבתיך לתת לך׃ ברוך תהיה מכל העמים לא
יהיה בך עקר ועקרה ובבהמתך׃ והסיר יהוה ממך כל חלי
וכל מדוי מצרים הרעים אשר ידעת לא ישימם בך ונתנם
בכל שנאיך׃ ואכלת את כל העמים אשר יהוה אלהיך נתן לך
לא תחוס עינך עליהם ולא תעבד את אלהיהם כי מוקש
הוא לך׃ כי תאמר בלבבך רבים הגוים האלה ממני
איכה אוכל להורישם׃ לא תירא מהם זכר תזכר את
אשר עשה יהוה אלהיך לפרעה ולכל מצרים׃ המסת
הגדלת אשר ראו עיניך והאתת והמפתים והיד החזקה
והזרוע הנטויה אשר הוציאך יהוה אלהיך כן יעשה יהוה
אלהיך לכל העמים אשר אתה ירא מפניהם׃ וגם את
הצרעה ישלח יהוה אלהיך בם עד אבד הנשארים והנסתרים
מפניך׃ לא תערץ מפניהם כי יהוה אלהיך בקרבך אל
גדול ונורא׃ ונשל יהוה אלהיך את הגוים האל מפניך
מעט מעט לא תוכל כלתם מהר פן תרבה עליך חית
השדה׃ ונתנם יהוה אלהיך לפניך והמם מהומה גדלה
עד השמדם׃ ונתן מלכיהם בידך והאבדת את שמם
מתחת השמים לא יתיצב איש בפניך עד השמדך אתם׃
פסילי אלהיהם תשרפון באש לא תחמד כסף וזהב עליהם
ולקחת לך פן תוקש בו כי תעבת יהוה אלהיך הוא׃ ולא
תביא תועבה אל ביתך והיית חרם כמהו שקץ תשקצנו
ותעב תתעבנו כי חרם הוא׃ כל המצוה אשר אנכי מצוך
היום תשמרון לעשות למען תחיון ורביתם ובאתם ורי
וירשתם את הארץ אשר נשבע יהוה לאבתיכם׃ וזכרת את
כל הדרך אשר הוליכך יהוה אלהיך זה ארבעים שנה במדב
למען ענתך לנסתך לדעת את אשר בלבבך התשמר מצותו
אם לא׃ ויענך וירעבך ויאכלך את המן אשר לא

ידעת ולא ידעון אבתיך למען הודיעך כי לא על הלחם לבדו
יחיה האדם כי על כל מוצא פי יהוה יחיה האדם: שמלתך לא
בלתה מעליך ורגליך לא בצקה זה ארבעים שנה: וידעת עם
לבבך כי באשר ייסר איש את בנו יהוה אלהיך מיסרך:
ושמרת את מצות יהוה אלהיך ללכת בדרכיו וליראה אתו:
כי יהוה אלהיך מביאך אל ארץ טובה ארץ נחלי מים עינת
ותהמת יוצאים בבקעה ובהר: ארץ חטה ושערה וגפן ותאנ
ורמון ארץ זית שמן ודבש: ארץ אשר לא במסכנת תאכל
בה לחם לא תחסר כל בה ארץ אשר אבניה ברזל ומהרריה
תחצב נחשת: ואכלת ושבעת וברכת את יהוה אלהיך על הארץ
הטבה אשר נתן לך: השמר לך פן תשכח את יהוה אלהיך
למלתי שמר מצותיו ומשפטיו וחקתיו אשר אנכי מצוך
היום: פן תאכל ושבעת ובתים טובים תבנה וישבת: ובקרך
וצאנך ירבין וכסף וזהב ירבה לך וכל אשר לך ירבה: ורם
לבבך ושכחת את יהוה אלהיך המוציאך מארץ מצרים
מבית עבדים: המוליכך במדבר הגדל והנורא נחש שרף
ועקרב וצמאון אשר אין מים המוציא לך מים מצור
החלמיש: המאכלך מן במדבר אשר לא ידעון אבתיך
למען ענתך ולמענך נסתך להטיבך באחריתך: ואמרת בלבב
כחי ועצם ידי עשה לי את החיל הזה: וזכרת את יהוה אלהיך
כי הוא הנתן לך כח לעשות חיל למען הקים את בריתו אשר
נשבע לאבתיך כיום הזה: והיה אם שכח תשכח את יהוה
אלהיך והלכת אחרי אלהים אחרים ועבדתם והשתחוים להם
העדתי בכם היום כי אבד תאבדון: כגוים אשר יהוה מאבד
מפניכם כן תאבדון עקב לא תשמעון בקול יהוה אלהיכם:
שמע ישראל אתה עבר היום את הירדן לבא לרשת
גוים גדלים וצעמים ממך ערים גדלת ובצרת בשמים: עם
גדול ורם בני ענקים אשר אתה ידעת ואתה שמעת מי יתיצב
לפני בני ענק: וידעת היום כי יהוה אלהיך הוא העבר לפניך

אש אכלה הוא ישמידם והוא יכניעם לפניך והורשתם והאבדתם
מהר כאשר דבר יהוה לך: אל תאמר בלבבך בהדף יהוה אלהיך
אתם מלפניך לאמר בצדקתי הביאני יהוה לרשת את הארץ
הזאת וברישעת הגוים האלה יהוה מורישם מפניך: לא בצדקתך
ובישר לבבך אתה בא לרשת את ארצם כי ברישעת הגוים האלה
יהוה אלהיך מורישם מפניך ולמענן הקים את הדבר אשר
נשבע יהוה לאבתיך לאברהם ליצחק וליעקב: וידעת כי לא
בצדקתך יהוה אלהיך נתן לך את הארץ הטובה הזאת לרשתה כי
עם קשה ערף אתה: זכר אל תשכח את אשר הקצפת את יהוה אל
אלהיך במדבר למן היום אשר יצאת מארץ מצרים עד באכם עד
המקום הזה ממרים הייתם עם יהוה: ובחרב הקצפתם את יהוה
ויתאנף יהוה בכם להשמיד אתכם: בעלתי ההרה ללחת לוחת
האבנים לחת הברית אשר כרת יהוה עמכם ואשב בהר ארבעים יום
וארבעים לילה לחם לא אכלתי ומים לא שתיתי: ויתן יהוה אלי
את שני לחת האבנים כתבים באצבע אלהים ועליהם ככל הדברים
אשר דבר יהוה עמכם בהר מתוך האש ביום הקהל: ויהי מקץ
ארבעים יום וארבעים לילה נתן יהוה אלי את שני לחת האבנים
לחת הברית: ויאמר יהוה אלי קום רד מהר כי שחת עמך
אשר הוצאת ממצרים סרו מהר מן הדרך אשר צויתם עשו
להם מסכה: ויאמר יהוה אלי לאמר ראיתי את העם הזה
והנה עם קשה ערף הוא: הרף ממני ואשמידם ואמחה את
שמם מתחת השמים ואעשה אותך לגוי עצום ורב ממנו: ואפן
ואירד מן ההר וההר בער באש ושני לחת הברית על שתי ידי:
ואראה והנה חטאתם ליהוה אלהיכם עשיתם לכם עגל מסכה
סרתם מהר מן הדרך אשר צוה יהוה אתכם: ואתפש בשני
הלחת ואשלכם מעל שתי ידי ואשברם לעיניכם: ואתנפל לפני
יהוה כראשנה ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכלתי ומים לא שתיתי
על כל חטאתכם אשר חטאתם לעשות הרע
בעיני יהוה להכעיסו כי יגרתי מפני האף והחמה אשר קצף

יהוה עליכם להשחית אתכם וישמיע יהוה אלי גם בפעם הזאת:
ובאהרן התאנף יהוה מאד להשמידו ואתפלל גם בעד אהרן
בעת ההוא: ואת חטאתכם אשר עשיתם את העגל לקחתי ואש
ואשרף אתן באש ואכת אתן טחון היטב עד אשר דק לעפר
ואשלך את עפרו אל הנחל היורד מן ההר: ובתבערה ובמסה
ובקברת התאוה מיק עפים הייתם את יהוה: ובשלח יהוה אתכם
מקדש ברנע לאמר עלו ורשו את הארץ אשר נתתי לכם
ותמרדו את פי יהוה אלהיכם ולא האמנתם לו ולא שמעתם
בקלו: ממרים הייתם עם יהוה מיום דעתי אתכם: ואתנפל לפני
יהוה את ארבעים היום ואת ארבעים הלילה אשר התנפלתי
כי אמר יהוה להשמיד אתכם: ואתפלל אל יהוה ואמר אדני
יהוה אל תשחת עמך ונחלתך אשר פדית בגדלך אשר
הוצאת ממצרים ביד חזקה: זכר לעבדיך לאברהם ליצחק ו
וליעקב אל תפן אל קשי העם הזה ואל רשעו ואל חטאתו: פן
יאמרו הארץ אשר הוצאתנו משם מבלי יכלת יהוה להביאם
אל הארץ אשר דבר להם ומשנאתו אתם הוציאם להמיתם
במדבר: והם עמך ונחלתך אשר הוצאת בכחך הגדל ובזרעך
הנטויה: בעת ההוא אמר יהוה אלי פסל לך שני לחת
אבנים כראשנים ועלה אלי ההרה ועשית לך ארון עץ: ו
ואכתב על הלחת את הדברים אשר היו על הלחת הראשנים
אשר שברת ושמתם בארון: ואעש ארון עצי שטים ואפסל
שני לחת אבנים כראשנים ואעל ההרה ושני הלחת בידי:
ויכתב על הלחת במכתב הראשון את עשרת הדברים אשר
דבר יהוה אליכם בהר מתוך האש ביום הקהל ויתנם יהוה
אלי: ואפן וארד מן ההר ואשם את הלחת בארון אשר עשיתי
ויהי שם כאשר צוני יהוה: ובני ישראל נסעו מבארת בני
יעקן מוסרה שם מת אהרן ויקבר שם ויכהן אלעזר בנו ו
תחתיו: ומשם נסעו הגדגדה ומן הגדגדה יטבתה ארץ נחלי
מים: בעת ההוא הבדיל יהוה את שבט הלוי לשאת את ארון

ארון ברית יהוה לעמד לפני יהוה לשרתו ולברך בשמו עד היום
הזה: על כן לא היה ללוי חלק ונחלה עם אחיו יהוה הוא נחלתו
באשר דבר יהוה אלהיך לו: ואנכי עמדתי בהר כימים הראשנים
ארבעים יום וארבעים לילה וישמע יהוה אלי גם בפעם
ההוא ולא אבה יהוה השחיתך: ויאמר יהוה אלי קום לך
למסע לפני העם ויבאו וירשו את הארץ אשר נשבעתי ל
לאבתם לתת להם: ועתה ישראל מה יהוה אלהיך שאל
מעמך כי אם ליראה את יהוה אלהיך ללכת בכל דרכיו ולא
ולאהבה אתו ולעבד את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך:
לשמר את מצות יהוה ואת חקתיו אשר אנכי מצוך היום
לטוב לך: הן ליהוה אלהיך השמים ושמי השמים הארץ ו
וכל אשר בה: רק באבתיך חשק יהוה לאהבה אתם ויבחר
בזרעם אחריהם בכם מכל העמים כהיום הזה: ומלתם את ערלת
לבבכם וערפכם לא תקשו עוד: כי יהוה אלהיכם הוא אלהי
האלהים ואדני האדנים האל הגדל הגבר והנורא אשר לא ישא
פנים ולא יקח שחד: עשה משפט יתום ואלמנה ואהב גר
לתת לו לחם ושמלה: ואהבתם את הגר כי גרים הייתם בארץ מ
מצרים: את יהוה אלהיך תירא ואתו תעבד ובו תדבק ובשמו תש
תשבע: הוא תהלתך והוא אלהיך אשר עשה אתך את הגדלת
ואת הנוראת האלה אשר ראו עיניך: בשבעים נפש ירדו א
אבתיך מצרימה ועתה שמך יהוה אלהיך ככוכבי השמים
לרב: ואהבת את יהוה אלהיך ושמרת משמרתו וחקתיו ומ
ומשפטיו ומצותיו כל הימים: וידעתם היום כי לא את בניכם
אשר לא ידעו ואשר לא ראו את מוסר יהוה אלהיכם את ג
גדלו ואת ידו החזקה וזרעו הנטויה: ואת אתתיו ואת מעשיו
אשר עשה בתוך מצרים לפרעה מלך מצרים ולכל ארצו:
ואשר עשה לחיל מצרים לסוסיו ולרכבו אשר הציף את
מי ים סוף על פניהם ברדפם אחריכם ויאבדם יהוה עד היום
הזה: ואשר עשה לכם במדבר עד באכם עד המקום הזה:

יהוה את כל הגוים האלה מלפניכם וירשתם גוים גדלים ועצומים
ממכם: כל המקום אשר תדרך כף רגלכם בו לכם יהיה מן המדבר
והלבנון מן הנהר נהר פרת ועד הים האחרון יהיה גבלכם: לא
יתיצב איש בפניכם פחדכם ומוראכם יתן יהוה אלהיכם על
פני כל הארץ אשר תדרכו בה כאשר דבר לכם: ס

ראה

אנכי נתן לפניכם
היום ברכה וקללה:
את הברכה אשר
תשמעו אל מצות
יהוה אלהיכם אשר
אנכי מצוה אתכם
היום: והקללה אם לא תשמעו אל מצות יהוה אלהיכם וסרתם
מן הדרך אשר אנכי מצוה אתכם היום ללכת אחרי אלהים
אחרים אשר לא ידעתם: והיה כי יביאך יהוה אלהיך אל
הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה ונתתה את הברכה על הר
גרזים ואת הקללה על הר עיבל: הלא המה בעבר הירדן
אחרי דרך מבוא השמש בארץ הכנעני הישב בערבה מול
הגלגל אצל אלוני מורה: כי אתם עברים את הירדן לבא
לרשת את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן לכם וירשתם
אתה וישבתם בה: ושמרתם לעשות את כל החקים ואת
המשפטים אשר אנכי נתן לפניכם היום: אלה החקים
והמשפטים אשר תשמרון לעשות בארץ אשר נתן יהוה
אלהי אבתיך לך לרשתה כל הימים אשר אתם חיים על
האדמה: אבד תאבדון את כל המקמות אשר עבדו שם הגוים
אשר אתם יורשים אתם את אלהיהם על ההרים הרמים
ועל הגבעות ותחת כל עץ רענן: ונתצתם את מזבחתם
ושברתם את מצבתם ואשרים תשרפון באש ופסלי

ואשר עשה לרתן ולאבירם בני אליאב בן ראובן אשר פצתה
הארץ את פיה ותבלע אתם ואת בתיהם ואת אהליהם ואת כל היקום
אשר ברגליהם בקרב כל ישראל: כי עיניכם הראת את כל מעשה
יהוה הגדול אשר עשה: ושמרתם את כל המצוה אשר אנכי
מצוך היום למען תחזקו ובאתם וירשתם את הארץ אשר
אתם עברים שמה לרשתה: ולמען תאריכו ימים על האדמה
אשר נשבע יהוה לאבתיכם לתת להם ולזרעם ארץ זבת חלב
ודבש: כי הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה לא כארץ
מצרים הוא אשר יצאתם משם אשר תזריע את זרעך
והשקית ברגלך כגן הירק: והארץ אשר אתם עברים שמה
לרשתה ארץ הרים ובקעת למטר השמים תשתה מים: ארץ
אשר יהוה אלהיך דרש אתה תמיד עיני יהוה אלהיך בה
מרשית השנה ועד אחרית שנה: והיה אם שמע תשמעו
אל מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום לאהבה את יהוה
אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם: ונתתי מטר ארצכם ס
בעתו יורה ומלקוש ואספת דגנך ותירשך ויצהרך: ונתתי
עשב בשדך לבהמתך ואכלת ושבעת: השמרו לכם פן יפתה
לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחויתם להם: וחרה
אף יהוה בכם ועצר את השמים ולא יהיה מטר והאדמה
לא תתן את יבולה ואבדתם מהרה מעל הארץ הטבה
אשר יהוה נתן לכם: ושמתם את דברי אלה על לבבכם
ועל נפשכם וקשרתם אתם לאות על ידכם והיו לטוטפת ת
בין עיניכם: ולמדתם אתם את בניכם לדבר בם בשבתך
בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך: וכתבתם על
מזוזות ביתך ובשעריך: למען ירבו ימיכם וימי בניכם
על האדמה אשר נשבע יהוה לאבתיכם לתת להם כימי
השמים על הארץ: כי אם שמר תשמרון את כל
המצוה הזאת אשר אנכי מצוה אתכם לעשתה לאהבה
את יהוה אלהיכם ללכת בכל דרכיו ולדבקה בו: והורישׁ

אלהיהם תגרעון ואבדתם את שמם מן המקום ההוא: לא תעשון
כן ליהוה אלהיכם: כי אם אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיכם
מכל שבטיכם לשום את שמו יהוה אלהיכם שם לשכנו תדרשו
ובאת שמה: והבאתם שמה עלתיכם וזבחיכם ואת מעשרתיכם
ואת תרומת ידכם ונדריכם ונדבתיכם ובכרת בקריכם וצאנכם:
ואכלתם שם לפני יהוה אלהיכם ושמחתם בכל משלח ידכם
אתם ובתיכם אשר ברכך יהוה אלהיך: לא תעשון ככל אשר
אנחנו עשים פה היום איש כל הישר בעיניו: כי לא באתם עד
עתה אל המנוחה ואל הנחלה אשר יהוה אלהיך נתן לך: ועברתם
את הירדן וישבתם בארץ אשר יהוה אלהיכם מנחיל אתכם
והניח לכם מכל איביכם מסביב וישבתם בטח: והיה המקום
אשר יבחר יהוה אלהיכם בו לשכן שמו שם תביאו את כל
אשר אנכי מצוה אתכם עלתיכם וזבחיכם מעשרתיכם
ותרומת ידכם וכל מבחר נדריכם אשר תדרו ליהוה: ושמחתם
לפני יהוה אלהיכם אתם ובניכם ובנתיכם ועבדיכם
ואמהתיכם והלוי אשר בשעריכם כי אין לו חלק ונחלה
אתכם: השמר לך פן תעלה עלתיך בכל מקום אשר תראה:
כי אם במקום אשר יבחר יהוה באחד שבטיך שם תעלה
עלתיך ושם תעשה כל אשר אנכי מצוך: רק בכל אות נפשך
תזבח ואכלת בשר בכל שעריך כברכת יהוה אלהיך אשר נתן לך
השמא והטהור יאכלנו כצבי וכאיל: רק הדם לא
תאכלו על הארץ תשפכנו כמים: לא תוכל לאכל בשעריך
מעשר דגנך תירשך ויצהרך ובכרת בקרך וצאנך וכל
נדריך אשר תדר ונדבתיך ותרומת ידך: כי אם לפני יהוה
אלהיך תאכלנו במקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו אתה
ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי אשר בשעריך ושמחת
לפני יהוה אלהיך בכל משלח ידך: השמר לך פן תעזב
את הלוי כל ימיך על אדמתך: כי ירחיב יהוה אלהיך
את גבלך כאשר דבר לך ואמרת אכלה בשר כי תאוה

כי תשא כ

נפשך לאכל בשר בכל אות נפשך תאכל בשר: כי ירחק ממך
המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשום שמו שם וזבחת מבקרך
ומצאנך אשר נתן יהוה לך כאשר צויתך ואכלת בשעריך בכל
אות נפשך: אך כאשר יאכל את הצבי ואת האיל כן תאכלנו
הטמא והטהור יחדו יאכלנו: רק חזק לבלתי אכל הדם כי הדם
הוא הנפש ולא תאכל הנפש עם הבשר: לא תאכלנו על הארץ
תשפכנו כמים: לא תאכלנו למען ייטב לך ולבניך אחריך כי תעשה
הישר בעיני יהוה: רק קדשיך אשר יהיו לך ונדריך תשא ובאת
אל המקום אשר יבחר יהוה: ועשית עלתיך הבשר והדם על
מזבח יהוה אלהיך ודם זבחיך ישפך על מזבח יהוה אלהיך
והבשר תאכל: שמר ושמעת את כל הדברים האלה אשר
אנכי מצוך למען ייטב לך ולבניך אחריך עד עולם כי תעשה
הטוב והישר בעיני יהוה אלהיך: כי יכרית יהוה אלהיך
את הגוים אשר אתה בא שמה לרשת אתם מפניך וירשתם
אתם וישבת בארצם: השמר לך פן תנקש אחריהם אחרי השמדם
מפניך ופן תדרש לאלהיהם לאמר איכה יעבדו הגוים האלה
את אלהיהם ואעשה כן גם אני: לא תעשה כן ליהוה אלהיך כי
כל תועבת יהוה אשר שנא עשו לאלהיהם כי גם את בניהם ואת
בנתיהם ישרפון באש לאלהיהם: את כל הדבר אשר אנכי מצוה
אתכם אתו תשמרו לעשות לא תסף עליו ולא תגרע ממנו:
כי יקום בקרבך נביא או חלם חלום ונתן אליך אות או
מופת: ובא האות והמופת אשר דבר אליך לאמר נלכה אחרי
אלהים אחרים אשר לא ידעתם ונעבדם: לא תשמע אל
דברי הנביא ההוא או אל חלם החלום ההוא כי מנסה יהוה
אלהיכם אתכם לדעת הישכם אהבים את יהוה אלהיכם בכל
לבבכם ובכל נפשכם: אחרי יהוה אלהיכם תלכו ואתו תיראו
ואת מצותיו תשמרו ובקלו תשמעו ואתו תעבדו ובו
תדבקון: והנביא ההוא או חלם החלום ההוא יומת כי דבר
סרה על יהוה אלהיכם המוציא אתכם מארץ מצרים והפדך

מבית עבדים להדיחך מן הדרך אשר יצוך יהוה אלהיך ללכת
בה ובערת הרע מקרבך׃ כי יסיתך אחיך בן אמך או
בנך או בתך או אשת חיקך או רעך אשר כנפשך בסתר
לאמר נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר לא ידעת אתה
ואבתיך׃ מאלהי העמים אשר סביבתיכם הקרבים אליך
או הרחקים ממך מקצה הארץ ועד קצה הארץ׃ לא תאבה לו
ולא תשמע אליו ולא תחוס עינך עליו ולא תחמל ולא
תכסה עליו׃ כי הרג תהרגנו ידך תהיה בו בראשנה להמיתו
ויד כל העם באחרנה׃ וסקלתו באבנים ומת כי בקש
להדיחך מעל יהוה אלהיך המוציאך מארץ מצרים
מבית עבדים׃ וכל ישראל ישמעו ויראון ולא יסיפון
לעשות עוד כדבר הרע הזה בקרבך׃ כי תשמע באחת
עריך אשר יהוה אלהיך נתן לך לשבת שם לאמר׃ יצאו
אנשים בני בליעל מקרבך וידיחו את ישבי עירם לאמר
נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר לא ידעתם׃ ודרשת
וחקרת ושאלת היטב והנה אמת נכון הדבר נעשתה
התועבה הזאת בקרבך׃ הכה תכה את ישבי העיר ההוא לפי
חרב החרם אתה ואת כל אשר בה ואת בהמתה לפי חרב׃
ואת כל שללה תקבץ אל תוך רחבה ושרפת באש את העיר
ואת כל שללה כליל ליהוה אלהיך והיתה תל עולם לא תבנה
עוד׃ ולא ידבק בידך כיאומה מן החרם למען ישוב יהוה
מחרון אפו ונתן לך רחמים ורחמך והרבך כאשר נשבע לאבתיך׃
כי תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר את כל
מצותיו אשר אנכי מצוך היום לעשות הישר בעיני יהוה
אלהיך׃ בנים אתם ליהוה אלהיכם לא תתגדדו ולא תשימו
קרחה בין עיניכם למת׃ כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך
ובך בחר יהוה להיות לו לעם סגלה מכל העמים אשר על
פני האדמה׃ לא תאכל כל תעבה׃ זאת הבהמה אשר
תאכלו שור שה בכשבים ושה עזים׃ איל ויחמור וזמר

ודישן ותאו וזמר׃ וכל בהמה מפרסת פרסה ושסעת שסע שתי
פרסת מעלת גרה בבהמה אתה תאכלו׃ אך את זה לא תאכלו מ
מעלי הגרה וממפרסי הפרסה השסועה את הגמל ואת הארנבת
ואת השפן כי מעלה גרה המה ופרסה לא הפריסו טמאים הם לכם׃
ואת החזיר כי מפריס פרסה הוא ולא גרה טמא הוא לכם׃ מבשרם לא תאכלו ובנבלתם לא תגעו׃
את זה תאכלו מכל אשר במים כל אשר לו סנפיר וקשקשת
תאכלו׃ וכל אשר אין לו סנפיר וקשקשת לא
תאכלו טמא הוא לכם׃ כל צפור טהורה תאכלו׃ וזה אשר
לא תאכלו מהם הנשר והפרס והעזניה׃ והראה ואת האיה
והדיה למינה׃ ואת כל ערב למינו׃ ואת בת היענה ואת התחמס מ
ואת השחף ואת הנץ למינהו׃ את הכוס ואת הינשוף והתנשמת
והקאת ואת הרחמה ואת השלך׃ והחסידה והאנפה למינה׃
והדוכיפת והעטלף׃ וכל שרץ העוף טמא הוא לכם לא יאכלו׃
כל עוף טהור תאכלו׃ לא תאכלו כל נבלה לגר אשר בשעריך
תתננה ואכלה או מכר לנכרי כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך
לא תבשל גדי בחלב אמו׃ עשר תעשר את כל תבואת
זרעך היצא השדה שנה שנה׃ ואכלת לפני יהוה אלהיך במקום
אשר יבחר לשכן שמו שם מעשר דגנך תירשך ויצהרך
ובכרת בקרך וצאנך למען תלמד ליראה את יהוה אלהיך
כל הימים׃ וכי ירבה ממך הדרך כי לא תוכל שאתו כי ירחק
ממך המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשום שמו שם כי
יברכך יהוה אלהיך׃ ונתתה בכסף וצרת הכסף בידך והלכת
אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו׃ ונתתה הכסף בכל
אשר תאוה נפשך בבקר ובצאן ובין ובשכר ובכל אשר
תשאלך נפשך ואכלת שם לפני יהוה אלהיך ושמחת אתה
וביתך׃ והלוי אשר בשעריך לא תעזבנו כי אין לו חלק ונחלה
עמך׃ מקצה שלש שנים תוציא את כל מעשר
תבואתך בשנה ההוא והנחת בשעריך׃ ובא הלוי כי אין לו

חלק ונחלה עמך והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך ואכלו
ושבעו למען יברכך יהוה אלהיך בכל מעשה ידך אשר תעשה׃
מקץ שבע שנים תעשה שמטה׃ וזה דבר השמטה שמוט
כל בעל משה ידו אשר ישה ברעהו לא יגש את רעהו ואחיו
אחיך כי קרא שמטה ליהוה׃ את הנכרי תגש ואשר יהיה לך
את אחיך תשמט ידך׃ אפס כי לא יהיה בך אביון כי ברך
יברכך יהוה בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לרשתה׃
רק אם שמע תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר לעשות את
כל המצוה הזאת אשר אנכי מצוך היום׃ כי יהוה אלהיך
ברכך כאשר דבר לך והעבטת גוים רבים ואתה לא תעבט
ומשלת בגוים רבים ובך לא ימשלו׃ כי יהיה בך אביון
מאחד אחיך באחד שעריך בארצך אשר יהוה אלהיך נתן
לך לא תאמץ את לבבך ולא תקפץ את ידך מאחיך האביון׃
כי פתח תפתח את ידך לו והעבט תעביטנו די מחסרו אשר
יחסר לו׃ השמר לך פן יהיה דבר עם לבבך בליעל לאמר
קרבה שנת השבע שנת השמטה והיה עינך באחיך האביון
ולא תתן לו וקרא עליך אל יהוה והיה בך חטא׃ נתן תתן
לו ולא ירע לבבך בתתך לו כי בגלל הדבר הזה יברכך יהוה
אלהיך בכל מעשיך ובכל משלח ידיך׃ כי לא יחדל אביון
מקרב הארץ על כן אנכי מצוך לאמר פתח תפתח את ידך
לאחיך לעניך ולאבינך בארצך׃ כי ימכר לך אחיך
העברי או העבריה ועבדך שש שנים ובשנה השביעית תש
תשלחנו חפשי מעמך׃ וכי תשלחנו חפשי מעמך לא תשל
תשלחנו ריקם׃ הענק תעניק לו מצאנך ומגרנך ומיקבך
אשר ברכך יהוה אלהיך תתן לו׃ וזכרת כי עבד היית במצרים
ויפדך יהוה אלהיך על כן אנכי מצוך את הדבר הזה היום׃
והיה כי יאמר אליך לא אצא מעמך כי אהבך ואת ביתך
כי טוב לו עמך׃ ולקחת את המרצע ונתת באזנו ובדלת
והיה לך עבד עולם ואף לאמתך תעשה כן׃ לא יקשה

בעיניך בשלחך אתו חפשי מעמך כי משנה שכר שכיר עבדך
שש שנים וברכך יהוה אלהיך בכל אשר תעשה׃ כל הבכר
אשר יולד בבקרך ובצאנך הזכר תקדיש ליהוה אלהיך לא
תעבד בבכר שורך ולא תגז בכור צאנך׃ לפני יהוה אלהיך
תאכלנו שנה בשנה במקום אשר יבחר יהוה אתה וביתך׃ ובכי
יהיה בו מום פסח או עור כל מום רע לא תזבחנו ליהוה אלהיך׃
בשעריך תאכלנו הטמא והטהור יחדו כצבי וכאיל׃ רק את
דמו לא תאכל על הארץ תשפכנו כמים׃ שמר את חדש
האביב ועשית פסח ליהוה אלהיך כי בחדש האביב הוצאך יהוה
יהוה אלהיך ממצרים לילה׃ וזבחת פסח ליהוה אלהיך צאן
ובקר במקום אשר יבחר יהוה לשכן שמו שם׃ לא תאכל עליו
חמץ שבעת ימים תאכל עליו מצות לחם עני כי בחפזון יצאת
מארץ מצרים למען תזכר את יום צאתך מארץ מצרים
כל ימי חייך׃ ולא יראה לך שאר בכל גבלך שבעת ימים ולא
ילין מן הבשר אשר תזבח בערב ביום הראשון לבקר׃ לא תוכל
לזבח את הפסח באחד שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך׃ כי
אם אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם תזבח
את הפסח בערב כבא השמש מועד יצאת ממצרים׃ ובשלת
ואכלת במקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו ופנית בבקר והלכת
לאהליך׃ ששת ימים תאכל מצות וביום השביעי עצרת ליהוה
ליהוה אלהיך לא תעשה מלאכה׃ שבעה שבעת תספר
לך מהחל חרמש בקמה תחל לספר שבעה שבעת׃ ועשית
חג שבעת ליהוה אלהיך ממת נדבת ידך אשר תתן כאשר
יברכך יהוה אלהיך׃ ושמחת לפני יהוה אלהיך אתה ובנך ובתך
ועבדך ואמתך והלוי אשר בשעריך וגר ויתום והאלמנה
אשר בקרבך במקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם׃
וזכרת כי עבד היית במצרים ושמרת ועשית את החקים
האלה׃ חג הסכת תעשה לך שבעת ימים באספך
מגרנך ומיקבך׃ ושמחת בחגך אתה ובנך ובתך ועבדך וא

ואמתך והלוי והגר היתום והאלמנה אשר בשעריך: שבעת ימים
תחג ליהוה אלהיך במקום אשר יבחר יהוה כי יברכך יהוה אלהיך
בכל תבואתך ובכל מעשה ידיך והיית אך שמח: שלש פעמים בש
בשנה יראה כל זכורך את פני יהוה אלהיך במקום אשר יבח
בחג המצות ובחג השבעות ובחג הסכות ולא יראה את פני יהוה
ריקם: איש במתנת ידו כברכת יהוה אלהיך אשר נתן לך: פ

שפטים

ושטרים תתן
לך בכל שעריך
אשר יהוה
אלהיך נתן לך
לשבטיך ושפ
ושפטו את
העם משפט צדק: לא תטה משפט לא תכיר פנים ולא תקח
שחד כי השחד יעור עיני חכמים ויסלף דברי צדיקם: צדק
צדק תרדף למען תחיה וירשת את הארץ אשר יהוה אלהיך
נתן לך: לא תטע לך אשרה כל עץ אצל מזבח יהוה אלה
אשר תעשה לך: ולא תקים לך מצבה אשר שנא יהוה אלהיך:
לא תזבח ליהוה אלהיך שור ושה אשר יהיה בו מום כל
דבר רע כי תועבת יהוה אלהיך הוא: כי ימצא בקרבך באחד
שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך איש או אשה אשר
יעשה את הרע בעיני יהוה אלהיך לעבר בריתו: וילך
ויעבד אלהים אחרים וישתחו להם ולשמש או לירח או
לכל צבא השמים אשר לא צויתי: והגד לך ושמעת וחקרת
היטב והנה אמת נכון הדבר נעשתה התועבה הזאת בישראל:
והוצאת את האיש ההוא או את האשה ההיא אשר עשו את
הדבר הרע הזה אל שעריך את האיש או את האשה וסקלתם
באבנים ומתו: על פי שנים עדים או שלשה עדים יומת

המת לא יומת על פי עד אחד: יד העדים תהיה בו בראשונה
להמיתו ויד כל העם באחרנה ובערת הרע מקרבך: כי יפלא
ממך דבר למשפט בין דם לדם בין ריב לריב ובין נגע לנגע
דברי ריבת בשעריך וקמת ועלית אל המקום אשר יבחר
יהוה אלהיך בו: ובאת אל הכהנים הלוים ואל השפט אש
אשר יהיה בימים ההם ודרשת והגידו לך את דבר המשפט:
ועשית על פי הדבר אשר יגידו לך מן המקום ההוא אשר
יבחר יהוה ושמרת לעשות ככל אשר יורוך: על פי התורה
אשר יורוך ועל המשפט אשר יאמרו לך תעשה לא תסור
מן הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל: והאיש אשר יעשה
בזדון לבלתי שמע אל הכהן העמד לשרת שם את יהוה
אלהיך או אל השפט ומת האיש ההוא ובערת הרע מישראל:
וכל העם ישמעו ויראו ולא ידידון עוד: כי תבא אל
הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך וירשתה וישבת בה ואמרת
אשימה עלי מלך ככל הגוים אשר סביבתי: שום תשים עלי
מלך לא תוכל לתת עליך איש נכרי אשר לא אחיך הוא:
רק לא ירבה לו סוסים ולא ישיב את העם מצרימה למען
הרבות סוס ויהוה אמר לכם לא תיסיפון לשוב בדרך הזה
עוד: ולא ירבה לו נשים ולא יסור לבבו וכסף וזהב לא ירבה
לו מאד: והיה כשבתו על כסא ממלכתו וכתב לו את
משנה התורה הזאת על ספר מלפני הכהנים הלוים: והיתה
עמו וקרא בו כל ימי חייו למען ילמד ליראה את יהוה
אלהיו לשמר את כל דברי התורה הזאת ואת החקים האלה
לעשותם: לבלתי רום לבבו מאחיו ולבלתי סור מן המצוה
ימין ושמאל למען יאריך ימים על ממלכתו הוא ובניו
בקרב ישראל: לא יהיה לכהנים הלוים כל שבט לוי
חלק ונחלה עם ישראל אשי יהוה ונחלתו יאכלון: ונחלה
לא יהיה לו בקרב אחיו יהוה הוא נחלתו כאשר דבר לו:
וזה יהיה משפט הכהנים מאת העם מאת זבחי זבח אם

אם שור אם שה ונתן לכהן חזרע והלחיים והקבה: ראשית דגנך
תירושך ויצהרך וראשית גז צאנך תתן לו: כי בן כחר יהוה
אלהיך בכל שבטיך לעמד לשרת בשם יהוה הוא ובניו כל הימים
ובא הלוי מיאחר שעריך מכל ישראל אשר הוא
גר שם ובא בכל אות נפשו אל המקום אשר יבחר יהוה: ושרת
בשם יהוה אלהיו ככל אחיו הלוים העמדים שם לפני יהוה:
חלק כחלק יאכלו לבד ממכריו על האבות: כי אתה בא
אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך לא תלמד לעשות כתועב
הגוים ההם: לא ימצא בך מעביר בנו ובתו באש קסם קסמים
מעונן ומנחש ומכשף: וחבר חבר ושאל אוב וידעני ודרש
אל המתים: כי תועבת יהוה כל עשה אלה ובגלל התועבת
האלה יהוה אלהיך מורישם מפניך: תמים תהיה עם
יהוה אלהיך: כי הגוים האלה אשר אתה יורש אותם אל
מעוננים ואל קסמים ישמעון ואתה לא כן נתן לך יהוה
אלהיך: נביא מקרבך מאחיך כמני יקים לך יהוה אלהיך אליו
תשמעון: ככל אשר שאלת מעם יהוה אלהיך בחרב ביום הקהל
לאמר לא אסף לשמע את קול יהוה אלהי ואת האש הגדלה
הזאת לא אראה עוד ולא אמות: ויאמר יהוה אלי היטיבו אשר דברו:
נביא אקים להם מקרב אחיהם כמוך ונתתי דברי בפיו ודבר אליהם
את כל אשר אצונו: והיה האיש אשר לא ישמע אל דברי אשר
ידבר בשמי אנכי אדרש מעמו: אך הנביא אשר יזיד לדבר
דבר בשמי את אשר לא צויתיו לדבר ואשר ידבר בשם אלהים
אחרים ומת הנביא ההוא: וכי תאמר בלבבך איכה נדע את הדבר
אשר לא דברו יהוה: אשר ידבר הנביא בשם יהוה ולא
יהיה הדבר ולא יבוא הוא הדבר אשר לא דברו יהוה בזדון דברו
הנביא לא תגור ממנו: כי יכרית יהוה אלהיך את הגוים
אשר יהוה אלהיך נתן לך את ארצם וירשתם וישבת בעריהם
ובבתיהם: שלש ערים תבדיל לך בתוך ארצך אשר יהוה
אלהיך נתן לך לרשתה: תכין לך הדרך ושלשת את גבול

ארצך אשר ינחילך יהוה אלהיך והיה לנוס שמה כל רוצח: וזה
דבר הרצח אשר ינוס שמה וחי אשר יכה את רעהו בבלי דעת
והוא לא שנא לו מתמול שלשם: ואשר יבא את רעהו ביער
לחטב עצים ונדחה ידו בגרזן לכרת העץ ונשל הברזל מן
העץ ומצא את רעהו ומת הוא ינוס אל אחת הערים האלה
וחי: פן ירדף גאל הדם אחרי הרצח כי יחם ונשגו כי ירחק
הדרך והכהו נפש ולו אין משפט מות כי לא שנא הוא לו
מתמול שלשם: על כן אנכי מצוך לאמר שלש ערים תבדיל
לך: ואם ירחיב יהוה אלהיך את גבלך כאשר נשבע לאבתיך
ונתן לך את כל הארץ אשר דבר לתת לאבתיך: כי תשמר את כל
המצוה הזאת לעשתה אנכי מצוך היום לאהבה את יהוה
אלהיך וללכת בדרכיו כל הימים ויספת לך עוד שלש ערים
על השלש האלה: ולא ישפך דם נקי בקרב ארצך אשר יהוה
אלהיך נתן לך נחלה והיה עליך דמים: וכי יהיה איש שנא
לרעהו וארב לו וקם עליו והכהו נפש ומת ונס אל אחת הערים
האל: ושלחו זקני עירו ולקחו אתו משם ונתנו אתו ביד גאל
הדם ומת: ולא תחוס עינך עליו ובערת דם הנקי מישראל
וטוב לך: לא תסיג גבול רעך אשר גבלו ראשונים בנחלתך
אשר תנחל בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה: לא
יקום עד אחד באיש לכל עון ולכל חטאת בכל חטא אשר יחטא
על פי שני עדים או על פי שלשה עדים יקום דבר: כי יקום
עד חמס באיש לענת בו סרה: ועמדו שני האנשים אשר להם
הריב לפני יהוה לפני הכהנים והשפטים אשר יהיו בימים ההם:
ודרשו השפטים היטב והנה עד שקר העד שקר ענה באחיו:
ועשיתם לו כאשר זמם לעשות לאחיו ובערת הרע מקרבך:
והנשארים ישמעו ויראו ולא יספו לעשות עוד כדבר הרע
הזה בקרבך: ולא תחוס עינך נפש בנפש עין בעין שן בשן יד
ביד רגל ברגל: כי תצא למלחמה על אויבך וראית סוס ורכב
עם רב ממך לא תירא מהם כי יהוה עמך המעלך מארץ מצרים

והיה כהקריבם אל המלחמה וניגש הכהן ודבר אל העם: ואמר אלהם
שמע ישראל אתם קרבים היום למלחמה על אויביכם אל ירך
לבבכם אל תיראו ואל תחפזו ואל תערצו מפניהם: כי יהוה אלהיכם ס
ההלך עמכם להלחם לכם עם אויביכם להושיע אתכם: ודברו
השטרים אל העם לאמר מי האיש אשר בנה בית חדש ולא חנכו
ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יחנכנו: ומי
האיש אשר אירש אשה ולא לקחה ילך וישב לביתו פן ימות
במלחמה ואיש אחר יקחנה: ומי האיש אשר נטע כרם ולא חללו
ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יחללנו: ס
וספרו השטרים לדבר אל העם ואמרו מי האיש הירא ורך
הלבב ילך וישב לביתו ולא ימס את לבב אחיו כלבבו: והיה כ
ככלת השטרים לדבר אל העם ופקדו שרי צבאות בראש העם:
כי תקרב אל עיר להלחם עליה וקראת אליה לשלום:
והיה אם שלום תענך ופתחה לך והיה כל העם הנמצא בה יהיו
לך למס ועבדוך: ואם לא תשלים עמך ועשתה עמך מלחמה
וצרת עליה: ונתנה יהוה אלהיך בידך והכית את כל זכורה
לפי חרב: רק הנשים והטף והבהמה וכל אשר יהיה בעיר כל
שללה תבוז לך ואכלת את שלל אויביך אשר נתן יהוה אלהיך
לך: כן תעשה לכל הערים הרחקת ממך מאד אשר לא מערי הגוים ס
האלה הנה: רק מערי העמים האלה אשר יהוה אלהיך נתן לך
נחלה לא תחיה כל נשמה: כי החרם תחרימם החתי והאמרי הכנעני
והפרזי החוי והיבוסי כאשר צוך יהוה אלהיך: למען אשר לא
ילמדו אתכם לעשות ככל תועבתם אשר עשו לאלהיהם וחטאתם
ליהוה אלהיכם: כי תצור אל עיר ימים רבים להלחם עליה
לתפשה לא תשחית את עצה לנדח עליך גרזן כי ממנו תאכל
ואתו לא תכרת כי האדם עץ השדה לבוא מפניך במצור: רק עץ
אשר תדע כי לא עץ מאכל הוא אתו תשחית וכרת ובנית מצור
על העיר אשר הוא עשה עמך מלחמה עד רדתה: כי
ימצא חלל באדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה נפל בשדה

בשדה לא נודע מי הכהו: ויצאו זקניך ושפטיך ומדדו אל הערי ם
אשר מסביבת החלל: והיה העיר הקרבה אל החלל ולקחו זקני העיר
ההוא עגלת בקר אשר לא עבד בה אשר לא משכה בעל: והורידו
זקני העיר ההוא העגלה אל נחל איתן אשר לא יעבד בו ולא יזרע
וערפו שם את העגלה בנחל: ונגשו הכהנים בני לוי כי בם בחר
יהוה אלהיך לשרתו ולברך בשם יהוה ועל פיהם יהיה כל ריב
וכל נגע: וכל זקני העיר ההוא הקרבים אל החלל ירחצו את ידיהם ח
על העגלה הערופה בנחל: ועננו ואמרו ידינו לא שפכו את הדם
הזה ועינינו לא ראו: כפר לעמך ישראל אשר פדית יהוה
יהוה ואל תתן דם נקי בקרב עמך ישראל ונכפר להם הדם:
ואתה תבער הדם הנקי מקרבך כי תעשה הישר בעיני יהוה:

כי

תצא למלחמה על אויבי
ונתנו יהוה אלהיך בידך
ושבית שביו: וראית בשביה
אשת יפת תאר וחשקת בה
ולקחת לך לאשה: והבאתה אל
תוך ביתך וגלחה את ראשה
ועשתה את צפרניה: והסירה את שמלת שביה מעליה
וישבה בביתך ובכתה את אביה ואת אמה ירח ימים ואחר
כן תבוא אליה ובעלתה והיתה לך לאשה: והיה אם לא חפצת ה
בה ושלחתה לנפשה ומכר לא תמכרנה בכסף לא תתעמר
בה תחת אשר ענית: כי תהיין לאיש שתי נשים האחת
אהובה והאחת שנואה וילדו לו בנים האהובה והשנואה והיה
הבן הבכור לשנואה: והיה ביום הנחילו את בניו את אשר
יהיה לו לא יוכל לבכר את בן האהובה על פני בן השנואה
הבכור: כי את הבכר בן השנואה יכיר לתת לו פי שנים בכל
אשר ימצא לו כי הוא ראשית אונו לו משפט הבכורה:

כי יהיה לאיש בן סורר ומורה איננו שמע בקול אביו ובקול אמו
ויסרו אתו ולא ישמע אליהם: ותפשו בו אביו ואמו והוציאו אתו
אל זקני עירו ואל שער מקומו: ואמרו אל זקני עירו בנינו זה
סרר ומרה איננו שמע בקלנו זולל וסבא: ורגמוהו כל אנשי
עירו באבנים ומת ובערת הרע מקרבך וכל ישראל ישמעו
ויראו: וכי יהיה באיש חטא משפט מות והומת ותלית
אתו על עץ: לא תלין נבלתו על העץ כי קבר תקברנו ביום ההוא
כי קללת אלהים תלוי ולא תטמא את אדמתך אשר יהוה אלהיך
נתן לך נחלה: לא תסיג את גבול רעך אשר גבלו ראשנים
בנחלתך אשר תנחל בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה:
לא יהיה כלי גבר על אשה ולא ילבש גבר
שמלת אשה כי תעבת יהוה אלהיך כל עשה אלה: כי יקרא
קן ציפור לפניך בדרך בכל עץ או על הארץ אפרחים או ביצים
ואם רבצת על האפרחים או על הביצים לא תקח האם על הבנים:
שלח תשלח את האם ואת הבנים תקח לך למען ייטב לך והארכת
ימים: כי תבנה בית חדש ועשית מעקה לגגך ולא תשים
דמים בביתך כי יפל הנפל ממנו: לא תזרע כרמך כלאים פן
תקדש המלאה הזרע אשר תזרע והבואת הכרם: לא תחרש בשור
ובחמור יחדיו: לא תלבש שעטנז צמר ופשתים יחדיו:
גדלים תעשה לך על ארבע כנפות כסותך אשר תכסה בה: כי
יקח איש אשה ובא אליה ושנאה: ושם לה עלילות דברים והוציא
עליה שם רע ואמר את האשה הזאת לקחתי ואקרב אליה ולא
מצאתי לה בתולים: ולקח אבי הנערה ואמה והיציאו את בתולי
הנער אל זקני העיר השערה: ואמר אבי הנערה אל הזקנים את
בתי נתתי לאיש הזה לאשה וישנאה: והנה הוא שם עלילות דברים

לאמר לא מצאתי לבתך בתולים ואלה בתולי בתי ופרשו השמלה
לפני זקני העיר: ולקחו זקני העיר ההיא את האיש ויסרו אתו:
ענשו אתו מאה כסף ונתנו לאבי הנערה כי הוציא שם רע על בתולת ישראל
ולו תהיה לאשה לא יוכל לשלחה כל ימיו: ואם אמת היה הדבר
הזה לא נמצאו בתולים לנער: והיציאו את הנער אל פתח בית אביה
וסקלוהו כל אנשי עירה באבנים ומתה כי עשתה נבלה בישראל
לזנות בית אביה ובערת הרע מקרבך: כי ימצא איש שכב עם
אשה בעלת בעל ומתו גם שניהם האיש השכב עם האשה והאשה
ובערת הרע מישראל: כי יהיה נער בתולה מאורשה לאיש ומצאה
איש בעיר ושכב עמה: והיצאתם את שניהם אל שער העיר ההיא
וסקלתם אתם באבנים ומתו את הנער על דבר אשר לא יבעקד
בעיר ואת האיש על דבר אשר ענה את אשת רעהו ובערת הרע
מקרבך: ואם בשדה ימצא האיש את הנער המאורשה והחזיק בה
האיש ושכב עמה ומת האיש אשר שכב עמה למדה: ולנערה לא
תעשה דבר אין לנער חטא מות כי כאשר יקום איש על רעהו ורצחו
נפש כן הדבר הזה: כי בשדה מצאה הנער המאורשה
יאנק ואין מושיע לה: כי ימצא איש נערה בתולה אשר לא ארש
ושכב עמה ונמצאו: ונתן האיש השכב עמה לאבי הנער
חמשים כסף ולו תהיה לאשה תחת אשר ענה לא יוכל שלחה כל
ימיו: לא יקח איש את אשת אביו ולא יגלה כנף אביו:
לא יבא פצוע דכא וכרות שפכה בקהל יהוה: לא יבא ממזר בקהל יהוה
גם דור עשירי לא יבא לו בקהל יהוה: לא יבא עמוני ומואבי בקהל
יהוה גם דור עשירי לא יבא להם בקהל יהוה עד עולם: על דבר
אשר לא קדמו אתכם בלחם ובמים בדרך בצאתכם ממצרים ואשר
שכר עליך את בלעם בן בעור מפתור ארם נהרים לקללך: ולא אבה
יהוה אלהיך לשמע אל בלעם ויהפך יהוה אלהיך לך את הקללה
לברכה כי אהבך יהוה אלהיך: לא תדרש שלמם וטבתם כל
ימיך לעולם: לא תתעב אדמי כי אחיך הוא לא תתעב מצרי כי
גר היית באר׳ בנים אשר יולדו להם דור שלישי יבא להם

בתוך יהוה: כי תבוא מחנה על איביך ונשמרת מכל דבר רע:
כי יהיה בך איש אשר לא יהיה טהור מקרה לילה ויצא אל
מחוץ למחנה ולא יבא אל תוך המחנה: והיה לפנות ערב
ירחץ במים וכבוא השמש יבא אל תוך המחנה: ויד תהיה לך
מחוץ למחנה ויצאת שמה חוץ: ויתד תהיה לך על אזינך
והיה בשבתך חוץ וחפרת בה ושבת וכסית את צאתך: כי יהוה
אלהיך מתהלך בקרב מחניך להצילך ולתת איביך לפניך
והיה מחניך קדוש ולא יראה בך ערות דבר ושב מאחריך:
לא תסגיר עבד אל אדניו אשר יציל אליך מעם אדניו:
עמך ישב בקרבך במקום אשר יבחר באחד שעריך בטוב לו
לא תונגנו: לא תהיה קדשה מבנות ישראל ולא יהיה קדש
מבני ישראל: לא תביא אתנן זונה ומחיר כלב בית
יהוה אלהיך לכל נדר כי תועבת יהוה אלהיך גם שתיהם:
לא תשיך לאחיך נשך כסף נשך אכל נשך כל דבר אשר
ישך: לנכרי תשיך ולאחיך לא תשיך למען יברכך יהוה
אלהיך בכל משלח ידיך על הארץ אשר אתה בא שמה
לרשתה: כי תדר נדר ליהוה אלהיך לא תאחר לשלמו
כי דרש ידרשנו יהוה אלהיך מעמך והיה בך חטא: וכי תחדל
לנדר לא יהיה בך חטא: מוצא שפתיך תשמר ועשית באשר
נדרת ליהוה אלהיך נדבה אשר דברת בפיך: כי תבא בכרם
רעך ואכלת ענבים בנפשך שבעך ויאל כליך לא תתן:
תבא בקמת רעך וקטפת מלילתיך בידך וחרמש לא תניף
על קמת רעך: כי יקח איש אשה ובעלה והיה אם לא
תמצא חן בעיניו כי מצא בה ערות דבר וכתב לה ספר כריתת
בריתות ונתן בידה ושלחה מביתו: ויצאה מביתו והלכה והיתה
לאיש אחר: ושנאה האיש האחרון וכתב לה ספר כריתות ונתן
בידה ושלחה מביתו או כי ימות האיש האחרון אשר לקחה
לו לאשה: לא יוכל בעלה הראשון אשר שלחה לשוב
לקחתה להיות לו לאשה אחרי אשר הטמאה כי תועבה היא לפני

יהוה ולא תחטיא את הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה: כי
יקח איש אשה חדשה לא יצא בצבא ולא יעבר עליו לכל דבר
נקי יהיה לביתו שנה אחת ושמח את אשתו אשר לקח: לא יחבל
ריחים ורכב כי נפש הוא חבל: כי ימצא איש גנב נפש מאחיו
מבני ישראל והתעמר בו ומכרו ומת הגנב ההוא ובערת הרע
מקרבך: השמר בנגע הצרעת לשמר מאד ולעשות ככל
אשר יורו אתכם הכהנים הלוים כאשר צויתם תשמרו לעשות:
זכור את אשר עשה יהוה אלהיך למרים בדרך בצאתכם
ממצרים: כי תשה ברעך משאת מאומה לא תבא אל ביתו
לעבט עבטו: בחוץ תעמד והאיש אשר אתה נשה בו יוצא אליך
את העבט החוצה: ואם איש עני הוא לא תשכב בעבטו:
השוב תשיב לו את העבט כבא השמש ושכב בשלמתו וברכך
ולך תהיה צדקה לפני יהוה אלהיך: לא תעשק שכיר עני
ואביון מאחיך או מגרך אשר בארצך בשעריך: ביומו תתן
שכרו ולא תבא עליו השמש כי עני הוא ואליו הוא נשא את
נפשו ולא יקרא עליך אל יהוה והיה בך חטא: לא יומתו
אבות על בנים ובנים לא יומתו על אבות איש בחטאו יומתו:
לא תטה משפט גר יתום ולא תחבל בגד אלמנה: וזכרת כי עבד
היית במצרים ויפדך יהוה אלהיך משם על כן אנכי מצוך
לעשות את הדבר הזה: כי תקצר קצירך בשדך ושכחת עמר
בשדה לא תשוב לקחתו לגר ליתום ולאלמנה יהיה למען יברכך
יהוה אלהיך בכל מעשה ידיך: כי תחבט זיתיך לא תפאר
אחריך לגר ליתום ולאלמנה יהיה: כי תבצר כרמך לא תעולל
אחריך לגר ליתום ולאלמנה יהיה: וזכרת כי עבד
היית בארץ מצרים על כן אנכי מצוך לעשות את הדבר הזה:
כי יהיה ריב בין אנשים ונגשו אל המשפט ושפטום והצדיקו
את הצדיק והרשיעו את הרשע: והיה אם בן הכות הרשע
והפילו השפט והכהו לפניו כדי רשעתו במספר: ארבעים
יכנו לא יוסיף פן יוסיף להכותו על אלה מכה רבה ונקלה אחיך

יהוה אלהיך

לא החסום שור בדישו :

לעינך: כי ישבו אחים יחדו ומת אחד מהם ובן אין לו לא תהיה
אשת המת החוצה לאיש זר יבמה יבא עליה ולקחה לו לאשה ה
ויבמה: והיה הבכור אשר תלד יקום על שם אחיו המת ולא ימחה
שמו מישראל: ואם לא יחפץ האיש לקחת את יבמתו ועלתה
יבמתו השערה אל הזקנים ואמרה מיאן יבמי להקים לאחי ין
שם בישראל לא אבה יבמי: וקראו לו זקני עירו ודברו אליו
ועמד ואמר לא חפצתי לקחתה: ונגשה יבמתו אליו לעיני ז:
הזקנים וחלצה נעלו מעל רגלו וירקה בפניו וענתה ואמרה ככה
יעשה לאיש אשר לא יבנה את בית אחיו: ונקרא שמו בישראל
בית חלוץ הנעל: כי ינצו אנשים יחדו איש ואחיו וקרבה
אשת האחד להציל את אישה מיד מכהו ושלחה ידה והחזיק ה
במבושיו: וקיצתה את כפה לא תחוס עינך: לא יהיה לך
בכיסך אבן ואבן גדולה וקטנה: לא יהיה לך בביתך איפה
ואיפה גדולה וקטנה: אבן שלמה וצדק יהיה לך איפה שלם
שלמה וצדק יהיה לך למען יאריכון ימיך על האדמה אשר
יהוה אלהיך נתן לך: כי תועבת יהוה אלהיך כל עשה אלה כל
עשה עול: זכור את אשר עשה לך עמלק בדרך בצאתכם
ממצרים: אשר קרך בדרך ויזנב בך כל הנחשלים אחריך
ואתה עיף ויגע ולא ירא אלהים: והיה בהניח יהוה אלהיך
לך מכל אויביך מסביב בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה
לרשתה תמחה את זכר עמלק מתחת השמים לא תשכח:

כי תבא אל הארץ אשר
יהוה אלהיך נתן לך
נחלה וירשתה וישבת
בה: ולקחת מראשית
כל פרי האדמה אשר
תביא מארצך אשר

יהוה אלהיך נתן לך ושמת בטנא והלכת אל המקום אשר יבחר
יהוה אלהיך לשכן שמו שם: ובאת אל הכהן אשר יהיה בימים
ההם ואמרת אליו הגדתי היום ליהוה אלהיך כי באתי אל הארץ
אשר נשבע יהוה לאבתינו לתת לנו: ולקח הכהן הטנא מידך והניחו
לפני מזבח יהוה אלהיך: וענית ואמרת לפני יהוה אלהיך ארמי
אבד אבי וירד מצרימה ויגר שם במתי מעט ויהי שם לגוי גדול
עצום ורב: וירעו אתנו המצריים ויענונו ויתנו עלינו עבדה
קשה: ונצעק אל יהוה אלהי אבתינו וישמע יהוה את קולנו
וירא את ענינו ואת עמלנו ואת לחצנו: ויוציאנו יהוה ממצרים
ממצרים ביד חזקה ובזרוע נטויה ובמורא גדול ובאתת ובמפתים
ויביאנו אל המקום הזה ויתן לנו את הארץ הזאת ארץ זבת חלב
ודבש: ועתה הנה הבאתי את ראשית פרי האדמה אשר נתת לי ::
יהוה והנחתו לפני יהוה אלהיך והשתחויתה לפני יהוה אלהיך:
ושמחת בכל הטוב אשר נתן לך יהוה אלהיך ולביתך אתה והלוי
והגר אשר בקרבך: כי תכלה לעשר את כל מעשר תבואתך
בשנה השלישית שנת המעשר ונתת ללוי לגר ליתום ולאלמנה ה
ואכלו בשעריך ושבעו: ואמרת לפני יהוה אלהיך ביערתי הקדש
מן הבית וגם נתתיו ללוי ולגר ליתום ולאלמנה ככל מצותך
אשר צויתני לא עברתי ממצותיך ולא שכחתי: לא אכלתי באני ממנו
ולא בערתי ממנו בטמא ולא נתתי ממנו למת שמעתי בקול
יהוה אלהי עשיתי ככל אשר צויתני: השקיפה ממעון קדשך
מן השמים וברך את עמך את ישראל ואת האדמה אשר נתת לנו
באשר נשבעת לאבתינו ארץ זבת חלב ודבש: היום הזה
יהוה אלהיך מצוך לעשות את החקים האלה ואת המשפטים
ושמרת ועשית אתם בכל לבבך ובכל נפשך: את יהוה האמרת
היום להיות לך לאלהים וללכת בדרכיו ולשמר חקיו ומצותיו
ומשפטיו ולשמע בקולו: ויהוה האמירך היום להיות לו לעם
סגלה כאשר דבר לך ולשמר כל מצותיו: ולתתך עליון על כל
הגוים אשר עשה לתהלה ולשם ולתפארת ולהיותך עם קדוש

כל העם אמן: ארור אשר לא יקים את דברי התורה הזאת לעשות
אתם ואמר כל העם אמן: והיה אם שמע תשמע בקול יהוה
אלהיך לשמור לעשות את מצותיו אשר אנכי מצוך היום ונתנך
יהוה אלהיך עליון על כל גוי הארץ: ובאו עליך כל הברכות
האלה והשיגוך כי תשמע בקול יהוה אלהיך: ברוך אתה בעיר
וברוך אתה בשדה: ברוך פרי בטנך ופרי אדמתך ופרי בהמתך
שגר אלפיך ועשתרת צאנך: ברוך טבאך וברוך שארתך: ברוך
אתה בבאך וברוך אתה בצאתך: יתן יהוה את אויבך הקמים עליך
נגפים לפניך בדרך אחד ינוסו אליך ובשבעה דרכים ינוסו לפניך
לפנטר: יצו יהוה אתך את הברכה באסמיך ובכל משלח ידך
וברכך בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך: יקימך יהוה לך לעם
קדוש כאשר נשבע לך כי תשמר את מצות יהוה אלהיך והלכת
בדרכיו: וראו כל עמי הארץ כי שם יהוה נקרא עליך ויראו ממך:
והותירך יהוה לטובה בפרי בטנך ובפרי בהמתך ובפרי אדמתך על
האדמה אשר נשבע יהוה לאבתיך לתת לך: יפתח יהוה לך את אוצרו
הטוב את השמים לתת מטר ארצך בעתו ולברך את כל מעשה
ידך והלויתה גוים רבים ואתה לא תלוה: ונתנך יהוה לראש ולא לזנב
והיית רק למעלה ולא תהיה למטה כי תשמע אל מצות יהוה
אלהיך אשר אנכי מצוך היום לשמר ולעשות: ולא תסור מכל
הדברים אשר אנכי מצוה אתכם היום ימין ושמאל ללכת אחרי
אלהים אחרים לעבדם: והיה אם לא תשמע בקול יהוה אלהיך
לשמר לעשות את כל מצותיך וחקתיך אשר אנכי מצוך היום
ובאו עליך כל הקללות האלה והשיגוך: ארור אתה בעיר וארור
אתה בשדה: ארור טנאך ומשארתך: ארור פרי בטנך ופרי אדמתך
שגר אלפיך ועשתרת צאנך: ארור אתה בבאך וארור אתה בצאתך:
ישלח יהוה בך את המארה את המהומה ואת המגערת בכל משלח
ידך אשר תעשה עד השמדך ועד אבדך מהר מפני רע מעלליך
אשר עזבתני: ידבק יהוה בך את הדבר עד כלתו אתך מעל האדמה
אשר אתה בא שמה לרשתה: יככה יהוה בשחפת ובקדחת ובדלקת

ליהוה אלהיך כאשר דבר: ויצו משה והכהנים הלוים את כל ישראל לאמר שמר את כל המצוה אשר אנכי מצוה אתכם היום: והיה ביום אשר תעברו את הירדן אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך והקמות לך אבנים גדלות ושדת אתם בשיד: וכתבת עליהן את כל דברי התורה הזאת בעברך למען אשר תבוא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך ארץ זבת חלב ודבש כאשר דבר יהוה אלהי אבתיך לך: והיה בעברכם את הירדן תקימו את האבנים האלה אשר אנכי מצוה אתכם היום בהר עיבל ושדת אתם בשיד: ובנית שם מזבח ליהוה אלהיך מזבח אבנים לא תניף עליהם ברזל: אבנים שלמות תבנה את מזבח יהוה אלהיך והעלית עליו עלת ליהוה אלהיך: וזבחת שלמים ואכלת שם ושמחת לפני יהוה אלהיך: וכתבת על האבנים את כל דברי התורה הזאת באר היטב:

וידבר משה והכהנים הלוים אל כל ישראל לאמר הסכת ושמע ישראל היום הזה נהיית לעם ליהוה אלהיך: ושמעת בקול יהוה אלהיך ועשית את מצותיו ואת חקיו אשר אנכי מצוך היום:

ויצו משה את העם ביום ההוא לאמר: אלה יעמדו לברך את העם על הר גרזים בעברכם את הירדן שמעון ולוי ויהודה ויששכר ויוסף ובנימן: ואלה יעמדו על הקללה בהר עיבל ראובן גד ואשר וזבולן דן ונפתלי: וענו הלוים ואמרו אל כל איש ישראל קול רם: ארור האיש אשר יעשה פסל ומסכה תועבת יהוה מעשה ידי חרש ושם בסתר וענו כל העם ואמרו אמן:

ארור מקלה אביו ואמו ואמר כל העם אמן: ארור מסיג גבול רעהו ואמר כל העם אמן: ארור משגה עור בדרך ואמר כל העם אמן: ארור מטה משפט גר יתום ואלמנה ואמר כל העם אמן: ארור שכב עם אשת אביו כי גלה כנף אביו ואמר כל העם אמן: ארור שכב עם כל בהמה ואמר כל העם אמן:

ארור שכב עם אחתו בת אביו או בת אמו ואמר כל העם אמן:

ארור שכב עם חתנתו ואמר כל העם אמן: ארור מכה רעהו בסתר ואמר כל העם אמן: ארור לקח שחד להכות נפש דם נקי ואמר

ובאורחך ובשוכבך ובקומך וברכתך את אדמתך: והיה שמיך
אשר על ראשך נחשת והארץ אשר תחתיך ברזל: יתן יהוה
את מטר ארצך אבק ועפר מן השמים ירד עליך עד השמדך:
יתנך יהוה נגף לפני איביך בדרך אחד תצא אליו ובשבעה
דרכים תנוס לפניו והיית לזעוה לכל ממלכות הארץ: והיתה
נבלתך למאכל לכל עוף השמים ולבהמת הארץ ואין מחריד:
יכך יהוה בשחין מצרים ובעפלים ובגרב ובחרס אשר לא תוכל זבחים
להרפא: יכך יהוה בשגעון ובעורון ובתמהון לבב: והיית
ממשש באהרים כאשר ימשש העור באפלה ולא תצליח
את דרכיך והיית אך עשוק וגזול כל הימים ואין מושיע:
אשה תארס ואיש אחר ישכבנה בית תבנה ולא תשב בו כרם
תטע ולא תחללנו: שורך טבח לעיניך ולא תאכל ממנו
חמורך גזול מלפניך ולא ישוב לך צאנך נתנת לאיביך ואין
לך מושיע: בניך ובנתיך נתנים לעם אחר ועיניך רואות
וכלות אליהם כל היום ואין לאל ידך: פרי אדמתך וכל יגיעך
יאכל עם אשר לא ידעת והיית רק עשוק ורצוץ כל הימים: והית
משגע ממראה עיניך אשר תראה: יכך יהוה בשחין רע על
הברכים ועל השקים אשר לא תוכל להרפא מכף רגלך ועד
קדקדך: יולך יהוה אתך ואת מלכך אשר תקים עליך אל גוי אשר
לא ידעת אתה ואבתיך ועבדת שם אלהים אחרים עץ
ואבן: והיית לשמה למשל ולשנינה בכל העמים אשר ינהגך
יהוה שמה: זרע רב תוציא השדה ומעט תאסף כי יחסלנו
הארבה: כרמים תטע ועבדת ויין לא תשתה ולא תאגר כי
תאכלנו התלעה: זיתים יהיו לך בכל גבולך ושמן לא תסוך
כי ישל זיתך: בנים ובנות תוליד ולא יהיו לך כי ילכו בשבי:
כל עצך ופרי אדמתך יירש הציל על: הגר אשר בקרבך יעלה
עליך מעלה ומעלה ואתה תרד מטה מטה: הוא ילוך ואתה
לא תלוה הוא יהיה לראש ואתה תהיה לזנב: ובאו עליך כל
הקללות האלה ורדפוך והשיגוך עד השמדך כי לא שמעת

זבחים

בקול יהוה אלהיך לשמר מצותיו וחקתיו אשר צוך: והיו בך לאות
ולמופת ובזרעך עד עולם: תחת אשר לא עבדת את יהוה אלהיך
בשמחה ובטוב לבב מרב כל: ועבדת את איביך אשר ישלחנו
יהוה בך ברעב ובצמא ובערם ובחסר כל ונתן על צואר עד
יכתרך עד השמידו אתך: ישא יהוה עליך גוי מרחק מקצה
הארץ כאשר ידאה הנשר גוי אשר לא תשמע לשונו: גוי עז
פנים אשר לא ישא פנים לזקן ונער לא יחן: ואכל פרי בהמתך
ופרי אדמתך עד השמדך אשר לא ישאיר לך דגן
תירש ויצהר שגר אלפיך ועשתרת צאנך עד האבידו אתך:
והיכר לך בכל שעריך עד רדת חמתיך הגבהת והבצרות
אשר אתה בטח בהן בכל ארצך והיכר לך בכל שעריך בכל
ארצך אשר נתן יהוה אלהיך לך: ואכלת פרי בטנך בשר בניך
ובנתיך אשר נתן לך יהוה אלהיך במציור ובמציק אשר יציק
לך איביך: האיש הרך בך והענג מאד תרע עינו באחיו ובאשת
חיקו וביתר בניו אשר יותיר: מתת לאחד מהם מבשר בניו אשר
יאכל מבלי השאיר לו כל במציור ובמצוק אשר יציק לך
איביך בכל שעריך: הרכה בך והענגה אשר לא נסתה כף רגלה
היגע על הארץ מהתענג ומרך תרע עינה באיש חיקה ובבנה
ובבתה: ובשליתה היוצאת מבין רגליה ובבניה אשר תלד כי
תאכלם בחסר כל בסתר במציור ובמציק אשר יציק לך איבך
בשעריך: אם לא תשמר לעשות את כל דברי התורה הזאת
הכתובים בספר הזה ליראה את השם הנכבד והנורא הזה את
יהוה אלהיך: והפלא יהוה את מכותך ואת מכות זרעך מכות
גדולות ונאמנות וחלאים רעים ונאמנים: והשיב בך את כל
מדוה מצרים אשר יגרת מפניהם ודבקו בך: גם כל חלי וכל
מכה אשר לא כתוב בספר התורה הזאת יעלם יהוה עליך עד
השמדך: ונשארתם במתי מעט תחת אשר הייתם ככוכבי
השמים לרב כי לא שמעת בקול יהוה אלהיך: והיה באשר
שש יהוה עליכם להטיב אתכם ולהרבות אתכם כן ישיש

יהוה עליכם להאביד אתכם ולה שמיך אתכם ונסחתם מעל
האדמה אשר אתה בא שמה לרשתה: והפיצך יהוה בכל העמי ב
מקיצה הארץ ועד קיצה הארץ ועבדת שם אלהים אחרים
אשר לא ידעת אתה ואבתיך עץ ואבן: ובגוים ההם לא תרגיע
ולא יהיה מנוח לכף רגלך ונתן יהוה לך שם לב רגז וכליון
עינים ורעבון נפש: והיו חייך תלואים לך מנגד ופחדת
לילה ויומם ולא תאמין בחייך: בבקר תאמר מי יתן ערב
וערב תאמר מי יתן בקר מפחד לבבך אשר תפחד ומראה
עיניך אשר תראה: והשיבך יהוה מצרים באניות בדרך אשר
אמרתי לך לא תוסיף עוד לראותה והתמכרתם שם לאיביך
לעבדים ולשפחות ואין קנה: אלה דברי הברית אשר
צוה יהוה את משה לכרת את בני ישראל בארץ מואב מלבד
הברית אשר כרת אתם בחרב: ויקרא משה אל כל ישראל
ויאמר אלהם אתם ראיתם את כל אשר עשה יהוה לעיניכם
בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו: המסת הגדלת
אשר ראן עיניך האתה והמפתים הגדלים ההם: ולא נתן יי
יהוה לכם לב לדעת ועינים לראות ואזנים לשמע עד היום
הזה: ואולך אתכם ארבעים שנה במדבר לא בלו שלמתיכם
מעליכם ונעלך לא בלתה מעל רגלך: לחם לא אכלתם ויין
ושכר לא שתיתם למען תדעו כי אני יהוה אלהיכם: ותבאו
אל המקום הזה ויצא סיחן מלך חשבון ועוג מלך הבשן לק
לקראתינו למלחמה ונכתם: ונקח את ארצם ונתנה לנחלה
לראובני ולגדי ולחצי שבט המנשי: ושמרתם את דברי הברית
הזאת ועשיתם אתם למען תשכילו את כל אשר תעשון: פ

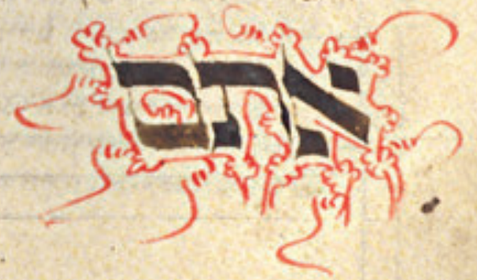

נצבים היום כלכם לפני
יהוה אלהיכם ראשיכם
שבטיכם זקניכם ושט
ושטריכם כל איש יש

ישראל: טפכם נשיכם וגרך אשר בקרב מחנך מחטב עציך עד
שאב מימיך: לעברך בברית יהוה אלהיך ובאלתו אשר יהוה
אלהיך כרת עמך היום: למען הקים אתך היום לו לעם והוא
יהיה לך לאלהים כאשר דבר לך וכאשר נשבע לאבתיך
לאברהם ליצחק וליעקב: ולא אתכם לבדכם אנכי כרת את
הברית הזאת ואת האלה הזאת: כי את אשר ישנו פה עמנו
עמד היום לפני יהוה אלהינו ואת אשר איננו פה עמנו היום:
כי אתם ידעתם את אשר ישבנו בארץ מצרים ואת אשר
עברנו בקרב הגוים אשר עברתם: ותראו את שקוציהם ואת
גלוליהם עץ ואבן כסף וזהב אשר עמהם: פן יש בכם איש
או אשה או משפחה או שבט אשר לבבו פנה היום מעם
יהוה אלהינו ללכת לעבד את אלהי הגוים ההם פן יש בכם
שרש פרה ראש ולענה: והיה בשמעו את דברי האלה הזאת
והתברך בלבבו לאמר שלום יהיה לי כי בשרירות לבי אלך
למען ספות הרוה את הצמאה: לא יאבה יהוה סלוח לו כי אז
יעשן אף יהוה וקנאתו באיש ההוא ורבצה בו כל האלה הכתובה
בספר הזה ומחה יהוה את שמו מתחת השמים: והבדילו יהוה
לרעה מכל שבטי ישראל ככל אלות הברית הכתובה בספר
התורה הזה: ואמר הדור האחרון בניכם אשר יקומו מאחריכם
והנכרי אשר יבא מארץ רחקה וראו את מכות הארץ ההיא
ואת תחלואיה אשר חלה יהוה בה: גפרית ומלח שרפה כל
ארצה לא תזרע ולא תצמיח ולא יעלה בה כל עשב כמהפכת
סדום ועמורה אדמה וצביים אשר הפך יהוה באפו ובחמתו:
ואמרו כל הגוים על מה עשה יהוה ככה לארץ הזאת מה חרי
האף הגדול הזה: ואמרו על אשר עזבו את ברית יהוה אלהי
אבתם אשר כרת עמם בהוציאו אתם מארץ מצרים: וילכו ויע
ויעבדו אלהים אחרים וישתחוו להם אלהים אשר לא ידעום
ולא חלק להם: ויחר אף יהוה בארץ ההיא להביא עליה את כל
הקללה הכתובה בספר הזה: ויתשם יהוה מעל אדמתם באף ובחמה

לבית שנוה לרשתה: הערתי בכם היום את השמים ואת הארץ החיים
והמות נתתי לפניך הברכה והקללה ובחרת בחיים למען תחיה אתה
וזרעך: לאהבה את יהוה אלהיך לשמע בקלו ולדבקה בו כי הוא
חייך ואריך ימיך לשבת על האדמה אשר נשבע יהוה לאבתיך
לאברהם ליצחק וליעקב לתת להם: פ

את

משה וידבר [illegible] הדברים
האלה אל כל ישראל: ויאמר
אלהם בן מאה ועשרים שנה
אנכי היום לא אוכל עוד
לצאת ולבוא ויהוה אמר
אלי לא תעבר את הירדן:

התאזינו

הזה: יהוה אלהיך הוא עבר לפניך הוא ישמיד את הגוים מלפניך
וירשתם הושע הוא עבר לפניך כאשר דבר יהוה: ועשה יהוה להם
כאשר עשה לסיחון ולעוג מלכי האמרי ולארצם אשר השמיד
אתם: ונתנם יהוה לפניכם ועשיתם להם ככל המצוה אשר צויתי
אתכם: חזקו ואמצו אל תיראו ואל תערצו מפניהם כי יהוה אלהיך
הוא ההלך עמך לא ירפך ולא יעזבך: ויקרא משה ליהושע
ויאמר אליו לעיני כל ישראל חזק ואמץ כי אתה תבוא את העם
הזה אל הארץ אשר נשבע יהוה לאבתם לתת להם ואתה תנחילנה
אותם: ויהוה הוא ההלך לפניך הוא יהיה עמך לא ירפך ולא יעזבך
לא תירא ולא תחת: ויכתב משה את התורה הזאת ויתנה אל
הכהנים בני לוי הנשאים את ארון ברית יהוה ואל כל זקני
ישראל: ויצו משה אתם לאמר מקץ שבע שנים במועד שנת
השמטה בחג הסכות: בבוא כל ישראל לראות את פני יהוה א
אלהיך במקום אשר יבחר תקרא את התורה הזאת נגד כל
ישראל באזניהם: הקהל את העם האנשים והנשים והטף וגרך
אשר בשעריך למען ישמעו ולמען ילמדו ויראו את יהוה א
אלהיכם ושמרו לעשות את כל דברי התורה הזאת: ובניהם

ובקיצ גרול ושלמה אל ארץ אקרה ביום הזה: הנשמרת ליהוה א
אלהינו והנגלות לנו ולבנינו עד עולם לעשות את כל דברי
התורה הזאת: והיה כי יבאו עליך כל הדברים האלה הברכה
והקללה אשר נתתי לפניך והשבת אל לבבך בכל הגוים אשר
הדיחך יהוה אלהיך שמה: ושבת עד יהוה אלהיך ושמעת בקלו
בכל אשר אנכי מצוך היום אתה ובניך בכל לבבך ובכל נפשך:
ושב יהוה אלהיך את שבותך ורחמך ושב וקבצך מכל העמים
אשר הפיצך יהוה אלהיך שמה: אם יהיה נדחך בקצה השמים
משם יקבצך יהוה אלהיך ומשם יקחך: והביאך יהוה אלהיך אל
הארץ אשר ירשו אבתיך וירשתה והטיבך והרבך מאבתיך: ומל
יהוה אלהיך את לבבך ואת לבב זרעך לאהבה את יהוה אלהיך
בכל לבבך ובכל נפשך למען חייך: ונתן יהוה אלהיך את כל האלת
האלה על איביך ועל שנאיך אשר רדפוך: ואתה תשוב ושמעת
בקול יהוה ועשית את כל מצותיו אשר אנכי מצוך היום: והותיר יהוה
אלהיך בכל מעשה ידך בפרי בטנך ובפרי בהמתך ובפרי אדמתך
לטובה כי ישוב יהוה לשושׂ עליך לטוב כאשר שש על אבתיך:
כי תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר מצותיו וחקתיו הכתובה בספר
התורה הזה כי תשוב אל יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך: כי
המצוה הזאת אשר אנכי מצוך היום לא נפלאת היא ממך ולא
רחקה היא: לא בשמים היא לאמר מי יעלה לנו השמימה
ויקחה לנו וישמענו אתה ונעשנה: ולא מעבר לים היא לאמר
מי יעבר לנו אל עבר הים ויקחה לנו וישמיענו אתה ונעשנה
כי קרוב אליך הדבר מאד בפיך ובלבבך לעשתו: ראה נתתי
לפניך היום את החיים ואת הטוב ואת המות ואת הרע: אשר אנכי
מצוך היום לאהבה את יהוה אלהיך ללכת בדריכו ולשמר מצותיו
וחקתיו ומשפטיו וחיית ורבית וברכך יהוה אלהיך בארץ אשר
אתה בא שמה לרשתה: ואם יפנה לבבך ולא תשמע ונדחת והש
והשתחוית לאלהים אחרים ועבדתם: הגדתי לכם היום כי אבד
תאבדון לא תאריכון ימים על האדמה אשר אתה עבר את הירדן

אשר לא ידעו ישמעון ולמדו ליראה את יהוה אלהיכם כל
הימים אשר אתם חיים על האדמה אשר אתם עברים את הירדן שמה לרשתה: ויאמר יהוה אל משה הן קרבו
ימיך למות קרא את יהושע והתיצבו באהל מועד ואצונו
ויל משה ויהושע ויתיצבו באהל מועד: וירא יהוה באהל
בעמוד ענן ויעמד עמוד הענן על פתח האהל: ויאמר
יהוה אל משה הנך שכב עם אבתיך וקם העם הזה וזנה אחרי
אלהי נכר הארץ אשר הוא בא שמה בקרבו ועזבני והפר
את בריתי אשר כרתי אתו: וחרה אפי בו ביום ההוא ועזבתים
והסתרתי פני מהם והיה לאכל ומצאהו רעות רבות וצרות
ואמר ביום ההוא הלא על כי אין אלהי בקרבי מצאוני
הרעות האלה: ואנכי הסתר אסתיר פני ביום ההוא על כל
הרעה אשר עשה כי פנה אל אלהים אחרים: ועתה כתבו לכם
את השירה הזאת ולמדה את בני ישראל שימה בפיהם
למען תהיה לי השירה הזאת לעד בבני ישראל: כי אביאנו
אל האדמה אשר נשבעתי לאבתיו זבת חלב ודבש ואכל
ושבע ושמן ופנה אל אלהים אחרים ועבדום ונאצוני והפר
את בריתי: והיה כי תמצאן אתו רעות רבות וצרות וענתה
השירה הזאת לפניו לעד כי לא תשכח מפי זרעו כי ידעתי
את יצרו אשר הוא עשה היום בטרם אביאנו אל האדמה
אשר נשבעתי: ויכתב משה את השירה הזאת ביום ההוא
וילמדה את בני ישראל: ויצו את יהושע בן נון ויאמר
חזק ואמץ כי אתה תביא את בני ישראל אל הארץ אשר
נשבעתי להם ואנכי אהיה עמך: ויהי ככלות משה לכתב
את דברי התורה הזאת על ספר עד תמם: ויצו משה את
הלוים נשאי ארון ברית יהוה לאמר: לקח את ספר התורה
הזה ושמתם אתו מצד ארון ברית יהוה אלהיכם והיה שם
בך לעד: כי אנכי ידעתי את מריך ואת ערפך הקשה הן
בעודני חי עמכם היום ממרים הייתם עם יהוה ואף כי אחר

השמים ואדברה
ותשמע הא
הארץ אמרי
פי: יערף
כמטר לקחי
תזל כטל אמרתי
כי שם יהוה אקרא
הבו גודל לאלהינו: האור תמים פעלו כי כל דרכיו משפט
אל אמונה ואין עול צדיק וישר הוא: שחת לו לא בניו מומם
דור עקש ופתלתל: הלליהוה זאת עם נבל ולא חכם
הלא הוא אביך קנך הוא עשך ויכוננך: זכר ימות עולם בינו
שנות דור ודור שאל אביך ויגד לך זקניך ויאמרו לך:
בהנחל עליון גוים בהפרידו בני אדם יצב גבולות עמים למספר
בני ישראל: כי חלק יהוה עמו יעקב חבל נחלתו: ימצאהו
בארץ מדבר ובתהו ילל ישימון יסבבנהו יבוננהו יצרנהו
כאישון עירו: כנשר יעיר קנו על גוזליו ירחף
יפרש כנפיו יקחהו ישאהו על אברתו: יהוה בדד ינחנו ואין
עמו אל נכר: ירכבהו על במתי ארץ ויאכל תנובת ש
שמן מחלבי שור: חמאת בקר
עדי ואילם בני בשן ועתודים עם
חלב כליות חטה ודם ענב תשתה חמר: וישמן ישורון ויבעט

ולמשנאי אשלם: אשמור חיי מיום וחרבי תאכל בשר מדם
חלל ושביה מראש פרעות אויב: הרביצו ברים עמו כי דם
עבדיו יקום ונקם ישיב לצריו וכפר אדמתו עמו: ויכתב
משה ויזכר את כל דברי השירה הזאת באזני העם הוא והושע
בן נון: ויכל משה לדבר את כל הדברים האלה אל כל ישראל:
ויאמר אלהם שימו לבבכם לכל הדברים אשר אנכי מעיד
בכם היום אשר תצוום את בניכם לשמר לעשות את כל דברי
התורה הזאת: כי לא דבר ריק הוא כמכם כי הוא חייכם ובדבר
הזה תאריכו ימים על האדמה אשר אתם עברים את הירדן ש
שמה לרשתה: וידבר יהוה אל משה בעצם היום הזה
לאמור: עלה אל הר העברים הזה הר נבו אשר בארץ מואב
אשר על פני יריחו וראה את ארץ כנען אשר אני נתן לבני
ישראל לאחזה: ומות בהר אשר אתה עלה שמה והאסף אל
עמיך באשר מת אהרן אחיך בהר ההר ויאסף אל עמיו: על
אשר מעלתם בי בתוך בני ישראל במי מריבת קדש מדבר
צין על אשר לא קדשתם אותי בתוך בני ישראל: כי מנגד
תראה את הארץ ושמה לא תבא אל הארץ אשר אנכי נתן לו
לבני ישראל: ס

וזאת

הברכה אשר ברך
משה איש האלהים
את בני ישראל לפני
מותו: ויאמר יהוה
מסיני בא זרח משן
מישעיר למו הופיע
מהר פארן ואתה מרבבת קדש מימינו אש דת למו: אף חבב
עמים כל קדשיו בידך והם תכו לרגלך ישא מדברתיך: תורה
יצוה לנו משה מורשה קהלת יעקב: ויהי בישרון מלך בהתאסף
ראשי עם יחד שבטי ישראל: יחי ראובן ואל ימות ויהי

שמרנה עבות בשית וישט אלוה עשהו ויגבל צור ישועתו: ז
יקנאוהו בזרים בתעבת יכעיסהו: יזבחו לשדים לא
אלוה אלהים לא ידעום חדשים מקרוב באו לא שערום אבו
אבותיכם: צור ילדך תשי ותשכח אל מחוללך: וירא
יהוה וינאץ מכעס בניו ובנתיו: ויאמר אסתירה פני מהם
אראה מה אחריתם כי דור תהפכות המה בנים לא אמן בם:
הם קנאוני בלא אל כעסוני בהבליהם ואני אקניאם בלא עם
בגוי נבל אכעיסם: כי אש קדחה באפי ותיקד עד שאול
תחתית ותאכל ארץ ויבולה ותלהט מוסדי הרים: אספה עלימו
רעות חיצי אכלה בם: מזי רעב ולחמי רשף ויטב
מרירי רשף בהמות אשלח בם עם חמת זחלי עפר: מחוץ ת
תשכל חרב ומחדרים אימה גם בחור גם בתולה יונק
עם איש שיבה: אמרתי אפאיהם אשביתה מאנוש זכרם:
לולי כעס אויב אגור פן יכברו צרימו פן יאמרו
ידינו רמה ולא יהוה פעל כל זאת: כי גוי אבד עצות המה
ואין בהם תבונה: לו חכמו ישכילו זאת יבינו לאחריתם:
איכה ירדף אחד אלף ושנים יניסו רבבה אם לא כי צורם
מכרם ויהוה הסגירם: כי לא כצורנו צורם ואיבינו
פלילים: כי מגפן סדום גפנם ומשדמות עמרה ענבמו ענבי
רוש אשכלות מרורות למו: חמת תנינם יינם וראש
פתנים אכזר: הלא הוא כמום עמדי חתום באוצרותי: לי נקם
ושלם לעת תמוט רגלם כי קרוב יום אידם וחש עתדות
למו: כי ידין יהוה עמו ועל עבדיו יתנחם כי יראה כי אזלת יד
ואפס עצור ועזוב: ואמר אי אלהימו צור חסיו בו: ז
אשר חלב זבחימו יאכלו ישתו יין נסכם יקומו ויעזרכם יהי
עליכם סתרה: ראו עתה כי אני אני הוא ואין אלהים
עמדי אני אמית ואחיה מחצתי ואני ארפא ואין מידי מציל:
כי אשא אל שמים ידי ואמרתי חי אנכי לעולם: אם
שנותי ברק חרבי ותאחז במשפט ידי אשיב נקם לצרי ולמ

מתיר מספר: ודאת ליהודה ויאמר שמע יהוה קול יהודה ואל
עמו תביאנו ידיו רב לו ועזר מצריו תהיה: ולוי אמר תמיך
ואורך לאיש חסידך אשר נסיתו במסה תריבהו על מי מריבה:
האמר לאביו ולאמו לא ראיתיו ואת אחיו לא הכיר ואת בנו לא
ידע כי שמרו אמרתך ובריתך ינצרו: יורו משפטיך ליעקב
ותורתך לישראל ישימו קטורה באפך וכליל על מזבחך:
ברך יהוה חילו ופעל ידיו תרצה מחץ מתנים קמיו ומשנאיו
מן יקומון: לבנימן אמר ידיד יהוה ישכן לבטח עליו
חפף עליו כל היום ובין כתפיו שכן: וליוסף אמר מבורכת
יהוה ארצו ממגד שמים מטל ומהום רבצת תחת: וממגד
תבואת שמש וממגד גרש ירחים: ומראש הרי קדם וממגד
גבעות עולם: וממגד ארץ ומלאה ורצון שכני סנה תבוא
לראש יוסף ולקרקד נזיר אחיו: בכור שורו הדר לו וקרני ראם
קרניו בהם עמים ינגח יחדו אפסי ארץ והם רבבות אפרים
והם אלפי מנשה: ולזבולן אמר שמח זבולן בצאתיך
ישכר באהליך: עמים הר יקראו שם יזבחו זבחי צדק כי
שפע ימים יינקו ושפוני טמוני חול: ולגד אמר ברוך
מרחיב גד כלביא שכן וטרף זרוע אף קדקד: וירא ראשית
לו כי שם חלקת מחקק סופן ויתא ראשי עם צדקת יהוה עשת
ומשפטיו עם ישראל: ולדן אמר דן גור אריה יזנק מן הבשן:
ולנפתלי אמר נפתלי שבע רצון ומלא ברכת יהוה ים
ודרומה ירשה: ולאשר אמר ברוך מבנים אשר יהי רצוי אחיו
וטבל בשמן רגלו: ברזל ונחשת מנעלך וכימיך דבאך: אין
כאל ישורון רכב שמים בעזרך וגאותו שחקים: מעונה אלהי
קדם ומתחת זרעת עולם ויגרש מפניך אויב ויאמר השמד:
וישכן ישראל בטח בדד עין יעקב אל ארץ דגן ותירש אף
שמיו יערפו טל: אשריך ישראל מי כמוך עם נושע ביהוה
מגן עזרך ואשר חרב גאותך ויכחשו איביך לך ואתה על
במתימו תדרך: וזאת לישראל כי עיבת מואב אל הר נבו

ראש הפסגה אשר על פני ירחו וראהו יהוה את כל הארץ את הגלעד
עד דן: ואת כל נפתלי ואת ארץ אפרים ומנשה ואת כל ארץ יהודה
עד הים האחרון: ואת הנגב ואת הככר בקעת ירחו עיר התמרים עד
צער: ויאמר יהוה אליו זאת הארץ אשר נשבעתי לאברהם ליצחק
וליעקב לאמר לזרעך אתננה הראיתיך בעיניך ושמה לא תעבר:
וימת שם משה עבד יהוה בארץ מואב על פי יהוה ויקבר אתו בגי
בארץ מואב מול בית פעור ולא ידע איש את קברתו עד היום הזה:
ומשה בן מאה ועשרים שנה במותו לא כהתה עינו ולא לחה: ויבכו
בני ישראל את משה בערבת מואב שלשים יום ויתמו ימי בכי אבל
משה: ויהושע בן נון מלא רוח חכמה כי סמך משה את ידיו עליו
וישמעו אליו בני ישראל ויעשו כאשר צוה יהוה את משה: ולא
קם נביא עוד בישראל כמשה אשר ידעו יהוה פנים אל פנים: לכל
האתת והמופתים אשר שלחו יהוה לעשות בארץ מצרים לפרעה
ולכל עבדיו ולכל ארצו: ולכל היד החזקה ולכל המורא הגדול אשר
עשה משה לעיני כל ישראל:

חזק

סתם הספר אלה הדברים תשע מאות וחמשים וחמשה פסוקים הגיע וחציו ועשיר על
עני תדבר וקרשיתו ומדרשו כל העמודים של תורה אלפים ושמנה מאות
ושלשים וחמשה וקרשיות נב ומדרש נג

חיבי יותיות של תורה ו הנחוץ כל הולך על גחונך חיבי תיבות של ירש ירש
ירש מפיך וירש ממך חיבי הפסוקים של תורה וישם עליך את החשך
רביע ראשיך של תורה ושנה שנה בכתב הקדושים רביע אחרון של תורה
ויקם כלעם

בכתר הרמיי

אשריך ב מל וסיי אשריך ישראל מי כמוך

אשריך ושוב בושע ב שמח ומים עם פרוע ביהוה ישראל בישע ביהוה ו
תשועת עולמים אין המולך בושע בריב וחד וחמלה בושע המיב ומים
עשרים מקמיצים חזק ונתחזק אני המיקר אכרימם בר חדקי הלוי אינא

יצמיר האל יהוה בורא השמים ונוטיהם
רוקע הארץ וצאצאיה נתן נשמת
לעם עליה ורוח להלכים בה: אני יהוה
קראתיך בצדק ואחזק בידך ואצרך
ואתנך לברית עם לאור גוים: לפקח
עינים עורות להוציא ממסגר אסיר מבית כלא ישבי חשך:
אני יהוה הוא שמי וכבודי לאחר לא אתן ותהלתי לפסילים:
הראשנות הנה באו וחדשות אני מגיד בטרם תצמחנה אשמיע
אתכם: שירו ליהוה שיר חדש תהלתו מקצה הארץ יורדי הים
ומלאו איים וישביהם: ישאו מדבר וערין חצריו תשב קדר
ירנו ישבי סלע מראש הרים יצוחו: ישימו ליהוה כבוד ותהלתו
באיים יגידו: יהוה כגבור יצא כאיש מלחמות יעיר קנאה יריע
אף יצרים על אויביו יתגבר: החשיתי מעולם אחריש אתאפק
כיולדה אפעה אשם ואשאף יחד: אחרב הרים וגבעות
וכל עשבם אוביש ושמתי נהרות לאיים ואגמים אוביש: והלכתי
עורים בדרך לא ידעו בנתיבות לא ידעון אדריכם
אשים מחשך לפניהם לאור ומעקשים למישור אלה הדברים
עשיתים ולא עזבתים: נסגו אחור יבשו בשת הבטחים בפסל
האמרים למסכה אתם אלהינו: החרשים שמעו והעורים
הביטו לראות: מי עור כי אם עבדי וחרש כמלאכי אשלח מי
עור כמשלם ועור כעבד יהוה: ראות רבות ולא תשמר פקוח אזן
ולא ישמע: יהוה חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר:

אלה תולדת נח " בישעיה "

ני עקרה לא ילדה פצחי רנה ורעלי לא חלה
כי רבים בני שוממה מבני בעולה אמר
יהוה: הרחיבי מקום אהלך ויריעות
כושכניתיך יטו אל תחשכי האריכי מיתך
מיהריך והימיניך תחזקי: כי ימין ושמאל תפרצי וזרעך גוים יו

ירשו וערים נשמות אשאנה אל תיראי כי לא תבושי ואל
תכלמי כי לא תחפירי כי בשת עלומיך תשכחי וחרפת אלמנותך
לא תזכרי עוד: כי בעליך עשיך יהוה צבאות שמו וגאלך קדוש
ישראל אלהי כל הארץ יקרא: כי כאשה עזובה ועצובת רוח
קראך יהוה ואשת נעורים כי תמאס אמר אלהיך: ברגע קטן
עזבתיך וברחמים גדלים אקבצך: בשצף קצף הסתרתי פני רגע
ממך ובחסד עולם רחמתיך אמר גאלך יהוה: כי מי
נח זאת לי אשר נשבעתי מעבר מי נח עוד על הארץ כן נשבעתי
מקצף עליך ומגער בך: כי ההרים ימושו והגבעות
תמוטנה וחסדי ממך לא ימוש וברית שלומי לא תמוט
אמר מרחמך יהוה: עניה סערה לא נחמה הנה אנכי מרבי
בפוך אבניך וייסדתיך בספירים: ושמתי כרכר שמשתיך
ושעריך לאבני אקדח וכל גבולך לאבני חפץ: וכל בניך למודי
יהוה ורב שלום בניך: בצדקה תכונני רחקי מעשק כי לא תיראי
וממחתה כי לא תקרב אליך: הן גור יגור אפס מאתי מי גר
אתך עליך יפל: הנה אנכי בראתי חרש נפח באש פחם ומוציא
כלי למעשהו ואנכי בראתי משחית לחבל: כל כלי יוצר עליך
לא יצלח וכל לשון תקום אתך למשפט תרשיעי זאת נחלת
עבדי יהוה וצדקתם מאתי נאם יהוה: הוי כל צמא לכו למים
ואשר אין לו כסף לכו שברו ואכלו ולכו שברו בלוא כסף ובלא
מחיר יין וחלב: למה תשקלו כסף בלא לחם ויגיעכם בלא לו
לשבעה שמעו שמוע אלי ואכלו טוב ותתענג בדשן נפשכם
הטו אזנכם ולכו אלי שמעו ותחי נפשכם ואכרתה לכם ברית
עולם חסדי דוד הנאמנים: הן עד לאמים נתתיו נגיד ומצוה
לאמים: הן גוי לא תדע תקרא וגוי לא ידעוך אליך ירוצו
למען יהוה אלהיך ולקדוש ישראל כי פארך:

לך לך " בישעיה "

למו תאמר יעקב ותדבר ישראל נסתרה
דרכי מיהוה ומאלהי משפטי ע

ועבר יהלא ויעזב אם לא שמעת אלהי עולם יהוה בורא קצות הארץ לא
ייעף ולא יגע אין חקר לתבונתו: נתן ליעף כח ולאין אונים עצמה
ירבה: ונערים ייגעו ויעפו ובחורים כשול יכשלו: וקוי יהוה יחליפו כח
כח יעלו אבר כנשרים ירוצו ולא ייגעו ילכו ולא ייעפו: והחרישו
אלי איים ולאמים יחליפו כח יקרבו אז ידברו יחדו למשפט נקרבה
מי העיר ממזרח צדק יקראהו לרגלו יתן לפניו גוים ומלכים ירד
יתן כעפר חרבו כקש נדף קשתו: ירדפם יעבר שלם ארח ברגלו לא
יבוא: מי פעל ועשה קורא הדורות מראשו אני יהוה ראשון ואת אחרנים
אני הוא: ראו איים ויראו קצות הארץ יחרדו קרבו ויאתיון: איש את
רעהו יעזרו ולאחיו יאמר חזק: ויחזק חרש את צורף מחליק פעשו
את הלם פעם אמר לדבק טוב הוא ויחזקהו במסמרים יפ לא ימוט:
ואתה ישראל עבדי יעקב אשר בחרתיך זרע אברהם אהבי: אשר
החזקתיך מקצות הארץ ומאצילותיה קראתיך ואמר לך עבדי אתה
בחרתיך ולא מאסתיך: אל תירא כי אתך אני ולא תשתע כי אני אלהיך
אמצתיך אף עזרתיך אף תמכתיך בימין צדקי: הן יבשו ויכלמו כל
הנחרים בך יהיו כאין ויאבדו אנשי ריבך: תבקשם ולא תמצאם
אנשי מצותך היו כאין וכאפס אנשי מלחמתך: כי אני יהוה אלהיך
מחזיק ימינך האמר לך אל תירא אני עזרתיך: אל תירא
תולעת יעקב מתי ישראל אני עזרתיך נאם יהוה וגאלך קדוש
ישראל: הנה שמתיך למורג חרוץ חדש בעל פיפיות תדוש הרים
ותדק וגבעות כמוץ תשים: תזרם ורוח תשאם וסערה תפיץ אתם
ואתה תגל ביהוה בקדוש ישראל תתהלל:

ויגש ... מלכים

ואשה אחת מנשי בני הנביאים יבעקה
אל אלישע לאמר עבדך אישי
מת ואתה ידעת כי עבדך היה ירא
את יהוה והנשיה בא לקחת את שני
ילדיי לו לעבדים: ויאמר אליה אלישע מה אעשה לך הגידי לי מה יש
לבי בבית ותאמר אין לשפחתך כל בבית כי אם אסוך שמן: ויאמר לכי

שאלי לך כלים מן החוץ מאת כל שכנתך כלים רקים אל תמעיטי:
ובאת ובאת הדלת בעדך ובעד בניך ויצקת על כל הכלים האלה
והמלא תסיגי: ותלך מאתו ותסגר הדלת בעדה ובעד בניה הם מגישים
אליה והוא מוזג: ויהי כמלאת הכלים ותאמר אל בנה הגישה אלי
עוד כלי ויאמר אליה אין עוד כלי ויעמד השמן: ותבא ותגד לאיש
האלהים ויאמר לכי מכרי את השמן ושלמי את נשיך ואת ובנך
תחיי הבריה: ויהי היום ויעבר אלישע אל שונם ושם אשה
גדולה ותחזק בו לאכל לחם ויהי מדי עברו יסור שמה לאכל לחם:
ותאמר אל אישה הנה נא ידעתי כי איש אלהים קדוש הוא עבר
עליבו תמיד: נעשה נא עלית קיר קטנה ונשים לו שם מטה ושלחן
וכסא ומנורה והיה בבאו אלינו יסור שמה: ויהי היום ויבא שמה
ויסר אל העלית וישכב שמה: ויאמר אל גיחזי נערו קרא לשונמית
הזאת ויקרא לה ותעמוד לפניו: ויאמר לו אמר נא
אליה הנה חרדת אלינו את כל החרדה הזאת ומה לעשות לך היש
לדבר לך אל המלך או אל שר הצבא ותאמר בתוך עמי אנכי
שבת: ויאמר ומה לעשות לה ויאמר גיחזי אמנם כן אין לה ואיש
זקן: ויאמר קרא לה ויקרא לה ותעמד בפתח: ויאמר למועד הזה
כעת חיה את חבקת בן ותאמר אל אדני איש האלהים אל תכזב
בשפחתך: ותהר האשה ותלד בן למועד הזה כעת חיה אשר דבר
אליה אלישע: ויגדל הילד ויהי היום ויצא אל אביו אל הקצרים:
ויאמר אל אמו ראשי ראשי ויאמר אל הנער שאהו אל אמו: ישאהו
וישאהו ויבאהו אל אמו וישב אל ברכיה עד הצהרים וימת:
ותעל ותשכבהו על מטת איש האלהים ותסגר בעדו ותצא: ותקרא
אל אישה ותאמר שלחי נא לי אחד מן הנערים ואחת האתנות
ואהרוצה עד איש האלהים ואשובה: ויאמר מדוע את הלכת אליו
היום לא
חדש ולא
שבת ותאמר
שלום:

ויהן חיי שרה ... מלכים

ויהי זקן בא
בימים ויכסהו
בבגדים ולא

למלך על אפיו ארצה: ויאמר נתן ארני המלך אתה אמרת אדניהו
ימלוך אחרי והוא ישב על כסאי: כי ירד היום ויזבח שור ומריא
וצאן לרב ויקרא לכל בני המלך ולשרי הצבא ולאביתר הכהן
והנם אכלים ושתים לפניו ויאמרו יחי המלך אדניהו: ולי אבי
עבדך ולצדוק הכהן ולבניהו בן יהוידע ולשלמה עבדך לא קרא:
אם מאת אדני המלך נהיה הדבר הזה ולא הודעת את עבדך מי ישב
על כסא אדני המלך אחריו: ויען המלך דוד ויאמר קראו לי לבת
שבע ותבוא לפני המלך ותעמד לפני המלך: וישבע המלך ויאמר
חי יהוה אשר פדה את נפשי מכל צרה: כי כאשר נשבעתי לך
ביהוה אלהי ישראל לאמר כי שלמה בנך ימלך אחרי והוא ישב
על כסאי תחתי כי כן אעשה היום הזה: ותקד בת שבע אפים ארצה
ותשתחו למלך ותאמר יחי ארני המלך דוד לעולם:

ואלה תולדת יצחק בן אברהם אברהם הוליד את יצחק: ויהי יצחק בן
ארבעים שנה בקחתו את רבקה בת בתואל הארמי מפדן ארם אחות
לבן הארמי לו לאשה: ויעתר יצחק לה' לנכח אשתו כי עקרה היא
ויעתר לו ה' ותהר רבקה אשתו: ויתרוצצו הבנים בקרבה ותאמר
אם כן למה זה אנכי ותלך לדרש את ה': ויאמר ה' לה שני גוים
בבטנך ושני לאמים ממעיך יפרדו ולאם מלאם יאמץ ורב יעבד צעיר:
וימלאו ימיה ללדת והנה תומם בבטנה: ויצא הראשון אדמוני כלו
כאדרת שער ויקראו שמו עשו: ואחרי כן יצא אחיו וידו אחזת
בעקב עשו ויקרא שמו יעקב ויצחק בן ששים שנה בלדת אותם:
ויגדלו הנערים ויהי עשו איש יודע ציד איש שדה ויעקב איש תם
יושב אהלים: ויאהב יצחק את עשו כי ציד בפיו ורבקה אהבת את
יעקב: ויזד יעקב נזיד ויבא עשו מן השדה והוא עיף: ויאמר עשו
אל יעקב הלעיטני נא מן האדם האדם הזה כי עיף אנכי על כן
קרא שמו אדום: ויאמר יעקב מכרה כיום את בכרתך לי: ויאמר
עשו הנה אנכי הולך למות ולמה זה לי בכרה: ויאמר יעקב השבעה
לי כיום וישבע לו וימכר את בכרתו ליעקב: ויעקב נתן לעשו לחם
ונזיד עדשים ויאכל וישת ויקם וילך ויבז עשו את הבכרה:

בם יאמר יהוה אבותם ומנחה לא יזרע מידכם כי מזרח ש
שמש ועד מבואו גדול שמי בגוים ובכל מקום מקטר מגש לש
לשמי ומנחה טהורה כי גדול שמי בגוים אמר יהוה צבאות
ואתם מחללים אתי באמרכם שלחן יהוה מגאל הוא ונ
נבזה אכלו: ואמרתם הנה מהלאה והפחתם אתו אמר יהוה
צבאות והבאתם גזול את הפסח ואת החולה והבאתם את
המנחה האביא אתה מידכם אמר יהוה: וארור נובל ויש בעדרו
זכר ונדר ומזבח משחית ליהוה כי מלך גדול אני אמר יהוה יכ
צבאות ושמי נורא בגוים: ועתה אליכם המצות הזאת הכהנים
אם לא תשמעו ואם לא תשימו על לב לתת כבוד לשמי אמ
יהוה צבאות ושלחתי בכם את המארה ואארתי את ברכותי גם
גם ארתיה כי אינכם שמים על לב: הנני גער לכם את הזרע
וזרתי פרש על פניכם פרש חגיכם ונשא אתכם אליו: וידעתם
כי שלחתי אליכם את המצוה הזאת להיות בריתי את לוי
אמר יהוה צבאות: בריתי היתה אתו החיים והשלום ואתנם
לו מורא ויראהני ומפני שמי חת הוא: תורת אמת היתה
בפיהו ועולה לא נמצא בשפתיו בשלום ובמישור הלך אתי
ורבים השיב מעון: כי שפתי כהן ישמרו דעת ותורה יבקשו
מפיהו כי מלאך יהוה צבאות הוא:

ויצא יעקב

יעקב שרה עם ויעבד ישר אל
באשה ובאשה שמר: ובמבוא
יעלה יהוה את ישראל ממיטר מ
ובגיא צלמות: הבעיט אמרי

גמרוים ודמיך עליך יגוש וחרפתך יסוב לך ארנו: כרבר אפריש
ריתת נשא הוא בישראל ויאשם בבעל ימים ועתה יוסף לחטא
ויעשון להם מסכה מכספם בתבונם עיצבים מעשה חרשים כלה
להם הם אמריש זבחו אדם עגלים ישקון: לכן יהיו כענן בקר
וכטל משכים הלך יגוער במוץ מגרן וכעשן מיארבר

ואנכי יהוה אלהיך מארץ מצרים ואלהים זולתי לא תדע ומושיע אין
בלתי: אני ירעתיך במדבר בארץ תלאובות: כמרעיתם וישבעו שבעו
ורום לבם על כן שכחוני: ואהי להם כמו שחל בדרך אור כנמר אשור:
אפגשם כרוב שכול ואקרע סגור לבם ואכלם שם כלביא וחית
השרה תבקעם: שחתך ישראל כי בי בעזרך: אהי מלכך אויפ
ויושיענך בכל עריך ושפטיך אשר אמרת תנה לי מלך ושרים:
אתן לך מלך באפי ואקח בעברתי: ערור עון אפרים צפונה
חטאתו: חבלי יולדה יבואון לו הוא בן לא חכם כי עת לא יעמוד
במשבר בנים: מיד שאול אפדם וממות אגאלם אהי דבריך מות
אהי קטבך שאול נחם יסתר מעיני: כי הוא בן אחים יפריא ובואא
קדים רוח יהוה מדבר עולה ויבוש מקורו ויחרב מעיינו והוא
ישסה אוצר כל כלי חמדה: תאשם שמרון כי מרתה באלהיה
בחרב יפלו עולליהם ירטשו והריותיו יבקעו: שובה ישראל
עד יהוה אלהיך כי כשלת בעונך: קחו עמכם דברים ושובו אל יהוה
ואמרו אליו כל תשא עון וקח טוב ונשלמה פרים שפתינו: אשור
לא יושיענו על סוס לא נרכב ולא נאמר עוד אלהינו למעשה
ידינו אשר בך ירוחם יתום: ארפא משובתם אהבם נדבה כי שב
אפי ממנו: אהיה כטל לישראל יפרח כשושנה ויך שרשיו כ
כלבנון: ילכו יונקותיו והיי כזית הודו וריח לו כלבנון: ישבו ישבי
בצלו יחיו דגן ויפרחו כגפן זכרו כיין לבנון: אפרים מה לי עוד
לעצבים אנה ענתיו ואשורנו אני כברוש רעננ ממני פריך
נמצא: מי חכם ויבן אלה נבון וידעם כי ישרים דרכי יהוה וצ
ופשעים יכשלו בם: מלאכי

וישלח יעקב ... כתרי עשר

חזון עובדיה כה אמר אדני יהוה לאדום ש
שמועה שמענו מאת יהוה וציר
בגוים שלח קומו ונקומה עליה למ
למלחמה: הנה קטן נתתיך בגוים בזו
אתה מאד: זדון לבך השיאך שכני בחגוי סלע מרום שבתו אמר

בלבן מי יורידנו ארץ: אם תגביה כנשר ואם בין כוכבים שים קנך
משם אורידך נאם יהוה: אם גנבים באו לך אם שודדי לילה איך
נדמית הלא יגנבו דים אם בצרים באו לך הלא ישאירו עוללות:
איך נחפשו עשו צפינו מרומיו: עד הגבול שלחוך כל אנשי
בריתך השיאוך ויכלו לך אנשי שלומך לחמך ישימו מזור
תחתיך אין תבונה בו: הלא ביום ההוא נאם יהוה והאבדתי חכמים
מאדום ותבונה מהר עשו: וחתו גבוריך תימן למען יכרת איש
מהר עשו מקטל: מחמס אחיך יעקב תכסך בושה ונכרת לעולם:
ביום עמדך מנגד ביום שבות זרים חילו ונכרים באו שעריו ועל
ירושלם ידו גורל גם אתה כאחד מהם: אל תרא ביום אחיך ביום
נכרו ואל תשמח לבני יהודה ביום אבדם ואל תגדל פיך ביום צרה:
אל תבוא בשער עמי ביום אידם ואל תרא גם אתה ברעתו ביום
אידו ואל תשלחנה בחילו ביום אידו: ואל תעמד על הפרק
להכרית את פליטיו ואל תסגר שרידיו ביום צרה: כי קרוב יום
יהוה על כל הגוים כאשר עשית יעשה לך גמולך ישוב בראשך:
כי כאשר שתיתם על הר קדשי ישתו כל הגוים תמיד ושתו ולעו
והיו כלא היו: ובהר ציון תהיה פליטה והיה קדש וירשו בית יעקב
את מורשיהם: והיה בית יעקב אש ובית יוסף להבה ובית עשו לקש
ולהלו בהם ואכלם ולא יהיה שריד לבית עשו כי יהוה דבר:
וירשו הנגב את הר עשו והשפלה את פלשתים וירשו את שדה
אפרים ואת שדה שומרון ובנימן את הגלעד: וגלות החל הזה לבני
ישראל אשר כנענים עד צרפת וגלות ירושלם אשר בספרד
וירשו את ערי הנגב: ועלו מושיעים בהר ציון לשפט את הר עשו
והיתה ליהוה המלוכה: חשב יעקב מרי עשר

בה אמר יהוה על שלשה פשעי ישראל ועל
ארבעה לא אשיבנו על מכרם בכסף צדיק
ואביון בעבור בעלים: השואפים על עפר
ארץ בראש דלים ודרך ענוים יטו ואיש
ואביו ילכו אל הנערה למען חלל את שם קדשי: ועל בגדים

אבולים יסר איכל מל מזבחן ויין עבשים ישתו בית אלהיהם: ואנכי
השמדתי את האמרי מפניהם אשר כגבה ארזים גבהו וחסון הוא אבי
באלונים ואשמיד פריו ממעל ושרשיו מתחת: ואנכי העליתי לכן
את כם מארץ מצרים ואולך אתכם במדבר ארבעים שנה לרשת
את ארץ האמרי: ואקים מבניכם לנביאים ומבחוריכם לנזירים
האוש אין זאת בני ישראל נאם יהוה: ותשקון את הנזירים יין ועל
הנביאים יצויתם לאמר לא תנבאו: הנה אנכי מעיק תחתיכם
כאשר תעיק העגלה המלאה לה עמורי: ואבד מנוס מקל
ורחק לא יאמיץ כחו והגבור לא ימלט נפשו: ותפש הקשת לא
יעמד והקל ברגליו לא ימלט ורכב הסוס לא ינצל נפשו: ואמיץ לבו
בגבורים ערום ינוס ביום ההוא נאם יהוה: שמעו את הדבר
הזה אשר דבר יהוה עליכם בית ישראל על כל המשפחה אשר
העליתי מארץ מצרים לאמר: רק אתכם ידעתי מכל משפחות האדמה על כן
אפקד עליכם את כל עונותיכם: הילכו שנים יחדו בלתי אם נועדו:
הישאג אריה ביער וטרף אין לו היתן כפיר קולו ממערתו בלתי
אם לכד: התפל יצוד על פח הארץ ומוקש אין לה תעלה פח
מן האדמה ולכד לא ילכד: אם תתקע שופר בעיר ועם לא יחרדו
יחרדה אם תהיה רעה בעיר ויהוה לא עשה: כי לא יעשה אדני יהוה
אלהים דבר כי אם גלה סודו אל עבדיו הנביאים: אריה שאג מי
לא ירא אדני יהוה דבר מי לא יגבא:

ויבו מקץ " מלכים "

ויקץ שלמה והנה חלום ויבא ירושלם ויעמד
לפני ארון ברית יהוה ויעל עלות
ויעש שלמים ויעש משתה לכל עבדיו:
אז תבינה עמים נשים זכות אל המדבר
ית עבדרנה לפניך: ותאמר האשה הזאת כי אדני אנכי והאשה
הזאת ישבת מבית אחד ואלד עמה בבית: ויהי ביום השלישי ללדתי
ותלד גם האשה הזאת ואנחנו יחדו ואין זר אתנו בבית זולתי שנינו
אנחנו בבית: וימת בן האשה הזאת לילה אשר שכבה עליו: ותקם

מתוך הלילה ותתן את בני מראשותי ואמתך ישנה ותשכבהו בחיקך
ואת בנה המת השכימה בחזיקי: ואקם בבקר להניק את בני והנה
מת ואת בוקן אליך בבקר והנה לא היה בני אשר ילדתי: ותאמרן
האשה האחרת לא כי בני החי ובנך המת וזאת אמרת לא כן כי
בנך המת ובני החי ותדברנה לפני המלך: ויאמר המלך זאת
אמרת זה בני החי ובנך המת וזאת אמרת לא כי בנך המת ובני
החי: ויאמר המלך קחו לי חרב ויביאו את החרב לפני המלך:
ויאמר המלך גזרו את הילד החי לשנים ותנו את החצי לאחת
ואת החצי לאחת: ותאמר האשה אשר בנה החי אל המלך כי נכמרו
רחמיה על בנה ותאמר בי אדני תנו לה את הילוד החי
והמת לא תמיתהו וזאת אמרת גם לי גם לך לא יהיה גזרו:
ויען המלך ויאמר תנו לה את הילוד החי והמת אל לא תמיתהוהו
היא אמו: וישמעו כל ישראל את המשפט אשר שפט המלך
ויראו מפני המלך כי ראו כי חכמת אלהים בקרבו לעשות
משפט: ויהי המלך שלמה מלך על כל ישראל:

ויגש אלין " ביחזקאל "

רפר יהוה אלי לאמר: ואתה בן אדם
קח לך עץ אחד וכתוב עליו ליהודה
ולבני ישראל חבריו ולקח עץ
אחד וכתוב עליו ליוסף עץ אפרים
וכל בית ישראל חבריו: וקרב אתם אחד אל אחד לך לעץ אחד
והיו לאחדים בידך: ופאשר יאמרו אליך בני עמך לאמר הלא
תגיד לנו מה אלה לך: רבר אלהים פה אמר אדני יהוה הנה אנכי
לקח את עץ יוסף אשר ביד אפרים ושבטי ישראל חבריו ונתתי
אתם עליו את עץ יהודה ועשיתם לעץ אחד והיו אחד בידי: והיו
העצים אשר תכתב עליהם בידך לעיניהם: ורבר אלהם פה אמר
אדני יהוה הנה אנכי לקח את ישראל מבין הגוים אשר הלכו
שם וקבצתי אתם מסביב והבאתי אתם אל אדמתם: ועשיתי
אתם לגוי אחד בארץ בהרי ישראל ומלך אחד יהיה לכלם

לכלה ולא יהיו עוד לשבי גוים ולא יחנו עוד לשוא ממלכות
עוד: ולא יטמאו עוד בגלוליהם ובשקוציהם ובכל פשעיהם
והושעתי את מכל משבתיהם אשר חטאו בהם וטהרתי אתם
והיו לי לעם ואני אהיה להם לאלהים: ועבדי דוד מלך עליהם
ורעה אחד יהיה לכלם ובמשפטי ילכו וחקותי ישמרו ועשו
אתם: וישבו על הארץ אשר נתתי לעבדי ליעקב אשר ישבו
בה אבתיכם וישבו עליה המה ובניהם ובני בניהם עד עולם
ודוד עבדי נשיא להם לעולם: וכרתתי להם ברית שלום ברית
עולם יהיה אתם ונתתים והרבתי אתם ונתתי את מקדשי בתוכם
בתוכם לעולם: והיה משכני עליהם והייתי להם לאלהים
והמה יהיו לי לעם: וירעו הגוים כי אני יהוה מקדש ישראל
בהיות מקדשי בתוכם לעולם והתגדלתי והתקדשתי
ונודעתי לעיני גוים רבים וירעו כי אני יהוה:

ויקרבן

ויחי יעקב " במלכים "

ימי דוד למות ויצו את שלמה
בנו לאמר: אנכי הולך בדרך
כל הארץ וחזקת והיית לאיש:
ושמרת את משמרת יהוה
אלהיך ללכת בדרכיו ולשמר חקיו ומצותיו ומשפטיו וע
ועדותיו כאשר כתוב בתורת משה למען תשכיל את כל אשר
תעשה ואת כל אשר תפנה שם: למען יקים יהוה את דברו אש ר
רבר עלי לאמר אם ישמרו בניך את דרכם ללכת לפני באמת
בכל לבבם ובכל נפשם לאמר לא יכרת לך איש מעל כסא
ישראל: וגם אתה ירעת את אשר עשה לי יואב בן צרויה
ואשר עשה לשני שרי צבאות ישראל לאבנר בן נר ולע
ולעמשא בן יתר ויהרגם וישת דמי מלחמה בשלום ויתן
דמי מלחמה בחגרתו אשר במתניו ובנעלו אשר ברגליו:
ועשית בחכמתך ולא תורד שיבתו בשלום שאול ולבנ
ברזלי הגלעדי תעשה חסד והיו באכלי שלחנך כי כן קרבו

צלי בברחי מפני אבשלום אחיך: והנה עמך שמעי בן גרא בן ק
הימיני מבחורים והוא קללני קללה נמרצת ביום לבתי מחנים
והוא ירד לקראתי הירדן ואשבע לך ביהוה לאמר אם אמיתך
בחרב: ועתה אל תנקהו כי איש חכם אתה וידעת את אשר
תעשה לו והורדת את שיבתו בדם שיאול: וישכב דוד עם אבתיו
ויקבר בעיר דוד: והימים אשר מלך דוד על ישראל ארבעים
שנה בחברון מלך שבע שנים ובירושלם מלך שלשים ושלש
שנים: וישלמיה ישב על כסא רוד אביו ותכון מלכותו מאד:

אלה שמות · בישעיה ·

ישרש יעקב ויציץ ופרח
ישראל ומלאו פני תבל
תצובה: הכמכת מכהו הכהו
אם כהרג הרגיו הרג: בסיל

מסאסאה בשלחה תרובנה הגה ברוחו הקשה ביום קדים:
לכך בזאת יכפר עון יעקב וזה כל פרי הסיר חטאתו בשמן כל
אבני מזבח כאבני גיר מנפצים לא יקומו אשרים וחמנים:
כי עיר ביצורה כרך נוה משלח ונעזב כמדבר שם ירעה עגל
ושם ירבץ וכלה סעיפיה: ביבש קנים תשברנה נשים באורך
מאירות אתה כי לא עם בינות הוא על כן לא ירחמיהו עשהו
ויוצרהו לא יחננו: והיה ביום ההוא יחבט יהוה משבלת הנהר
עד נחל מצרים ואתם תלקטו לאחד אחד מבני ישראל:
והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול ובאו האובדים בארץ
אשור והנדחים בארץ מצרים והשתחוו ליהוה בהר הקדש
בירושלם: הוי עטרת גאות שכרי אפרים וציץ נובל צבי
תפארתו אשר על ראש גיא שמנים הללמי יין: הנה חזק
ואמיץ ליהוה כזרם ברד שער קטב כזרם מים כבירים שטפי
הניח לארץ ביד: ברגלים תרמסנה עטרת גאות שכורי
אפרים: והיתה ציצית צבי תפארתו אשר על ראש גיא
שמנים כמבוכה כטרם קיץ אשר יראה הרואה אתה בעודה

בכפו יבלענה: ביום ההוא יהיה יהוה צבאות לעטרת צבי ולצפירת
הפארה לשארית עמו: ולרוח משפט לישב על המשפט ולגבורה
משיבי מלחמה שעריה: וגם אלה ביין שגו ובשכר תעו בהן ובציון
שגו בשמי נבלעו מן היין שגו בראיה פגו בפלילה: כי כל שלחנות
מלאו קיא צואה בלי מקום: את מי יורה דיעה ואת מי יבין ש
שמועה המולי מחלב עתיקי משדים: כי צו לצו צו לצו קו
לקו קו לקו זעיר שם זעיר שם: כי בלעגי שפה ובלשון אחרת
ידבר אל העם הזה: אמר אליהם זאת המנוחה הניחו לעיף וזאת
הרגעה ולא אבו שמוע: והיה להם דבר יהוה צו לצו צו לצו
צו לצו קו לקו קו לקו זעיר שם זעיר שם למען ילכו ונכשלו
אחור ונשברו ונוקשו ונלכדו לכן כה אמר אדני יהוה הנה־
יסד בציון אבן פנת בחן מוסד מוסר המאמין לא יחיש:

ואדא · ביחזקאל ··

כה אמר אדני יהוה בקבצי את בית ישראל מן
העמים אשר נפוצו שם ונקדשתי בם לעיני
הגוים וישבו על אדמתם אשר נתתי לעבדי
ליעקב: וישבו עליה לבטח ובנו בתים ונטעו
כרמים וישבו לבטח בעשתי שפטים בכל השאטים אתם
מסביבותם וידעתם כי אני יהוה: בשנה העשירית בעשירי בש
בשנים עשר לחדש היתה רבר יהוה אלי לאמור: בן אדם שים פניך
על פרעה מלך מצרים והנבא עליו ועל מצרים כלה: רבר
ואמרת כה אמר אדני יהוה הנני עליך פרעה מלך מצרים
התנין הגדול הרבץ בתוך יאריו אשר אמר לי יארי ואני עשיתני
עשותיני: ונתתי החים בלחייך והדבקתי דגת יאריך בקשקשתיך
והעליתיך מתוך יאריך ואת כל דגת יאריך בקשקשתיך תדבק:
ונטשתיך המדברה אתך ואת כל דגת יאריך על פני השדה
תפל לא תאסף ולא תקבץ לחית השדה ולעוף השמים נתתיך
לאכלה: וידעו כל ישבי מצרים כי אני יהוה יען היותם מ
משענת קנה לבית ישראל: בתפשם בך בכף תרוץ ובקעת

להם כל אתה ובחשענם עליך תשבר והעמדת להם כל מיצעים:
לכן כה אמר אדני יהוה הנני מביא עליך חרב והכרתי ממך
אדם ובהמה: והיתה הארץ מיבשה לשממיה וחרבה ויראו כי אני
יהוה יען אמיר יאר לי ואני עשיתני: לכן הנני אליך ואל יאריך
ונתתי את ארץ מיצרים לחרבות חרב שממה ממגדל סונה
ועד גבול כוש: לא תעבר בה רגל אדם ורגל בהמה לא תעבר בה ולא
תשב ארבעים שנה: ונתתי את ארץ מיצרים שממה בתוך ארצות
נשמות והיתה בתוך ערים מחרבות תהיינה שממה
ארבעים שנה והפיצותי את מיצרים בגוים וזרותים באיבות:
כי כה אמר אדני יהוה מקץ ארבעים שנה אקבץ את מיצרים מ
מן העמים אשר נפוצו שמה: ושבתי את שבות מיצרים
והשבתי אתם ארץ פתרוס על ארץ מכרתם והיה שם ממלכה ה.
שפלה: מן הממלכות תהיה שפלה ולא תתנשא עוד על הגוים
והמעטתים לבלתי רדות בגוים: ולא יהיה עוד לבית ישראל
למבטח מזכיר עון בפנותם אחריהם וידעו כי אני יהוה: ביום
ההוא אצמיח קרן לבית ישראל ולך אתך פתחון פה בתוכם וידעו

כי אני יהוה: בא" ביחזקאל"

אשר דבר יהוה אל יחזקאל
הנביא לבא נבוכדראצר
מלך בבל להכות את ארץ
מיצרים והגידך בתוך מיצרים
וישמיענו בבגדול והשמיענו בנוף ובתחפנחס אמרו התיצבה
ויהי לך כי אכלה חרב סביבך: ומדוע נסחף אבירך לא עמד כי
יהוה הדפו: והרבה כושל וגם נפל איש אל רעהו ויאמרו קומה
ונשובה אל עמיך ואל ארץ מולדתינו מפני חרב היונה: קראו ש
שם פרעה מלך מיצרים שאון העביר המועד: חי אני נאם
המלך יהוה אבאות שמו כי כתבור בהרים וככרמל בים יבא:
כלי גולה עשי לך ישבת בת מיצרים כי נוף לשמה תהיה ונצתה
מאין יושב: עגלה יפיפיה מיצרים קרץ מיצפון באו: גם

שכיריה מקרבה כעגלי מיזבק כי גם המה הפנו עטו יחדו לא עמדו
כי יום אידם בא עליהם עת פקדתם: קולה כנחש ילך כי בחיל ילכו
ובקרדמות באו לה כחטבי עצים: כרתו יעריה נאם יהוה כי לא יחקר
כי רבו מארבה ואין להם מספר: הובישה בת מיצרים נתנה ביד עם
צפון: אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני פקד על אמון מנוא
ועל פרעה ועל מיצרים ועל אלהיה ועל מלכיה ועל הבטחים בו:
ונתתים ביד מבקשי נפשם וביד נבוכדראצר מלך בבל וביד
עבדיו ואחריכן תשכון כימי קדם נאם יהוה: ואתה אל תירא עבדי
יעקב ואל תחת ישראל כי הנני מושיעך מרחוק ואת זרעך מארץ
שביה ושב יעקב ושקט ושאנן ואין מחריד: ואתה אל תירא עבדי
יעקב נאם יהוה כי אתך אני כי אעשה כלה בכל הגוים אשר הדחתיך
שמה ואתך לא אעשה כלה ויסרתיך למשפט ונקה לא אנקך:

ויהי בשלח" כשפטים"

אשה נביאה אשת לפידות
ויהי שפטה את ישראל בעת
ההיא: והיא ישבת תחת תמר
דבורה בין הרמה ובית באל
בהר אפרים ויעלו אליה בני ישראל למשפט: ותשלח ותקרא לברק
בן אבינעם מקדש נפתלי ותאמר אליו הלא צוה יהוה אלהי ישר
ישראל לך ומשכת בהר תבור ולקחת עמך עשרת אלפים איש מ
מבני נפתלי ומבני זבלון: ומשכתי אליך אל נחל קישון את
סיסרא שר צבא יבין את רכבו ואת המונו ונתתיהו בידך: ואמר
אליה ברק אם תלכי עמדי והלכתי ואם לא תלכי עמדי לא אלך:
ותאמר הלך אלך עמך אפס כי לא תהיה תפארתך על הדרך
אשר אתה הלך כי ביד אשה ימכר יהוה את סיסרא ותקם דבורה
ותלך עם ברק קדשה: ויזעק ברק את זבלון ואת נפתלי קדשה
ויעל ברגליו עשרת אלפים איש ותעל עמו דבורה: וחבר הקני
נפרד מיקיני מבני חבב חתן משה ויט אהלו עד אלון בצענים
אשר את קדש: ויגידו לסיסרא כי עלה ברק בן אבינעם הר תבור:

ויזעק פסרא את כל הפעם תשע מאות רכב ברזל וכל העם אשר אתו
מחרשה הגוים נחל קישון: ותאמר רבקה אל ברק קום כי זה היום
אשר נתן יהוה את סיסרא בידך הלא יהוה יצא לפניך וירד ברק מהר
תבור ועשרת אלפים איש אחריו: ויהם יהוה את סיסרא ואת כל
הרכב ואת כל המחנה לפי חרב ברק וירד סיסרא מעל המרכבה
ויגס ברגלו: וברק רדף אחרי הרכב ואחרי המחנה עד חרשת
הגוים ויפל כל מחנה סיסרא לפי חרב לא נשאר עד אחד
וסיסרא נס ברגליו אל אהל יעל אשת חבר הקיני כי שלום בין
יבין מלך חצור ובין בית חבר הקיני: ותצא יעל לקראת סיסרא
ותאמר אליו סורה אדני סורה אלי אל תירא ויסר אליה
האהלה ותכסהו בשמיכה: ויאמר אליה השקני נא מעט מים
כי צמאתי ותפתח את נאד החלב ותשקהו ותכסהו: ויאמר אליה
עמוד פתח האהל והיה אם איש יבא ושאלך ואמר היש פה
איש ואמרת אין: ותקח יעל אשת חבר את יתד האהל
ותשם את המקבת בידה ותבא אליו בלט ותתקע את היתד
ברקתו ותצנח בארץ והוא נרדם ויעף וימת: והנה ברק רדף את
סיסרא ותצא יעל לקראתו ותאמר לו לך ואראך את האיש
אשר אתה מבקש ויבא אליה והנה סיסרא נפל מת והיתד ברקתו:
ויכנע אלהים ביום ההוא את יבין מלך כנען לפני בני ישראל:
ותלך יד בני ישראל הלך וקשה על יבין מלך כנען עד אשר
הכריתו את יבין מלך כנען: ותשר דבורה וברק בן אבינעם
ביום ההוא לאמר:
בהתנדב עם ברכו יהוה: שמעו מלכים
האזינו רזנים אנכי ליהוה אנכי אשורה
אזמר ליהוה אלהי ישראל: יהוה
משעיר בצעתך ממרחבי אדום ארץ
רעשה גם שמים נטפו גם עבים נטפו מים:
הרים זלזלו מפני יהוה זה סיני מפני
יהוה אלהי ישראל: בימי שמגר בן ע

ענת בימי יעל חדלו
ולכו ארח חדלו פרזון בישראל
חדלו עד שקמתי דבורה שקמתי אם בישראל:
יבחר אלהים חדשים אז לחם שערים
מגן אם יראה ורמח באربעים אלף
בישראל: לבי לחקקי ישראל המתנדבים
ברכו יהוה: רכבי אתנות יושבי
על מדין והלכי על דרך שיחו:
מקול מחצצים בין משאבים שם יתנו צדקות
יהוה פרזונו בישראל אז ירדו
לשערים עם יהוה: עורי עורי דברה עורי
עורי דברי שורי קום ברק ושבה שביך
בן אבינעם: אז ירד שריד לאדירים עם
יהוה ירד לי בגבורים: מני אפרים שרשם
בעמלק אחריך בנימין בעמיך מני מכיר
וזרח: ומזבולן מושכים בשבט סופר: ושרי
ביששכר עם דבורה וישששכר כן ברק בעמק
שלח ברגליו בעמקת: ראובן
גדולים חקקי לב: למה ישבת בין המשפתים
לשמע שריקות עדרים לפלגות
ראובן גדולים חקקי לב: גלעד בעבר
הירדן שכן ודן למה יגור אניות אשר
ישב לחוף ימים ועל מפרציו ישכן: זבולן
עם חרף נפשו למות ונפתלי על
שדי מרומי שרה: בוצר מלכים נלחמו
מלכי כנען בתענך על מי מגדו בצע כסף לא לקחו:
מן שמים נלחמו הכוכבים ממסלותם
נלחמו עם סיסרא: נחל קישון גרפם
נחל קדומים נחל קישון תדרכי נפשי

עֵץ׃ אַךְ הַלְמֹד עֹקְבֵי סוּם מִדַּחְוֹת דְּחֵרוֹת אֲטֹר
אֲבוֹרִין׃ אֲזַרְ מָתְנֶיךָ אַמֵּר מְלָאךְ יְהוָה אוֹר־
אֲרוּר יֹשְׁבֵיהּ כִּי לֹא בָּאוּ לְעֶזְרַת יְהוָה׃
לְעֶזְרַת יְהוָה בַּגִּבּוֹרִים׃ תְּבָרֵךְ מִנָּשִׁים יָעֵל־
אֵשֶׁת חֶבֶר הַקֵּינִי מִנָּשִׁים בָּאֹהֶל תְּבָרַךְ׃ מַיִם־
שְׁאֵל חָלָב נָתְנָה בְּסַפֶּל אַדִּירִים הִקְרִיבָה חֶמְאָה׃
יָדָהּ לִיתֵד תִּשְׁלַחְנָה וִימִינָהּ לְהַלְמוּת
עֲמַלֵיקִי וְהַלְמָה סִיסְרָא מָחְקָה רֹאשׁוֹ מָחְצָה
וְחָלְקָה רַקָּתוֹ׃ בֵּין רַגְלֶיהָ כָּרַע נָפַל שָׁכַב בֵּין
רַגְלֶיהָ כָּרַע נָפַל בַּאֲשֶׁר כָּרַע שָׁם נָפַל שָׁדוּד׃
בְּעַד הָאֶשְׁנָב נִשְׁקְפָה וַתְּיַבֵּב אֵם סִיסְרָא
בְּעַד הָאֲשֻׁ֫ה צַח מְרֻוַּ֫ח בֹּשֶׁשׁ רִכְבּוֹ לָבֹא מָדוּעַ׃
אָחֲרוּ פַּעֲמֵי מַרְכְּבוֹתָיו׃ חָכְמוֹת שָׂרוֹתֶיהָ־
הָעֹנָתָהּ אַף הִיא תָּשִׁיב אֲמָרֶיהָ לָהּ׃ הֲלֹא־
יִמְצְאוּ יְחַלְּקוּ שָׁלָל רֶחֶם רַחֲמָתַיִם לְרֹאשׁ
גֶּבֶר שָׁלָל צְבָעִים לְסִיסְרָא שָׁלָל יָ֫ם צְבָעִים
רִקְמָה צְבַע רִקְמָתַיִם לְצַוְּארֵי שָׁלָל׃ כֵּן
יֹאבְדוּ כָל אוֹיְבֶיךָ יְהוָה וְאֹהֲבָיו כְּצֵאת הַשֶּׁמֶשׁ בִּגְבוּרָתוֹ וַתִּשְׁקֵט
הָאָרֶץ אַרְבָּעִים שָׁנָה׃

וישמע יתרו" "ישעיה"

מוּת הַמֶּלֶךְ עֻזִּיָּהוּ וָאֶרְאֶה אֶת־
יְהוָה יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רָם וְנִשָּׂא
וְשׁוּלָיו מְלֵאִים אֶת הַהֵיכָל׃
שְׂרָפִים עֹמְדִים מִמַּעַל לוֹ

שֵׁשׁ כְּנָפַיִם שֵׁשׁ כְּנָפַיִם לְאֶחָד בִּשְׁתַּיִם יְכַסֶּה פָּנָיו וּבִשְׁתַּיִם יְכַסֶּה
רַגְלָיו וּבִשְׁתַּיִם יְעוֹפֵף׃ וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ
יְהוָה צְבָאוֹת מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ׃ וַיָּנֻעוּ אַמּוֹת הַסִּפִּים־
מִקּוֹל הַקּוֹרֵא וְהַבַּיִת יִמָּלֵא עָשָׁן׃ וָאֹמַר אוֹי לִי כִּי נִדְמֵיתִי כִּי־
אִישׁ טְמֵא שְׂפָתַיִם אָנֹכִי וּבְתוֹךְ עַם טְמֵא שְׂפָתַיִם אָנֹכִי יוֹשֵׁב כִּי־

אֶת הַמֶּלֶךְ יְהוָה צְבָאוֹת רָאוּ עֵינָי׃ וַיָּעָף אֵלַי אֶחָד מִן הַשְּׂרָפִים־
וּבְיָדוֹ רִצְפָּה בְּמֶלְקָחַיִם לָקַח מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ׃ וַיִּגַּע עַל פִּי וַיֹּאמֶר
הִנֵּה נָגַע זֶה עַל שְׂפָתֶיךָ וְסָר עֲוֹנֶךָ וְחַטָּאתְךָ תְכֻפָּר׃ וָאֶשְׁמַע אֶת קוֹל
יְהוָה אֹמֵר אֶת מִי אֶשְׁלַח וּמִי יֵלֵךְ לָנוּ וָאֹמַר הִנֵּנִי שְׁלָחֵנִי׃ וַיֹּאמֶר
לֵךְ וְאָמַרְתָּ לָעָם הַזֶּה שִׁמְעוּ שָׁמוֹעַ וְאַל תָּבִינוּ וּרְאוּ רָאוֹ וְאַל
תֵּדָעוּ׃ הַשְׁמֵן לֵב הָעָם הַזֶּה וְאָזְנָיו הַכְבֵּד וְעֵינָיו הָשַׁע פֶּן
יִרְאֶה בְעֵינָיו וּבְאָזְנָיו יִשְׁמָע וּלְבָבוֹ יָבִין וְשָׁב וְרָפָא לוֹ׃ וָאֹמַר
עַד מָתַי יְהוָה וַיֹּאמֶר עַד אֲשֶׁר אִם שָׁאוּ עָרִים מֵאֵין יוֹשֵׁב וּבָתִּים
מֵאֵין אָדָם וְהָאֲדָמָה תִּשָּׁאֵה שְׁמָמָה׃ וְרִחַק יְהוָה אֶת הָאָדָם וְרַבָּה
הָעֲזוּבָה בְּקֶרֶב הָאָרֶץ׃ וְעוֹד בָּהּ עֲשִׂירִית וְשָׁבָה וְהָיְתָה לְבָעֵר כְּאֵלָה
וְכָאַלּוֹן אֲשֶׁר בְּשִׁלְכֶת מַצֶּבֶת בָּהּ זֶרַע קֹדֶשׁ מַצֶּבְתָּהּ׃

וַיְהִי בִּימֵי אָחָז בֶּן יוֹתָם בֶּן עֻזִּיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה עָלָה רְצִין מֶלֶךְ
אֲרָם וּפֶקַח בֶּן רְמַלְיָהוּ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל יְרוּשָׁלַם לַמִּלְחָמָה עָלֶיהָ
וְלֹא יָכֹל לְהִלָּחֵם עָלֶיהָ׃ וַיֻּגַּד לְבֵית דָּוִד לֵאמֹר נָחָה אֲרָם עַל־
אֶפְרָיִם וַיָּנַע לְבָבוֹ וְלֵבָב עַמּוֹ כְּנוֹעַ עֵצֵי יַעַר מִפְּנֵי רוּחַ׃
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל יְשַׁעְיָהוּ צֵא נָא לִקְרַאת אָחָז אַתָּה וּשְׁאָר יָשׁוּב
בְּנֶךָ אֶל קְצֵה תְּעָלַת הַבְּרֵכָה הָעֶלְיוֹנָה אֶל מְסִלַּת שְׂדֵה כוֹבֵס׃
וְאָמַרְתָּ אֵלָיו הִשָּׁמֶר וְהַשְׁקֵט אַל תִּירָא וּלְבָבְךָ אַל יֵרַךְ־
מִשְּׁנֵי זַנְבוֹת הָאוּדִים הָעֲשֵׁנִים הָאֵלֶּה בְּחֳרִי אַף רְצִין וַאֲרָם־
וּבֶן רְמַלְיָהוּ׃ יַעַן כִּי יָעַץ עָלֶיךָ אֲרָם רָעָה אֶפְרַיִם וּבֶן רְמַלְיָהוּ
לֵאמֹר׃ נַעֲלֶה בִּיהוּדָה וְנָקִיצֶנָּה וְנִבְקָעֶנָּה אֵלֵינוּ וְנַמְלִיךְ מֶלֶךְ
בְּתוֹכָהּ אֶת בֶּן טַבְאֵל׃

" " " "

אלה המשפטים" "ירמיה"

אֲשֶׁר הָיָה אֶל יִרְמְיָהוּ הַנְּבִיא׃
מֵאֵת יְהוָה אַחֲרֵי כְּרֹת הַמֶּלֶךְ־
צִדְקִיָּהוּ בְּרִית אֶל כָּל הָעָם־
אֲשֶׁר בִּירוּשָׁלַם לְהַקְרִיא לָהֶם־
דְּרוֹר׃ לְשַׁלַּח אִישׁ אֶת עַבְדּוֹ וְאִישׁ אֶת שִׁפְחָתוֹ הָעִבְרִי וְהָעִבְרִיָּה
חָפְשִׁים לְבִלְתִּי עֲבֹר כָּם בִּיהוּדִי אָחִיהוּ אִישׁ׃ וַיִּשְׁמְעוּ כָּל־

השרים וכל העם אשר בגו בברית לשלח איש את עבדו ואיש את
שפחתו העברי לבלתי עבר בם עוד וישמעו וישלחו: וישובו וי
אחריכן וישיבו את העבדים ואת השפחות אשר שלחו חפשים
לכפשם ויכבשום לעבדים ולשפחות: ויהי דבר יהוה אל ירמיהו
מאת יהוה לאמר: כה אמר יהוה אלהי ישראל אנכי כרתי ברית
את אבתיכם ביום הוציאי אתם מארץ מצרים מבית עבדים לאמר:
מקץ שבע שנים תשלחו איש את אחיו העברי אשר ימכר לך
ועבדך שש שנים ושלחתו חפשי מעמך ולא שמעו אבתיכם
אלי ולא הטו את אזנם: ותשבו אתם היום ותעשו את הישר
בעיני לקרא דרור איש לרעהו ויש לו עליה ותכרתו ברית
לפני בית אשר נקרא שמי עליו: ותשובו ותחללו את שמי
ותשיבו איש את עבדו ואיש את שפחתו אשר שלחתם חפשם
לנפשם ותכבשו אתם להיות לכם לעבדים ולשפחות: לכן
כה אמר יהוה אתם לא שמעתם אלי לקרא דרור איש לאחיו
ואיש לרעהו הנני קרא לכם דרור נאם יהוה אל החרב ואל הדבר
ואל הרעב ונתתי אתכם לזעוה לכל ממלכות הארץ: ונתתי את
האנשים העברים את בריתי אשר לא הקימו את דברי הברית
אשר כרתו לפני העגל אשר כרתו לשנים ויעברו בין בתריו:
שרי יהודה ושרי ירושלם הסריסים והכהנים וכל עם הא
הארץ העברים בין בתרי העגל: ונתתי אתם ביד איביהם וביד
מבקשי נפשם והיתה נבלתם למאכל לעוף השמים ולבהמת
הארץ: ואת צדקיהו מלך יהודה ואת שריו אתן ביד איביהם
וביד מבקשי נפשם וביד חיל מלך בבל העלים מעליכם: הנני
מצוה נאם יהוה והשבתים אל העיר הזאת ונלחמו עליה
ולכדוה ושרפוה באש ואת ערי יהודה אתן שממה מאין יוש ב:

תרווה " מולכים "

נתן חכמה לשלמה כאשר דבר
לו ויהי שלום בין חירם ובין
שלמה ויכרתו ברית שניהם:

ויעל המלך שלמה מס על כל ישראל ויהי המס שלשים אלף
איש: וישלחם לבנון עשרת אלפים בחדש חלופים חדש יהיו
בלבנון ושנים חדשים בביתם ואדונירם על המס: ויהי לשלמה
שבעים אלף נשא סבל ושמנים אלף חצב בהר: לבד משרי הנצ
הנצבים לשלמה אשר על המלאכה שלשת אלפים ושלש
מאות הרודים בעם העשים במלאכה: ויהי המלך ויסיעו א
אבנים גדולות אבנים יקרות לסד את הבית אבנו בדים: ויפסלו
בוני שלמה וכנו חירם והגבלים ויכינו העצים והאבנים
לבנות הבית: ויהי בשמנים שנה וארבע מאות שנה לצאת
בני ישראל מארץ מצרים בשנה הרביעית בחדש זיו הוא
החדש השני למלך שלמה על ישראל ויבן הבית ליהוה: והבית
אשר בנה המלך שלמה ליהוה ששים אמה ארכו ועשרים רחבו
ושלשים אמה קמתו: ואולם על פני היכל הבית עשרים אמה
ארכו על פני רחב הבית ועשר באמה רחבו על פני הבית: ויעש
לבית חלונים שקופים אטומים: ויבן על קיר הבית ויציע סביב
את קירות הבית סביב להיכל ולדביר ויעש צלעות סביב: ׃
התחתונה חמש באמה רחבה והתכונה שש באמ
רחבה והשלישית שש באמה רחבה כי מגרעות נתן לבית
סביב חוצה להלתי אחוז בקירת הבית: והבית בהבנותו אבן ש
שלמה מסע נבנה ומרקבות והגרזן וכל כלי ברזל לא נשמע
בבית בהבנותו: פתח הילע התיכנה אל כתף הבית הימנית
ובלולים יעלו אל התכנה ומן התכונה אל השלישים:
וכלה את הבית ויכלה ויסך את הבית בבים ושרות בארזים:
ויבן את היציע על כל הבית חמש אמות קומתו ויאחז את
הבית בעצי ארזים: ויהי דבר יהוה אל שלמה לאמר: הבית
הזה אשר אתה בונה אם תלך בחקתי ואת משפטי תעשה
ושמרת את כל מצותי ללכת בהם והקמתי את דברי אתך
כאשר דברתי אל דוד אביך: ושכנתי בתוך בני ישראל ולא
אעזב את עמי ישראל: ואתה תצוה " ביחזקאל "

בו ארם הגד את בית ישראל אר־
המות ויכלמן מיעונתיהם ומיר־
את תבניתו: ואם בבלמן מבל אשר־
עשך יצורת המות ותבונתו ומיניאון
ומזבאוך ובל יצורתיך ואל בל חקתיך ובל מרכותיך ובל הוראתיך נ
הודע אתם ובתים לעיניהם ויעשידו את בל יצורתו ואת חקתיו ך
ועשו אתם: זאת תורת הבית על ראש ההר בל גבולו סביב סביב
קדש קדשים הנה זאת תורת הבית: ואלה מדות המזבח באמות
אמה אמה וטפח וחיק האמה אמה רחב הגבולה אל שפתה
סביב זרת האחת וזה גב המזבח: ומחיק הארץ עד העזרה
התחתונה שתים אמות ורחב אמה אחד ומהעזרה הקטנה
עד העזרה הגדולה ארבע אמות ורחב האמה: וההראל ארבע
אמות ומהראיאל ולמעלה הקרנות ארבע: וההראל שתים
עשרה אורך בשתים עשרה רחב רבוע אל ארבעת רבעיו: ך
והעזרה ארבע עשרה אורך בארבע עשרה רחב אל ארבעה־
רבעיה והגבול סביב אתה חיבי האמה ויחיק לה אמה סביב
ומעלותיו פנות קדים: ויאמר אלי בן אדם כה אמרו אדני יהוה
אלה חקות המזבח ביום העשותו להעלות עליו עולה ולזרק
עליו דם: ונתת אל הכהנים והלוים אשר הם מזרע צדוק הקרבים
אלי נאם אדני יהוה לשרתני פר בן בקר לחטאת: ולקחת מדמו
ונתת אל ארבע קרנותיו ואל ארבע פינות העזרה ואל הגבול
סביב וחטאתה אתו וכפרת עליו: ולקחת את הפר החטאת ושרף ך
במקרה הבית מחוץ למקדש: וביום השני תקריב שעיר עזים
תמים לחטאת וחטאו את המזבח באשר חטאו בפר: בכלתך
מחטא תקריב פר בן בקר תמים ואיל מן הצאן תמים:
והקרבתם לפני יהוה והשליכו הכהנים עליהם מלח והעלו א
אתם עולה ליהוה: שבעת ימים תעשה שעיר חטאת ליום
יעשו גם בקר ואיל מן הצאן תמימים: ועשו שבעת ימים יכפרו
את המזבח וטהרו אתו ומלאו ידו: ובלו את הימים והיה ביום

השמיני והלאה יעשו הכהנים על המזבח את עולתיכם ואת־
שלמיכם ורציתי אתכם נאם אדני יהוה:

כי תשא — במדבר

ויאמר בבל גבול ישראל ויקבץ
את בל הנביאים אל הר הברמ
ויגש אליהן אל בל העם
ויאמר עד מתי אתם פסחים
על שתי הסעיפים אם יהוה האלהים לכו אחריו ואם הבעל
לכו אחריו ולא ענו העם אתו דבר: ויאמר אליהו אל העם
אני נותרתי נביא ליהוה לבדי ונביאי הבעל ארבע מאות
וחמשים איש: ויתנו לנו שנים פרים ויבחרו להם הפר
האחד ויבתחוהו וישימו על העצים ואש לא ישימו ואני
אעשה את הפר האחר ונתתי על העצים ואש לא אשום:
וקראתם בשם אלהיכם ואני אקרא בשם יהוה והיה האלהים
אשר יענה באש הוא האלהים ויענו כל העם ויאמרו ך
טוב הדבר: ויאמר אליהו אל נביאי הבעל בחרו לכם הפר
האחד ועשו ראשונה כי אתם הרבים וקראו בשם אלהיכם
ואש לא תשימו: ויקחו את הפר אשר נתן להם ויעשו ויק־
ויקראו בשם הבעל מהבקר ועד הצהרים לאמר והבעל
ענה ואין קול ואין עונה ויפסחו על המזבח אשר עשו:
ויהי בצהרים ויתהל בהם אליהו ויאמר קראו בקול גדול
כי אלהים הוא כי שיח וכי שיג לו וכי דרך לו אולי ישן
הוא ויקץ: ויקראו בקול גדול ויתגודדו כמשפטם בחן
בחרבות וברמחים עד שפך דם עליהם: ויהי כעבר־
הצהרים ויתנבאו עד עלות המנחה ואין קול ואין עונה
ואין קשב: ויאמר אליהו לכל העם גשו אלי ויגשו ך
כל העם אליו וירפא את מזבח יהוה החרום: ויקח אליהו
שתים עשרה אבנים במספר שבטי בני יעקב אשר היה
דבר יהוה אליו לאמר ישראל יהיה שמך: ויבנה את־

כל המלאכה אשר עשה
המלך שלמה בית יהוה ׃
ויבא שלמה את קדשי ׀
דוד אביו ואת הכסף ואת
הזהב ואת הכלים נתן באוצרות בית יהוה ׃ אז יקהל ׀
שלמה את כל זקני ישראל ואת כל ראשי המטות נשיאי
האבות לבני ישראל אל המלך שלמה ירושלם להעלות
את ארון ברית יהוה מעיר דוד היא ציון ׃ ויקהלו אל המלך
כל איש ישראל אל מועד בחג הוא החדש השביעי ׃
ויבאו כל זקני ישראל וישאו הכהנים את הארון ׃ ויעלו
ארון יהוה ואת אהל מועד ואת כל כלי הקדש אשר באהל
ויעלו אתם הכהנים והלוים ׃ והמלך שלמה וכל עדת ׀
ישראל הנועדים עליו אתו לפני הארון מזבחים צאן ׀
ובקר אשר לא יספרו ולא ימנו מרוב ׃ ויביאו הכהנים ׀
את ארון ברית יהוה אל מקומו אל דביר הבית אל קדש

חירם את המזרקות ואת היעים ׀
ואת המזרקות ויכל חירם ׀
לעשות את כל המלאכה אשר ׀
עשה המלך שלמה בית ׀
יהוה ׃ עמודים שנים וגלות הכתרת אשר על ראש העמודי ׀ ב אחז
שתים והשבכות שתים לכסות את שתי גלות הכתרת אשר

ראשים בנפים אל
מקום האורן ונסכו הברזבם על האורן ועל בריח מלמעלה ׃
ויארכו הבדים ויראו ראשי הבדים מן הקדש אל פני הדביר
ולא יראו החוצה ויהיו שם עד היום הזה ׃ אין בארון רק שני
לוחות האבנים אשר הניח שם משה בחרב אשר כרת יהוה ׀
עם בני ישראל בצאתם מארץ מצרים ׃ ויהי בצאת הכהנים מן
הקדש והענן מלא את בית יהוה ׃ ולא יכלו הכהנים לעמד ׀
לשרת מפני הענן כי מלא כבוד יהוה את בית יהוה ׃
אז אמר שלמה יהוה אמר לשכן בערפל ׃ בנה בניתי בית ׀
זבול לך מכון לשבתך עולמים ׃ ויסב המלך את פניו ויברך
את כל קהל ישראל וכל קהל ישראל עומד ׃ ויאמר ברוך ׀
יהוה אלהי ישראל אשר דבר בפיו את דוד אבי ובידתיו ׀
מלא לאמר ׃ מן היום אשר הוצאתי את עמי ישראל ממ/
ממצרים לא בחרתי בעיר מכל שבטי ישראל לבנות בית ׀
להיות שמי שם ואבחר בדוד להיות על עמי ישראל ׃ ויהי
עם לבב דוד אבי לבנות בית לשם יהוה אלהי ישראל ׃ ויאמר
יהוה אל דוד אבי יען אשר היה עם לבבך לבנות בית לשמי
כי היטב עם לבבך ׃ רק אתה לא תבנה הבית כי אם בנך היוצא
מחלציך הוא יבנה הבית לשמי ׃ ויקם יהוה את דברו אשר
דבר ואקום תחת אבי ואשב על כסא ישראל כאשר דבר ׀
יהוה ואבנה הבית לשם יהוה אלהי ישראל ׃ ואשים שם מקום
לארון אשר שם ברית יהוה אשר כרת עם אבותינו בהוציאו
אתם מארץ מצרים ׃ אלה תולדות "במלכים"

F 2

השירים אשר לשלמה: ישקני מנשיקות פיהו כי טובים דודיך מיין: לריח שמניך טובים שמן תורק שמך על כן עלמות אהבוך:
משכני אחריך נרוצה המיאני המלך חדריו נגילה ונשמחה בך נזכ
דודיך מיין מישרים אהבוך: שחורה אני ונאוה בנות
ירושלם כאהלי קדר כירועות שלמה: אל תראוני שאני שחרחרת
שהשזפתני השמש בני אמי נחרו בי שמני נטרה את הכרמים כ
כרמי שלי לא נטרתי: הגידה לי שאהבה נפשי איכה תרעה איכה
תרבץ בצהרים שלמה אהיה כעטיה על עדרי חבריך:
אם לא תדעי לך היפה בנשים צאי לך בעקבי הצאן ורעי את
גדיתיך על משכנות הרעים: למתי ברהבי פרעה דמיתיך
רעיתי נאוו לחויר בתורים צוארך בחרוזים: תורי זהב נעשה

ראש פז העמודים ואזה הרמתם ארבע מאות לשתי השבטים
שבי טורים רמנים לשמה האחת לבסות את שבתי גלות הכתרת
אשר על ראש העמודים: ואת המכונות עשר ואת המכורות
עשרה על המכונה: ואת הים האחד ואת הבקר שנים עשר
תחת הים: ואת הסירות ואת היעים ואת המזרקות ואת כל הכלים
האלה אשר עשה חירם למלך שלמה בית יהוה מקורט: במכר
הירדן יצקם המלך במעבה האדמה בין סכות ובין צרתן: ויבח
שלמה את כל הכלים מרב מאד לא נחקר משקל הנחשת:
ויעש שלמה את כל הכלים אשר בית יהוה את מזבח הזהב
ואת השלחן אשר עליו לחם הפנים זהב: ואת המנורות חמש מ
מימין וחמש משמאל לפני הדביר זהב סגור והפרח והנרות
והמלקחים זהב: והספות והמזמ[illegible]המזרקות והכפות והמחת
זהב סגור והפתח לרלתת הבית הפנ[illegible]לקדש הקדשים לדלתי
הבית להיכל זהב:

ויקרא - כיטוניה"

זר זיתיתי לי ואהלתי יסגיר: ולא יתי תרעת
יעהם כי יגעת בי ישראל: לאן תבאת לי שה
עלויך וזבחיך לא כבדתני לא העברתיך
במנחה ולא הוגעתיך בלבונה: לא קנית לי
בכסף קנה וחלב זבחיך לא תרויתני אך העבדתני בחטאתיך
הוגעתני בעונתיך: אנכי אנכי הוא כדוחה פשעיך למעני
ולמיכבי וחטאתיך לא אזכור: הזכירני נשפטה יחד ספר אתה
למען תצדק: אמרך הראשון חטא ומליציך פשעו בי: וי
ואחולל שרי קדש ואתנך לחרם יעקב וישראל לגדופים: ועתה
שמע יעקב עבדי וישראל בחרתי בו: כה אמר יהוה עשך
ויצרך מבטן יעזרך אל תירא עבדי יעקב וישורון בחרתי
בו: כי אצוק מים על צמא ושלים על [illegible]
זרעך וברכתי על צאצאיך: וצמחו בבין חציר בערבים
על יבלי מים: זה יאמר ליהוה אני וזה יקרא בשם יעקב זה
יכתב ידו ליהוה הכשם ישראל יכנה: כה אמר יהוה מלך

לך עם נקיות הכסח: ער שהמילך במסיבו נרדי נתן ריחו: א
ערור המור דודי לי בין שדי ילין: אשכל הכופר דודי לי כ
בכרמי עין גדי: הנך יפה רעיתי הנך יפה עיניך יונים:
הנך יפה דודי אף נעים אף ערשנו רענפה: קורות בתינו
ארזים רהיטנו ברתים: אני חבצלת השרון שושנת העמקים:
כשושנה בין החורים כן רעיתי בין הבנות: בתפוח בעצי היער
כן דודי בין הבנים בילדי חמדתי וישבתי ופריו מתוק לחכי: ז
הביאני אל בית היין ודגלו עלי אהבה: סמכוני באשישות רפרוני
בתפוחים כי חולת אהבה אני: שמאלו תחת לראשי וימינו תחבקני:
השבעתי אתכם בנות ירושלם בצבאות או באילות השרה אם
תעירו: ואם תעוררו את האהבה עד שתחפץ: קול דודי הנה
זה בא מדלג על ההרים מקפץ על הגבעות: דומה דודי לצבי או
לעפר האילים הנה זה עומר אחר כתלנו משגיח מן החלונות
מציץ מן החרכים: ענה דודי ואמר לי קומי לך רעיתי יפתי
ולכי לך: כי הנה הסתיו עבר הגשם חלף והלך לו: הנצנים
נראו בארץ עת הזמיר הגיע וקול התור נשמע בארצנו:
התאנה חנטה פגיה והגפנים סמדר נתנו ריח קומי לך רעיתי
יפתי ולכי לך: יונתי בחגוי הסלע בסתר המדרגה הראיני
את מראיך השמיעיני את קולך כי קולך ערב ומראך נאוה:
אחזו לנו שועלים שועלים קטנים מקלקלים כרמים
וכרמינו סמדר: דודי לי ואני לו הרעה בשושנים: עד
שיפוח היום ונסו הצללים סב דמה לך דודי לצבי או ל
לעפר האילים על הרי בתר: על משכבי בלילות בקשתי את
שאהבה נפשי בקשתיו ולא מצאתיו: אקומה נא ואסובבה בעיר
בשוקים וברחובות אבקשה את שאהבה נפשי בקשתיו
בקשתיך ולא מצאתיו: מצאוני השומרים הסובבים בעיר
את שאהבה נפשי ראיתם: כמעט שעברתי מהם עד שמצאתי
שמצאתי את שאהבה נפשי אחזתיו ולא ארפנו עד שהכאתי
שהבאתיו אל בית אמי ואל חדר הורתי: השבעתי אתכם

חלק הכתר
נעתק ונסרק

בנות ירושלם בצבאות או באילות השרה אם תעירו ואם תעוררו את
האהבה עד שתחפץ: מי זאת עולה מן המדבר כתמרות עשן
מקטרת מור ולבונה מכל אבקת רוכל: הנה מטתו שלשלמה
ששים גבורים סביב לה מגיבורי ישראל: כלם אחזי חרב
מלמדי מלחמה איש חרבו על ירכו מפחד בלילות:
אפריון עשה המלך שלמה מעצי הלבנון: עמודיו עשה
כסף רפידתו זהב מרכבו ארגמן תוכו רצוף אהבה מבנות ירושלם ל
צאינה וראינה בנות ציון במלך שלמה בעטרה שעטרה לו
אמו ביום חתנתו וביום שמחת לבו: הנה יפה רעיתי הנך
יפה עיניך יונים מבעד לצמתך שערך כעדר העזים שגלשו
מהר גלעד: שנך כעדר הקצובות שעלו מן הרחיצה שכלם מ
מתאימות ושכלה אין בהם: כחוט השני שפתותיך ומדברך נאוה
כפלח הרמון רקתך מבעד לצמתך: כמגדל דוד צוארך בנוי
להלפיות אלף המגן תלוי עליו כל שלטי הגבורים: שני שדיך
כשני עפרים תאומי צבייה הרעים בשושנים: עד שיפוח היום
ונסו הצללים אלך לי אל הר המור ואל גבעת הלבונה: כלך
יפה רעיתי ומום אין בך: אתי מלבנון כלה אתי מלבנון
תשורי מראש אמנה מראש שניר וחרמון ממענות מ
אריות ממדרי נמרים: לבבתני אחותי כלה לבבתיני באחד
מעינך באחד ענק מצורניך: מה יפו דדיך אחותי כלה
מה טובו דדיך מיין וריח שמניך מכל בשמים: נפת תטפנה
שפתותיך כלה דבש וחלב תחת לשונך וריח שלמותיך כריח
לבנון: גן נעול אחותי כלה גל נעול מעין חתום: שלחיך
פרדס רמונים עם פרי מגדים כפרים עם נרדים: נרד וכרכום
קנה וקנמון עם כל עצי לבונה מור ואהלות עם כל ראשי
בשמים: מעין גנים באר מים חיים ונזלים מן לבנון: עורי
צפון ובואי תימן הפיחי גני יזלו בשמיו יבא דודי לגנו ויא
ויאכל פרי מגדיו: באתי לגני אחותי כלה אריתי מורי עם
בשמי אכלתי יערי עם דבשי שתיתי יני עם חלבי אכלו

רעים שתו ושכרו דודים׃ חיץ׃ אני ישינה ולבי ער קול דודי דופק
פתחי לי אחותי רעיתי יונתי תמתי שראשי נמלא טל
קוציכתי רסיסי לילה׃ פשטתי את כותנתי איככה אלבשנה רחצתי
את רגלי איככה אטנפם׃ דודי שלח ידו מן החור ומעי המו עלי׃
קמתי אני לפתוח לדודי וידי נטפו מור ואצבעתי מור עובר
על כפות המנעול׃ פתחתי אני לדודי ודודי חמק עבר נפשי
יצאה בדברו בקשתיו ולא מצאתיו קראתיו ולא ענני׃ מ
מצאוני השמרים הסבבים בעיר הכוני פצעוני נשאו את
רדידי מעלי שמרי החומות׃ השבעתי אתכם בנות ירושלם אם
תמצאו את דודי מה תגידו לו שחולת אהבה אני׃ מה דודך מדוד
היפה בנשים מה דודך מדוד שככה השבעתנו׃ דודי צח ואדום
דגול מרבבה׃ ראשו כתם פז קוציו תלתלים שחורות כעורב׃
עיניו כיונים על אפיקי מים רחצות בחלב יושבות על מלאת׃ לח
לחייו כערוגת הבשם מגדלות מרקחים שפתותיו שושנים
נוטפות מור עבר׃ ידיו גלילי זהב ממלאים בתרשיש מעיו
עשת שן מעולפת ספירים׃ שוקיו עמודי שש מיסדים על
אדני פז מראהו כלבנון בחור כארזים׃ חכו ממתקים וכלו מ
מחמדים זה דודי וזה רעי בנות ירושלם׃ אנה הלך דודך
היפה בנשים אנה פנה דודך ונבקשנו עמך׃ דודי ירד לגנו
לערוגת הבשם לרעות בגנים וללקט שושנים׃ אני לדודי
ודודי לי הרעה בשושנים׃ יפה את רעיתי כתרצה נאוה כ
כירושלם אימה כנדגלות׃ הסבי עיניך מנגדי שהם הרהיבוני
שערך כערר העזים שגלשו מן הגלעד׃ שיניך כעדר
הרחלים שעלו מן הרחצה שכלם מתאימות ושכלה אין
בהם׃ כפלח הרמון רקתך מבעד לצמתך׃ ששים המה
מלכות ושמונים פלגשים ועלמות אין מספר׃ אחת היא
יונתי תמתי אחת היא לאמה ברה היא ליולדתה ראוה בנות
ויאשרוה מלכות ופלגשים ויהללוה׃ מי זאת הנשקפה
כמו שחר יפה כלבנה ברה כחמה אימה כנדגלות׃ אל גנת

אגוז ירדתי לראות באיבי הנחל לראות הפרחה הגפן הנצו הרמונים׃ לא ידעתי נפשי שמתני מרכבות עמי נדיב׃ שובי שובי השולמית שובי שובי ונחזה בך מה תחזו בשולמית כמחולת המחנים׃ מה יפו פעמיך בנעלים בת נדיב חמוקי ירכיך כמו חלאים מעשה ידי אמן׃ שררך אגן הסהר אל יחסר המזג בטנך ערמת חטים סוגה בשושנים׃ שני שדיך כשני עפרים תאמי יעלה׃ צוארך כמגדל השן עיניך ברכות בחשבון על שער בת רבים אפך כמגדל הלבנון׃ צופה פני דמשק׃ ראשך עליך ככרמל ודלת ראשך כארגמן מלך אסור ברהטים׃ מה יפית ומה נעמת אהבה בת עדנים׃ זאת קומתך דמתה לתמר ושדיך לאשכלות׃ אמרתי אעלה בתמר אחזה בסנסניו ויהיו נא שדיך כאשכלות הגפן וריח אפך כתפוחים׃ וחכך כיין הטוב הולך לדודי למישרים רוכב שפתי ישנים׃ אני לדודי ועלי תשוקתו׃

לכה דודי נצא השדה נלינה בכפרים׃ נשכימה לכרמים נראה אם פרחה הגפן הכמיר הניצו הרמנים שם אתן את דודי לך׃ הדודאים נתנו ריח ועל פתחינו כל מגדים חדשים גם ישנים דודי צפנתי לך׃ מי יתנך אח לי יונק שדי אמי אמצאך בחוץ אשקך גם לא יבוזו לי׃ אנהגך אביאך אל בית אמי תלמדני אשקך מיין הרקח מעסיס רמוני׃ שמאלו תחת לראשי וימינו תחבקני׃ השבעתי אתכם בנות ירושלם מה תעירו ומה תעוררו את האהבה עד שתחפץ׃

מי זאת עולה מן המדבר מתרפקת על דודה תחת התפוח עוררתיך שמה חבלתך אמך שמה חבלה ילדתך׃ שומני כחותם על לבך כחותם על זרועך כי עזה כמות אהבה קשה כשאול קנאה רשפיה רשפי אש שלהבתיה׃ מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה ונהרות לא ישטפוה אם יתן איש את כל הון ביתו באהבה בוז יבוזו לו׃ אחות לנו קטנה ושדים אין לה מה נעשה לאחתינו ביום שידבר בה׃ אם

תומה היא נבנה עליה טירה בסח ויגר רלת היא גיבור עליה לורח
אחדו אנכי חומה ושדי כמגדלות אז הייתי בעיניו כמוצאת שלום׃
כרם היה לשלמה בבעל המון נתן את הכרם לנוטרים איש
יביא בפריו אלף כסף׃ כרמי שלי לפני האלה לך שלמה
ומאתים לנוטרים את פריו׃ היושבת בגנים חברים מקשיבים
להקליך השמיעני׃ ברח דודי ורמה לך לביאר או לעופר
האילים על הרי בשמים

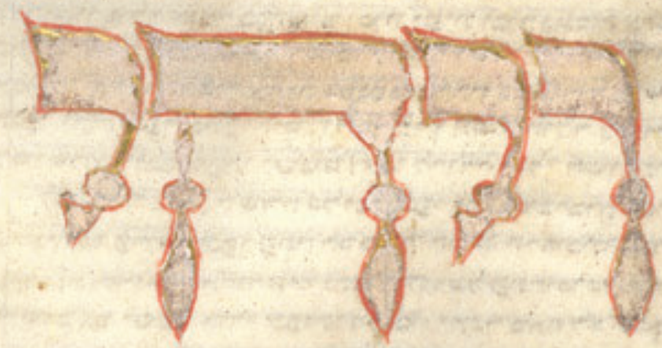

בימי שפט השפטים ויהי רעב בארץ וילך איש מבית לחם יהודה
לגור בשדה מואב הוא ואשתו ושני בניו׃ ושם האיש אלימלך
ושם אשתו נעמי ושם שני בניו מחלון וכליון אפרתים מבית
לחם יהודה ויבאו שדי מואב ויהיו שם׃ וימת אלימלך איש
נעמי ותשאר היא ושני בניה׃ וישאו להם נשים מואביות
שם האחת ערפה ושם השנית רות וישבו שם כעשר שנים׃
וימותו גם שניהם מחלון וכליון ותשאר האשה משני ילד

ילדיה ומאישה׃ ותקם היא וכלתיה ותשב משדי מואב כי שמעה
בשדה מואב כי פקד יהוה את עמו לתת להם לחם׃ ותצא מן המקום
אשר היתה שמה ושתי כלתיה עמה ותלכנה בדרך לשוב אל ארץ
יהודה׃ ותאמר נעמי לשתי כלתיה לכן שבנה אשה לבית אמה
יעש יהוה עמכם חסד כאשר עשיתם עם המתים ועמדי׃
יתן יהוה לכם ומצאן כנוחה אשה בית אישה ותשק להן ות
ותשאנה קולן ותבכינה׃ ותאמרנה לה כי אתך נשוב לעמך׃ ותאמר
נעמי שבנה בנתי למה תלכנה עמי העוד לי בנים במעי והיו
לכם לאנשים׃ שבנה בנתי לכנה כי זקנתי מהיות לאיש כי אן
אמרתי ישלי תקוה גם הייתי הלילה לאיש וגם ילדתי בנים׃ הלהן
תשברנה עד אשר יגדלו הלהן תעגנה לבלתי היות לאיש אל בנתי
כי מר לי מאד כמכם כי יצאה בי יד יהוה׃ ותשאינה קולן ותבכינה עוד
עוד ותשק ערפה לחמותה ורות דבקה בה׃ ותאמר הנה שבה יבמתך
ותאמר רות אל תפגעי בי לעזבך לשוב מאחריך כי אל אשר ר
תלכי אלך ובאשר תלוני אלין עמך עמי ואלהיך אלהי׃ באשר ל
תמותי אמות ושם אקבר כה יעשה יהוה ליובה יוסיף כי ן
המות יפריד ביני וביניך׃ ותרא כי מתאמצת היא ללכת אתה ותחדל
לדבר אליה׃ ותלכנה שתיהם עד בואנה בית לחם ויהי כבואנה בית
לחם ותהם כל העיר עליהן ותאמרנה הזאת נעמי׃ ותאמרן
אליה אל תקראנה לי נעמי קראן לי מרה כי המר שדי לי מאד׃
אני מלאה הלכתי וריקם השיבני יהוה למה תקראנה לי נעמי
ויהוה ענה בי ושדי הרע לי׃ ותשב נעמי ורות המואביה כלתה
עמה השבה משדה מואב והמה באו בית לחם בתחלת קציר
שערים׃ ולנעמי מיודע לאישה איש גבור חיל ממשפחת
אלימלך ושמו בעז׃ ותאמר רות המואביה אל נעמי אלכה נא
השדה ואלקטה בשבלים אחר אשר אמצא חן בעיניו ותאמר
לה לכי בתי׃ ותלך ותבא ותלקט בשדה אחרי הקצרים ויקר
מקרה חלקת השדה לבעז אשר ממשפחת אלימלך׃ והנה בעז
בא מבית לחם ויאמר לקוצרים יהוה עמכם ויאמרו לו יברכך

יהוה׃ ויאמר בעז לנעריו הגיבם על הקמים ויגבמו הנערה הזאת׃ וישכ
הגיבר על הקמים ויאמרו גיגרה הזאת היא השבה ינת
נעמי כי שדי מרוא׃ ותאמר אליה נא ואספת העמרים
אחרי הקצרים ותבא ותעמד מבוקר ועד עתה זה שבתה
הבית מעט׃ ויאמר בעז אל רות הלא שמעת בתי אל תלכי
ללקט בשדה אחר וגם לא תעבורי מזה וכה תדבקין עם נערתי׃
עיניך בשדה אשר יקצרון והלכת אחריהם הלא צויתי את
הנערים לבלתי נגעך ויצמת והלכת אל הכלים ושתית מיי
מאשר ישאבון הנערים׃ ותפל על פניה ותשתחו ארצה
ותאמר אליו מדוע מצאתי חן בעיניך להכירני ואנכי נכריה׃
ויען בעז ויאמר להגיד הוגד לי כל אשר עשית את חמותך
אחרי מות אישך ותעזבי אביך ואמך וארץ מולדתך ותלכי אל
עם אשר לא ידעת תמול שלשום׃ ישלם יהוה פעלך ותהי׃
משכורתך שלמה מעם יהוה אלהי ישראל אשר באת לחסות
תחת כנפיו׃ ותאמר אמצא חן בעיניך אדני כי נחמתני וכי
דברת על לב שפחתך ואנכי לא אהיה כאחת שפחתיך׃ ויאמר
לה בעז לעת האכל גשי הלם ואכלת מן הלחם וטבלת פתך
בחומץ ותשב מצד הקצרים ויצבט לה קלי ותאכל ותשבע
ותתר׃ ותקם ללקט ויצו בעז את נעריו לאמר גם בין
העמרים תלקט ולא תכלימוה׃ וגם של תשלו לה מן הצב
ה יבתים ועזבתם ולקטה ולא תגערו בה׃ ותלקט בשדה עד
הערב ותחבט את אשר לקטה ויהי כאיפה שערים׃ ותשא ותב
ותרא חמותה את אשר לקטה ותוצא ותתן לה את אשר הותירה
משבעה׃ ותאמר לה חמותה איפה לקטת היום ואנה עשית יהי
מכירך ברוך והגד לחמותך את אשר עשתה עמו ותאמר
שם האיש אשר עשיתי עמו היום בועז׃ ותאמר נעמי לכלתה
ברוך הוא ליהוה אשר לא עזב חסדו את החיים ואת המתים ותא
ותאמר לה נעמי קרוב לנו האיש מגאלינו הוא׃ ותאמר רות
המואביה גם כי אמר אלי עם הנערים אשר לי תדבקין עד אם כלו

את כל הקציר אשר לי׃ ותאמר נעמי אל רות כלתה טוב בתי כי תצאי
עם נעריתיו ולא יפגעו בך בשדה אחר׃ ותדבק בנערות בעז ללקט עד
כלות קציר השערים וקציר החטים ותשב את חמותה׃ ותאמר לה נעמי
חמותה בתי הלא אבקש לך מנוח אשר ייטב לך׃ ועתה הלא בעז מודעתנו
אשר היית את נעריתין הנה הוא זרה את גרן השערים הלילה׃
ורחצת וסכת ושמת שמלתיך עליך וירדתי הגרן אל תודעי לאיש עד
כלתו לאכל ולשתות׃ ויהי בשכבו וידעת את המקום אשר ישכב שם
ובאת וגלית מרגלתיו ושכבת והוא יגיד לך את אשר תעשין׃ ו
ותאמר אליה כל אשר תאמרי אלי אעשה׃ ותרד הגרן ותעש כ
כל אשר צותה חמותה׃ ויאכל בעז וישת ויטב לבו ובא לשכב
בקצה הערמה ותבא בלט ותגל מרגלתיו ותשכב׃ חצי

ויהי בחצי הלילה ויחרד האיש וילפת והנה אשה שכבת
מרגלתיו׃ ויאמר מי את ותאמר אנכי רות אמתך ופרשת כנפיך
על אמתך כי גאל אתה׃ ויאמר ברוכה את ליהוה בתי היטבת חסדך
האחרון מן הראשון לבלתי לכת אחרי הבחורים אם דל ואם עשיר׃
ועתה בתי אל תיראי כל אשר תאמרי אעשה לך כי יודע כל שער
עמי כי אשת חיל את׃ ועתה כי אמנם כי גאל אנכי וגם יש גאל
קרוב ממני׃ ליני הלילה והיה בבקר אם יגאלך טוב יגאל ואם לא
יחפץ לגאלך ואלמיך אנכי חי יהוה שכבי עד הבקר׃ ותשכב מגלתיו
עד הבקר ותקם בטרם יכיר איש את רעהו ויאמר אל יודע כי באה
האשה הגרן׃ ויאמר הבי המטפחת אשר עליך ואחזי בה ותאחז בה
וימד שש שעריס וישת עליה ויבא העיר׃ ותבוא אל חמותה
ותאמר מי את בתי ותגד לה את כל אשר עשה לה האיש׃ ותאמר
שש השערים האלה נתן לי כי אמר אלי אל תבואי ריקם אל חמיתך׃
ותאמר שבי בתי עד אשר תדעון איך יפל דבר כי לא ישקט האיש
כי אם כלה הדבר היום׃ ובעז עלה השערה וישב שם והנה הגאל
עבר אשר דבר בעז ויאמר סורה שבה פה פלוני אלמני וסר וישב׃
ויקח עשרה אנשים מזקני העיר ויאמר שבו פה וישבו׃ ויאמר
לגאל חלקת השדה אשר לאחינו לאלימלך מכרה נעמי השבה

אגדה

ישמח
בירח
העור
רבתי
עפרות
היתה
באלמנה
רבתי

בגדים שהיתי כמדיכות היתה למה: בבה תבכה בלילה ודמעתה על
לחיה אין לה מנחם מכל אהביה כל רעיה כגדו בה היו לה לאויבים:
גלתה יהודה מעני ומרב עבדה היא ישבה בגוים לא מיצאה
מנוח כל רדפיה השיגוה בין המיצרים: דרכי ציון אבילות
מבלי באי מועד כל שעריה שוממין כהניה נאנחים בתולותי
והיא מר לה: היו צריה לראש איביה שלו כי יהוה הוגה על
רב פשעיה עולליה הלכו שבי לפני צר: ויצא מן בת ציון כל
הדרה היו שריה כאילים לא מיצאו מרעה וילכו בלא כח לפני
רודף: זכרה ירושלם ימי עניה ומרודיה כל מחמדיה אשר
היו מימי קדם בנפל עמה ביד צר ואין עוזר לה ראוה צרים שחקו
על משבתיה: חטא חטאה ירושלם על כן לנדה היתה כל
מכבדיה חזלוה כי ראו ערותה גם היא נאנחה ותשב אחור:
שומאתה בשוליה לא זכרה אחריתה ותרד פלאים אין מנחם
ראה יהוה את עניי כי הגדיל אויב: ידו פרש צר על כל
מחמדיה כי ראתה גוים באו מקדשה אשר צויתה לא יבאו
בקהל לך: כל עמה נאנחים מבקשים לחם נתנו מחמדיהם
באכל להשיב נפש ראה יהוה והביטה כי הייתי זוללה: לוא
אליכם כל עברי דרך הביטו וראו אם יש מכאוב כמכאובי אשר
עולל לי אשר הוגה יהוה ביום חרון אפו: ממרום שלח אש

כשרה מזאת: ואני אמרתי אגלה אזכך לאמר הבה נגר הישפים
הגר זקני עמי אם הגאל גאל וזנם לא תגאל הגידה לי ויגד לי אחי
זולתך לגאל ואנכי אחריך ויאמר אנכי אגאל: ויאמר בעז ביום
קניתך את השדה מיד נעמי ומאת רות המואביה אשת המת קנתי
להקים שם המת על נחלתו: ויאמר הגאל לא אוכל לגאל לי פן אשחית
נחלתי גאל לך אתה את גאלתי כי לא אוכל לגאל: וזאת לפנים
בישראל על הגאלה ועל התמורה לקיים כל דבר שלף איש נעלו
ונתן לרעהו וזאת התעודה בישראל: ויאמר תגאל לפעז קנית
לך וישלף נעלו: ויאמר בעז לזקנים ובל העם עדים אתם היום
כי קניתי את כל אשר לאלימלך ואת כל אשר לכליון ומחלון
מיד נעמי: וגם את רות המואביה אשת מחלון קניתי לי לאשה
להקים שם המת על נחלתו ולא יכרת שם המת מעם אחיו ומשער
מקומו עדים אתם היום: ויאמרו כל העם אשר בשער וזקנים
עדים יתן יהוה את האשה הבאה אל ביתך כרחל ולאה אשר בנו
שתיהן את בית ישראל ועשה חיל באפרתה וקרא שם בבית לחם:
ויהי ביתך כבית פרץ אשר ילדה תמר ליהודה מן הזרע אשר יתן
יהוה לך מן הנערה הזאת: ויקח בעז את רות ותהי לו לאשה
ויבא אליה ויתן יהוה לה הריון ותלד בן: ותאמרנה הנשים אל
נעמי ברוך יהוה אשר לא השבית לך גאל היום ויקרא שמו
בישראל: והיה לך למשיב נפש ולכלכל את שיבתך כי כלתך
אשר אהבתך ילדתו אשר היא טובה לך משבעה בנים: ותקח נעמי את הילד ותשיתהו בחיקה ותהי לו לאמנת: ותקראנה לו
השבנות שם לאמר ילד כן לנעמי ותקראנה שמו עובד הוא
אבי ישי אבי דוד: ואלה תולדות פרץ פרץ הוליד
את חצרון וחצרון הוליד את רם ורם הוליד את עמינדב: ועמינדב
הוליד את נחשון ונחשון הוליד את שלמה: ושלמה הוליד את בעז
ובעז הוליד את עובד: ועובד הוליד את ישי וישי הוליד את
דוד:

נשלם ספר רות בעזרת הנותן ליעף כח ולאין אונים עזמ ואתחנן

פעיבמיתי ויורבה פרשת לרגלי השיבבי אחור נתנבי שממה כל
היום היה: נשקד עול פשעי בידו יעתרבו ועלו על ינאדי המשיל כתי
נתנבי והיה בידי לא אוכל קום: כלה כל אבירי יהוה בקרבי קרא עלי
מועד לשבר בחורי גת דרך יהוה לבתולת בת יהודה: על אלה
אני בבוה עיני עיני יורדה מים כי רחק ממבי מנחם מדשיב נפשי
היו בני שממים כי גבר אויב: פרשה עיון ביריה אין מנחם
לה יהוה יהוה ליעקב סביביו צריו היתה ירושלם לנדה בביהם:
צדיק הוא יהוה כי פיהו מריתי שמעו נא כל העמים וראו
מכאיבי בתולתי ובחורי הלכו בשבי: קראתי למיאהבי המה
רמוני המה יזקני בעיר גועעו כי בקשו אכל למו וישובו אר
נפשם: ראה יהוה כי צר לי מעי חמרמרו נהפך לבי בקרבי
כי פרה מריתי מחוץ שכלה חרב בבית כמות: שמעו כי נאנחת ה
אני אין מנחם לי כל איבי שמעו רעתי שש כי אתה עשית
הבאת יום קראת ויהיו כמוני: תבא כל רעתם לפניך ועולל
למו באשר עוללת לי על כל פשעי כי רבות אנחתי ולבי דוי:
אימה יעים באפי יהוה אזכת אין השליך
משמים ארץ תפארת ישראל ולא זכר הדום רגליו ביום אפו:
בלע יהוה ולא חמל את כל נאות יעקב הרס בעברתו מבצרי בת
יהודה הגיע לארץ חלל ממלכה ושריה: גדע בחרי אף
כל קרן ישראל השיב אחור ימינו מפני אויב ויבער ביעקב כ
כאש להבה אכלה סביב: דרך קשתו נצב ימינו כצר ויהרגו כל
מחמדי עין באהל בת ציון שפך כאש חמתו: היה
יהוה כאויב בלע ישראל בלע כל ארמנותיה שחת מבצריו וירב
בבת יהודה תאניה ואניה: ויחמס כגן שכו שחת מועדו שכח
יהוה בציון מועד ושבת ויאנאץ בזעם אפו מלך וכהן: זנח יהוה
מזבחו נאר מקדשו הסגיר ביד אויב חומת ארמנותיה קול
נתנו בבית יהוה כיום מועד: חשב יהוה להשחית חומת בת
ציון נטה קו לא השיב ידו מבלע ויאבל חל וחומה יחדו יו
אמללו: טבעו באדץ שעריה אבד ושבר בריחיה מלכה

ושריה בגוים אין תורה גם נביאיה לא מצאו חזון מיהוה: ישבו ז
לארץ ידמו זקני בת ציון העלו עפר על ראשם חגרו שקים
הורידו לארץ ראשם בתולת ירושלם: כלו בדמעות עיני חמו
חמרמרו מעי נשפך לארץ כבדי על שבר בת עמי בעטף עולל
ויונק ברחבות קריה: לאמתם יאמרו אמיהם אין דגן ויין בהתעטפם
כחלל ברחובות עיר בהשתפך נפשם אל חיק אמתם: מה
אעידך ומה אדמיה לך הבת ירושלם מה אשוה לך ואנחמך
בתולת בת ציון כי גדול כים שברך מי ירפא לך: נביאיך
חזו לך שוא ותפל ולא גלו על עונך להשיב שבותך ויחזו לך
משאות שוא ומדוחים: ספקו עליך כפיהם כל עברי דרך
שרקו ויניעו ראשם על בת ירושלם הזאת העיר שיאמרו
כלילת יופי משוש לכל הארץ: פצו עליך פיהם כל איביך שרקו
ויחרקו שן אמרו בלענו אך זה היום שקויתיהו מיגיענו ראיגו:
עשה יהוה אשר זמם בצע אמרתו אשר צוה מימי קדם
הרס ולא חמל וישמח עליך אויב הרים קרן צריך: צעק לבב
אל יהוה חומת בת ציון הורידי כנחל דמעה יומם ולילה אל תתני
פוגת לך ואל תדום בת עינך: קומי רני בלילה לראש אשמרות
אשמורות שפכי כמים לבך נכח פני יהוה שאי אליו כפיך על
נפש עולליך העטופים ברעב בראש כל חוצות: ראה יהוה
והביטה למי עוללת כה אם תאכלנה נשים פריין עוללי טפוחים
אם יהרג במקדש יהוה כהן ונביא: שכבו לארץ חוצות נער
וזקן בתולותי ובחורי נפלו בחרב הרגת ביום אפך טבחת ולא
חמלת: תקרא כיום מועד מגורי מסביב ולא היה ביום אף
יהוה פליט ושריד אשר טפחתי ורביתי איבי כלם:
אני הגבר ראה עני בשבט עברתו: אתי נהג וילך
חשך ולא אור: אך בי ישוב יהפך ידו כל היום: בלה בשרי
ועורי שבר עצמותי: בנה עלי ויקף ראש ותלאה: במחשכ ים
הושיבני כמתי עולם: גדר בעדי ולא איצא הכביד נחשתי: גם כי
אזעק ואשוע שתם תפלתי: גדר דרכי בגזית נתיבותי עוה:

רום ארם הוא לי אריה במכתרים: רבבי כוח ורפשחני שמנג שומם
דרך קשתו ויציבני כמטרא לחץ: הביא בכליותי בני אשפתו:
הייתי שחוק לכל עמי נגינתם כל היום: השביעני במרורים הרוני
לענה: ויגרס בחצץ שני הכפישני באפר: ותזנח משלום נפשי
נשיתי טובה: ואמר אבד נצחי ותוחלתי מיהוה: זכר עניי ומ
מרורי לענה וראש זכור תזכור ותשוח עלי נפשי: זאת אשיב
אל לבי על אוחיל: חסדי יהוה כי לא תמנו כי לא כלו רחמיו:
חדשים לבקרים רבה אמונתך: חלקי יהוה אמרה נפשי על כן אוחי
לו: טוב יהוה לקוו לנפש תדרשנו: טוב ויחיל ודומם לתשועת
יהוה: טוב לגבר כי ישא עול בנעוריו: ישב בדד וידום כי נטל עליו
יתן בעפר פיהו אולי יש תקוה: יתן למכהו לחי ישבע בחרפה:
כי לא יזנח לעולם יהוה: כי אם הוגה ורחם כרב חסדיו: כי לא ענה
מלבו ויגא כני איש: לרכא תחת רגליו כל אסירי ארץ: להטות
משפט גבר נגד פני עליון: לעוות אדם בריבו אדני לא ראיתה: מי
זה אמר ותהי אדני לא יצוה: מפי עליון לא תצא הרעות והטוב:
מה יתאונן אדם חי גבר על חטאיו: נחפשה דרכינו ונחקרה
ונשובה עד יהוה: נשא לבבינו אל כפים אל אל בשמים: נחנו פש
משענו ומריו אתה לא סלחת: סבותה באף ותדפנו הרגת ולא
חמלת: סכותה בענן לך מעבור תפלה: סחי וכיאוס תשימנו בקרב
העמים: פיצו עלינו פיהם כל אויבינו: פחד ופחת היה לנו השאת
והשבר: פלגי מים תרד עיני על שבר בת עמי: עיני נגרה ולא
תדמה מאין הפוגות: עד ישקיף ויראה יהוה משמים: עיני עוללה
לנפשי מכל בנות עירי: צוד צדוני כציפור איבי חנם: צמתו
בבור חיי וידו אבן בי: צפו מים על ראשי אמרתי נגזרתי:
קראתי שמך יהוה מבור תחתיות: קולי שמעת אל תעלם אזנך
לרוחתי ולשועתי: קרבת ביום אקראך אמרת אל תירא: ריבת
יהוה ריבי נפשי גאלת חיי: ראית יהוה עותתי שפטה משפטי:
ראיתה כל נקמתם כל מחשבתם לי: שמעת חרפתם יהוה כל
מחשבתם עלי: שפתי קמי והגיונם עלי כל היום: שבתם וקמתם

הביטה אני מנגינתם: תשיב להם גמול יהוה כמעשה ידיהם: תתן להם
מגינת לב תאלתך להם: תרדף באף והשמידם מתחת שמי יהוה:
איכה יועם זהב ישנא הכתם הטוב תשתפכנה אבני קדש
בראש כל חוצות: בני ציון היקרים המסלאים בפז איכה נחשבו
לנבלי חרש מעשה ידי יוצר: גם תנין חלצו שד הניקו גורין
בת עמי לאכזר כיענים במדבר: דבק לשון יונק אל חכו בצמא
עוללים שאלו לחם פרש אין להם: האוכלים למעדנים נשמו
בחוצות האמנים על תולע חבקו אשפתות: ויגדל עון בת עמי
מחטאת סדם ההפוכה כמו רגע ולא חלו בה ידים: זכו נזיריה משלג
צחו מחלב אדמו עצם מפנינים ספיר גזירתם: חשך משחור
תארם לא נכרו בחוצות עפר עורם על עציהם יבש היה כעץ:
טובים היו חללי חרב מחללי רעב שהם יזובו מדוקרים מבתעורת
שדי: ידי נשים רחמניות בשלו ילדיהן היו לברות למו בשבר בת
עמי: כלה יהוה את חמתו שפך חרון אפו ויצת אש בציון ותאכל
יסודותיה: לא האמינו מלכי ארץ וכל יושבי תבל כי יבא צר ואויב
בשערי ירושלם: מחטאת נביאיה עונות כהניה השפכים בקרבה
דם צדיקים: נעו עורים בחוצות נגאלו בדם בלא יוכלו יגעו
בלבושיהם: סורו טמא קראו למו סורו סורו אל תגעו כי ינזו גם
נעו אמרו בגוים לא יוסיפו לגור: פני יהוה חלקם לא יוסיף
להביטם פני כהנים לא נשאו וזקנים לא חננו: עודנה תכליתה
עינינו אל עזרתינו הבל בציפיתנו ציפינו אל גוי לא יושיע:
צדו צעדינו מלכת ברחובותינו קרב קיצנו מלאו ימינו כי בא קצנ
קלינו: קלים היו רדפינו מנשרי שמים על ההרים רלקונ
במדבר ארבו לנו: רוח אפינו משיח יהוה נלכד בשחיתותם אשר
אמרנו בצלו נחיה בגוים: ששי ושמחי בת אדום יושבת בארץ:
עוכי גם עליך תעבר כוס תשברי ותתערי: תם עונך בת ציון לא יוסי
יוסיף להגלותך פקד עונך בת אדום גלה על חטאתיך:
זכר יהוה מה היה לנו הביטה וראה את חרפתינו: נחלתינו נהפכה
לזרים בתינו לנכרים: יתומים היינו ואין אב אמותינו באלמנות:

מימיכם בכסה שתיכם עיניכם במיחר יבאו: על עוראיכם נדרפנו וגענו
ולא היטח לכם: מיערים נתנו ה אשר לשטוע לחם: אבותיכם חטאו
ויתיכם ואנכחו עוונותיהם סבלנו: עבדים משלו בנו פרק אין מידם:
בנפשינו נביא לחמנו מפני חרב המדבר: עורנו כתנור נכמרו
מפני זלעפות רעב: נשים בציון ענו בתולת בערי יהודה: שרים
מידם נתלו פני זקנים לא נהדרו: בחורים טחן נשאו ונערים בעץ
נשלו: זקנים משער שבתו בחורים מנגינתם: שמח משושו לבנו
נהפך לאבל מחולנו: נפלה עטרת ראשינו אוי נא לנו כי חטאנו:
על זה היה דוה לבנו על אלה חשכו עינינו: על הר ציון שממו
שועלים הלכו בו: אתה יהוה לעולם תשב כסאך לדור ודור: למה
לנצח תשכחנו תעזבנו לארך ימים: השיבנו יהוה אליך ונשובה
חדש ימינו כקדם: כי מאוס מאסתנו קצפת עלינו עד מאד:
השיבנו יהוה אליך ונשובה חדש ימינו כקדם: כימן כך פתוקיא דלא קאה

קהלה בן
דוד מלך
בירושלם:
הבל הב
הבלים
אמר
קהלת
הבל הב

הבלים הכל הבל: מה יתרון לאדם בכל עמלו שיעמל תחת השמש:
דור הולך ודור בא והארץ לעולם עומדת: וזרח השמש ובא השמש
ואל מקומו שואף זרח הוא שם: הולך אל דרום וסובב אל צפון סובב
סובב הולך הרוח ועל סביבותיו שב הרוח: כל הנחלים הלכים אל הים
והים איננו מלא אל מקום שהנחלים הלכים שם הם שבים

שבים ללכת: כל הדברים יגעים לא יוכל איש לדבר לא תשבע
עין לראות ולא תמלא אזן משמוע: מה שהיה הוא שיהיה ומה
שנעשה הוא שיעשה ואין כל חדש תחת השמש: יש דבר
שיאמר ראה זה חדש הוא כבר היה לעולמים אשר היה מלפנינו
אין זכרון לראשונים וגם לאחרונים שיהיו לא יהיה
להם זכרון עם שיהיו לאחרונה: אני קהלת הייתי מלך על
ישראל בירושלם: ונתתי את לבי לדרוש ולתור בחכמה על
כל אשר נעשה תחת השמים הוא ענינן רע אשר נתן אלהים לבני
האדם לענות בו: ראיתי את כל המעשים שנעשו תחת השמש והנה
הכל הבל ורעות רוח: מעוות לא יוכל לתקון וחסרון לא ימנה
להמה: דברתי אני עם לבי לאמר הנה אני הגדלתי והוספתי חכמה
על כל אשר היה לפני בירושלם ולבי ראה הרבה חכמה
ודעת: ואתנה לבי לדעת חכמה ודעת הוללות ושכלות ידעתי ש
גם זה הוא רעיון רוח: כי בהרבות חכמה רב כעס ויוסיף דעת יוסיף
מכאוב: אמרתי אני בלבי לכה נא אנסכה בשמחה וראה בטוב
והנה גם הוא הבל: לשחוק אמרתי מהולל ולשמחה מה זו
עשה: תרתי בלבי למשוך בייני את בשרי ולבי נהג בחכמה ולאחז
בסכלות עד אשר אראה אידה טוב לבני האדם אשר יעשו תחת
השמים מספר ימי חייהם: הגדלתי מעשי בניתי לי בתים נטעתי
לי כרמים: עשיתי לי גנות ופרדסים ונטעתי בהם עץ כל פרי:
עשיתי לי ברכות מים להשקות מהם יער צומח עצים: קנ
קניתי עבדים ושפחות ובני בית היה לי גם מקנה בקר וצאן
הרבה היה לי מכל שהיה לפני בירושלם: בנסתי לי גם כסף
וזהב וסגלת מלכים והמדינות עשיתי לי שרים ושרות ותענוגות
בני האדם שדה ושדות: וגדלתי והוספתי מכל שהיה לפני בי
בירושלם את חכמתי עמדה לי: וכל אשר שאלו עיני לא
אכלתי מהם לא מנעתי את לבי מכל שמחה כי לבי ש
מכל עמלי וזה היה חלקי מכל עמלי: ופניתי אני בכל מ
מעשי שעשו ידי ובעמל שעמלתי לעשות והנה הכל

הבל ורעות רוח אין יתרון תחת השמש: ופניתי אני לראות חכמה
והוללות וכסלות כי מה האדם שיבוא אחרי המלך את אשר
כבר עשוהו: וראיתי אני שיש יתרון לחכמה מן הסכלות
כיתרון האור מן החשך: החכם עיניו בראשו והכסיל בחשך
הולך וידעתי גם אני שמקרה אחד יקרה את כולם: ואמרתי
אני בלבי כמקרה הכסיל גם אני יקרני ולמה חכמתי אני אז
יותר ודברתי בלבי שגם זה הבל: כי אין זכרון לחכם עם הכסיל
לעולם בשכבר הימים הבאים הכל נשכח ואיך ימות החכם עם
הכסיל: ושנאתי את החיים כי רע עלי המעשה שנעשה תחת
השמש כי הכל הבל ורעות רוח: ושנאתי אני את כל עמלי
שאני עמל תחת השמש שאניחנו לאדם שיהיה אחרי: ומי
יודע החכם יהיה או סכל ויושלט בכל עמלי שעמלתי ושחכמתי
תחת השמש גם זה הבל: וסבותי אני ליאש את לבי
על כל העמל שעמלתי תחת השמש: כי יש אדם שעמלו בחכמה
ובדעת ובכשרון ולאדם שלא עמל בו יתננו חלקו
גם זה הבל ורעה רבה: כי מה היה לאדם בכל עמלו וברעיון
לבו שהוא עמל תחת השמש: כי כל ימיו מכאובים וכעס ע
עיניו גם בלילה לא שכב לבו גם זה הבל הוא: אין טוב באדם
שיאכל ושתה והראה את נפשו טוב בעמלו גם זה ראיתי אני
כי מיד האלהים הוא: כי מי יאכל ומי יחוש חוץ ממני: כי לאדם
שטוב לפניו נתן חכמה ודעת ושמחה ולחוטא נתן ענין ליס
לאסוף ולכנוס לתת לטוב לפני האלהים גם זה הבל ורעות
רוח: לכל זמן ועת לכל חפץ תחת השמים: עת ללדת
ועת למות עת לטעת ועת לעקור נטוע: עת להרג ועת לרפא
עת לפרוץ ועת לבנות: עת לבכות ועת לשחוק עת ספוד ועת
רקוד: עת להשליך אבנים ועת כנוס אבנים עת לחבוק ועת
להרחיק מחבק: עת לבקש ועת לאבד עת לשמור ועת להשליך
עת לקרוע ועת לתפור עת לחשות ועת לדבר: עת לאהוב
ועת לשנוא עת מלחמה ועת שלום: מה יתרון העושה

באשר הוא עמל: ראיתי את הענין אשר נתן אלהים לבני האדם
לענות בו: את הכל עשה יפה בעתו גם את העולם נתן בלבם
מלבלי אשר לא ימצא האדם את המעשה אשר עשה האלהים
מראשו ועד סוף: ידעתי כי אין טוב בם כי אם לשמוח ולעשות
טוב בחייו: וגם כל האדם שיאכל ושתה וראה טוב בכל עמלו מתת אלהים
כל האדם שיאכל ושתה וראה טוב בכל עמלו מתת אלהים
הוא: ידעתי כי כל אשר יעשה האלהים הוא יהיה לעולם
עליו אין להוסיף ומהם אין לגרוע והאלהים עשה שיר
שיראו מלפניו: מה שהיה כבר הוא ואשר להיות כבר היה
והאלהים יבקש את נרדף: ועוד ראיתי תחת השמש מקום
המשפט שמה הרשע ומקום הצדק שמה הרשע: אמרתי
אני בלבי את הצדיק ואת הרשע ישפט האלהים כי עת
לכל חפץ ועל כל המעשה שם: אמרתי אני בלבי על דברת
בני האדם לברם האלהים ולראות שהם בהמה המה להם:
כי מקרה בני האדם ומקרה הבהמה מקרה אחד להם כמות
זה מת כמות זה ורוח אחד לכל ומותר האדם מן הבהמה אין
כי הכל הבל: הכל הולך אל מקום אחד הכל היה מן העפר
והכל שב אל העפר: ומי יודע רוח בני האדם העולה היא
למעלה ורוח הבהמה היורדת היא למטה לארץ: וראיתי
כי אין טוב מאשר ישמח האדם במעשיו כי הוא חלקו
כי מי יביאנו לראות במה שיהיה אחריו: ושבתי אני ואר
אה את כל העשקים אשר נעשים תחת השמש והנה
דמעת העשוקים ואין להם מנחם ומיד עשקיהם כח ואין
להם מנחם: ושבחתי אני את המתים שכבר מתו מן החיים
את אשר המה חיים עדינה: וטוב משניהם את אשר עדן לא
היה אשר לא ראה את המעשה הרע אשר נעשה תחת
השמש: וראיתי אני את כל עמל ואת כל כשרון המ
המעשה כי היא קנאת איש מרעהו גם זה הבל ורעות
רוח: הכסיל חבק את ידיו ואכל בשרו: טוב מלא כף נחת

מִמֶּלְאַ חֲפָצִים עָמָל וְרַעְיוֹן רוּחַ: רָשַׁבְתִּי אֲנִי וְאֵרְאֶה הֶבֶל תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ:
יֵשׁ אָחָד וְאֵין שֵׁנִי גַּם בֵּן וְאָח אֵין לוֹ וְאֵין קֵץ לְכָל עֲמָלוֹ גַּם עֵינוֹ
לֹא תִשְׂבַּע עֹשֶׁר וּלְמִי אֲנִי עָמֵל וּמְחַסֵּר אֶת נַפְשִׁי מִטּוּבָה גַּם־
זֶה הֶבֶל וְעִנְיַן רָע הוּא: טוֹבִים הַשְּׁנַיִם מִן הָאֶחָד אֲשֶׁר יֶשׁ לָהֶם
שָׂכָר טוֹב בַּעֲמָלָם: כִּי אִם יִפֹּלוּ הָאֶחָד יְקִים אֶת חֲבֵרוֹ וַאֲלִי לוֹ הָאֶחָד אֲשֶׁר כִּי
וְאֵין שֵׁנִי לְהָקִימוֹ: גַּם אִם יִשְׁכְּבוּ שְׁנַיִם וְחַם לָהֶם וְלָאֶחָד אֵיךְ
יֵחָם: וְאִם יִתְקְפוֹ הָאֶחָד הַשְּׁנַיִם יַעַמְדוּ פְּנֵי דֶרֶךְ וְחוּט הַמְשֻׁלָּשׁ
לֹא בְמְהֵרָה יִנָּתֵק: טוֹב יֶלֶד מִסְכֵּן וְחָכָם מִמֶּלֶךְ זָקֵן וּכְסִיל אֲשֶׁר
לֹא יָדַע לְהִוָּהֵר עוֹד: כִּי מִבֵּית הַסֹּהַרְיָה יָצָא לְמְלוֹךְ כִּי גַּם בְּמַמְ
לַכוּתוֹ נוֹלַד רָשׁ: רָאִיתִי אֶת כָּל הַחַיִּים הַמְהַלְּכִים תַּחַת הַז
הַשֶּׁמֶשׁ עִם הַיֶּלֶד הַשֵּׁנִי אֲשֶׁר יַעֲמֹד תַּחְתֵּיהוּ: אֵין קֵץ לְכָל הָעָם
לְכֹל אֲשֶׁר הָיָה לִפְנֵיהֶם גַּם הָאַחֲרוֹנִים לֹא יִשְׂמְחוּ בוֹ כִּי גַּם זֶה
הֶבֶל וּרְעִיוֹן רוּחַ: שְׁמֹר רַגְלְךָ בְּאֲשֶׁר תֵּלֵךְ אֶל בֵּית הָאֱלֹהִים
וְקָרוֹב לִשְׁמוֹעַ מִתֵּת הַכְּסִילִים זֶבַח כִּי אֵינָם יוֹדְעִים לַעֲשׂוֹת
רָע: אַל תְּבַהֵל עַל פִּיךָ וְלִבְּךָ אַל יְמַהֵר לְהוֹצִיא דָבָר לִפְנֵי הָאֱ
הִים כִּי הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם וְאַתָּה עַל הָאָרֶץ עַל כֵּן יִהְיוּ
דְבָרֶיךָ מְעַטִּים: כִּי בָא הַחֲלוֹם בְּרֹב עִנְיָן וְקוֹל כְּסִיל בְּרֹב דְּבָרִים:
בַּאֲשֶׁר תִּדֹּר נֶדֶר לֵאלֹהִים אַל תְּאַחֵר לְשַׁלְּמוֹ כִּי אֵין חֵפֶץ בַּכְּסִילִים
אֵת אֲשֶׁר תִּדֹּר שַׁלֵּם: טוֹב אֲשֶׁר לֹא תִדֹּר מִשֶּׁתִּדֹּר וְלֹא תְשַׁלֵּם:
אַל תִּתֵּן אֶת פִּיךָ לַחֲטִיא אֶת בְּשָׂרֶךָ וְאַל תֹּאמַר לִפְנֵי הַמַּלְאָךְ
כִּי שְׁגָגָה הִוא לָמָּה יְקֻצֹף הָאֱלֹהִים עַל קוֹלֶךָ וְחָבַל אֶת מַעֲשֵׂה
יָדֶיךָ: כִּי בְּרֹב חֲלֹמוֹת וְחַבְלֵי וְדְבָרִים הַרְבֵּה כִּי אֶת הָאֱלֹהִים
יְרָא: אִם עֹשֶׁק רָשׁ וְגֵזֶל מִשְׁפָּט וְיֹשֶׁר תִּרְאֶה בַּמְּדִינָה אַל תִּתְמַ ה
עַל הַחֵפֶץ מִגָּבוֹהַּ מֵעַל גָּמוֹהַּ שׁוֹמֵר וְגָבוֹהַּ עֲלֵיהֶם: וְיִתְרוֹן א
אֶרֶץ בַּכֹּל הוּא מֶלֶךְ לַשָּׂדֶה נֶעֱבָד: אֹהֵב כֶּסֶף לֹא יִשְׂבַּע בְּכֶ
סֶף וּמִי אֹהֵב בְּהָמוֹן לֹא תְבוּאָה גַּם זֶה הֶבֶל: בִּרְבוֹת הַטּוֹבָה רַבּוּ
אֹכְלֶיהָ וּמַה כִּשְׁרוֹן לִבְעָלֶיהָ כִּי אִם רְאוֹת עֵינָיו: מְתוֹק דַּ
שְׁנַת הָעֹבֵד אִם מְעַט אִם הַרְבֵּה יֹאכֵל וְהַשָּׂבַע לָעָשִׁיר אֵינֶנּוּ
מַנִּיחַ לוֹ לִישֹׁן: יֵשׁ רָעָה חוֹלָה רָאִיתִי תַּחַת הַשֶּׁמֶשׁ עֹשֶׁר

שְׁמוּר וְלַבְּעָלָיו לְרָעָתוֹ: וְאָבַד הָעֹשֶׁר הַהוּא בְּעִנְיַן רָע וְהוֹלִיד בֵּן
וְאֵין מְיֻדָּד מְאוּמָה: בַּאֲשֶׁר יָצָא מִבֶּטֶן אִמּוֹ עָרוֹם יָשׁוּב לָלֶכֶת
כְּשָׁבְאוֹ וּמְאוּמָה לֹא יִשָּׂא בַּעֲמָלוֹ שֶׁיּוֹלִךְ בְּיָדוֹ: וְגַם זֶה רָעָה
חוֹלָה כָּל עֲמוֹת שֶׁבָּא כֵּן יֵלֵךְ וּמַה יִּתְרוֹן לוֹ שֶׁיַּעֲמֹל לָרוּחַ:
גַּם כָּל יָמָיו בַּחֹשֶׁךְ וְאָכַל וְכָעַס הַרְבֵּה וְחֹלִי וְקֶצֶף: הִנֵּה אֲשֶׁר
רָאִיתִי אֲנִי טוֹב אֲשֶׁר יָפֶה לֶאֱכֹל וְלִשְׁתּוֹת וְלִרְאוֹת טוֹבָה בְּכָל
עֲמָלוֹ שֶׁיַּעֲמֹל תַּחַת הַשֶּׁמֶשׁ בְּמִסְפַּר יְמֵי חַיָּיו אֲשֶׁר נָתַן לוֹ
הָאֱלֹהִים כִּי הִוא חֶלְקוֹ: גַּם כָּל הָאָדָם אֲשֶׁר נָתַן לוֹ הָאֱלֹהִים
עֹשֶׁר וּנְכָסִים וְהִשְׁלִיטוֹ לֶאֱכֹל מִמֶּנּוּ וְלִשְׂאֵת אֶת חֶלְקוֹ וְ
וְלִשְׂמוֹחַ בַּעֲמָלוֹ זֶה מַתַּת אֱלֹהִים הִוא: כִּי לֹא הַרְבֵּה יִזְכֹּר אֶת
יְמֵי חַיָּיו כִּי הָאֱלֹהִים מַעֲנֶה בְּשִׂמְחַת לִבּוֹ: יֵשׁ רָעָה חוֹלָה רָאִיתִי
תַּחַת הַשֶּׁמֶשׁ וְרַבָּה הִיא עַל הָאָדָם: אִישׁ אֲשֶׁר יִתֵּן לוֹ הָאֱלֹהִים
עֹשֶׁר וּנְכָסִים וְכָבוֹד וְאֵינֶנּוּ חָסֵר לְנַפְשׁוֹ מִכֹּל אֲשֶׁר יִתְאַוֶּה וְלֹא
יַשְׁלִיטֶנּוּ הָאֱלֹהִים לֶאֱכֹל מִמֶּנּוּ כִּי אִישׁ נָכְרִי יֹאכְלֶנּוּ זֶה הֶבֶל
וְחֹלִי רָע הוּא: אִם יוֹלִיד אִישׁ מֵאָה וְשָׁנוֹת רַבּוֹת יִחְיֶה וְרַב שְׁנֵ
שֵׁיהֶן יָמָיו וְנַפְשׁוֹ לֹא תִשְׂבַּע מִן הַטּוֹבָה וְגַם קְבוּרָה לֹא־
הָיְתָה לוֹ אָמַרְתִּי טוֹב מִמֶּנּוּ הַנֶּפֶל: כִּי בְהֶבֶל בָּא וּבַחֹשֶׁךְ יֵלֵךְ
וּבַחֹשֶׁךְ שְׁמוֹ יְכֻסֶּה: גַּם שִׁמְשׁ לֹא רָאָה וְלֹא יָדָע נַחַת לָזֶה מִ
מֶּזֶּה: וְאִלּוּ חָיָה אֶלֶף שָׁנִים פְּעָמַיִם וְשׁוֹבֶה לֹא רָאָה הֲלֹא אֶ
אֶל מָקוֹם אֶחָד הַכֹּל הוֹלֵךְ: כָּל עֲמַל הָאָדָם לְפִיהוּ וְגַם הַנֶּפֶשׁ
לֹא תִמָּלֵא: כִּי מַה יּוֹתֵר לַחָכָם מִן הַכְּסִיל מַה לֶּעָנִי יוֹדֵעַ
לְהֲלוֹךְ נֶגֶד הַחַיִּים: טוֹב מַרְאֵה עֵינַיִם מְהַלַּךְ נֶפֶשׁ גַּם זֶה הֶבֶל
וּרְעוּת רוּחַ: מַה שֶּׁהָיָה כְּבָר הוּא נִקְרָא שְׁמוֹ וְנוֹדָע אֲשֶׁר הוּא
אָדָם לֹא יוּכַל לָדִין עִם שֶׁהַתֹּקֶף מִמֶּנּוּ: כִּי יֵשׁ דְּבָרִים הַרְבֵּה
מַרְבִּים הֶבֶל מַה יֹּתֵר לָאָדָם: כִּי מִי יוֹדֵעַ מַה טּוֹב לָאָדָם בְּחַיִּים
מִסְפַּר יְמֵי חַיֵּי הֶבְלוֹ וְיַעֲשֵׂם כְּצֵל אֲשֶׁר מִי יַגִּיד לָאָדָם מַה
יִּהְיֶה אַחֲרָיו תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ:

חֵינִי רַבָּה

טוֹב שֵׁם מִשֶּׁמֶן טוֹב וְיוֹם הַמָּוֶת מִיּוֹם הִוָּלְדוֹ: טוֹב לָלֶכֶת
אֶל בֵּית אֵבֶל מִלֶּכֶת אֶל בֵּית מִשְׁתֶּה בַּאֲשֶׁר הוּא סוֹף כָּל

תאכל והחי יתן את לבו: טוב בעס מ שחוק כי ברע פנים ייטב לב:
לב חכמים בבית אבל ולב כסילים בבית שמחה: טוב ל שמוע
גערת חכם מאיש שומע שיר כסילים: כי כקול הסירים תחת
הסיר כן שחוק הכסיל וגם זה הבל: כי העשק יהולל חכם וי אבד
את לב מתנה: טוב אחריה דבר מראש שיתו טוב ארך רוח מגבה
רוח: אל תבהל ברוחך לכעוס כי כעס בחיק כסילים ינוח: אל
תאמר מה היה שהימים הר אשונים היו טובים מאלה כי לא
מחכמה שאלה על זה: טובה וכמה עם נחלה ויותר לראי השמש:
כי בצל החכמה בצל הכסף ויתרון דעת החכמה תחיה בעליה:
ראה את מעשה האלהים כי מי יוכל לתקן את אשר עיוותו:
ביום טובה היה בטוב וביום רעה ראה גם זה את לעמת זה עשה
האלהים על דברת שלא ימצא האדם אחרין מאומה: את הכל
ראיתי בימי הבלי יש צדיק אבד בצדקו ויש רשע מאריך
ברעתו: אל תהי צדיק הרבה ואל תתחכם יותר למה תשומם:
אל תרשע הרבה ואל תהי סכל למה תמות בלא עתך: טוב אשר
תאחז בזה וגם מזה אל תנח ידיך כי ירא אלהים יצא את כלם:
החכמה תעז לחכם מעשרה שליטים אשר היו בעיר: כי אדם
אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא: גם לכל הדברים
אשר ידבר אל תתן לבך אשר לא תשמע את עבדך מקללך:
כי גם פעמים הנות ידע לבך אשר גם אתה קללת אחרים:
כל זה נסיתי בחכמה אמרתי אחכמה והיא רחקה ממני:
רחוק מזה שהיה ועמוק עמק מי ימצאנו: סבותי אני ולבי
לדעת ולתור ובקש חכמה וחשבון ולדעת רשע כסל והסכ:
והסכלות הוללות: ומוצא אני מר ממות את האשה אשר
היא מצודים וחרמים לבה אסוריה ידיה טוב לפני האלהים
ימלט ממנה וחוטא ילכד בה: ראה זה מצאתי אמרה קהלת אחת
לאחת למצוא חשבון: אשר עוד בקשה נפשי ולא מצאתי אדם
אחד מאלף מצאתי ואשה בכל אלה לא מצאתי: לבדי
ראה זה מצאתי אשר עשה האלהים את האדם ישר והמה

בקשו חשבונות רבים: מי כהחכם ומי יודע פשר דבר חכמת אדם
תאיר פניו ועז פניו ישנא: אני פי מלך שמר ועל דברת שבועת
אלהים: אל תבהל מפניו תלך אל תעמד בדבר רע כי כל אשר
יחפץ יעשה: באשר דבר מלך שלטון ומי יאמר לו מה תעשה:
שומר מצוה לא ידע דבר רע זמן ומשפט ידע לב חכם: כי לכל
חפץ ישנת ומשפט כי רעת האדם רבה עליו: כי אינבר יודע
מה שיהיה כי באשר יהיה מי יגיד לו: אין אדם שליט ברוח
לכלא את הרוח ואין שלטון ביום המות ואין משלחת במל
במלחמה ולא ימלט רשע את בעליו: את כל זה ראיתי ונתון
את לבי לכל מעשה אשר נעשה תחת השמש עת אשר שלט
האדם באדם לרע לו: וגם ראיתי רשעים קברוּ ובאו ומ
מקום קדוש יהללו וישתכחו בעיר אשר כן עשו גם זה
הבל: אשר אין נעשה פתגם מעשה הרעה מהרה על כן מלא
לב בני האדם בהם לעשות רע: אשר חוטא עשה רע מאת
ומאריך לו כי גם יודע אנכי אשר יהיה טוב ליראי האלהים
אשר יראו מלפניו: וטוב לא יהיה לרשע ולא יאריך ימים
כצל אשר אינו ירא מלפני האלהים: יש הבל אשר נעשה
על הארץ אשר יש צדיקים אשר מגיע אלהם כמעשה הרשע יש
ויש רשעים שמגיע אלהם כמעשה הצדיקים אמרתי שגם זה
הבל: ושבחתי אני את השמחה אשר אין טוב לאדם תחת השמש
כי אם לאכול ולשתות ולשמוח והוא ילוהו בעמלו ימי חייו
אשר נתן לו האלהים תחת השמש: כאשר נתתי את לבי לדעת
חכמה ולראות את הענין אשר נעשה על הארץ כי גם ביום
ובלילה שנה בעיניו אינו ראה: וראיתי את כל מעשה האלהים
כי לא יוכל האדם למצא את המעשה אשר נעשה
תחת השמש בשל אשר יעמל האדם לבקש ולא ימצא
וגם אם יאמר החכם לדעת לא יוכל למצא: כי את כל זה
נתתי אל לבי ולבור את כל זה אשר הצדיקים והחכמים
ועבדיהם ביד האלהים גם אהבה גם שנאה אין יודע האדם

הכל לפניהם: הכל כאשר לכל מקרה אחד ליצדיק ולרשע ולטוב
ולטהור ולטמא ולזבח ולאשר איננו זבח כטוב כחוטא הנ
הנשבע באשר שבועה ירא: זה רע בכל אשר נעשה תחת
השמש כי מיתה אחד לכל וגם לב בני האדם מלא רע והוללות
בלבבם בחייהם ואחרי אל המתים: כי מי אשר יבחר אל כל
החיים יש בטחון כי לכלב חי הוא טוב מן האריה המת: כי
החיים יודעים שימותו והמתים אינם יודעים מאומה ואין
עוד להם שכר כי נשכחה זכרם: גם אהבתם גם שנאתם וקנאתם
כבר אבדה וחלק אין להם עוד לעולם בכל אשר נעשה תחת
השמש: לך אכל בשמחה לחמך ושתה בלב טוב יינך כי כבר
רצה האלהים את מעשיך: בכל עת יהיו בגדיך לבנים ושמן על
ראשך אל יחסר: ראה חיים עם אשה אשר אהבתה כל ימי
חיי הבלך אשר נתן לך תחת השמש כל ימי הבלך כי הוא חלקך
בחיים ובעמלך אשר אתה עמל תחת השמש: כל אשר תמצא
ידך לעשות בכחך עשה כי אין במעשה וחשבון ודעת וחכמה
בשאול אשר אתה הולך שמה: שבתי וראה תחת השמש
כי לא לקלים המרוץ ולא לגבורים המלחמה וגם לא לחכמים
לחם וגם לא לנבונים עושר וגם לא ליודעים חן כי עת ופגע
יקרה את כלם: כי גם לא ידע האדם את עתו כדגים שנאחזים
ברשת רעה וכצפרים האחזות בפח בהם יוקשים בני האדם
לעת רעה כשתפל עליהם פתאום: גם זה ראיתי חכמה תחת
השמש וגדולה היא אלי: עיר קטנה ואנשים בה מעט ובא
אליה מלך גדול וסבב אתה ובנה עליה מצורים גדולים:
ומצא בה איש מסכן וחכם וימלט הוא את העיר בחכמתו ואדם
לא זכר את האיש המסכן ההוא: ואמרתי אני טובה חכמה
מגבורה וחכמת המסכן בזויה ודבריו אינם נשמעים: דברי
חכמים בנחת נשמעים מזעקת מושל בכסילים: טובה
חכמה מכלי קרב וחוטא אחד יאבד טובה הרבה: זבובי מ
מות יבאיש ויביע שמן רוקח יקר מחכמה ומכבוד כסלת
מעט: לב חכם לימינו ולב כסיל משמאלו: וגם בדרך כשהו כסל
הולך לבו חסר ואמיר לכל כסל הוא: אם רוח המושל תעלה
עליך מקומך אל תנח כי מרפא יניח חטאים גדולים: יש רעה
ראיתי תחת השמש כשגגה שיוצא מלפני השליט: נתן
הכסיל במדרגות רבים ועשירים בשפל ישבו: ראיתי עבדים
על סוסים ושרים הולכים כעבדים על הארץ: חופר גומץ בו
יפול ופורץ גדר ישכנו נחש: מסיע אבנים יעצב בהם בוקע
עצים יסכן בם: אם קהה הברזל והוא לא פנים קלקל רחוליפ
וגבר ויתרון הכשיר חכמה: אם ישך הנחש בלא לחש ואין
יתרון לבעל הלשון: דברי פי חכם חן ושפתות כסיל תבלענו:
תחלת דברי פיהו סכלות ואחרית פיהו הוללות רעה: והכסיל
ירבה דברים ולא ידע האדם מה שיהיה ואשר יהיה מאחר
מי יגיד לו: עמל הכסילים תיגעהו אשר לא ידע ללכת אל
עיר: אי לך ארץ שמלכך נער ושריך בבקר יאכלו: אשריך
ארץ שמלכך בן חורים ושריך בעת יאכלו בגבורה ולא
בשתי: בעצלתים ימך המקרה ובשלות ידים ידלף הבית:
לשחוק עושים לחם ויין ישמח חיים והכסף יענה את הכל:
גם במדעך מלך אל תקלל ובחדרי משכבך אל תקלל עשיר
כי עוף השמים יוליך את הקול ובעל הכנפים יגיד דבר:
שלח לחמך על פני המים כי ברב הימים תמצאנו: תן
חלק לשבעה וגם לשמנה כי לא תדע מה יהיה רעה על
הארץ: אם ימלאו העבים גשם על הארץ יריקו אם יפול
עץ בדרום ואם בימצון במקום שיפול העץ שם יהיה: שמר
רוח לא יזרע וראה בעבים לא יקצר: כאשר אינך יודע
מה דרך הרוח בעצמים בבטן המלאה כבה לא תדע את
מעשה האלהים אשר יעשה את הכל: בבקר זרע את זרעך
ולערב אל תנח ידיך כי אינך יודע איזה יכשר הזה או זה
ואם שניהם כאחד טובים: ומתוק האור וטוב לעינים לר
לראות את השמש: כי אם שנים הרבה יחיה האדם בכלם

F9

ויחי

בימי אחשורוש הוא אחשורוש המלך מהדו ועד כוש שבע ועש
ועשרים ומאה במיונה: בימים ההם בשבת המלך אחשורוש על
כסא מלכותו אשר בשושן הבירה: בשנת שלש למלכו עשה
משתה לכל שריו ועבדיו חיל פרס ומדי הפרתמים ושרי
המדינות לפניו: בהראותו את עושר כבוד מלכותו ואת יקר
תפארת גדולתו ימים רבים שמונים ומאת יום: וכמלאת
הימים האלה עשה המלך לכל העם הנמצאים בשושן הבירה
למגדול ועד קטן משתה שבעת ימים בחצר גנת ביתן המלך:
חור כרפס ותכלת אחוז בחבלי בוץ וארגמן על גלילי כסף
ועמודי שש מטות זהב וכסף על רצפת בהט שש ושיש ודר
וסחרת: והשקות בכלי זהב וכלים מכלים שונים ויין מלכות
רב ביד המלך: והשתיה כדת אין אונס כי כן יסד המלך על
כל רב ביתו לעשות כרצון איש ואיש: גם ושתי המלכה
עשתה משתה נשים בית המלכות אשר למלך אחשורוש:
ביום השביעי כטוב לב המלך ביין אמר למהומן בזתא חרבונא

תיקון הפסוק
תיקון הפסוק
ויחי יעקב
בארץ מצרים
שבע עשרה
שנה

תחילת עמוד

ישמח ויזכר את ימי החשך כי הרבה יהיו כל שבא הבל: שמח בחור ב
בילדותיך ויטיבך לבך בימי בחורותיך והלך בדרכי לבך ומע
ובמראי עיניך ודע כי על כל אלה יביאך האלהים במשפט: וה
והסר כעס מלבך והעבר רעה מבשרך כי הילדות והשחרות ה
הבל: וזכור את בוראך בימי בחורותיך עד אשר לא יבואו ימי
הרעה והגיעו שנים אשר תאמר אין לי בהם חפץ: עד אשר ל
לא תחשך השמש והאור והירח והכוכבים ושבו העבים אח
הגשם: ביום שיזעו שומרי הבית והתעוותו אנשי חיל ובטלו
הטחנות כי מעטו וחשכו הרואות בארובה: ודלתים בשו
בשפל קול הטחנה וייקום לקול הצפור וישחו כל בנות השיר:
גם מגבוה ייראו והתחתים בדרך ויבאנץ השקד ויסתבל החגב
ותפר האביונה כי הולך האדם אל בית עולמו וסבבו בשוק
הסופרים: עד אשר לא ירחק חבל הכסף ותרוץ גלגל הזהב
ותשבר כד על המבוע וכרוץ הגלגל אל הבור: וישב העפר אל
הארץ כשהיה והרוח תשוב אל האלהים אשר נתנה: הבל הבלים
אמר ההלת הכל הבל: ויותר שהיה ההלת חכם עוד למד דעת
את העם ואזן וחיקר תיקן משלים הרבה: ביקש ההלת למצא
דברי חפץ וכתוב ישר דברי אמת: דברי חכמים כדרבנות
ובמו שמורות נטועים בעלי אספות נתנו מרעה אחד: ויותר
מהנה בני הזהר עשות ספרים הרבה אין קץ ולהג הרבה
יגיעת בשר: סוף דבר הכל נשמע את האלהים ירא ואת
מצותיו שמור כי זה כל האדם: כי את כל מעשה האלהים יבא
במשפט על כל נעלם אם טוב ואם רע: סוף דבר הכל נשמע

הַמֶּלֶךְ שְׁמֹר הַנָּשִׁים וְנָתוֹן תַּמְרוּקֵיהֶן: וְהַנַּעֲרָה אֲשֶׁר תִּיטַב בְּעֵינֵי
הַמֶּלֶךְ תִּמְלֹךְ תַּחַת וַשְׁתִּי וַיִּיטַב הַדָּבָר בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ וַיַּעַשׂ כֵּן:
אִישׁ יְהוּדִי הָיָה בְּשׁוּשַׁן הַבִּירָה וּשְׁמוֹ מָרְדֳּכַי בֶּן יָאִיר
בֶּן שִׁמְעִי בֶן קִישׁ אִישׁ יְמִינִי: אֲשֶׁר הָגְלָה מִירוּשָׁלַיִם עִם הַגּוֹלָה
אֲשֶׁר הָגְלְתָה עִם יְכָנְיָה מֶלֶךְ יְהוּדָה אֲשֶׁר הָגְלָה נְבוּכַדְנֶצַּר מֶלֶךְ
מֶלֶךְ בָּבֶל: **תחילת עשור** וַיְהִי אֹמֵן אֶת הֲדַסָּה הוּא אֶסְתֵּר בַּת
דֹּדוֹ כִּי אֵין לָהּ אָב וְאֵם וְהַנַּעֲרָה יְפַת תֹּאַר וְטוֹבַת מַרְאֶה וּבְמוֹת
אָבִיהָ וְאִמָּהּ לְקָחָהּ מָרְדֳּכַי לוֹ לְבַת: וַיְהִי בְּהִשָּׁמַע דְּבַר הַמֶּלֶךְ
וְדָתוֹ בְּהִקָּבֵץ נְעָרוֹת רַבּוֹת אֶל שׁוּשַׁן הַבִּירָה אֶל יַד הֵגַי וַתֻּלַּקַּח אֶסְתֵּר
אֶסְתֵּר אֶל בֵּית הַמֶּלֶךְ אֶל יַד הֵגַי שׁוֹמֵר הַנָּשִׁים: וַתִּיטַב הַנַּעֲרָה
בְּעֵינָיו וַתִּשָּׂא חֶסֶד לְפָנָיו וַיְבַהל אֶת תַּמְרוּקֶיהָ וְאֶת מָנוֹתֶיהָ
לָתֵת לָהּ וְאֶת שֶׁבַע הַנְּעָרוֹת הָרְאוּיוֹת לָתֵת לָהּ מִבֵּית הַמֶּלֶךְ
וַיְשַׁנֶּהָ וְאֶת נַעֲרוֹתֶיהָ לְטוֹב בֵּית הַנָּשִׁים: לֹא הִגִּידָה אֶסְתֵּר אֶת
עַמָּהּ וְאֶת מוֹלַדְתָּהּ כִּי מָרְדֳּכַי צִוָּה עָלֶיהָ אֲשֶׁר לֹא תַגִּיד:
וּבְכָל יוֹם וָיוֹם מָרְדֳּכַי מִתְהַלֵּךְ לִפְנֵי חְצַר בֵּית הַנָּשִׁים לָדַעַת
אֶת שְׁלוֹם אֶסְתֵּר וּבְהִוָּעֵץ תֵּר בְּעָרְכָהּ וּבְעֵרָה
לָבוֹא אֶל הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ מִקֵּץ הְיוֹת לָהּ כְּדָת הַנָּשִׁים
שְׁנֵים עָשָׂר חֹדֶשׁ כִּי כֵן יִמְלְאוּ יְמֵי מְרוּקֵיהֶן שִׁשָּׁה
חֳדָשִׁים בְּשֶׁמֶן הַמֹּר וְשִׁשָּׁה חֳדָשִׁים בַּבְּשָׂמִים וּבְתַמְרוּקֵי
הַנָּשִׁים: וּבְזֶה הַנַּעֲרָה בָּאָה אֶל הַמֶּלֶךְ אֵת כָּל אֲשֶׁר תֹּאמַר
יִנָּתֶן לָהּ לָבוֹא עִמָּהּ מִבֵּית הַנָּשִׁים עַד בֵּית הַמֶּלֶךְ: בָּעֶרֶב
הִיא בָאָה **תחילת עשור** וּבַבֹּקֶר הוּא שָׁב אֶל בֵּית הַנָּשִׁים
שֵׁנִי אֶל יַד שַׁעַשְׁגַּז סְרִיס הַמֶּלֶךְ שֹׁמֵר הַפִּילַגְשִׁים לֹא תָבוֹא
עוֹד אֶל הַמֶּלֶךְ כִּי אִם חָפַץ בָּהּ הַמֶּלֶךְ וְנִקְרְאָה בְשֵׁם: וּכְהַגִּיעַ
תֹּר אֶסְתֵּר בַּת אֲבִיחַיִל דֹּד מָרְדֳּכַי אֲשֶׁר לָקָחַל לוֹ לְבַת לָבוֹא אֶל
הַמֶּלֶךְ לֹא בִקְּשָׁה דָבָר כִּי אִם אֶת אֲשֶׁר יֹאמַר הֵגַי סְרִיס הַמֶּלֶךְ
שֹׁמֵר הַנָּשִׁים וַתְּהִי אֶסְתֵּר נֹשֵׂאת חֵן בְּעֵינֵי כָל רֹאֶיהָ: וַתִּלָּקַח
אֶסְתֵּר אֶל הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ אֶל בֵּית מַלְכוּתוֹ בַּחֹדֶשׁ הָעֲשִׂירִי
הוּא חֹדֶשׁ טֵבֵת בִּשְׁנַת שִׁבְעָ לְמַלְכוּתוֹ: וַיֶּאֱהַב הַמֶּלֶךְ אֶת

הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ לְהָבִיא אֶת וַשְׁתִּי הַמַּלְכָּה
לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ בְּכֶתֶר מַלְכוּתָהּ לְהַרְאוֹת הָעַמִּים וְהַשָּׂרִים אֶת יָפְיָהּ כִּי
טוֹבַת מַרְאֶה הִוא: וַתְּמָאֵן הַמַּלְכָּה וַשְׁתִּי לָבוֹא בִּדְבַר הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר בְּיַד
הַסָּרִיסִים וַיִּקְצֹף הַמֶּלֶךְ מְאֹד וַחֲמָתוֹ בָּעֲרָה בּוֹ: וַיֹּאמֶר
הַמֶּלֶךְ לַחֲכָמִים יוֹדְעֵי הָעִתִּים כִּי כֵן דִּבֶּר הַמֶּלֶךְ לִפְנֵי כָּל יוֹדְעֵי דָת
וָדִין: וְהַקָּרוֹב אֵלָיו כַּרְשְׁנָא שֵׁתָר אַדְמָתָא תַּרְשִׁישׁ מֶרֶס
מְרְסְנָא מְמוּכָן שִׁבְעַת שָׂרֵי פָרַס וּמָדַי רֹאֵי פְנֵי הַמֶּלֶךְ
הַיֹּשְׁבִים רִאשׁוֹנָה בַּמַּלְכוּת: כְּדָת מָה לַעֲשׂוֹת בַּמַּלְכָּה וַשְׁתִּי
עַל אֲשֶׁר לֹא עָשְׂתָה אֶת מַאֲמַר הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ בְּיַד הַסָּרִיסִים:
וַיֹּאמֶר מְמוּכָן לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְהַשָּׂרִים לֹא עַל
הַמֶּלֶךְ לְבַדּוֹ עִוְתָה וַשְׁתִּי הַמַּלְכָּה כִּי עַל כָּל הַשָּׂרִים וְעַל כָּל
הָעַמִּים אֲשֶׁר בְּכֹל מְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ: כִּי יֵצֵא דְבַר
הַמַּלְכָּה עַל כָּל הַנָּשִׁים לְהַבְזוֹת בַּעְלֵיהֶן בְּעֵינֵיהֶן בֶּאֱמָרָם
הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ אָמַר לְהָבִיא אֶת וַשְׁתִּי הַמַּלְכָּה לְפָנָיו וְלֹא
בָאָה: וְהַיּוֹם הַזֶּה תֹּאמַרְנָה שָׂרוֹת פָּרַס וּמָדַי אֲשֶׁר שָׁמְעוּ אֶת
דְּבַר הַמַּלְכָּה לְכָל שָׂרֵי הַמֶּלֶךְ וּכְקִיצָּה: אִם עַל
הַמֶּלֶךְ טוֹב יֵצֵא דְבַר מַלְכוּת מִלְּפָנָיו וְיִכָּתֵב בְּדָתֵי פָרַס **תחילת**
עשור וּמָדַי וְלֹא יַעֲבֹר אֲשֶׁר לֹא תָבוֹא וַשְׁתִּי לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ
וּמַלְכוּתָהּ יִתֵּן הַמֶּלֶךְ לְרֵעוּתָהּ הַטּוֹבָה מִמֶּנָּה: וְנִשְׁמַע פִּתְגָם
הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה בְּכָל מְלוּכָתוֹ כִּי רַבָּה הִוא וְכָל הַנָּשִׁים
יִתְּנוּ יְקָר לְבַעְלֵיהֶן לְגָדוֹל וְעַד זָעִיר: וַיִּיטַב הַדָּבָר בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ
וְהַשָּׂרִים כְּדִבְרַת מוּכָן: וַיִּשְׁלַח סְפָרִים אֶל כָּל מְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ אֶל
מְדִינָה וּמְדִינָה כִּכְתָבָהּ וְאֶל עַם וְעַם כִּלְשׁוֹנוֹ לִהְיוֹת כָּל אִישׁ
שׁוֹרֵר בְּבֵיתוֹ וּמְדַבֵּר כִּלְשׁוֹן עַמּוֹ: אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
כְּשֹׁךְ חֲמַת הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ זָכַר אֶת וַשְׁתִּ וְאֵת אֲשֶׁר עָשְׂתָה
וְאֵת אֲשֶׁר נִגְזַר עָלֶיהָ: וַיֹּאמְרוּ נַעֲרֵי הַמֶּלֶךְ מְשָׁרְתָיו יְבַקְשׁוּ
לַמֶּלֶךְ נְעָרוֹת בְּתוּלוֹת טוֹבוֹת מַרְאֶה: וְיַפְקֵד הַמֶּלֶךְ פְּקִידִים
בְּכָל מְדִינוֹת מַלְכוּתוֹ וְיִקְבְּצוּ אֶת כָּל נַעֲרָה בְתוּלָה טוֹבַת
מַרְאֶה אֶל שׁוּשַׁן הַבִּירָה אֶל בֵּית הַנָּשִׁים אֶל יַד הֵגֵא סְרִיס

ד הסרים ר' ס
ה בילך

אסתר מכל הנשים ותשא חן וחסד לפניו מכל הבתולות וישם כתר
מלכות בראשה וימליכיה תחת ושתי׃ ויעש המלך משתה
גדול לכל שריו ועבדיו את משתה אסתר ההנחה לבריחות עשה
ויתן מנשאת ביד המלך׃ ובהקבץ בתולות שנית ומרדכי ישב
בשער המלך׃ אין אסתר מגדת מולדתה ואת עמה כאשר מרדכי צוה
עליה ואת מאמר מרדכי אסתר עשה כאשר היתה
באמנה אתו׃ בימים ההם ומרדכי ישב בשער המלך היתם בגתן
ותרש שני סריסי המלך משמרי הסף ויבקשו לשלח יד במלך
אחשורוש׃ ויודע הדבר למרדכי ויגד לאסתר המלכה׃
תחילת עזור ותאמר אסתר למלך בשם מרדכי׃ ויבקש
הדבר וימצא ויתלו שניהם על עץ ויכתב בספר דברי הימים
לפני המלך׃ אחר הדברים האלה גדל המלך אחשורוש את
המן בן המדתא האגגי וינשאהו וישם את כסאו מעל כל השרים
אשר אתו׃ וכל עבדי המלך אשר בשער המלך כורעים ומשתחוים
להמן כי כן צוה לו המלך ומרדכי לא יכרע ולא ישתחוה׃
ויאמרו עבדי המלך אשר בשער המלך למרדכי מדוע
אתה עבר את מצות המלך׃ ויהי כאמרם אליו יום ויום ולא
שמע אליהם ויגידו להמן לראות היעמדו דברי מרדכי כי
הגיד להם אשר הוא יהודי׃ וירא המן כי אין מרדכי כרע
ומשתחוה לו וימלא המן חימה׃ ויבז בעיניו לשלח יד
בלבדו כי הגידו להם את עם מרדכי ויבקש המן להשמיד
להשמיד את כל היהודים אשר בכל ממלכות אחשורוש עם
מרדכי׃ בחדש הראשון הוא חדש ניסן בשנת שתים
עשרה למלך אחשורוש הפור הוא הגורל לפני
המן מיום ליום ומחדש לחדש שנים עשר הוא חדש אדר׃
תחילת חמור ויאמר המן למלך אחשורוש ישנה עם אחד
מפזר ומפורד בין העמים בכל מדינות ממלכותך ודתיהם
שונות מכל עם ואת דתי המלך אינם עושים ולמלך אין
שוה להניחם׃ אם על המלך טוב יכתב לאבדם ועשרת אלפי

נכר כסף אשקול על ידי עשה המלאכה להביא אל גנזי המלך׃ ויסר
המלך את טבעתו מעל ידו ויתנה להמן בן המדתא האגגי צורר
היהודים׃ ויאמר המלך להמן הכסף נתון לך והעם לעשות בו ככ
טוב בעיניך׃ ויקראו ספרי המלך בחדש הראשון בשלשה עשר
יום בו ויכתב ככל אשר יצוה המן אל אחשדרפני המלך ואל הפחו ת
אשר על מדינה ומדינה ואל שרי עם ועם מדינה ומדינה ככתבם ה
ועם ועם כלשונו בשם המלך אחשורוש נכתב ונחתם בטבעת המלך׃
ונשלח ספרים ביד הרצים אל כל מדינות המלך להשמיד להרג
ולאבד את כל היהודים מנער ועד זקן טף ונשים ביום אחד
בשלשה עשר לחדש שנים עשר הוא חדש אדר ושללם לבוז׃
פתשגן הכתב להנתן דת בכל מדינה ומדינה גלוי לכל העמים
להיות עתדים ליום הזה׃ הרצים יצאו דחופים בדבר המלך
והדת נתנה בשושן הבירה והמלך והמן ישבו לשתות והעיר
שושן נבוכה׃ תחילת עמור ומרדכי ידע את כל אשר נעשה
ויקרע מרדכי את בגדיו וילבש שק ואפר ויצא כתוך העיר
ויזעק זעקה גדולה ומרה׃ ויבא עד לפני שער המלך כי אין
לבא אל שער המלך בלבוש שק׃ ובכל מדינה ומדינה
מקום אשר דבר המלך ודתו מגיע אבל גדול ליהודים וצום ם
ובכי ומספד שק ואפר יצע לרבים׃ ותבואנה נערות אסתר
וסריסיה ויגידו לה ותתחלחל המלכה מאד ותשלח בגדים ם
להלביש את מרדכי ולהסיר שקו מעליו ולא הכל׃ ותקרא
אסתר להתך מסרי סרי המלך אשר העמיד לפניה ותצוהו
על מרדכי לדעת מה זה ועל מה זה׃ ויצא התך אל מרדכי
אל רחוב העיר אשר לפני שער המלך׃ ויגד לו מרדכי את כל
אשר קרהו ואת פרשת הכסף אשר אמר המן לשקל על גנזי יגכר
המלך ביהודים לאבדם׃ ואת פתשגן נתן הדת אשר נתן בן
בשושן להשמידם נתן לו להראות את אסתר ולהגיד לה
ולצוות עליה לבוא אל המלך להתחנן לו ולבקש מלפניו
על עמה׃ ויבא התך ויגד לאסתר את דברי מרדכי׃ ות אמר

אסתר להתר תיצוהו אל מרדכי: כל עבדי המלך ועם מדינות
המלך יודעים אשר כל איש ואשה אשר יבוא אל המלך אל
החצר הפנימית אשר לא יקרא אחת דתו להמית לבד מאשר
ירשיט לו המלך את שרבוט הזהב וחיה ואנכי
לא נקראתי לבוא אל המלך זה שלשים יום: ויגידו למרדכי
את דברי אסתר: ויאמר מרדכי להשיב אל אסתר אל
תדמי בנפשך להמלט בית המלך מכל היהודים: כי אם
החרש תחרשי בעת הזאת רוח והיבלה יעמוד ליהודים ממקום
אחר ואת ובית אבך תאבדו ומי יודע אם לעת כזאת הגעת
למלכות: ותאמר אסתר להשיב אל מרדכי: לך כנוס את כל
היהודים הנמצאים בשושן וצומו עלי ואל תאכלו ואל
תשתו שלשת ימים לילהויום גם אני ונערתי אצום כן:
ובכן אבוא אל המלך אשר לא כדת ואשר אבדתי אבדתי: ויעבר
מרדכי ויעש ככל אשר צותה עליו אסתר: ויהי ביום
השלישי ותלבש אסתר מלכות ותעמוד בחצר בית המלך
הפנימית נכח בית המלך והמלך ישב על כסא מלכותו בבית
המלכות נכח פתח הבית: ויהי כראות המלך את אסתר המלכה
עמדת בחצר נשאה חן בעיניו ויושט המלך לאסתר את שרביט
הזהב אשר בידו ותקרב אסתר ותגע בראש השרביט:
ויאמר לה המלך מה לך אסתר המלכה ומה בקשתך עד
חצי המלכות תינתן לך: ותאמר אסתר אם על המלך טוב יבוא המלך והמן היום אל המשתה אשר עשיתי
לו: ויאמר המלך מהרו את המן לעשות את דבר אסתר
ויבא המלך והמן אל המשתה אשר עשתה אסתר: ויאמר
המלך לאסתר במשתה היין מה שאלתך ותנתן לך ומה
בקשתך עד חצי המלכות ותעש: ותען אסתר ותאמר שאלתי
ובקשתי: אם מצאתי חן בעיני המלך ואם על המלך טוב
לתת את שאלתי ולעשות את בקשתי יבוא המלך והמן
אל המשתה אשר אעשה להם ומחר אעשה כדבר המלך:

ויצא המן ביום ההוא שמח וטוב לב וכראות המן את מרדכי בשער
המלך ולא קם ולא זע ממנו וימלא המן על מרדכי חמה: ויתאפק
המן ויבא אל ביתו וישלח ויבא את אהביו ואת זרש אשתו:
ויספר להם המן את כבוד עשרו ורב בניו ואת כל אשר גדלו
המלך ואיך נשאו על השרים ועבדי המלך: ויאמר המן
אף לא הביאה אסתר המלכה עם המלך אל המשתה אשר
עשתה כי אם אתי וגם למחר אני קרוא לה עם המלך: וכל זה
איננו שוה לי בכל עת אשר אני ראה את מרדכי היהודי יושב
בשער המלך: ותאמר לו זרש אשתו וכל אהביו יעשו עץ גבוה
חמשים אמה ובבקר אמר למלך ויתלו את מרדכי עליו ובא
עם המלך אל המשתה שמח וייטב הדבר לפני המן ויעש
העץ: תחילת עשור בלילה ההוא נדדה שנת המלך ויאמר
להביא את ספר הזכרונות דברי הימים ויהיו נקראים לפני המלך:
וימצא כתוב אשר הגיד מרדכי על בגתנא ותרש שני סריסי
המלך משמרי הסף אשר בקשו לשלח יד במלך אחשורוש:
ויאמר המלך מה נעשה יקר וגדלה למרדכי על זה ויאמרו
נערי המלך משרתיו לא נעשה עמו דבר: ויאמר המלך מי
בחצר והמן בא לחצר בית המלך החיצונה לאמר למלך לתלות
את מרדכי על העץ אשר הכין לו: ויאמרו נערי המלך אליו הנה
המן עמד בחצר ויאמר המלך יבא: ויבא המן ויאמר לו
המלך מה לעשות באיש אשר המלך חפץ ביקרו ויאמר המן
בלבו למי יחפוץ המלך לעשות יקר יותר ממני: ויאמר המן
אל המלך איש אשר המלך חפץ ביקרו: יביאו לבוש מלכות
אשר לבש בו המלך וסוס אשר רכב עליו המלך ואשר נתן
פתר בלבותו בראשו: ונתון הלבוש והסוס על יד איש משרי
המלך הפרתמים והלבישו את האיש אשר המלך חפץ ביקרו
והרכבתהו על הסוס ברחב העיר וקראו לפניו ככה
תחילת עשור יעשה לאיש אשר המלך חפץ ביקרו: ויאמר
המלך להמן מהר קח את הלבוש ואת הסוס כאשר דברת

ועשה כן למרדכי היהודי היושב בשער המלך אל יפל דבר מכל
אשר דברת: ויקח המן את הלבוש ואת הסוס וילבש את מרדכי
וירכיבהו ברחוב העיר ויקרא לפניו ככה יעשה לאיש אשר המלך
חפץ ביקרו: וישב מרדכי אל שער המלך והמן נדחף אל ביתו
אבל וחפוי ראש: ויספר המן לזרש אשתו ולכל אהביו את
כל אשר קרהו ויאמרו לו חכמיו וזרש אשתו אם מזרע היהודי מ
מרדכי אשר החלות לנפל לפניו לא תוכל לו כי נפול תפול
לפניו: עודם מדברים עמו והסריסי המלך הגיעו ויבהילו להביא
את המן אל המשתה אשר עשתה אסתר: ויבא המלך והמן
לשתות עם אסתר המלכה: ויאמר המלך לאסתר גם ביום ה
השני במשתה היין מה שאלתך אסתר ותנתן לך
ומה בקשתך עד חצי המלכות ותעש: ותען אסתר המלכה
ותאמר אם מצאתי חן בעיניך המלך ואם על המלך טוב
תנתן לי נפשי בשאלתי ועמי בבקשתי: כי נמכרנו אני וע
ועמו להשמיד להרג ולאבד ואלו לעבדים ולשפחות נמ
נמכרנו החרשתי כי אין הצר שוה בנזק המלך:
ויאמר תחילת נעמור המלך אחשורוש ויאמר לאסתר המלכ ה
מי הוא זה ואיזה הוא אשר מלאו לבו לעשות כן: ותאמר
אסתר איש צר ואויב המן הרע הזה והמן נבעת מלפני
המלך והמלכה: והמלך קם בחמתו ממשתה היין אל גנת
הבירה והמן עמד לבקש על נפשו כי ראה
כי כלתה אליו הרעה מאת המלך: והמלך שב מגנת הביתן
אל בית משתה היין והמן נפל על המטה אשר אסתר עליה
ויאמר המלך הגם לכבוש את המלכה עמי בבית הבר
ודבר מפי המלך ופני המן חפו: ויאמר חבונא אחד מן
הסריסים לפני המלך גם הנה העץ אשה עשה המן למרדכי
אשר דבר טוב על המלך עמיד בבית המן גבוה חמשים אמה
ויאמר תלהו עליו: ויתלו את המן על העץ אשר הכין
לחמת המלך תחילת נעמור שכבה: ביום ההוא נתן

המלך אחשורוש לאסתר המלכה את בית המן צורר היהודים
ומרדכי בא לפני המלך כי הגידה אסתר מה הוא לה: ויסר
המלך את טבעתו אשר העביר מהמן ויתנה למרדכי ותשם
אסתר את מרדכי על בית המן: ותוסף אסתר ותדבר לפני המלך
ותפל לפני רגליו ותבך ותתחנן לו להעביר את רעת המן ז
האגגי ואת מחשבתו אשר חשב על היהודים: ויושט המלך
לאסתר את שרביט הזהב ותקם אסתר ותעמד לפני המלך:
ותאמר אם על המלך טוב ואם מצאתי חן לפניו וכשר
הדבר לפני המלך וטובה אני בעיניו יכתב להשיב את הספרי ס
מחשבת המן בן המדתא האגגי אשר כתב לאבד את היהודים
אשר בכל תחילת נעמור מדינות המלך: כי איכה אוכל
והראיתי ברעה אשר ימצא את עמי ואיכה אוכל וראיתי
באבדן מולדתי: ויאמר המלך אחשורוש לאסתר המלכה
ולמרדכי היהודי הבה בית המן נתתי לאסתר ואותו תלו
על העץ על אשר שלח ידו ביהודים: ואתם כתבו על
היהודים כטוב בעיניכם בשם המלך וחתמו בטבעת המלך
כי כתב אשר נכתב בשם המלך ונחתם בטבעת המלך אין
להשיב: ויקראו סופרי המלך בעת ההיא בחדשה השלישי
הוא חדש סיון בשלשה ועשרים בו ויכתב בכל אשר יצוה
מרדכי אל היהודים אל האחשדרפנים והפחות ושרי ד
המדינות אשר מהדו ועד כוש שבע ועשרים ומאה
מדינה מדינה וכתבה ומדינה וכתבה ועם ועם כלשונו ואל
היהודים ככתבם וכלשונם: ויכתב בשם המלך אחשורוש ויחתם
בטבעת המלך וישלח ספרים ביד הרצים בסוסים רכבי רכש
האחשתרנים בני הרמכים: אשר נתן המלך ליהודים אשר
בכל עיר ועיר להקהל ולעמד על נפשם להשמיד ולהרג
ולאבד את כל חיל עם ומדינה הצרים אתם טף ונשים ד
תחילת נעמור ושללם לבוז: ביום אחד בכל מדינות המל
אחשורוש בשלשה עשר לחדש שנים עשר הוא חדש אדר

אחר׃ פשתגן הכתב להנתן את בכל מדינה ומדינה גלוי לכל העמי ם
ולהיות היהודים עתודים ליום הזה להנקם מאויביהם׃ הרעים־
רצבי הרכש התחשתרנים ואצא מבהלים ודחופים כדבר
המלך והדת נתנה בשושן הבירה׃ ומרדכי יצא מלפני המ
המלך בלבוש מלכות תכלת וחור ועטרת זהב גדולה ותכריך
בוץ וארגמן והעיר שושן שהלה ושמחה׃ ליהודים היתה
אורה ושמחה וששון ויקר׃ ובכל מדינה ומדינה ובכל עיר־
ועיר מקום אשר דבר המלך ודתו מגיע שמחה וששון
ליהודים משתה ויום טוב ורבים מעמי הארץ מתיהדים־
כי נפל פחד היהודים עליהם׃ ובשנים עשר חדש הוא חד־ש
אדר בשלשה עשר יום בו אשר הגיע דבר המלך ודתו להעש ות
ביום אשר שברו אויבי היהודים לשלט בהם ונהפך הוא אש ר־
ושלט היהודים המה בשונאיהם׃ נקהלו היהודים בעריהם־
בכל מדינות המלך אחשורוש לשלח יד במבקשי רעתם־
רעתם ואיש לא עמד לפניהם כי נפל פחדם על כל העמים׃
וכל שרי המדינות והאחשדרפנים והפחות ועשה המלאכה
אשר למלך מנשאים את היהודים כי נפל פחד מרדכי
עליהם׃ כי גדול מרדכי בבית המלך ושמעו הלך בכל המ
המדינות כי האיש מרדכי הולך וגדול׃ ויכו היהודים בכל
אויביהם מכת חרב והרג ואבדן ויעשו בשונאיהם כרצונם׃
ובשושן הבירה הרגו היהודים ואבד חמש מאות איש׃ עשרת בני
המן
עשרת אישׁ׃ ואת פרשנדתא ואת דלפון ואת אספתא׃
ואת פורתא ואת אדליה ואת ארידתא׃ ואת פרמשתא
ואת אריסי ואת ארידי ואת ויזתא׃ עשרת בני המן
בן המדתא צורר היהודים הרגו ובבזה לא שלחו
את ידם׃ ביום ההוא בא מספר ההרוגים בשושן הבירה
לפני המלך׃ ויאמר המלך לאסתר המלכה בשושן הבירה
הרגו היהודים ואבד חמש מאות איש ואת עשרת בני המן בש
בשאר מדינות המלך מה עשו ומה שאלתך וינתן לך

ויצריך לקרות
בני המן ועשרת
בשווים את
ויצרין שיהו
כתובים אויר
על גבי אויר
ולפיכה על גבי
למטה׃׃

ומה בקשתך עוד ותעש׃ ויאמר אסתר אם על המלך טוב ויתן
גם מחר ליהודים אשר בשושן לעשות כדת היום ואת עשרת בני
המן יתלו על העץ׃ ויאמר המלך להעשות כן ותנתן דת בשושן
ואת עשרת בני המן תלו׃ ויקהלו היהודים אשר בשושן גם־
ביום אחד עשר לחדש אדר ויהרגו בשושן שלש מאות איש
ובבזה לא שלחו את ידם׃ ושאר היהודים אשר במדינות המלך
נקהלו ועמד על נפשם ונוח מאויביהם והרג בשנאיהם חמש
בשונאיהם חמישה ושבעים אלף ובבזה לא שלחו את ידם׃ ביום
שלשה עשר לחדש אדר ונוח באחד עשר בו ועשה אתו יום
משתה ושמחה׃ והיהודים אשר בשושן נקהלו בשלשה עשר בו
וברבעה עשר בו ונוח בחמישה עשר בו ועשה אתו יום משתה
ושמחה׃ על כן היהודים הפרזים הישבים בערי הפרזות עשים־
את יום ארבעה עשר לחדש אדר שמחה ומשתה ויום טוב ומש
ומשלוח מנות איש לרעהו׃ ויכתב מרדכי את הדברים האלה
וישלח ספרים אל כל היהודים אשר בכל מדינות המלך אחשורו ש
הקרובים והרחקים׃ לקים עליהם להיות עשים את יום ארבע ה
עשר לחדש אדר ואת יום חמשה עשר בו בכל שנה ושנה׃
כימים אשר נחו בהם היהודים מאויביהם והחדש החילה ינאוך והחדש
אשר נהפך להם מיגון לשמחה ומאבל ליום טוב לעשות־
אתם ימי משתה ושמחה ומשלוח מנות איש לרעהו ומתנו ת
לאבינים׃ וקבל היהודים את אשר החלו לעשות ואת אשר
כתב מרדכי עליהם׃ כי המן בן המדתא האגגי צורר כל היהודים
חשב על היהודים לאבדם והפיל פור הוא הגורל להמם ולאבדם׃
ובבאה לפני המלך אמר עם הספר ישוב מחשבתו הרעה אשר־
חשב על היהודים על ראשו ותלו אותו ואת בניו על העץ׃ על
כן קראו לימים האלה פורים על שם הפור על כן על כל דב ר־
האגרת הזאת ומה ראו על כתם ומה הגיע אליהם׃ קימו וקבל
היהודים עליהם ועל זרעם ועל כל הנלוים עליהם ולא יעבר
להיות עשים את שני הימים האלה כתכתבם וכזמנם בכל שנה

ושנה: והימים האלה נזכרים ונעשים בכל דור ודור משפחה תחילה ומשפחה מדינה ומדינה ועיר ועיר וימי הפורים האלה לא יעברו מתוך היהודים וזכרם לא יסוף מזרעם: ויכתב אסתר המלכה בת אביחיל ומרדכי היהודי את כל תקף לקיים את אגרת הפרים הזאת השנית: וישלח ספרים אל כל היהודים אל שבע ועשרים ומאה מדינה ממלכת אחשורוש דברי שלום ואמת: לקים את ימי הפרים האלה בזמניהם כאשר קים עליהם מרדכי היהודי ואסתר המלכה וכאשר קימו על נפשם ועל זרעם דברי הצומות וזעקתם: ומאמר אסתר קים דברי הפרים האלה ונכתב בספר: וישם המלך אחשורש מס על הארץ ואיי הים: וכל מעשה תקפו וגבורתו ופרשת גדלת מרדכי אשר גדלו המלך הלוא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי מדי ופרס: כי מרדכי היהודי משנה למלך אחשורוש וגדול ליהודים ורצוי לרוב אחיו דרש טוב לעמו ודובר שלום לכל זרעו:

בראשית

שלמה בן רבי מלך ישראל: לדעת חכמה ומוסר להבין אמרי בינה: לקחת מוסר השכל יתרון ומשלי ומליצה: דברי חכמים וחידתם:

ראשית חכמת יראת יהוה שכל טוב לכל עושיהם תהלתו עומדת לעד: משל ומליצה דברי חכמים וחידתם: שמע בני מוסר אביך ואל תטש תורת אמך: מלוית חן לראשך וענקים לגרגרתיך: בני אם יפתוך חטאים אל תאבה: אם יאמרו לכה אתנה נארבה דם נצפנה לנקי חנם: נבלעם כשאול חיים ותמימים כיורדי בור: כל הון יקר נמצא נמלא בתינו שלל: גורלך תפיל בתוכנו כיס אחד יהיה לכלנו: בני אל תלך בדרך אתם מנע רגלך מנתיבתם: כי רגליהם לרע ירוצו וימהרו לשפוך דם: כי חנם מזורה הרשת בעיני כל בעל כנף: והם לדמם יארבו יצפנו לנפשותם: כן ארחות כל בוצע בצע את נפש בעליו יקח: חכמות בחוץ תרנה ברחובות תתן קולה: בראש הומיות תקרא בפתחי שערים בעיר אמריה תאמר: עד מתי פתים תאהבו פתי ולצים לצון חמדו להם וכסילים ישנאו דעת: תשובו לתוכחתי הנה אביעה לכם רוחי אודיעה דברי אתכם: יען קראתי ותמאנו נטיתי ידי ואין מקשיב: ותפרעו כל עצתי ותוכחתי לא אבותם: גם אני באידכם אשחק אלעג בבא פחדכם: בבא כשואה פחדכם ואידכם כסופה יאתה כבא עליכם צרה וצוקה: או יקראוני ולא אענה ישחרנני ולא ימצאוני: תחת כי שנאו דעת ויראת יהוה לא בחרו: לא אבו לעצתי נאצו כל תוכחתי: ואכלו מפרי דרכם וממועצותיהם ישבעו: כי משובת פתים תהרגם ושלות כסילים תאבדם: ושמע לי ישכן בטח ושאנן מפחד רעה: בני אם תקח אמרי ומצותי תצפן אתך: להקשיב לחכמה אזנך תטה לבך לתבונה: כי אם לבינה תקרא לתבונה תתן קולך: אם תבקשנה כבסף וכמטמונים תחפשנה: אז תבין יראת יהוה ודעת אלהים תמצא: כי יהוה יתן חכמה מפיו דעת ותבונה: יצפן לישרים תושיה מגן להולכי תום: לנצור ארחות משפט ודרך חסידיו ישמור: אז תבין צדק ומשפט ומישרים כל מעגל טוב: כי תבא חכמה בלבך ודעת לנפשך ינעם: מזמה תשמור עליך תבונה תנצרכה: להצילך מדרך רע מאיש מדבר תהפוכות:

העזבים אריחות יושר ללכתבדרכי חשך׃ השמחים לעשות רע יגילו
בתהפוכות רע׃ אשר ארחתיהם עקשים ונלוזים במעגלותם׃ להיצ
להשילך מאשה זרה מנכריה אמריה החליקה׃ העזבת אלוף
נעוריה ואת ברית אלהיה שכחה׃ כי שחה אל מות ביתה ואל תאי פ
מעגלותיה׃ כל באיה לא ישובון ולא ישיגו ארחות חיים׃ למען
תלך בדרך טובים וארחות צדיקים תשמר׃ כי ישרים ישכנו ארץ
והמימים יותרו בה׃ ורשעים מארץ יכרתו ובוגדים יסחו ממנה׃
בני תורתי אל תשכח ומצותי יצר לבך׃ כי אורך ימים ושנות
חיים שלום יוסיפו לך׃ חסד ואמת אל יעזבך קשרם על גרגרת יר
כתבם על לוח לבך׃ ומצא חן ושכל טוב בעיני אלהים ואדם׃
בטח אל יהוה בכל לבך ואל בינתך אל תשען׃ בכל דרכיך
דעהו והוא יישר אורחותיך׃ אל תהי חכם בעיניך ירא את יהוה
וסור מרע׃ רפאות תהי לשרך ושקוי לעצמותיך׃ כבד את יהוה
מהונך ומראשית כל תבואתך׃ וימלאו אסמיך שבע ותירוש
יקביך יפרצו׃ מוסר יהוה בני אל תמאס ואל תזרך בתוכחתו׃
כי את אשר יאהב יהוה יוכיח וכאב את בן ירצה׃ אשרי אדם מוצא
חכמה ואדם יפיק תבונה׃ כי טוב סחרה מסחר כסף ומחרוץ תבואתה׃
יקרה היא מפנינים וכל חפציך לא ישוו בה׃ ארך ימים בימינה
בשמאלה עשר וכבוד׃ דרכיה דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום׃
עץ חיים היא למחזיקים בה ותומכיה מאושר׃ יהוה בחכמה
יסד ארץ כונן שמים בתבונה׃ בדעתו תהומות נבקעו ושחקים
ירעפו טל׃ בני אל ילוזו מעיניך נצור תושיה ומזמה׃ ויהיו
חיים לנפשך וחן לגרגרותיך׃ אז תלך לבטח דרכך ורגלך לא תגוף׃
אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך׃ אל תירא מפחד פתאם
ומשואת רשעים כי תבא׃ כי יהוה יהיה בכסלך ושמר רגלך
מלכד׃ אל תמנע טוב מבעליו בהיות לאל ידיך לעשות׃ אל
תאמר לרעך לך ושוב ומחר אתן ויש אתך׃ אל תחרש על
רעך רעה והוא ישב לבטח אתך׃ אל תרוב עם אדם חנם אם לא
גמלך רעה׃ אל תקנא באיש חמס ואל תבחר בכל דרכיו׃ כי תועבה

יהוה נלוזים ואת ישרים סודו׃ מארת יהוה בבית רשע ונוה צדיקים יברך׃
אם ללצים הוא יליץ ולענוים יתן חן׃ כבוד חכמים ינחלו וכסילים
מרים קלון׃ שמעו בנים מוסר אב והקשיבו לדעת בינה׃ כי לקח טוב
נתתי לכם תורתי אל תעזובו׃ כי בן הייתי לאבי רך ויחיד לפני אמי׃
ויורני ויאמר לי יתמך דברי לבך נצור מצותי וחיה׃ קנה חכמה קנה
בינה אל תשכח ואל תט מאמרי פי׃ אל תעזבה ותשמרך אהבה
ותצרך׃ ראשית חכמה קנה חכמה ובכל קנינך קנה בינה׃ כי לסלי חן
תתן לראשך עטרת תפארת
תמגנך׃ שמע בני וקח אמרי ויהמו לך שנות חיים׃ דרך חכמה
הורתיך הדרכתיך במעגלי יושר׃ בלכתך לא יצר צעדך ואם תרוץ
לא תכשל׃ החזק במוסר אל תרף נצרה כי היא חייך׃ באורח
רשעים אל תבא ואל תאשר בדרך רעים׃ פרעהו אל תעבר בו
שוטה מעליו ועבר׃ כי לא ישנו אם לא הרעו ונגדלה שנתם אם
לא יכשולו׃ כי לחמו לחם רשע ויין חמסים ישתו׃ ואורח
צדיקים כאור נוגה הלוך ואור עד נכון היום׃ דרך רשעים כאפלה
לא ידעו במה יכשלו׃ בני לחכמתי הקשיבה לאמרתי הט אזנך׃
אל ילזו מעיניך שמרם בתוך לבבך׃ כי חיים הם למוצאיהם
ולכל בשרו מרפא׃ מכל משמר נצר לבך כי ממנו תוצאות
חיים׃ הסר מימך עקשות פה ולזות שפתים הרחק ממך׃ עיניך
לנכח יביטו ועפעפיך ישרו נגדך׃ פלס מעגל רגלך וכל דרכיך
ימצו׃ אל תט ימין ושמאל הסר רגלך מרע׃ בני לחכמתי הקשיב
להטותך הט אזנך׃ לשמר מזמות ודעת שפתיך ינצרו׃ כי נפת
תטפנה שפתי זרה וחלק משמן חכה׃ ואחריתה מרה כלענה חדה
כחרב פיות׃ רגליה יורדות מות שאול יגיעיה יתמכו׃ ארח חיים
פן תפלס נעו מעגלותיה לא תדע׃ ועתה בנים שמעו לי ואל
תסורו מאמרי פי׃ הרחק מעליה דרכך ואל תקרב אל פתח
ביתה׃ פן תתן לאחרים הודך ושנותיך לאכזרי׃ פן ישבעו זרים
כחך ועיצביך בבית נכרי׃ ונהמת באחריתך בכלות בשרך ושאריך׃
ואמרת איך שנאתי מוסר ותוכחת נאצה לבי׃ ולא שמעתי בקול

ושלי

מוסרי ולמי לא שמעתי באזני: כמעט הייתי בכל רע בתוך קהל ועדה:
שתה מים מבורך וגוזלים מתוך בארך: ויפרוץ מעיינותיך חוצה
ברחבות תלבי מים: יהיון לך לבדך ואין לזרים אתך: יהי מקורך ברוך
וישמח מאשת נעוריך: אילת אהבים ויעלת חן דדיה ירוך בכל עת
באהבתה תשגה תמיד: ולמה תשגה בני בזרה ותחבק חיק נכריה:
כי נתיבות יהוה דרכי איש וכל מעגלותיו כישלם עונותיו ילכדנו
את הרשע ובחבלי חטאתו יתמך: הוא ימות באין מוסר וברוב
אולתו ישגה: בני אם ערבת לרעך תקעת לזר כפיך: נוקשת באמרי פיך
נלכדת באמרי פיך: עשה זאת אימיך בני והצילי כי באת בכפת רעך לך
התרפס והלהב רעיך: אל תתן שינה לעיניך ותנומה לעפעפיך: הנצל
כצבי מיד וכציפור מיד יקוש: לך אל נמלה עיצל ראה דרכיה
וחכם: אשר אין לה קצין שוטר ומושל: תכין בקיץ לחמה אגרה
בקציר מאכלה: עד מתי עיצל תשכב מתי תקום משנתיך: מעט שנום
מעט תנומות מעט חבוק ידים לשכב: ובא כמהלך רישך ומחסרך
כאיש מגן: אדם בליעל איש און הלך עקשות פה: קרץ בעיניו מ
מולל ברגליו מורה באצבעותיו: תהפכך בלבו חרש רע בכל עת
מדיניים ישלח: על כן פתאום יבא אידו פתע ישברו ואין מרפא:
שש הנה שנא יהוה ושבע תועבות נפשו: עיניים רמות לשון שקר
וידים שופכות דם נקי: לב חרש מחשבות און רגלים מהירות
לרוץ לרעה: יפיח כזבים עד שקר ומשלח מדנים בין אחים: נצר
בני מצות אביך ואל תטש תורת אמך: קשרם על לבך תמיד
ענדם על גרגרתיך: בהתהלכך תנחה אתך בשכבך תשמר עליך
והקיצות היא תשיחך: כי נר מצוה ותורה אור והרך חיים תוכחת
מוסר: לשמרך מאשת רע מחלקת לשון נכריה: אל תחמד
יפיה בלבבך ואל תקחך בעפעפיה: כי בעד אשה זונה עד ככר
לחם ואשת איש נפש יקרה תצוד: היקחה איש אש בחיקו
ובגדיו לא תשרפנה: אם יהלך איש על הגחלים והגליו לא
תכוינה: כך הבא אל אשת רעהו לא ינקה כל הנגע בה: לא יבוזו
לגנב כי יגנוב למלא נפשו כי ירעב: ונמצא שלם שבעתים

את כל הון ביתו יתן: נאוף אשה חסר לב משחית נפשו הוא יעשנה:
נגע וקלון ימצא וחרפתו לא תמחה: כי קנאה חמת גבר ולא יחמל
ביום נקם: לא ישא פני כפר ולא יאבה כי תרבה שחד: בני שמר
אמרי ומצותי תצפן אתך: שמר מצותי וחיה תורתי כאישון
עיניך: קשרם על אצבעותיך כתבם על לוח לבך: אמר לחכמה
אחתי את ומדע לבינה תקרא: לשמרך מאשה זרה ומנכריה
אמריה החליקה: כי בחלון ביתי נשקפתי: ואראה בפתאים
אביינה בבנים נער חסר לב: עבר בשוק אצל פנתה ורך
ביתה יצער: בנשף ביום בערב יום באישון לילה ואפלה: והנה אשה
לקראתו שית זונה ונצורת לב: הומיה היא וסוררת בביתה לא
ישכנו רגליה: פעם בחוץ פעם ברחובות ואצל כל פנה תארב:
והחזיקה בו ונשקה לו העז פניה ואמר לו: זבחי שלמים
עלי היום שלמתי נדרי: על כן יצאתי לקראתך לשחר פניך
ואמצאך: מרבדים רבדתי ערשי חטבות אטון ממצרים:
נטפתי מרי לבי אהלים וקנמון: לכה נרוה דודים עד הבקר
נתעלסה באהבים: כי אין האיש בביתו הלך בדרך מרחוק: צ
צרור הכסף לקח בידו ליום הכסא יבוא ביתו: הטה מרוב לקחה
בחלק שפתיה תדחנו: הולך אחריה פתאם בשור אל טבח יבא
וכעכס אל מוסר אויל: עד יפלח חץ בכבדו כמהר יפף אל
פח ולא ידע כי בנפשו הוא: ועתה בנים שמעו לי והקשיבו
לאמרי פי: אל ישט אל דרכיה לבך אל תתע בנתיבותיה: כי
רבים חללים הפילה ועצומים כל הרגיה: דרכי שאול ביתה
יורדת אל חדרי מות: הלא חכמה תקרא ותבונה תתן קולה:
בראש מרומים על דרך בית נתיבות נצבה: ליד
שערים לפי קרת מבוא פתחים תרנה: אלכם אישים אקרא
וקולי אל בני אדם: הבינו פתאים ערמה וכסילים הבינו לב
שמעו כי נגידים אדבר ומפתח שפתי מישרים: כי אמת יהגה
חכ תעבת שפתי רשע: בצדק כל אמרי פי אין בהם נפתל ועקש:
כלם נכחים למבין וישרים למוצאי דעת: קחו מוסרי ואל כסף

ורעש מחרוץ נבחר וכיוצאה מעשקם ובצל חפיניך לא ישוו מה: אנני חכמה ש
שכנתי ערמה ודעת מזימות אמצא: יראת יהוה שנאת רע גאון
וגאון וגדרך רע ופי תהפכות שנאתי: לי עצה ותושיה אני בינה לי
גבורה: כי מלכים ימלכו ורוזנים יחקקו צדק: כי שרים ישורו
ונדיבים כל שפטי צדק: אני אהבי אהב ומשחרי ימצ
ימצאנני: עשר וכבוד את הון עתק וצדקה: טוב פריי מחרוץ
ומפז ותבואתי מכסף נבחר: בארח צדקה אהלך בתוך נתיבות
משפט: להנחיל אהבי יש ואוצרותיהם אמלא: יהוה קנה
ראשית דרכו קדם מפעליו מאז: מעולם נסכתי מראש מי
מקדמי ארץ: באין תהומות חוללתי באין מעינות נכבדי
מים: בטרם הרים הטבעו לפני גבעות חוללתי: עוד לא עשה
ארץ וחוצות וראש עפרות תבל: בהכינו שמים שם אני בחקו
חוג על פני תהום: באמיצו שחקים ממעל בעזוז עינות תהום:
בשומו לים חקו ומים לא יעברו פיו בחקו מוסדי ארץ:
ואהיה אצלו אמון ואהיה שעשועים יום יום משחקת לפנו
בכל עת: משחקת בתבל ארצו ושעשועי את בני אדם:
ועתה בנים שמעו לי ואשרי דרכי ישמרו: שמעו מוסר
וחכמו ואל תפרעו: אשרי אדם שמע לי לשקד על דלתי
יום יום לשמור מזוזת פתחי: כי מוצאי מצאי חיים ויפק
רצון מיהוה: וחטאי חמס נפשו כל משנאי אהבו מות:
חכמות בנתה ביתה חצבה עמודיה שבעה: טבחה
טבחה מסכה יינה אף ערכה שלחנה: שלחה נערותיה תקרא
על גפי מרומי קרת: מי פתי יסר הנה חסר לב אמרה לו: לכו
לחמו בלחמי ושתו ביין מסכתי: עזבו פתאים וחיו ואשרו
בדרך בינה: יסר לץ לקח לו קלון ומוכיח לרשע מומו:
אל תוכח לץ פן ישנאך הוכח לחכם ויאהבך: תן לחכם ויחכם
עוד הורע לצדיק ויסף לקח: תחלת חכמה יראת יהוה ודעת
קדושים בינה: כי בי ירבו ימיך ויוסיפו לך שנות חיים: אם
חכמת חכמת לך ולצית לבדך תשא: אשת כסילות הומיה

פתיות ובל ידעה מיה: וישבה לפתח ביתה על כסא מרומי קרת: לקרא
לעברי דרך המישרים אורחתם: מי פתי יסר הנה וחסר לב אמרה
לו: מים גנובים ימתקו ולחם סתרים ינעם: ולא ידע כי רפאים
שם בעמקי שאול קרואיה: משלי שלמה בן חכם ישמח
אב ובן כסיל תוגת אמו: לא יועילו אוצרות רשע וצדקה תציל
ממות: לא ירעיב יהוה נפש צדיק והוות רשעים יהדף: ראש
עשה כף רמיה ויד חרוצים תעשיר: אוגר בקיץ בן משכיל נרדם
בקציר בן מכיש: ברכות לראש צדיק ופי רשעים יכסה חמס:
זכר צדיק לברכה ושם רשעים ירקב: חכם לב יקח מצות ואויל
שפתים ילבט: הלך כתום ילך בטח ומעקש דרכיו יודע: קרץ
עין יתן עצבת ואויל שפתים ילבט: מקור חיים פי צדיק ופי
רשעים יכסה חמס: שנאה תעורר מדינים ועל כל פשעים תכסה
אהבה: בשפתי נבון תמצא חכמה ושבט לגו חסר לב: חכמים יס
יצפנו דעת ופי אויל מחתה קרבה: הון עשיר קריית עזו מחתה
דלי רישם: פעלת צדיק לחיים תבואת רשע לחטאת:
ארח לחיים שמר מוסר ועזב תוכחת מתעה: מכסה שנאה שפתי
שקר ומוציא דבה הוא כסיל: ברב דברים לא יחדל פשע וחש
שפתיו משכיל: כסף נבחר לשון צדיק לב רשעים כמעט:
שפתי צדיק ירעון רבים ואוילים בחסר לב ימותו: ברכת יהוה
היא תעשיר ולא יסף עצב עמה: כשחוק לכסיל עשות זמה
וחכמה לאיש תבונה: מגרת רשע היא תבאנו ותאות צדיקים
יתן: בעבור סופה ואין רשע וצדיק יסוד עולם: כחמץ לשנים
וכעשן לעינים כן העצל לשלחיו: יראת יהוה תוסיף ימים ושנו
רשעים תקצרנה: תקות צדיקים שמחה ותקות רשעים תאבד:
מעז לתם דרך יהוה ומחתה לפעלי און: צדיק לעולם בל ימוט
רשעים לא ישכנו ארץ: פי צדיק יגרב חכמה ולשון תהפכות
תכרת: שפתי צדיק ירעון רבים ופי רשעים תהפכות: מאזני מ
מרמיה תועבת יהוה ואבן שלמה רצונו: בא זדון ויבא קלון
ואת צנועים חכמה: תמת ישרים תנחם ומלת בגדים שודם:

לא יעיל הון ביום עברה וצדקה תציל ממות: צדקת תמים תישר־
דרכו וברשעתו יפל רשע: צדקת ישרים תציל להם ובהוות בגדים
ילכדו: במות אדם רשע תאבד תקוה ותוחלת אונים אבדה: צדיק
מצירה נחלץ ויבא רשע תחתיו: בפה חנף ישחית רעהו ובדעת
צדיקים יחלצו: בטוב צדיקים תעלץ קריה ובאבד רשעים רנה:
בברכת ישרים תרום קרת ובפי רשעים תהרס: בוזלרעהו חסר לב
ואיש תבונות יחרוש: הולך רכיל מגלה סוד ונאמן רוח מכסה
דבר: באין תחבולות יפל עם ותשועה ברב יועץ: רע יחרע כי ערב זר
ושנא תקעים בוטח: אשת חן תתמך כבוד ועריצים יתמכו עשר:
גמל נפשו איש חסד ועכר שארו אכזרי: רשע עשה פעלת שקר
וזורע צדקה שכר אמת: כן צדקה לחיים ומדרף רעה למותו: תועבת
עקשי לב ורצוני תמימי דרך: יד ליד לא ינקה רע וזרע צדיקים־
נמלט: נזם זהב באף חזיר אשה יפה וסרת טעם: תאות־
צדיקים אך טוב תקות רשעים עברה: יש מתעשר ואין כחשך עוד ויחשך
מיושר אך למחסר: נפש ברכה תרשין והמרוה גם הוא יורה: מרנע
מי יקימנו לאל ובורה לראשי מישרים: שחר טוב יבקש רצון:
והורש רעה תבואנו: בטוח בעשרו הוא יפל וכעלה צדיקים־
יפרחו: עכר ביתו יחל רוח ועבד אויל לחכם לב: פרי צדיק
עץ חיים ולוקח נפשות חכם: צדיק בארץ ישלם אף כי רשע
וחוטא: אהב מוסר אהב דעת ושונא תוכחת בער: טוב יפיק
רצון מיהוה ואיש מזמות ירשיע: לא יכון אדם ברשע:
ושרש צדיקים בל ימוט: אשת חיל עטרת בעלה ומרקב ע
בעצמותיו מבישה: מחשבות צדיקים משפט תחבלות רשעים
מרמה: דברי רשעים ארב דם ופי ישרים יצילם: הפוך
רשעים ואינם ובית צדיקים יעמוד: לפי שכלו יהלל איש
ונעוה לב יהיה לבוז: טוב נזלה ועבד לו מתכבד וחסר לחם:
יודע צדיק נפש בהמתו ורחמי רשעים אכזרי: עבד אדמתו
ישבע לחם ומרדף ריקים חסר לב: חבוד רשע מיצור רעים
ושרש צדיקים יתן: מקשש שפתים מוקש רע ויצא

מיצרה יבריק: מפרי פי איש ישבע טוב וגמול ידי אדם ישוב לו:
דרך אויל ישר בעיניו ושומע לעצה חכם: אויל ביום יודע בעסו
וכסה קלון ערום: יפיח אמנה יגיד צדק ועד שקרים מרמה:
יש בוטה כמדקרות חרב ולשון חכמים מרפא: שפת אמת תכון
לעד ועד ארגיעה לשון שקר: מרמה בלב חרשי רע וליועצי
שלום שמחה: לא יאנה לצדיק כל און ורשעים מלאו רע:
תועבת יהוה שקרי עקר ועשי אמונה רצונו: ארם ערום כסה
דעת ולב כסילים יקרא אולת: יד חרוצים תמשל ורמיה תהיה־
למס: דאגה בלב איש ישחנה ודבר טוב ישמחנה: יתר מרעהו
צדיק ודרך רשעים תתעם: לא יחרך רמיה ציד והון אדם־
יקר חרוץ באדם נדקה חיים ודרך נתיבה אל מות: בן חכם
ישמח אב וכסיל לאדם שמע בעדה: מפרי פי איש יאכל טוב ונפש
בגדים חמס: גיר עיו שקר נפשו פשיך שפתיו מחתה לו: ב
מתאוה ראין נפשו עיגל ונפש חריצים תדשן: לבר שקר ישנאנו
צדיק ורשע יבאיש ויחפיר: צדקה תיצר תם דרך ורשעה תסלף
חטאת: יש מתעשר ואין כל מתרושש והון רב: כפר נפש איש
עשרו ורש לא ישמע בגערה: אור צדיקים ישמח ונר רשעים
ידעך: רק בזדון יתן מישר ואת נועצים חכמה: הון מהבל ימעט
וקבץ על יד ירבה: תוחלת ממשכה מחלה לב ועץ חיים תאוה
באה: בז לדבר יחבל לו ויורא מצוה הוא ישלם: תורת חכם־
מקור חיים לסור ממוקשי מות: שכל טוב יתן חן ודרך
בגדים איתן: כל ערום יעשה בדעת וכסיל יפרש אולת:
מלאך רשע יפלכד ונגיד אמונים מרפא: ריש וקלון פו
פורע מוסר ושמר תכחת יכבד: תאוה נהיה תערב לנפש ו
ותועבה כסילים סור מרע: הולך את חכמים וחכם יקרע
כסילים ירוע: חטאים תרדף רעה ואת צדיקים ישלם טוב:
טוב ינחיל בני בנים וצפון ליצדיק חיל חוטא: רב אכל
ניר ראשים ויש בספה בלא משפט: חושך שובט שונאו
בנו ואהבו שחרו מוסר: צדיק אוכל לשובע נפשו וכטן

ובטוח רשעים תחסר׃ חכמות נשים בנתה ביתה ואולת בידיה תהרסנו׃
הולך בישרו ירא יהוה ונלוז דרכיו בזהו׃ בפי אויל חוטר גאות׃
ושפתי חכמים תשמרם׃ באין אלפים אבוס בר ורב תבואות בכח
שור׃ עד אמונים לא יכזב ויפיח כזבים עד שקר׃ בישר לץ חכמה
ואין ורעת לנבון נכחו׃ לך מנגד לאיש כסיל ובל ידעת שפתי
דעת׃ חכמת ערים הבין דרכו ואולת כסילים מרמיה׃ אויליב
יליץ אשם וכיו ישורים רצון׃ לב ידע מרת נפשו ובשמחתו לא
יתערב זר׃ בית רשעים ישמיד ואהל ישרים יפריח׃ יש ירחה
ישר לפני איש ואחריתה דרכי מות׃ גם בשחוק יכאב לב ואון
ואחריתה שמחה תוגה׃ מידרכיו ישבע סוג לב ומעליו איש
טוב׃ פתי יאמין לכל דבר ועדים יבין לאשרו׃ חכם ירא ויסר
מרע וכסיל מתעבר ובטח׃ קיצר אפים יעשה אולת ואיש מזמות
ישנא׃ נחלו פתאים אולת ועדומים יכתירו דעת׃ שחו רעים
לפני טובים ורשעים על שערי צדיק׃ גם לרעהו ישנא רש
ואהבי עשיר רבים׃ בז לרעהו חוטא ומחונן ענוים אשרי׃
הלא יתעו חרשי רע וחסד ואמת חרשי טוב׃ בכל עצב יהיה
מותר ודבר שפתים אך למחסור׃ עטרת חכמים עשרם ואולת
כסילים אולת׃ מציל נפשות עד אמת ויפח בוגדים מרמה׃
ביר את יהוה מבטח עז ולבניו יהיה מחסה׃ יראת יהוה מקור
חיים לסור ממוקשי מות׃ ברב עם הדרת מלך ובאפס לאום
מחתת רזון׃ ארך אפים רב תבונה וקצר רוח מרים אולת׃
חיי בשרים לב מרפא ורקב עצמות קנאה׃ עשק רל חרף
עשהו ומכבדו חנן אביון׃ ברעתו ידחה רשע ויחסה במותו
צדיק׃ בלב נבון תנוח חכמה ובקרב כסילים תיודע׃ צדקה
תרומם גוי וחסד לאמים חטאת׃ רצון מלך לעבד משכיל
ועבריתו תהיה מביש׃ מענה רך ישיב חימה ודבר עצב יעלה
אף׃ לשון חכמים היטיב דעת ופי כסילים יביע אולת׃ בכל
מקום עיני יהוה צפות רעים וטובים׃ מרפא לשון עץ חיים
וסלף בה שבר ברוח׃ אויל ינאץ מוסר אביו ושמר תוכחת

עשות רשע כי ביקרך יהוה כסא: רינון מלכים שפתי יצדק וכבר ישר
יאהב: חמת מלך מלאכי מות: ואיש חכם יכפרנה: באור פני מלך
חיים ורצונו כעב מלקוש: וקנה חכמה מה טוב מחרוץ וקנות
בינה נבחר מכסף: מסלת ישרים סור מרע שמר נפשו נצר
דרכו: לפני שבר גאון ולפני כשלון גבה רוח: טוב שפל רוח את
ענוים מחלק שלל את גאים: משכיל על דבר ימצא טוב
ובטח ביהוה אשריו: לחכם לב יקרא נבון ומתוק שפתים יסיף
לקח: מקור חיים שכל בעליו ומוסר אוילים אולת: לב חכם
ישכיל פיהו ועל שפתיו יסיף לקח: צוף דבש אמרי נועם
מתוק לנפש ומרפא לעצמים: יש דרך ישר לפני איש ואחריתה
דרכי מות: נפש עמל עמלה לו כי אכפה עליו פיהו: איש בליעל
כרה רעה ועל שפתיו כאש צרבת: איש תהפכות ישלח
מדון ונרגן מפריד אלוף: איש חמס יפתה רעהו והוליכו בדרך
לא טוב: עיצה עינון לחשב תהפכות קרץ שפתים מלה רעה:
עטרת תפארת שיבה בדרך צדקה תמצא: טוב ארך אפים
מגבור ומשל ברוחו מלכד עיר: בחיק יוטל את הגורל
ומיהוה כל משפטו: טוב פת חרבה ושלוה בה מבית מלא זבחי
ריב: עבד משכיל ימשל בבן מביש ובתוך אחים יחלק נחלה:
מצרף לכסף וכור לזהב ובחן לבות יהוה: מרע מקשיב על
שפת און שקר מזין על לשון הות: לעג לרש חרף עשהו שמח
לאיד לא ינקה: עטרת זקנים בני בנים ותפארת בנים
אבתם: לא נאוה לנבל לכסיל שפת יתר אף כי לנדיב שפתי
שקר: אבן חן השחד בעיני בעליו אל כל אשר יפנה ישכיל:
מכסה פשע מבקש אהבה ושונה בדבר מפריד אלוף: תחרת
גער במבין מיהבות בכסיל מאה: אך מרי יבקש רע ומלאך אכזרי
ישלח בו: פגוש דוב שכול באיש ואל כסיל באולתו:
משיב רעה תחת טובה לא תמוש רעה מביתו: פתר מים
ראשית מדון ולפני התגלע הריב נטוש: מצדיק רשע ומרשיע
צדיק שקץ יהוה גם שניהם: למה מחיר ביד

בסיל לקנות חכמה ולב אין: בכל עת אהב הרע ואח ליצרה יולד:
אדם חסר לב תוקע כף ערב ערבה לפני רעהו: אהב פשע אהב
מצה מגביה פתחו מבקש שבר: עקש לב לא ימצא טוב ונהפך
בלשונו יפל ברעה: ילד כסיל לתוגה לו ולא ישמח
אבי נבל: לב שמח ייטיב גיהה ורוח נכאה תוקש גרם: שחד
מחיק רשע יקח להטות ארחות משפט: את פני מבין חכמה ועיני
בסיל בקצה ארץ: בעס לאביו בן כסיל וממר ליולדתו: גם ענוש
ליצדיק לא טוב להכות נדיבים על ישר: חושך אמריו ידע
דעת יקר רוח איש תבונה: גם אויל מחריש חכם יחשב אטם שפתיו
נבון: תאוה יבקש נפרד בכל תושיה יתגלע: לא יחפץ כסיל
בתבונה כי אם בהתגלות לבו: בבא רשע בא גם בוז ועם קלון חרפה:
מים עמוקים דברי פי איש נחל נובע מקור חכמה: שאת פני
רשע לא טוב להטות יצדיק במשפט: שפתי כסיל יבאו בריב
ופיו למהללומות יקרא: פי כסיל מחיתה לו ושפתיו מוקש
נפשו: דברי נרגן כמתלהמים והם ירדו חדרי בטן: גם
מתרפא במלאכתו אח הוא לבעל משחית: חיבי סתר
בגדל עז שפ יהוה בו ירוץ צדיק ונשגב: הון עשיר קריית עזו
וכחומיה נשגבה במשכתו: לפני שבר יגבה לב איש ולפני
כבוד ענוה: משיב דבר בטרם ישמע אולת היא לו וכלמה:
רוח איש יכלכל מחלהו ורוח נכאה מי ישאנה: לב נבון יקנה
דעת ואזן חכמים תבקש דעת: מתן אדם ירחיב לו ולפני גדולים
ינחנו: צדיק הראשון בריבו ובא רעהו וחקרו: מרגורל ישבות
הגורל ובין עצומים יפריד: אח נפשע מכרית עז ומרוממים
בפרוץ ארכזון: מפרי פי איש תשבע נבוכ תבואת שפתיו
ישבע: מות וחיים ביד לשון ואהביה יאכל פריה: מי מצא אשה
מצא טוב ויפק רצון מיהוה: תחנונים ידבר רש ועז
יעשיר ענה עזות: איש רעים להתרועע ושוע אהב חבר
מאחב: טוב רש הולך בתומו מעקש שרכין והוא כסיל: גם
בבלי דעת נפש לא טוב ואץ ברגלים חוטא: אולת אדם

תפלה דרכן ושלי׳הוה ודעה לבו׃ הון וזכיות רעים רבים ורד
מרעהו יפרד׃ ער שקרים לא ינקה ויפיח בזמים לא ימלט׃
רבים יחלו פני נדיב ומל הריע לאיש מתן׃ כל אחי רש שנאהו
אף כי מרעהו רחקו ביומנו ומרדף אמרים לא המה׃ קנה לב אהב
נפשו שמר תבונה למוצא טוב׃ עד שקרים לא ינקה ויפיח
כזבים יאמר׃ לא נאוה לכסיל תענוג אף כי לעבד משל בשרים׃
שכל אדם האריך אפו ותפארתו עבר על פשע׃ נהם כפיר
זעף מלך ובטלו על עשב רביבו׃ הוה ליאביו בן כסיל ודלף
טרד מדיני אשה׃ בית והון נחלת אבות ומיהוה אשה משכלת׃
משכלת׃ עיבלה תעיל תרדמה ונפש רמיה תרעב׃ שמר
מיהוה שמר נפשו בוזה דרכו ימות׃ מלוה יהוה חונן דל
וגמלו ישלם לו׃ יסר בנך כי יש תקוה ואל המיתו אל תשא
נפשך׃ גדל חמה נשא ענש כי אם תציל ועוד תוסיף׃ שמע
עצה וקבל מוסר למען תחכם באחריתך׃ רבות מחשבות
בלב איש ועצת יהוה היא תקום׃ תאות אדם חסדו וטוב רש
מאיש כזב׃ יראת יהוה לחיים ושבע ילין בל יפקד רע׃ טמן
עצל ידו כי־גלחת גם אל פיהו לא ישיבנה׃ לץ תבה ופתי
יערים ומוכיח לנבון יבין דעת׃ משורר אב יבריח אם בן מביש
ומחפיר׃ חדל בני לשמע מוסר לשגות מאמרי דעת׃ ער
בלי־על יליץ משפט ופי רשעים יבלע און׃ נכונו ללצים
שפטים ומהלמות לגו כסילים׃ לץ היין הוה שכר ומל שגה
בו לא יחכם׃ פחד כפיר אימת מלך מתעברו חוטא נפשו׃
בנוה לאיש שבת כדרים ומל אויל ויגלע׃ מחרת עצל לא ן
יחרש ישאל בקיצו ואין׃ מים עמקים עצה בלב איש ואיש
תבונה ידלנה׃ רב אדם יקרא איש חסדו ואיש אמונים מי
ימצא׃ מתהלך בתמו יבריך אשרי בנו אחריו׃ מלך יושב
על כסא דין מזרה בעיניו כל רע׃ מי יאמר זכיתי לבי ט
טהרתי מחטאתי׃ אבן ואבן איפה ואיפה תועבת יהוה גם־
שניהם׃ גם במעלליו יתנכר נער אם זך ואם ישר פעלו׃

אזן שמעת ועין ראה יהוה עשה גם שניהם׃ אל תאהב שנה פן ת
תירש פקח עיניך שבע לחם׃ רע רע יאמר הקנה ואזל לו אז יתהל
יש זהב ורב פנינים וכלי יקר שפתי דעת׃ לקח בנדבי ערב זר וכער
בהמיה חבלהו׃ ערב לאיש לחם שקר ואחר ימלא פיהו חצץ׃
מחשבות בעיצה תכון ובתחבולות עשה מלחמה׃ גולה סוד
הולך רכיל ולפתה שפתיך לא תתערב׃ מקלל אביו ואמו ידך
בוער באישון חשך׃ נחלה מבוהלת בראשנה ואחריתה לא תבר ח׃
אל תאמר אשלמה רע קוה ליהוה ויושע לך׃ תועבת יהוה אבן
ואבן ומאזני מרמה לא טוב׃ מיהוה מיצעדי גבר ואדם
מה יבין דרכו׃ מוקש אדם ילע קדש ואחר נדרים לבקר׃
מזרה רשעים מלך וחכם וישב עליהם אופן׃ נר יהוה נש
נשמת אדם חופש כל חדרי בטן׃ חסד ואמת יצרו מלך וסעד
בחסד כסאו׃ תפארת בחורים כחם והדר זקנים שיבה׃ חברות
פצע תמרק רע ומכות חדרי בטן׃ פלגי מים לב מלך ביד
יהוה אל כל אשר יחפץ יטנו׃ כל דרך איש ישר בעיניו ותוכן
לבות יהוה׃ עשה צדקה ומשפט נבחר ליהוה מזבח׃ רום עינים
ורחב לב נר רשעים חטאת׃ מחשבות חרוץ אך למותר וכל
אץ אך לבחסור׃ פעל אוצרות בלשון שקר הבל נדף מבקשי
מות׃ שד רשעים יגרם כי מאנו לעשות משפט׃ הפכפך דרך
איש וזר וזך ישר פעלו׃ טוב לשבת על פנת גג מאשת מדינים
ובית חבר׃ נפש רשע אותה רע לא יחן בעיניו רעהו׃ בענש
לץ יחכם פתי ובהשכיל לחכם יקח דעת׃ משכיל ליצריק לבית
רשע מסלף רשעים לרע׃ אטם אזנו מזעקת דל גם הוא יקרא
ולא יענה׃ מתן בסתר יכפה אף ושחד בחיק חמה עזה׃ שמח
ליצריק עשות משפט ומחתה לפעלי און׃ אדם תועה מדרך
השכל בקהל רפאים ינוח׃ איש מחסור אהב שמחה אהב
יין ושמן לא יעשיר׃ כפר לצריק רשע ותחת ישרים בוגד
טוב שבת בארץ מדבר מאשת מדינים וכעס׃ אוצר נחמד
ושמן בנוה חכם וכסיל אדם תבלענו׃ רדף צדקה וחסד

ר׳ישמחיום יהוה ובבור׃ עיר ׀ ברים עלה חכם ויורד עז מבטחה׃
שמר פיו ולשנו שמר מיצרות נפשו׃ זר יחזיר לו שמן עושר
בעברת זרון׃ תאוה עיבל תמיתנו כי מיאנו ידור לעשות׃ כל היום
ההאוה תאוה ויצדיק יתן ולא יחשך׃ זבח רשעים תועבה אף כי ׀
בזמה ובימנו׃ ער כזבים יאבד ואיש שמע לנצח ידבר׃ עז
איש רשע בפניו וישר הוא יבין דרכו׃ אין חכמה ואין תבונה
ואין עצה לנגד יהוה׃ סוס מוכן ליום מלחמה וליהוה התשוע׃
נבחר שם מעושר רב מכסף ומזהב חן טוב׃ עשיר ורש נפגשו
עשה כלם יהוה׃ ערום ראה ונסתר ופתאים עברו ונענשו׃ עקב
ענוה יראת יהוה עשר וכבוד וחיים׃ צנים פחים בדרך עקש
שומר נפשו ירחק מהם׃ חנך לנער על פי דרכו גם כי יזקין
לא יסר ממנה׃ עשיר ברשוש ימשול ועבד לוה לאיש מלוה׃
זרע עולה יקצר און ושבט עברתו יכלה׃ טוב עין הוא יבורך
כי נתן מלחמו לדל׃ גרש לץ ויצא מדון וישבות דין וקלון׃
אהב טהר לב חן שפתיו רעהו מלך׃ עיני יהוה נצרו
דעת ויסלף דברי בגד׃ אמר עצל ארי בחוץ בתוך רחבות
ארצח׃ שוחה עמוקה פי זרות זעם יהוה יפל שם׃ אולת קשו
קשורה בלב נער שבט מוסר ירחיקנה ממנו׃ עשק דל להרבות לו
נתן לעשיר אך למחסור׃ הט אזנך ושמע דברי חכמים ולבך
תשית לדעתי׃ כי נעים כי תשמרם בבטנך יכנו יחדו על שפתיך׃
להיות ביהוה מבטחך הור עתיך היום אף אתה׃ הלא כתבתי לך
שלשים במועצות ודעת׃ להודיעך קשט אמרי אמת להשיב
אמרים אמת לשלחך׃ אל תגזל דל כי דל הוא ואל תדכא
עני בשער׃ כי יהוה יריב ריבם וקבע את קבעיהם נפש׃ אל
תתרע את בעל אף ואת איש חמות לא תבוא׃ פן תאלף ארחתו
ולקחת מוקש לנפשך׃ אל תהי בתקעי כף בערבים מישאות׃
אם אין לך לשלם למה יקח מישכבך מתחתך׃ אל תסג גבול
עולם אשר עשר אבותיך׃ חזית איש מהיר במלאכתו לפני
מלכים יתיצב בל יתיצב לפני חשכים׃ כי תשב ללחום את

מושלין תבין את אשר לפניך׃ ושמת סכין בלעיך אם בעל נפש אתה׃
אל תתאו למטעמותיו והוא לחם כזבים׃ אל תיגע להעשיר מבינתך
הדל׃ התעוף עיניך בו ואינבנו כי עשה יעשה לו כנפים כנשר ועף
השמים׃ אל תלחם את לחם רע עין ואל תתאו למטעמותיו׃ כי כמו
שער בנפשו כן הוא אכול ושתה יאמר לך ולבו בל עמך׃ פתך אכלת
תקיאנה ושחת דבריך הנעימים׃ באזני כסיל אל תדבר כי יבוז
לשכל מליך׃ אל תסג גבול עולם ושדי יתומים אל תבא׃ כי גאלם
חזק הוא ירים את ריבם אתך׃ הביאה למוסר לבך ואזניך לאמרי
דעת׃ אל תמנע מנער מוסר כי תכנו בשבט ולא ימות׃ אתה
בשבט תכנו ונפשו משאול תציל׃ בני אם חכם לבך ישמח
לבי גם אני׃ ותעלזנה כליותי בדבר שפתיך מישרים׃ אל יקנא
לבך בחטאים כי אם ביראת יהוה כל היום׃ כי אם יש אחרית
ותקותך לא תכרת׃ שמע אתה בני וחכם ואשר בדרך לבך׃ אל
תהי בסבאי יין בזוללי בשר לפיו׃ כי סבא וזולל יורש וקרעים
תלביש נומה׃ שמע לאביך זה ילדך ואל תבוז כי זקנה אמך׃
אמת קנה ואל תמכר חכמה ומוסר ובינה׃ גול יגיל אבי צדיק
יולד חכם וישמח בו׃ ישמח אביך ואמך ותגל יולדתך׃ תנה בני
לבך לי ועיניך דרכי תרצנה׃ כי שחת עמוקה זנה ובאר צרה
נכריה׃ אף היא כחתה תארב ובגדים באדם תוסיף׃ למי אוי
למי אבוי למי מדונים למי שיח למי פצעים חנם למו חכלי
עופים׃ למאחרים על היין לבאים לחקר ממסך׃ אל תרא יין כי
יתאדם כי יתן בכוס עינו יתהלך במישרים׃ אחריתו כנחש
ישך וכצפעוני יפריש׃ עיניך יראו זרות ולבך ידבר תהפכות
והיית כשכב בלב ים וכשכב בראש חבל׃ הכוני בל חליתי
הלמוני בל ידעתי מתי אקיץ אסיף אבקשנו עוד׃ אל
תקנא באנשי רעה ואל תתאו להיות אתם׃ כי שד יהגה לבם
ועמל שפתיהם תדברנה׃ בחכמה יבנה בית ובתבונה יתמוך׃
ובדעת חדרים ימלאו כל הון יקר ונעים׃ גבר חכם בעוז
ואיש דעת מאמץ כח׃ כי בתחבלות תעשה לך מלחמה

ותשועה ברב יועץ׃ ראמות לאויל חכמות בשערי לא יפתח פיהו׃ ס
מחשב להרע לו בעל מזימות יקרא־שו׃ זמת אוילת חטאת ותועבת
לאדם לץ׃ התרפית ביום יצרה יגר בחכה׃ היכל לקחים לצוה ומטו ם
להדג אם תחשך׃ כי תאמר הן לא ידענו זה הלוא תוכן לבות׃
הנאל דיכר בפשך הוא ורע והשיב לאדם כפעלו׃ אכל כב־ י
רבש בר טוב ומרפה מחריך על חבר׃ בן רעה חכמה לנפשך אם־
מיצאת ויש אחריתה ותקותך לא תכרת׃ אל תאר רשע לנוה
יצריק אל תשרר רשיעו׃ כי נשבע יפל יצריק חמש ורשעים יכשלו
ברעה׃ בנפל איבך אל תשמח ובהכשלו אל יגל לבך׃ פן ׀
יראה יהיה רע בעיניו והשיב מעליו אפו׃ אל תתחר במרעים
אל תקנא ברשעים׃ כי לא תהיה אחרית לרע נר רשעים ידעך׃
ירא את יהוה בני ומלך עם שובים אל תתערב׃ כי פתאום
יקום אידם ופיד שניהם מי יודע׃ גם אלה לחכמים אמר הכר פנים
במשפט לא טוב׃ אמר לרשע יצריק אתה יקבהו עמים יזעמו
יזעמוהו לאמים׃ ולמוכיחים ינעם ועליהם תבא ברכת טוב׃
שפתים ישק משיב דברים נכחים׃ הכן בחוץ מלאכתך
ועתדה בשדה׃ ואל תהי עד חנם ברעך
והפתית בשפתיך׃ אל תאמר כאשר עשה לי כן אעשה לו
אשיב לאיש כפעלו׃ על שדה איש עיבל עברתי ועל כרם אדם
חסר לב׃ והנה עלה כלו כסוהו קמשונים פני חדליהם ונדר־
אבניו נהרסה׃ ואחזה אבכי אשיתה לבי ראיתי לקחתי מוסר׃
מעט שנות תנומות מעט תיבוך ידים לשכב׃ ובא־
כמתהלך רישך ומחסריך כאיש מגן׃ גם אלה משלי שלמה
אשר העתיקו אנשי חזקיה מלך יהודה׃ כבוד אלהים הסתר
דבר וכבוד מלכים חקר דבר׃ שמים לרום וארץ לעמק ולב
מלכים אין חקר׃ הגזו כיסם מבספת ויצא ליבוחה כלי׃ הגזו
רשע לפני מלך וכסא בצדק נכון׃ אל תתהדר לפני מלך
וכמקום גדולים אל תעמד׃ כי טוב אמור לך עלה הנה־
מהשפיל לפני נדיב אשר ראו עיניך׃ אל תצא לריב

מהר פן מה תעשה באחריתה בהכליס אתך רעך׃ רוכך ריב את
רעך וסוד אחר אל תגל׃ פן יחסרך שמיעורכתך לא תשוב׃ ת
תקחי זאב במשובות בקת רבר רבור של אפצין׃ נדם והכ וחר־ לי
כתם מוכיח חכם על אזן שמיעת׃ כיבנת שלג בזמ קיציר יציר־
נאמן לשלחין ונפש אדניו ישיבו׃ נשיאים ורוח וגשם אין ׃
איש מתהלל במתת שקר׃ באחד אפים יפתה קציץ ולשון רכה
תשבר גרם׃ דבש מיצאת אכל דיך פן תשבעבו והקאתו׃ הוקר־
רגלך מבית רעך פן ישבעך ושנאך׃ מפיץ וחרב וחץ שנון
איש ענה ברעהו עד שקר׃ שן רעה ורגל מערת מבטח בוגד
ביום צרה׃ מעירה בגד ביום קרה חמיץ על נתר ושר בשירים
על לב רעה׃ אם רעב שנאך האכילהו לחם ואם צמא־ א
השקהו מים׃ כי גחלים אתה חתה על ראשו ויהוה ישלם לך׃
רוח צפון תחולל גשם ופנים נזעמים לשון סתר׃ טוב שבת
על פנת גג מאשת מדורים וכית חבר׃ מים קרים על נפש
עיפה ושמועה טובה מארץ מרחק׃ מעין נרפש ומקור
משחת יצריק מוט לפני רשע׃ אכל רבש הרפות לא טוב וחקר
בבורים כבוד׃ עיר פרוצה אין חומה איש אשר אין מעצר לרוחו׃ ס
כשלג בקיץ וכמטר בקציר כן לא נאוה לכסיל כבוד׃ כצפור
לנוד כדרור לעוף כן קללת חנם לא תבוא׃ שוט לסוס ומתג
לחמור ושבט לגו כסילים׃ אל תען כסיל באולתו פן תשוה
לו גם אתה׃ ענה כסיל באולתו פן יהיה חכם בעיניו׃ ס
מקיצה רגלים חמס שותה שלום דברים ביד כסילו׃ דלין
שוקים מדסח ומשל בפי כסילים׃ כיצרור אבן במרגמה
כן נותן לכסיל כבוד׃ חוח עלה ביד שכור ומשל בפי כסילי ס׃
רב מחולל לכל ושוכר עברים׃ כלב שב על
קיאו כסיל שונה באולתו׃ ראית איש חכם בעיניו תקוה
לכסיל ממנו׃ אמר עצל שחל בדרך אריה בין הרחבות׃
דלת תסב על ציריה ועצל על מטתו׃ טמן עצל ידו־
כצלחת בליאה להשיבה אל פיו׃ חכם עצל בעיניו משבעה

משיבי טעם׃ מחזיק באזני כלב עבר ומתעבר על־ריב לא־לו׃
כמתלהלה היורה זיקים חיצים ומות׃ כן איש רמה את־רעהו
ואמר הלא משחק אנכי׃ באפס עצים תכבה אש ובאין נרגן
ישתק מדון׃ פחם לגחלים ועצים לאש ואיש מדוכים לחרי־
ריב׃ רמזי נרגן כמתלהלמים והם ירדו חדרי בטן׃ כמס
כיהים מיעפה על־חרש שפתים רלקים ולב רע׃ בשפתו ינכר
שונא ובקרבו ישית מרמה׃ כי יחנן קולו אל תאמן כי־ כי
שבע תועבות בלבבו תכסה שנאתו במשואון תגלה רעתו ב
בהקל׃ בריח שחת בה יפל וגולל אבן אליו תשוב׃ לשון
שקר ישנא יכין ופה חלק יעשה מדרחה׃ אל־תתהלל ביום־
מחר כי־לא תדע מה־ילד יום׃ יהללך זר ולא פיך נכרי ואל
שפתיך׃ כבד אבן ונטל החול וכעס אויל כבד משניהם׃
אכזריות חמה ושטף אף ומי יעמיד לפני קנאה׃ טוב־
תוכחת מגלה מאהבה מהחרית׃ נאמנים פצעי אוהב ונע
רעתרות נשיקות שונא׃ נפש שבעה תבוס נופת ונפש ר
רעבה כל־מר מתוק׃ כציפור נודדת מן־קנה כן איש נודד
ממקומו׃ שמן וקטרת ישמיח לב ומתק רעהו מיעצת־
נפש׃ רעך ורעה אביך אל תעזוב ובית אחיך אל תבא ביום
אידך טוב שכן קרוב מיא רחוק׃ חכם בני ושמח לבי ואש
ואשיבה חרפי דבר׃ ערום ראה רעה נסתר פתאים עברו
ונענשו׃ חח בגדרפי ערב זר ובעד כפיה חבלהו׃ מכרך
רעהו בקול גדול בקרה השכם הללה תחשב לו׃ רלת־
נדף ביום סגריר וחשת מדונים נשתוה׃ צפניה יצפן ז
רוחן ושמן ימינו יקרא׃ ברזל בברזל יחד ואיש יחד־
פני רעהו׃ נוצר תאנה יאכל פריה ושמר אדניו יכבד׃
כמים הפנים לפנים כן לב האדם לאדם׃ שאול ואבדון
לא תשבענה ועינה האדם לא תשבענה׃ מיצרף לכסף וכור
לזהב ואיש לפי מהללו׃ אם תכתש את־האויל במכתש
בתוך הריפות בעלי לא תסור מעליו אולתו׃ ידע תדע ז

פני נאנף שית לבך לעדרים׃ כי לא לעולם חסן ואם נזר לדר
דור׃ גלה חציר וכרא רשא ונאספו עשבות הרים׃ כבשים
ללבושך ומחיר שדה עתודים׃ ודי חלב עזים ללחמך ללחם־
ביתך וחיים לנערותיך׃ נסר ואין רדתך רשעו־ריקים בכפיר
ישפטו׃ כפשע ארץ רבים שריה ובאדם מבין יודע כן יאריך׃
גבר רש ועשק דלים מטר סוחף ואין לחם׃ עזבי תורה יהללו
רשע ושמרי תורה יתגרבם׃ אנשי רע לא יבינו משפט ומ
ומבקשי יהוה יבינו כל׃ טוב רש הולך בתמו מעקש שרכוס
והוא עשיר׃ נוצר תורה בן מבין ורעה זוללים יכלים אביו׃ מרבה
הון בנשך וכתרבות לחנן דלים יקבצנו׃ מסיר אזנו משמ ע
תורה גם תפלתו תועבה׃ משגה ברדך רע בשחתו הוא יפל
ותמימים ינחלו טוב׃ חכם בעיניו איש עשיר ורל מבין
יחקרנו׃ בעלץ יגרקיכ ובהה תפארת ובקום רשעים יחפש
אדם׃ בדבקה פשעים לא ייכלח ומודה ועזב ירחם׃ אשרי־
אדם מפחד תמיד ומקשה לבו יפל־מרעה׃ אדי צוהם ורוב
שוקק משל רשע על עם דל׃ נגיד חסר התבונה ורב מע
מעשקות שנאי ביצע יאריך ימים׃ אדם עשק בדם־
נפש ער בור ובוס אל יתמכו בו׃ הולך תמים ישע ופעק ש
דרכים יפל באחת׃ עבר ארבתן ישבע לחם ומרדף ריקים
ישבע רוש׃ איש אמנות הרבכות ואץ להעשיר לא ינק ת
הכר פנים לא טוב ועל פת לחם יפשע גבר׃ נבהל להון איש
רע עין ולא ידע כי חסר יבאנו׃ מוכיח אדם אחרי־חן ימצא
מחליק לשון׃ גזל אבין ואכין ואמר אין פשע חבר־
הוא לאיש משחית׃ רחב בפש יגיה מדון ובטוח על־יהוה
ישרון׃ בטח בלבו הוא כסיל והלך בחכמה הוא ימלט׃ בוחן
לרש אין מחסור וכעלים עוביורם מאורות׃ בקום רשעים
יסתר אדם ובאבדם ירבו צדיקים׃ איש תוכחות מקשה־
ערף פתע ושבר ואין מרפא׃ ברבות צדיקים ישמח העם
ובמשל־רשע ינאנח עם׃ איש אהב חכמה ישמח אביו

ורגיה דברות ואבר הון׃ מלך במשפט יעמיד ארץ ואיש
תרומות יהרסנה׃ גבר מיחליק על רעהו רשת פורש על
פעמיו׃ בפשע איש רע מוקש ויצריק ירון ושמח׃ ורע יכ
ידרוך ריק דליק רשע לא יבין דעת׃ אנשי לצון יפיחו קריה
וחכמים ישיבו אף׃ איש חכם בשפט את איש אויל ורהד ושׂ
ושחק ואין נחת׃ אנשי רמים ישפאום ותם וישרים יבקשו נפשו׃
כל רוחו יוציא כסיל וחכם באחור ישבחנה׃ משל מחשים
על דבר שקר כל משרתיו רשעים׃ רש ואיש תככים נפגשו
מאיר עיני שניהם יהוה׃ מלד שפתי באמת ולים פעמו
לער יבון׃ שבט ותוכחת יתן חכמה ונער משלח מביש
אמו׃ ברבות רשעים ורבה פשע ויצריק כמפלתם יראו׃
יסר׃ בנך ויניחך ויתן מערנים לנפשך׃ באין חזון יפרע עם
ושמר תורה יאשריהו׃ כדבריך לא יסר עבד כי יבין ואין
מענה׃ חזית איש אץ בדבריו תקוה לכסיל ממנו׃ מלפנך מ
מנער עבדו ואחריתו יהיה מנון׃ איש אף יגרה מדון ובעל
חמה רב פשע׃ גאות אדם תשפילנו ושפל רוח יתמך כבוד׃
חלק עם גנב שנא נפשו אלה ישמע ולא יגיד׃ חרדת אדם
יתן מוקש ובטח ביהוה ישגב׃ רבים מבקשים פני מושל
ומיהוה משפט איש׃ תועבה ינרי קים איש עול ותועבה
רשע ישר דרך׃ דברי אגור בן יקה המשא נאם הגבר
לאיתיאל לאיתיאל ואוכל׃ כי בער אנכי מאיש ולי
בינת אדם לי׃ ולא למדתי חכמה וקדשים אדע׃ מי עלה
שמים וירד מי אסף רוח בחפניו מי צרר מים בשמלה
מי הקים כל אפסי ארץ מה שמו ומה שם בנו כי תדע׃
כל אמרת אלוה צרופה מגן הוא לחוסים בו׃ אל תוסף על
דבריו פן יוכיח בך ונכזבת׃ שתים שאלתי מאתך אל
תמנע ממני בטרם אמות׃ שוא ודבר כזב הרחק ממני רש
ועשר אל תתן לי הטריפני לחם חקי׃ פן אשבע וכחשתי
ואמרתי מי יהוה ופן אורש וגנבתי ותפשתי שם אלהי׃

אל תלשן עבד אל אדניו פן יקללך ואשמת׃ דור אביו יקלל
ואת אמו לא יברך׃ דור טהור בעיניו ולא רחץ צואתו׃ דור
מה רמו עיניו ועפעפיו נשאו׃ דור חרבות שניו ומאכלות
מתלעותיו לאכל עניי מארץ ואביוני מאדם׃ לעלוקה
שתי בנות הב הב שלש המה לא תשבענה ארבע לא אמרו
הון׃ שאול ועוצר רחם ארץ לא שבעה מים ואש לא א
אמרה הון׃ עין תלעג לאב ותבוז ליקהת אם יקרוה ערבי
נחל ויאכלוה בני נשר׃ שלשה המה נפלאו ממני וארבע
לא יודעתים׃ דרך הנשר בשמים ודרך נחש על צור דרך
אניה בלב ים ודרך גבר בעלמה׃ כן דרך אשה מנאפת
אכלה ומחתה פיה ואמרה לא פעלתי און׃ תחת שלשה רגזה
ארץ ותחת ארבע לא תוכל שאת׃ תחת עבד כי ימלוך ונבל
כי ישבע לחם׃ תחת שנואה כי תבעל ושפחה כי תורש גב
גבירתה׃ ארבעה הם קטני ארץ והמה חכמים מחכ
מחכמים׃ הנמלים עם לא עז ויבינו בקיץ לחמם׃ שפנים
עם לא עצום וישימו בסלע ביתם׃ מלך אין לארבה
חיצא חציץ כלו׃ שמומית בידים תתפש והיא בהיכלי מלך׃
שלשה המה מטיבי צעד וארבעה מטיבי לכת׃ לביש
גבור בבהמה ולא ישוב מפני כל׃ זרזיר מתנים או תאו ש
ומלך אלקום עמו׃ אם נבלת בהתנשא ואם זמות יד לפה׃
כי מיץ חלב יוציא חמאה ומיץ אף יוציא דם ומיץ
אפים יוציא ריב׃ דברי למואל מלך משא אשר יסרתה
אמו׃ מה ברי ומה בר בטני ומה בר נדרי׃ אל תתן לנשים
חילך ודרכיך למחות מלכין׃ אל למלכים למואל אל
למלכים שתו יין ולרוזנים אן שכר׃ פן ישתה וישכח
מחקק ושנה דין כל בני עני׃ תנו שכר לאבד ויין למרי
נפש׃ ישתה וישכח רישו ועמלו לא יזכר עוד׃ פתח פיך
לאלם אל דין כל בני חלף׃ פתח פיך שפט צדק ודין עני
ואביון׃ אשת חיל מי ימצא ורחוק מפנינים מכרה׃

בכית בה לב בעלה ושלל לא יחסר: גמל לתהו טוב ולא רע כל
ימי חייה: דרשוה צמר ופשתים ותעש בחפץ כפיה: היתה
באניות סחר ממרחק תביא לחמה: ותקם בעוד לילה ותתן טרף
לביתה וחק לנעריתיה: זממה שדה ותקחהו מפרי כפיה נטע
כרם: חגרה בעוז מתניה ותאמץ זרועותיה: טעמה כי טוב
סחרה לא יכבה בלילה נרה: ידיה שלחה בכישור וכפיה תמכו
פלך: כפה פרשה לעני וידיה שלחה לאביון: לא תירא לביתה
משלג כי כל ביתה לבוש שנים: מרבדים עשתה לה שש וא
ארגמן לבושה: נודע בשערים בעלה בשבתו עם זקני
ארץ: סדין עשתה ותמכר וחגור נתנה לכנעני: עוז והדר
לבושה ותשחק ליום אחרון: פיה פתחה בחכמה ותורת חסד
בלשונה: צופיה הליכות ביתה ולחם עצלות לא תאכל: קמו בניה ואשרוה
בעלה ויהללה: רבות בנות עשו חיל ואת עלית על כלנה: שקר
כלבב ובל יראת יהוה היא תתהלל: תנו לה מפרי ידיה ויהללוה
בשערים מעשיה: [illegible]

זה בחרתיך זה תעודתיך זה חליפתיך זה
תחתיך זה תגרש ואיתה ואתה פורש
לחיים טובים זה הולך ואיתה זאתה
תולך לחיים טובים

בה

כוכבי אהליך יעקב ומשכנותיך ישראל ואני
ברוב חסדיך אבוא ביתיך
אשתחוה אל היכל קדשך
ביראתיך "אשתחוה אל היכל
היכל קדשך ואודה את שמך
שמך על חסדך ועל אמיתיך
כי הגדלת על כל שמך אמ
אמיתיך אני קראתיך כי
תענני את הטי אזנך לי ו ע
ושמע אמרתי ראני ביגי
ביגיך אחזה פניך אשבעך
כהקיץ תמונתיך "ראנכ
תפילתי לך יי עת ריצון ו
אלהים ברוב חסדיך ענני
באמת ישעיך "

שמחתי באומרים לי בית
יי נלך "אחת שאלתי מא
כיאת יי אותה אבקש "
שבתי בבית יי כל ימי חיי
לחזות בנועם יי ולבקר
בהיכלו "רגלי עמדה במי

במשור במקהלים אברך
את יי "ברוך יי אלהי ישר מן
העולם ועד העולם "

אחד

עולם אשר מלך בטרם כל
יציר נברא לעת נעשה
בחפצו כל אזי מלך שמו
נקרא ואחרי בהלות הכל
לבדו ימלוך נורא והוא
היה והוא הווה והוא יהיה
בתפארה והוא אחר ואין
שיבי להמשיל לו ולהחביר
בלי ראשית ובלי תכלית ולו
העוז והמשרה והוא אלי
וחי גואלי וצור חבלי ביום
יצרה והוא ינסכי ומנוסי
מנס כוסי ביום אקרא בת
בידו אפקיד רוחי בעת אי
ישן ואעירה ועם רוחי
גויתי יי לי ולא אירא

נחיבי ביראותיך לצדקה
שוחרי הישר לפני דרכ
ורמזין "

ברוך

אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על נטיל
ידים "ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר יצר את האדם בחכמ
וברא בו נקבים נקבים חללים חללים גלוי וידוע לפני כסא כבודך
שאם יפתח אחד מהם או יסתם אחד מהם שאי אפשר להתז
להתקיום ולעמוד לפניך אתה יי רופא כל בשר ומפליא
לעשות "אלהי נשמה שנתתה בי טהורה אתה יצרתה
ואתה נפחתה בי ואתה מישמרה בקרבי ואתה עתיד ליטלה
ממני ולהחזירה בי לעתיד לבא וכל זמן שהיא בקרבי מודה אני ל
לפניך יי אלהי ואלהי אבותי ריבון כל המעשים
אדון כל הנשמות בא יי המחדיר נשמות לפגרים מתים "בא יי
אלהינו מלא אשר נתן לשכוי בינה להבחין בין יום ובין לילה "

באיאמה	שלא עשני גוי "	באיאמה	שלא עשני עבד "
באיאמה	שלא עשני אשה	באיאמה	מהביה שפלים "
באיאמה	פוקח עורים "	באיאמה	מלביש ערומים "
באיאמה	זוקף כפופים "	באיאמה	מתיר אסורים "
באיאמה	רוקע הארץ על המים	באיאמה	אשר הכין מצעדי
באיאמה	שעשה לי כל צרכי "	באיאמה	אזור ישר בגבורה "
באיאמה	עוטר ישר בתפארה	באיאמה	המעביר שבה מ

מעיני ותנומה מעפעפי " יהי רצון מלפניך יי אלהי ו

אלהי אבותי שתרגילנו בתורתך ודבקנו במצותיך ואל אבא
אתה לידי חטא ולא לידי עבירה ועון ולא לידי נסיון ולא לידי
בזיון ואל ישלוט בי יצר הרע ודבקני ביצר טוב ועות אדון
יצרי להתעבד לך ותננו לחן ולחסד ולרחמים בעיניך ובעיני
כל רואינו ותגמלנו חסדים טובים בא"י גומל חסדים טובים
לעבדי ישראל. יהי רצון י"י אלהי ואלהי אבותי שתגילנו היום
וכל יום מעזי פנים ומעזות פנים מאדם רע ומחבר רע מ/
משכן רע ומפגע רע ומשטין המשחית מדין קשה ומבעל
דין קשה בין בן ברית בין שאינו בן ברית" ריבון כל העולמי
לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנוניגו לפניך כי על רחמי
הרבים מה אנו ומה חיינו ומה חסדנו ומה צדקנו ומה ישעגו
ומה כחנו ומה גבורתנו מה נאמר לפניך י"י אלהינו ואלהי י
אבותינו הלא כל הגבורים כאין לפניך ואנשי השם כלא היו
וחכמים כבלי מדע ונבונים כמלי השכל כי ג מעשיהם תהו
וימי חייהם הבל לפניך ומותר האדם בן הבהמה אין כי הכל
הבל" אבל אנחנו עמך בני בריתך בני אברהם אוהבך שנשב
ששבעת לו בהר המוריה זרע יצחק יחידו שנעקד על גבי המזבח
עדת יעקב בנך בכורך שמאהבת אותו ומשמחתך ש
ששמחת בו וקראת את שמו ישראל וישורון" ולפיכך אנחנו
חייבין להודות לך ולשבחך ולפארך ולברך ולקדש את שמך
ולתן שבח והודיה לשמך ואשרינו מה טוב חלקנו ומה נעים
גורלנו ומה יפה ירשתנו ואשרינו שאנו משכימים ומעריבי
כל יום ואומרים: שמע ישראל י"י אלהינו י"י אחד" אתה הוא
עד שלא נברא העולם ואתה הוא משנברא העולם אתה
הוא בעולם הזה ואתה הוא לעולם הבא קדש את שמך על
מקדישי שמך וקדש את שמך בעולמך וכישועתך תרום
ותגביה קרננו בא"י מקדש את שמו ברבים" אתה הוא לבדך
אלהינו בשמים ובארץ ובשמי שמים העליונים אתה הוא
ראשון ואתה הוא אחרון ומבלעדיך אין אלהים הבן קורץ

מארכא בנפות הארץ ויחיד וידען כל באי עולם בי אתה הוא האלהים
לבדך לכל ממלכות הארץ אתה עשית את השמים ואת הארץ
ואת הים ואת כל אשר בם ומי בכל מעשה ידיך בעליונים או ב
בחתונים שיאמר לך מה תעשה: אבינו שבשמים עשה עמ
עמנו חסד בעבור שמו הגדול הנקרא עלינו וקיים לנו מה ש
שהבטחתנו בעת ההיא אביא אתכם ובעת קבצי אתכם ופעית
כי אתן אתכם לשם ולתהלה בכל עמי הארץ בשובי את שבותי
לעיניכם: אמור י"י" ברוך אתה י"י אלהינו מלך העולם אשר קדשנו
במצותיו וציונו לעסוק בדברי תורה" הערב נא י"י אלהינו את
דברי תורתך בפינו ובפי עמך בית ישראל ונהיה אנחנו וצאצ
וצאצאי עמך בית ישראל כלנו יודעי שמך ולומדי תורתך
בא"י המלמד תורה לעמו ישראל" באי"א כוה אשר בחר בנו
מכל העמים ונתן לנו את תורתו בא"י נותן התורה" וידבר י"י"
אל משה לאמר" צו את בני ישראל ואמרת אליהם את קרבני
לחמי לאשי ריח ניחוחי תשמרו להקריב לי במועדו ואמרת
להם זה האשה אשר תקריבו לי"י כבשים בני שנה תמימים
שנים ליום עולה תמיד: את הכבש אחד תעשה בבקר ואת
הכבש השני תעשה בין הערבים: ועשירית האיפה סולת ל/
למנחה בלולה בשמן כתית רבעית ההין: עולת תמיד העשוי
בהר סיני לריח ניחוח אשה לי"י: ונסכו רביעית ההין לכבש
האחד בקדש הסך נסך שכר לי"י: ואת הכבש השני תעשה
בין הערבים כמנחת הבקר ובנסכו תעשה אשה ריח ניחוח לי"י

איזהו מקומן של זבחים קדשי קדשים שחיטתן בצפון
וקבול דמן בכלי שרת בצפון ורג
ודמן טעון הזיה על בין הבדים
ועל הפרוכת ועל מזבח הזהב
מתנה אחת מהן בעבמת שוחי
הדם היה שופך על יסוד מערבי של מזבח החיצון אם לא

זה סדר המנחה ובירם השבי
שני כבשים בני שנה תמי
תמימים ושני עשרונים
בלולת מנחה בלולה בשמן
ונסכו עולת שבת בשבתו
על עולת התמיד ונסכו

נתנלא עכב" פרים המשרפים
ושעירים הנשרפים שחיטתן
ביעפון וקבול רמך בכלי שרת
ביעפון ורמך טעון הזיה על
הפרוכת ועל מזבח הזהב מ/
מתנה אחת מהן מעכבת
שיהיו הדם היה שופך על
יסוד מיערבית של מזבח
החיצון אם לא עכב" אלו
ואלו נשרפים בכית הדשן
חטאות היבור והוחיר יאלו
חן חטאות היבור שעירי יו
ראשי חדשים ושל מועדות
שחיטתן ביעפון וקבול רמך
בכל שרת ביעפון ורמך טעון
ארבע מתנות על ארבע ק
קרנות מיזבח עלה בבש ופנה
לסובב וכא לו לקרן דרומית
מזרחית מזרחית צפונית מערבית מערבית דרומי
שיהיו הדם היה שופך על יסוד הדרומי ונאכלין לפנים כך
היה לעיכ לזכרי כהונה בכל מיאכל ליום ולילה עד חיצות"
היולה קדש קדשים שחיטתן ביעפון וקבול רמך בכלי
שרת ביעפון ורמך טעון שתי מתנות שהן ארבע וטעונין
הפשט ונתוח וכליל לאשיכ" זבחי שלמי יעבור ואשכיורת
אלו הן אשמות אשם גזלות אשם מעילות אשם שפחה
חרופה אשם נזיר אשם מצורע אשם תלוי שחיטתן כ
ביעפון וקבול רמך בכלי שרת ביעפון ורמך טעון שתי מ
מתנות שהן ארבע ונאכלין לפנים מן הקלעים לזכרי
כהונה בכל מיאכל ליום ולילה עד חיצות "התורה ואילו

ורבאישי חרשיבה תקרובו
עולה ליל פרים בני בקר שנים
ואיל אחד בששים בני שנה
שבעה תמימים ושלשה
עשרונים סלת מנחה בלולה
בשמן לפר האחד ושני עשר
עשרונים סלת מנחה בלולה
בשמן לאיל האחד ועשרו
עשרון סלת מנחה בלולה בש
לכבש האחד עולה ריח ניחוח
אשה ליל ונסכיהם חצי הין
יהיה לפר ושלישית ההין ל
איל ורביעית ההין לכבש
זין זאת עולת חדש בחדשו
לחדשי השנה ושעיר עזים
אחד לחטאת ליל על עולת
התמיד יעשה ונסכו"

נזיר קדשים קלים שחיטתן בכל מקום בעזרה ורמן טעון שתו
מתנות שהן ארבע ונאכלין בכל העזר לכל אדם בכל מיאכל
ליום ולילה עד חיצות" הבורם מהם ביוצא בהם אלא שז
שהמורם נאכל לבהנים לנשיהם ולבניהם ולעבדיהם"
שלמים קדשים קלים שחיטתן בכל מקום בעזרה ורמן
טעון שתי מתנות שהן ארבע ונאכלין בכל העזר לכל אדם
בכל מיאכל לשני ימים וליל אחד" הבורם מהם ביוצא בהם
אלא שהמורם נאכל לבהנים לנשיהם ולבניהם ולעבדיהם"
הבכור והמעשר והפסח קדשים קלים שחיטתן בכל מקום
בעזרה ורמן טעון מתנה אחת ובלבד שיתן בשער היסור שנה
באבילתן" הבכור נאכל לבהנים והמעשר לכל אדם ונאכלין בכל
העזר בכל מיאכל לשני ימים וליל אחד" הפסח אינו נאכל אלא
בליל ואינו נאכל אלא עד חיצות ואינו נאכל אלא למנויו:
ואינו נאכל אלא ינלי" רבי ישמעאל אומר בשלש עשרה מדות
התורה נדרשת בהן מקל וחומר ומגזרה שוה מבנין אב מכתוב
אחד ומבנין אב משני כתובים מכלל ופרט מפרט וכלל בלל
ופרט וכלל אי אתה דן אלא כעין הפרט מכלל שהיא יוצא
לפרט ומפרט שהוא יוצא לכלל כל דבר שהיה בכלל ויצא מן
הכלל ללמד לא ללמד על עצמו יצא אלא ללמד על הכלל כלו
יצא כל דבר שהיה בכלל ויצא לטעון טעון אחד שהוא כענינו
יצא להקל ולא להחמיר כל דבר שהיה בכלל ויצא לטעון טעו
אחר שלא כענינו יצא להקל ולהחמיר כל דבר שהיה בכלל
ויצא לדון בדבר החדש אי אתה יכול להחזירו לכללו עד ש
שיחזיר בו לך הכתוב לכללו בפירוש דבר הלמד מענינו ודבר
הלמד מסופו יכול שכן בתוכחת המכחישיך את זה ער שיבא
הכתוב השלישי ויכריע ביניהם " יכי יעון אלפעך" [illegible]
שובעה בית הוקדש בחתית ביוסין ושן חלקין מרגיתה

ברוך שיאמר והיה העולם כרוך הוא ברוך עושה בי אשר
ברוך אומר ועושה ברוך גוזר ומקיים ברוך

בירחם על הארץ ברוך מזרחם על הבריאות ברוך משלם שכר טוב
טוב ליראיו ברוך חי לעד וקים לנצח ברוך פודה ומציל ברוך
שמך ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם האל אב הרחמן המהולל
בפי עמו משבח ומפואר בלשון חסידיו ועבדיו ובשירי דוד
עבדך נהללך יי אלהינו בשבחות ובזמירות ונגדלך ונשבחך
ונפארך ונזמליך ונזכיר שמך מלכינו אלהינו יחיד חי העלם
העולמים מלך משבח ומפואר עדי עד שמו הגדול ברוך אתה
יי מלך מהלל בתושבחות

הודו ליי קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו שירו
לו זמרו לו שיחו בכל נפלאותיו התהללו בשם
קדשו ישמח לב מבקשי יי דרשו יי ועזו בקשו
פניו תמיד זכרו נפלאותיו אשר עשה מפתיו ומשפטי
פיהו זרע ישראל עבדו בני יעקב בחירין הוא יי אלהינו בכל הארץ
משפטיו זכרו לעולם בריתו דבר צוה לאלף דור אשר כרת את
אברהם ושבועתו ליצחק ויעמידיה ליעקב לחק לישראל ברית
עולם לאמר לך אתן ארץ כנען חבל נחלתכם בהיותכם מתי מספר
כמעט גרים בה ויתהלכו מגוי אל גוי וממלכה אל עם אחר לא
הניח לאיש לעשקם ויוכח עליהם מלכים אל תגעו במשיחי ובנביאי
אל תרעו שירו ליי כל הארץ בשרו מיום אל יום ישועתו
ספרו בגוים את כבודו בכל העמים נפלאותיו כי גדול יי ומהלל
מאד נורא הוא על כל אלהים כי כל אלהי העמים אלילים ויי שמים
עשה הוד והדר לפניו עז וחדוה במקומו הבו ליי משפחות עמים
הבו ליי כבוד ועז הבו ליי כבוד שמו שאו מנחה ובאו לפניו השתחוו
ליי בהדרת קדש חילו מלפניו כל הארץ אף תכון תבל
בל תמוט ישמחו השמים ותגל הארץ ויאמרו בגוים יי מלך
ירעם הים ומלאו יעלץ השדה וכל אשר בו אז ירננו עצי
היער מלפני יי כי בא לשפוט את הארץ הודו ליי כי טוב כי לעו
לעולם חסדו ואמרו הושיענו אלהי ישענו וקבצנו והצילנו
מן הגוים להודות לשם קדשך להשתבח בתהלתך ברוך יי

אלהי ישראל מן העולם ועד העולם ויאמרו כל העם אמן והלל ליי
רוממו יי אלהינו והשתחוו להדום הגלין קדוש הוא רוממו יי אלהינו
והשתחוו להר קדשו כי קדוש יי אלהינו והוא רחום יכפר
עון ולא ישחית והרבה להשיב אפו ולא יעיר כל חמתו אתה
יי לא תכלא רחמיך ממנו חסדך ואמתך תמיד יצרוני זכר
רחמיך יי וחסדיך כי מעולם המה תנו עז לאלהים על ישראל
גאותו ועזו בשחקים נורא אלהים ממקדשיך אל ישראל הוא
נותן עז ותעצמות לעם ברוך אלהים אל נקמות יי אל נקמות הופיע
הנשא שפטי הארץ השב גמול על גאים לי הישועה
על ברכתך סלה יי צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה
יי צבאות אשרי אדם בוטח בך יי הושיעה המלך יעננו ביום
קראנו הושיעה את עמך וברך את נחלתך ורעם ונשאם עד
העולם נפשינו חכתה ליי עזרנו ומגננו הוא כי בו ישמח לבנו
כי בשם קדשו בטחנו יהי חסדך יי עלינו כאשר יחלנו לך
הראנו יי חסדך וישעך תתן לנו קומה עזרתה לנו ופדנו למען
אמתך אלהינו המעלך מארץ מצרים הרחב פיך ואמלאהו
אשרי העם שככה לו אשרי העם שיי אלהיו ואנכי בחסדך בטחתי
יגל לבי בישועתך אשירה ליי כי גמל עלי

מזמור להודות הריעו ליי כל הארץ עבדו את יי
בשמחה באו לפניו ברננה דעו כי יי
הוא אלהים הוא עשאנו ולא אנחנו עמו
וצאן מרעיתו באו שעריו בתודה חצרותיו בתהלה הודו לו
ברכו שמו כי טוב יי לעולם חסדו ועד דר ודר אמונתו

למנצח מזמור לדוד השמים מספרים כבוד
ומעשה ידיו מגיד הרקיע יום ליום
יביע אמר ולילה ללילה יחוה דעת אין
אמר ואין דברים בלא נשמע קולם בכל הארץ יצא קום
ובקצה תבל מליהם לשמש שם אהל בהם והוא כחתן
יצא מחפתו ישיש כגבור לרוץ ארח מקצה השמים מוצאו

ותקופתך על קיומתם ואין נסתר מחמתו תורתך תמימה מישוב
נפש עדותיך נאמנה מחכימת פתי פקודיך ישרים משמחי
לב מצותיך ברה מאירת עינים יראתך טהורה עומדת לעד
ומשפטיך אמת יחדיו הנחמדים מזהב ומפז רב
ומתוקים מדבש ונפש עבדך נזהר בהם בשמרם
עקב רב שגיאות מי יבין מנסתרות נקני גם מזדים
חשך עבדך אל ימשלו בי אז איתם ונקיתי מפשע רב
יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגאלי׃

לוך

משנותו את טענתך לפני אבימלך ויגרש
וילך אברהם את יי בכל עת תמיר תהלתו
בפי ביי תתהלל נפשי ישמעו ענוים
וישמחו גדלו ליי אתי ונרוממה שמו יחדיו דרשתי את
יי וענני ומכל מגוריתי הצילני הביטו אליו ונהרו ופניהם
אל יחפרו זה עני קרא ויי שמע ומכל צרותיו הושיענו יחנה
מלאך יי סביב ליריאיו ויחלצם טעמו וראו כי טוב יי אשרי
הגבר יחסה בו יראו את יי קדשיו כי אין מחסור ליראיו כ
כפירים רשו ורעבו ודורשי יי לא יחסרו כל טוב לכו בנים
שמעו לי יראת יי אלמדכם מי האיש החפץ חיים אהב ימים
לראות טוב נצור לשונך מרע ושפתיך מדבר מרמה
סור מרע ועשה טוב בקש שלום ורדפהו עיני יי אל צדיקים
ואזניו אל שועתם פני יי בעשי רע להכרית מארץ זכרם
צעקו ויי שמע ומכל צרותם הצילם קרוב יי לנשברי לב
ואת דכאי רוח יושיע רבות רעות צדיק ומכולם יצילנו
יי שומר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה תמותת
רשע רעה ושנאי צדיק יאשמו פדה יי נפש עבדיו ולא
יאשמו כל החוסים בו ׃

תפלה

למשה איש האלהים אדני מעון אתה
היית לנו בדר ודר בטרם הרים יולד
ותחולל ארץ ותבל ומעולם ועד עולם

ברכות נוסח הגלגל

אתה אל תשב אנוש עד דכא ותאמר שובו בני אדם כי אלף שנים
בעיניך כיום אתמול כי יעבר ואשמורה בלילה זרמתם שנה
בבקר כחציר יחלף בבקר יציץ וחלף לערב ימולל ויבש
כי כלינו באפך ובחמתך נבהלנו שתה עונתינו לנגדך
ונסתרנו לאור פניך כי כל ימינו פנו בעברתך כלינו
שנינו כמו הגה ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורות
שמונים שנה ורהבם עמל ואון כי גז חיש ונעפה
מי יודע עז אפך וכיראתך עברתך לנכונת ימינו כן הודע
ונבא לבב חכמה שובה יי עד מתי והנחם על עבדיך
שבענו בבקר חסדך ונרננה ונשמחה בכל ימינו שמחנו
כימות עניתנו שנות ראינו רעה יראה אל עבדיך פעלך
והדרך על בניהם ׃

ויחי

נועם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה
מוכנה עלינו ומעשה ידינו כוננהו ׃
ישב בסתר עליון בצל שדי יתלונן אמר ליי
מחסי ומצודתי אלהי אבטח בו כי הוא יצילך מפח יקוש
מדבר הות באברתו יסך לך ותחת כנפיו תחסה צנה
וסחרה אמתו לא תירא מפחד לילה מחץ יעוף יומם ׃
מדבר באפל יהלך מקטב ישוד צהרים יפל מצדך אלף
ורבבה מימינך אליך לא יגש רק בעיניך תביט ושלמת
רשעים תראה כי אתה יי מחסי עליון שמת מעונך לא
תאנה אליך רעה ונגע לא יקרב באהלך כי מלאכיו יי
יצוה לך לשמרך בכל דרכיך על כפים ישאונך פן תגף
באבן רגלך על שחל ופתן תדרך תרמוס כפיר
ותנין כי בי חשק ואפלטהו אשגבהו כי ידע שמי יקראני
ואענהו עמו אנכי בצרה אחלצהו ואכבדהו אורך ימים
אשביעהו ואראהו בישועתי ׃

הללויה

הללו את שם יי הללו עבדי יי שעמדים בבית יי בחצרות בית

אלהיכם הללו יה כי טוב יקי זמרו לשמו כי נעים כי יעקב בחר לו
יה ישראל לסגלתו כי אני ידעתי כי גדול יקי ואדנינו מכל אלהים
כל אשר חפץ יקי עשה בשמים ובארץ בימים ובכל תהומות
מעלה נשיאים מקצה הארץ ברקים למטר עשה מוציא
רוח מאוצרותיו שהכה בכורי מצרים מאדם עד בהמה שלח
אותות ומופתים בתוככי מצרים בפרעה ובכל עבדיו
שהכה גוים רבים והרג מלכים עצומים לסיחון מלך האמרי
ולעוג מלך הבשן ולכל ממלכות כנען ונתן ארצם נחלה
נחלה לישראל עמו יקי שמך לעולם יקי זכרך להור ורור כי ידין
יקי עמיו יתנחם ועבדי הגוים בסת וזהב מעשה ידי אדם פה
להם ולא ידברו עינים להם ולא יראו אזנים להם ולא יאזינו
אף אין יש רוח בפיהם כמוהם יהיו עושיהם וכל אשר בטחו
בהם בית ישראל ברכו את יקי בית אהרן ברכו את יקי בית הלוי
ברכו את יקי יראי יקי ברכו את יקי ברוך יקי מציון שכן ירושלים
הללו יה

חודש

לי"ג כי טוב כי לעולם חסדו
הודו לאלהי האלהים כלח
הודו לאדני האדונים
לעושה נפלאות גדלות לבדו כלח"
לעושה השמים מתבונה כלח"
לרוקע הארץ על המים כלח"
לעשה אורים גדלים כלח"
את השמש לממשלת ביום כלח"
את הירח וכוכבים לממשלות בלילה
למכה מצרים בבכוריהם כלח"
ויוצא ישראל מתוכם כלח"
ביד חזקה ובזרוע נטויה כלח"
לגזר ים סוף לגזרים כלח"
והעביר ישראל בתוכו ונער פ

חודש

לי"ג בגבורה
כמעל עשתה
זכורון לו שירך
לך שיר חדש
הטיבך בגן פ
בתרועה כי ?
ישר דבר יקי ;
וכל מעשהו
באמונה אותם
ימרקה ומישפט
חסדו יקי לאיה
הארץ מלאה יקי

שמים נעשו וחרון פיו ׃ ונעריה וחולו בים סוף כלח׳
וכל יעבאם פונם כנד מיי למולוך עמון במדבר כלח׳
ויתן ארצם נחלה למכה מלכים גדולים כלח׳
נחלה לישראל עבדו ויהוה מלכותו ירומו כל כלח׳
ויהוה זכרך לדר דר מלך האמרי כלח׳
כי ידין יקי עמו ועל עבדיו יתנחם ולעוג מלך הבשן כלח׳
ואל כל מלכי האמר מכרון שבתו השבית אלפל ונשמי הארץ הזאת
יוכר לכם המכין אל כל מעשיהם אין הצילו בנשיעבדים חלל וגבורו
לא ינצל ברב כח שקר הסוס לתשועה וברוב חילו לא ימלט הנה
עין יקי אל יריאיו ולמיחלים לחסדו להציל ממות נפשם ולחיות
בדעב נפשינו חיכתה ליקי עזרינו ומגיננו הוא כי בו ישמח לבינו כי
בשם קדשו בטחנו כי יהי חסדך יקי עלינו כאשר יחלנו לך׃

מזמור

שיר ליום השבת טוב להודות ליקי ולזמר
לשמך עליון להגיד בבקר חסדך ואמונתך
בלילות עלי עשור ועלי נבל על הגיון פ
כי שמחתני יקי בפעלך במעשה ידיך ארנן מה גדלו מ
מאד עמקו מחשבותיך איש בער לא ידע וכסיל לא
יבין את זאת בפרוח רשעים כמו עשב ויציצו כל פועלי און להשמ
להשמדם עדי עד ואתה מרום לעולם יקי כי הנה אויביך יקי כי הנה
אויביך יאבדו יתפרדו כל פעלי און ותרם כראים קרני בלותי כי
בשמן רענן ותמט עיני בשורי בקמים עלי מרעים תשמענה

אזני שריך תשמר יפרח באורך בלבנון ישגו שתולים בבית יי׳ שיגיות
אלהינו יפריחו עוד יגובון בשיבה רשינים ורעננים יהיו להגיד
כי ישר יי׳ צורי ולא עלתה בו׳ יי׳ מלוך גאות לבש לבש יי׳ עוז
התאזר אף תיכון תבל בל תמוט נכון כסאך מאז מעולם אתה
נשיאנו נהרות יי׳ נשאו נהרות קולם ישאו נהרות דכיהם׳ מקולות
מים רבים אדירים משברי ים אדיר במרום יי׳ עדותיך נאמנו מאד
לביתך קדש יי׳ לאורך ימים׃

יהי

יהי כבוד יי׳ לעולם ישמח יי׳ במעשיו׃ יהי שם יי׳ מבורך
מעתה ועד עולם׃ מהולל שם יי׳ על כל גויים יי׳ על השמים כבודו׃ יי׳
שמך לעולם יי׳ זכרך לדר ודר׃ יי׳ בשמים הכין כסאו ומלכותו
בכל משלה׃ ישמחו השמים ותגל הארץ ויאמרו בגוים יי׳ מלך׃ יי׳
מלך יי׳ ימלך לעולם ועד׃ יי׳ מלך עולם ועד אבדו גוים
מארצו׃ יי׳ הפיר עצת גוים הניא מחשבות עמים׃ רבית בלבב
איש ועצת יי׳ היא תקום׃ עצת יי׳ לעולם תעמוד מחשבות לבו
לדור ודור׃ כי הוא אמר ויהי הוא יצה ויעמוד׃ כי בחר יי׳ בציון
אויה למושב לו׃ כי יעקב בחר לו יה לישראל לסגלתו׃ כי לא יטוש
יי׳ את עמו ונחלתו לא יעזוב׃ והוא ריחום יכפר עון ולא
ישחית והרבה להשיב אפו ולא יעיר כל חמתו׃

אשרי תמימי דרך ההולכים בתורת יי׳׃

אשרי

אשרי יושבי ביתיך עוד יהללוך סלה׃ אשרי העם
שככה לו׃ אשרי העם שיי׳ אלהיו׃ תהלה לדוד
ארוממך אלהי המלך ואברכה שמך לעולם
ועד׃ בכל יום אברכך ואהללה שמך לעולם ועד׃ גדול יי׳ ומהולל
מאד ולגדלתו אין חקר׃ דור לדור ישבח מעשיך
וגבורותיך יגידו׃ הדר כבוד הודך ודברי נפלאתיך אשיחה
ועזוז נוראותיך יאמרו וגדולתך אספרנה׃ זכר רב טובך
ינבועו חנון ורחום יי׳ ארך אפים וגדול חסד׃ טוב יי׳
לכל ורחמיו על כל מעשיו׃ יודוך יי׳ כל מעשיך וחסידיך

יברכוכה כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו׃ להודיע לבני האדם
גבורתיו וכבוד הדר מלכותו׃ מלכותך מלכות כל עולמים ומם
וממשלתך בכל דור ודור׃ סומך יי׳ לכל הנופלים ויזקף כל הכפופים׃ עיני כל אליך
ישברו ואתה נותן להם את אכלם בעתו׃ פותח את ידיך ומשביע
לכל חי רצון׃ צדיק יי׳ בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו׃ קרוב יי׳ לכל
קוראיו לכל אשר יקראוהו באמת׃ רצון יראיו יעשה ואת
שועתם ישמע ויושיעם׃ שומר יי׳ את כל אוהביו ואת כל הרשעים
ישמיד׃ תהלת יי׳ ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו׃
לעולם ועד׃ ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה׃

הללויה

הללי נפשי את יי׳ אהללה יי׳ בחיי אזמרה
לאלהי בעודי׃ אל תבטחו בנדיבים בבן אדם
אין תשועה׃ תצא רוחו ישוב
לאדמתו ביום ההוא אבדו עשתנותיו׃ אשרי שאל יעקב
בעזרו שברו על יי׳ אלהיו׃ עשה שמים וארץ את הים ואת כל
אשר בם השומר אמת לעולם׃ עשה משפט לעשוקים נותן
לחם לרעבים׃ יי׳ מתיר אסורים׃ יי׳ פוקח עורים׃ יי׳ זוקף כפופים׃
יי׳ אהב צדיקים׃ יי׳ שמר את גרים יתום ואלמנה יעודד ודרך
רשעים יעות׃ ימלוך יי׳ לעולם אלהיך ציון לדר ודר הללויה׃

הללויה

כי טוב זמרה אלהינו כי נעים נאוה תהלה׃
בונה ירושלם יי׳ נדחי ישראל יכנס׃ הרפא
לשבורי לב ומחבש לעצבותם׃ מונה
מספר לכוכבים לכולם שמות יקרא׃ גדול אדוננו ורב כח ולתבונתו
אין מספר׃ מעודד ענוים יי׳ משפיל רשעים עדי
ארץ׃ ענו ליי׳ בתודה זמרו לאלהינו בכינור׃ המכסה שמים בעבים
המכין לארץ מטר המצמיח הרים חציר ועשב לעבדת אדם׃
לתת לבהמה לחמה לבני ערב אשר יקראו׃ לא בגבורת הסוס יחפץ ולא בשוקי
האיש ירצה׃ רוממה יי׳ אל ציון אתך המיהללויה׃ לחכדון
ירושלים את יי׳ הללי אלהיך ציון׃ כי חזק בריחי שעריך ברך
בניך בקרבך׃ השם בגבולך שלום חלב חטים ישביעך׃ השולח

אמרתו ארץ ער מיהרה ירדץ דבריך הנותן שלג כצמר כפור
יפזר משליך קרחו כפיתים לפני קרתו מי יעמוד ישלח
דברו וימסם ישב רוחו יזלו מים מגיד דברין ליעקב חוקיו
ומשפטיו לישראל לא עשה כן לכל גוי ומשפטים בל
ידעום הללויה׃

הללויה

הללו את שם יי מן השמים הללוהו
במרומים הללוהו כל מלאכיו הללוהו כל צבאיו׃
הללוהו כל כוכבי אור הללוהו שמי השמים
והמים אשר מעל השמים יהללו את שם יי כי הוא צוה
ונבראו ויעמידם לעד לעולם חוק נתן ולא יעבור׃ הללו את
יי מן הארץ תנינים וכל תהומות אש וברד שלג וקיטור
רוח סערה עושה דברו ההרים וכל גבעות עץ פרי וכל ארזים
החיה וכל בהמה רמש וצפור כנף׃ מלכי ארץ וכל לאומים
שרים וכל שופטי ארץ בחורים וגם בתולות זקנים עם נערים
יהללו את שם יי כי נשגב שמו לבדו הודו על ארץ ושמים
וירם קרן לעמו תהלה לכל חסידיו לבני ישראל עם קרובו הללויה׃

הללויה

שירו ליי שיר חדש תהלתו בקהל
חסידים׃ ישמח ישראל בעושיו בני
ציון יגילו במלכם׃ יהללו שמו במחול
בתוף וכינור יזמרו לו׃ כי רוצה יי בעמו יפאר ענוים
בישועה׃ יעלזו חסידים בכבוד ירננו על משכבותם׃ רוממות
אל בגרונם וחרב פיפיות בידם׃ לעשות נקמה בגוים תוכחות
בלאומים׃ לאסור מלכיהם בזיקים ונכבדיהם בכבלי ברזל
לעשות בהם משפט כתוב הדר הוא לכל חסידיו הללויה׃

הללויה

הללו אל בקדשו הללוהו ברקיע עזו הללוהו בגבורתיו הללוהו כרוב גדלו׃ הללוהו בתקע שופר׃ הללוהו
בנבל וכינור׃ הללוהו בתוף ומחול הללוהו במיתרים ועוגב׃
הללוהו בצלצלי שמע׃ הללוהו בצלצלי תרועה כל הנשמה

הנשמה תהלל יה הללויה׃ כל הנשמה

ברוך

יי לעולם אמן ואמן׃ ברוך יי מציון שוכן
ירושלם הללויה׃ ברוך יי אלהים אלהי ישראל עזל
עושה נפלאות לבדו וברוך שם כבודו לעולם
וימלא כבודו את כל הארץ אמן ואמן׃ וכרך דוד את יי לעיני
כל הקהל ויאמר דוד ברוך אתה יי אלהי ישראל אבינו הוא עולם
ועד עולם לך יי הגדולה והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי
כל בשמים ובארץ לך יי הממלכה והמתנשא לכל לראש׃
והעשר והכבוד מלפניך ואתה מושל בכל בידך כח וגבורה׃
ובידך לגדל ולחזק לכל אתה אלהינו מודים אנחנו לך ומהללים
לשם תפארתך׃ ואתה הוא יי לבדך אתה עשית את השמים
ושמי השמים וכל צבאם הארץ וכל אשר עליה הימים וכל
אשר בהם ואתה מחיה את כלם וצבא השמים לך
משתחוים׃ ואתה הוא יי האלהים אשר בחרת באברם׃ והוצאתו
מיור כשדים ושמת שמו אברהם׃ ומצאת את לבבו נאמן לפניך
וכרות עמו הברית לתת את ארץ הכנעני החתי האמרי והפרזי
והיבוסי והגרגשי לתת לזרעו׃ ותקם את דבריך כי צדיק אתה׃
והרא את ענוי אבותינו במצרים ואת זעקתם שמעת על ים־
סוף׃ ותתן אותות ומופתים בפרעה ובכל עבדיו ובכל עם ארצו
כי ידעת כי הזידו עליהם ותעש לך שם כהיום הזה׃ והים בקעת
לפניהם ויעברו בתוך הים ביבשה׃ את רודפיהם השלכת במצולת
כמו עופרת במים אדירים עדים׃

וישע

יי ביום ההוא את ישראל מיד מצרים׃
וירא ישראל את מצרים מת על שפת־
הים׃ וירא ישראל את היד הגדולה אשר
עשה יי במצרים ויראו העם את יי ויאמינו ביי ובמשה עבדו׃

אז ישיר משה ובני ישראל את השירה
הזאת ליי ויאמרו לאמר׃ אשירה ליי כי גאה גאה סוס ורכבו ׃
רפה כים׃ עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה׃

יתגדל

ויתקדש שמיה רבא בעלמא די ברא כרעותיה
וימליך מלכותיה בחייכון וביומיכון ובחיי
דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו
אמן · יהא שמיה רבא מברך לעלם ולעלמי
עלמיא · יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה
ויתהלל שמיה דקודשא בריך הוא לעילא מכל ברכתא ושירתא
תושבחתא ונחמתא דאמירן בעלמא ואמרו אמן · ועינן הש
יהון · ויומר החזן קדישא · כרכו את יי המבורך · ושנין הענו
ברוך יי המבורך לעולם ועד · ויתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם
וישתבח שמו של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא יחרון ויכוערין
אין לנו מלך אלא אתה · אלהינו בשמים ועזרינו כרוך אתה יי אלהינו
מלכנו לעולם ועד · :

ברוך

אתה יי אלהינו מלך
יוצר אור ובורא חשך
עושה שלום
ובורא את הכל המאיר
לארץ ולדרים
עליה ברחמים ובמתים
מחדש בכל יום תמיד
מעשה בראשית · מה רבו מעשיך יי כלם בחכמה עשית מלאה
הארץ קנינך המלך המרומם לבדו מאז המשובח והמפואר
והמובבא מימות עולם אלהי עולם ברחמיך הרבים רחם על צורנו
עזנו שגב משגבינו מגן ישענו משגב בעדנו את מחנך גבל
דיעה הבין ופעל זהרי חמה טוב יצר בנוה לשמו מאורות
נתן סביבות עזו פגות צבאיו קדושים רוממי שדי מספרים
כבוד אל וקדושתו · תתברך יי אלהינו על שבח מעשה ידיך
ועל מאורי אור שעשית יפארוך סלה · תתברך צורנו

זה אלי ואנהו אלהי אבי וארוממנהו · יי איש מלחמה יי שמו · מי
מרכבות פרעה וחילו יריה בים ומבחר
שלישיו טבעו בים סוף · תהומות יכסיומו ירדו במצולות כמו א
אבן · ימינך יי נאדרי בכח · ימינך יי תרעץ
אויב · וברב גאונך תהרס קמיך תשלח חרונך יאכלמו כקש · וברוח
אפך נערמו מים · נזבו כמו נד נזלים
קפאו תהומות בלב ים · אמר אויב ארדוף אשיג אחלק שלל
תמלאמו נפשי · אריק חרבי תורישמו ידי
ידי · נשפת ברוחך כסמו ים · גללו כעופרת במים אדירים · מי
כמכה באלים יי · מי כמוכה נאדר בקדש ·
נורא תהלת עשה פלא · נטית ימינך תבלעמו ארץ · נחית
בחסדך עם זו גאלת · נהלת בעזך אל
נכון קדשך · שמעו עמים · ירגזון · חיל אחז · ישבי פלשת · אז
נבהלו אלופי אדום · אילי מואב · יאחזמו
יאחז · מו · רעד · נמוגו כל ישבי כנען · תפל עליהם אימתה ·
ופחד · בגדול זרועך · ידמו · כאבן · עד —
ישבוד עמך יי · עד · יעבור · עם זו קנית · תעבור · ותטעמו · בהר —
נחלתך · מכון לשבתך · פעלת יי · מקדש
אדני · כוננו ידיך · יי · ימלוך · לעולם ועד · כי · לי · המלוכה —
ומושל בגוים · ועלו מושיעים · בהר · ציון · לשפוט את הר —
עשו · והיתה · לי · המלוכה · והיה · יי · למלך · על כל · הארץ · ביום
ההוא · יהיה · יי · אחד · ושמו · אחד · ומפורסם הוא לאמר · ישתבח

ישתבח

שמך לעד מלכינו · האל · המלך · הגדול
והקדוש · בשמים · ובארץ · כי לך · נאה
יי · אלהינו · ואלהי · אבותינו · שיר · ושבחה
הלל · וזמרה · עז · וממשלה · נצח · גדולה · וגבורה · תהלה · ותפארת
קדושה · ומלכות · ברכות · והודאות · מעתה · ועד · עולם · אתה · אל
מלך · גדול · בתושבחות · אל · ההודאות · אדון · הנפלאות · האוהב
הבוחר · בשירי · זמרה · מלך · אל · חי · העולמים · יתגדל

מלמינו הוא אלינו כורא קדושים ישתבח שמו לנצח מלכנו
יוצר משרתים ואשר משרתיו כלם עומדים ברום עולם
משמיעים ביראה יחד בקול דברי אלהים חיים ומלך עולם
כלם אהובים כלם ברורים כלם גבורים כלם עושים באימה
ויראה קוניהם וכלם פותחים את פיהם בקדושה ובטהרה ובשי
ובשורה ובזמרה ומברכין ומשבחין ומפארין ומעריצין
ומקדישין וממליכין את שם האל המלך הגדול הגבור
והנורא קדוש הוא וכלם מקבלים על יהם עול מלכות שמים
זה מזה ונותנים רשות זה לזה להקדיש ליוצרם בנחת רוח
בשפה ברורה ובנעימה קדוש כלם כאחד עונים ואומרים בי
ביראה קדושה לשמך הקדוש כאמור על הארץ
כתוב על יד נביאך ויקרא זה אל זה ואמר
קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ
כבודו והאופנים ורחשת הקורש
לעומתם משבחים ואומרים
ברוך כבוד יי ממקומו
ברוך נעימות יתנו למלך
אל חי וקיים זמירות יאמרו
ותשבחות ישמיען כי הוא
לבדו פועל גבורות עושה חדשות בעל
מלחמות זורע צדקות ומצמיח ישועות בורא רפואות
נורא תהילות אדון הנפלאות המחדש בטובו בכל יום תמיד
מעשה בראשית כאמור לעושה אורים גדולים כי לעולם
חסדו אור חדש על ציון תאיר ונזכה כלנו במהרה לאורך
ברוך אתה יי יוצר המאורות
אהבה רבה אהבתנו יי אלהינו חמלה גדולה ויתירה חמ
חמלת עלינו אבינו מלכנו בעבור אבו
אבותינו שבטחו ברו ותלמדם חקי חיים
כן תחוננו ותלמדנו אבינו אב הרחמן המרחם רחם עלינו
ותן בלבנו להבין ולהשכיל לשמוע וללמוד וללמד לשמ

וקחת ישורר
וברובים יפאר
ושרפים ירנן
ואר אלים יברכו
פני כל חיה ויפנן
וברוב לעומת
שרפים לעומתם
משבחים ואומרי

לא

לשמור ולעשות ילקים את כל דברי תלמור תוריתך באהבה ואור
עיטנו במצותיך ורבק לבנו כתורתיך ויחד לבבינו לאהבה
ולירא את שמך ולא נבוש לעולם ועד כי בשם קודשך
הגרול הגבור והנורא בטחנו נגילה ונשמחה בישועתך והביאו צו
לשלום מארבע כנפות הארץ והוליכנו קוממיות לארצנו
כי אל פועל ישועות אתה ובנו בחרת מכל עם ולשון וקרבתנו
לשמך הגרול סלה באמת להורות לך וליחרך באהבה בא
הבוחר בעמו ישראל באהבה

אמת

אנין שמע ישראל יי אלהינו יי אחד
ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד
ואהבת את יי אלהיך בכל לבבך ובכל
נפשך ובכל מאדך והיו הדברים האלה אשר
אנכי מצוך היום על לבבך ושננתם לבניך ורברת בם בשבתך
בביתך ובלכתך בדרך בשוכבך ובקומך וקשרתם לאות על
ידיך והיו לטוטפת בין עיניך וכתבתם על מזזות ביתך ובש
ובשעריך והיה אם שמע תשמעו אל מצותי אשר
אנכי מצוה אתכם היום ליאהבה את יי אלהיכם ולעבדו בכל
לבבכם ובכל נפשכם ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה ומל
ומלקוש ואספת רגנך ותירשך ויצהרך ונתתי עשב בשרך
לבהמתך ואכלת ושבעת השמרו לכם פן יפתה לבבכם וסרתם
ועבדתם אלהים אחרים והשתחויתם להם וחרה אף יי בכם וע
את השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא תתן את יבולה
ואבדתם מהרה מעל הארץ הטובה אשר יי נותן לכם ושמ
ושמתם את דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם וקשרתם
אותם לאות על ידכם והיו לטוטפת בין עיניכם ולמדתם אות
את בניכם לדבר בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך
ובקומיך וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך למען ירבו
ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יי לאבתיכם
לתת להם כימי השמים על הארץ ויאמר יי אל משה לא

לאמר דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם ועשו להם ציצת על
כנפי בגדיהם לדרתם ונתנו על ציצת הכנף פתיל תכלת
והיה לכם לציצת וראיתם אותו וזכרתם את כל מצות יי ויע
ועשיתם אתם ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר
אתם זונים אחריהם " לכן תזכרו ועשיתם את כל
מצותי והייתם קדושים לאלהיכם אני יי אשר הוצאתי
אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני יי אלהיכם "

אמת

ויציב ונכון וקים
וישר ונאמן ואהוב
וחביב ונחמד ונעי
ונורא ואדיר ומתקן ומקבל וטוב
ויפה הדבר הזה עלינו לעולם ועד
אמת אלהי עולם מלכינו צור יעקב
מגן ישעינו לדור ודור הוא קים ושמו
קים וכסאו נאמן מלכותו ואמונתו לעד
קימת ודבריו חיים וקימים נאמנים
ונחמדים לעד ולעולמי עולמים על
אבותינו ועלינו ועל בנינו ועל דורותינו
ועל כל דורות זרע ישראל
עבדיך על הראשונים ועל האחרונים
דבר טוב וקים לעולם ועד באמת
ובאמונה חק ולא יעבור אמת שאתה
הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו
מלכינו מלך אבותינו
גואלינו וגואל אבותינו יוצרינו צור
ישועתינו פודינו ומושיענו לפני מעולם
שמך אין לנו אלהים עזר זולתך
עזרת אבותינו אתה הוא מעולם
מגן ומושיע לבניהם אחריהם בכל
דור ודור ברוך עולם מושבך ומשפטיך וצדקתך עד אפסי

לויים יושבים אומרים

אמת ויציב ונכון
וקיים וישר ונאמן
וחביב ונחמד ונעים
ונורא ואדיר ומתקן ומקובל וטוב
ויפה הדבר הזה על
אמתינו ועליכם
ועל בנינו ועל
דורותינו ועל כל
עבדיך על הראשונים
ועל האחרונים
לעולם ועד
ואלהי אמתו
אתה לבדך שמך
מחר ונאלינו מגאל
את אבותינו אמת
מעולם שמך הגדול
עליהם נקרא באהבה
אין לנו אלהים עוד
זולתך "

ברוך

אתה יי אלהינו ואלהי א
אבותינו אלהי אברהם
ואלהי יצחק ואלהי יעקב
האל הגבור והנורא אל
עליון גומל חסדים
טובים וקונה הכל וזוכר

חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה "
מלך עוזר ומושיע ומגן ברוך אתה
יי מגן אברהם "

אריך אשרי איש שישמע למיצותיך ותורתך וברך ישים על לבו
אמת אתה הוא אדון לעמך מלך גבור לריב ריבם אמת הוא
ראשון ואתה הוא אחרון ומבלעדיך אין לנו מלך גואל
ומושיע מפורים גאלתנו יי אלהינו ומבית עבדים פדיתנו
כל בכוריהם הרגת ובכורך גאלת ים סוף בקעת וזדים
טבעת וידידים העברת ויכסו מים צריהם עד אחד מהם
על זאת שבחו אהובים ורוממון לאל ונתנו ידידות
ותושבחות ברכות והודאות לשמך הגדול והקדוש
ועל הנורא מישראל נאמים ומגבים עמים לפדות ופורה ובוזא אויבים
ופורה ענוים ועוזר דלים ועונה לעמו בעת שועם אליו
תהלות לאל עליון ברוך הוא ומבורך משה ובני ישראל לך ענו
שירה בשמחה רבה ואמרו כולם " מי כמוכה באלים יי מי כמ
כמוכה נאדר בקדש נורא תהלות עושה פלא " שירה חדשה
שיבחו גאולים לשמך על שפת הים יחד כולם הודו והמ
והמליכו ואמרו " יי ימלוך לעולם ועד " צור ישראל
קומה בעזרת ישראל ופדה כנאמך יהודה וישראל וגואלינ
יי צבאות שמו קדוש ישראל ברוך אתה יי גאל ישראל "

יי שפתי תפתח ופי יגיד תהלתיך כי שם יי אקרא הבו גודל
לאלהינו "

אתה יי אלהינו ואלהי א
אבותינו אלהי אברהם
ואלהי יצחק ואלהי יעקב
האל הגבור והנורא אל
עליון גומל חסדים
טובים וקונה הכל וזוכר

חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה "
מלך עוזר ומושיע ומגן ברוך אתה
יי מגן אברהם "

זוברינן לחיים מלך
חפץ בחיים וכותבינו

אתה גיבור לעולם ית׳ מחיה המתים — במקור חיים —
אתה ורב להושיע׳ משיב — למי ינוך אלהים —
הרוח וכוורד הגשם׳ מפלפל — חיים מלך עוזר —
חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים — ומושיע ומכלכן׳
סומך נופלים רופא חולים ומתיר אסורים ומקיים אמונתו
לישיני עפר מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך מלך ממית
ומחיה ומצמיח ישועה׳ מי ככוכבא אב הרחמים זוכר יצוריך
ונאמן אתה להחיות מתים׳ בא״י מחיה המתים ברחמים׳

נקדש את שמך בעולם כשם שמקדישין אותו
בשמי מרום ככתוב על יד נביאך׳ וקרא
זה אל זה ואמר׳ קדוש׳ יי׳ צבאות מלא כל
הארץ כבודו׳ לעומתם ברוך יאמרו׳ ברוך כבוד יי׳ ממקומו׳
ובדברי קודשך כתוב לאמר׳ ימלוך׳ יי׳ לעולם אלהיך ציון
לדור ודור הללויה׳

לדור ודור נגיד גדולך ולנצח נצחים קדושתך
נקדיש ושבחך אלהינו מפינו לא ימוש לעולם
ועד׳ כי אל מלך גדול וקדוש אתה ברוך אתה
יי׳ האל הקדוש׳ בין בפה לינוקות יאמרו המלך הקדוש׳
אתה חונן לאדם דעת ומלמד לאנוש בינה וחונינו מאתך
בינה דיעה והשכל בא״י חונן הדעת׳ השיבנו אבינו
לתורתך וקרבנו מלכנו לעבודתך והחזירנו בתשובה שלמה
שלימה לפניך בא״י הרוצה בתשובה׳ סלח לנו אבינו
כי חטאנו מחול לנו מלכנו כי פשענו כי גואל וסולח אתה
ברוך אתה יי׳ חנון המרבה לסלוח׳ ראה נא בעוניינו
וריבה ריבינו וגאלינו מהרה למען שמך כי גואל חזק אתה
ברוך אתה יי׳ גואל ישראל׳ רפאנו יי׳ אלהינו
ונרפא הושיענו ונושע כי תהלתנו אתה והעלה רפואה
שלימה לכל מכותינו כי א״מ מלך רופא נאמן ורחמן אתה
ברוך אתה יי׳ רופא חולי עמו ישראל׳ ברך עלינו יי׳

אלהינו את השנה הזאת ואת כל מיני תבואתה לטובה ותן טל ומטר
ברכה על פני האדמה ושבענו מטובך וברך שנותינו כשנים
הטובות ברוך אתה יי׳ המברך השנים׳ תקע בשופר גדול
לחרותינו ושא נס לקבץ גלויותינו וקבצינו יחד מארבע כנפות
הארץ בא״י מקבץ נדחי עמו ישראל׳ השיבה שופטינו
כבתחלה ויועצינו כבתחלה והסר ממנו יגון ואנחה ומלוך
עלינו אתה לבדך בחסד וברחמים וצדקינו במשפט ברוך אתה
יי׳ מלך אוהב צדקה ומשפט׳ לכשומרים אמונים
תהי תקוה וכל המינים כרגע יאבדו וכל אויבי עמך מהרה
יכרתו ומלכות זדון מהרה תעקר ותשבר ותמגר ותכנע כמל
אויבינו מהרה בימינו בא״י שובר אויבים ומכניע זדים׳
על הנסים ועל הפורקנים ועל הגבורות ועל התשועות
ועל הנפלאות ועל הנחמות שעשית לאבותינו ולאמותינו
לפליטה סתריהם ועל הרי הימרך ועליכן יהמו רחמיך יי׳ אין
אלהינו ואין שמך טוב לכל הבוטחים בשמך באמת וישים
חלקינו עמהם לעולם לא נבוש כי כך בטחנו בא״י מושיע
ומכניע לינחדיקים׳ ולירושלים עירך ברחמים תשוב ותשכן
בתוכה כאשר דברת ובנה אותה בקרוב בימינו בנין
עולם ובסא דוד מהרה לתוכה יכון בא״י מונה ירושלם׳
אזי ינגח דוד עבדך מהרה תצמיח קרנו ותרום בישועתיך כי
לישועתך קוינו כל היום בא״י מצמיח קרן ישועה׳
שמוע קולינו יי׳ אלהינו חום ורחם עלינו וקבל ברחמים וברצון
את תפילתינו כי א״א שומע תפלות ותחנונים אתה ומלפניך
מלכינו ריקם אל תשיבנו כי אתה שומע תפילת עמך ישי
ישראל ברחמים בא״י שומע תפילה׳ רצה יי׳ אלהינו בעמך
ישראל ובתפלתם והשב העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל
ותפלתם מהרה באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד
עבודת ישראל עמך׳ ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים
ברחמים בא״י המחזיר שכינתו לציון׳

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי׳ אלהינו ואלהי אבותינו

לעולם ועד צור חיינו מגן ישעינו אתה הוא לדור ודור נודה
לך ונספר תהלתך על חיינו המסורים בידך ועל נשמותינו
הפקודות לך ועל נסיך שבכל יום עמנו ועל נפלאותיך
וטובותיך שבכל עת ערב ובקר וצהרים הטוב
כי לא כלו רחמיך והמרחם כי לא תמו חסדיך מעולם קוינו
לך ועל כולם יתברך ויתרומם שמך מלכינו תמיד לעולם
ועד וכל החיים יודוך סלה ויהללו את שמך באמת האל ישׁ
ישועתנו ועזרתנו סלה בא׳ ית הטוב שמך ולך נאה להודות׃
אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה המשולשת מתורה הכתובה
על ידי משה עבדך האמורה מפי אהרן וכניו כהנים
עם קדושיך באמור׃ יברכך יי וישמרך ׃ יאר יי פניו אליך
ויחנך ׃ ישא יי פניו אליך וישם לך שלום ׃ ושם שלום
שים שלום טובה וברכה חסד ורחמים עלינו ועל כל ישׂ
עמך ברכנו אבינו כלנו כאחד באור פניך כי באור
פניך נתת לנו יי אלהינו תורת חיים ואהבת חסד וצדקה וברכה
ורחמים וחיים ושלום וטוב בעיניך לברך את עמך ישׂראל בכל
עת ובכל שעה בשלומך ברוך אתה יי המברך את עמו /
ישׂראל בשלום ׃ זה יאמר בערב וכל יום ׃
שלום רב על ישׂראל עמך תשים לעולם כי אתה הוא מלך
אדון לכל השלום וטוב בעיניך לברך את עמך ישׂראל
בכל עת ובכל שעה בשלומך פא׳ יי המברך את עמו ישׂראל
אלהי ניצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה ולמקללי
נפשי תדום ׃ נפשי כעפר לכל תהיה פתח לבי בתו
בתורתך ובמצותיך תרדוף נפשי כל החושבים עלי רעה
מהרה הפר עיצתם וקלקל מחשבותם ויהיו לרינוך אמרי פי
והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי ׃ יעׂ שלום בשמיא׳ ושלום
במרומיו עושה שלום בפרומין הוא יעשה שלום עלינו ועל
כל ישׂראל ואמרו אמן ׃
(עיני וחמישי ווהו זה)

ונתוב לחיים
טובים כל בני
בריתך ׃ וכל

ברכת חיים
ברכה ושלו
ופרנסה טו
טובה נזכר
ונכתב לפנ
אנו וכל ע
עמך בית
ישׂראל לחיים
ולשלום
בא

רחם יבפר עון ולא ישחית והרבה
להשיב אפו ולא יעיר כל חמתו ׃
אתה יי לא תכלא רחמיך מעמנו ׃
חסדך ואמתך תמיד יצרונו הוש
הושיענו יי אלהינו וקבצנו מן הגוים להודות לשם קדשך להשתבח בתה
בתהלתך ׃ אם עונות תשמור יה יי מי יעמוד ׃ כי עמך הסליחה
למען תורא ׃ לא כחטאינו תעשה לנו ולא כעונותינו תגמול
עלינו ׃ אם עוונינו ענו בנו יי עשה למען שמך ׃ זכור רחמיך
יי וחסדיך כי מעולם המה ׃ יענינו יי ביום יקרא ישׂא בנו שמך
אלהי ישׂראל ׃ יי הושיעה המלך יענינו ביום קראנו ׃ אבינו
מלכנו חננו וענינו כי אין בנו מעשים ׃ עשה עמנו למען
שמך ׃ אדונינו אלהינו שמע בקול תחנוניו וזכור לנו אהבת
בריתך אבותינו והושיענו למען שמך ׃ ועתה אדני אלהינו
אשר הוצאת את עמך מארץ מצרים כיד חזקה ותעש לך
שם כיום הזה חטאנו רשענו ארצ בכל צדקותיך ישׂא נא
אפך וחמתך מעירך ירושלם הר קדשך כי בחטאינו ובעונות
אבותינו ירושלם ועמך לחרפה לכל סביבותינו ׃ ועתה שמע
אלהינו אל תפלת עבדך ואל תחנונם והאר פניך על מקדשך
השמם למען אדנך ׃ הטה אלהי אזנך ושמע פקח עיניך וראה
שממותינו והעיר אשר נקרא שמך עליה כי על צדקותינו
אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים אדני
הקשיבה ועשה אל תאחר למענך אלהי כי שמך נקרא על
עירך ועל עמך ׃ אבינו ׃ תאב הרחמן הראנו את לטובה
והבץ בפדיונותינו מארבע כנפות הארץ יבירו ויד על הגוים
כי אתה הוא יי אלהינו והושיענו למען שמך ועתה יי אביו
אתה אנחנו החומר ואתה יוצרנו ומעשה ידך כלנו ׃ כורב
בילבבו וגיאלנו ׃ חוסה יי על עמך ואל תתן נחלתך לחרפה
למושל בם גוים למה יאמרו בעמים איה אלהיהם ׃ יר עב

כי חטאנו ואין מי יעמוד בערנו שמיך הגדול יעמוד לנו כערי
יראה ידענו כי אין בנו מעשים ירהה עשה עמנו למען שמך
פרסם אב על בנים כן תרחם ע עלינו והושיענו וחמול ער
עמיך ורחם על נחלתך חוסה נא ברוב רחמיך והושיענו למע
שמיך חננו וענני כי לך ע היראה עשה בעל אות בכל עת׳
הכט נא רחם נא על עמך במהרה למען שמיך ברחמיך הרב
ע אלהינו רחם והושיעה נאנו מרעיתך ואל ימשול בנו ק יקח כי
לך עינינו תלויות הושיענו למען שמיך רחם עלינו שמון
והושיענו למען בריתך המיוחד וענני בעת יראה כי לך ע היש
חישועה בך תוחלתנו אלוה הסליחות אנא כלח נא אל טוב וסלח
כי אל מלא חנון ורחום אתה׳
אנא מלא חנון ורחום זכור והבט לבריית בין הבתרי
ותראה לפניך עקידות יחיד למען ישראל אשר אהבת
מלפנו חננו וענני והושיענו למען שמיך הגדול
שנקרא עלינו עושה בעל אות בכל עת עשה עמנו בחסדיך חנוך
ורחום הביטה וענני בעת יראה כי לך ע הישועה אמיתו מלבינו ב
מחסבו אל תעש לנו כרוע מעללינו זכור רחמיוך ע וחסדיך
וברוב טובך הושיענו וחמול נא עלינו כי אין לנו אלוה מבלעדיך ד
יגורינו אל תעזבנו ע אלהינו ואל תירחק מנגנו בפשנו קיצר ה מ ע
מירוב ובושתי מדבר ומכוזפה מכל רעה ויגון היגילנו כי לך תניחנו
ואל תכלימנו ע אלהינו והאר פניך בנו וזכור לנו את ברית אבותינו
והושיענו למען שמך ראה בירותינו ושמיע בקול תפלתנו ז
וענני כי אתה שומע תפלת כל פה׳
רחום אתה רחם עלינו ועל כל מעשיך כי אין כמוך ע א
אלהינו אנא שא נא פשעינו אבינו מלכנו יגורינו ואלנו
אל חי וקים החסידך בכח חכיר וטוב על כל מעשיך כי אתה
הוא ע אלהינו ארור אפיך ומלא רחמים עשה עמנו כרוב רחמיך
והושיענו למען שמך שמיע מלכנו תפלתנו ומכל יגרה ויגון היגילנו אבינו
היגילנו שמיע מלכנו תפלתנו ומכל יגרה ויגון היגילנו אבינו

מלכנו אתה שמך הגדול עלינו נקרא עשה עמנו למען שמך אל
תניחנו ע אלהינו אל תעזבנו ואל תטשנו ואל תשחיתנו ניפח כי א
מלך חנון ורחום אתה׳
אין במזיר חנוך ורחום אלהינו אין במיוך ארך אפים ורב
חסד ואמת הושיענו ורחמנו מרעש ומרוהז היג
היגילנו זכור לעבדיך לאברהם ליצחק ולישרא
אל תתן אל קשי העם הזה ואל רשענו ואל חטאתו שוב מחרון
אפיך והנחם על לעבדיך והסר ממנו מכת המות כי אתה כי כן
דרבך עושה חסד חנם בכל דור ודור חוסה ע על עמיך והיגילנו
מז עמיך והסר מכנו רע וגזרה קשה כי אתה שומר ישר א לך
ע היברכה ולפן בושת הפנים מה נתאונן ומה נאמיר מיה נדבר
ומה ניצטדק נחפשה דרכינו ונחקורה ונשובה אליך כי ימיבך
פשוטה לקבל שבים אנא ע הושיעה נא אנא ע היגילנו כאמי
אנא ע עפנו ביזך קוראנו לך ע חביבנו לך ע קויבנו לך ע נ
נחל אל תחשה ותענינו כי נאמת גוים זכרה תקותם כל בשר
וכל קוביה לך לבד תשתחוה׳

הפיוט

יד בתשובה לקבל פושעים וחטאים
בבהלה נפשנו מרוב עיכפו ניבון ואל
תשכחנו ביפח קומה והושיענו כי חטאתנו
חסינו בך לך אבינו מלכנו אין לפך ינדקה ומיעשים טובים
וזכור לנו את ברית אבותינו וערותינו בכל יום ע אחה הביטה
בענייננו כי רמה מיאוסינו ויגרות לבבינו וחוסה ע עלינו כי א
כארץ שכינו ואל תשפיך חרונך עלינו כי אנחנו עמך כבני
בריתך א הביטה ל בפורנו כגורים ושקיבו בן בטומאת הבדה
עד מתי לשבי ותפארתך ביד יד עורה גבורתך וקנאתך
עלינו אל הכ ישוש ויחתו בגבורתם ואל ימיעטו לפניך
תלאותינו מהר יקדמונו רחמיך כשה יפרתינו לא למיענב ר
כי אף למעניך פעל ואל השחת זכר שאריתנו כי א מלו
חנון ורחום אתה חון עם המיחדים שמיך בכל יום פעמים

ואומרים שמע ישראל יי אלהינו יי אחד ונופלין על פניהם ואומ׳ החק

רחום וחנון חטאתי לפניך יי מלא רחמים רחם עלי
וקבל תחנוני יי אל מאפיר תורי׳ חנני ואל בחמתך
תיסרני׳ חנני יי כי אמלל אני רפאני יי כי נבהלו
עיניי׳ ונפשי נבהלה מאד ואתה יי עד מתי׳ שובה יי חלצה
נפשי הושיעני למען חסדך׳ כי אין במות זכרך בשאול
מי יורה לך׳ יגעתי באנחתי אשחה בכל לילה מטתי׳ במדמעתי
ערשי׳ אמסה עשושה מכעס עיני׳ עתקה בכל צוררי׳ סורו
מפני כל פעלי אוון כי שמע יי קול בכיי׳ שמע יי תחנתי
יי תפלתי יקח׳ ישר ויהלך מאד כל אויבי׳ ישבו ויבשו רגעי׳

ויש זה אומ׳ דכים קמיה עלי׳ רבים אומרים לנפשי אין
ישועתה לו באלהים סלה׳ ואתה יי מגן בעדי כבודי ומרים ראשי׳
קולי אל יי אקרא ויענני מהר קדשו סלה׳ אני שכבתי ואישנה הקיצותי
כי יי יסמכני׳ לא אירא מרבבות עם אשר סביב שתו
שתן עלי׳ קומה יי הושיענני אלהי׳ כי הכית את כל אויבי לחי
עוכי׳ שני רשעים שברת לא לי׳ הישועה על עמך ברכתך סלה׳

יי אלהי ישראל שוב מחרון אפך והנחם על הרעה לעמך

רבע משמים תראה ויעד ויקדם בגרים בחשבנך
כי אין לסמוך יכול להרוג ואבד לסכה ולחר פחי׳
רבל זאת שמך לא שמחונו נא אל תשכחנו יי אלהי
אומרים אין הוחלת וחקרתך חוץ אותם ל שמך מרי׳
מי זה טהור ישועת ה׳ כי יגעבר ולא הרבה לבר
רחמיך יכבשו את כעסך מיעלין׳ אנא שדב מ
מחרובך ורחם מגולה אשר מחרת׳ יי אלהי ישראל

יי עליכו ברחמיך ואל תתניכו בורי׳ אמדרים לסחי
יאמרך הגוים איה נא אלהיהם למעשה עשה עמנו
חסד ואל תאחר׳ אמא שוב מחרובך ורחם מגולה
אשר מחרת׳
יי אלהי ישוע א׳

חמשה תשמע ותחוך אל תשתיכו עיר אויביכו למחורב

חלבנה

את שמכו זכור אשר נשבעת לאבותיכו כחוכבי השמים ארבה
את זרעכם ושתה עשיתם מיעט מהרחה [illegible] את שמכו להם

עזרנו שכחנו נא אל תשכחנו יי אלהי ישראל
אלהי ישעיכו על דבר כבוד שמך והציל
והיכו למען ומפר על חטאתיכו למען שמך׳
יי אלהי ישראל׳ ויאמר החזן ויאמ׳ ואומ׳ לי

ואנחנו לא נדע מיה נעשה כי עליך עיכיכו׳ זכור
רחמיך יי וחסדיך כי מעולם המה יי אל
חסדך יי עליכו כאשר יחלכו לך׳ אל תזכו
לנו עוכות ראשנים מהר יקדמונו רחמיך כי דלונו מאד
חונכו יי חונכו כי רוב שבענו בוז מרוגז רחם תזכור׳ יי הושיע
המלך יעניכו ביום קורא׳ כי הנא ירע ויתריכו זכור כי
עפר אנחנו׳ עזרכו אלהי ישעכו על דבר כבוד שמך והצילנו
וכפר על חטאתיכו למען שמך׳ ויהי׳ קריש יתר ראשיין

א יצרך אפים רחם חסד ואמת אל מאפר תרובחיכו חוסה
יי על עמך והושיענו בדבר רע חטאנו לך ארדון סלח
נא פריב רחמיך אי׳ ויוציאו ספר תורה׳ ואומ׳ הגדול

גדלך ליי אתי ונרוממה שמו יחדיו׳ ויענון היכיכו אחרין ואומ׳
רוממו יי אלהינו והשתחוו להדום הגליך קדוש הוא׳ רוממו יי
אלהינו והשתחוו להר קודשו כי קדוש יי אלהינו׳ ויש ואנו היתרש

תפלה ותראה כלכותו עליכו במהרה ויחוך פליטתנה
ותלוה עמו ישוי׳ לחן ולחסר לרחוציכו ולרינון ועמו
אומן׳ הכל הבו עוז לאלהינו והבו הכור להודה סכו
קרב עמור פלוט כי פלוט׳ כרוך שתן תורה ועמו ישוי׳ אמקוה
תורת׳ תמימה משיבת נפש עדותיכו׳ נאומנה ותחכימה פתי פקודי׳
ישרים משמחו לב ומצותי׳ ברה מאירת עיכם׳ עד ועמו יתן׳ יברך
את עמו כשלום׳ הי׳ תמיד דיכו יחורת׳ יגחמה יתן הוא לנו החוסים
בו׳ ואומ׳ ג פעמים כהן ולוי וישר׳ ביוכי זכחוישי זיבוח הצבוח ז
יהללו את שם יי כי נשגב שמו לבדו׳ הודו על ארץ ושמים וירם

למנצח

מזמור לדוד יענך יי ביום צרה ישגבך
שם אלהי יעקב סלה ישלח עזרך מקדש
ומציון יסעדך יזכור כל מנחותיך ועולה
יפלה סלה יתן לך כלבבך וכל עצתך ימלא נרננה
בישועתיך ובשם אלהינו נדגל ימלא יי כל משאלותיך עתה
ידעתי כי הושיע יי משיחו יענהו משמי קדשו בגבורות ישע
ימינו אלה ברכב ואלה בסוסים ואנחנו בשם אלהינו נזכיר המה
כרעו ונפלו ואנחנו קמנו ונתעודד יי הושיעה המלך יענינו
ביום קראינו׃

ובא

ליציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם יי ואני
זאת בריתי אתם אמר יי רוחי אשר עליך ודברי
אשר שמתי בפיך לא ימושו מפיך ומפי זרעך ומ
ומפי זרע זרעך אמר יי מעתה ועד עולם ואתה קדוש יושב ת
תהלות ישראל וקרא זה אל זה ואמר׃ קדוש יי צבאות מלא כל
הארץ כבודו׃ ומקבלין דין מדדן ואמרין׃ קדיש בשמי
מרומא בית שכינתיה קדיש על ארעא עובד גבורתיה קדיש
לעלם ולעלמי עלמיא יי צבאות מליא כל ארעא מדיו יקריה
והיו עיניך רואות׃ ואשמיע אחרי בקול רעש גדול ברוך כבוד יי
ממקומו׃ ונטלתני רוח׃ ושמעית בתר כל זיע סגיא דמשבחי
ואמרין ברוך יקרא דיי מאתר בית שכינתיה יי ימלוך לעולם
ועד יי מלכותיה קאים לעלם ולעלמי עלמיא יי אלהי אברהם
יצחק וישראל עבדיך שמרה זאת ליצר מחשבות לבב עמך והכן
לבבם אליך והוא רחום יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב
אפו ולא יעיר כל חמתו כי אתה יי טוב וסלח ורב חסד לכל
הקוראיך יברוך יברך לעולם והודתך אמת והודו אמתך לישראל
ואמר לאברהם אשר נשבעת לאבותינו מימות קדם בחרי יי
יום יום יעמוס לנו האל ישועתינו ועזרתינו סלה יי צבאות אמ
אשרי אדם בוטח בך יי הושיעה המלך יענינו ביום קוראינו

ברוך אלהינו שבראנו לכבודו והבדילנו מן התועים ונתן לנו תורת אמ
אמת וחיי עולם נטע בתוכינו הוא יפתח ליבינו בתורתו וישים ב
לבינו לתוריתו ולעשותו וריבונו ולעובדיו בלבב שלם למען לא
ניגע לריק ולא נלד לבהלה ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי
אבותינו שנשמור חקיך בעולם הזה ונזכה ונחיה ונירש טובה
ולחיי העולם הבא למען יזמרך כבוד ולא ידום יי אלהי לעולם
אודיך ברוך הגבר אשר יבטח ביי והיה מבטחו ביי ׃
ערו עד בי ביה יי צור עולמים ויבטחו בך יודעי שמך כי לא
עזבת דורשיך יי׃

יתגדל

ויתקדש שמיה רבא בעלמא דברא כ
מריעותיה ויכליל מלכותיה בחייכון וב
ובימיכון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא
ובזמן קריב ואמרו אמין׃ יהא שמיה רבא לברך לעלם

יתברך

וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ו
והדר ויתעלה ויתהלל שמיה דקודש
בריך הוא לעילא מכל ברכתא ושירתא
תושבחתא ונחמתא דאמירן בעלמא ואמרו אמין׃

תתקבל

צלותהון ובעותהון דכל ישראל
קדם אבוהון דבשמיא ואמרו אמין׃

והא

והא שלמא דמן שמיא וחיים
עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמין׃ עושה שלום במר
במרומיו הוא יעשה שלום עלינו ועל
כל ישראל ואמרו אמן׃ וישוב ההל ויו

עלינו

לשבח לאדון הכל להתגדלה ליוצר בריא
בראשית שלא עשאני כגוי הארצות ולא
שמנו כמשפחות האדמה שלא שם חלקנ
עמהם וגורלינו ככל המונם שהם משתחוים להבל וריק ומתפ
ומתפללים אל אל לא יושיע׃ ואנו כורעים ומשתחוים לפנ
מלך מלכי המלכים הקב״ה שהוא נוטה שמים ויוסד ארץ ומ

ומושב יקרו בשמים ממעל וישבינת עוזו בגבהי מרומים׃
הוא אלהינו ואין עוד אחר אמת מלכינו ואפס זולתו בכתוב
בתורתו וידעת היום והשבות אל לבבך כי יי הוא האלהים בשמי
ממעל ועל הארץ מתחת ואין עוד׃ על כן נקוה לך יי אלהינו
לראות מהרה בתפארת עזך להעביר גלולים מן הארץ ו
והאלילים כרות יכרתון׃ לתקן עולם במלכות שדי כל
בני בשר יקראו בשמך להפנות אליך כל רשעי ארץ ויכירו
ויידעו כל יושבי תבל כי לך תכרע כל ברך תשבע כל
לשון לפניך יי אלהינו יברעו ויפולו ולכבוד שמך יקר
ייתנו׃ ויקבלו כולם את עול מלכותך ותמלוך עליהם מ
מהרה לעולם ועד כי המלכות שלך היא ולעולמי עד
תמלוך בכבוד׃ ככתוב בתורתך יי ימלוך לעולם ועד׃

נשהחזן יתחיל כאן והיעבור׃ אומרו זה׃

יתברך

ויתנשא
ויתפאר
ויתרומם
ויתנשא שמך של מלך מלכי
המלכים הקדוש ושהוא ראשון
והוא אחרון ומבלעדיך אין
אלהים פרוש לרובם בעורבות
בית שמרך ימרומים על כל
ברכה ותהילה ופעליך לפנות יהי
ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד׃

והוא

עזר לאבותינו
ישועתינו
והרמה להשיב אפו ולא
יעיר כל חמתו והוא
המלך ועפיהו פיוסחוריאנ׃

ברכו את יי המבורך׃
ברוך יי המבורך לעולם ועד׃

אתה יי אלהינו מילד העולם
אשר ברברו מי עריב ערי
עולם בחכמה פותח שע
שעריה ובתבונה מושה
עיתים ומחליף את הזמנו

ומסדר את הכוכבים במשמרותיהם ברקיע ע"פ רצונו בורא יום
ולילה גולל אור מפני חושך וחושך מפני אור ומעביר יום
ומביא לילה ומבדיל בין יום ובין לילה יי צבאות שמו אל
חי וקים תמיד ימלוך עליגו לעולם ועד׃ ב"א יי המעריב ע
עירבים׃

אהבת

עולם בית ישראל עמך אהבת תורה ומצות
חקים ומשפטים אותנו למדת על כן יי
אלהינו בשרבבינו ובקומינו נשוח בחוקי
רצונך ושמח בתורתך ובמצותיך לעולם ועד כי הם חיינו וא
ואורך ימינו ובהם נהגה יומם ולילה ואהבתך אל תסור ממנו
לעולמים ב"א יי אוהב עמו ישראל׃ ק"ש שמע׃

אמת

ואמונה כל זאת וקים עלינו כי הוא יי אלהינו
ואין זולתו ואנחנו ישראל עמו הנותן תשועה
מלכים גואלינו מלך כל הארצות
האל הנפרע לנו מצרינו המשלם גמול לכל אויבי נפשינו ג
העושה גדולות עד אין חקר ניסים בלאות עד אין מספר׃
השם נפשינו בחיים ולא נתן למוט רגלינו המדריכנו על
במות אויבינו וירם קרנינו על כל שנאינו העושה לנו נסים
בפרעה אתות ומופתים באדמת בני חם המכה במברתו כל ב
בכורי מצרים ויוצא את עמו ישראל מתוכם לחרות עולם׃
המעביר בנו בין גזרי ים סוף את רודפיהם ואת שונאיהם ט
בתהומות טובעו ראו בנו בגבורתו׃ ישבחוך והודו לשמך מלו
מלכותו מרינון קיבלו עליהם משה ובני ישראל לך ענו שירה
בשמחה רבה ואמרו כולם׃ מי כמוכה באלים יי מי כמוכ נאדר
בקודש נורא תהלות עושה פלא׃ מלכותך ראו בניך בוקע
ים לפני משה זה אלי ענו ואמרו׃ יי ימלוך לעולם ועד׃ וכאמ
כי פדה יי את יעקב וגאלו מיד חזק ממנו ב"א יי גאל ישראל׃

השכיבנו

יי אלהינו לשלום והעמידנו מלכינו
לחיים ופרוס עלינו סכת שלומך ות

ותקננו עיטה טובה מלפניך והגן בעדינו והסר מעלינו אויב דבר
וחרב ורעב ויגון והסר שטן מלפנינו ומאחרינו ובצל כנפיך תסתירנו
תסתורנו כי אל שומרנו ומצילנו אתה כי אל מלך חנון ורחום
אתה ושמור צאתינו ובואנו לחיים ולשלום מעתה ועד עולם׃

בא אל שומר עמו ישראל לעד׃

ברוך

ברוך אתה לעולם אמן ואמן׃
ברוך אתה מציון שוכן
ירושלם הללויה׃
ברוך אתה אלהים ישראל עושה נפלאות
גפלאות לבדו ובחודש שם כבודו לעולם
וימלא כבודו את כל הארץ אמן ואמן׃
יהי כבוד אתה לעולם ישמח את במעשיו׃
יהי שם אתה מבורך מעתה ועד עולם כי
לא יטוש אתה עמו בעבור שמו ׃
הגדיל כדיהאל אתה לעשות אתכם לו
לעמי וירא כל העם ויפלו על פניהם
ויאמרו אתה הוא האלהים הוא האלהים׃
והיה אתה למולה על כל הארץ ביום
ההוא יהיה אתה אחד ושמו אחד׃ והי
חסדיך אתה עלינו כאשר יחלנו לך
הושיענו אלהי ישענו וקבצנו והצ
והיכלנו מן הגוים להודות לשם
קודשך ולהשתבח בתהלתך׃ כל הגוים
אשר עשית יבואו וישתחוו לפניך אתה ויכבדו לשמיך כי גדול
אתה ועושה נפלאות אתה אלהים לבדך ואבחנו עמך וצאן
מרעיתך נודה לך לעולם לדור ודור ונספר תהילתך׃ ברוך
אתה ביום׃ ברוך אתה בלילה׃ ברוך אתה בשכבנו ברוך אתה בקומנו כ
בידך נפשות החיים והמתים אשר בידך נפש כל חי ורוח
כל בשר איש׃ כי ברוך אפקיד רוחי פדית אותי אתה יי

ונרוס

עלינו פורס
שלומך בא׃
אתה פורס סכת שלום
עלינו ועל כל ישראל
ועל ירושלם׃

וישמרו

בני ישראל
את השבת לעשות
את השבת לדורותם
ברית עולם ביני וביך
בני ישראל אות היא
לעולם כי ששת
ימים עשה יי את
השמים ואת הארץ
וביום השביעי שבת
ויפח ויפש׃ עוכים
ויכר משה את מועדי יי אל בני
ישראל׃

(ראש השנה)
תקיעו בחדש
שופר בכסא
ליום חגינו
כי חוק (ישר)
לישראל הוא
ומשפט
לאלהי יעקב
ליום כיפ
כי ביום
הזה יכפר
עליכם לט
לטהר אתכם
מכל חטאת
תשליכו כם
לפני
תטהרו׃

יזמאן

עוכיכן וישמיח לבבן ותגל נפשיכן בישועתך
באמת באמור לציון מלך אלהיך יי מלך יי מלך יי
ימלוך לעולם ועד כי המלוכת שלך היא ולעולמי
עד תמלוך בכבוד כי אין לנו מלך אלא אתה בא׃ הי המל
בכבודן תמיר ימלוך עלינו לעולם ועד על כל מעשיך׃

ירים משׁ׃ ונתעלין שוזנה עשוה יהון שמין׃

אתה

קדשת את יום השבי׳ לשמך תכלית מעשה
שמים וארץ ומרכתו מכל הימים וקדשתו מכל
הזמנים וכן כתוב בתורתך׃ ויכלו השמים והא
והארץ וכל צבאם׃ ויכל אלהים ביום השבי׳ מלאכתו אשר
עשה׃ ויכרך אלהים את יום השבי׳ ויקדש אותו כי
בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות׃

אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתינו קדשינו ב
מצותיך ותן חלקינו בתורתך ושבענו מטובך
ושמחינו בישועתך וטהר לבינו לעבדך באמת
והנחילנו יי אלהינו באהבה וברצון שבת קדשך
וישמחו בך ישראל אוהבי שמך בא מקדש הש
השבת׃ ריגה ומלודים

ברוך

אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם
אלהי ויצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבו
והכורא אל עליון קונה שמים וארץ מגן א
אבות בדברו מחיה מתים במאמרו האל הקדוש שאין כמוהו
המניח לעמו בישראל בשמת קדשו כי בם רצה להניח להם לפנין
נעבוד ביראה ופחד ונודה לשמו בכל יום תמיד מעון הז
הברכות את הדראות אדון השלום מקדש השבת ומברך הש
שביעי ומניח בקדושה לעם מדשני עונג זכר למעשה בר
בראשית׃

במה

אלהינו ואלהי אבותינו
רצה במנוחתינו וגו׳
מדליקין ובכוה אומ׳
מדליקין אין מדליקין
לא בלבשו ולא בחוסן
ולא בכלך ולא בפתילת
האידן ולא בפתילת
המדברי ולא ביורק׳
שעל פני המים. לא בדפת ולא בשעוה. ולא בשמן קיק
לא בשמן שריפה ולא באליה ולא בחלב. בחום המוצ אומ׳
מדליקין בחלב מפני שלו יחכמים אומרים אחד מכושל
ואחד שאינו מכושל אין מדליקין בו. אין מדליקין בשמן
שריפה ביום טוב. ר׳ ישמעאל אומ׳ מדליקין בעטרן מ׳
מפני כבוד השבת וחכמים מתירין בכל השמנים בשמן
שומשמין בשמן אגוזים בשמן נגובות בשמן דגים
פקועות בעיטרן ובנפט. ר׳ טרפון אומ׳ אין מדליקין
אלא בשמן זית מלבד. כל היוצא מן הענץ אין מדליקין
בו אלא פשתן והיוצא מן העץ אין מדליקין בו אלא פשתן
פתילת הכבד שקיפלה ולא הובהבה ר׳ אלעזר
אומ׳ טמאה היא ואין מדליקין בה. ר׳ עקיבא אומ׳
טהורה היא ומדליקין בה ולא יזקוק אדם שפיקורת של ב׳
בית ויטלאנה שמן ויתננה על פי הנר. ויזד ראש הפתילה
תחובה אם כשהיל שהיא מבטפת ואפילו של חרשו׳ יהודית
מתיר. אבל אם חברה היוצר מתחלה מותר. מפני שהוא
כלי אחד לא ימלא אדם חערה שמן ויתננה בפי הנר ויתן
ראשו הפתילה מתוכה בשביל שתהא שואבה ורי יהודה מתיר.
המפסה את הנר מפני שהוא מתיירא מפני גרים ומפני
ליסטין מפני רוח רעה או מפני החולה שישן פטור.
בחס על הנר בחס על השמן בחס על הפתילה חייב. ר׳ בו יוסי

פיטר בכולן חוץ מן הפתילה מפני שהוא עושה פיתם. על שלש
עבירות נשים מיתות בשעת לידתן על שאינן זהירות בנדה
בחלה ובהדלקת הנר. שלשה דברים יעריך אדם לומר
בתוך ביתו ערב שבת עם חשוכה עשרתם ספק אינו חשוכ
אין מעשרון את הוראי ואין מטבילין את הכלים ואין מ
מדליקין את הנרות. אבל מעשרין את הרמאי מערבין וטו
ושומנין את החמין. אמ׳ ר׳ אלעזר אמ׳ ר׳ חנינא
תלמידי חכמים מרבים שלום בעולם שנא׳ וכל
בניך למודי ה׳ ורב שלום בניך שלום רב לאוהבי
תורתך ואין מכשול למו יהי שלום בחילך
ושלוה בארמונותיך למען אחי ורעי אדברה נא
שלום בך. למען בית ה׳ אלהינו אבקשה טוב לך׳
עוז לעמו יתן ה׳ יברך את עמו בשלום. קדיש.

נשמת

כל חי תברך את שמך ה׳ אלהינו ורוח
כל בשר תפאר ותרומם זכרך מלפנינו
תמיד מן העולם ועד העולם אתה
א׳ ומבלעדיך אין לנו מלך גואל ומושיע פודה ומציל
ומפרנס ומרחם בכל עת צרה וצוקה אין לנו מלך אלא
אתה. אלהי הראשונים והאחרונים אלהי כל בריות אדון
כל תולדות המהולל ברוב התושבחות המנהג עולמו בחס
וברחמים מרחמיו. וה׳ לא ינום ולא ישן המעורר ישנים
והמקיץ דדומים. והמשיח אילמים והמתיר אסורים
והסומך נופלים והזוקף כפופים לך לבדך אנחנו
מודים. אילו פינו מולא שירה כים ולשוננו רנה כהמון
גליו ושפתותינו שבח כמרחבי רקיע ועינינו כשמש וכירח
ידינו כנשרי שמים ורגלינו כאיילות אין אנו מספיקין
להודות לך ה׳ אלהינו ואלהי אבותינו ולברך את שמך
על אחת כמה וכמה אלף אלפי אלפים ורבו רבבות פעמים
הטובות שעשית עם אבותינו ועמנו ממצרים גאלתנו

ברוך

אתה יי אלהינו מלך
העולם יוצר אור
ובורא חושך עושה
שלום ובורא את הכל׃ הכל יודוך והכל
ישתבחו והכל יאמרו אין כיי׃ הכל
ירוממו׳ סלה יוצר הכל׃ האל הפרותיך
בכל יום תמיד שערי מזרח ובוקע
חלוני רקיע ומוציא חמה ממקומה
ולבנה ממכון שהתה ומאיר לעולם
כולו׳ ולישביו שברא במדת רחמים׃
המאיר לארץ ולדרים עליה ברחמיו
ובטובו מחדש בכל יום תמיד מעשה
בראשית׃ המלך המרומם לבדו מאז
המשתבח והמפואר והמתנשא מימות עולם׃
אלהי עולם ברחמיך הרבים רחם עלינו אדון עוזינו יצור
משגבינו מגן ישעינו׳ משגב בעדינו׳ אין כערכך
ואין זולתך אפס בלתך׳ ואין דומה לך׃ אין כערכך יי׳
אלהינו בעולם הזה ואין זולתך מלכינו לחיי העולם הבא׳
אפס בלתך גואלינו לימות המשיח ואין דומה לך
מושיענו לתחיית המתים׃ אתה אדון על כל המעשים ברוך
הוא ומבורך בפי כל נשמה׳ גדולו וטובו מלא עולם
רעת ותמונה סובבים אותו׳ המתגאה על היות הדור שונהדר

ברוך

ותפארת קדושה ומלכות ברכות והודאות מעתה ועד עולם׃ בא
יי אל מלך גדול בתושבחות׃ אתה הוא אדון הנפלאות הבוחר
בשורי זמרה מלך אל חי העולמים׃ יתהלל ׃׃ ויתברך וגו׳׃
ברבו את יי המבורך׃ ברוך יי המבורך לעולם ועד׃

יתגדל וישתבח ויתפאר וירומם ויתנשא שמו של מלך מלכי ה
המלכים הקבה הוא וישמו ומבלעדיו אין אלהים ס
מלו נוסח מעומות כיה שמו ברוך שם כבודו מלכותו לעולם

ובמיקהלות

כל היצורים לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו להודות להלל
לשבח לפאר לרומם להדר לברך לעלה ולקלס על כל דברי
שירות ותושבחות דויד בן ישי עבדך משיחך׃ ישתבח
שמך לעד מלכנו האל המלך הגדול והקדוש בשמים
ובארץ כי לך נאה יי אלהינו ואלהי אבות יפו שיר ושבחה
הלל וזמרה עוז ומשלה נצח גדולה וגבורה תהלה

כבוד על המרכבה זכות ומישור לפני כבאו חנך ורחמיך לפני
בסא כבודך טובים מאורות שבראת אלהינו יגרם בדעת
כבודה והשכל׃ כח והגבורה נתן בהם להיות משלים מדרך
תבל מלאים זיו ומפיקים נוגה נאה זיום בכל הגוולם
שמחים ביצאתם שושים בבואם עושים באימה רצונך
קוניהם פאר וכבוד נותנים לשמו יהלה וריגה לזכר
מלכותו הראל לשמש ויזרח אחד ריאה והתיקון עורר
הלבנה׃ ישבח נותנים לך כל יבא מרום תפארת וגדולה
שרפים ואופנים קודש׃

לא

אשר שבת מכל המעשים בדם השביעי נתעלה
וישב על כסא כבודו תפארת עטה ליום המנוח
עוכה הראל יום השבת זה שכח שלשביעי שכר
שבתא מפל מלאכתו ויום השביעי כישבח ואומר מזמור
שיר ליום השבת לפיכך יפארו ויברכו לא כל יכהיו שבח
ויקר וגדולה יתנו לאל מלך יצר כל המנחיל מנוחה לעמו
ישראל בקדושתו ביום שבת קודש שמיך יתקדש
זכרך מלכינו יתפאר בשמים ממעל ועל הארץ מתחת׃
תתברך מושיענו יתאלהינו על שבח מעשה ידיך ועל מאורי
אור שעשית יפארוך סלה׃ תתברך׃

ישמיח

משה בשמחת חלקו כי עבד נאמן קראת
לו כליל תפארת בראשו נתתה כעומדו
לפניך על הר סיני וישאו לוחות אבני
הזהיר בירד בהם שמירת שבת וכן כתוב בתורתך׃
ושמרו את השבת לעשות השבת לדורתם ברית עולם בינו
וביז בני ישראל אות היא לעולם כי ששת ימים עשה יתאת
את השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת ויפש׃
לא נתתו יתאלהינו לגוי הארצות ולא התחלתו מלכינו
לעובדי פסולים וגם במנוחתו לא ישכנו ערלים כי לך
לישראל עמך נתתו באהבה לזרע יעקב אשר בם בחר ת

עם מקדשי שבוע׳ בלב ישמעו ויתענגו מטובך וכשביעי ז
ריצית בו וקדשתו חמדת ימים אותו קראת זכר למעשה בר
בראשית׃

אלהינו

ואלהי אבותינו רצה במנוחתנו קדשינו
במצותיך ותן חלקינו בתורתך ושבענו
מטובך ושמחנו בישועתך וטהר
לבינו לעובדך באמת והנחילנו יתאלהינו באהבה׃
וברצון שבת קודשך וישמחו בך ישראל אוהבי שמך
בא יתמקדש השבת׃ ריצה ותורים׃

מקדש

את שמך בעולם בשם שמקדישין אותו
בשמי מרום כפתוב על יד נביאך וקרא זה
אל זה ואמור׃ קדוש יתצבאות מלא כל הא
הארץ כבודו׃ אז בקול רעש גדול אדיר וחזק משמיעים
בקול מתנשאים לעומת שרפים לעומתם ברוך יאמרו׃
ברוך כבוד יתממקומו׃ ממקומך מלכנו תופיע ותמלוך
עלינו כמחכים אנחנו לך מתי תמלוך בציון בקרוב בימינו
לעולם ועד תשכון תתגדל ותתקדש בתוך ירושלם עיר לדור
ודור ולנצח נצחים׃ ועינינו תראינה מלכותך כדבר האמור
בשירי עוזך על ידי דוד משיח צדקך׃ ישלוך יתלעולם
אלהיך ציון לדור ודור הללויה׃ ריצה ותורים׃ גדלך יתו
וקדושתך שמך יחדיו׃ רוממנו יתאלהינו והשתחוו להדום רגליו קדוש הוא רוממנו יתאלהינו׃
והשתחוו להר קדשו כי קדוש יתאלהינו׃ ותניא׃

על

הגל חגבול ויתקדש ושתבח ויתפאר ויתרומם
ויתנשא שמו של מלך מלך מלכי המלכים
הקב״ה בעולמות אשר ברא העולם הזה ועולם
הבא כך כתוב בריבון ירננו צדיקים בה׃ בישרים תתהלל
העולמים אדון כל הברירות אלהי כל הנפשות היושב במרחבי מרום השוכן בישחקי שמי קדם קדושתו על

החזק וקדושתו על כנא הכבוד ובבן יתיקד ש שמך בנו ית אלהיכון
לעיכי כל חי ונאמר לפנו שיר חדש כמחזב שירו לאלהים זמרו
שמו סולו לרוכב בערבות ביה שנון ועולזו לפנין ונר אהו עין
בעין בשובו אל נוהו כמתובבי עין בעין יראו בשוב ית שיון ושם
נגלה בכבוד ית וראו כל בשר יחדיו כי פי ית דבר תגלה ותראה
מלכותו עלינו במהרה ויחון פליטתנו ופליטת עמו ישראל לחן
ולרחמים ולרצון ונאמר אמן " אב הרחמים הוא ירחם עמו
עמודם ויזכור בריתו איתנים וינהל נפשותינו מך השעות הרעות
ויגער ויפר הרע מן הבשואים ויחון עלינו לפליטת עולמים
וימלוך מש אלהותינו במהרה טוכה ישועה ורחמים ונעדה ונתן
וישיע לכל החוסים בו ונאמר אמן " ויהיו הטורה ואוש "

הכל הכן גודל לאלהינו ותנו כבוד לתורה כדן קרב עמוד
פל בר פל הכהן " ואם אין שם כהן יקרא החזן יעמוד פל פיקוח סכן
ואם כהן הוא לוי יעמוד הכהן פיקוחו ית הלוי "

ברוך שנתן תורה לעמוד ישראל בקדושתו תורת ית
תמימה מחשיבת נפש עדות ית נאמנה מחכימת פתי
פקודי ית ישרים משמחי לב מצות ית כר ביאורה
עיונם ית עוד לעמן יתן ית יברך את עמו בשלום " האל
תמים דרכו אמרה ית צרופה מגן הוא לכל החוסים בך "

כיצד את ית המכורך " ברוך ית המכורך לעולם ועד "

ברוך אתה ית אלהינו מה אשר בחר בנו מכל העמים
ונתך לנו את תורתו בא ית בותן התורה " אמן "
ושנן כל היעיבור יוין וקוין הפרשה ויחזר

ברוך אתה ית אלהינו מה אשר נתך לנו תורת אמת וחיי
עולם נטע בתוכינו בא ית בותן התורה " אמן "
ויעשה כך לכל וגם לתיקון ואם יש הפרשה ויחזר

ברוך אתה ית אלהינו מולך העולם אשר בחר בנביאים
טובים ורצה בדבריהם הנאמרים באמת בא
ית הבוחר בתורה במשה עבדך ובישראל עמך

וכיצבור אז האמת וצדק " ברוך אתה ית אלהינו מולך העולם צור כל
העולמים צדיק בכל הדורות הא הנאמן האומר והעושה והמדבר
והמקיים שכל דברו אמת וצדק " נאמן אתה הוא ית אלהינו וה
נאמנים דבריך ודבר אחד מדבריך אחור לא ישוב ריקם כי אל
מולך נאמן אתה בא ית הא הנאמן בכל דבריו " רחם על עיון כי
הוא בית חייכו ולעולבת נפש תנקום נקם כמהרה תמיגר בא ית
משמח ציון בבניה " שמחינו ית אלהינו באליהו הנביא עבדך
ובמלכות בית דוד משיחך במהרה יבא ויגל ליבינו על כסאו
לא ישוב זר ולא יחללו עוד אחרים את כבודו כי בשם קודשו
נשבעתו לו שלא תכבה נרו לעולם ברוך אתה ית מגן דוד "

על התורה ועל העבודה ועל

יום השבת הזה שנתתה
לנו ית אלהינו לקדושה
ולמנוחה לכבוד ולתפארת ועל
הכל ית אלהינו אנו מודים לך ומברכין
אותך יתברך שמך בפה
כל חי תמיד לעולם בא ית מקדש ש
השבת "

ויקהל פורקן מן שמיא

חובא וחטרי
ורחמי רחיץ
אדרבר ובזופי רוחר וסיוע תא רש
דשמיא וכחיות הופא זר עא דלא
יפסוק ולא יבטיל מפיתגמי אוריית
ובנין דחיין בעובדי אוריית למרן
ורבנן הבורתא קדישתא דבאר עא
דישראל ודיבבל לדישי בלי לדישו
גלותא לדישי מיתיבתיהון ולדיינ
דבבא ודיינר דכותא וכל תלמודיהון ולכל תלמידי תלמידיהון

זה מזמור שיר חנוכת

ועל קרבן המיכות הזה "
ועל יום חג השבועות הזה "
ועל יום חג הסכות הזה "
ועל יום שמיני חג העצ
העיברת הזה " ושמח
ועל יום הזכרון הזה "
יום כיפור " ועל יום הכ

יום כיפור

הכיפורים הזה " יום כיפור
ודבר מלכינו אמת וקי
לעד בא ית מלך מוחל
וסולח לעוכותיכון ולע
ולעוכות עמו ישראל "
ומעביר אשמותיכון בכל
שנה ושנה מולך על כל
האדץ מקדש הנשבה "
ישראל ויום הכיפורים "

דלכל מיאן דפקיד באוריתא מילבא דעלמא יפיש חייהון ויסגי
יומיהון ויתן ארכא לשניהון ויתפרקון וישתזכון פיכל עקא
ומכל מיעין בישיך מרן דבשמייא יהא בסעדהון כל זמן ועידן ו
ונאמן אמן"

יקום פורקן מן שמייא חיטא ומזונא ורחמי רחיץ
ואריכי ומידורי דריחץ ומיעתא דשמייא ו
ובריות גופא זרעא חייא וקיימא דלא ל
יפסוק ולא יבטול מפיתגמי אוריתא למל ההלא הדיש
הדין רכריביא עם זעירא מלבא דעלמא יפיש חייכון ויסגי
יומיכון ויתן ארכא לשניכון ותתפרקון ותשתזכון מכל עקא
ומכל מיעין בישיך מרן דבשמייא יהא בסעדכון כל זמן
ועידן ונאמן אמן"

מי שברך אברהם ויצחק ויעקב הוא יברך
את הקהל הקדוש הזה הם ונשיהם ובניהם וכל
אשר להם מי שתיקן בית זה לתפילה מי
שבאין בתוכו להתפלל ומי שנותן בית נר למאור
ויין לקידוש ולהבדלה וכתן לאורחים וצדקה לעניים
וכל מיי שעוסקין בצורכי ציבור זה הקהל ישלם שכר
שכרם ויסיר מהם כל מיחלה וירפא כל גופם וישלח
לכל עוכם וישלח ברכה בכל מעשה ידיהם עם כל
ישראל אחיהם ונאמר אמן"

אב הרחמים שוכן מרומים ברחמיו העיננו מים והוא
יפקוד ברחמים החסידים והתמימים וקישרים קד
קהילות הקדש שבכל מקום נפשם על קדושת הש
השם הנהרגים והנעינים בחייהם ובמותם לא נפרדו מן
הנשרים קלו ומאריות גברו לעשות רצון קונם וחפץ יצרם
יזכרם אלהינו לטובה עם שאר צדיקי עולם ויעלם ויקבץ פזורם
מבין גוים נקמת תורתו דם עבדיו השפוך כתוב בתורת
משה איש האלהים הרנינו גוים עמיו כי דם עבדיו יקום ויב

ונקם ישיב לצריך וכפר אדמתו עמיך ועל ידי עבדיך הנביי
מתיב לאמר ונקיתי דמם לא נקיתי ויי שוכן בציון ובתפארת
הקדוש מאמר למה יאמרו הגוים איה נא אלהיהם יודע ב
בגוים לעינינו נקמת דם עבדיך השפוך ואומר כי דורש
דמים אותם זכר ולא שכח צעקת עניים ויאמר ידין בגוים
מלא גויות ומחץ ראש על ארץ רבה מנחל בדרך ישת
ישתה על כן ירים ראש"

מי שעשה נסים לאבותינו וגאל אותם מעבדות
לחירות הוא יגאל אותנו בקרוב ויקבצנו מהרחבי
ארבע כנפות הארץ הכידום כל ישראל לי
לירושלם עיר הקודש ונאמר אמן" **ישמח משה כיום מתן**
תורתי הקבה עליכי כל ישראל לשישון ולשמחה לישועה
לנחמה ונאמר אמן" **יהללו** את שם ה' כי נשגב שמו לבדו
הודו על ארץ ושמים וקרן לעמו תהילה לכל חסידיו
לבני ישראל עם קרובו הללויה"

תפלת שמת ישותה קורבנותיה ניויתי
פירון שיה עם סידורי טעמויה חיים
זכו וקם האלהי רפרי גרולה בחרן אז
נסים בעמון עליה ותיבורנן יי אלהינו להדרים בה קהלן מוסף
שבת מראשי ויהי רינון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שת
שהעלינו בשמחה לארצינו ותשעינו בגבולינו ושם נעשה
לפניך את קרבנות חובותינו תמידין כסדרן ומוספין כהילכתן
את מוסף יום השבת הזה נעשה ונקדים לפניך באהבה כמיצות
רצונך ככתוב שמת עליכו בתורתך על ידי משה עבדך מפי
כבודך כאמור" **וביום** השבת שני כבשים בני שנה תמימים
ושנר עשרונים סלת מנחה בלולה בשמן ונסכו עולת
שבת בשבתו על עולת התמיד ונסכה" ישמיחו במלכותך
שומרי שבת ויקוראי ענג עם מקדשי שביעי כולם
ישבעו וירתענגו מטובך ובשביעי רציית בו וקדשת אותו

חמשת ימים אחרו קראת זכר למעשה בראשית ׃ אלהינו
ואלהי אבותינו רצה במנוחתינו קדשינו במצותיך
ותן חלקינו בתורתך שבענו מטובך ושמחנו בז
בישועתך וטהר לבנו לעבדך באמת והנחילנו יי
אלהינו באהבה וברצון שבת קדשך וישמחו בך
ישראל מקדשי שמך ׃ ברוך אתה יי מקדש השבת ׃ ויש אומרי

נעריצך

ונקדישך כסוד שיח שרפי קדש
המקדישין שמך בקדש וכן כתוב
על יד נביאך וקרא זה אל זה ואמר
קדוש יי צבאות מלא כל הארץ כבודו ׃ כבודו מלא עולם ׃
משרתיו שואלים זה לזה איה מקום כבודו לעומתם ברוך
ברוך כבוד יי ממקומו ׃ ממקומו הוא יפן ברחמים ויחון
עם המיחדים שמו ערב ובקר בכל יום תמיד פעמים באהבה
שמע אומרים ׃ שמע ישראל יי אלהינו יי אחד ׃ אחד הוא
אלהינו הוא אבינו והוא מלכינו והוא מושיענו והוא ישמיענו
ברחמיו שנית לעיני כל חי להיות לכם לאלהים
אני יי אלהיכם ׃ ובדברי קדשך כתוב לאמר ׃ וימלוך יי לעולם
אלהיך ציון לדור ודור הללויה ׃ ׃ ויש אומרים אתה זה

אדיר

אדיר ביבנה יי אדירינו מה אדיר שמך
בכל הארץ יהיה יי למלך על כל הארץ
ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד ׃

אזכ

אלהינו ואין כאדירינו ׃ אין כמלכינו ׃
ואין כמושיענו ׃ מי כאלהינו ׃ ומי כאדירינו ׃
מי כמלכינו ׃ ומי כמושיענו ׃ נודה לאלהינו
ונגידה לאדירינו ׃ ונודה למלכינו ונגידה למושיענו ׃ אתה
הוא אלהינו ׃ אתה הוא אדירינו ׃ אתה הוא מלכינו ׃ אתה הוא
מושיענו ׃ ׃ אתה הוא שהקטירו אבותינו לפניך את קטורת
הסמים פיטום הקטורת ׃ כנדי ׃ וה ענפרן ההלבנה והלבונה
משקל שמנים כמה ׃ מנה וקליפה עשרה גרם ובורית

משקל ששה עשר מנה ׃ הקושט שנים עשר קילופה של שרה
וקינמון תשעה מורית כרשינה ׃ תשעת הכוך יין הפריסין ס
סאין תלתא וקבין תלתא אם אין לו יין הפריסין מביא חיור
יין עתיק מלח סדומית רובע מעלה עשך כל שהוא ׃ נותן אותם
את בקת הירדן כל שהוא ׃ אם נתן בה דבש פסלה ואם חיסר
אחת מכל הממנים חייב מיתה ׃ רבן שמעון בן גמליאל
אומר ׃ הייתי אימן אלא שרת מעיני הקטרת בורית כר שינר
ששופין בו את הינפורן כדי שתהא באה יין קדם הקריסין ש
ששורין בו את הקטורה כדי שתהא עזה ואלא מי רגלים יפין
לה ׃ אלא שאין מכניסין מי רגלים יפין לה ׃ אלא שאין מכ׃
מכניסין מי רגלים בעזרה מפני הכבוד ׃ בשיר שהלוים היו
אומרים ליי ׃ הארץ ומלואה תבל וישבי בה ׃ בשיטי היו א
אומרים גדול יי ומהולל מאד בעיר אלהינו הר קדשו ׃
בשלישי היו אומרים אלהים ניצב בעדת אל בקרב אלהים ישפוט ׃
ברביעי היו אומרים אל נקמות יי אל נקמות הופיע ׃ בחמשי
היו אומרים הרנינו לאלהי עוזינו הריעו לאלהי יעקב ׃ בששי
היו אומרים יי מלך גיאות לבש יי עוז התאזר אף תיכון תבל
בל תמוט ׃ בשבת היו אומרים מזמור לדוד השמים מספרים
שיר לעתיד לבא אום׳ ליום שכולו שבת מנוחה לחיי העולמים ׃

ראני

אמר ר׳ אלעזר אמר ר׳ חנינא תלמידי חכמים מרבים
שלום בעולם הזה שנאמ׳ וכל בניך למודי יי ורב שלום
בניך שלום רב לאוהבי תורתך ואין למו מכשול יהי
שלום בחילך ושלוה בארמנותיך למען אחיי ורעיי
אחברה נא שלום בך למען בית אלהינו אבקשה טוב לך
יי עוז לעמו יתן יי יברך את עמו ישראל בשלום ׃ ׃ ויש
תפילתי לך יי עת רצון אלהים ברוב חסדך
ענני באמת ישעך ׃ ׃ ויש פעמים תורה וא׳
והללו ׃ והיה שעתן ׃ הממנו יי אלהינו ונו

ויתך וירבך והיית לקהל עמים ויתן לך את ברכת אברהם לך
ולזרעך אתך לרשתך את ארץ מגוריך אשר נתן אלהים לאברהם׃
מאל אביך ויעזרך ואת שדי ויברכך ברכות שמים מעל ברכות
תהום רובץ תחת ברכות שדים ורחם ברכות אביך הגברו על
ברכות הורי עד תאות גבעת עולם תהיין לראש יוסף ולקדקד
נזיר אחיו ויאהבך וברכך והרבך וברך פרי בטנך ופרי אדמתך
דגנך תירושך ויצהרך שגר אלפיך ועשתרות צאנך על
האדמה אשר נשבע לאבותיך לתת לך ברוך תהיה מכל
העמים לא יהיה בך עקר ועקרה ובבהמתך והסיר יי ממך כל
חולי וכל מדוה מצרים הרעים אשר ידעת ולא ישימם בך
ונתנם בכל שנאיך כרוך אתה בעיר ברוך אתה בשדה ברוכה
אתה בבואך וברוך אתה בצאתיך ברוך טנאך ומשארתיך
ברוך פרי בטנך ופרי אדמתך ופרי בהמתך שגר אלפיך
ועשתרות צאנך יתן יי את אויביך הקמים אתך נגפים לפניך
משלח ידיך בכל אשר תפנה שם יברכך יי בארצך אשר יי אלהיך נותן לך יקימך יי לו
את אויבו הטוב את השמים לתת מטר ארצך בעתו ולברך
את כל מעשה ידיך והלויתה גוים רבים ואתה לא תלוה
יי אלהיך ברכך כאשר דבר לך והעבטת גוים רבים ואתה
לא תעבוט ומשלת בגוים רבים ובך לא ימשלו׃
אשריך ישראל מי כמוך עם נושע ביי מגן עזרך ואשר
חרב גאותיך ויכחשו אויביך לך ואתה על במותימו תדרוך׃ ישראל נושע ביי תשועת עולמים לא תבושו
ולא תכלמו עולמי עד ואכלתם אכול ושבוע והללתם את
שם יי אלהיכם אשר עשה עמכם להפליא לא יבושו עמי
לעולם ועמרי יי ישובון ובאו ליציון ברינה שמחת עולם
על ראשם ששון ושמחה ישיגו ונסו יגון ואנחה
תיאון ומשוררות תובלון התרים והגבעות יפיצחו לפניכם
רינה וכל עצי השדה יכחאו כף הנה אל ישועתי אפטח ולא
אפחד כי עזי וזמרת יה יי ויהי לי לישועה ושאבתם מים

אחד ישבוך אחר ובני בעמך ישראל גוי אחד
בארץ תפארת גדלה ועטרת ישועה מברון
וקדושה לעמך נותנה אברהם יגל יצחק׃
ירנן יעקב ובניך יבוחר בו מנוחת אהבה וברכה מבוחת אמונך
ואמונה מבוחת שלום ושלוה והשקט ובטחון מנוחת שלומה
שאתה רואה את יבוריו בניך ויד ענן בו מאתיך היא מנוחתם
יקדישו את שמך אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתנו
במנוחתינו קדשינו במצותיך ותן חלקינו בתורתך
שבענו מטובך ושמחנו בישועתך וטהר לבבנו לעבדך
לעבדך באמת והנחילנו יי אלהינו באהבה וברצון
שבת קדשך וישמחו בך ישראל אוהבי שמך בא
יי מקדש השבת ורפה והמועדים

ינוחו עליך לעולם ותורתך אמת ועבדיך אליך עד
מרום
אשר עשית גדולות אלהים מי כמוך
יצירתך בתורה יי ומשפטיך תהום רבה אדם ובהמה
תושיע יי יתברך׃

חונגתנו מידע בתורתיך ותלמדינו לעשות
בהם חוקי רצונך ותבדל ולבנו בין קדש לחול
בין אור לחושך בין ישראל לעמים בין יום
השביעי לששת ימי המעשה אבינו מלכנו החל עליכן
את ששת ימי המעשה הבאים לקראתינו לשלום שמח
שמחים וטובי לב חשובים מכל חטא ומנוקים מכל עון
וחובינו מאיתך ביבה רעיה והשכל בא יי חונן הדעת׃
השכיבנו וכו׃ יתברך ויתנבר׃ ויהי נועם׃

לך האלהים מטל השמים ומשמני הארץ ורוב
תגן ותירש יעבדוך עמים וישתחוו לך
לאומים הוי גביר לאחיך וישתחוו לך בני
אמך אוריך ארור ומברכך ברוך ואל שדי יברך אתך

וי

בשעוך מי מרעי הישועה ואמרתם ביום ההוא הודו לי קראו
בשמו הודיעו בעמים עלילותיו הזכירו כי נשגב שמו זמרו י
כי גאות עשה מודעת זאת בכל הארץ צהלי ורני יושבת
ציון כי גדול בקרבך קדוש ישראל ואמר ביום ההוא הנה אלהינו זה
קויינו לו ונגילה ונשמחה בישועתו בורא נוב שפתים שלום
שלום לרחוק ולקרוב אמר יי ורפאתיו ונחו לבשה את עמישי
ראש השלישים לך דוד לך בן ישי שלום שלום לך לעזרך כי
עזרך שלום אלהיך ויקבלם דוד ויתנם בראשי הגדודים ואמר
ואמחתם בה לחי אתה שלום ובירתך שלום וכל אשר לך שלום
יי עוז לעמו יתן יי יברך את עמו בשלום

שיר

המעלות אשרי כל יראי יי ההולך בדרכיו יגיע
כפיך כי תאכל אשריך וטוב לך אשתך בגפן
פוריה בירכתי ביתיך בניך כשתילי זיתים
סביב לשולחנך הנה כי כן יברך גבר יראי יי בן יברכך יי מציון
וראה בטוב ירושלם כל ימי חייך וראה בנים לבניך שלום על
ישראל

ראשי

חדשים לעמך נתתה זמך כפרה לכל תולרחמם
מהיותם מקריבים לפני זבחי רצון ושערי
חטאת לכפר בעדם זיכרון לכולם והיו תש
תשועת נפשם מיד שופא מזבח חדש ניצון תביו ועולת ראש
חדש נעלה עליו ושירי עזיז נעשה בריצון ומעבודת בית
המקדש נשמיט פולבן ומשיחי הנר עבוד נשבע בעירך האמ
האמורים לפני מזבחך אהבת עולם תביא להם וברית אבות
לבנים תזכור והכיאנו ליצון עירך בריבה ולירושלם בית
מקדשך בשמחת עולם ושם נעשה לפניך את קרבנות
חובותינו התמידין כסידרן ומוספין כהילכתן את מוסף יום
ראש החודש הזה נעשה ונקריב לפניך באהבה כמיצות ריצונך
כמו שכתבת עלינו בתורתך על ידי משה עבדך מפי כבודך
באמור ובראשי חודשיכם תקריבו עולה ליי פרים בני בקר שנים

ואיל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימים ומנחתם ונסכיהם כמדוב
ושלשה עשרונים לפר ושני עשרונים לאיל ועשרון לכבש ושבי

אחינו

תמידין כהילכתן
ואחי אכותיכן חדש עליכן את החודש הזה
לטובה ולברכה לששון ולשמיחה ליושבי
ולנחמה לפרנסה ולכלכלה לחיים ולשלום

למן חולת חטיא ולסליחת עון בני ישראל עמך כחרת מכל האומ
וראשי חדשים להם קבעת בא יי מקדש ישראל וראשי חודשי
חודשים

אתה

יצרתה עולמך מיקדם כילותה מלאכתה בקדם
השכיענו אהבת אותנו וריחמתה בנו ורוממתנו
מפלי הלשונות וקדשתנו במצותיך וקירבתנו
מלכינו לעבודתך ושמך הגדול והקדוש עליכן קריאתה ותתן לנו
יי אלהינו באהבה שבתות למנוחה וראשי חדשים לכפרה ולפי
שחטאנו לפניך אנחנו ואבותינו חרבה עירינו ושמם מיקדשינו
ונגזל כבוד מבית חיינו ואין אנו יכולין לעלות ולירא
ולהשתחוות לפניך ולעשות חוקותיכן בבית בחירתך בבית הגדול
והקדוש שמך עלין מפנו היד שנשתלחה במקדשך יהי רצון
מלפניך יי אלהינו ואלהי אכותינו שתעלינו בשמחה לארצינו
ותטענו בגבולינו ושם נעשה לפניך את קרבנות חובותינו
תמידין כסידרן ומוספין כהילכתן את מוסף יום השבת הזה
נעשה ונקריב לפניך באהבה כמיצות ריצונך כמו שכתבת עלינו
בתורתך על ידי משה עבדך מפי כבודך באמור ובראשי חודש
חודשיכם תקריבו עולה ליי פרים בני בקר שנים ואיל אחד
כבשים בני שנה שבעה תמימים ומנחתם ונסכיהם כמדובר ושלשה
עשרונים לפר ושני עשרונים לאיל ועשירון עשרון לכבש
ושבי תמידין מהילכתן וביום השבת שני כבשים בני שנה
תמימים ושני עשרונים סלת מנחה בלולה בשמן ונסכו עולת
שבת בשבתו על עולת התמיד יעשה ונסכו זה קרבן שבת

יקרבן ראש חודש " ישמחו במלכותך שומרי שבת וקוראי עונג
עם מקדשי שביעי כולם ישבעו וגו "

אחינו ואלהי אבותינו חדש עליהם את החדש
הזה לטובה ולברכה לששון ולשמחה
ליעודים ולחגים לפורענות ולכלכלה
לחיים ולשלום לפיחילה חכוא ולסליחות עון בני
ישראל עמך בחותה מכל האומות ושמחות וראשי
חודשים להם קבעת באין מקדש השמת ישראל וראשי
חדשים " ויש חורים " זה יום לחנוכה " ועל פום "

על הניסים ועל הפורקן ועל הגבורות ועל התשועות ועל
המלחמות שעשית לאבותינו בימים ההם ובזמן הזה
בימי מתתיהו בן יוחנן כהן גדול חשמונאי ובניו כ
שעמדה מלכות יון הרשעה על עמך ישראל להשכיחם
מתורתך ולהעבירם מחוקי רצונך ואתה ברחמיך הרבים עמדת
להם בעת צרתם רבתה את ריבם דנתה את דינם נקמת את
נקמתם מסרת גיבורים ביד חלשים ורבים ביד מעטים וטמאים
ביד טהורים ורשעים ביד צדיקים וזדים ביד עוסקי התורתך
ולך עשית שם גדול וקדוש בעולמך ולעמך ישראל עשית
תשועה גדולה ופורקן כהיום הזה ואחר כך באו בניך לדביר
ביתך ופינו את היכלך וטהרו את מקדשך והדליקו נרות בחצרות
קודשך וקבעו שמונה ימי חנוכה אילו להודות ולהלל
לשמך הגדול כשם שעשיה להם ניסים והגבורה כיבים החסד
ובזמן הזה כי עשה עמנו נס ופרקן כאן בארץ כיבים בעת הזאת "
זה יום ופורים " ועל פום " והכתובים "

על הניסים ועל הפורקן ועל הגבורות ועל התשועות ועל
המלחמות שעשית לאבותינו בימים ההם ובזמן
הזה בימי מרדכי ואסתר בשושן הבירה כשעמד
עליהם המן הרשע בקש להשמיד להרוג ולאבד את כל היהודים
הנמצאים בשושן הבירה מנער ועד זקן טף ונשים ביום אחד

בשלשה עשר לחדש שנים עשר הוא חדש אדר ושללם לבוז ואתה
ברחמיך הרבים הפרת את עצתו וקילקלת את מחשבתו והשבות
והשבותו לו גמולו בראשו ותלו אותו ואת בניו על העץ כשם
שעשית להם נסים וגבורות בימים ההם בזמן הזה כן עשה
עמנו כי אלהינו פלא וכוסים בעת הזאת " ועל פום "

ע"ו כשיריצה לקיות תתגלה קורם יאחר זמות "

בא יבא ויגיע ויפגע ויראה ויבא ויגיע ויפגע ויראה ויבא
יזכר אלהינו מלך העולם אלהינו מיה שעשה ניסים
אשר קרשנן במיכות לאבותינו
במשמרתן וינמבן על בימים ההם ובזמן הזה
מקרא מגילה "

כיון אתה יי אלהי מיה הרב את ריבינו והרן את דינינו
והנוקם את נקמתינו והמשלם גמול לכל אויבי נפשינו והמ
חגמרע לפני מיבנינו בא יי הגמרע לכנסיו ישראל מכל יגי
צרותם הא המושיע "

אשר הניא עצת גוים ויפר מחשבות ערומים
בקום עליהן אדם רשע ניגר זדון מזרע
עמלק " גאה בעשרו וכרה לו בור
וגדולתו נתקשתה לו לבר דיכדה בנפשו ללמוד ולבבר בקש
להשמיד ובשמד מהרה " המן הודיע איכת אפתין לעוה
שנאת אחים לבנים ולא זכר רחמי שאול כי בחמלתו על
אהב גולך אויב " זמם רשע להכרית יבדיך ובלבר טמא
בידי טהור " חסר הבר על שהגת אב השע הוסיף חטא על
חטאיך " טמן בלבך מחשבת ערומיך ויתכבר לעשות ביעך
ידו שלח בקדושיו אף פסקו נתן להסריח זכרם " בראורך
מרדכי בריא קיתך ודתי המן נתנה בשושן לבש שקוק שו
מספד ופזר יגוף וישב על האפר " מי זה יעמור לבקר
שגגה ולמחול חטאת עון אבותינו ניץ פרח מילולב הן
הדסה עמדה לעוריך ועזרים " סריסיה מבהילים להמן
להשחותו יין חמת תביבים עמד בעושרו ונפל בשעו

עשה לך ענך ונתלה עליך. פיהם פתחו כל ישראי תבל. כי פור המן הוא
נהפך לפוריהו. יצריך נחלץ מיד רשע. אויב ניתן חזק נקשך. קיימו
עליהם לעשות פורים. לשמוח ככל שנה ושנה. ראויה תפילת
מרדכי ואסתר המן וכתבו על הענך תלית. שושנת יעקב צהלה
ושמחה. בראותם יחד תכלת מרדכי. הם שועתם היית לנעריו.
והקוותם כמל רוד ודור. להוריע שכל קוויך לא יבושו ולא יכלמו
לנצח כל החוסים כך. ארור המן אשר ביקש לאבדני. ברוך
מרדכי היהודי. ארורה זרש אשת מקחידי. ברוכה אסתר בעדי.
להגאולתי חיך יהוי. שומעת תפילו ושליח ציבו יהוי לי

ענינו

ענינו ביום יבוש תענינו כי ביצרה הרול
אנחנו אל תפן אל רשעינו ואל תסתר פניך
ממנו ואל תעלם מתחינתינו היה נא קרוב
לשוועתינו יהי נא חסדך לנחמנו כאשר אליך ענינו ברב
ברבר שב והיה כאשר יקראו ואנו אענה עוד הם מרכבי ואני
אשמע כי אתה יה עונה בעת צרה פורה ומיכיל בכל עת
צרה וצוקה

נחם

נחם אלהינו את אבילי ציון ואת אבילי ירושלם
ואת העיר האבילה והחריבה מושפלה
ישראל והשוממה מאין יושב והיא יושבת
וראשה חפויה כאשה עקרה לא ולדה ויבל ציונה לגרונה
ויר שוה עובדי פסיליה ויטילו את עמך ישראל לחרב ויהרגו
בזוך חסידי עליך על כן ציון במרור תבכה וירושלם תתן קולה
לבי לבי על חלליהם מעי מעי על חלליהם כי אתה יי באש
היצתה ובאש אתה עתיד לבחנה כאמור ואני אהיה לה
נאום יי אש סביב לה ולכבוד אהיה בתוכה בא יי מושחם ציון

ובונה ירושלם. יוי ינחם. כרוכה ובנה.

בא

בא יי אלהינו מלא רחמיו ומלא נחומיו
ומלא סליחותיו ומלא מחילותיו ומלא כפרותיו
ומלא תשובותיו ומלא תקונותיו ומלא תחנוניו
ומלא תפלותיו ומלא תקוותיו ומלא תשועותיו
ומלא תהל

חצר

תמיד פעולי כי כל דרכיו משפט׳ אמונה
ואין עול ידיך וישר הוא׳ היגור תמיד
בכל פועל מי יאמר לו מה תפעל הען
השליט במטה ובמעל מזמית ומחיה מוריד שאול ויעל׳
היגור תמיד בכל מעשה מי יאמר לך מה תעשה האוכן
ועושה חסך חנם לכן תעשה ומדות הנעדר כשה הוקשה
ועשה׳ ידיך בכל דרכיו היגור תמיד ארך אפיך ומלא
רחמים אמרול נא רחוק נא על אמרות וכבים כי לך הסליחו
והרחמים׳ ידיך אתה להמית ולהחיות אשר בידך
פדרון כל רוחות חלילה לך זכרוניהן למחות ויהיך נאה
ברחמיך עוזך עליהן פקוחות כי לך הרחמים והסליחות׳
אדם אם כן שנה יהיה אן אם אלה שניו חיה מרה
יתרון לו כי לא תיה יהיה ברוך דיין האמת מכוין ומיו
ומחיה׳ ברוך כי אמת דינו ומשוטט הכל בענגן ומ
ומשלם לאדם חשבונו והכל לשמו והודייה יתנו׳
ידענו יג כי ידיך משפטיך תיבדק ברוברייך תזכה
בשופטיך ואין להחזיר אחר מידת שופטיך ידיך יי
אתה יג וישר משפטיך׳ דיין אמת שופט ידיך וי
ואמה כרוך דיין האמת כיכל מעשטין ידיך ואמת׳
נפש כל חי ברך ידיך מלאה ימינך ודיך רחם על
קליטת ינאן ידיך ות אמור לכיל אך הרם ידך׳ הגדול העיצ
ורב העלילי׳ ושוי עיניך פקוחות על כל דרכי בני אדם׳
ליתן לאיש כדרכיך וכפרי מעלליו׳ להגיד כי ישר יג עורי
ליתן עולתה כו׳ יג פתח ויג לקח יהי שם יג מבורך׳ והוא
רחום יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב אפו ולא יעיר
כל חמתו׳ יג הושיעה המולך יעניגן׳

יהגדל

ויתקדש שמיה רבא בעלמא דהא ע
עתיד לאיתחדתא ולאחיא מתיא ול
ולאסקא לחיי עלמא למבני קרתא

דירושלם ולשכלל היכליה למיעקר פולחנא נוכראה מיארעא׳
ולאתבא מלכותא דשמיא לאתריה ויתמליך קודשא בריך
הוא מלכותיה בקריית בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית
ישרא׳ וכו׳ וקדושתן הנעשים ויאמ׳ יהי יגי ויתרחץ מעיר
בעשם האדץ׳

נברך

מנחם אכילים שאכלנו מישלך׳ יהן שנין אחרן
ברוך מזכחם אכילים שאכלנו מישלך וכטובן
חיינן׳ הזן עורלך ריחם ע׳ ער שוקיגן לכונה
ירושלים׳ ואמ׳ נחם יג את ציון ואת אכילי ציון ואת אכילי ירושל
ואת המתנחם מן האבל הזה נהמם מאבלם ושמחם מיגונם
כאיש אשר אמו תנחמנו כן אנכי אנחמכם וכירושלם
תנוחמו׳ וכ בונה ירושלם יג נדחי ישרא יכנס רב שם אימרי
דרן לחד ערכדבר למשיחי כאי מנחם אכילי ציון וכונה
וירושלם אמן׳ כין ע׳ אוהיגן מיה הכבוד חי יער האלך החי העוב והאיט
ואמ׳ הרחמן דיין אמת שתפטיר ידיך ולויחן כמשפט ושלוש
מעולמו לעשות בן כה יבורן כי כל דרכיך מישפט ואנחנו
עבדו ועמדין ובכל אנחנו חייבין להחדות לך ולברכו תכלית
רעה כועליגו ומעל האכל הזה אשר בתובלן הודר פיר צות
ישרא הוא יגרור את העיר יה הואת מעליגו לחרבי לשלון׳
ואמ׳ כל שאר הדזון׳ והרחמן הוא יזכיגן לעידנא דהוא שליח׳
הטבת חלום׳ ואמ׳ ד חייא בר אחי יוסי ג פרת אמ׳ ר יוחנן הרואה חלום
פלוני ונפשון שטוחה עלין שיחיגן כפעם ג כגי יודע חשובים ויוהכין ויעמוד
לפעמם ויאמר לחם חלו׳

חלבא

טבא חדאי׳ ואמ׳ ג תעמוי והם ושויכין לן׳
טבא חזרת טבא הוא וטבא ליהוי רחמך
רחמבא לשדיה טבא׳ כד אמ׳ ד פעמי והם
גזרו עליה מן שמיא דליהוי טפא ויהי טבא ורחמבא לשדיה
טבא׳ ואוקב יאמרן אילן הסבוכים׳ שלש הסבוכ ושלוש פרוכ׳ הלמ
הלמת מספרי למחול לי פתחת שקי ותאזרנני שמחה יתר׳

תשמח בהולה כמיחול כאורים ודהיכי יחדיך והפכתי אבלם לששון
ונחמתים ושמיקתים מיגונם ולא אמה יג אלהיך לשמע אל
עלעם ויהפוך יג אלהיך לך את הקללה לברכה כי אהבך יג אלהיך
פרה בשלום נפשי מיקרוב לי כי ברבים היו עמדי ויאמר השם
אל שאול היהוסתך ימוה אשר עשה את התשועה הגדולה
בישראל חלילה חיג אם יפול משערות ראשו ארצה כי עמ
אלהים עשה היום הזה ויפדו העם את יהוכתן ולא מת תפדוי
יג ישובון ובאו ליציון ברינה שמחת עולם על ראשם ששון
ושמיחה ישיגו ונסו יגון ואנחה ׳ בורא ניב שפתיים שלום
שלום לרחוק ולקרוב אמר יג ורפאתיו ׳ הרוח לבשה את
עמשא׳ ראש השלישים לך דוד ועמך כן ישי שלום
שלום לך שלום לעזרך כי עזרך יג אלהיך ויכלם רוד
ויתכב בראשי הגדוד ואמרת כה לחי אתה שלום וביתך
שלום וכל אשר לך שלום ׳׳ יג אבול כשמח נחמך ושוהה כלב עוב

כוכת אירוסין לחופה ׳׳

ברוך

א׳ אתה יג אלהינו
מלך כורא
פרי הגפן ׳
יג אלהינו מלך את
אב הרחמן על העריסה ׳
ויאסר לבן ארוסות והתיר לבן ארוסה
הנשואות על ידי חופה ׳
יקידו שיך ׳׳ נפשי נשוקון
ואור הרי את ותהר שה לי
כטנפת זו כרה ושה

א׳ יג אלהינו מלך העולם
כורא פרי
הגפן ׳׳

א׳ יג אלהינו מלך העולם שהכל
ברא לכבודו ׳

א׳ יג אלהינו מלך
העולם שהכל
ברא לכבודו ׳

ב׳ יג אלהינו מלך
העולם אשר ברא
ששון ושמחה
חתן וכלה גילה רינה ריגה
חדוה אהבה ואחוה ושלום
ורעות מהרה יג אלהינו ושמע
ישמע בערי יהודה ובחוצות
ירושלם ׳ קול ששון קול
שמחה קול חתן וקול כלה ׳
קול מי שהלך חתנים מחופתם

ב׳ יג אלהינו מלך
העולם אשר ברא
ששון ושמחה
חתן וכלה גילה רינה ריגה
חדוה אהבה ואחוה ושלום
ורעות מהרה יג אלהינו ושמע
ישמע בערי יהודה ובחוצות
ירושלם ׳ קול ששון קול
שמחה קול חתן וקול כלה ׳
קול מי שהלך חתנים מחופתם
ונערים מי שתה נגיניתם בא
יג משמח חתן עם הכלה ׳׳

ג׳ יג אלהינו מלך
העולם שהכל
ברא לכבודו ׳

ג׳ יג אלהינו מלך
העולם שהכל
ברא לכבודו ׳

ג׳ יג אלהינו מלך
אשר יצר את
האדם ׳׳
כיצלם כדמות תבניתו והתקין
לו מזמנו בניין עדי עד בא
יג יוצר האדם ׳׳

ג׳ יג אלהינו מלך
אשר יצר את
האדם ׳׳
כיצלם כדמות תבניתו והתקין
לו מזמנו בניין עדי עד בא
יג יוצר האדם ׳׳

ד׳ יג אלהינו מלך העולם
אשר ברא
בשמחתו וששונו
בגרונו ורינה
בשפתותיו ׳ חתן
וכלה ׳ גילה רינה
ריגה ׳ חדוה
אהבה ואחוה
ושלום ורעות ׳
מהרה יג אלהינו
ישמע בערי
יהודה ובחוצות
ירושלם ׳ קול
ששון קול שמחה
קול חתן וקול
כלה ׳ קול מי
שהלך חתנים
מחופתם ׳

ד׳ יג אלהינו מלך העולם
אשר ברא
בשמחתו וששונו
בגרונו ורינה
בשפתותיו ׳ חתן
וכלה ׳ גילה רינה
ריגה ׳ חדוה
אהבה ואחוה
ושלום ורעות ׳
מהרה יג אלהינו
ישמע בערי
יהודה ובחוצות
ירושלם ׳ קול
ששון קול שמחה
קול חתן וקול
כלה ׳ קול מי
שהלך חתנים
מחופתם ׳

ה׳ יג אלהינו מלך העולם
בורא פרי
הגפן ׳׳

ה׳ יג אלהינו מלך העולם
בורא פרי
הגפן ׳׳

שבעת ימים עוכים מן שושן

בחרתנו מכל העמים אהבת
אותנו ורצית בנו ורוממתנו
מכל הלשונות וקדשתנו בן
במצותיך וקרבתנו מלכנו
לעבודתך ושמך הגדול
והקדוש עלינו קראת ׳׳ כפן
במין אוב וידעוני ותתן לנו

יג אלהינו באהבה שבתות למנוחה ׳׳ ומועדים לשמחה חגים וזמנים
וזמנים לששון את יום השבת הזה ואת יום חג המצות הזה

אלהינו ואלהי אבותינו — זכרון משיחנו — ובזכרון כל עמך בית ישראל לפניך לפליטה לטובה לחן לחסד ולרחמים לחיים ולשלום ביום חג המצות הזה זכרנו ה׳ אלהינו בו לטובה ופקדנו בו לברכה והושיענו בו לחיים ובדבר ישועה ורחמים חוס וחננו ורחם עלינו והושיענו כי אליך עינינו כי אל מלך חנון ורחום אתה

והשיאנו ה׳ אלהינו את ברכת מועדיך לחיים ולשלום ולשמחה ולששון כאשר רצית ואמרת לברכנו קדשנו במצותיך ותן חלקנו בתורתך שבענו מטובך ושמחנו בישועתך וטהר לבנו לעבדך באמת והנחילנו ה׳ אלהינו בשמחה ובששון שבת ומועדי קדשך וישמחו בך ישראל מקדשי שמך בא״י מקדש השבת ישראל והזמנים

מצא חטאינו עלינו מאור עינינו ותתרחקנו מעל ארמתינו ואין אנו יכולין לעלות ולהראות ולהשתחות לפניך ולעשות חובותינו כפית בחירתך בבית הגדול והקדוש שנקרא שמך עליך מפני היד ששלחה במקדשך יהי רצון מלפניך ה׳ אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן שתשוב ותרחם עלינו ועל מקדשך כרחמיך הרבים ותבנהו מהרה ותגדלו כבודו אבינו מלכינו גלה כבוד מלכותך עלינו מהרה והופע והגבא עלינו לעיני כל חי והרם קרנינו מבין

הגוים ונפוצותינו כנס מירכתי ארץ והביאנו ליהון עירך ברנה ולירושלם בית מקדשך בשמחת עולם ושם נעשה לפניך את קרבנות חובותינו תמידין כסדרן ומוספין כהלכתן את מוסף יום השבת הזה ויום חג הסיכות הזה נעשה ונקריב לפניך באהבה כמצות רצונך כמו שכתבת עלינו בתורתך על ידי משה עבדך מפי כבודך באמור

ובחדש הראשון ביום הראשון בשבת ובארבעה עשר יום לחדש פסח לה׳ ובחמשה עשר יום לחדש הזה שבעת ימים מצות יאכל ביום הראשון מקרא קדש כל מלאכת עבודה לא תעשו והקרבתם עולה אשה לה׳ פרים בני בקר שנים ואיל אחד ושבעה כבשים בני שנה תמימים יהיו לכם ומנחתם ונסכיהם כמדבר שלשה עשרונים לאיל ועשרון לכבש ויין בנסכו ושעיר לכפר ושני תמידין כהלכתן

וביום השני פרים בני בקר שנים עשר אלים שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמים יהיו לכם ומנחתם ונסכיהם כמדבר

זה יום תרועה לכם

וביום המשרים מהקריבכם מנחה חדשה לה׳ בשבועותיכם מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו והקרבתם עולה ריח ניחוח

זה יום הזכרון

ובחמשה עשר יום לחדש הזה מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו וחגותם אותו חג לה׳ שבעת ימים וקרבתם אשה עולה ריח ניחוח פרים בני בקר שנים עשר אלים שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמים יהיו לכם ומנחתם ונסכיהם כמדבר

זה יום הכפורים

ובחמשה עשר יום לחדש הזה שבעת ימים מצות יאכל כלו בשמן ונסך עולה שבת בשבתו על עולת התמיד ונסכו

זה יום תרועה לכם

ובחדש הראשון ביום הראשון בשבת ובארבעה עשר יום לחדש פסח לה׳ ובחמשה עשר יום לחדש הזה שבעת ימים מצות יאכל כלו בשמן ונסך עולה שבת בשבתו על עולת התמיד ונסכו

זה יום השבת שפ״ר

ובחדש הראשון ביום הראשון בשבת ובארבעה עשר יום לחדש פסח לה׳ ובחמשה עשר יום לחדש הזה שבעת ימים מצות יאכל כלו בשמן ונסך עולה שבת בשבתו על עולת התמיד ונסכו

חג הסוכות הזה

ובחמשה עשר יום לחדש השביעי מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו וחגותם אותו חג לה׳ שבעת ימים וקרבתם אשה עולה ריח ניחוח פרים בני בקר שנים עשר אלים שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמים יהיו לכם ומנחתם ונסכיהם כמדבר

זה יום הכפורים

ובחמשה עשר יום לחדש הזה מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו וחגותם אותו חג לה׳ שבעת ימים וקרבתם אשה עולה ריח ניחוח פרים בני בקר שנים עשר אלים שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמים יהיו לכם ומנחתם ונסכיהם כמדבר

וביום השלישי פרים עשתי עשר אלים שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים יהיו לקס׳ ומנחתם

וביום הרביעי פרים עשרה אלים שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימי יהיו לקס׳ ומנחתם׳׳

וביום החמישי פרים תשעה אלים שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמי תמימים יהיו לקס׳ ומנחתם׳׳

וביום הששי פרים שמנה אלים שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימי יהיו לקס׳ ומנחתם ונסכ

וביום השביעי פרים שבעה אלים שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימי יהיו לקס׳ ומנחתם ונסכ

וביום השמיני עצרת תהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו׳׳ והקרבתם אשה

לי׳ פר אחד איל אחד כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימי׳׳ ומנחתם ונסכיהם כמדובר׳ שלשה עשרונים לפר ושני עשרונים לאיל ועשרון לכבש ויין כנסכו ושעיר לכפרושת תמידין פהלכתן׳׳

אחינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומל ומטיב הירחש לנו שתמיד עלינו בהמון רחמיך בגלל אבות שעשו רצונך בטה׳ ביתר בהיכלה ובונן מהר מקדשך על מכונו והראינו בבינינו ושמחינו בתיקונך והשב כהנים לעבודתך ולוים לשירם ולזמרם והשב ישראל לנויהם ושלמ׳ נעלה ונראה ונשתחוה לפנ׳ בשלוש פעמי רגלינו כפת בתורתך שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני יי׳ אלהיכו באתר שיבחר בחג המצות ובחג השבועות ובחג הסוכות ולא יראה את פני יי׳ ריקם׳ וכ איש במתנת

ידו כברכת יי׳ אלהיך אשר נתן לך׳׳ ובמוסיפין׳׳ כתיבתי אותן ועשה׳׳

נשחול יקם טוב להיות כמוצאי שבת׳ וזוג׳ ואתה מקדש עם קיץ׳

והוריענו יי׳ אלהינו את משפטי צדקך ותל ותלמדינו לעשות בהם חוקי רצונך ותתן לנו יי׳ אלהינו משפ ים ישרים ותורת אמת וחוקים ומצות טובים׳ והחדישנו בדושת שב ותטחילנו יי׳ אלהינו זמני שטיך ומועדי קודש וחגי גיבה וכפור מושר וחגיגת ההגל ותברילנו יי׳ אלהינו בין קדושת שבת לקדוש יום טוב הבדלת ואת יום השביעי משטיך ימי המעשה קדשת הבדלת וקדשת את עמך ישראל בקדושתך׳׳ והתן לנו׳׳

ביאר הנר ארבעה שער כורקין ׳ את תחיין והכו והטורק חייב לכך הט׳׳ כאן׳׳ יהודין ומה אוקמו על כיעור תחיין׳׳ **וינריך** ואנות אוה הפתיהין השת ולשמור אוזתן בן יאבד אחת מהם ויום יאוכד אחת׳ מהם ינריך לכרו פעם שניה׳ שאינו חולה או עכבר וקחתו ושלח כדאמן׳ ואינאמן ויין ויעכור עלין בכל יהודה וכל ואינאי׳ ולהכי ינריך לשמור אוה הפתיהי דהכי אוי׳ אי אוכלין כל אוכלנ׳ת ואזלין כל חוש ושורפין כהחילת שש וכשישרפנן הכי׳׳ כל חמיראו דיוכין כביתין הדין דלין חדיתה ודלין פיעורתיה׳ וליכטיו וליהוי כעפרון דיודעין׳׳ פרי עלב פסח

כשבאין מבית הכנסת יושבין על השולחן ומזגין כוס ראשי מן היין ומברך עלין בפוי׳ אלהינו מלך כורא פרי הגפן׳׳ ואפ שכבר אוזו ויכלו׳׳

ויברך השמים והארץ ובאם ויכל אלהים ביום השביעי מלאכ תו אשר עשה וישבות ביום השביעי מכל מלאכתו ז אשר עשה ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות׳׳

F6

ויקהילו מלך
העולם בורא פרי
הגפן׃
יקהילנו כלה אשר
כחר בנו מכל עם
ורוממנו מכל
לשון וקדשנו במצותיו ותתן
לנו יקהילנו באהבה שבתות
למנוחה ומועדים לשמחה
חגים וזמנים לששון את־
יום השבת הזה ואת יום חג
המצות הזה זמן חרותינו כ
באהבה מקרא קודש זכר
ליציאת מצרים כי בנו בחר
ואותנו קדשת מכל העמים
ושבת ומועדי קדשך בשמח
ובששון הנחלתנו באהבה
מקדש השבת וישראל
והזמנים׃

ויקהילו מלך הע
שהחייכו והיימכ
והגיענו לזמן הזה׃

ואומרים לאומרו שנאמר
עים אשר שעתיד לאומרו
מיומרה אתכל העים האיון׃
ואם אומרים שבת לבדה יקהילו
יקהילו מלך
העולם בורא פרי
הגפן׃
יקהילנו כלה אשר
כחר בנו מכל עם
ורוממנו מכל
לשון וקדשנו במצותיו ותתן
לנו יקהילנו באהבה ומועדים
לשמחה חגים וזמנים לששון את־
יום השבתי לשמו
יקהילנו מלך העו
המברין בין קודש
לחול בין אור לחוש
לחושך בין ישראל לעמים
ובין יום השביעי לששת
ימי המעשה בין הדושה
שבת לקדושת יום טוב הב
הבדלת ואת יום השביעי מ
משאת ימי המעשה הדשת
הבדלת וקדשת את עמך
ישראל בקדושתך בא יקהילנו
המבדיל בין קודש לקודש
ואומרים שהחיינו ואין יכולין
לפסוק בחול אומרים זה הגמל
יקהילנו מלך
העולם בורא פרי
הגפן׃
יקהילנו כלה אשר
כחר בנו מכל עם
ורוממנו מכל
לשון וקדשנו במצותיו ותתן
לנו יקהילנו באהבה ומועדים
לשמחה חגים וזמנים לששון
את יום חג המצות הזה זמן
חרותינו באהבה מקרא קדש זכר
ליציאת מצרים כי בנו בחר
ואותנו קדשת מכל העמים
ושבת ומועדי קדשך בשמח
ובששון הנחלתנו באהבה מ
מקדש השבת וישראל
והזמנים׃

יקהילנו מלך הע
שהחייכו והיימכ
והגיענו לזמן הזה׃

ואומרים לאומרו שנאמר
עים אשר שעתיד לאומרו
מיומרה אתכל העים האיון׃
ואם אומרים שבת לבדה יקהילו

יקהילנו מלך
העולם בורא פרי
הגפן׃
יקהילנו כלה אשר
כחר בנו מכל עם
ורוממנו מכל
לשון וקדשנו במצותיו ותתן
לנו יקהילנו באהבה שבתות
למנוחה ומועדים לשמחה
חגים וזמנים לששון את־
יום השבת הזה ואת יום חג
המצות הזה זמן חרותינו כ
באהבה מקרא קודש זכר
ליציאת מצרים כי בנו בחר
ואותנו קדשת מכל העמים
ושבת ומועדי קדשך בשמח
ובששון הנחלתנו באהבה מ
מקדש השבת וישראל
והזמנים׃

יקהילנו מלך הע
שהחייכו והיימכ
והגיענו לזמן הזה׃

ואומרים לאומרו שנאמר
עים אשר שעתיד לאומרו
מיומרה אתכל העים האיון׃
ואם אומרים שבת לבדה יקהילו
יקהילנו מלך
העולם בורא פרי
הגפן׃
יקהילנו כלה אשר
כחר בנו מכל עם
ורוממנו מכל
לשון וקדשנו במצותיו ותתן
לנו יקהילנו באהבה ומועדים
לשמחה חגים וזמנים לששון
את יום חג המצות הזה זמן
חרותינו באהבה מקרא קדש זכר
ליציאת מצרים כי בנו בחר
ואותנו קדשת מכל העמים
ושבת ומועדי קדשך בשמח
ובששון הנחלתנו באהבה מ
מקדש השבת וישראל
והזמנים׃

יקהילנו מלך הע
שהחייכו והיימכ
והגיענו לזמן הזה׃

ואומרים לאומרו שנאמר
עים אשר שעתיד לאומרו
מיומרה אתכל העים האיון׃
ואם אומרים שבת לבדה יקהילו

יקהילנו מלך
העולם בורא פרי
הגפן׃
יקהילנו כלה אשר
כחר בנו מכל עם
ורוממנו מכל
לשון וקדשנו במצותיו ותתן
לנו יקהילנו באהבה שבתות
למנוחה ומועדים לשמחה
חגים וזמנים לששון את־
יום השבת הזה ואת יום חג
המצות הזה זמן חרותינו כ
באהבה מקרא קודש זכר
ליציאת מצרים כי בנו בחר
ואותנו קדשת מכל העמים
ושבת ומועדי קדשך בשמח
ובששון הנחלתנו באהבה מ
מקדש השבת וישראל
והזמנים׃

יקהילנו מלך הע
שהחייכו והיימכ
והגיענו לזמן הזה׃

ואומרים לאומרו שנאמר
עים אשר שעתיד לאומרו
מיומרה אתכל העים האיון׃
ואם אומרים שבת לבדה יקהילו

לשנה הבאה בני חוריך׳ וּמוֹצִיאִין כּוֹס שֵׁנִי וְאוֹמְרִים

מה נִשְׁתַּנָּה הַלַּיְלָה הַזֶּה מִכָּל הַלֵּילוֹת שֶׁבְּכָל הַלֵּילוֹת אָנוּ אוֹכְלִין חָמֵץ וּמַצָּה הַלַּיְלָה הַזֶּה כּוּלּוֹ מַצָּה שֶׁבְּכָל הַלֵּילוֹת אָנוּ אוֹכְלִין שְׁאָר יְרָקוֹת הַלַּיְלָה הַזֶּה מָרוֹר שֶׁבְּכָל הַלֵּילוֹת אֵין אָנוּ מַטְבִּילִין אֲפִילּוּ פַּעַם אֶחָת הַלַּיְלָה הַזֶּה שְׁתֵּי פְּעָמִים שֶׁבְּכָל הַלֵּילוֹת אָנוּ אוֹכְלִין בֵּין יוֹשְׁבִין וּבֵין מְסֻבִּין הַלַּיְלָה הַזֶּה כּוּלָּנוּ מְסֻבִּין׃

עבדים הָיִינוּ לְפַרְעֹה בְּמִצְרַיִם וַיּוֹצִיאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִשָּׁם בְּיָד חֲזָקָה וּבִזְרוֹעַ נְטוּיָה וְאִלּוּ לֹא הוֹצִיא הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא אֶת אֲבוֹתֵינוּ מִמִּצְרַיִם הֲרֵי אָנוּ בָּנֵינוּ וּבְנֵי בָנֵינוּ מְשֻׁעְבָּדִים הָיִינוּ לְפַרְעֹה בְּמִצְרַיִם וְאַתָּה כּוּלָּנוּ חַכְמִים כּוּלָּנוּ נְבוֹנִים כּוּלָּנוּ זְקֵנִים כּוּלָּנוּ יוֹדְעִים אֶת הַתּוֹרָה מִצְוָה עָלֵינוּ לְסַפֵּר בִּיצִיאַת מִצְרַיִם וְכָל הַמַּרְבֶּה לְסַפֵּר בִּיצִיאַת מִצְרַיִם הֲרֵי זֶה מְשֻׁבָּח׃

מעשה בְּרַבִּי אֱלִיעֶזֶר וְרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ וְרַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן עֲזַרְיָה וְרַבִּי עֲקִיבָא שֶׁהָיוּ מְסֻבִּין בִּבְנֵי בְרַק וְהָיוּ מְסַפְּרִים בִּיצִיאַת מִצְרַיִם כָּל אוֹתוֹ הַלַּיְלָה עַד שֶׁבָּאוּ תַלְמִידֵיהֶם וְאָמְרוּ לָהֶם רַבּוֹתֵינוּ הִגִּיעַ זְמַן קְרִיאַת שְׁמַע שֶׁל שַׁחֲרִית׃

אמר ר׳ אֶלְעָזָר בֶּן עֲזַרְיָה הֲרֵי אֲנִי כְּבֶן שִׁבְעִים שָׁנָה וְלֹא זָכִיתִי שֶׁתֵּאָמֵר יְצִיאַת מִצְרַיִם בַּלֵּילוֹת עַד שֶׁדְּרָשָׁהּ בֶּן זוֹמָא שֶׁנֶּאֱמַר לְמַעַן תִּזְכֹּר אֶת יוֹם צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ יְמֵי חַיֶּיךָ הַיָּמִים כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ הַלֵּילוֹת וַחֲכָמִים אוֹמְרִים יְמֵי חַיֶּיךָ הָעוֹלָם הַזֶּה כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ לְהָבִיא לִימוֹת הַמָּשִׁיחַ׃

ברוך הַמָּקוֹם בָּרוּךְ הוּא בָּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְיִשְׂרָאֵל בָּרוּךְ הוּא כְּנֶגֶד אַרְבָּעָה בָנִים דִּבְּרָה תּוֹרָה אֶחָד חָכָם וְאֶחָד רָשָׁע וְאֶחָד תָּם וְאֶחָד שֶׁאֵינוֹ יוֹדֵעַ לִשְׁאוֹל׃

הבא מַה הוּא אוֹמֵר מִצְוֹת הָעֵדוֹת הַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר צִוָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶתְכֶם וְאַתָּה אֱמוֹר לוֹ כְּהִלְכוֹת

רשע מַה הוּא אוֹמֵר מָה הָעֲבוֹדָה הַזֹּאת לָכֶם וְלֹא לוֹ וּלְפִי שֶׁהוֹצִיא אֶת עַצְמוֹ מִן הַכְּלָל בָּעָה בְעִיקָּר וְאַף אַתָּה הַקְהֵה אֶת שִׁנָּיו וֶאֱמוֹר לוֹ בַּעֲבוּר זֶה עָשָׂה יְיָ לִי בְּצֵאתִי מִמִּצְרָיִם לִי וְלֹא לוֹ אִלּוּ הָיָה שָׁם לֹא הָיָה נִגְאָל׃

תם מַה הוּא אוֹמֵר מָה זֹּאת וְאָמַרְתָּ אֵלָיו בְּחֹזֶק יָד הוֹצִיאָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִמִּצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים׃ וְשֶׁאֵינוֹ יוֹדֵעַ לִשְׁאוֹל אַתְּ פְּתַח לוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וְהִגַּדְתָּ לְבִנְךָ בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר בַּעֲבוּר זֶה עָשָׂה יְיָ לִי בְּצֵאתִי מִמִּצְרָיִם יָכוֹל מֵרֹאשׁ חֹדֶשׁ תַּלְמוּד לוֹמַר בַּיּוֹם הַהוּא אִי בַּיּוֹם יָכוֹל מִבְּעוֹד יוֹם תַּלְמוּד לוֹמַר בַּעֲבוּר זֶה לֹא אָמַרְתִּי אֶלָּא בְּשָׁעָה שֶׁיֵּשׁ מַצָּה וּמָרוֹר מֻנָּחִים לְפָנֶיךָ׃

מתחיל גְּלָה עַמְּךָ עַד הֵיכָן אֲמוּרִים כָּאן בְּכָל הַמָּקוֹם לְעַבְדֵי עַד הֵיכָן אֲמוּרִים כָּאן בְּעַבְדֵי עַכְשָׁיו קְרוּעִים בְּנֵי אָדָם מֵעוֹלָם תֶּרַח אֲבִי אַבְרָהָם וְאַבְרָהָם נָחוֹר וְיַעַבְדוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים וַיִּקַּח אֶת אַבְרָהָם מֵעֵבֶר הַנָּהָר וַיּוֹלֶךְ אוֹתוֹ בְּכָל אֶרֶץ כְּנַעַן וַיַּרְבֶּה אֶת זַרְעוֹ וַאֲתֶּן לוֹ אֶת יִצְחָק וַאֲתֶּן לְיִצְחָק אֶת יַעֲקֹב וְאֶת עֵשָׂו וַאֲתֶּן לְיִצְחָק אֶת יַעֲקֹב וְאֶת עֵשָׂו וַאֲתֶּן לְעֵשָׂו אֶת הַר שֵׂעִיר לָרֶשֶׁת אוֹתוֹ וְיַעֲקֹב וּבָנָיו יָרְדוּ מִצְרַיִם׃

ברוך שׁוֹמֵר הַפְּתִחָתָן יִשְׂרָאֵל בָּרוּךְ הוּא שֶׁהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא חִישֵׁב אֶת הַקֵּץ לַעֲשׂוֹת כְּמַה שֶׁאָמַר לְאַבְרָהָם אָבִינוּ בִּבְרִית בֵּין הַבְּתָרִים שֶׁנֶּאֱמַר וַיֹּאמֶר לְאַבְרָם יָדֹעַ תֵּדַע כִּי גֵר יִהְיֶה זַרְעֲךָ בְּאֶרֶץ לֹא לָהֶם וְעִנּוּ אוֹתָם אַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה׃ וְגַם אֶת הַגּוֹי אֲשֶׁר יַעֲבֹדוּ דָן אָנֹכִי וְאַחֲרֵי כֵן יֵצְאוּ בִּרְכֻשׁ גָּדוֹל׃

והיא שֶׁעָמְדָה לַאֲבוֹתֵינוּ וְלָנוּ שֶׁלֹּא אֶחָד בִּלְבָד עָמַד עָלֵינוּ לְכַלּוֹתֵנוּ אֶלָּא שֶׁבְּכָל דּוֹר וָדוֹר עוֹמְדִים עָלֵינוּ לְכַלּוֹתֵנוּ וְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מַצִּילֵנוּ מִיָּדָם׃

צא וּלְמַד מַה בִּקֵּשׁ לָבָן הָאֲרַמִּי לַעֲשׂוֹת לְיַעֲקֹב אָבִינוּ

אנכי שקריה לא גזר אלא על הזכרים ולכן ביקש לעקור את הכל
שכ ארמוז אזכר אבי ורחר מיכרמיה ויגר שם במתי מעט וירדו
שם לגור בארץ וגו׳ וירד מיגרימה אנוס על פי הדיבור
ויגר שם מלמד שלא ירד להשתקע אלא לגור שם שכ ויאמר
אל פרעה לגור בארץ באנו כי אין מרעה לצאן אשר לעבדיך
כי כבד הרעב בארץ כנען ועתה ישבו נא עבדיך בארץ גושן׳
מתי מעט כנגד שכ בשבעים נפש ירדו אבותיך מיכרימרה
ועתה שמך יי אלהיך ככוכבי השמים לרוב ויהי שם לגוי גדול
מלמד שהיו ישראל מיגרוייהן שם גדול עיגום כמה שכ ובפר
ישראל פרו וישרצו וירבו ויעצמו במאד מאד ותמלא הארץ אותם
רב כמה שכ רבבה כיגמח השדה נתתיך ותרבי והגדלי ותבואי
בערי עדיים שדיך נכונו ושעריך צמח עשב ועריה
ויגרעו אותנו המיכרים ויענונו ויתנו עלינו עבודה קשה
ויגרעו אותנו המיכרים כמה שכ הבה נתחכמה לו פן ירבה והיה
כי תקראנה מלחמה ונוספה גם הוא על שנאיגו ונלחם בנו ועלה
מן הארץ ויעבדו כמה יטכ וישימו עליו שרי מסים למען
ענותו בסבלותם ויבן ערי מסכנות לפרעה את פיתום ואת ר
עמסס ויתגצו עליכן עבודה קשה כמה שכ ויעבידו מיכ
מיכרים את בני ישראל בפרך ויגיעקו אל יי אלהי אבותי וישמע
יי את קולינו וירא את עמולינו ואת לחיגיבו
ניגעק אל יי אלהי אבותיגו כמה שכ ויהי בימים הרבים ההם
ויגוה מלך מיכרים ויאנחו בני ישראל מן העבודה ויזעקו ותעל
שוועתם אל האלהים מן העבודה וישמע יי את קולי
כמה שכ וישמע אלהים את נאקתם ויזכר אלהים את בריתו
את אברהם ואת ייכחק ואת יעקב וירא את עגיגו זו פרישות
דרך ארץ כמה שכ וירא אלהים את בני ישראל וידע אלהים
את עמולינו אילו הבכים כמה שכ כל הבכור הילד היאירה תשליכו
תשליכוהו וכל הבת תחיין ואת לחיגיבן זו הדוחק כמ שכ וגם
ראיתי את הלחץ אשר מיכרים לוחצים אותם ויומר אילו יי

אלהיגו מיכיגרים לא על יד שרף מלאך ולא על ידי שרף ולא ז
על ידי השליח אלא הקבה בכבודו ובעיגמו שכ ועברתי בי
בארץ מיגרים בלילה הזה והכתי כל בכור בארץ מיכרים מא ר
ועד בהמה ובכל אלהי מיכרים אעשה שפטים אגי יי
ועברתי בארץ מיכרים אגי ולא מלאך והכיתי כל בכור
אגי ולא שרף ובכל אלהי מיכרים אעשה שפטים אגי
ולא השליח אגי יי אגי הוא ולא אחר ביד חזקה זו הדבר
כמה שכ הגה יד יי הויה במקגך אשר בשדה בסוסים בחמור
בגמלים בבקר ובצאן דבר כבד מאד וזכורין בטוריה זר הג
החרב כמ שנאמ וחרבו שלופה בירון בטוריה על ירושלים
במודיע גדול וגלוי שכינה כמה שכ או הכיסה אלהים
לבוא לקחת לו גוי מקרב גוי במסות האותות ובמופתים
ובמלחמה ביד חזקה ובזרוע נטויה וכמוראים גדולים
בכל אשר עשה לכם יי אלהיכם במיכרים לעיניך
באותות זה המטה כמ שכ ואת המטה הזה תקח בידך
אשר תעשה בו את האותות ובמופתים זה הדם כמ שכ
ונתתי מופתים בשמים ובארץ דם ואש ותמרות עשן
דבר אחר ביד חזקה שתים ובזרוע נטויה שתים ובמוראים
גדול שתים ובאותות שתים ובמופתים שתים
אילך עשר המכות שהביא הקבה על המיכריים במיכרים
אילו הן דם צפרדע כינים ערוב דבר שחין ברד ארבה חוש ד
מכות בכורות זו יהורה היה בהם סימגין ויצא ישראל באמצ
ר יסי הגלילי אומ מכיין אתה אומ שלקו המיכרים במיג:
במיכרים עשר מכות ועל הים לקו חמישים מכות במיכרים
מה הוא אומ ויאמרו החרטומים אל פרעה אצבע אלהים
היא ועל הים מה אומ וירא ישראל את היד הגדולה אשר חוש
עשה יי במיכרים ויראו העם את יי ויאמיגו ביי ובמשה
עבדו ובמה לקו באצבע עשר מכות אמור מעתה במיכרים
לקו עשר מכות ועל הים לקו חמישים מכות

אום מנין שכל מכה ומכה שהביא הקב"ה על המצריים במצרים
היתה של ארבע מכות שנ' ישלח בם חרון אפו עברה וזעם ויגר
משלחת מלאכי רעים עברה אחת וזעם שתים ויגר שלש
משלחת מלאכי רעים ארבע אמור מעתה במצריים לקו
ארבעים מכות ועל הים לקו מאתים מכות ר' עקיב אום
מנין שכל מכה ומכה שהביא הקב"ה על המצריים במצרים
היתה של חמש מכות שנ' ישלח בם חרון אפו עברה וזעם
ויגר משלחת מלאכי רעים אפו אחת עברה שתים וזעם
שלש ויגר ארבע משלחת מלאכי רעים חמש אמור מעתה
במצריים לקו חמשים מכות ועל הים לקו מאתים וחמשים

במה מעלות טובות למקום עלינו אילו הוציאנו
ממצרים ולא עשה בהם שפטים ריבון
אילו עשה בהם שפטים ולא עשה באלהיהם ריבון
אילו עשה באלהיהם ולא הרג בבוריהם ריבון
אילו הרג בבוריהם ולא נתן לנו את ממונם ריבון
אילו נתן לנו את ממונם ולא קרע לנו את הים ריבון
אילו קרע לנו את הים ולא העבירנו בתוכו בחרבה ריבון
אילו העבירנו בתוכו בחרבה ולא שיקע צרינו בתוכו ריבון
אילו שיקע צרינו בתוכו ולא ספק צרכינו במדבר ארבעים שנה ריבון
אילו ספק צרכינו במדבר ארבעים שנה ולא האכילנו את המן ריבון
אילו האכילנו את המן ולא נתן לנו את השבת ריבון
אילו נתן לנו את השבת ולא הקרבנו לפני הר סיני ריבון
אילו הקרבנו לפני הר סיני ולא נתן לנו את התורה ריבון
אילו נתן לנו את התורה ולא הכניסנו לארץ ישראל ריבון
אילו הכניסנו לארץ ישראל ולא בנה לנו את בית הבחירה ריבון

על אחת כמה וכמה טובה כפולה ומכופלת למקום עלינו
שהוציאנו ממצרים ועשה בהם שפטים ועשה באלהיהם
והרג בבוריהם ונתן לנו את ממונם וקרע לנו את הים והעבירנו בתוכו בחרבה ושיקע צרינו בתוכו

ופיפק צרכינו במדבר ארבעים שנה והאכילנו את המן ונתן
לנו את השבת וקרבנו לפני הר סיני ונתן לנו את התורה והכניסנו
לארץ ישראל ובנה לנו את בית הבחירה לכפר על
כל עוונותינו רבן גמליאל היה אום כל שלא אמר שלשה
דברים אילו בפסח לא יצא ידי חובתו אילו הן פסח מצה ומרור
פסחים שהיו אבותינו אוכלין בזמן שבית המקדש קיים על שום
מה על שום שפסח הקדוש על בתי אבותינו במצרים שנא
ואמרתם זבח פסח הוא ליי אשר פסח על בתי בני ישראל במצרים
בנגפו את מצרים ואת בתינו הציל ויקד העם וישתחוו

מצה זו שאנו אוכלין על שום מה על שום שלא הספיק
את בצקם של אבותינו להחמיץ עד שנגלה עליהם
מלך מלכי המלכים הקב"ה וגאלם שנ' ויאפו את הבצק אשר
הוציאו ממצרים עוגות מצות כי לא חמץ כי גורשו ממצרים
ולא יכלו להתמהמה וגם צידה לא עשו להם מרור זה שאנו
אוכלין על שום מה על שום שמררו המצריים את חיי אבותינו
במצרים שנ' וימררו את חייהם בעבודה קשה בחומר ובלבנים
ובכל עבודה בשדה את כל עבודתם אשר עבדו בהם בפרך
בכל דור ודור חייב אדם להראות את עצמו כאילו הוא יצא
ממצרים שנ' והגדת לבנך ביום ההוא לאמר בעבור זה
עשה יי לי בצאתי ממצרים לא את אבותינו גאל הקב"ה
בלבד אלא אף אותנו גאל עמהם שנ' ואותנו הוציא משם
למען הביא אותנו לתת לנו את הארץ אשר נשבע לאבותינו

לפיכך אנחנו חייבין להודות להלל לשבח לפאר
לרומם להדר לברך לעלה ולקלס למי
שעשה לאבותינו ולנו את כל הנסים
האילו והוציאנו מעבדות לחירות ומיגון לשמחה
ומאבל ליום טוב ומאפלה לאור גדול ומשיעבוד לגאולה
ונאמר לפניו הללויה
מדור אתה יי אלהינו מלך
העולם אשר קדשנו במצוותיו וציונו לגמוד את ההלל

הללויה

הללי עבדי יקוק הללו את שם יקוק יהי שם
יקוק מבורך מעתה ועד עולם ממזרח שמש
עד מבואו מהולל שם יקוק רם על כל גוים
יקוק על השמים כבודו מי כיקוק אלהינו המגביהי לשבת המשפילי
לראות בשמים ובארץ מקימי מעפר דל מאשפות ירים אביון לי
להושיבי עם נדיבים עם נדיבי עמו מושיבי עקרת הבית אם הבנים
שמחה הללויה׃

בצאת

בצאת ישראל ממצרים בית יעקב מעם לעז
היתה יהודה לקדשו ישראל ממשלותיו הים
ראה וינס הירדן יסוב לאחור ההרים רקדו
כאילים גבעות כבני צאן מה לך הים כי תנוס הירדן תסוב לאחור
ההרים תרקדו כאילים גבעות כבני צאן מלפני אדון חולי א
ארץ מלפני אלוה יעקב ההופכי הצור אגם מים חלמיש לי
למעינו מים׃

ברוך

אתה יקוק אלהינו מלך אשר גאלנו וגאל את
אבותינו ממצרים והגיענו הלילה הזה
לאכול בו מצה ומרור כן יקוק אלהינו ואלהי א
אבותינו יגיעו למועדים ולרגלים אחרים הבאים לקראתינו
לשלום שמחים בבנין עירך וששים בעבודתך ונאכל שם מן
הזבחים ומן הפסחים אשר יגיע דמם על קיר מזבחך
לרצון ונודה לך שיר חדש על גאולתינו ועל פדות נפשינו
בא יקוק גאל ישראל׃

ויקח כוס שלישי ומברך בתוך
פרי הגפן ושותין בהסיבה
שמאל ואין מברכין
על גפיהן ידיהן ומברכין
על נטילת ידים׃ ויקח מרור
עליונה ומברך עליה המוציא
ולא יאכל עד שיקח חיצי מיני
המיצה שבין שתי השלימות

יוד ומברך עליה׃ בא יקוק אלהינו
מה אתנו על אכילת מרור׃
ואוכלין בהסיבה שתיהן כזית
והמוציא אינו יוצא הזרע שיהו
לטבול ומברך בא יקוק אלהינו
מה אקהן יגל אפילת מרור׃
ויטבול בחרוסת ואוכל ובוצן

לפולם ואחריך יקח מיניה שלישית תחתונה ומרור למטה ואוכל
כיחידי כלא טיבול זכר למקדש שבהלל ואוכלין ושותין כל
צרכיהן ולאחר האכילה יקח חצי הכזית שתוך המפה וזה
אפיקומן ויכיבע בדית ויאכל ויחלק לכל החבורה׃ ובושלין
ידיהן ולא מברכין ומזמן בוס שלישי ומברך ופרי הגפן
ושותין׃ ומזגין כוס רביעי ואומר הלל ער לשנה לברס המז

שפך

חמתך על הגוים
אשר לא ידעוך
ועל הממלכות
אשר בשמך לא קראו׃

לא

לנו יקוק לא
לנו כי לשמך
תן כבוד על חסדך על
אמתך למה יאמרו הגוים איה נא
אלהיהם ואלהינו בשמים כל אשר חפץ עשה עצבותם כסף
וזהב מעשה ידי אדם פה להם ולא ידברו עיניים להם ולא
יראו אזנים להם ולא ישמעו אף להם ולא ירחנון ידיהם ולא
ימישון רגליהם ולא יהגו בגרונם כמוהם יהיו עו
עושיהם כל אשר בוטח בהם ישראל בטח ביקוק עזרם ומגנם
הוא בית אהרן בטחו ביקוק עזרם ומגנם הוא יראי יקוק בטחו ביקוק
עזרם ומגנם הוא׃ יקוק זכרנו יברך יברך את בית ישראל יברך
את בית אהרן יברך יראי יקוק הקטנים עם הגדולים יוסף יקוק
עליכם עליכם ועל בניכם ברוכים אתם ליקוק עושה שמים וארץ
השמים שמים ליקוק והארץ נתן לבני אדם׃ לא המתים יהללו
יה ולא כל יורדי דומה ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הלל
הללויה׃

אהבתי

כי ישמע יקוק את קולי תחנוני כי הטה
אזנו לי וביומי אקרא׃ אפפוני חבלי
מות ומצרי שאול מצאוני צרה
ויגון אמצא׃ ובשם יקוק אקרא אנה יקוק מלטה נפשי׃ חנון יקוק
וצדיק ואלהינו מרחם׃ שומר פתאים יקוק דלותי ולי יהושיע׃ שו

שומני נפשי למנוחייכי כי יי גמל עליכי כי חלצת נפשי ממות את
עיני מן דמעה את רגלי מדחי את הלך לפני יי באורות החיים׳
האמנתי כי אדבר אני עניתי מאד אני אמרתי בחפזי כל האדם
כוזב׳

מה אשוב ליי כל תגמולוהי עלי כוס ישועות אשא
ובשם יי אקרא נדרי ליי אשלם נגדה נא לכל
עמו יקר בעיני יי המותה לחסידיו אנה יי כי
עבדך אני עבדך בן אמתך פתחת למוסרי לך אזבח זבח תודה
ובשם יי אקרא נדרי ליי אשלם נגדה נא לכל עמו בחצרות
בית יי בתוככי ירושלים הללו יה הללו את יי כל גוים שבחוהו
כל האומים כי גבר עלינו חסדו ואמת יי לעולם הללויה׳
הודו ליי כי טוב כי לעולם חסדו יאמר נא ישראל כי לעולם
יאמרו נא בית אהרן כי לעולם חסדו יאמרו נא יראי יי כי לעולם

מו הבית קראתי יה ענני במרחב יה׳ לי לא אירא מה
יעשה לי אדם יי לי בעזרי ואני אראה בשנאי
טוב לחסות ביי מבטוח באדם טוב לחסות ביי מבטוח
בנדיבים כל גוים סבבוני בשם יי כי אמילם סבבוני גם סבבוני
כדבורים דועכו כאש קוצים בשם יי כי אמילם דחה דחיתני לנפול ויי עזרני עזי וזמרת
יה׳ ויהי לי לישועה קול רנה וישועה באהלי ימין יי עושה חיל ימין
יי עושה חיל ימין יי רוממה ימין יי עושה חיל לא אמות
כי אחיה ואספר מעשי יה יסור יסרני יה ולמות לא נתנני פתחו
פתחו לי שערי צדק אבוא בם אודה יה זה השער ליי צדיקים
יבואו בו אודך כי עניתני ותהי לי לישועה אודך אבן מאסו
הבונים היתה לראש פינה מאת יי היתה זאת היא נפלאת
בעינינו מאת יי זה היום עשה יי נגילה ונשמחה בו זה היום
אנא יי הושיעה נא אנא יי הצליחה נא
ברוך הבא בשם יי ברכנוכם מבית יי אל יי ויאר לנו
אסרו חג בעבותים עד קרנות המזבח אלי אתה

ואוסך אלהי ארוממך אלי׳ הודו ליי כי טוב כי לעולם חסדו הודו
ליהלולך יי אלהינו על כל מעשיך וחסידיך צדיקים עושי
רצונך ועמך בית ישראל ברינה יודו ויברכו וישבחו ויפארו
וירוממו ויעריצו ויקדישו וימליכו את שמך מלכינו כי לך
טוב להודות ולזמר לשמך מעולם ועד עולם אתה אל חי יי
מלך מהולל בתושבחות׳ אין תחומין׳ על השולחן כיצד הדכתו
ואומר הלל הגדול׳ והוא נשמת כל חי הללויה׳

ר"ה בחיבי הלילה

אך רוב כיסוי הפליאתה כלילה ברא אשמורות זה הלילה׳
גר יברך כבחרו כנחלק לו ליל׳ ויהי בחיבי הלילה׳
דנתה כילך גר בחלום הלילה׳ הפחדתה אדמיו באמש לילה׳
וישראל שר ליל ויוכל לו ליל׳ ויהי בחיבי הלילה׳
זרע בבורי פתרוס כיח שת בחיבי הלילה׳ חלם לא ידאגו כקומו
טיסת נגיד חרושת סילית ככוכבי ליל׳ ויהי בחיבי הלילה׳
יעץ מחרת לנוקף אזוזי׳ הרבשת פגרין בלילה׳ כריע כל כרבץ
כאי ישון ליל׳ לאיש חמודות נהלה רד חדות לילה׳ ויהי ב
מן שתפר כבלי קורים נהרג בו בלילה׳ נושע כבור אריות פתת
כעיתותי לילה׳ שנאה נטר אגבי וכתב ספרים כליל׳ ויה׳ כ
עורתה ניצחך עליך כבדך שבת ליל׳ פודה תדריך לשמור מה
צרח כשומר ושח אתא כוקר וגם ליל׳ ויהי בחיבי הלילה׳
קרב יום אשר הוא לא יום ולא לילה׳ ר הוריע כי לך יום ואף
לך לילה׳ שומרים הפקד לעירך כל היום וכל הלילה׳
תאיר כאור יום אור חשכת לילה׳ ויהי בחיבי הלילה׳

ואמרתם זבח פסח

אומץ גבורתיך הפלאת בפסח כראש כל מועדות נישאת פ
גילית לאזרחי חיכות ליל פסח׳ ואמרתם זבח פסח׳
דלתין רפקת בחום היום בפסח הסעיד נוציים עוגות מיכן כפ
הי אל הכקדרון זכך לשור ערך כפסח׳ ואמרתם זבח פסח
ויגמן מהומיים ולוהטו כאש פסח׳ חולין לוט מהם ומיכן

משיח

קפלהדרה מפיני וכיסרה ליהוש
ויהושע לזקנים וזקנים
לנבאים ונביאים מסרוה לאנשי
כנסת הגדולה הם אמרו שלש

רמיה הדין מתירנים פדין וה עמירן תלמידים הרבה ועשו כיוצ לתורה"
שמעון הצדיק היה משיורי כנסת הגדולה הוא היה אומ' על שלשה
דברים העולם עומד על התורה ועל העבודה ועל גמילות חסדים"
אנטיגנס איש סוכו קבל משמעון הצדיק היה היה אומר אל
תהיו כעבדים המשמשין את הרב על מנת לקבל פרס אלא הוי כע
בעבדים המשמשין את הרב על מנת שלא לקבל פרס ויהי מורא
שמים עליכם" יוסי בן יועזר איש צרידה ויוסי בן יוחנן איש י
ירושלים קבלו מהם יוסי בן יועזר אומ' יהי ביתך בית ועד לחכמי
והוי מיטאבק בעפר רגליהם ויהי שותה בצמא את דבריהם"
יוסה בן יוחנן איש ירושלם אומ' יהי ביתך פתוח לרווחה
ויהיו עניים בני ביתך ואל תרבה שיחה עם האשה" באשתו אמרו
קל וחומר באשת חבירו מיכאן אמרו חכמים כל זמן שאדם מרבה
שיחה עם האשה גורם רעה לעצמו ובטל מדברי תורה וכופו יורד
לגיהנם" יהושע בן פרחיה ומנצי אי ארבלי קבלו מהם יהושע בן
פרחיה אומ' עשה לך רב וקנה לך חבר והוי דן את כל האדם לכף
זכות" נתאי הארבלי אומ' הרחק משכן רע ואל תתחבר לרשע
ואל תתייאש מן הפורענות" יהודה בן טבאי ושמעון בן שטח קבלו
מהם יהודה בן טבאי אומ' אל תעש עצמך בעורכי הדיינין וכשיהיו
בעלי דינין עומדין לפניך יהיו בעיניך כרשעים וכשנפטרין מ'
מלפניך יהיו בעיניך כזכאין שקבלו עליהם את הדין" שמעון בן
שטח אומ' הוי מרחיק להחזיר את העדים והוי זהיר בדבריך שמא
מתוכם ילמדו לשקר" שמעיה ואבטליון קבלו מהם שמעיה
אומ' אהב את המלאכה ושנא את הרבנות ואל תתודע לרשות"
אבטליון אומ' חכמים הזהרו בדבריכם שמא תחובו חובת גלות
ותגלו למקום מים הרעים וישתו התלמידים הבאים אחריכם וימותו

אפה בן פחת שאנשה ארמית ניחא ושפיר בפסח" ואמרתם זבח
יה ר' ישמעאל אוכ' פחים בלילי שיסחור פסח כביר על כן בכור פסחי
ברם פסח לבלתי תת משחית לבוא בפתחי בפסח" ואמרתם זבח
מ מגורת מוגרת בעיתוני פסח נ שמורה מדרין ביכלדל שעורי עומר
פסח שורפו משכבי פול ולוד ביקר יקוד בפסח" ואמרתם זבח
עור היום בגרב לעמוד עד בעה עונת פסח פ יר כתבה לקיעה ב
ירול בפסח" ע פה היפית ערוך שולחן בפסח" ואמרתם זבח פסח"
ר הל כינבה הרסה לשלש יחת בפסח" ר אשמפית ר ש ע מחיברי
בעין חמושים בפסח" שתי אלה רגע תביא לערנית בפסח" ת עוד ירך
ותרום ימינך כליל התקדש חג בפסח" ואמרתם זבח פסח

כי לו נאה כי לך יאה"

א ריר במלוכה כחור בהלכה ג רורין יאמרון לך לך ולך כי לך את
לך לך מ המלוכה" כי לו נאה כי לך יאה" רגזל בגזלוכה"
הדור בהלכה רויתיקין יאמרו לו" לך ולך" כי לו נאה כי לך יאה
זך במלוכה חסין בהלכה ט פסרין יאמרו לך לך ולך" כי לו נאה
י חיר כמלוכה יב ביר בהלכה לימוריך יאמרו לו לך ולך כי לו
מ ושל במלוכה נ ורא בהלכה סכיבין יאמרו לו לך ולך כי לך
ע זוז במלוכה פ ורה בהלכה צ באין יאמרו לך לך ולך כי לך
ק ריש במלוכה ר חום בהלכה ש נאנון יאמרו לו לך ולך" כי לך
ת קיות במלוכה תכרים בהלכה תמיריך יאמרו לך לך ולך כי לך
את לך לך מ המלכה" כי לו נאה כי לך יאה"
לשנה הבאה בירושלים" בשנת אלפים ומה מביא פרי הגפן"

התחיל פרקים"

ישראל יש להם חלק לשל
הבא שנאמ' ועמך כולם
צדיקים לעולם יירשו
ארץ ניצר מטעי מעשה
ידי להתפאר"

וגמינא שם שמים מתחלל. הלל ושמיי הכלן מהם הלל אומ׳ הוי מ׳
מזלמיריו של אחד אוהב שלום ורודף שלום אוהב את הבריות
ומקרבן לתורה. הוא היה אומ׳ נגר שמיא אמר שמיה ורלא מוסיף
יסיה ורלא ילית קטלא חייב ור אי שתפיש בתנא חלף. הוא היה
אומ׳ אם אין אני לי מי לי וכשאני לעצמי מה אני ואם לא עכשיו
אימתי. שמיאי אומ׳ עשה תורתך קבע אומ׳ מעט ועשה הרבה
והוי מקבל את כל האדם בסבר פנים יפות. רבן גמליאל אומר
עשה לך רב והסתלק מן הספק ואל תרבה לעשר אמדות. שמעון
בנו אומ׳ כל ימי גדלתי בין החכמים ולא מיצאתי לגוף טוב אלא
שתיקה ולא המדרש הוא עיקר אלא המעשה וכל המוסיף רבים
מביא חטא. רבן שמעון בן גמליאל אומ׳ על שלשה דברים
העולם עומד על הדין ועל האמת ועל השלום שכ אמת ומש
ומשפט שלום שפטו בשעריכם. אבות פרק ב׳ י׳

רבי אומ׳ איזו היא דרך ישרה שיבור לו האדם כל שהוא
תפארת לעושה ותפארת לו מן האדם והוי זהיר
במצוה קלה כבחמורה שאין אתה יודע מתן שכרן
של מצות והוי מחשב הפסד מצוה כנגד שכרה ושכר עבירה כנגד
הפסדה הסתכל בשלשה דברים ואי אתה בא לידי עבירה דע מה
למעלה ממך עין רואה ואזן שומעת וכל מעשיך בספר נכתבים. רבן גמליאל בנו של רבי יהודה הנשיא אומ׳ יפה תלמוד
תורה עם דרך ארץ שיעשת שניהם משכחת עון וכל תורה שאין עמה
מלאכה סופה בטולה וגוררת עון וכל העמלים עם הציבור יהיו ע
עמהלין עמהם לשם שמים שזכות אבותם מסייעתן וצדקתן ע
עומדת לעד ואתם מעלה אני עליכם שכר הרבה כאילו עשותם.
הוי זהירין ברשות שאין מקריבין לו לצורך אלא לצורך עצמן
ובראין באוהבין לאדם בשעה הנוחה ואין עומדין לו לאדם בשעת
רוחו. הילל אומ׳ אל תפרוש מן הצבור ואל תאמן בעצמך עד יום מותך ואל תדין את
חברך עד שתגיע למקומו ואל תאמר דבר שאי אפשר לשמוע
שסופו להשמע ואל תאמר כשאפנה אשנה שמא לא תפנה.

הוא היה אומ׳ אין מור ירא חטא ולא עם הארץ חסיד לא הבושן למוד
ולא התקפן כועלמד ולא כל מרבה בסחורה כחכמים ובמקום שאין ז
אנשים השתדל להיות לאיש. אף הוא ראה גולגלת אחת שעמ ה
על פני המים אמר לה על דאטפת אטיפוך ומוף מטיפיך יטופון.
הוא היה אומ׳ עשה רצונו כרצונך כדי שיעשה רצונך כרצונו
בטל רצונך מפני רצונו כדי שיבטל רצון אחרים מפני רצונך.
הוא היה אומ׳ מרבה בשר מרבה רמה. מרבה נכסים מרבה דאגה.
מרבה נשים מרבה כשפים. מרבה שפחות מרבה זמה. מרבה
עבדים מרבה גזל. מרבה תורה מרבה חיים. מרבה ישיבה מרבה
חכמה. מרבה עצה מרבה תבונה מרבה צדקה מרבה שלום. קנה שם
טוב קנה לעצמו קנה לו דברי תורה קנה לו חיי העולם הבא.
רבן יוחנן בן זכאי קיבל מהלל ומשמאי הוא היה אומ׳ אם עשית
תורתך הרבה אל תחזיק טובה לעצמך כי לכך נוצרת. חמשה
תלמידים היו לרבן יוחנן בן זכאי אלו הן ר׳ אליעזר בן הורקנוס
ר׳ יהושע בן חנניא ר׳ יוסי הכהן ר׳ שמעון בן נתנאל ור׳ אלעזר
בן ערך. הוא היה מונה שבחן אליעזר בן הורקנוס בור סוד שאינו
מאבד טיפה. יהושע בן חנניא אשרי יולדתן יוסי הכהן חסיד שמש
בן נתנאל יראת חטא אלעזר בן ערך כמעיין המתגבר. הוא היה
אומ׳ אם יהיו כל חכמי ישראל בכף מאזנים ואלעזר בן הורקנוס
בכף שניה מכריע את כולם. אבא שאול אומ׳ משמו אם יהיו
כל חכמי ישראל בכף מאזנים ור׳ אלעזר בן ערך בכף שניה מכריע
את כולם. להם ראו וראו איזה היא דרך טובה
שידבק בה האדם ר׳ אליעזר אומ׳ עין טובה ר׳ יהושע אומ׳ חבר
טוב ר׳ יוסי אומ׳ שכן טוב ר׳ שמעון אומ׳ הרואה את הנולד רבי
אלעזר אומ׳ לב טוב אמ׳ להם רואה אני את דברי אלעזר בן
ערך שבכלל דבריו מדבריכם. אמ׳ להם ראו ראו איזה היא
דרך רעה שיתרחק ממנה האדם ר׳ אליעזר אומ׳ עין רעה ר׳ יהושע
אומ׳ חבר רע ר׳ יוסי אומ׳ שכן רע ר׳ שמעון אומ׳ הלוה ואינו
משלם אחד לוה מן האדם כלוה מן המקום שנ׳ לווה רשע ולא

ישלם עשיר תחת תחתך ר׳ אלעזר אומ׳ לבריא אם׳ להם ריפה אני את רבוני
אלעזר בן ערך מרבותיכם שבכלל דבריך כדבריכם׳׳ הם אמרו שלש
שלשה דברים ר׳ אליעז אומ׳ יהי כבוד תלמידך חביב עליך כשלך
ואל תהי נוח לכעוס שוב יום אחד לפני מיתתך וחזר מתחמם בנגד ח
אורן של חכמים והזר והיזר בנחלתן שמא תבוה שבי שיכתך ז
נשיסת שועל ועקיצתן עקיצת עקרב ולחישתן לחישת שרפ וכל
כל דבריהם כגחלי אש׳׳ ר׳ יהושע אומ׳ עין הרע ויצר הרע
ושנאת הבריות מוציאין את האדם מן העולם׳׳ ר׳ יוסי אומ׳
יהי ממון חבירך חביב עליך כשלך התקן עצמך ללמוד תורה
שאין ירושה לך וכל מעשיך יהיו לשם שמים׳׳ ר׳ שמעון
אומ׳ הוי זהיר בקריאת שמע ובתפילה וכשאתה מתפלל אל
תעש תפילתך קבע אלא רחמים ותחנונים לפני המקום שנ
כי אל רחום וחנון הוא ארך אפים ורב חסד ונחם על הרעה
ואל תהי רשע בפני עצמך׳׳ ר׳ אלעז אומ׳ הוי שקוד ללמוד
תורה ומה שהשעב לאפקורוס ורע לפני מי שאתה עמל ומי הוא
בעל בולאכתך שישלם לך שפר פעולתך׳׳ ר׳ טרפון אומ׳ היום
קצר והמלאכה מרובה והפועלים עצלים והשכר הרבה והבעל
הבית דוחק׳׳ הוא היה אומ׳ לא עליך המלאכה לגמור ולא בן חורין
ליבטל מכנה אם למדתה תורה הרבה נותנין לך שכר הרבה
ורעמתן שכרן של צדיקים לעתיד לבוא׳׳ ר׳ חנניה בן

אומ׳ הסתכל בשלשה
דברים ואין אתה בא לידי עבירה ורע
מאין באתה ולאין אתה הולך ולפני
מי אתה עתיד ליתן דין וחשבון מאין באתה מטיפה סרוחה
ולאן אתה הולך למקום עפר רימה ותולעה ולפני מי אתה
עתיד ליתן דין וחשבון לפני מלך מלכי המלכים הקב׳׳ה׳׳ רבי
חנניא בן הכינאי אומ׳ הוי מתפלל בשלומה של מלכות ש׳
מוראה שאילולי איש את רעהו חיים בלעבו׳׳ ר׳ חנניה בן

עקביא

תרדיון אומ׳ שנים שיושבין ואין ביניהם דברי תורה הרי זה מושב ל
לעיג שנ ובמרשב לעיגים לא ישב׳׳ אבל שנים שיושבין ויש בינתם
דברי תורה באילו שכינה שרויה ביניהם שנ אז נדברו יראי יי
איש אל רעהו ויקשב יי וישמע ויכתב ספר זכרון לפניו ליראי
יי ולחושבי שמו אין לי אלא שנים מניין שאפילו אחד
שיושב ועוסק בתורה שהקב׳׳ה קובע לו שכר שנ ישב בדד וידום
כי נטל עליו׳׳ ר׳ שמעון אומ׳ שלשה שאכלו על שולחן אחד
ולא אמרו עליו דברי תורה כאילו אכלו מזבחי מתים שנ כי
כל שלחנות מלאו קיא צואה בלי מקום׳ אבל שלשה שאכלו
על שלחן אחד ואמרו עליו דברי תורה כאילו אכלו משולחנו
של מקום שנ וידבר אלי זה השלחן אשר לפני יי׳׳ ר׳ חנני
בן חכינאי אומ׳ הנעור בלילה והמהלך בדרך יחידי והמ׳
והמפנה לבו לבטלה הרי זה מתחייב בנפשו׳׳ ר׳ נחוניא
בן הקנה אומ׳ כל המקבל עליו עול תורה מעבירין ממנו עול
מלכות ועול דרך ארץ וכל הפורק ממנו עול תורה נותנין עליו
עול מלכות ועול דרך ארץ׳׳ ר׳ חלפתא איש כפר חנניה אומ׳
עשרה שיושבין ועוסקין בתורה שכינה שרויה ביניהם שנ׳ אלהים
נצב בעדת א מניין שאפילו חמשה שנ כדרכ אגדה
ישקוט מניין שאפילו שלשה שנ ואגודתו על ארץ יסדה מניין
שאפילו שנים שנ אז נדברו יראי יי איש אל רעהו ויקשב יי
וישמע ויכתב ספר זכרון לפניו ליראי יי ולחושבי שמו אין לי
אלא שנים מניין שאפילו אחד שנ בכל המקום אשר אזכיר
את שמי אבוא אליך וברכתיך׳׳ ר׳ אלעזר בן יהודה איש
ברתותא אומ׳ תן לו משלו שאתה ושלך שלך ובן בנור חומ
אומ׳ כי ממך הכל ומידך נתנו לך׳׳ ר׳ ישמע אומ׳ המהלך
בשומה ומפסיק משנתו ואומ׳ מה נאה אילן זה מה נאה
בור זה מעלה עליו הכתוב כאילו מתחייב בנפשו׳׳ ר׳ יוסה בן
בר יהודה משום ר׳ מאיר אומ׳ כל חשוכח דבר אחד ממשנתו
מעלה עליו הכתוב כאילו מתחייב בנפשו שנ רק השמר לך

ושמור נפשך מיאך פן תשכח את הדברים אשר ראו עיניך וכול אפי
הקפה עליך משנתו הלל הוא פן יסורו מלבבך הא איכן מחייב בנפשו
ער שישב ויסרם מלבו׳ ר׳ חנניה בן דוסא אומ׳ כל שיראת חטאו
קודמת לחכמתו חכמתו מתקיימת וכל שחכמתו קודמת ליראת
חטאו אין חכמתו מתקיימת׳ הוא היה אומ׳ כל שמעשיו מ׳
מרובין מחכמתו חכמתו מתקיימת כל שחכמתו מרובה ממעשיו
אין חכמתו מתקיימת׳ הוא היה אומ׳ כל שרוח הבריות נוחה
הימנו רוח המקום נוחה הימנו וכל שאין רוח הבריות נוחה הימנו
הימנו אין רוח המקום נוחה הימנו׳ ר׳ דוסא בן הרכינס או
שנת שחרית וין בהרים ושיחת הילדים וישיבת בתי כנסיות
של עמי הארץ מוציאין את האדם מן העולם׳ ר׳ אלעזר
הגורגי אומ׳ המחלל את הקדשים והמבזה את המועדות
והמפיר ברית של אברהם אבינו והמגלה פנים בתורה שלא
כהלכה אף על פי שיש בידו תורה ומעשים טובים אין לו חלק
לעולם הבא׳ ר׳ ישמעאל אומ׳ הזריז לרדוף אחר החכמה
והוי מכניע את כל אדם בשפיחה׳ ר׳ עקיבא אומ׳ שחוק וקלות
ראש מזרגילין לערוה מסורת סייג לתורה מעשרות סייג לעושר
נדרים סייג לפרישות סייג לחכמה שתיקה׳ הוא היה אומ׳
חביב אדם שנברא בצלם חיבה יתירה נודעת לו שנברא בצלם
שנ׳ כי בצלם אלהים עשה את האדם׳ חביבין ישראל שנקראו
בנים למקום חיבה יתירה נודעת להם שנקראו בנים למקום שנ׳
בנים אתם לי׳ אלהיכם׳ חביבין ישראל שניתן להם כלי חמדה
חיבה יתירה נודעת להם שניתן להם בכלי חמדה שבו נברא
העולם שנ׳ כי לקח טוב נתתי לכם תורתי אל תעזובו׳ הכל
נקרי והרשות נתונה והכול נדון בטוב העולם נדון אפל הכל לפי רוב
המעשה׳ הוא היה אומ׳ הכל בתוך ערבון ומזונות פרוסה
על כל החיים והחנות פתוחה והחנוני מקיף והפנקס פתוח
והיד כותבת והגובה מחזרין תדיר בכל יום ונפרעין מדין
האדם כרצתו ושלא ברצתו ויש להם על מה שיסמכו והדין

רין אמת והכל מתוקן לסעודה׳ ר׳ אלעזר בן עזריה אומ׳ אם אין
תורה אין דרך ארץ אם אין דרך ארץ אין תורה׳ אם אין חכמה
אין יראה אם אין יראה אין חכמה אם אין דעת אין בינה אם
אין בינה אין דעת אם אין קמח אין תורה אם אין תורה אין
קמח׳ הוא היה אומ׳ כל שחכמתו מרובה ממעשיו למה הוא
דומה לאילן שענפיו מרובין ושרשיו מועטין והרוח באה
ועוקרתו והופכתו על פניו שנ׳ והיה כערער במדבר ולא יראה כי
יבוא טוב ושכן חרוכים במדבר ארץ מלחה ולא תשב׳ אבל כל
שמעשיו מרובין מחכמתו למה הוא דומה לאילן שענפיו מועטין
ושרשיו מרובין אפי כל הרוחות שבעולם באות ונושבות בו אין
מזיזין אותו ממקומו שנ׳ והיה כעץ שתול על מים ועל יובל
ישלח שרשיו ולא יראה כי יבא חום והיה עלהו רענן וכשנה
בצורת לא ידאג ולא ימיש מעשות פרי׳ ר׳ אלעזר חסמא
אומ׳ קינים יפית חידה הוגין גופי הלכות תקופות וגימטריא

פרקי אות לחכמה׳ אותיות פרק רבינו׳

ב דומא אומ׳ איזהו חכם הלומד מכל אדם שנ׳ מכל
מלמדי השכלתי כי עדותיך שיחה לי איזהו גיבור הכובש את
יצרו שנ׳ טוב ארך אפים מגיבור ומושל ברוחו
מלוכד עיר׳ איזהן עשיר השמח בחלקו שנ׳ יגיע כפיך כי
תאכל אשריך וטוב לך אשריך בעולם הזה וטוב לך לעולם
הבא איזהו מכובד המכבד את הבריות שנ׳ כי מכבדי אכבד
וכוזוי יקלו׳ בן עזאי אומ׳ הוי רץ למצוה וכורח מן העבירה
שמצוה גוררת מצוה ועבירה גוררת עבירה ששכר מצוה
מצוה ושכר עבירה עבירה׳ הוא היה אומ׳ אל תהי בז לכל
אדם ואל תהי מפליג לכל דבר שאין לך אדם שאין לו שעה
ואין לך דבר שאין לו מקום׳ ר׳ לויטס איש יבנה אומ׳
מאד מאד הוי שפל רוח שתקוות אנוש רימה׳ ר׳ יוחנן בן
ברוקה אומ׳ המחלל שם שמים בסתר נפרעין ממנו בגלוי
אחד שוגג ואחד מזיד בחילול השם׳ ר׳ ישמעאל אומר

הלומד על מנת ללמד מספיקין בידו ללמוד וללמד הלכך על
מנת לעשות מספיקין בידו ללמוד וללמד לשמוד ולעשו ת"
ר' יהודה אומ' אל תעש תורתך עגדרה להתגדל בה ולא ש"ת
התחדים לאכל ממנה וכן היה הלל אומ' ורבי שמעון נתגד
בלה היא למרת כל הנאות מדברי תורה בוטל חייו מן העולם"
ר' יוסי אומ' כל המכבד את התורה גופו מכובד על הבריות
וכל המחלל את התורה גופו מחולל על הבריות" ר' ישמעא
אומ' החושך עצמו מן הדין פורק ממנו איבה וגזל ושבועת
שוא והגס לבו בהוראה שוטה רשע וגס רוח" הוא היה אומ'
אל תהי דן יחידי שאין דן יחיד אלא אחד ואל תאמר קבלו
דעתי שהן רשאין ולא אתה" ר' יונתן אומ' כל המקיים את
התורה מעוני סופו לקיימה מעושר וכל המבטל את התור
מעושר סופו לבטלה מעושר" ר' מאיר אומ' הוי מיעט ב
עסק ועסוק בתורה והוי שפל רוח בפני כל אדם ואם בטלת
מן התורה יש לך בטולים הרבה כנגדך ואם עמלת בתורה
נתונים לך שכר הרבה" ר' אלעזר בן יעקב אומ' העושה
מצוה אחת קונה לו פרקליט אחד והעובר עבירה אחת קונ
לו קטיגור אחד תשובה ומעשים טובים כתרים בפני העונש"
ר' יוחנן הסנדלר אומ' כל כנסיה שהיא לשם שמים סופה
להתקיים" ושאינה לשם שמים אין סופה להתקיים" רבי
אלעזר אומ' יהי כבוד תלמידך חביב עליך כשלך וכבוד חביר
כמורא רבך ומורא רבך ממורא שמים" ר' יהודה אומ' הוי
זהיר בתלמוד ששגגת תלמוד עולה זדון" ר' שמעון אומר
שלשה כתרים הם אילו הן כתר תורה וכתר כהונה וכתר מלכות
וכתר שם טוב עולה על גביהם" ר' טרפון אומ' הוי גורר
למהוס תורה ואל תאמר שהיא תבא אחרי שחבריך יקיימו
בידך" ואל בינתך אל תשען" ר' יאשיה אומ' אין בידיהן ש
משלות רשעים ואתה לא מיסודי הינדיקים" ר' מתיא
בן חרש אומ' הוי מקדים בשלום כל אדם והוי זנב לאריות

ואל תהי ראש לשועלים" ר' יעקב אומ' העולם הזה דומה לפרוזדור
בפני העולם הבא התקן עצמך לפרוזדור כדי שתכנס לטרקלין"
הוא היה אומ' יפה שעה אחת של תשובה ומעשים טובים בעולם
הזה לחיי העולם הבא ויפה שעה אחת של קורת רוח לעולם הבא
מכל חיי העולם הזה" ר' אליעזר אל תרצה את חבירך בשעת כעסו
ואל תנחמנו בשעה שמתו מוטל לפניו ואל תשאל לו בשעת
נדרו ואל תשתדל לראותו בשעה קלקלתו" אלישע בן אבויה
אומ' המלמד ילד אחר למה דומה לדיו כתובה על נייר חדש
והמלמד זקן אחר למה הוא דומה לדיו כתובה על נייר מחוק"
ר' יוסי בר' יהודה איש כפר הבבלי אומ' הלומד מן הקטנים
למה הוא דומה לאוכל ענבים בהות ושותה יין מגתו והלומד
מן הזקנים למה הוא דומה לאוכל ענבים בשולות ושותה יין ישן"
ר' אומ' אל תסתכל בקנקן אלא במה שיש בו יש קנקן חדש
מלא ישן ויש קנקן ישן אפילו חדש אין בו" ר' אלעזר הקפר
אומר הקנאה והתאוה והכבוד מוציאין את האדם מן העולם"
הוא היה אומ' הלוהים למות והמתים להחיות והחכמים לידון
ליודע ולהודיע ולהורות שהוא אל הוא היוצר הוא הבורא הוא
המבין הוא הדיין הוא עד הוא בעל דין הוא עתיד לדון בדין
הוא שאין לפניך לא עוולה ולא משוא פנים ולא מקח שוחד
והכל שלו ודע שהכל בא לחשבון ואל יבטיחך יצרך ששאול
בית מפוס שכל כוחך אתה בורא ועל כורחך אתה נולד
ועל כרחך אתה עתיד ליתן דין ועל כרחך אתה מת ועל כרחך
אתה עתיד ליתן דין וחשבון לפני כולך כולכי המלכים הקב"ה

אותיות פרק חמישי

בעשרה

מאמרות נברא העולם ומה תלמוד
במי אמור אחריה יכול להבראות
אלא להיפרע מן הרשעים שמאבד
את העולם שנברא בעשרה מאמרות וליתן שכר טוב לצדיקים
שמחזיק את העולם שנברא בעשרה מאמרות" עשרה

דורות מאיים ועד נח להוריע כמה ארך אפיים לפניך שכל הדורות היו
מכעיסים לפניך עד שהביא עליהם את מי המבול" עשרה דורות
מנח ועד אברהם להוריע כמה אחד אפיים לפניו שכל הדורות
היו מכעיסין ובאין עד שבא אברהם אביהן וקיבל שכר כולם"
עשרה נסיונות נתנסה אברהם אבינו ועמד בכולן להוריע כמה
חיבתו של אברהם אבינו" עשרה ניסים נעשו לאבותינו במצרים
ועשרה על הים" עשרה מכות הביא הקב"ה על המצרים במצרים
ועשר על הים" עשרה נסיונות נסו אבותינו להקב"ה במדבר
שנ' וינסו אותי זה עשר פעמים ולא שמעו בקולי" עשרה
ניסים נעשו לאבותינו בבית המקדש לא הפילה אשה מריח
בשר הזבד"ש ולא הסריח בשר הקד"ש מעולם ולא נראה זבוב בבי ת
המטבחים ולא אירע קרי לכהן גדול ביום הכיפורים ולא נשמעו
אש של עצי המערכה ולא ניצחה הרוח את עמוד העשן ולא נמ/
נמצא פסול בעומר ובשתי הלחם ובלחם הפנים שעומדים יפים
ומשתחוים רווחים ולא הזיק בחש ועקרב בירושלים ולא אמ/
אדם לחבירו צר לי המקום שאלין בירושלים" עשרה דברים
נתראו בערב שבת בין השמשות אילן הי' פי' הארץ פי' הבאר פי'
האתון הקשת והמן המטה והשמיר והכתב ומכתב והלוחו
ויש אומרין אף המזיקין וקברו של משה ואילו של אברהם
אבינו ויש אומ/ אף צבת בצבת העשויה" שבעה דברים
בגולם ושבעה בחכם חכם אינו מדבר לפני שגדול ממנו ,
בחכמה וכמניין ואינו נכנס לתוך דברי חבירו ואינו נבהל
להשיב שואל בהלכה ומשיב כעניין ואומ/ על ראשון ראשון
ועל אחרון אחרון ועל מה שלא שמע אומ/ לא שמעתי וכ/
ומודה על האמת וחילופיהם" שבעה מיני תור עכומית באין לעול
שלשבעה וכפי עבירה כך ניתן מן עשרין כך ניתן אינן מעשר ין
רעב של כיבורת בא" יוסי ן' יהודה אומר רעב ראשון היה ק'
אין מקיתן רעבין מקיתן שביעין הזורע שלא לעשר רעב
של מהומה ושל כיבורת בא שלא לישול את החלה רעב של

בליה בא" דבר בא לעולם על סיתוה האמורות בתורה שלא נפרשו לכי ת
רין ועל פירות שביעית" חרב באה לעולם על עיוות הרין ועל עיוו
הרין ועל המורים בתורה שלא כהלכה" חיה רעה באה לעולם על
עובדי עבודה זרה ועל גילוי עריות ועל שפיכות דמים ועל ש/
שמטת הארץ" גאוגעה פרקים הרבר מתרבה ברביעית בשביעי ה
ובמוצאי שביעית וכמוצאי חג שבכל שנה ברביעית מפני מעשר
עני שבשלישית בשביעית מפני מעשר עני שבשישית במוצאי
שביעית מפני פירות שביעית במוצאי חג שבכל שנה מפני
גזל מתנות עניים" ארבע מידות באדם האומר שלי שלי שלך
שלך זו מידה בינונית ויש אומ/ זו מידת סדום האומ/ שלי שלך
שלך שלי זו מידת עם הארץ שלי שלך ושלך שלך חסיד שלך
שלי ושלי שלי רשע" ארבע מידות בריעות נוח לכעוס ונוח
לרצות יצא שכרו בפסדו השה לכעוס וקשה לרצות יצא
הפסדו בשכרו קשה לכעוס ונוח לרצות חסיד נוח לכעוס וקש
לרצות רשע" ארבע מידות בלמידים מהיר לשמוע ומהי ר
לאבד יצא שכרו בהפסדו קשה לשכוח השה לאבד יצא הפסדו
בשכרו מהיר לשמוע וקשה לאבד זה חלק טוב קשה לשמוע
ומהיר לאבד זו חלק רע" ארבע מידות בנותני צדקה רוצה
שיתן ולא יתנו אחרים עינו רעה בשל אחרים יתנו אחרים
והוא לא יתן עינו רעה בשלו יתן ויתנו אחרים חסיד לא יתן ולא
יתנו אחרים רשע" ארבע מידות בהולכי בית המדרש שהה
ואינו הולך שכר בעשה בידו הולך ואינו עושה שכר הליכה
בידו הולך ועושה חסיד לא הולך ולא עושה רשע" ארבע
מידות ביושבים בפתח סוכה וכושפך בשמרת ונפה סוכה
שהוא סוכך את הכל כושפך הוא מכנס בזה ומוציא בזה"
כושמרפת שמניחה את היין וקולטת את השמרים ונפה
שמוציאה את הקיבוח וקולטת את הסולת" כל אהבה שהיא
תלויה בדבר בטל דבר בטלה אהבה ושאינה תלויה בדבר אינה
בטלה לעולם איזו היא אהבה שהיא תלויה בדבר אהבת אמ

אמנון ותמר ושאינה תלויה בדבר זו אהבת דוד ויהונתן" כל מחלוקת ה
שהיא לשם שמים סופה להתקיים ושאינה לשם שמים אין סופה
להתקיים" איזו היא מחלוקת שהיא לשם שמים זו מחלוקת
הילל ושמאי ושאינה לשם שמים זו מחלוקת קרח וכל עדתו"
כל המוכה את הרבים אין חטא בא על ידו וכל המחטיא את
הרבים אין מספיקין בידו לעשות תשובה משה זכה וזיכה את
הרבים זכות הרבים תלוי בו שנ' צדקת ה' עשה ומשפטיו עם
ישראל" ירבעם חטא והחטיא את הרבים חטא הרבים תלוי בו שנ'
על חטאות ירבעם בן נבט אשר חטא ואשר החטיא את ישראל"
כל מי שיש בו שלשה דברים הללו מתלמידיו של אברהם
שלשה דברים אחרים מתלמידיו של בלעם עין טובה ורוח נמוכה
ונפש שפלה מתלמידיו של אברהם עין רעה ורוח גבוה ונפש
קיבה מתלמידיו של בלעם מה בין תלמידיו של אברהם
לתלמידיו של בלעם הרשע תלמידיו של אברהם אכילין
אוכלין בעולם הזה ונוחלין לעולם הבא שנ' להנחיל אוהבי
יש ואוצרותיהם אמלא" אבל תלמידיו של בלעם הרשע
יורדין לגיהנם ויורדין לבאר שחת שנ' ואתה אלהים תורידם
לבאר שחת אנשי דמים ומרמה אל יחיו ימיהם ואני אבטח
בך" יהודה בן תימא אומ' הוי עז כנמר וקל כנשר ורץ כיעל
וגבור כאריה לעשות רצון אביך שבשמים" הוא היה אומ'
עז פנים לגיהנם ובושת פנים לגן עדן יהי רצון שיבנה בית
המקדש במהרה בימינו ותן חלקינו בתורתך" בן בג
בג אומ' הפך בה והפך בה דהכל בה והוה בך ובה תהוי ומינה
לא תזוע שאין לך מדה טובה כמותה בן הא הא אומ' בקפרל ז
אורכיך אל תשמיע בקשלך אל יגל לבך בעשו בעוכו שמו בוא וש
בן יראה יק רע בעיניו רה שיב בועליך (תומרן) ושמוא הרא
אפו" הוא היה אומ' בן הכוש שנים
למקרא בן עשר למשנה בן שלש עשרה למצות בן חמש
עשרה לתלמוד בן שמנה עשרה לחופה בן עשרים לרדוף

בן שלשים לכח בן ארבעים לבינה בן חמשים לעצה בן שבעים
לזקנה בן שמונים לשיחה בן תשעים לגבורה בן מאה כאילו מת ונטל בטל מן העולם" ר' חנינה בן עקשי"

שנו

חכמים הזהירו על לשון המשנה ברוך שכחרכם וכמשכ ת"ר
ר' מאיר אומ' כל העוסק בתורה לשמה זוכה
לדברים הרבה ולא עוד אלא שכל העולם כולו

כדאי הוא לו ונקרא רע אהוב אוהב את המקום אוהב את הבריות ה
משמח את המקום משמח את הבריות ומלבשתו ענוה ויראה
ומכשרתו להיות צדיק חסיד ישר ונאמן ומרחקתו מן החטא ומקרבתו
לידי זכות ונהנין מעצתו ותושייה שלי עצה ותושיה אני
קיבה וליב הגבורה ונותנת לו מלכות וממשלה וגבורה וחיקור
דין ומגלין לו רזי תורה ונעשה כמעיין בשאין וכנהר שמתגבר
והולך והויה יצוע וארך רוח ומוחל על עלבונו ומגדלתו ומרוממת
על כל המעשים" אמ' ר' יהושע בן לוי בכל יום ויום בת קול
יוצאת מהר חורב ומהדרת ואומרת אוי להם לבריות מעלבונה
של תורה שכל מי שאינו עוסק בתלמוד תורה נקרא נזוף שנא'
נזם זהב באף חזיר אשה יפה וסרת טעם ואומ' והלוחות מעשה
אלהים המה והכתב מכתב אלהים הוא חרות על הלוחות אל תיקרי
חרות אלא חירות שאין לך בן חורין אלא מי שעוסק בתלמ'
תורה והרי זה מתעלה שנ' ממתנה נחליאל ומכל נחליאל במות"
והלומד מחבירו פרק אחד או פסוק אחד או דיבור אחד
יצריך לנהג בו כבוד שכך מצינו ברוד בולד ישראל שלא למד
מאחיתופל אלא שנ' ודבר בלבב עשאן רבו אלופי ומיודעי
שנ' ואתה אנוש כערכי אלופי ומיודעי עני והלא דברים קל וחומ'
ומה דוד בולד ישראל שלא למד מאחיתופל אלא שני דברים
בלבד עשאנו רבו אלופי ומיודעי הלמד מחבירו פרק א'
אחר או פסוק אחד או דיבור אחד אינו דין שיצריך לנהג בו ז
כבוד ואין כבוד אלא תורה שנ' כבוד חכמים יגחלו ותמימים

יגחלן טוב ואין טוב אלא תורה שנ׳ כי לקח טוב נתתי לכם תורתי
אל תעזובו ״ כר היא דרשה של תורה את כמלח תאכל ומים במשורה
תשתה ועל הארץ תישן וחיי יצער תחיה ובתורה אתה עָמֵל אם אתה
עושה כן אשריך וטוב לך אשריך בעולם הזה וטוב לך בעולם הבא
אל תבקש גדולה ואל תיזקוק בכבוד ויותר מלימודך עשה ואל
תתאוה לשולחן של מלכים ששולחנך גדול מהן ושולחנם וכיוצא
גדול מכיוצרם ונאמן הוא בעל מלאכתך שישלם לך שכר פעולתך ״
גדולה תורה יותר מן הכהונה ומן המלכות שהמלכות נקנית בשלשים
מעלות והכהונה בעשרים וארבעה והתורה נקנית בארבעים ושתים
ושמנה דברים ״ אילו הן בתלמוד בשמיעת האזן בעריכת
שפתיים בבינת הלב בשיקלות באימה וביראה בענוה ובשמחה
בניקיון חברים ובשמוש חכמים ובפילפול התלמידים בישיבה
במקרא במשנה בכמיעוט עסיקה במיעוט שיחה באריכות ש
שחוק במיעוט תענוג ובמיעוט דרך ארץ באורך אפים ובלב טוב
באמונת חכמים ובקבלת היסורין המכיר את מקומו השמח בחלקו ו
והעושה סייג לדבריו אוהב את המקום אוהב את הבריות ת
אוהב את המישרים אוהב את תוכחות ומתרחק מן הכבוד
ואינו רודף אחר הכבוד ולא מגיס לבו בתלמודו ולא שמח
בהוראה הנושא בעול עם חבירו ומכריעו לכף זכות ומעמידו ין
על האמת ומעמידו על השלום ומיתישב לבו בתלמודו ש
שואל ומשיב שומע ומוסיף הלמד על מנת ללמד הלמד
על מנת לעשות המחכים את רבו והמכוין את שמועתו והא
והאומ׳ דבר בשם אומרו הא למדת שפל האומ׳ דבר בשם
אומרו מכיא גאולה לעולם שנ׳ ותאמ׳ אסתר למלך בשם
מרדכי ״ גדולה תורה שהיא נותנת חיים לעושיה בעולם
הזה ולעולם הבא שנ׳ כי חיים הם למוצאיהם ולכל בשרו
מרפא ואומ׳ עץ חיים למחזיקים בה ותומכיה מיאושר ואומ׳
כי ליוית חן הם לראשך וענקים לגרגרותיך ואומ׳ ריפאות
תהי לשורריך ושיקוי לעצמותיך ואומ׳ תתן לראשך

ליוית חן ועטרת תפארת תמגנך ואומ׳ כי אורך ימים בימינה בשמ׳
בשמאלה עושר וכבוד ואומ׳ דרכיה דרכי נועם וכל נתיבותיה
שלום ״ אמ׳ ר׳ יהושע בן לוי משום ר׳ מאיר כל שמעון הכוי ן
והכוח והחכמה והבבור והעושר והשיבוה ונאה לעריקים באר
בעולם הזה לעולם הבא שנ׳ עטרת תפארת שיבה בדרך צדקה
תמיצא ואומ׳ עטרת זקנים בני בנים ותפארת בנים אבותם ואומ׳
תפארת בחורים כוחם והדר זקנים שיבה ואומ׳ ותפרה הלבנה
וכושה החמה כי מלך י״י צבאות בהר ציון ובירושלים ונגד זקניו
כבוד ״ ר׳ שמעון בן מנסיא אומ׳ אילו שבע מדות שמצאו חכמי
ביניהם כולם נתקיימו בר׳ ובבניו ״ חמשה קיניינים קנה
הקב״ה בעולמו אילו הן תורה קיניין אחד שמים וארץ קיניין
אחר בישראל קיניין אחר מאברהם קיניין אחר בית המקדש קיני
אחר תורה קיניין אחר מכיין רמז לבני ראשית דרכו קדם
מפעליו מאז שמים וארץ קיניין אחר כתיב רמז כה אמר
י״י השמים כסאי והארץ הדום רגלי איזה בית אשר תבנו לי
ואיזה מקום מנוחתי ואומ׳ מה רבו מעשיך י״י כולם בחכמה
עשית מלאה הארץ קיניינך אברהם קיניין אחר מכיין רמז ויברכ
ויברכהו ויאמר ברוך אברם לאל עליון קונה שמים וארץ
ישראל קיניין אחר מכיין רמז עד יעבר עמך י״י עד יעבר עם
זו קנית ואומ׳ לקדושים אשר בארץ המה אדירי כל חפצי בם
בית המקדש קיניין אחר מכיין רמז מכון לשבתך פעלת י״י
מקדש י״י כוננו ידיך ואומ׳ ויכיאם אל גבול קודשו הר זה
קנתה ימינו ״ אמ׳ ר׳ יוסי בן קיסמא פעם אחת הייתי מהלך
בדרך ופגע בי אדם אחד ונתן לי שלום והחזרתי לי שלום
אמר לי ר׳ מאיזה מקום אתה אמרת לו מעיר גדולה של
חכמים ושל סופרים אני אמר לי רבינו שתדור עמנו בם
במקומנו ואני אתן לך אלף אלפים דינרי זהב ואבנים טובו
ומרגליות אמרתי לו אם אתה נותן לי כל כסף וזהב שבעול
איני דר אלא במקום תורה שכך כתוב בספר תלים על ידי

מלך ישראל שב ושבו לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף אמ׳ לי מפני
מה אמרתי לי בר אמריתי לובני שב ששעת פטירתו של אדם
אין מלוין לו לאדם לא כסף ולא זהב ולא אבני טובות ומרגלית
ומרגליות אלא תורה ומעשים טובים שנ׳ בהתהלכך תנחה אותך
בשובבך תשמור עליך והקיצותה היא תשיחך בהתהלכך
תנחה אותך בעולם הזה בשובבך תשמור עליך בקברך והקיצות
והקיצותה הוא תשיחך לעולם הבא׳ ואומ׳ לי ולכסף
הזהב אמר יי צבאות׳ כל מה שברא הקב״ה בעולמו לא ברא
אלא לכבודו שנ׳ כל הנקרא לשמי ולכבודי בראתיו יצרתיו
אף עשיתיו ואומ׳ יי ימלוך לעולם ועד יי מלכותיה לעלם
ולעלמי עלמיא׳

ר׳ חנניה בן עקשיא אומ׳ רצה הקב״ה לזכות את ישראל לפיכך
הרבה להם תורה ומצות שנ׳ יי חפץ למענ צדקו יגדיל תורה
ואדיר׳ סלה׳ לאור התשובה׳
ישפתי תפתח ופי יגיד תהלתיך כי שם יי אקרא הבו גודל לאלהינו׳
בא יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם ואלהי יצחק ואלהי יעקב האל
הגיבור והגבור׳ א עליון גומל חסדים טובים וקונה הכל וזוכר
חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה מלך

זכרינו

לחיים מלך חפץ בחיים וכתבנו בספר החיים למענך אלהים חיים
מלך עוזר ומושיע ומגן׳ בא יי מגן אברהם׳ אחה גבור

לעולם יי מחיה מתים אתה ורב להושיע׳ כלשונו הדגון ומוריד הגשם׳
מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים סומך נופלים רופא
חולים ומתיר אסורים ומקיים אמונתו לישיני עפר מי כמוך בעל
גבורות מי דומה לך מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה׳

מי כמוכה אב הרחמים זוכר יצוריו לחיים ברחמים ונאמן
אתה להחיות מתים׳ בא יי מחיה המתים׳ אחה קדוש ער ש

ובכן תן פחדך יי אלהינו על כל מעשיך ואימתך על
כל מה שבראתה ויירא ממך כל המעשים וישתחוו לפניך כל הבריאה
ייעשו כולם אגודה אחת לעשות רצונך בלבב שלם כמו שידענו יי
אלהינו שהשלטון לפניך עוז בידך וגבורה בימינך ושמך נורא על
כל מה שבראתה׳

ובכן תן כבוד יי לעמך תהלה ליריאיך ותקוה לדורש יך
ופתחון פה למיחלים לך שמחה לארצך וששון
לעירך וצמיחת קרן לדוד עבדך וערוכת נר
לבן ישי משיחך במהרה בימינו׳

ראו יצדיקים וישמחו וישרים יעלזו וחסידים
ברינה יגילו ועולתה תקפוץ פיה וכל הרשעה
כולה כעשן תכלה כי העבר ממשלת זדון מן הא
הארץ׳ ותגלוך אתה יי לבדך מהרה על כל מעשיך כבר יכיר כ
משכן כבודך ובירך שלים עיר קודשך כאמ׳ בדברי קודשך׳
ימלוך יי לעולם אלהיך ציון לדור ודור הללויה׳ קדוש אתה
ונורא שמך אין אלוה מבלעדיך ובנא׳ ויגבה יי צבאות במשפט
והאל הקדוש נקדש בצדקה בא יי המלך הקדוש׳

אתה בחרתנו מכל העמים אהבת אותנו ורצית בנו
ורוממותנו מכל הלשונות וקדשתנו במצותיך
במצותיך וקרבתנו מלכינו לעבודתיך ושמ ך
הגדול והקדוש עלינו קראתה ותתך לנו יי אלהינו באהבה שבתות
השכת את יום הזכרון הזה יום זכרון תרועה באהבה קודש זכר
ליציאת מצרים׳

אחינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה
וישמע ויפקד ויזכר זכרוננו ופיקדוננו
וזכרון אבותינו וזכרון משיח בן דוד עבדך
וזכרון ירושלים עיר קדשך וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך
לפליטה לטובה לחן ולחסד לרחמים לחיים ולחיים ולשלום ביום
ביום השבת הזכרון הזה זכרנו יי אלהינו בו לטובה ופקדנו בו
לברכה והושיענו בו לחיים שוכני ובדבר ישועה ורחמים חוס
וחננו ורחם עלינו והושיענו כי אליך עינינו כי אל מלך גדול
חנון ורחום אתה׃

אחינו ואלהי אבותינו מלוך על כל העולם כולו
בכבודך והנשא על כל הארץ ביקרך והופע
בהדר גאון עזך על כל יושבי תבל ארצך
וידע כל פעול כי אתה פעלתו ויבין כל יצור כי אתה יצרתו
ויאמר כל אשר נשמה באפיו יי אלהי ישראל מלך ומלכותו בכל
משלה׃ רינה תמנוחתינו׃ והרשינו בכינותיך ותן חלקנו
חילקינו בתורתך ושבענו מטובך ושמחינו בישועתך וטהר
לבינו לעובדך באמת כי אתה אלהים תנוח אמת וברך מלכינו
אמת ותים לעד כא יי מלך על כל הארץ מקדש **השבת** וישרא
ויום הזכרון׃ רינה ומוריס ער תמיד לעולם ועד׃

ובתוב לחיים טובים כל בני בריתך וכל החיים
יודוך סלה ויהללו את שמך באמת
האל ישועתנו ועזרתנו סלה כא יי הטוב שמך
ולך נאה להודות׃ **בריתא דהעלם לר׳ ובל טוטה כשלומך׃**

בספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה נזכר
ונכתב לפניך אנחנו וכל עמך בית ישראל
לחיים ולשלום כא יי עושה השלום׃

למנוחה זורחנו׃ כי כמוך ובכן תן פחדך ובכן
כבוד׳ ואז יריקים׃ אתה בחרתנו מ

רפאנו חטאינו גלינו מארצינו ומאדמתינו רחק מנו
אדמתינו ואין אנו יכולין לעשות חוקיך
בבית בחירתך בבית הגדול והקדוש שנקר
שמך עליו מפני היד שנשתלחה במקדשך׃ **יהי** רצון לפניך
יי אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן שתשוב ותרחם עלינו ועל
מקדשך ברחמיך הרבים ותבנהו מהרה ותגדל בכבוד׃ **אבינו מ**
מלכינו גלה כבוד מלכותך עלינו מהרה והופע והנשא עלינו ל
לעינינו כל חי וקרב פזורינו מבין הגוים וקבץ יחידינו מארבע כנפי מירתך
ארץ׃ והביאנו לציון עירך ברינה ולירושלם בית מקדשך ל
בשמחת עולם ושם נעשה לפניך את קרבנות חובותינו תמידין
כסדרן ומוספין כהילכתן׃ ואת מוסף **את יום השבתהזו**
יום הזכרון הזה נעשה ונקריב לפניך באהבה במצות רצונך כמו ש
שכת עלינו בתורתך על ידי משה עבדך מפי כבודך באמור׃

ובחרש השביעי באחד לחדש תקרא לכם מקרא קדש והיה לכם כל מלאכת עבודה השביעי באחד לחדש שמקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשה יום תרועה יהיה לכם ועשיתם עולה לריח ניחוח ליי פר בן בקר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימים׃ ומנחתם וסכיהם במדובר שלשה עשרונים לפר ושני עשרונים לאיל ועשרון לכבש ויין בנסכו מלבד עולת החודש ומנחתו ושני שעירים לכפר ושני תמידין כהילכתן׃ **זה יאמר כשבת**׃

ובום השבת שני בת ממשים בני שנה תמימים ושני עשרונים סלת מנחה בלולה בשמן ונסכו׳ זה קרבן ש שבת בשבתו על עולת התמיד ונסכו׳ זה קרבן היום כאמור׃ **ובחדש**

ישמחו במלכותך שומרי שבת וקוראי עונג
עם מקדישי שביעי כולם ישבעו וית
וית ענגך מטובך ובשביעי עית ר׳ גית

עלינו

לשבח לאדון הכל — בורא בראשית חמישי
לתת גדולה ליוצר — יומם אותנו קראת
פריאשית שלא — זכר למעשה בריית
עשנו בגוי הארצות ולא שמנו כמ׳ — עשות׳

כמשפחות האדמה׳ שלא שם חלקינו כהם וגורלינו ככל המ׳
המונם׳ שהם משתחוים להבל וריק ומתפללין אל אל לא יושיע׳
ואנחנו כורעים ומשתחוים ומודים לפני מלך מלכי המלכים
הקב״ה שהוא נוטה שמים ויסד ארץ ומושב יקרו בשמים
ממעל ושכינת עוזו בגבהי מרומים׳ הוא אלהינו ואין עוד׳
אחר אמת מלכינו ואפס זולתו׳ ככתוב בתורתך וידעת היום
והשבות אל לבבך כי ה׳ הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ
מתחת אין עוד׳ על כן נקוה לך ה׳ אלהינו לראות מהרה בתפא
ארת עוזך להעביר גלולים מן הארץ והאלילים כרות יכ׳
יכרתון לתקן עולם במלכות שדי כל בני בשרך יקראו בשמך
לפנות אליך כל רשעי ארץ יכירו ויידעו כל ישבי תבל כי לך
תכרע כל ברך תשבע כל לשון לפניך ה׳ אלהינו יכרעו ויפולו
ולכבוד שמך יקר יתנו׳ ויקבלו כולם את עול מלכותך ותמלוך
עליהם מהרה לעולם ועד כי המלכות שלך היא ולעולמי
ולעולמי עד תמלוך בכבוד׳ ככתוב בתורתך ה׳ ימלך לעולם ועד׳

רב והיה ה׳ לא האזיט און ביעקב ולא ראה עמל בישר׳ ה׳
אלהיו עמו ותרועת מלך בר׳ וה׳ והיה בישורון מלך בהתאסף ראש
ראשי עם יחד שבטי ישראל׳ וכתבי קדשך בהם לאמר כי לה׳
המלוכה ומושל בגוים׳ וה׳ מלך גאות לבשלבש׳ עוז התאזר
אף תיבון תבל בל תימוט׳ וה׳ שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי
עולם ויבא מלך הכבוד׳ מי זה מלך הכבוד׳ ה׳ עזוז וגבור׳ ה׳ גבור
מלחמה׳ שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבא מל
הכבוד׳ מי הוא זה מלך הכבוד׳ ה׳ צבאות הוא מלך הכבוד סלה׳
ועל עבדיך הנביאים כתוב לאמר מה אמר מלך ישר ואזלה ה׳
יגבאות שמעי ראשון ואחרון ומבלעדיו אין אלהים׳ וה׳ ועלו מ׳

אדיר

ואלהי אבותינו מלוך עד על העולם כולו ב׳
בכבודו והנשא על כל הארץ בידך יהופיע׳
בדבר צדקך עזוד על כל יושבי תבל ארצך׳
וירעו כל פעולך ויאמרו כל אשר נשמה באפו׳ ה׳ אלהי ישראל מלך ומלכותו׳
בכל משלה׳ ראה במפורשתנן קדושינן בדברי תורתך׳ הוי אלהינו
בתורתך שכתוב כי שובך ושמחנו בישועתך וטהר לבנו לנ׳
לעבדך באמת׳ כי אתה אלהים חיים אמת ויהוה לעד מלך
על כל הארץ מקדש ישראל והזמן הזכרון׳ ישלך

אתה

אתה הוא מקדם פעולם׳ זכרון מעשה
עולם ופקודה בכל דור ודור׳ לפניך ה׳ אלהינו
גגלוי כל תעלומות והסתר נסתרות׳
שמיבראשיתנ׳ כי אין שתחה לפניך׳
כשם בפיך ואין נפתר מזכרך עיניך׳
אתה זוכר את כל המעשה וגם כל
היצורים לא נפלאו ממך׳ הכל גלוי
וידוע לפניך ה׳ אלהינו ומתחת
עד סוף כל הדורות׳ כי תביא חוק׳
וזכרון להקץ כל רוח ונפש׳
לזכור מעשים רבים והמיך בריאת
כרצות לאיש תבליט מראשית ר׳
בזאת הורעת ומלפנים אותה
נגלית׳ זה היום תחילת מעשיך
זכרון ליום ראשון כי חוק לישראל
הוא ומשפט לאלהי יעקב׳ ועל המהרינוה בן יאמר אידו ל׳

היום

היום
עומד
היום
יעמיד במשפט כל
יעוד עולמים ואמבב
במעשי אם בעברים
ואם במעשים רחמיב
ברחם אב על בניו
בעברים ונעברו לפ
תלויים עד שתחונינה
והוניא לאור משפטיב
היום קדוש׳ אל ישרץ
שפתיהם ונלחב לפניך
אל תם ויגי שוא לקול תרוע
ברועה יכיר בדר מלבותו
יגי׳

ותכתב ויחתם

בצניעות בגבי המזבח ובבשי ויחמיץ לעשות רעננה בלפס שלפיכך יפס
רחמיו את כעסך מעליכם והטורקי הגדול תשיב חרון אפך מעירך
ומעמיד ומכין לתך ומקיים לנו את הדבר שהבטחתנו
בתורתך על ידי משה עבדך מפי כבודך " באמס וזכרתי לו
להם ברית ראשונים אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לעיני
הגוים להיות להם לאלהים אני יג " כי זובר כל השכחות אתה
הוא מיעולם ואין שכחה לפני כסא כבודך ועקדת יצחק לזרעו
ישראל היום תזכור. בא יג זובר הברית "

אתה

נגליתה בענן כבודך על עם קדשך לחננו
עמם כדין השמיעם קולך וגבורתך
עליהם בערפלי טוהר " גם כל העולם כולו
תל מלפניך וברית נראשית חדוש מחדש בהגלותך מלכותך
על הר סיני ללמד לעמך תורה ומצות " ותשמיעם את הוד
קולך וכבוד קדושך מלהבות אש בקולות ומקים עליהם
נגליתה וכקול שופר עליהם הופעתה " במה בד ויהי ביום השלישי
בהיות הבקר ויהי קולות וברקים וענן כבד על ההר וקול שופר
חזק מאד ויחרד כל העם אשר במחנה " רנ ויהי קול השופר
הולך וחזק מאד משה ידבר והאלהים יעננו בקול רנ
כל העם רואים את הקולות ואת הלפידים ואת קול השופר
ואת ההר עשן וירא העם ויבעו ויעמדו מרחוק ובמה
חוד בתו לאמר עלה אלהים בתרועה יג בקול שופר רנ
פחיני טריט וקול שופר הריעו לפני המלך רנ תקעו בחדש ש
שופר בכסה ליום חגינו כי חוק לישראל הוא משפט לאלהי יעקב
רנ הללוהו יה הללו את שם קדשו הללוהו בתקיעת שופר הללוהו
בנבל וכנור הללוהו בתף וכינור הללוהו במנים ועוגב הללוהו בצלצלי שמע הללוהו כיבלינל
תרועה כל הנשמה תהלל יה הללו יה " ויבל ירי עבדיך
הנביאים בה לאמר והיה ביום ההוא יתקע בשופר הגדול ובאו

להרס ואידן לשלום ואזיזו לריקם ואידיל לשוקע ופריאות בן יפ זרו
להזכירם לחיים ולפוזה. מי לא נפקד בהיכל הזה כי זכה בל הימים
לפניך כיא מעשה איש ופקודתו תר ועלילותם מיעולם "
מחשבות ארם ותחן כוללותיו ויעדי מעללי איש אשרי אנ
שלא ישמחך וכן ארם יתאמץ בך " כי חור שיח לעולם
ונשלה ולא ינלמו לניח כל החיים בך כי זכר כל המעשים לפניך
כיא ואתה הורש מעשה כולם " והם את בח ביאהבה זכרת והעקר
כרסה ישועה ורחמים בהביאך את מי המבול לשחת כל בשר
מפני הרע מעלליהם " על סה זכרונו כיא לפניך יג אלהינו לי
להרבות זרעו כעפרות תבל וינא שאיזך פחול היפ " בכת בתור
ויזכר אלהים את נח את כל החיה ואת כל הבהמה אשר אתו בת
בתיבה ויעבר אלהים רוח על הארץ וישכו המים ' רנ וישמע
אלהים את נאקתם ויזכר אלהים את בריתו את אברהם את יצחק
ואת ישקב " רנ וזכרתי את בריתי יעקוב ואף את בריתי יצחק
ואף את בריתי אברהם אזכור והארץ אזכור " רנ וברברי קורש
בתו לאמר זכר עשה לנפלאותיו חנון ורחום יג שרת נתן ליראיו
יזכור לעולם בריתו " רנ זכר לעולם בריתו דבר ציוה לאלף
דור רנ ויזכור להם בריתו ויבחם כרוב חסריו ועל ידי עבריך
הנביאים התוב לאמר " הלוך וקראת באזני ירושלים לאמר
בה אמר יג זכרתי לך חסד נעוריך אהבת כלולותיך לכתך אחרי
במדבר בארץ לא זרועה " זב וזכרתי אני את בריתי אותך בימי
נעוריך והקימותי לך ברית עולם " רנ הבן יקיר לי אפרים
אם לך שעשועים כי מדי דברי בו זכור אזכרנו עוד על כן
המו מעי לו רחם ארחמנו נאם יג "

אדיר

ואלהי אבותיכם זוכה יכן בזכרון טוב לפניך
ופוקדנו בפקידת ישועה ורחמים מושמי
שמיו קדש ווכור לבר יג אלהינו את הברית
וזת החסד ואת השבועה אשר נשבעת לאברהם אביכן בהר
המוריה והראה לפניך עקידה שעקד אברהם אביכן את יצחק

תמיד בדים מארז אשר יאנדחום מאדץ מיצרים והשתח לנו בהר
הקודש בירושלים וגו בל ישפי תהל ושוכני אדץ בנושאו
נס הריס תראו וכתקוע שופר תשמיעו וגו ויק עליהם ידאה
ויצא כברק חיצו ויק אלהים בשופר יתקע והלך בסערות
תימן יק צבאות יגן עליהם וכן תגן על שמר ישראל בשלומו

אחינו

ואלהי אבותינו תדע בשופר גדול לחרותנו
לחירות יצר רשע נס לקבץ גלויות ינן וזן
וקדב פזוריגו מבין הגוים ונפוציותינו
בנם מיהרתי ארץ והביאנו לציון עירך בריגה ולירושלים
בית מקדשך בשמחת עולם ושם נעשה לפניך במיגורי
עליהן מתורתך על ידי משה עבדך מפי כבודך "

בעמי

וביום שמחתכם ובמועדיכם ובראשי חדשיכם ותקעתם בחצרות
על עולותיכם יעל זבחי שלמיכם והיו לכם לזכרון לפני אלהיכם
אני יק אלהיכם " כי אתה שומע קול שופר ומאזין תרועה
ואין דומה לך באין שומע קול תרועה עמו ישראל ברחמים "

סדר הלוין סלה

קדק " ריסה ומודים " וכרכת כהגים ושים שלום "
ובחום לחיים טובים חל פני מריתך וכל החיים יודוך סלה בא
יק הטוב שמך ולך נאה להודות " אלהינו עד בשלומיך
נכתוב חיים טובים ברכה ושלום ופרנסה טובה גזכר ונכתב
לפניך אנחנו וכל עמך בית לחיים ולשלום בא יק עושה השלום "

נעריך

נעריך יום הסיפורים לשמחה ולתהלה לשוגה ולשיחה תשלון
ואיתחלין וירוי ונל חומן " כקילה שרתה הלה וחתך " לאלי
שלון נשיריתי וכן " ונל יום הכיפורים אוג זוכרינן ואי כאיון
וכלן תן פחדך " וכלהן כלור " ואך יצריקים קרוא אותה "
ואחר ליוכר אוזרים זוכרינן ונר המלך הקדוש " ואנחה כוא לשיבה

שוא ע תפילה ערירי פלי בשר יבוא " אדני שפתי תפתח ופי יגיד
תהילתך כי שם יק אדרא הבו גודל לאלהינו "

אחינו

בחרתנו מכל העמים אהבת
אותנו ורצית בנו ורוממתנו מכל
הלשונות וקדשתנו במצותיך
וקרבתנו מלכינו לעבודתיך
ושמך הגדול והקדוש עלינו נ

קראת ותתן לנו יק אלהינו באהבה את יום השבת הזה ואת
יום הכיפורים הזה למחילה ולסליחה ולכפרה ולמחול בו את
כל עונותינו באהבה מקרא קדש " זכר ליציאת מצרים "

אחינו

ואלהי אבותינו יעלה ויבוא ויגיע ויראה
וירצה וישמע ויפקד ויזכר זכרוננו ופ
ופקדוננו זכרון אבותינו וזכרון משיח בן
דוד עבדך וזכרון ירושלם עיר קדשך וזכרון כל עמך בית
ישראל לפניך לפליטה לטובה לחן לחסד לרחמים לחיים ולשלו
את יום השבתת הזה " וביום הכיפורים הזה זוכרינו יק אלהינו
בו לטובה ופקדינו בו לברכה והושיענו בו לחיים ברבר
ישועה ורחמים חוס וחונינו ורחם עלינו והושיענו כי אליך
עינינו כי אל מלך חנון ורחום אתה "

אחינו

ואלהי אבותינו בוחל לינוחתינו ביום הכיפו
הזה מחה והעבר פשיעינו וחטאתינו
מנגד עיניך " כאמור אנכי אנכי אוא
מחיה פשיעיך למעני וחטאתיך לא אזכור " וג מחיתי כעב
פשיעיך וכענן חטאתיך שובה אלי כי גאלתיך " וג כי ביום
הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני יק

תטהרו " ריכה במחותינו "

וקדשנו

נו במצוותיך ותן חלקינו בתורתך ושב
ושבענו מטובך ושמחינו בישועתך
וטהר לבינו לעובדך באמת כי אתה
מולחן לישראל ומוחלן לשבטי ישורון בכל דור ודור ומ
ומבלעדיך אין לנו מולך מוחל וסולח אל אתה כי אתה א

F8

יהיו חיים אמת ורצון מלפניך אמת וקיים לעד בא"י מלך
מוחל וסולח לעוונותינו ולעונות עמו ישראל ומעביר אשמותינו
בכל שנה ושנה מלך על כל הארץ מקדש השבת ״ וישראל
ויום הכפורים ״ רצה והחליצנו ״ ובתוב לחיים כל בני בריתך
כל החיים יודוך סלה ויהללו את שמך ולך נאה להודות ״
ברכת כהנים ״ ושים שלום ״ ממפרי חיים רבה ושלום
ופרנסה טובה נזכר ונכתב לפניך אנו וכל עמך בית ישר
לחיים ולשלום בא"י עושה השלום ״ וידוי
ואלהי אבותינו תבוא לפניך תפלתנו ואל
תתעלם מתחינתינו שאין אנו עזי פנים
וקשי ערף לומר לפניך ה' אלהינו ואלהי
אבותינו צדיקים אנחנו ולא חטאנו ״ אבל אנחנו חטאנו
אשמנו בגדנו גזלנו דברנו דופי העוינו והרשענו
זדנו חמסנו טפלנו שקר יעצנו רע כזבנו ליצנו מ
מרדנו ניאפנו סרנו עוינו פשענו צררנו קשינו
עורפ רשענו שיחתנו תעינו עוויה הרשענו שיחתנו
תיעבנו תעיענו תועינו סרנו ממצותיך וממשפטיך
הטובים ולא שוה לנו ״ ואתה צדיק על
כל הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו
נאמר לפניך יושב מרום ומה נספר לפניך
עזבנו שחקים הלא כל הנסתרות והנגלות
אתה יודע ״ אתה כוחן
יודע רזי עולם ותעלומות סתרי כל חי את
ובוחן כליות ולב אין כל דבר נעלם ממך
ואין נסתר מנגד עיניך ״ יהי רצון לפניך
יי אלהינו ואלהי אבותינו ותסלח על כל עוונותינו על כל פשעינו
ותמחל שתסלח לנו על חטאתינו ״ סימן חפץ״
חטא שחטאנו לפניך באונס וברצון
ועל חטא שחטאנו לפניך באמוץ הלב ״ כיוצ

על חטא שחטאנו לפניך	ב	ב	לשון הרע
ועל חטא שחטאנו לפניך	ב	ב	סור שפתים ״
על חטא שחטאנו לפניך	ב	ג	לשון רכילות ״
ועל חטא שחטאנו לפניך	ב	ג	רוע עיניות ״
על חטא שחטאנו לפניך	ב	ד	בזיון הורים ״
ועל חטא שחטאנו לפניך	ב	ד	עקשות פה ״
על חטא שחטאנו לפניך	ב	ה	רכילות ״
ועל חטא שחטאנו לפניך	ב	ה	רהרור הלב ״
על חטא שחטאנו לפניך	ב	ו	וידוי פה ״
ועל חטא שחטאנו לפניך	ב	ו	ועידת זנות ״
על חטא שחטאנו לפניך	ב	ז	דרך רשעה ״
ועל חטא שחטאנו לפניך	ב	ז	לזול הורים ״
על חטא שחטאנו לפניך	ב	ח	לוזל השם ״
ועל חטא שחטאנו לפניך	ב	ח	לזלזול תורה ״
על חטא שחטאנו לפניך	ב	ט	פשות פה ״
ועל חטא שחטאנו לפניך	ב	ט	ונואת שפתים ״
על חטא שחטאנו לפניך	ב	י	יצר הרע ״
ועל חטא שחטאנו לפניך	ב	י	וד עים ובלא יודעים ״
על חטא שחטאנו לפניך	ב	כ	חשוב בזב ״
ועל חטא שחטאנו לפניך	ב	כ	פת שוחד ״
על חטא שחטאנו לפניך	ב	ל	יגון ״
ועל חטא שחטאנו לפניך	ב	ל	שון הרע ״
על חטא שחטאנו לפניך	ב	מ	שא ובמתן ״
ועל חטא שחטאנו לפניך	ב	מ	ראית העין ״
על חטא שחטאנו לפניך	ב	נ	טיית גרון ״
ועל חטא שחטאנו לפניך	ב	נ	שר ובתרבית ״
על חטא שחטאנו לפניך	ב	ס	קור עין ״
ועל חטא שחטאנו לפניך	ב	ש	יח שפתותינו ״
על חטא שחטאנו לפניך	ב	ע	יבום רמות ״

פלונתן ויחזקאל בפר' נצבים ״

ועל חטא שחטאנו לפניך	ג	ע	זוב מיפה׳
על חטא שחטאנו לפניך	ב	פ	תחון פחי׳
ועל חטא שחטאנו לפניך	ב	פ	ריקת עול׳
על חטא שחטאנו לפניך	ב	נ	ריות ריע׳
ועל חטא שחטאנו לפניך	כ	ע	ערי רבלים להרע׳
על חטא שחטאנו לפניך	ב	ק	לות ראש׳
ועל חטא שחטאנו לפניך	כ	ק	פיזת יד׳
על חטא שחטאנו לפניך	ב	ר	בזל
ועל חטא שחטאנו לפניך	ב	ר	זיגת רגלים להרע׳
על חטא שחטאנו לפניך	ב	ש	בוצה שוא׳
וכל חטאים שחטאנו לפניך	ב	ש	נאות חכם׳
על חטא שחטאנו לפניך	ב	ה	שומית יד׳
ועל חטאי שחטאנו לפניך	ב	ת	מהרון לב׳

סלח לנו׳ מחל לנו׳ כפר לנו׳

על חטאים שאנו חייבים עליהם׳	חטאת׳
ועל חטאים שאנו חייבים עליהם׳	אשם
על חטאים שאנו חייבים עליהם׳	עלה׳
ועל חטאים שאנו חייבים עליהם׳	קרבן עולה ויורד׳
על חטאים שאנו חייבים עליהם׳	ברית׳
ועל חטאים שאנו חייבים עליהם׳	מיתה בידי שמים׳
על חטאים שאנו חייבים עליהם	מלקות ארבעים׳
ועל חטאים שאנו חייבים עליהם	מכת מרדות׳

ועל כולם׳ סלח לנו׳ מחל לנו׳ כפר לנו׳

על חטאים שאנו חייבים עליהם	ארבע מיתות בית דין׳

עלינו

בקילה שהיפה הרה׳ ורחבך׳
מיגרה עשה ועל מיגרת לא תעשה אתה שיש בהה
קום עשה ואת שאין בה קום עשה׳ אתה שגלויה
לנו׳ ואת שאין גלוים לנו אתה שגל לנו במהר
הוריגנו לפניך ואת שאין הלוים לנו הכל לפניך גלוים

וירד עימהם שב הנסתאת[illegible]
עד עולם׳ לעשות את[illegible] התורה הזאת׳ אמאיתי[illegible]
לישראל׳ ומוחלן לשבטיו ישורון ומבלעדיך אין לנו מלך
מוחל וסולח אלא אתה׳ אלהי עד שלא נוצרתי איני כר
ועכשיו שנוצרתי כאילו לא נוצרתי ועפר אני בחיי וקל וחומ
כמיתתי הרי אני לפניך ככלי מלא בושה וכלימה׳ יהי רצון
לפניך ה׳ אלהי ואלהי אבותי שלא אחטא עוד ומה שחטאתי לפניך
מרוק ברחמיך הרבים אבל לא על ידי יסורין וחלאים רעים
ויהיו לרצון אמרי פי והגיון לפני לפניך ה׳ צורי וגואלי׳
שלום בשמאלי וישלום בימיני עושה שלום במרומיו הוא
יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן׳ למנצח
זוכרינו׳ כלי בפיוך׳ וכבך תן פחדך׳ וכבן הן ככוך׳
ואז יגריקים׳ אתה בחרתנו׳ עד לי שאלת מחילה׳
חטאנו גליבר מוא חיבנו ונתר
ונהרחקנו מעל ארבתינו ואינו
אנו יכולין לעשות חיבוחוב
בניה בחזרתך בקלת תנחול מל
וחקדוש שנהרא שפדך עליך בופני היר שנשתלחה במרחש
יהי רצון לפניך ה׳ אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן שהשוב
והריחם עלינו ועל מקדשך ברחמיך הרבים ותבנהו מהרה
ותגדל בבודו׳ אבינו גלה כבוד מלכותך עלינו מהרה והופע
והנשיא עלינו לעיני כל חי וקרב פזורינו מבין הגוים
וקבוציותינו כנס מירכתי אריץ והביאנו לציון עירך
בריכה ולירושלם בית מקדשך בשמחת עולם ושם נעש
לפניך את קורבנות חובותינו תמידין כסדרן ומוספין כס
כהולכתן׳ ואת מוספי את יום השבת׳ הזה
הזה נעשה ונקריב לפניך באהבה במצות רצונך כמו
שהתכתה עלינו בתורתך על ידי משה עבדך מפי כבודך
באמור׳

חטאינו ומחלה שריבה בנו עלי שנירתי בו ומחה כמן ועינו
זכרונו לחיים מלך חפץ בחיים וחותמינו בספר החיים
למענך אלהים חיים מלך עוזר ומושיע ומגן בא"ת
מגן אברהם ועזרת גיבור מי כמוך ומכין תו פחדך
ומכון תו סבור ואין יצחקים אתה בחרתנו יעלה ויבוא
אחינו ואלהינו מיחול לעובדתינו הרשינו במצותיך
ער מקדש השבת וישא ויום אמיקורים ריצה ומורים
וחתום לחיים כל בני בריתיך ברכת כהנים בספר חיים
ונחתם לפניך בו וירוו בן כיה נאמר לפניך
וושב מרום ומה נפקד לפניך שוכן שחקים הלא כל הנפ
הנפתיחת והנגלות אתה יודע ומקום אתה יורע ווא אותה נותן
ניתן ירלפושעים ומחיבה פשיטה
לקבל שבים ותלמדינו להתוודות לפניך
על כל עונותינו לניעת תקבל תשובה שלמה
שלימה לפניך מאיוש וכפיחוויה למיער דבריך ותברך בי
בעמוה אמרת איך קץ לאושי חומותינו ואין מספק לניחוחי
אשמתינו ואתה יודע שאחריתינו רמה ותולעה לפיכך
הרבתה סלח חתינו מחה אפנו ומחה חובנו ומחק חכריבו ומחה
ימרקינו מה ישעינו ומחה בוחרינו ומחה גבורתינו ומזר
ימינך ומחק שנותינו ומחה נאמן לפניך ינאלהינו
אכזיבו הלא כל הגיבורים כאין לפניך ויאנשי כלא היו
וחכמים כבלי מדע ונבונים כבלי השכל כי רוב מעשיהן
תוהו וימי חייהם הבל לפניך ומותר האדם מן הבהמה אין כי
אין כי הכל הבל

אתה הבדלתה אנוש מראש ותכירהו לעמוד
לפניך פי מי יאמור לך מה תפעל
יתתך לנו"י אלהינו באהבה את יום הכיפורים הזה זכרון
ואת יום הכיפורים הזה לרון למחילה ולסליחה ולכפרה על
כל עונותינו למען נחדל מעשוק ידינו ונשוב לעשות

ובעשור

לחדש השביעי

מיקרא קדש יהיה לכם ועניתם את נפשותיכם כל
מלאכה לא תעשו והקרבתם
עולה ליי' ריח ניחוח פר בן בקר
אחד איל אחד בני שנה זכרים תמימים יהיו לכם ומנחתם ונסכיהם כמשפט
שלשה עשרונים לפר ושני עשרונים לאיל ועשרון לכבש
ויין נסכו ושעיר לחטאת חמיד כהלכתן

אלהינו

כשבת אוז. ישמחו במלכותך עם ביאשון
ואלהי אבותינו מחל לעונותינו ביום
השבת הזה וביום הכיפורים הזה מחה
והעבר פשעינו חטיאתו מנגד עיניך
באמור ואנכי אנכי הוא מחה פשעיך למעני וחטאתיך לא אזכור
לא אזכור ונ' מחיתי כעב פשעיך וכענן חטאתיך שובה
אלי כי גאלתיך ונ' כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם
מכל חטאתיכם לפני יי תטהרו ריגה במנוחתנו
רצה שבתינו ברצון חלקינו בתורתך ושבענינו מטובך
ושמחינו בישועתך וטהר לבינו לעבדך באמת כי אתה
אלהים חיים אמת וברך מלכינו אמת והיים לעד בא"ת
מלך מחול וסולח לעוונותינו ולעונות עמו בית ישראל ומעביר
אשמותינו בכל שנה ושנה מלך על כל הארץ מקדש
השבת וישראל וימים הכיפורים ריגה ומוריש ותתוב
לחיים כל מעשי בריתך וכל החיים יודוך סלה ויהללו את שמך
להודות כתבנו בספר חיים ברכה ושלום ופרנסה
טובה נזכר ונפקד לפניך אנו ועל עמך בית ישראל לחיים
ולשלום בא"ת עושה השלום ויהללו כו על הכל ועל

חוקי רצונך בלבב שלם ויאתה ברחמיך הרבים רחם עלינו כי לא
תיפוץ מהשחתת עולם שגג דרשו ית מהמיבין מראיותו כנ
בהיותו קרוב ית ועזוב רשע דרכו ואיש אוון מחשבותיו ושוב
אל ית ורחמיהו ואל אלהינו כי ירבה לסלוח ואתה אלוה
סליחות חנון ורחום ארך אפים ורב חסד ומתמה להיטיבו ות
ורישה אתה בתשובתן של רשעים ואין אתה חפץ במיתתו
שנ אמור אליהם חי אני נאום ית אלהים אם אחפוץ במות
הרשע כי אם בשובו מדרכיו וחיה שובו שובו מדרכיכם
הרעים ולמה תמותו בית ישראל וב רחפוץ אחפוץ מוחק
רשע נאום ית אלהים חלא בשובו מדרכיו וחיה וב כי לא
אחפוץ במות אומת וה נאום ית אלהים והשיבו וחיו כי אתה
סולח לישראל ומוחלך לשבטי ישורון ומסלח אתה
לנו מלך מוחל וסולח אלא אתה כ"א ית הא הסולח
עד שלא נוציתני אינו בדין ועכשיו שניצרתני
כאילו לא נוצרתי ועפה אנו מחיי חלוחומו
בסותתי הרי אני לפניך כבלי מלא מרשה
וכלימה יהי רצון לפניך ית אלהי ואלהי אבותי שלא אחטא
עוד ומה שחטאתי לפניך מחוק ברחמיך הרבים אבל לא
על ידי יסורין ויחוי להיטיבו אמתי פ והגיעך לבו לפניך
ית יחיו ונואלי עולם בשמיאלי ישלחם בישובו ישלום
על כל ישראל תשובו

אבינו מלכינו חטאנו לפניך
אבינו מלכינו אין לנו מלך אלא אתה
אבינו מלכינו עשה עמנו למען שמך
אבינו מלכינו חדש עלינו שנה טובה
אבינו מלכינו בטל מעלינו כל גזירות קשות
אבינו מלכינו בטל מחשבות שונאינו
אבינו מלכינו הפר עצת אויבינו
אבינו מלכינו שלח תפיאה עליסיה לחולי עמך

אבינו מלכינו עיבור מצפיה מהחלתך
אבינו מלכינו כלה כל צר ומסטין מעלינו
אבינו מלכינו כלה דבר וחרב ורעב ושבי ומשחית מבני מכ
זפור כי עפר אנחנו
אבינו מלכינו קרע רוע גזר דיננו
אבינו מלכינו מחק ברחמיך הרבים כל שטרי חובותינו
אבינו מלכינו מחה והעבר פשעינו מנגד עיניך
אבינו מלכינו מחול וסלח לכל עונותינו
אבינו מלכינו זוכרינו בזכרון טוב לפניך
אבינו מלכינו החזירנו בתשובה שלימה לפניך
אבינו מלכינו כותבינו בספר חיים טובים
אבינו מלכינו כותבינו בספר זכיות
אבינו מלכינו כותבינו בספר פרנסה וכלכלה
אבינו מלכינו כותבינו בספר גאולה וישועה
אבינו מלכינו כותבינו בספר מחילה וסליחה
אבינו מלכינו הצמח לנו ישועה בקרוב
אבינו מלכינו הרם קרן משיחך
אבינו מלכינו הרם קרן ישראל עמך
אבינו מלכינו פתח שערי שמים לתפילתנו
אבינו מלכינו אל תשיבנו ריקם מלפניך
אבינו מלכינו שמע קולנו חוס ורחם עלינו
אבינו מלכינו קבל ברחמים וברצון את תפילתנו
אבינו מלכינו נקום לעינינו בקבוץ גליות
אבינו מלכינו עשה למען טבחיך עשה למען קדשתך
אבינו מלכינו עשה למען שמך ועשה למען ימינך
אבינו מלכינו עשה למען הרוגים על שם קדשך
אבינו מלכינו עשה למען טפוחים על יחודך
אבינו מלכינו נשה למען באי באש ומים על קדוש שמך
אבינו מלכינו עשה למען הנרוקין והטבוחין שמקריבין עליהם

אביגן מילביגן עשה למען החמיד הרביעי"
אביגן מילביגן חרבינה ושביבי בי איך בנו מעשים עשה עמנו
צריך ויחפר והושיעה" סלק לא לכל הפ

הושענא

למענך אלהינו למענך מיראינו למענך גואלינו
למענך רוך שובך הושע
הושיעה אמיתך למען ברית לם גדלך
למען תהר למען הודך לם ושוד
לם זיכרך למען רחמיך לם שומעי
לם יחודך לם בפורך לם לימודך לם מלבושך
לם ניחך לם סוכה לם עוזך לם פארך
לם צדקתך לם קדוש לם רחמיך הרבים לם שביבתך
לם תהילתך
ארזך המושיע בלתך אין להושיעה
הוכיח והם להושיע ולהיתי ולי יהושוע
ה"א המושיע ומיכול ומושיע זועקיך
הושיע חוכיך תושיע טלאיך תשביע יכול להשקיע
כל שיח תושיע ותושיע לגיא כל תושיע מגדים תמותיך
ותושיע נשואים להסיע שעירים להניע עגבים
מלהמיע עותיך ומשביע ינמיאך תשביע קוראיך

ישתחוה

הושיעה להושיע שחרית הושיע תמיד תושיע
הושענא

אדם אני תומה הברית בחמה הגולה וכויה לתמרי
התרוגה עלי הובח שפת ביאן טפחה זרויי בין
מפעיסה חבוקה והבוקה בתשעה שלשה
יחידה ליחדך בבושה בגולה לומלת ירא אתך ברוטה לחסך
נתיבה למביכי סמולת כבלך עניך כעריה פרויית טוביה
יאתן קדשיך רשומים בשמך שואגים הושענא תמוכיה
עליך הושענא

אבן שתייה בחת הבחירה לגזרך אבנך הרביה המוזמנת
הר המוריה ורהר ורצה לחבול תפארתך הושיעה
חבה ריחך טוב הלבנון יפה כרוח משוש כל הארץ
מליצת יקפיץ ליפת תיבדך למטרך לשבתך ליבוח שאננך סוכת
שלם עליות שבטים עליבת יקרת יביזך המיעויבת קודש
הקדשים ריבוח אהבתה שכינת בבודך יתל תלפיות הושענא

אדם ומהמהה בשרורוח ונשביה הגיד ויגיעם ויך מהי
רמות ויגל וקוסיה הור להבל דמיך לנפשל
בהמות גרמה זיך ותואר ורומיה חידוש עני
אדמה טויעת עיני נשמיה ורקבים ירומה בהמות ונשכיה
לתבל המסריחמה מיטרוך עוז לשמה נשויה לדיומה
שיחיך לקוממה ערניך לעוגבה קרחים להעיניה
נמוחים לנושמה קריים לזורמה רמיבוב לשלמה
שתייה לחרומה תלויה על כלימה הושענא

ארמה מאורה בהמה מישבלת הגורך כוגדה
רגן מזרלקה הוך מרמאורה ואומרל
ממהוסיה דות מפשל חטה מחגב
טורח מגדמאה יקב מיולדה פרס מיתולעת לקש מארמה

מנגר מיינליבל ה׳ הנפש מבהלה ה׳ שזם ע מיכול עם ה׳ ערדים
מורלוה ה׳ פירות מישורקון ה׳ יכאן מיממתות ה׳ ריציר מיקלל
רום מירוון ה׳ שיכולת מיניבמון הו׳ תבוראה מיחסנגל ה׳

הושיענא׳׳

למען

איתן הסדרך בלהב אשי׳ לם׳ בן נעקד
על עיגב ואש ה׳ לם׳ גיבור הנאבק עם
שר אש ה׳ לם׳ דגליה נחיתה באור אשי ה׳
לם׳ הועלה למרום ונתעלה במלאכי אש ה׳ לם׳ והוא לך
בסגן באריאלי אש ה׳ לם׳ דבר הברורה נתוכות מאש ה׳ למען
חיקדי יריעוה עבן ה׳ אשי לם׳ טבח הר ירית עליך באש ה׳
לם׳ ידידוה אשר אהבה משמרי אשי ה׳ לם׳ במיה עד שיק
שוקעה האשי ה׳ לם׳ לחך מחתה אש והסיר חרוך אש ה׳ לם׳
מוקצא קצאה בדולה באש ה׳ לם׳ נת ירון וירדך אבני אש ה׳
לם׳ שם טלה חלב בכליל אש ה׳ לם׳ עמיר בגורן ונתיר ינדה
באש ה׳ למען קילל בעזרה ויורה אש ה׳ לם׳ ניר ונתעלה
ברכבה אש וסוסי אשה׳ לם׳ רחושים מישלבים באש הו׳
לם׳ ריבוא רכבוך חרוכהרי אש ה׳ לם׳ שוממות עיר
אשר תבנה באש ׳לם׳ תולדות אלופים יהורה השים בבזך

הושיענא׳׳ זה אום לשבה׳׳

אום

גיהוריה מבבית ה׳ יבונפת בית נקש מישבת ה׳
גומרית היולפות שבת ה׳ רוד שת משאה עו
שפת ה׳ הקובעת אלפים תחום שבת הושיע
משיכת רגל משבת ה׳ זכור ושמור מקיימת בשבת ה׳ יחושיה
למיהר ביאת שבת ה׳ טהרתה כל משוה לשבת ה׳ יום כולו
מאותנת עד בלות שבת ה׳ כבוד וענוג מיקוראה שבה ה׳ לבוש
וכסות מיחלפת בשבת ה׳ מאכל ומשתה מבבת לשבת הר׳
נושע מגדיים מעמית לשבת ה׳ כעידוה שלוש מקיימה
בשבת ה׳ על שתי מיכוהו בריצעת בשבה ה׳ פורטה ארבע
רשוויות בשבת ה׳ יגיזרי הדלקת הנר מדלקת בשבת הושי

קידוש היום מיקדישה בשבת ה׳ רכובשבע מפלל ה בשבה ה׳
שבעוז ברית מיקראה בשבת ה׳ תנחילנה ליום שכולו שבת ה׳

הושיענא׳׳

אערוך

שוערי ה׳ בבית שיוועי ה׳ וגליתי בנ
ביום פשעו ה׳ ירה שתיך כר להושיעי
הקשיבה לקול שועי ה׳ וקומה ל נ
להושיעי ה׳ זכור ורחם מושיעי ה׳ יחיבן תשעשעי ה׳ טוב
אנך ששי ה׳ יוחש בושיעי ה׳ כלה מרשיעי לבל עור הושי
הרשיעי ה׳ מהר אלי ישעי ה׳ ניבח להושיעי ה׳ שיא בי
עון רשעי ה׳ עבוד על פשעי ה׳ פנה בא להושיעי ה׳ ינחר
ינדיך מושיעי ה׳ קבלנא שועי ה׳ רומקם ירך ישעי ה׳ שוד
מושיעי תוקיע ותושיעו

הושיענא׳׳

א״ת

למשעה ה׳ באמרם ע שבועה ה׳ נשים בשועה הושי
רופקי ערך שעה ה׳ יהוגו שעשועת ה׳ ורחיתם מי
משעשעת זועקים להשעה ה׳ חובי ישועתי טע
טפולים בך שעת ה׳ יודע בין שעת מוריעיך בשועה ה׳
להבין שמועות ה׳ מפיר נשמעות ה׳ נוהך השואות ה׳
סעורות משמעות ה׳ ערוה משמעות ה׳ פועל ישועות ה׳
יקריב נושעה ה׳ קרם ישועות ה׳ רשת תשואות ה׳ שלש שעות
ה׳ תחיש להשועה ה׳

תתצנו

לשוללתהילה תשיתנו אל ההבל
ואל הנחלה תדומימנו למעלה רמי
למעלה תקרימנו עם הגולה ה׳

גימן

תיגיבו כעל פלגי מים שתולה תעריבו מיכל בגעו ומיחלה
תעטריבו באהבה כלולה תשכחיבו בבית התפילה תנחילנה
על מי מנוחות להנחילה תמולאינו חכמה ושבלה תלבישנו
עוז וגדולה תכתירנו בעתר המעולה תטעינו ביושר מס
מסולה תחונינו ברחמים ובחמלה תזכרנו בבני זאת עולה

תושיענו לך יהגאולה: תהדריבה בתך וחמולה: תרביקרבו באזור
תהתלה: תגדילובן בידהגדולה: תבי אביר בישע ונגדלה: תאמיצי גר
לברך בגול ה: תאדריבן לבריתך בינהלה: תלבביבו לביתך בישהל:
תלבביבו בעירך בתחזלה: תעזרהיבר תאצון בשוקלה:
תיסריבן בניבתנה עיר על תילה: תהדריבן נשתוך ונלה:
תחדקיבן אהי ויעקב סלה: הושיעה נא:

בחושעתה

אני והו אנא הושיעה נא:
אליף בלוד עמור: בן יצאתך
לישע עמיך: בן הוא אנני והו:
בגדי ואלים: הדרשים לישע תהדר:

בה המון שבאות: ויעימם מלאכי יגאות: בן הן: אנני והו:
בה זבים מבית עבדים: חנון בירח מעמדים: בן הו אנני והן:
כה טביעים ביגיל גורים: יקדר עמם מיעדים: טרחו אנוש
כה כנגה מישהדרת ויושיע: לגרח מיצדיק ויושיע: בן הן: אנני והו:
כה מיאמר יחדיעאתי אתכם: ניהוב יהושאתי אתכם: בן הו: אנני והו:
בה סיבבי מיזבח: עדמקי: עיבה לחקות מיזבח: בה הן אמי והו:
כה בילאי אריך כהוקשע: ביעיר בלשת בחדוך ומושע: בה הן אנוש:
בה הקהילות בבלה שלחת: רחום למעט שולחת: בן הו אגי והו:
כה שבות אהולי: ועקב: תשוב ותשוב שבית שבטי: יעקב: יה
בה שובבוך ביגיות וחמלך ישועות: אמי והוא: והושיענא:

מהושעתה

אם הגיון שלנך והמי שמו
בעבורך רדתה ומלטתו:
מולהם: כן הושיענא:

בה צעקו מכי יחזרתו לשלחיה להדרך ירך אל תשלחים
כה הפאבך עם מלאך הריוש ושיר: ויבילפיתו משטם שיריכ
בה זרעו במואב על העיר בטיח חרמת עריהו כמדמנו והלם לבטי
טה שיקוריהם במקרימם: בשלגן: תהדרו במריבולות: ממר אבן: לה

בה מלול בנה ערלה: שדהתו לויתו אל חיק תורתי: בן הושע נא:
כה סומר ביד יושבי בסוב תגיותי: עזורו אביישי רק את העלשתי: כ
בה ענדיר כנשמיע מימערבו: שמיתיה להשיערוש ובסתו למרוני:
כה דינבך עד ושעתך ממעלה: רישקך האש את תעלהמן הגלה:
בה תשב רוחו אליו ויחפ כשהילדו: בן חוש נא:
כה שומרי מיכתך וחוסי ישועות אל למושעות: והושע נא:
אנא הושיעה נא:

אנא

אוץ חין תאיבי ישועך: בעיבי נאל לשעשוע: וה
אנאנאל בחג ניטעך: דרמזה בטיאטיאך: וה נא:
אנא הפט לפריתך טיבעך: ומיחשבי ארץ בהטמערי
אנא זמור לבו אב ידער: חסדך לבו בהורי עך: וה נא:
אנא טהוריי לב בהקליאך: יורע בי הוא פילאך: והן טא
אנא בבירך פתחן ישעך: לאמותיכו בהשבעך: וה נא:
אנא מלא משאלות עם במשוערי: נעקר בהר בסון מור שיחערך: וה
אנא סגיב אשלי ניטעך: ערי יגים בהביעך: והן צא:
אנא פזח לנו אויבחוך רימוערך: ציוך מהם בהרביעך: והו נא
אנא קוראיך בארץ רועעך: רעם בטוב מרערי: והו צא:
אנא שוחריך תעל מימשאך: תל תלפיות בהושיעך: והו נא
אנא אנא הושיענא והושיענא:

אנא

אנא ענני היצאן שיחם עבה בעת ריצון: הוש נא
אנא נושאי לך עיבים ממות קומיהם יהיו באיין: הישי נא
אנא למנסכי לך מים: מפעיניי הישועה: ישאמן מים: הושי נא
אנא יעלו ליציון מושיעים: טפולים בך ובשמך נושעים: הוש נא
אנא חמוץ בגדיים: זעום לנער בל בוגדים:
אנא וזמור תזמור הנבורי בלתך ובור: הוש נא
אנא רורשיך בעבעי ערבות: געיים שעה מעריבות: הושי נא

אָנָּא בְּכֹחַ גְּדֻלַּת יְמִינְךָ תַּתִּיר צְרוּרָה׃ קַבֵּל רִנַּת עַמְּךָ שַׂגְּבֵנוּ טַהֲרֵנוּ נוֹרָא׃

אָנָּא אֵ֫ל נָא רְפָא נָא לָהּ׃ בָּרְכָה נָּא וְהַצִּילָה נָּא׃

למנצח

תָּמִים בְּדֵרוּתֵיךְ הַנֶּאֱמָלֵט בְּרִיחַ צְרִיחָתֵךְ מוֹעֵל
מְשִׁיחָתֵךְ בְּסִיא מִבְּלִי מַיִם לְאוֹב אֲבִי הוֹמָה׃

יְהוֹשִׁיעֵנָא וְהוֹשִׁיעֵנָא אָבִיכֶן אַתָּה׃

לָמ/ שָׁלֵם בְּכָל מַעֲשֶׂיךָ הַמְּזֻמָּה בְּעֶשְׂרָה נִסִּים בְּשַׂר מַלְאָבִים נָב
יוֹקַח נָא מְעַט מַיִם לְמַרְאֵה הוֹשִׁיעֵנָא וְהוֹשִׁיעֵנָא אָבִי אַתָּ
לָמ/ רַר וְיָחִיד בְּחַנְטָה לְמַאֲה זֵעֲךָ אֵיכָה הָשָׁה לְעוֹלָה בְּשׁוּרֵיהֶךָ עִבְרִיר
מִינַאֲבַר מַיִם לְגוֹלָה וְסוֹרָה׃ הוֹשִׁיעֵנָא וְהוֹשִׁיעֵנָא אָבִיכֶן אַתָּה׃
לָמ/ קְרֵה שָׁאַךְ בְּרֵכָה הַנְּשִׁיטָה וְלִשְׁמֹר חֵיכָה מַיִם בְּמִקְלוֹת בְּשִׁקְמוֹת
תָּמִיד לְרַמּוֹתָה לְתַמֵּר׃ הוֹשִׁיעֵנָא וְהוֹשִׁיעֵנָא אָבִיכֶן אַתָּה׃
לָמ/ יְצֻרֵךְ הָיוּ לֵךְ לְמַקֵּךְ בְּחַתַּן פְּאֵר יְבֵהּ מְנוֹסָה בְּמֵי מְרִי
מְרִיבָה מַיִם לְהַהֵר הַטּוֹב׃ הוֹשִׁיעֵנָא וְהוֹשִׁיעֵנָא אָבִיכֶן אַתָּה׃
לָמ/ פְּאֵר הָיוּת גְּבִיר בְּאַחֲרִי וְהַוָּה אֲשֶׁר גַּבֵּר בְּאַחֲרִי מִסְפַּר רְבַע מְרֵלִין
יְזַל מַיִם וְלֹא לְגַבֵּי אַף לְמַעֲנֵךְ הוֹשִׁיעֵנָא וְהוֹשִׁיעֵנָא אָבִי אַתָּ
לָמ/ עֲנִין מִכֹּל בְּאַמֶּךָ אֲשֶׁר בְּעֵרְכוֹ כִּילְמֶל הַמֶּךְ נִרְשַׁע לְגָאוֹל וּמוֹשִׁיעַ
מַיִם לְמִי זֹאת הַנִּשְׁקָפָה׃ הוֹשִׁיעֵנָא וְהוֹשִׁיעֵנָא אָבִיכֶן אַתָּה׃
לָמ/ שְׁמוֹתֵי מְלֹא מְרוֹמִים הַלּוֹכֵשׁ אוֹרִים וְתוֹמִים מְיֻחָד לְבוּא
בְּקֶרֶב שָׁרִים וְרַחֲצַת מַיִם לְחוֹלָה אַהֲבָה׃ הוֹשִׁיעֵנָא וְהוֹשִׁיעֵנָא אָבִי אַתָּ
לָמ/ נְצִיאָה מְיֻחֶלֶת מְיֻחָנִים לְתַמִּימֵי לֵב נְמִינָאוֹת עִיטִים לְהַגְלַהַת יַצ
עוֹלַת וְרֵרַת מַיִם לְטַהֲרוֹ אָזֵהּ לִיר׃ הוֹשִׁיעֵנָא וְהוֹשִׁיעֵנָא אָבִי אַתָּ
לָמ/ מְשַׁמֵּשׁ לְאַ מִשׁ מְאֻהָל וְרֵרַת הַדְּרִשׁ עֵלִין אֵיהֵל בְּעוֹבְרֵי מְדְרָךְ
נִכְרַתּוּ הַמַּיִם לְיוֹקֵה בְּלִבְנָה׃ הוֹשִׁיעֵנָא וְהוֹשִׁיעֵנָא אָבִי אַתָּ׃
לָמ/ לִימֵּד רְאוּךְ לְטוֹבָה אוֹתְךָ זֵעֲךָ אֵיכָה נִפְלָאוֹתֵיךְ מִיַּן טַל מְלֹא אֲמִנּוּזָה
מַיִם לְבַלֵּךְ לְכִנּוֹרוֹת׃ הוֹשִׁיעֵנָא וְהוֹשִׁיעֵנָא אָבִי אַתָּ׃
לָמ/ כְּלוּלֵי עֲשׂוֹת מִלְחֲמָתֵךְ אֲשֶׁר בְּיוֹם תִּתָּה יְשׁוּעָתֵךְ יְבֹרוֹפָּ
מְנוּחֵי כְּלֵרֵקָה בְּיַדְמַיִם לְלֹא מְגַדֵּר בַּד הֵן שׁ נָא וְהוֹ נָא אָבִ
לָמ/ יְחִיד יְדוּרִים דְּשֵׁי אֲשֶׁר מְרֻחָם לְנַדֵּיר הַקְּרֵעוּ מְמַפְּתֵשׁ לְחִי

הַבְּקָעַת לְרֹאשׁ מַיִם לְמַעַן שִׁמְךָ הוֹשִׁיעֵנָא וְהוֹ נָא אָבִ אַתָּ
לָמ/ טוֹב תּוֹלֵד וְגֵרֵל וּמַעֲךָ שׁוֹת לֵב עֵרָה חִידֵל בְּשׁוּם שָׁב מְחַטּוּא נַפְ
שִׁיאוּב מַיִם לְגַאֲוַת בִּירוּשָׁלַ׃ הוֹ וְהוֹ נָא אָבִי אַתָּה׃
לָמ/ חִיד מְפֻרְסָר בְּשִׁיר הַמַּלְמֵר תּוֹרָה בְּכָל כְּלֵי שִׁיר מְנַסֵּר לְעִנּ
בְּהֵאָב שׁוֹנָה מַיִם לְסַגְּלֵךְ מֵעַמִּים׃ הוֹ נָא וְהוֹ נָא אָבִ אַתִּ
לָמ/ זֵר עֲלֵה בְּסַעֲרָה הַמְּרֵנָא וּמְשִׁים עֵפְרָה בְּפִי לְרֵלֵי יְרֵדֵךְ אֲשׁ
וְלִהְבָה עֵקֶר מַיִם לְעִיבָה בְּרִיפוֹת׃ הוֹ נָא וְהֵ נָא אָבִי אַתָּ
לָמ/ וְשָׁרוּהָ בְּאַמְּהָ לְרִבּוֹ קִי שֵׁמֶשׁ בְּרוּחוֹ נָא אֵל בֵּר כְּרֵחָתוֹ מִנְּגֵן
נְהַמְלָאוֹ גְּבִים מַיִם לְעֵיבֵי מֵי מַבּוּל׃ הוֹ נָא וְהוֹ נָא אָבִי אַתָּ
לָמ/ הֵירֵהוּר עֲשׂוֹתָ רִיבּוֹנֵךְ הַמְּזִיר תְּשׁוּבָה לְיִאֲנֵף בְּמוֹא מְיֻחָדֵת
סְתָם מְעִינוֹ מַיִם לִינּוֹק מִבְּלִי יוֹעֵי׃ הוֹ נָא וְהוֹ נָא אָבִ אַתָּ
לָמ/ וּוֹרְשִׁיךְ בְּתוֹךְ הַגּוֹלָה וְסוֹרֵה לְמִי נִגְלֵה כְּלֵי לְהִתְגָּאֵל הֵרְשׁוּ זֵ
זַרְשָׁפִים וּמַיִם לְקוֹרְאֵיהֶם בְּעֵר׃ הֵן נָא וְהוֹ נָא אָבִ אַתָּ
לָמ/ גְּמַר חֲמָתֵה וְכִיפֵּה סוֹפֵר וּמְחוֹר מִקְּלֹשׁ אֲמִנָּה מְיֻחָבִיכוֹ
אֲמִירִים הַמְּשׁוֹלִים בְּחִבֵּי מַיִם לְרִבִּתִּי עַם הֵן נָא וְהוֹ נָא אָבִ
לָמ/ הַיּוֹם בְּאִי בְּכָל לֵב שׁוֹקְבִים לְךָ שׁוּעָה בְּכָל לֵב שׁוֹאֲלִים מִמֶּךָ
עִוֵּן מְטַרוֹת מַיִם לְשׁוּרְרוֹךְ בְּיַם׃ הוֹ נָא וְהוֹ נָא אָבִ אַתָּ
לָמ/ זְמוֹרֵי יִגְרַל שִׁמְךָ וְהֵם נַחֲלַתְךָ וְעֵרְךָ שְׁמֵאִים לְשַׁעַר בְּאֵרֵן
עִיֵּף לְמַיִם לְהַרְתַּת לְמִי מְפוּחָה׃ הוֹשִׁיעֵנָא וְהוֹ נָא אָבִ אַתָּ

הֵן יְהוֹשִׁיעֵנָא׃ סֶלַח נָא רְפָא יְצִלִּיחָה נָא׃
וְהוֹשִׁיעֵנָא׃ אֵ מְעֻרְדֵיכֶן׃

תעצה

אֲמִירֵנִים שׁוֹקְבִים לְךָ לְבַ בְּמַיִם וְהוֹשִׁי אֵ מִ
לָמ/ בְּאֵי בְּאֵשׁ וּבְמַיִם וְגֵזֵר וְכַף יְרִיקוּ נָא מִעֲנֵי מַיִם וְאֵ
תְּעֵ רְגָלִים גְּדוֹ גְּזֵרֵי מַיִם׃ וְהֵן יְשׁוּ אֵ מִ
לָמ/ הַנֵּעָקֵר בְּשַׁעַר הַשָּׁמַיִם וְשׁוּבְחָפֵר בְּעֵמְקוֹת מַיִם וְהֵ יְצִלִּיחַ נָא׃
תְּעֵ וּבְיַם חֲרִיבִיב עֲלֵי מַיִם׃ וְהוֹשִׁי אֵ מִ
לָמ/ חֵלֶק מִכָּף יְכַל בְּשִׁקְתוֹת הַמַּיִם׃ וְהֵיצִלִּיחַ נָא׃
לָמ/ טְעַן וְגַל אֲכַן מְבָאֵר מַיִם׃ וְהוֹשִׁי אֵ מִ
יְרִירִים נוֹחֲלֵי דֵת מְשׁוֹלֵחַ מַיִם וְהֵיצִלִּיחַ נָא׃

לב בְּיָד בְּמִשְׁעַנְתָּם מִיָּם לְתַמִּיךְ בִּשְׁאִינְמֵי מַיִם
מִתְחַנְּנִים בְּמוֹשִׁיבְדוֹן מַיִם
לג צִמְאָךְ בַּיִת לְמִסְגְּרִיךְ לְעַם מַיִם וְהוֹשִׁיעַ אֶת מֵרֵעַ
לד סֹלַע הָוֵי דוֹבֵר מַיִם וְהִינָּלִיחַ נָא
לה עֲרֻמִּים עֲלֵי בְּאֵר מַיִם וְהוֹשִׁי אֶת מֵעִזֵּי
לו פָּקֵד בְּמֵי מְרִיבַת מַיִם וְהִינָּלִיחַ נָא
לז נִמְהָרִים לְהַשְׁקוֹת מַיִם וְהוֹשִׁי אֶת מֵעִזֵּי
לח דְּרוֹעִים מִבְּעֵי מַיִם לַר מַיִם וְהִינָּלִיחַ נָא
לט מְשׁוֹרְרִים תַּאֲבֵי שְׁתוֹת מַיִם וְהוֹשִׁי אֶת מֵעִזֵּי
חֲלִילֵךְ פְּקַר וְנִסַּךְ הַמַּיִם וְהִינָּלִיחַ נָא
מ שׁוֹאֲלִים מְרִיטוּעַ אֲשֶׁר לִי מַיִם וְהוֹשִׁיעַ אֶת מֵעִזֵּי
מא תֵּל תְּלָלְיוֹת מוֹצָאֵי מַיִם וְהִינָּלִיחַ נָא
מב תַּפְתֵּחַ אֶרֶץ וְתַרְעִיף שָׁמַיִם וְהוֹשִׁי אֶת מֵעִזֵּי

רַחֵם נָא קְהַל עֲדַת יְשׁוּרוּן סְלַח וּמְחוֹל
עֲוֹנָם וְהוֹשִׁיעֵם אֱלֹהֵי יְשׁוּעָתֵם׃

א בְּעִנְיֵי עֲמָדֶיךָ אֵל זְרוּעָם בְּאָנוּ לְעַבֵּד בִּירוּשָׁתֶם וְהַ
נְּאָה אֶרְזֵי הָאֲרָזִים נִתְּנוּ בְּיָדָם בְּמַרְבִּיעִים רִשְׁעָם וְהַ
רְפָעִלוֹת זְרֹעֲתֵךְ אֲרוּמִים וְהוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁ
יְנוּ גִּשְׁנוּ הַיּוֹם בְּהַחֲנִין עֲרֵיךְ חָנֵךְ וְסִיעָרְנוּ נִפְלָאוֹתֶיךָ בְּשׁוֹבְנוּ
דִּבְנֵי חֶלֶב וְדָם אַל תַּיְמֵשׁ שְׁרִית מַיִם כַּאֲבָה תַּחְמֹשׁ וְהוֹשִׁי
טְעִינָה בְּשִׁמְעוֹנוֹ בִּיר שִׁבְעָה שִׁמְּרָה יִשְׂרֵיךְ אֶת אַמְּרָה וְהוֹשִׁי
בְּרִיתָה בְּהַיִת לְאֶרֶץ עִיר בַּל יִמֵּי הָאָרֶץ לְבַלְתִּי פְּרִיצוּתָם
מִתְחַנְּנִים עֲלֵי מַיִם בְּעַרְבִים עַל יְבַלֵּי מַיִם כִּי וְכוּ לְמוֹקְבֵי צוּר
שִׁיחָה סְדֹרָה מִטַּעַם עִוְּמִים בְּשׁוּעָתָם עִכֵּם בְּדַל בְּגִיעָתָם וְהַ
פּוֹעֵל יְשׁוּעוֹת בְּנֵה לְגֵילוֹלֵם שְׁעוֹת יִבְרָם אֶת לְמוֹשִׁיעוֹת וְהַ
דּוֹל הַיְנַשֵּׁם תֵּשַׁע תְּפַתַּח אֶרֶץ וְיִפְרֶה יֵשַׁע רֵם לְהוֹשִׁיעַ לְאֵל תַּעַץ
שׁוֹעֲרֵי עֲמָמִים פְּתַח וְאַרְצְךָ אֲמוּם לְגַד יִפְתַּח תּוֹשִׁיעֵנוּ וְרִים זֶה
אֵל תַּמְתִּיחַ׃ זֶה אוֹת בְּקוֹל רַם גַּ תַּעֲנִיחַ׃ וְהוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהֵי יְשׁוּעָתֵנוּ
קוֹל מְבַשֵּׂר׃ מְבַשֵּׂר וְאוֹמֵר׃

אומר

פא יוון ישע"ך

לִינִיזְךָ הַב יְשׁוּעָךְ בָּא׳ זוֹר לְהַחְזִיר בָּא׳ תּוֹדָה בָּא׳
בָּא בְּרִבְבוֹת פִּיתִים׃ לְעַמִּיר עַל הַמְּזַמְּרִים
גְּשִׁתִּנוּ מְשׁוּפָּר לְהַקְדִּישׁ תַּחְתֵּינוּ לְהַר יִבְקָעוּ׃
רְפָךְ יְהַ שְׁרֵץ וְזָרַח וּמְשׁ חֵיכִי הַהַר מְבִזְדָּרַח מְכַשֵּׂר וְאוֹמֵר׃
הָקִים מִילִילֵי וְנִרְאָמוּ וּבָא כָּל קְרָשָׁיו עַמּוּ׃
וּלְכָל בְּנֵי עוֹלָם בַּת קוֹל וְשָׁמַע בְּעוֹלָם׃ מְכַשֵּׂר וְאוֹמֵר׃
זֶרַע נִמְרוֹסִי רִחֲמֵי נוֹלַד בּוֹלַד מֵאֲבִי אֲמוּ׃
חֲלָה וִילָדָה מִי זֹאת מִי שָׁמַע כָּזֹאת׃ מְבַשֵּׂר וְאוֹמֵר׃
טְהוֹר בָּעַל כָּל אֱלָה וּמִי רֵאָה בְּאֵלָה׃
יֵשׁ וְזָמוֹ הוֹחַר׃ הֵיוֹהֵל אֶרֶץ בְּיוֹם אֶחָד׃ מְבַשֵּׂר וְאוֹמֵר׃
כְּמוֹר רוֹם וְתַחַת אַף יוֹלַד גּוֹי פַּעַם אֶחָת׃
לְעֵת יִגְאַל עַמּוֹ בְּאוֹר׃ לְעֵת עֶרֶב יִהְיֶה אוֹר׃ מְכַשֵּׂר וְאוֹמֵר׃
מוֹשִׁיעִים יַעֲלוּ לְהַר צִיּוֹן׃ כִּי חִיל גַּם יַלְדָה יְזוֹן׃
נִשְׁמַע בְּכָל הַבּוֹלַד׃ הַרְחִיבִי מְקוֹם אָהֳלֵךְ׃ מְבַשֵּׂר וְאוֹמֵר׃
שִׁימִי עֵר רַמּ מִשְׁכְּנוֹתֵךְ׃ קְמָלִי בְּתוֹךְ וּבְכוֹתָיִךְ׃
עֲלֵדִי חִיבָּלְתִּי הַשְׁרוּךְ׃ כִּי קָמַן יְשִׁיטִי חֲבָרוּךְ׃ מְבַשֵּׂר וְאוֹמֵר׃
עֲנֵנִי אֵלַי וְהִיוֹשִׁיעַ הַיּוֹם אִם בְּקוֹלִי תִּשְׁמָע׃
יְמַחְ אִישׁ יְמִין שְׁמוֹ׃ הוּא דוֹד בְּעִינְמוֹ׃ מְבַשֵּׂר וְאוֹמֵר׃
קוֹמוֹ נִגְּהִי שִׁי יַעֲקֹב׃ הַקְרִיבוּ וְרַנְּנוּ שׁוֹכְנֵי עֲפָרִי׃
רַנְּנוּ עַם בְּמַלְלָנוּ׃ מְגַרְזֵל יְשׁוּעוֹת מַלְכּוֹ׃ מְבַשֵּׂר וְאוֹמֵר׃
שֵׁם יַגְרִיסָה לְהַאֲבִיד וְיַעֲשֶׂה חֵס לְמַשּׁוֹ לְדוֹר׃
תְּנָה תְּשׁוּעָה לְיָם עוֹלָם׃ לְדוֹר וְלְדוֹר עַן עַד עוֹלָם׃ מְבַ וְאוֹ׃

פא רבוי׳ יעב בחוא ליכו

השיעה

יַת עַמָּךְ וּבָרֵךְ יַת נַחֲלָתָךְ וְרָעֵם וְנַשְּׂאֵם ס
עַד הָעוֹלָם וְיִהְיוּ דִּבְרֵי אֵלֶּה אֲשֶׁר
הִתְחַנַּנְתִּי לְפָנֶיךָ יְיָ קְרוֹבִים אֶל יְיָ׃
אֱלֹהֵינוּ לְעָשֹׂה מִשְׁפַּט עַבְדּוֹ וּמִשְׁפַּט עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּבַר יוֹם
בְּיוֹמוֹ לְמַעַן דַּעַת כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים וְאֵין
עוֹד׃ יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדַּר

אשרי

העם שלו כבה מאתהין והנואלו ישיא בריכו׳
יתברך בשמים ובארץ נערכה ונזאת הטלי׳
בקנוה ענין לפוזן שניכה׳ הזהיר אמרין ל׳
לאלקי רכבה שמור רת בזריע כתובה׳ ויאמר יה מסיני בא׳׳
גיאל חזר בכל אומים׳ ומיגאן כולם בעלי מומים הקיל הפלים
בנעימים׳׳ את תוכב עמים׳׳
ר ורים מקדימים לנשמע ונעשה׳ השיבו זאת כל תמשה׳
בוקר וערב לא נגשה׳׳ תורה ציוה לנו משה׳׳
ה ובתר ארון כתר להמלוך׳ הב עם אליך בהשתלך
ריבבו כל גוי ובלך׳׳ ויהי בישורין בילך׳׳
ר מיד מחה כעב אשמות׳ כניאה למולך ביום רממות שאת
ויתר יחי לתקומות׳׳ יהי ראובן ואל ימות׳׳
ז בר טוב נעים כמאמר׳ שבת אחים יחד בהת אמתר מיברימו
היות למו משמר׳׳ וזאת ליהודה ויאמר׳׳
ח סיריך איש נזיר מאמריך׳ ניזיותו כמסה ויאמין רכריך
לעולם שרת בבית רבירך׳ וללוי אמר תומיך ואוריך׳
ט וה המחנה שער בקומר׳ מי ליי אלי כנאמר׳
אוספו חסירין לשמין׳׳ האומר לאבין ולאמו׳׳
מלא יומך תהילתך נקום׳ שיריך באמת נבר מקום
להסליל אורח ולישר עקוב׳ יהי חשפטיך ליעקב׳׳
כ קום מכין כבור בהברלו׳ קדש יקדשים היום גברלו׳
נפלייס בן עוד לאיילו׳׳ ברך יה חילו׳׳
שבון בין כתפין גאוניו׳ מקום שירות לדיין והלטיי רחם
אהליך ויריעות משכניו׳׳ ולבינימין יתמי יריך׳
מ ברכוה שמים ותחת נסמכת׳ ברכות שריים ורחם מתברכת׳
אריבו מכל הידת נערכת׳׳ ולידסף אמ׳ מבורכת׳
נ אחדך לא ימוט׳ חשך עיניהו ירה מילשמש׳ בטוב׳
כל הגולך ותגמש׳׳ ומפגר תנויות שמש׳׳
כ מוד ניגר מחזור והאדים פיוך זריזין מזהב אורם׳ שלום

ינור מרחבין פזקרם׳׳ ומיראש תצאקרום׳
ע ל קדקד הולגולת נאה׳ כרכת כל טוב הבואה להשתיין
שפע כל תבואה׳׳ ומפגר ארץ ומלואה׳
פ שניך כנחלה תפלו׳ תחת מחלל וינעו מחללו ורעה
נחול בחלש הזל גורלו׳׳ נכור שורן הדר לן
צ ורוך ירכתי להרכות יגמח׳ ממין עיתים ללחום המח׳
מאה זה זה ישמח׳׳ זלזבולן אמ׳ שמח
ק יניין הלזון ספון חיבואו׳ לכל יועיל למכסה משאו׳
יזכחו זבחי צדק וירצו׳׳ עמים הר יקראו
ר אשית ראה לו ויאמר׳ ששם חלקת מחוקק יואבד׳ גר
הדור יבוריכן בבואבד׳ ויריע ראשית לך׳׳
ש כן למיפר כראות חילו׳ הקטן למיאה ולאלות הגדולן
הלם בריאש גדודי חילו׳׳ ולגד אמ׳ ברוך מרחיבה׳
ת נין יגלי דרך היה׳ שפיפון עלי אורח היה ביפריך
נלחם בשם אחיה׳׳ ולרן אמ׳ רוגזר אריה׳

שבע ורשן בפיגימי וחיימן יפ ורדוף יירש בעליפון תלבושיך
כרים לבוש היזון׳׳ ולנפתלי אמ׳ נפתלי שבוע ריצון׳
מטפל בשמן ורגלו באושר׳ ריצוי אחיו והיה בפרשו ומערט
מלך נותן מישרים׳׳ ולאשר אמ׳ ברוך מבניס אשר׳׳
וכיפזיך דרכאיך בחרזק חיילך׳ לדרוך על במותי הועליך
הגליך פן תגוף להכשילך׳׳ אלין כא יטורון
אדיר בורא שחקים שפרון׳ רוקע היפ כנכי מחרון׳ העופי כל
אליך ישברון׳׳ כדוד ובחושה מגבליך׳׳
להגריל מים מפיים לבורם׳ היתויד רקיע ויפרוס אהל
מקומם הקוום וימדרם׳׳ המנוכה אלהי קדם׳׳
יקר שני מיאורות חידה חיה השרוין ויפיקיר נבדר מרוקם
מיפלם יפר להת עירך׳׳ ויישבון ישר בשן כרך׳׳
יה שבת מפעל פה ואל ויקדש שפיעי בבתם יקותיאל

נשא ויאשר עמו אל אשרוך ישראל" המאיר

אשרוך

"לאשרוך"

ישראל מי כמוך אשר כל פתוח לרצון
עמכור בימר יג ליחודך והתמימות
גילוי רז מלאכים חיכמוך יראת אלהים
מרעיך והחמדת ירוך התית כאחר מהם דימוך וכמעט מאלהים
להחסיר קידומוך וכח יוכ בקבלך השלימוך חזותך בו עדי
עד החלימוך" אשריך ישראל מי כמוך פועם עין חדים
הטיעימוך יראת מות לבל ירעימוך טוב תם להנחילך ביר
ביר סכמוך יחדוך עוז ומרחקים כי שמוך כי לא לריק
וחדר יחמדך לתוהו ובוהו ריקמוך מעשיך לרקבך מיאבותיך
הגדימוך בחלת יג היות בריאשית בהטרימוך" אשריך
ישראל מי כמוך

"חתימת ישורון" קדם כתי תורה יהוה "החזן מקול תם ויענה היכבוד"

תורתיכה לראית בי יג תרא האלהים ואין עור
מלברו" אין כמוך באלהים יג ואין כמעשיך
לעושה נפלאות גדולות לברו בלה ואמתך ו

תושיעתן אלהיכן ישיעתן קבציבו ה עולמן מן הגויים להורות לשם
קודשך ולהשתבח בתחילתך" יהי נא יג אלהיכן עמיכו כאשר
היה עם אבותינו אל יעזבינו ואל ישטיצנו" כי בכמוך באלים
יג מי כמוך נאדר בקודש נורא תהילות עושה פלא יג מלך יגמל
יג ימלוך לעולם ועדי יג עוז לעמו יתן יג יברך את עמו בשלו
שמעו ישראל יג אלהיכן יג אחד" ויהי נא אמרינן לריבוך לפני
ארון כל ויהי בנסוע הארון ויאמר משה קומה יג ויפוצו איבי
איוביך ויבוסו משנאיך ומפניך קומה יג למנוחתיך אתה ו

מדשות

הא הגדיל הגיבור והנורא ומחשורך
סנהדרין הקדושה והטהורה ומדשו
מעד ומפניכם יקרה ואלוקי תורה
ומדשות זקנים ונערים יושבי ישורה אפתח פי בשיר וכזמרה
להחזות להלל לדר בנהורא שהחייכן וקיימכן ביראתו הטהורה
והגיעכן לשמוח בשמחת תורה המשמיחת לב ועיכם מאיר
הנותנת חיים ועושר ותפארת המאירת עיני ב ומוסיפת גמור
לאוהביה ולשומריה ביעוי ואוחרת לעוסקיה לניגריה כאהב
ומורא ובכך יהי ריצון מלפני הגבורה לתת חיים חן וחסר ורחמי
למלגרא לפל פה פל הנבחר להשליח את התורה לאמיכו לפרטן
לגדלו בתלמוד התורה לדורשן להוראו לועדו בחבורה ליבו תו
לחכמו לסוכמו כסוכם אורה ליושרו לכלל ללמדו לקח ומבוה
למלטו לנשואו לפעדו בספר ברורה לעכדו לפרכסך ליג
כעם נבדא לקחתו לרחם לשמרכן מכל יצוקה ויגרה להומכו

מִרְשָׁה

יְהִי אֱלֹהִים וְיָרוּנִי הָאֲרוּנִים
בְּשַׁחַק אֵין זוּלָתוֹ וְאֵין כְּלַעְדּוֹ כְּתַחְתּוֹנִי
נוֹתֵן לִישָׁעָה פַּח וְעֵינְמָה יִרְבֶּה לָאֵין ז׳
אוֹנִיק מֵגִיד מֵרֵאשִׁית וְאַחֲרִית שָׁנִים יוֹדֵעַ וְאֵין מִי יִפַּר לְדוֹרוֹ
הַמְדֻנָּע וּמִרְשׁוּתוֹ קְדוּמָה לְעוֹלָם אֲלָפִים שָׁנִים שִׁבָּה מַלְכֵי־
גַּמְלֵי־פִים וְשִׁרֵי וְסַבְּבִים אֲרוּבָה מֵאֶרֶץ מֵרָה וְרַחֲבָה מִכִּי וָם־
וְשֵׁאוֹנִים טְהוֹרָה וּמְתוּקָה מִדְּבַשׁ וְשֹׁמְנִים כָּל תַּעֲנוּג לֹא
יְשׁוֹן בָּהּ יִקָּרָה הִיא מִפְּנִינִים אוֹרֶךְ יָמִים בִּימִינָהּ וּבְשִׂמְאוֹלָהּ
נְיוּשָׁר וְכָבוֹד וְחַיִּים מְגִנַּת בְּעָלָהּ וְהוּבָהּ בְּשִׁינּוּנִים מְאֻשָּׁרֶת
פְּעָמִיו בַּשְּׁעָנִים נִשְׂרָתָהּ בְּאַהֲבָה תּוֹמִיכָהּ לְמוֹלֶטֶת מְאוּשׁוֹנִים וּמַ
וּמְרֻשׁוֹת חֲבָמִים יְרוּעִים וְנְבוֹנִים אֲלוּפִים בְּתוֹרָה וּמְדֻקְדָּקִי
מְמִינוּת מְלִיאוּם חוֹקִים כְּרִימוֹנִים וּמְרֻשׁוֹת בַּעֲלֵי יְשִׁיבָה
נַעֲרִים וְזִקְנִים וּמִרְשׁוּת כָּל הַקָּהָל הַגְּדוֹלִים וְקְטַנִּים עָמוּד־
עַמּ׳ עַמּ׳ פֶּל בְּרֹ פֶּל מִתּוֹךְ יִגְרַת אֲמוּנִים וְקֶרֶב עִיר חֲנָה בְּגִיל
וְהֵגִים וּפֶה עָמוּד עַל מְגֻלַּל אֵבֶן הָעֶשׂוּי כְּנִינְיָנִים וּבָרַךְ־
אֶת יְיָ הַמְּבֹרָךְ מִמִּזְרָח לְמַעֲרָב בְּפִי כָּל בִּירִיוֹנִים תֵּן לוֹן
מַעֲיָן בְּרָכוֹתֵיהֶן תּוֹךְ קְהַל עֲדַת אֲמוּנִים שֶׁהִנִּיעַ לְיוֹם זֶה לְ
לְהַתְחִיל אֶת הַתּוֹרָה וּלְשַׁמּוּחַ בְּיוֹם חִיתּוּנִים וְכֵבֶד יְהֵרִיכֶיהָ
מִלְּפָנֶיהָ שׁוֹכֵן מְעוֹנִים לִיקַר בֵּית הַמִּקְדָּשׁ מְרוֹם מְרֻאשׁוֹנִים
לְשַׁכְלֵל הֵיכָל וְאוּלָם בְּמֵרְכָּר וְאַבְנָיִם שָׁם לְהַצִּיץ גְּלִיוּרֵי
אֲבוֹת וּבָנִים וְתִשְׂמַח בְּשִׂמְחַת בֵּית הַשּׁוֹאֵבָה בְּעֵרֶךְ מִנְּוֹ
מְגַדְּנִים וְתִזְבֶּה לְרְאוֹת בָּנִים וּבְנֵי בָנִים עוֹסְקִים בְּתוֹרָה

וּמְקַיְּמִי מִצְוֹת בְּכָל וּמָנִים וְתִזְכֶּה לִרְאוֹת שִׁבְעָה רוֹעִים וּשְׁמוֹנֶה נְסִיכִים מְזוּמָנִים וְתִשְׂבַּע מִטּוּבָהּ עֵפֶץ וְתִטַּח וְתֵרֵךְ לִבְנִיד
וְיִהְיֶה מְיוּשָׁבָךְ בֵּין יְרִיכִים הַהֲגוּנִים וְתִרְרוּת יְרֵכָה וְתִכְיֶה
בְּכוֹר וְחֶסֶר וְהַגִּירוּנִים וְיִי עֲטוּרֵךְ חַיִּים וְרַחֲמִים וְשָׁלוֹם לְאוֹרֶךְ
יָמִים וְשָׁנִים וְעָמוּד עַמּ׳ עַנּ׳ פֶּל כְּרֹ פֶּל תִּתְבָּרֵךְ אֲשֶׁר
וְהוּחֵיל בְּדִדוֹמָה כָּל בִּיטִיּנִים וְקָרָא מִבְּרֵאשִׁוֹתֵךְ אֲשֶׁר מִתְּ
לְעֶשְׂרֹת מֵעֶשֶׂר שִׁלּוּמִים וּמִתּוֹקָפִים וְהַמְּהֻגָּבִים ׃

אַחַר סִיּוּם הַתְּרֵשָׁה אוֹמְרִים

אַשְׁר

בְּגַלַּל אַבְּוִית בָּנִים גִּירַל בְּעַמְּרֵם תּוֹרַת־
נוֹתֵן כְּגַלְגַּלֵּי רוּחַ יְ נְגֻלָּה בְּמַלְאֲכֵי עֶבְיַת־
מְאֻלְפֵי שִׁנְאָן ׃ הֲדוּר עַל־גַּאִים אוֹהֵב אֲרִיד
קְרִיאָה לְמֹשֶׁה לְקַבֵּל לוּחוֹת ׃ דִּבְרֵי אַחַי שִׁמְעָה הָאָרֶץ וְעִמּוּרֵיהּ
וְתַקְלִיטֵיךְ ׃ הֵישָׁה שָׁמַיִם וְאֲדַבֵּר עַל בְּרוּם וְיִרְא עַל כְּנְפֵי רוּחַ
וְיֵינְאוּ דְּבָרִים מִתּוֹךְ הֵאָשְׁוִיתְחַקְדוּ עַל לוּחוֹת הָאֶבֶן ׃
זְמִירוֹת אָמְרוּ בְלִבְבִי אֲהֵם שְׁתֵּר תֵּיזֵע מִשְׁמֵי מְרוֹם חֲרֵרֵה
לְבְשׁוֹ כָּל בְּנֵי עֲשׁוֹ כִּי מוּשְׁעַר יְ זְדוֹן ׃ טִפְתֵּר כֹּלֶם כָּל בְּנֵי וְשׁ
יִשְׁעֵנוּ כִּי מִפְּאֵרֵךְ יְ הוֹפִיעַ ׃ יִסְיוֹן יְ שׁוֹכֵן בְּלוּחוֹת וְתַמְחֵן בְּשׁ
טִפְתֵּים כְּלוּחוֹת ׃ כִּי אֲוֹרֵךְ הַלּוּחוֹת שִׁשָּׁה טִפְחַיִם וְתִפְתּוֹר שׁ בְּ
יִד לִיד ׃ לְךָ כִּי שָׁה שֶׁכִּיךְ בְּגַרְוֹלְתֵּךְ כִּי אֵין כְּמוֹךְ בְּכָל הָרִאשׁוֹנִי
מִי עֲלֵה שָׁמַיִם לְתוֹךְ הֶעָנָן וְמִי רִיאָה תְּמוּכַת אֲהֵינוּ מֹשֶׁה
עֲלֵה לְתוֹךְ הֶעָנָן וְגַם הוּא רִיאָה תְּמוּכַת אֲהֵינוּ ׃ בְּשׁוּעֵת
שִׁיאִים הָיָה מֹשֶׁה רַבֵּינוּ אַב לְחַכְמִים וְרֹאשׁ לִנְבִיאִים ׃
סַגֵּר הֵיכָ פְּתַלְּתוֹ עַל שִׁלּוּחַ חֲרוּךְ אֵשׁ הֵשִׁיכָ ׃ עֵפֶה יְ וְאַ
לְעַמּוֹ אֶנְכִי יְ אֱהֵיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וְעַ
וְפַרְיתִיךָ מִבֵּית עֲבָדִים ׃ פְּתַחוּ כוֹלֵם פִּיהֵם וְאָמְרוּ יְ יִמְלֹךְ
לְעוֹלָם וָעֶד יַעַן מֹשֶׁה יַעֲקֹה גְּדוֹלָה וְכוֹחָה כְּשֵׁעָה שׁ אָמַר
לוֹ הִכֵּה עֵלָה וּמַוּת בָּהָר ׃ קְרֵי בְּזָדִין וְהַרְיֵם קְרוֹלוּ יְהוֹשֻׁעַ
בִּן נוּן שְׁמוֹר אֶת יַאֲנַג רִיאָה מֹשֶׁה מִרֹאשׁ הַפִּסְגָּה בְּחִלְ
שֶׁבְּטִים עוֹמְדִים לְפָנֶיךָ ׃ שְׁמִית מֹשֶׁה עֶבֶד יְ מוּל בִּירְתִּי

תקבץ

מל׳ אברהם זה אל זה להקהל זה ואמ׳ זה לזה מי הוא זה ואי זה הוא מאחד פני כסא. מסב מסב. פרשך עליך ע׳ עביבין. מי יעלה למרחש. מעל מעל ובוי הוריר עוז מבטחה. תתקבצון. מישה עלה ל׳ מישה על ל׳ מישעל למרחש והוא הוריר עוז ומבטחה. יתקבצון. יתדהאל על ל׳ יתקבצון. והוא הוריר עוז מבטחה. נתנאל על ל׳ נתנאל על ל׳ והוא הוריר עוז מבטחה. יתקבצון טוביה על ל׳ טוביה על ל׳ והוא הוריר עוז מבטחה. הקמיים רכר על ל׳ רכר על ל׳ והוא הוריר מבטחה. עוז. יתקבצון שמעיה עלה ל׳ שמעיה עלה ל׳ שמעי ל׳ על והוא הוריר עוז מבטחה. התקבצו.

ונשיש

וגילו בשמחת תורה ותנו כבוד לתורה. כי טוב סחורה מכל סחורה. מוקד ומפנינים יקרה. בגיל ונשיש בזאת התורה כי היא לכו עוז ואורה. אהלל אלהי ואשמיח כי ראשי מורמ׳ תקדתי בו. אהדרנו בסור עם קרנו. אלהו. יסור אחסה בו.

גיל. בכל אדנן גבורותיך ואספרה תהילתך בשערי השיבנו לבינתך. ועל חסדך ועל אמיתך. גיל. גיאל יחיש מכשר טוב. כי אתה מגדל עוז וטוב גאולים. ישמחך כלה טוב. הורו לנו כי טוב. גיל. רגול גאול בא מרוניו. כי אתן גיל. רוזים בגרליה וירוך גי. מי ימלל גבורות גי. גיל הלא בא הבתו כחר בכו. כבי בכורי קראנו. הור והדר חכמתו. כי לעולם חסדו עמנו. גיל. שישו בשמחה תורה כי נתנה אלהים למשה על הר סיני. ירד ורבר עם משה. ישמחו

אדירים בשמחת משה. ישמחו מרוכים בשמחת תורה. כי נתנה ישמיחו גאולים. בשכות משי. ישמחו ראשים. בשתו כי נתנה ישמחו הדורים. בשמ׳ משי ישמ׳ ותיקים בשמ׳ תור׳. כי נתנה ושמחו שלימים בשמ׳ משי. ישמחו תמימים בשתו כי נתנה אשריכם ישראל אשר ישר אשרי כי בכם בחרת. והנחילכם התורה מסיבי מתנה. אשריכם אדירים. אש ישר. אשריכם ברוכים. אש ישר אש ישר כי אש הדוריא. אש ישר. אשרי ישרי ותיקים. אש ישר אשר זכויך. אש ישר. אשר חסוריך. אש ישר. אשר טהוריא. אשר ישר. אשר יחוריא. אש ישר. אש ישר כי כם בחרת. אנדל ואשמח בשמחת תורה כא[illegible] ישמח בשמחת תורה תורה היא עץ חיים למחזיקים בה. כי עמך מקור חיים. במשה שמח בשמחת תורה.

אברהם שמח

בשמחת תורה. בן יגיא ישמח.

יצחק שמח בשמחת תורה. בן יגיא ישמח.
יעקב שמח בשמחת תורה. בן יגיא ישמח.
משה שמח בשמחת תורה. בן יגיא ישמח.
אהרן שמח בשמחת תורה. בן יגיא ישמח.
דוד שמח בשמחת תורה. בן יגיא ישמח.
שלמה שמח בשמחת תורה. בן יגיא ישמח.

תורה היא עץ חיים. ואוחזיה אשרי שם ל׳ כי טוב סחר מכל סחורה. פנינים.

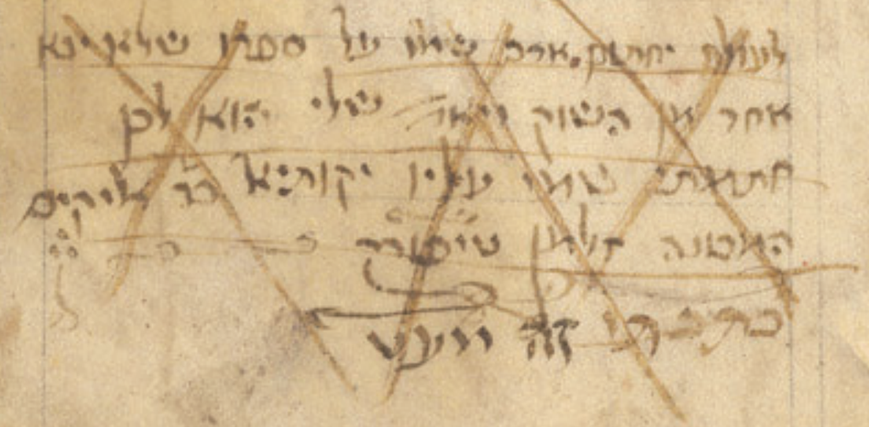

Moises L. Heinrich
zur Erklärung gabeintägt
zu
Saska

Em: Löbel
Absp
Fest

C 408

Prag
klein Stampfls
großfürst. Seminar Bibliothek
H 82.126 Sect. 4 N 7

260 Blatt

Ad

F. Samuel

Greßi in

Ad Ver[illegible]

Lib[illegible]

Gott[illegible]

Lini[illegible]